

Stjórnartíðindi

1921 - B-deild - 1. prentun

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfunduð skjalsins prentteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Skrifað inn á bls. 238.

Meiriháttar gallar á bls. III, VIII, 199, 245, og 302.

Minniháttar gallar á bls. 34, 132, 141, 144-145, og 257.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

FYRIR

ÍSLAND

ARIÐ 1921

B-DEILD

REYKJAVÍK 1921
ÍSAFOLDARPRENTSMÍÐJA H.F.

Efnisyfirlit.

Kaflar í efnisyfirlitinu.

Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar, reglu- gjörðir o. fl.	Auglýsingar um útkomin lög m. m.
Verðlagsskrár.	Embætti og sýslanir m. m. lög og skipun.
Reikningar.	Alþingismenn.
Ferðaáætlanir pósta.	Konsúlar.
Ættarnöfn.	Heiðursmerki.
Firminatilkynningar.	Heiðursgjafir og styrkveitingar.
Ýmsar greiðslur úr ríkissjóði.	Einkarjettur.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
		Stjórnarráðsbrjef, auglýsingar, reglu- gjörðir o. fl.	
1.	3. jan.	Auglýsing um kosning þriggja alþingismanna fyrir Reykjavíkurborgina	1
3.	6. jan.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðarkaupstað frá 5. júní 1915	2
4.	12. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Bókastyrkssjóð prófessors Guðmundar Magnússonar“	3
5.	19. jan.	Gjaldskrá fyrir hreinsun reykháfa og pípnna úr ofnum og eldstóm í Akureyrarkaupstað	4
6.	26. jan.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Jóns Ólafs sál. Samúelssonar frá Hvítadal	4—6
7.	2. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minningarsjóð Ingibjargar Hansen“	6—7
8.	S. d.	Reglugörð fyrir lögsagnarumdæmi Akureyrar um lækningu hunda af innýflaormum	7—8
9.	9. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá um Gjafasjóð frú Þóru Melsteð	9

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
10.	11. febr.	Reglugjörð um notkun og meðferð rafmagns á Eyrarbakka	10—12
11.	S. d.	Gjaldskrá fyrir rafveitu Eyrarbakkahrepps 1920	13
12.	26. febr.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Styrktarsjóð Verkstjórafélags Reykjavíkur“	14—15
13.	3. mars	Gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað	15—16
2.	19. mars	Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglustjórans í Reykjavík um innflutning á svínunum	2
14.	30. mars	Samþykkt um samgirðingu í Hjallahverfi í Ölfushreppi í Árnessýslu	17—18
15.	31. mars	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Sigríðar Baldvinsdóttur	19—20
111.	S. d.	Auglýsing um breytingar á burðargjaldi til Danmerkur	285
16.	9. apríl	Samþykkt um þyngd bakarabrauða í Vestmannaeyjum	20—21
17.	12. apríl	Hafnarreglugjörð fyrir Stykkishólmskaupþún ..	21—24
18.	S. d.	Samþykkt um lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjakaupstað	24—25
19.	13. apríl	Reglugjörð um grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu	25—28
20.	S. d.	Reglugjörð um eyðing refa í Norður-Ísafjarðarsýslu	28—30
21.	S. d.	Reglugjörð um eyðing refa í Vestur-Ísafjarðarsýslu	30—32
47.	9. maí	Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglustjórans í Reykjavík um innflutning á svínunum	80
55.	S. a.	Samþykkt um breyting á samþykkt 2. janúar 1919, um lokunartíma sölubúða í Hafnarfjarðarkaupstað	86
56.	17. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá Styrktarsjóðs iðnaðarmanna í Reykjavík	86—88
57.	21. maí	Frumvarp til skipulagsskrár fyrir Sjúkrasjóð Reykdæla	88—89
58.	24. maí	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Framfarasjóð Nauteyrarhrepps	90—91
59.	30. maí	Reglugjörð um hafnargjöld í Reykjavík	91—97
60.	2. júní	Fjallskilareglugjörð fyrir Mýrasýslu	98—112
61.	S. d.	Reglugjörð um eyðing refa í Mýrasýslu	113—115
62.	7. júní	Reglugjörð fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil	116—125
63.	S. d.	Reglugjörð um melrakkaveiðar fyrir Eyjafjarðarsýslu	126—129

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
64.	10. júní	Auglýsing um staðfesting stjórnarráðsins á reglum um mjólkursölu á Ísafirði	129—130
65.	15. júní	Reglugjörð um grenjaleitir og eyðing refa í Austur-Húnavatnssýslu	131—133
66.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Framtíðarsjóð Mýrasýslu	134
67.	S. d.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 2. nóvember 1917 fyrir Austur-Húnavatnssýslu	134
48.	16. júní	Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglustjórans í Reykjavík um innflutning á svínunum	80
68.	20. júní	Gjaldskrá fyrir rafmagnsveitu Reykjavíkur ..	135
69.	30. júní	Reglugjörð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað	136—137
70.	6. júlí	Samþykkt um lokunartíma sölubúða í Seyðisfjarðarkaupstað	138
71.	15. júlí	Samþykkt um viðauka við og breyting á samþykkt um ýms atriði, er snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895	139
72.	8. ágúst	Reglugjörð fyrir Rangárvallasýslu um notkun af-rjetta, fjallskil, rjettarhöld, meðferð á óskilafjenaði, grenjaleitir, refaveiðar o. fl.	139—150
73.	S. d.	Reglugjörð fyrir Strandasýslu um notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettarhöld o. fl.	151—159
74.	S. d.	Reglur um afnot af eignum Ísafjarðar og gjöld fyrir þau o. fl.	159—162
75.	18. ágúst	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Pjeturs Pjeturssonar óðalsbónda á Bollastöðum	163—164
54.	22. ágúst	Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslumannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu, um greiðslu sveitarstyrks	85—86
76.	S. d.	Fjallskilamálareglugjörð Kjósarsýslu	165—176
77.	S. d.	Auglýsing um breyting á gjaldskrá fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps frá 22. maí 1919	176
78.	24. ágúst	Staðfesting konungs á stofnskrá „Gullpennasjóðsins“	177—178
79.	29. ágúst	Reglugjörð um viðauka við reglugjörð um notkun og meðferð rafmagns á Patreksfirði, frá 3. október 1919	178
112.	5. sept.	Reglugjörð um hreinsun hunda af bandoormum í lögsagnarumdæmi Seyðisfjarðarkaupstaðar	285—287
83.	7. sept.	Reglugjörð um refaveiðar í Norður-Þingeyjarsýslu	197—198
84.	S. d.	Reglugjörð um fjallskil í Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár	198—205

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
85.	12. sept.	Reglugjörð um Lífeyrissjóð barnakennara og ekkna þeirra	206—208
113.	17. sept.	Reglugjörð um Lífeyrissjóð embættismanna og ekkna þeirra	287—290
86.	31. okt.	Reglugjörð um breyting á reglugjörð 21. maí 1908, um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitar- eða bæjar- stjórnnum, og reglugjörð um viðauka við nefnda reglugjörð	209—210
87.	4. nóv.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minn- ingarsjóð hjónanna Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar hreppstjóra á Brim- ilsvöllum“	210—211
88.	9. nóv.	Reglugjörð fyrir Samábyrgð Íslands á fiskiskip- um	212—221
89.	10. nóv.	Samþykkt um kynbætur hesta fyrir Árnessýslu	222—224
90.	14. nóv.	Reglugjörð um tekjuskatt og eignarskatt	225—265
114.	9. des.	Frumvarp til reglugjörðar um skemtanaskatt á Ísafirði	290—292
115.	10. des.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir „Minn- ingarsjóð Gunnsteins litla“	292—293
116.	S. d.	Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minn- ingarsjóð Stefáns Halldórssonar	294—295
117.	15. des.	Samþykkt fyrir áveitufjelag Þingbúa í Húnavatns- sýslu	295—299
118.	27. des.	Reglur um hlutafjelagsskrár og samvinnu fje- laga, ásamt skrá	299—307
121.	28. des.	Reglugjörð um skipting starfa milli bæjarlæknis og hjeraðslæknis í Reykjavíkurbæjarlækni .. .	308
122.	29. des.	Reglugjörð um skemtanaskatt í Reykjavík .. .	308—310
123.	30. des.	Reglugjörð um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður	311—320

Verðlagsskrár 1921—1922

25.	fyrir Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað	34—35
26.	— Suður-Múlasýslu	36—37
27.	— Austur-Skaftafellssýslu	38—39
28.	— Vestur-Skaftafellssýslu	40—41
29.	— Vestmannaeyjakaupstað	42—43
30.	— Rangárvallasýslu	44—45
31.	— Árnessýslu	46—47
32.	— Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík	48—49
34.	— Borgarfjarðarsýslu	50—51
35.	— Mýrasýslu	52—53

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
36.		— Snæfellsness- og Hnappadalssýslu	54—55
37.		— Dalasýslu	56—57
38.		— Barðastrandarsýslu	58—59
39.		— Ísafjörð og Ísafjarðarsýslu	60—61
40.		— Strandasýslu	62—63
41.		— Húnavatnssýslu	64—65
43.		— Skagafjarðarsýslu	66—67
44.		— Eyjafjarðarsýslu og Akureyri	68—69
45.		— Þingeyjarsýslu	70—71

Reikningar fyrir árið 1920.

I. Sjóðir undir umsjón stjórnarráðsins.

124.	Reikningar yfir tekjur og gjöld kirkjujarðarsjóðs	321
125.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Thorkillii — barnaskólasjóðs	322
126.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benedictsens	323
127.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Árnasonar	324
128.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Landsspítalasjóðs • Geirs Zoëga kaupmanns og frú Helgu Zoëga konu hans	325
129.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns Jónssonar læknis	325—326
130.	Reikningur Líknersjóðs Sigríðar Melsteð	326
131.	Reikningur yfir tekjur og gjöld styrktarsjóðsins Þorvaldarminning árin 1919 og 1920	327
132.	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebe's	328
133.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem bíða tjón af jarðeldum	328—329
134.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gullbrúðkaups- sjóðs Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur	329
135.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta og ekkna þeirra í hinu fyrv. Suðuramti	330
136.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Samköngubóta- sjóðs Páls Jónssonar	331
137.	Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischer's	332
138.	Reikningur yfir tekjur og gjöld gjafasjóðs W. Fiske's til Grímeyinga	333

VIII

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
139.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Níunda	334
140.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs Áttunda	335
141.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar	336
142.		Reikningur æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsteð árin 1919 og 1920	336—337
143.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gígas's	337
144.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar	337—338
145.		Reikningur yfir landhelgissjóð Íslands	338
147.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Ræktunarsjóðs Íslands	339—341
<i>II. Sjóðir undir stjórn eða umsjón biskups.</i>			
46.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs	72
46.		Skýrsla um eign kirkna í hinum almenna Kirkjusjóði	73—76
49.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Árgjaldasjóðs ..	81
50.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófasts Þorsteinssonar	81—82
51.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar	82
52.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prestekknasjóðs ..	83
53.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats ..	83—84
<i>III. Söfnunarsjóðsreikningar.</i>			
94.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands	271
95.		Yfirlit yfir efnahag Söfnunarsjóðs Íslands	272
<i>IV. Landsbankareikningar.</i>			
91.		Efnahagsreikningur Landsbankans 31. mars 1921	265—266
92.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. júní 1921	267—268
93.		Efnahagsreikningur Landsbankans 30. sept. 1921	269—270
162.		Reikningur Landsbankans með útbúum 1920	353—378
<i>V. Ýmsir reikningar.</i>			
22-24		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen árin 1918, 1919 og 1920 ..	32—33

IX

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
80.		Efnahagsreikningur Spítalasjóðsins Vinamínnings	179
96.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	273
97.		Efnahagsreikningur Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum	274
98.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Hins sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahúþýli	275
99.		Efnahagsreikningur Brunabótasjóðs Íslands 14. okt. 1918	276
100.		Reikningur Brunabótafjællags Íslands frá 15. okt. 1917 til 14. okt. 1918	276—277
101.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hluta sveitasjóða í Brunabótafjællagi Íslands, 15. okt. 1917 til 14. okt. 1918	277
102.		Efnahagsreikningur Brunabótafjællags Íslands 14. okt. 1919	278
103.		Reikningur Brunabótafjællags Íslands frá 15. okt. 1918 til 14. okt. 1919	278—279
104.		Reikningur yfir tekjur og gjöld sveitasjóða í Brunabótafjællagi Íslands 15. okt. 1918 til 14. okt. 1919	279
105.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Brunabótafjællags Íslands frá 15. okt. 1919 til 14. okt. 1920	280
106.		Reikningur yfir tekjur og gjöld hluta sveitasjóða í Brunabótafjællagi Íslands frá 15. okt. 1919 til 14. okt. 1920.	280—281
107.		Efnahagsreikningur Brunabótafjællags Íslands 14. okt. 1920	281
108.		Reikningur styrktarsjóðs handa barnakennurum	282
109.		Reikningur Legatsjóðs Jóns Sigurðssonar	283
110.		Reikningur yfir tekjur og gjöld eknasjóðs Vestur-Skaftafellsprófastdæmis	284
146.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bjargráðasjóðs Íslands	339
148.		Reikningur Slysatryggingar sjómanna	342
149.		Reikningur Sjúkra- og Styrktarsjóðs Vitavarda Íslands	343
150.		Ársreikningur Styrktarsjóðs verkamanna og sjómanna-fjællaganna í Reykjavík	343—344
151.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings	344
152.		Reikningur Styrktarsjóðs Hjálmars kaupm. Jónssonar	345
153.		Reikningur yfir Þúsund ára afmælisjóð Eyjafjarðarsýslu	346

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
154.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Prentsmiðjúsjóðs Norður- og Austuramtsins	346—347
155.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Pjeturs Þorsteinssonar sýslumanns árið 1919	347
157.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Kristjáns læknis Jónssonar	349
158.		Reikningur Framfarasjóðs Stykkishólms	349—350
159.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Magnúsar Andrjessonar og Sigríðar Pjetursdóttur, hjóna á Gilsbakka	350—351
160.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs Bryndísar Ólafíu Jónsdóttur	351
161.		Reikningur yfir tekjur og gjöld Bókasafns Austurlands	352
Ferðaáætlanir pósta.			
81.		Áætlun um ferðir aðalpóstanna 1922	180—189
82.		Áætlun aukapóstanna 1922	190—196
Ættarnöfn.			
163.		Skrá um ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu.	378
164.		Firnatilkynningar	379—403
165.		Vörumerkjaauglýsingar	403—423
Ýmsar greiðslur úr ríkissjóði samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1920—1921.			
		14. gr. A. b. 5. Styrkur til uppgjafapresta og prestsekkna	423—425
		14. gr. B. XIII. 2. Styrkur til farkenslu	425—427
		14. gr. B. XIV. a. Styrkur til unglingaskóla	427
		16. gr. 2. Styrkur til búnaðarfjelaga	427—432
Auglýsing um útkomin lög m. m.			
77—79			

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsföldutal.
		Embætti og sýslanir m.m.lausn og skipun. 433—439 Alþingismenn kosnir fyrir Reykjavík. 439 Konsúlar. 439 Heiðursmerki. 439—440 Heiðursgjafir og styrkveitingar. 441 Einkarjettur. 441—442	

Registur

nafna og orða.

A. Á.

Aasberg, Johan, Ferdinand, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Áburður, reglugjörð um verslun með, 311—320.
Ágúst Flygenring, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Ágúst Helgason, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Akureyri: hreinsun reykháfa, gjaldskrá, 4; hundalækningareglugjörð, 7—8; verðlagsskrá, 68—69.
Alþingiskosning: auglýsing um kosning 3ja alþingismanna fyrir Reykjavíkukaupstað, 1; kosnir 3 alþingismenn, 439.
Andersen, P. O. A., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Anna Claessen, minningarsjóður, reikningar, 32—33.
Appeldorn, C. W., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.
Árgjaldssjóður, reikningur, 81.
Arnesen, Jón, Carl, Friðrik, samskur vicekonsúll á Akureyri, 439.
Árnessýsla: samþykkt um samgirðingu í Hjallahverfi, 17—18; hestakynbótasamþykkt, 222—224; verðlagsskrá, 46—47; sýslumaður skipaður, 433.
Árni Einarsson, styrkur af sjóði Friðriks VIII., 441.
Ásgeir Sigurðsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Auðkúluprestakall: sóknarprestur leystur frá prestsembætti, 433; sóknarprestur skipaður, 434.

Áveitusamþykkt fyrir Þingbúa í Húnavatnssýslu, 295—299.
Axarfjarðarhjærað: hjæraðsæknir settur, 434, hjæraðslæknir skipaður, 435.

B.

Bakarabrauð, samþykkt um þyngd, 20—21.
Barðastrandarsýsla: Breyting á gjaldskrá fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps, 176; verðlagsskrá, 58—59.
Barðsprestakall, sóknarprestur skipaður, 434.
Barnakennarar: Lífeyrissjóður, 206—208; styrktarsjóður, reikningur, 282.
Barnaskólasjóður Thorkillii, reikningur, 322.
Beck, A., C., sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Benedictsen, Herdís og Ingileif, minningarsjóður, reikningur, 323.
Bjargráðasjóður Íslands, reikningur, 339.
Bjarni Jónsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
Bjarni Sigurðsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 210—211.
Bjarni Þ. Johnson, leystur frá sýslumannsembættinu í Dalasýslu, 433.
Bjarni Þorsteinsson, amtmaður, gullbrúðkaupssjóður, reikningur, 329.
Björn Jónsson, leystur frá prestsembætti, 433.
Björn Sigurðsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Björn Stefánsson, sóknarprestur að Auðkúlu, 434.

Björnson, Guðmundur, leystur frá landlæknisstörfum um tíma, 435.

Blöndahl, Sigfús, þýskur konsúll, 439.

Blöndal, Sophus, settur póstaðgreiðslumaður á Siglufirði, 438.

Bókasafnsreikningur Austurlands, 352.

Bókastyrkssjóður prófessors Guðmundar Magnússonar, skipulagsskrá, 3.

Borgarfjarðarhjerað: Læknir settur, 433; læknir skipaður, 434.

Borgarfjarðarsýsla, verðlagsskrá, 50—51.

Briem, Eiríkur, framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðsins, lausn, 433; sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Briem, Jónsson, Elín, sæmd riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Briem, Kara, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 436.

Briem, Valdimar, Ó., sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Briem Vilhjálmur, settur framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðsins, 433.

Briem, Þorsteinn, sóknarprestur á Akranesi, 434.

Brunabótafjelag Íslands, reikningar, 276—281; framkvæmdarstjóri skipaður, 434.

Brunabótasjóður, hinn sameiginlegi fyrir sveitahýli, reikningar, 275—281.

Bryndís, Ólafía, Jónsdóttir, minningar-sjóður, reikningur, 351.

Búnaðarfjelagastyrkur, 427—432.

Burðargjald, auglýsing um breyting á burðargjaldi til Danmerkur, 285.

Böggild, J., E., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

C.

Carstensen, Carl, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.

Cristensen, I., C., sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar, 439.

Christensen, Jörgen, Anton, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Claessen, Anna, minningarsjóður, reikningur 32—33.

Cold, F., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

D.

Dalasýsla: Verðlagsskrá, 56—57; sýslumaður leystur frá embætti, 433; sýslumaður skipaður, 434.

Davíð Kristjánsson, settur póstaðgreiðslumaður á Þórshöfn, 438; skipaður, 438.

Dóms- og kirkjumálaráðuneyti: Fulltrúi skipaður, 435; aðstoðarmaður skipaður, 435; fjármálaráðherra Magnúsi Guðmundssyni falin forstaða, 435—436.

Dornonville de la Cour, L., sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

E.

Egill Sandholt, póstaðgreiðslumaður í Reykjavík, 437.

Eignaskattur, sjá skattar.

Einar Arnórsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Einar Hjörleifsson Kvaran, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Einar Hróbjartsson, póstaðgreiðslumaður í Reykjavík, 437.

Einkarjettur, 441—442.

Eiríkur Briem, framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðsins, lausn, 433; sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Ekknasjóður Vestur-Skaftafellsprófastsdæmis, reikningur, 284.

Ekkjudrotningu Louise afhentur stórkross Fálkaorðunnar, 440.

Elín Briem Jónsson, sæmd riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Elín Sigurðardóttir, póstaðgreiðslumaður á Þórshöfn, 438.

Embættismenn; reglugjörð um lífeyris-sjóð, 287—290.

Eyjafjarðarsýsla: Reglugjörð um fjallgöngu og fjárskil, 116—125; melrakkaveiðareglugjörð, 126—129; verðlagsskrá, 68—69; Þúsund ára afmælis-sjóður, reikningur, 346.

Eyrbakki: Notkun rafmagns, reglugjörð, gjaldskrá, 10—13.

F.

Farkensla, styrkur, 425—427.

- Ferðaáætlanir landpósta, 180—189, 190—196.
- Finnur Jónsson, sæmdr stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Finnur Jónsson, póstmeistari á Ísafirði, 437.
- Firmnatilkynningar, 379—403.
- Fischer's, W., gjafasjóður, reikningur, 332.
- Fiske's, W., gjafasjóður, reikningur, 333.
- Fiskimannasjóður Kjalarnesþings, reikningur, 344.
- Fiskiskip, reglugjörð fyrir Samábyrgð Íslands, 212—221.
- Fjallskilareglugjörðir: Fyrir Mýrasýslu, 98—112; fyrir Eyjafjarðarsýslu, 116—125; fyrir Rangárvallasýslu, 139—150; fyrir Strandasýslu, 151—159; fyrir Kjósarsýslu, 165—176; fyrir Norður-Þingeyjarsýslu, 198—205.
- Fjármálaráðuneytið, fulltrúi skipaður, 435.
- Flateyjarprestakall; prestur leystur frá prestsembætti, 433; sóknarprestur skipaður, 434.
- Flygenring, Ágúst, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Foss, Jón, settur hjeraðslæknir í Borgarfjarðarhjeraði, 433.
- Framfarasjóðir: Nauteyrarhrepps, skipulagsskrá, 90—91; Stykkishólms, reikningur, 349—350.
- Framfærslumál, 85—86.
- Framtíðarsjóður Mýrasýslu, skipulagsskrá, 134.
- Freysteinn Gunnarsson, settur kennari við Kenaraskólann, 435.
- Friðrik VIII., styrktarsjóður, reikningur, 335; styrkur, 441.
- Friðrik Möller, póstmeistari á Akureyri, lausn, 437.
- Fuglaveiðasamþykkt fyrir Vestmannaeyjar, viðauki og breyting, 139.
- Garðaprestakall á Akranesi, sóknarprestur skipaður, 434.
- Geir Zoëga, landsspítalasjóður, reikningur, 325.
- Georg Ólafsson, bankastjóri við Landsbankann, 435.
- Gigas, styrktarsjóður, reikningur, 337.
- Girðingarsamþykkt Hjallhverfinga, 17—18.
- Gísli Eiríksson, settur póstaðgreiðslumaður á Stað í Hrótafirði, 438; skipaður, 438.
- Gísli Jón Nikulásen, reikningur, 336.
- Gjafasjóðir, reikningar: Guttorms prófasts Þorsteinssonar, 81—82; C. Liebes, 328; W. Fischers, 332; W. Fiske's, 333; Pjeturs Þorsteinssonar, 347; skipulagsskrá fyrir sjóð frú Þóru Melsteð, 9.
- Gjernals, C., F., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Grandjean, P., B., sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Grímsneshjærað, hjæraðslæknir leystur frá embætti, 436.
- Grundarþing, sóknarprestur skipaður, 434.
- Guðlaugur Guðmundsson, leystur frá prestsembætti, 433.
- Guðmundur Bergsson, póstmeistari á Akureyri, 437.
- Guðmundur Björnsson, leystur frá landlæknisstörfum um tíma, 435.
- Guðmundur Hannesson, settur landlæknir, 435.
- Guðmundur Loptsson, settur sýslumaður í Suður-Múlasýslu, 433.
- Guðmundur Magnússon: Bókastyrksjóður, skipulagsskrá, 3; sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Gullbringusýsla, verðlagsskrá, 48—49.
- Gullbrúðkaupssjóður Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur, reikningur, 329.
- Gullpennasjóður, stofnskrá, 177—178.
- Gunnar Benediktsson, sóknarprestur í Grundarþingum, 434.
- Gunnar Egilsson, framkvæmdarstjóri Brunabótafjelags Íslands, 434.
- Gunnsteininn litli, minningarsjóður, skipulagsskrá, 292—293.

G.

Gagnfræðaskólinn á Akureyri: Kennari skipaður, 433; skólameistari skipaður, 434.

Guttormur Þorsteinsson, gjafasjóður, reikningur, 81—82.

H.

Hafnarfjörður: Lokunartími sölubúða, samþykkt um breyting á samþykkt, 86; verðlagsskrá, 48—49.

Hafnargjöld í Reykjavík, reglugjörð um, 91—97.

Hafnarreglugjörð fyrir Stykkishólmskaupúin, 21—24;

Halldór Kolbeins, sóknarprestur í Flathey, 434.

Halldór Þorsteinsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Hallgrímur Nielsson, heiðursgjöf af styrktarsjóði Christians IX., 441.

Hannes Árnason, styrktarsjóður, reikningur, 324.

Hansen, Godfred, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Hansen, H. de Jonquiéres, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Haraldur Nielsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Hartung, V., J., A., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Heiðursmerki, 439—440.

Helga Zoëga, Landsspítalasjóður, reikningur, 325.

Helgi Björnsson, póstafrgreiðslumaður í Reykjavík, 436.

Herdís Benedictsén, minningarsjóður, reikningur, 323.

Hestar, kynbótasamþykkt fyrir Árnassýslu, 222—224.

Hjati Jónsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Hjæraðslæknisembætti, sett í, 433, 434; veitt, 434, 435; lausn, 436.

Hlutafjelagaskrár og samvinnufjelaga, reglur, 299—307.

Hnappadalssýsla, verðlagsskrá, 54—55.

Húnavatnssýsla: Refaveiðareglugjörð, 131—133; breyting á reglugjörð um óskilafje, 134; áveitusamþykkt fyrir Þingbúa, 295—299; verðlagsskrá, 64—65.

Hundalækningareglugjörð fyrir Reykjavík, 7—8; fyrir Seyðisfjörð, 285—287.

I. í.

Iðnaðarmanna styrktarsjóður í Reykjavík, skipulagsskrá, 86—88.

Ingibjörg Hansen, minningarsjóður, skipulagsskrá, 6—7.

Ingileif Benedictsén, minningarsjóður, reikningur, 323.

Innflutningur svína, 2, 8.

Ísafjarðarkaupstaður; auglýsing um mjólkursölu, 129—130; verðlagsskrá, 60—61; reglur um afnot af eignum og gjöld fyrir þau, 159—162; sýslumaður skipaður, 435.

Ísafjarðarsýsla: Refaveiðareglugjörð, 28—32; verðlagsskrá, 60—61; sýslumaður skipaður, 435.

J.

Jarðeldasjóðurinn, reikningur, 328—329.

Jensen, C., O., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Jensen, Thor, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Jóhann Þorkell Jósepsson, viðurkendur þýskur varakonsúll í Vestmannaeyjum, 439.

Jóhann Þorkelsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Jóhannes Jóhannesson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Johnsen, Sigfús, M., fulltrúi í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 435.

Johnson, Bjarni, leystur frá sýslumannsembættinu í Dalasýslu, 433.

Jón Árnason, settur hjæraðslæknir í Axarfjarðarhjeraði, 434; skipaður, 435.

Jón Baldvinsson, alþingismaður í Reykjavík, 439.

Jón Bergsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Jón Bjarnason, hjæraðslæknir í Borgarfjarðarhjeraði, 434.

Jón Brandsson, prófastur í Stranda-prófastsdæmi, 435.

Jón, Carl, Friðrik, Arnesen, viðurkendur sænskur vícekonsúll á Akureyri, 439.

Jón Eiríksson, kollektusjóður, reikningur, 82.

Jón Eyjólfsson, settur póstafrgreiðslumaður á Flateyri, 437.

- Jón Foss, settur hjeraðslæknir í Borgarfjarðarhjeraði, 433.
- Jón Krabbe, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Jón Magnússon, sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Jón N. Jóhannessen, sóknarprestur í Staðarprestakalli í Steingrímsfirði, 435.
- Jón Ólafur Samúelsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 4—6.
- Jón Sig. Sigurðsson, settur póstaðgreiðslumaður í Flatey, 438.
- Jón Sigurðsson, legatsjóður, reikningur, 283.
- Jón Sveinbjörnsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Jón Þorláksson, alþingismaður í Reykjavík, 439.
- Jónassen, Þórunn, sæmd riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Jónmundur Halldórsson, sóknarprestur í Staðarprestakalli í Grunnavík, 435.
- Jósep Blöndal, póstaðgreiðslumaður á Siglufirði, frávikning, 437; leystur frá embætti, 438.
- Juel, Carl, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Jørgensen, Otto, settur póstaðgreiðslumaður á Siglufirði, 438; skipaður, 438.
- Konsúlur, viðurkendir, 439.
- Krabbe, Jón, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Kragh, O., C., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Krieger, A., N., sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Kristín Brynjólfssdóttir, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 436.
- Kristinn Benediktsson, póstaðgreiðslumaður á Hólmanvík, 438.
- Kristján A. Kristjánsson, póstaðgreiðslumaður á Suðureyri, 439.
- Kristján Jónsson, minningarsjóður, reikningur, 439.
- Kristján Jónsson, styrktarsjóður, reikningur, 325—326.
- Kristján IX., styrktarsjóður, reikningur, 334; heiðursgjafir, 441.
- Kristján Sigurðsson, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 437.
- Kristján Torfason, leystur frá póstaðgreiðslumannsstöðunni á Flateyri, 437.
- Kristmundur Guðjónsson, settur hjer-
aðslæknir í Reykhólahjeraði, 434.
- Kvaran, Einar Hjörleifsson, sæmdur
riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Kynbætur, sjá hestar.

K.

- Kara Briem, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 436.
- Kennaraskólinn, kennari settur, 435.
- Kirkjujarðasjóður, reikningur, 321.
- Kirkjusjóður hinn almenni, reikningur, 72; skýrsla, 73—76.
- Kjalarnesþing, fiskimannasjóður, reikningur, 344.
- Kjarnfóður, reglugjörð um verslun með, 311—320.
- Kjósarsýsla, verðlagsskrá, 48—49.
- Klemens Jónsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Kolbeins, Halldór, sóknarprestur í Flatey, 434.
- Kollektusjóður Jóns Eiríkssonar, reikningur, 82.
- Lagabirtingar, 77—79.
- Landhelgissjóður Íslands, reikningur, 338.
- Landlæknir, leystur frá störfum um tíma og annar settur, 435.
- Landpóstur, ferðaáætlanir, 180—189, 190—196.
- Landsbankinn: Reikningar, 353—378; efnahagsreikningar, 265—270; bankastjóri skipaður, 435.
- Landsspítalasjóður Geirs Zoëga og frú Helgu Zoëga, reikningur, 325.
- Lárus Arnórsson, sóknarprestur að Miklabæ, 434.
- Lárus Bjarnason, kennari við gagnfræðaskólann á Akureyri, 433.
- Legatsjóður Jóns Sigurðssonar, reikningur, 283.
- Liebes gjafasjóður, reikningur, 328.

L.

Lífeyrissjóðir, reglugjörðir: barnakennara og ekkna þeirra, 206—208; embættismanna og ekkna þeirra, 287—290.

Líknarsjóður Sigríðar Melsteð, reikningur, 326.

Lokunartími sölubúða, 24—25; 86; 138.

Louise ekkjudrotningu afhentur stórkross Fálkaorðunnar, 440.

Læknaskipun, reglugerð um skifting starfa milli bæjarlæknis og hjeraðslæknis í Reykjavíkurbjóraði, 308.

M.

Magnús Andrjesson, minningarsjóður, reikningur, 350—351.

Magnús Gíslason, sýslumaður í Suður-Múlasýslu, 434.

Magnús Guðmundsson, falin forstaða dóms- og kirkjumálaráðuneytisins í fjarveru ráðherrans, 435—436.

Magnús Jónsson alþingismaður í Reykjavík, 439.

Magnús Kristjánsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Magnús Pjetursson, leystur frá póstaftgreiðslumannsstöðunni í Hólmavík, 438.

Magnús Sigurðsson, Grund, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Magnús Torfason, sýslumaður í Árnesýslu, 433.

Melsteð, Sigríður: líknarsjóður, reikn., 326; æfinleg erfingjarenta, reikningur, 336—337.

Miklabæjarprestakall: prestur leystur frá prestsembætti, 433; sóknarprestur skipaður, 434.

Minningarsjóðir skipulagsskrár: Jóns Ólafs Samúelssonar, 4—6; Ingibjargar Hansen, 6—7; Sigríðar Baldvinsdóttur, 19—20; Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar, 210—211; Gunnsteins litla, 292—293; Stefáns Halldórssonar, 294—295; reikningar: Herdísar og Ingileifar Benedictsens, 323; Önnu Claessen, 32—33; Kristjáns Jónssonar, 349; Magnúsar Andrjessonar og Sigríðar Pjetursdótt-

ur, 350—351; Bryndísar Ólafíu Jónsdóttur, 351.

Mjólkursala á Ísafirði, auglýsing á staðfesting á reglum, 129—130.

Monberg, N., C., sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Mýrasýsla: fjallskilareglugjörð, 98—112; refaveiðareglugjörð, 113—115; framtíðarsjóður, skipulagsskrá, 134; verðlagsskrá, 52—53.

Möller, Friðrik, leystur frá póstmeistarastöðunni á Akureyri, 437.

N.

Neergaard, Niels, sæmdur stórkrossi Fálkaorðunnar, 439.

Norður-Múlasýsla, verðlagsskrá, 34—35.

O. Ó.

Oddur Gíslason, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu, og bæjarfógeti á Ísafirði, 435.

Oddur Guðmundsson, settur póstmeistari á Ísafirði, 437.

Ólafur Eggertsson, póstaftgreiðslumaður í Króksfjarðarnesi, 437.

Óskilafje: breyting á reglugjörð fyrir Austur-Húnavatnssýslu, 134; reglugjörð fyrir Rangárvallasýslu, 139—150.

Otto Jørgensen, settur póstaftgreiðslumaður á Siglufirði, 438; skipaður, 438.

Otto Tulinius leyft að bera heiðursmerki sem riddari af Vasaorðunni, 1. fl., 440.

P.

Páll Jónsson: samgöngubótasjóður, reikningur, 331; styrktarsjóður, reikningur, 337—338.

Páll Steingrímsson, póstfulltrúi í Reykjavík, 436.

Pjetur Jónsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Pjetur Pjetursson, verðlaunasjóður, skipulagsskrá, 163—164.

Pjetur Þorsteinsson, sýslumaður, gjafasjóður, reikningur, 347.

Póstmál: reglugjörð um breyting á reglugjörð, um meðferð á póstsendingum, 209—210; ferðaáætlanir landpósta, 180—189; 190—196.

Póstmenn, skipun og lausn, 436—439.
 Paulsen, Sveinn, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
 Prentsmiðjusjóður Norður og Austur-
 amtsins, reikningur, 346—347.
 Prestaköll: lausnir, 433; veitt, 434—435.
 Prestbakkaprestakall, prestur leystur frá
 prestsembætti, 434.
 Prestsekkjur, styrkur, 423—425.
 Prestsekknasjóður, reikningur, 83.
 Prófastur skipaður, 435.

R.

Rafmagn: meðferð og notkun á Siglu-
 firði, breyting á gjaldskrá, 2;
 meðferð og notkun á Eyrarbakka,
 reglugjörð, gjaldskrá, 10—13;
 notkun í Vestmannaeyjum, gjaldskrá
 15—16; breyting á gjaldskrá
 fyrir Suðurfjarðahrepp, 176; viðauki
 við reglugjörð fyrir Patreksfjörð, 178.
 Rangárvallasýsla: reglugjörð um fjall-
 skil, óskilafje, refaveiðar o. fl., 139—
 150; verðlagsskrá, 44—45.
 Refaveiðareglugjörðir: fyrir Skagafjarð-
 arsýslu, 25—28; fyrir Norður-Ísa-
 fjarðarsýslu, 28—30; fyrir Vestur-Ísa-
 fjarðarsýslu, 30—32; fyrir Mýrasýslu,
 113—115; fyrir Eyjafjarðarsýslu, 126
 —129; fyrir Austur-Húnavatnssýslu,
 131—133; fyrir Rangárvallasýslu,
 139—150; fyrir Norður-Pingeyjar-
 sýslu, 197—198.
 Reykháfahreinsun: gjaldskrá fyrir Ak-
 ureyri, 4; gjaldskrá fyrir Reykjavík,
 135.
 Reykhólahjærað, hjæraðslæknir settur,
 434.
 Reykjavík: auglýsing um kosning 3.
 þingmanna, 1; hafnarreglugjörð, 91—
 97; rafmagnsveita, gjaldskrá,
 135; skifting starfa milli bæjarlæknis
 og hjæraðslæknis í Reykjavíkurbjer-
 aði, reglugjörð, 308; skemtana-
 skattsreglugjörð, 308—310; verðlags-
 skrá, 48—49; 3 alþingismenn kosnir,
 439.
 Riisager, A. A., sæmdur riddarakrossi
 Fálkaorðunnar, 440.

Ræktunarsjóður Íslands, reikningur,
 339—441.

S.

Samábyrgð Íslands, reglugjörð fyrir
 fiskiskip, 212—221; reikningur, 273—
 274.
 Samgöngubótasjóður Páls Jónssonar,
 reikningur, 331.
 Samvinnufjelaga og hlutafjelagaskrár,
 reglur um, 299—307.
 Sander, H., S., sæmdur riddarakrossi
 Fálkaorðunnar, 440.
 Sandholt, Egill, póstaðgreiðslumaður í
 Reykjavík, 437.
 Sehested, C. C., sæmd riddarakrossi
 Fálkaorðunnar, 440.
 Seyðisfjörður: lokunartími sölubúða,
 samþykkt, 138; hundahreinsunar-
 reglugjörð, 285—287; verðlagsskrá,
 34—35.
 Siglufjörður: breyting á gjaldskrá fyrir
 notkun rafmagns, 2; reglugjörð um
 niðurfjöfnun og innheimtu vatnsskatts,
 136—137.
 Sigfús Blöndahl, viðurkendur þýskur
 konsúll í Reykjavík, 439.
 Sigfús M. Johnsen, fulltrúi í dóms- og
 kirkjumálaráðuneytinu, 435.
 Sigríður Baldvinsdóttir, minningarsjóð-
 ur; skipulagsskrá, 19—20.
 Sigríður Einarsdóttir, póstaðstoðarmað-
 ur í Reykjavík, 436.
 Sigríður Melsteð: líknarsjóður, reikning-
 ur, 326; æfinleg erfingjarenta, reikn-
 ingur, 336—337.
 Sigríður Pjetursdóttir, minningarsjóður,
 reikningur, 350—351.
 Sigurður Baldvinsson, póstmestari á
 Seyðisfirði, 436.
 Sigurður Guðmundsson, skólameistari
 við gagnfræðaskólann á Akureyri, 434.
 Sigurður Jensson: leystur frá póstað-
 greiðslunni í Flatey, 438; leystur frá
 prestsembætti, 433.
 Sigurður Pjetursson, sæmdur riddara-
 krossi Fálkaorðunnar, 440.
 Sigurður Sigurðsson, fulltrúi í fjármála-
 ráðuneytinu, 435.

- Sjómannafjelög Reykjavíkur, styrktarsjóður, reikningur, 343—344.
- Sjúkra- og styrktarsjóður Vitavarða Íslands, reikningur, 343.
- Sjúkrasjóður Reykdæla, frumvarp til skipulagsskrár, 88—89.
- Skaftafellssýsla, austurhlutinn, verðlagsskrá, 38—39; vesturhlutinn, 40—41.
- Skagafjarðarsýsla: grenjaleita og refaeyðingarreglugjörð, 25—28; verðlagsskrá, 66—67.
- Skattar, reglugjörð um tekjuskatt og eignarskatt, 225—265.
- Skemtanaskattur: reglugjörð um, fyrir Ísafjörð, 290—292; reglugjörð um, fyrir Reykjavík, 308—310.
- Skipulagsskrár: 3; 4-6; 9; 14-15; 19-20; 86—88; 88—98; 90—91; 134; 163—164; 210—211; 292—293; 294—295.
- Skúli Árnason, leystur frá hjeraðslæknisembætti, 436.
- Slysatrygging sjómanna, reikningur, 342.
- Snæbjörn Kristjánsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Snæfellsnessýsla, verðlagsskrá, 54—55.
- Sophus Blöndal, settur póstaðgreiðslumaður á Siglufirði, 438.
- Spítalasjóður, vinamíning, reikningur, 179.
- Staðarprestakall í Grunnavík, sóknarprestur skipaður, 435.
- Staðarprestakall í Steingrímsfirði, prestur leystur frá prestembætti, 433; sóknarprestur skipaður, 435.
- Stanley Guðmundsson, sóknarprestur á Barði, 434.
- Stefán Halldórsson, minningarsjóður, skipulagsskrá, 294—295.
- Stefán M. Jónsson, leystur frá prests-embætti, 433.
- Steindór Gunnlaugsson, aðstoðarmaður í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 435.
- Stjórnarráð Íslands: bréf um innflutning svína, 2, 8; um greiðslu sveitarstyrks, 85—86; fulltrúar, 435; aðstoðarmaður, 435.
- Stofnskrá Gullpennasjóðsins, 177—178.
- Strandaprófastsdæmi, prófastur skipaður, 435.
- Strandasýsla: fjallskilareglugjörð, 151—159; verðlagsskrá, 62—63.
- Stykkishólmur: hafnarreglugjörð, 21—24; framfarasjóður, reikningur, 349—350.
- Styrktarsjóðir, skipulagsskrár: verkstjórafjells Reykjavíkur, 14—15; iðnaðarmanna í Reykjavík, 86—88; reikningar: Gísli Jóns Nikulássonar, 336; V. Gígas's, 337; Páls Jónssonar, 337—338; Hannesar Árnasonar, reikningur, 324; Kristjáns Jónssonar, 325—326; Þorvaldarmíning, 327; þeirra er bíða tjón af jarðeldum, 328—329; verðugra og þurfandi þjóðjarðalandseta, 330; Kristjáns IX., 334; Friðriks VIII., 335; handa barnakennurum, 282; verkamanna og sjómannafjelaganna í Reykjavík, 343—344; Hjálmars Jónssonar, 345.
- Suður-Múlasýsla: verðlagsskrá, 36—37; sýslumaður settur, 433; sýslumaður skipaður, 434.
- Sveinsbjörnsson, Jón, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 439.
- Sveinn Björnsson, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Sveitarstyrkur, sjá framfærslumál.
- Svín, innflutningur, 2; 80.
- Sýslumannsembætti, lausnir, 433, veitt, 433, 434.
- Sæmundur Helgason, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 436.
- Söfnunarsjóður Íslands: reikningur, 271—272; framkvæmdarstjóri, lausn, 433; framkvæmdarstjóri settur, 433.

T.

- Tegner, Hans, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Teitur, Kristján, Þórðarson, póstaðstoðarmaður í Reykjavík, 436, lausn, 437.
- Tekjuskattur sjá skattar.
- Thor Jensen, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.
- Þorkillii-barnaskólasjóður, reikningur 322.
- Tilbúinn áburður og kjarnfóður, reglugjörð um verslun með, 311—320.

Tofte, Hans, Truelson, sænskur aðal-konsúll, 439.

Tulinius, Þórarinn, Erlendur, sæmdur stórriddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

U.

Unglingaskólar, styrkur, 427.

Uppgjafaprestar, styrkur, 423—425.

V.

Valdimar Guðmundsson, heiðursgjöf af styrktarsjóði Kristjáns IX., 441.

Vallholtslegat, reikningur, 83—84.

Vatnsskattur, reglugjörð um niðurfjöfnun og innheimtu á Siglufirði, 136—137

Vedel, A. H., sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Verðlagsskrár, 34—71.

Verðlaunasjóður Pjeturs Pjeturssonar, skipulagsskrá, 163—164.

Verkamannafjelög Reykjavíkur, styrktarsjóður, reikningur, 343—344.

Verkstjórafrjælag Reykjavíkur, styrktarsjóður, skipulagsskrá, 14—15.

Verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður, reglugjörð um, 311—320.

Vestmannaeyjar: notkun rafmagns, gjaldskrá, 15—16; samþykkt um þyngd bakarabrauða, 20—21; samþykkt um lokunartíma sölubúða, 24—25; fuglaveiðasamþykkt, viðauki og breyting 139; verðlagsskrá, 42—43.

Vigdís Sigurðardóttir, minningarsjóður, skipulagsskrá, 210—211.

Vilhjálmur Briem, settur framkvæmdarstóri Söfnunarsjóðsins, 433.

Vinamíning, spítalasjóður, reikningur, 179.

Vitaverðir Íslands, sjúkra- og styrktarsjóður, reikningur, 343.

Vörumerkjaauglýsingar, 403—423.

Z.

Zoëga, Geir og Helga, landsspítalasjóður, reikningur, 325.

Þ.

Þingeyjarsýsla: refaveiðareglugjörð, 197—198; fjallskilareglugjörð, 198—205; verðlagsskrá, 70—71.

Þjóðjarðalandseta styrktarsjóður, reikningur, 330.

Þóra Melsteð, gjafasjóður, skipulagsskrá, 9.

Þórarinn, Erlendur, Tulinius, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Þorleifur Jónsson, póstmeistari í Reykjavík, 436.

Þorsteinn Ástráðsson, sóknarprestur á Prestsbakka, 434.

Þorsteinn Briem, sóknarprestur á Akranesi, 434.

Þorsteinn Gíslason, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Þorsteinn M. Jónsson, sæmdur riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Þorsteinn Þorsteinsson, sýslumaður í Dalasýslu, 434.

Þórunn Hannesdóttir, gullbrúðkaupsjóður, reikningur, 329.

Þórunn Jónassen, sæmd riddarakrossi Fálkaorðunnar, 440.

Þorvaldarmíning, styrktarsjóður, reikningur, 327.

Þásund ára afmælisjóður Eyjafjarðarsýslu, reikningur, 346.

Æ.

Æfinleg erfingjarenta Sigríðar Melsteð, reikningur, 336—337.

Ættarnöfn, skrá um, 378.

Auglýsing

3. jan.

um

kosning þriggja alþingismanna fyrir Reykjavíkurborg.

Með því að hæstarjettarmálaflutningsmaður Sveinn Björnsson hefir lagt niður þingmennsku fyrir Reykjavíkurborg, og með því enn fremur að þingmenn fyrir Reykjavík samkvæmt lögum 18. maí 1920, um þingmannakosning í Reykjavík, skulu nú vera tveimur fleiri en verið hafa, er hjermeð samkvæmt 53. gr. laga nr. 28 frá 3. nóvember 1915 og lögum nr. 11 frá 18. maí 1920 fyrirskipað, að kosning skuli fram fara laugardaginn 5. febrúar 1921 á þremur þingmönnum fyrir borginni um þann tíma, sem eftir er þangað til almennar, reglulegar kjördæmakosningar eiga að fara fram árið 1923.

Þetta er hjermeð birt öllum þeim, er hlut eiga að máli, og hefir verið lagt fyrir hlutaðeigandi kjörstjórn að undirbúa kosning þessa og sjá um, að hún fari fram samkvæmt lögnum.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 3. janúar 1921.

Jón Magnússon.

G. Sveinbjörnsson

3. dag janúarmánaðar 1921.

Reykjavík, Ísafoldarprentsmiðja h.f.

Endurprentuð blaðsíða.

2 Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglu- 19. mars stjórans í Reykjavík um innflutning á svínunum.

Ráðuneytinu hefir borist beiðni frá stórkaupmanni Carl Olsen um að honum verði leyft að flytja hjer í land 6 grísi frá Danmörku.

Eftir að hafa leitað álits dýralæknisins í Reykjavík um þetta mál, hefir ráðuneytið samkvæmt lögum nr. 56, frá 10. nóv. 1905, sbr. lög nr. 35, frá 9. júlí 1909, veitt leyfi til þess með eftirfarandi skilyrðum:

1) Að grísunum fylgi vottorð frá dýralækni í Danmörku um að þeir sjeu heilbrigðir er þeir eru fluttir á skip.

2) Að þeir verði við komu þeirra hingað athugaðir af dýralækni og að hann finni ekkert við heilbrigði þeirra að athuga.

3) Að innflytjandi skuldbindi sig til að flytja þá strax í vagni á afvikinn stað og láti þá ekki fara þaðan nema til slátrunar, og sje þeim þá ekið í vagni til slátrunarbússins.

3
6. jan.

Auglýsing

um

breyting á gjaldskrá fyrir notkun rafmagns í Siglufjarðar- kaupstað frá 5. júní 1915.

Verð á rafmagni til ljósa fyrir tímabilið frá 1. ágúst til 31. des. ár hvert hækkar um 50% frá því sem nú er frá 1. ágúst næstkomandi að telja.

Gjaldskrárbreyting þessi er hjermeð gjörð samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóv. 1915 og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. jan. 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Bókastyrkssjóð prófessors Guðmundar Magnússonar«, útgefin á venjulegan hátt að mandatun af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 12. jan. 1921. 4

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

„Bókastyrkssjóð prófessors Guðmundar Magnússonar“.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Bókastyrkssjóður prófessors Guðmundar Magnússonar«.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 2500 kr. gjöf prófessors Guðmundar Magnússonar, er hann gaf Háskóla Íslands 30. júní 1919, í minningu þess, að þá voru liðin 25 ár síðan hann var skipaður kennari í læknisfræði.

3. gr.

Vöxtum sjóðsins skal árlega varið til að styrkja læknisfæðisnemendur Háskólans til bókakaupa, fyrst um sinn 2 á ári með 50 kr. hvorn, en afganginn skal leggja við höfuðstól sjóðsins. Síðar þegar sjóðurinn vex svo, að hann verður þess umkominn, má annaðhvort veita sömu upphæð fleirum eða hærri upphæð 2, en þess sje æ gætt, að ekki sje lagt við sjóðinn minni upphæð en sem svarar $\frac{1}{10}$ af vöxtum.

4. gr.

Stofnfje sjóðsins má aldrei skerða.

5. gr.

Háskólaráð Háskóla Íslands hefur á hendi stjórn sjóðsins, sjer um að hann sje ávaxtaður á tryggilegan og hagkvæman hátt og úthlutar styrk til nemenda eins og skipulagsskrá þessi ákveður. Reikningur sjóðsins skal árlega birtur í B-deild Stjórnartíðindanna.

6. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Reykjavík, 30. desember 1920.

G. Magnússon,

1921

4

5

19. jan.

Gjaldskrá

fyrir

**hreinsun reykháfa og pípnna úr ofnum og eldstóm í
Akureyrarkaupstað.**

Sótaragjald í kaupstaðnum skal eftirleiðis vera 1 króna fyrir hverja lofthæð í reyk-
háfum og pípum, þó eigi minna en 2 krónur fyrir hvert hús.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 29, 13. september 1901, og birt
til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 19. janúar 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

6 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Jóns Ólafs sál. Samúels-
26. jan. sonar frá Hvítadal« útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra
Íslands 26. jan 1921.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

Minningarsjóð Jóns Ólafs sál. Samúelssonar frá Hvítadal.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Jóns Ólafs Samúelssonar frá Hvítadal, stofnaður
árið 1920 af fósturforeldrum hins látna Jóni Þórðarsyni og Önnu Bjarnadóttur og nokkrum
fjelögum í »U. M. F. Stjarnan«. Upphæð sjóðsins er nú kr. 1200, sem aldrei má skerða, og
eigi heldur fje það, er sjóðnum kann að bætast síðar.

2. gr.

Starfsvið sjóðsins skal aðeins vera innan takmarka Saurbæjarhrepps og tilheyra 26. jan. 6
 »Ungmennafjlaginu Stjarnan«.

3. gr.

Stjórn sjóðsins skulu hafa á hendi 3 menn, sem sjeu: hreppstjóri Saurbæjarhrepps, sem ávalt skal sitja í sjórn hans, formaður U. M. F. Stjarnan, og undirritaður fósturfaðir hús látna, meðan hans nýtnr við. Við forföll stjórnenda sjóðsins, hvern veg sem þeim er háttað, kjósa ungmennafjelagar strax mann í hið auða sæti.

4. gr.

Til verðlauna skal verja $\frac{5}{6}$ af árlegum vöxtum sjóðsins til þeirra manna innan ungmennafjlagsins, sem skara fram úr með góða meðferð á öllum skepnum sem þeir hafa undir höndum og fullnægi eftirtöldum skilyrðum:

1. Hafi fullkomnar fódurbirgðir árlega.
2. Fóðri jafn vel allar þær skepnur sem undir þeirra hendi eru, og
3. Fari vel og nákvæmlega með vinnudýrin, ofætli þeim aldrei.

5. gr.

Stjórn sjóðsins úthlutar verðlaunum, og skal hún taka til greina allt og bendingar forðagæslumanna hreppsins, um skilyrði þau sem getur um í 4. gr. Þá skal stjórnin sjálf heimsækja þá menn, sem líklegir þykja til að ná verðlaunum og skoða hjá þeim.

6. gr.

Verðlaun skulu vera I. og II. og afhendast af stjórn sjóðsins á hinum árlegu manntalsþingum, í M u n u m þeim er stjórnin í hvert skifti ákveður. I. verðlaun skulu að minsta kosti vera 30 kr. virði og II. verðlaun 20 kr. virði. Vinni enginn til verðlauna eitthvert ár að dómi stjórnarinnar, þá leggjast vextirnir óskertir við höfuðstólinn.

7. gr.

Sjóðinn skal ávaxta á trygguð stað, og ber stjórnin fulla ábyrgð á honum. Hún semur árlegan reikning fyrir sjóðinn, sem liggur undir úrskurð og samþykki Ungmennafjellsins, og sjer um að hann sje birtur árlega í stjórnartíðindunum.

8. gr.

Hætti ungmennafjellagsskapurinn eða leggist niður, þá tilheyrir sjóður þessi hreppsfjlagi Saurbæjarhrepps, með óbreyttu fyrirkomulagi að öðru en því, að atkvæðisbærir menn hreppsins velja stjórn hans, og úrskurður reikninganna fellur undir sýslunefnd Dalasýslu,

6

9. gr.

26. jan.

Skipulagsskrá þessa skal innfæra í gjörðabók U. M. F. Stjarnan, einnig ársreikninga sjóðsins.

Stjórnin öll hefir — sitt eintak hver — af skipulagsskrá þessari sömuleiðis af ársreikningum sjóðsins.

10. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Brekku, 17. des. 1920.

Jón Þórðarson.

Anna Bjarnadóttir.

pr. U. M. F. »Stjarnan«

Markús Torfason.

7 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Ingibjargar Hansen«, út-
2. febr. gefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 2. febr. 1921.
Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

„Minningarsjóð Ingibjargar Hansen“.

1. gr.

Minningarsjóður þessi er stofnaður með 3000 kr., sem jeg hefi lagt í Söfnunarsjóðinn til minningar um móður mína Ingibjörgu Jóhannsdóttur Hansen.

2. gr.

Í stjórn nefnds minningarsjóðs eru borgarssjóri Reykjavíkur sem formaður og forstöðumaður barnaskóla Reykjavíkur. Ef bæjarstjórnin setur á fót einn eða fleiri nýja barnaskóla hjer í bænum, þá taka forstöðumenn þeirra einnig sæti í stjóru minningarsjóðsins.

3. gr.

Minningarsjóðurinn ávaxtast í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands, og skulu af ávöxtun-
um árlega falla til útborgunar 50 kr., sem og helmingur þess, sem vextirnir eru umfram 50
kr., en hinn helmingur þess, sem vextirnir ár hvert eru umfram 50 kr. leggist jafnan við
höfuðstólinn.

4. gr.

Vexti þá sem árlega falla til útborgunar, skal stjórn sjóðsins taka og verja þeim,
eftir að hafa ráðfært sig við kennara skólans, til að styrkja fátæk börn, sem ganga í barna-
skóla Reykjavíkurbæjar, einkum til að fá sjer nauðsynlegan fatnað og þá einnig skófatnað.

5. gr.

Stjórn sjóðsins skal árlega senda bæjarstjórn Reykjavíkur reikning hans til endurskoðunar.

6. gr.

Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari

Reykjavík, 4. dag jan. 1921.

Morten Hansen.

Reglugjörð

fyrir

lögsagnarumdæmi Akureyrar um lækningu hunda af inniflaormum.

1. gr.

Heilbrigðisfulltrúi heldur löggilta bók yfir tölu hunda og eigendur þeirra. Skal
bókin árlega leiðrjett, eftir skýrslum hundahreinsunarmanns er heilbrigðisnefnd ræður til
eins árs í senn.

2. gr.

Lækna skal alla hunda í lögsagnarumdæminu, sem eru 6 mánaða eða eldri. Fer
lækningin fram einu sinni á ári í nóvembermánuði. Hreinsunarmaður tilkynni hundaeigendum
með þriggja daga fyrirvara, hvenær lækning skuli fara fram í skýli því, sem bæjarstjórnin
útvegar og heldur við á kostnað bæjarsjóðs. Heimilt er þó hreinsunarmanni, að lækna hunda
á heimili eigenda þeirra, ef þeir óska þess, en heimtað getur hann sanngjarna aukabóknun
fyrir það starf af hundaeigendum. Skylt skal eigendum hundanna, að láta flytja þá á læk-
ningastaðinn, og veita liðsinni til að koma þeim inn í lækningaskýlið og sækja þá aftur að
afstaðinni lækningu.

8

2. febr.

3. gr.

Hreinsa skal hunda með Orekadufti, eða einhverju öðru öruggu ormameðali, og skal lækningunni haga eftir því, sem dýralæknir segir fyrir.

4. gr.

Verði vart við bandorma í hundi milli lækninga, skal hann færður hreinsunarmanni, og er hann skyldur að lækna hann tafarlaust.

5. gr.

Banni forföll að lækna hund á ákveðnum tíma, skal það gert svo fljótt sem unt er.

6. gr.

Snemma í desember, ár hvert, skal hreinsunarmaður senda heilbrigðisfulltrúa skýrslu um lækninguna, er tilgreini hvenær og hvar lækningin hafi farið fram, hve margir og hverra hundar hafi verið læknaðir, með hvaða lyfi og með hverjum árangri.

Nú er hundi skotið undan lækningu, og skal þá hreinsunarmaður tilkynna það lög-reglustjóra þegar í stað, og er þá hundurinn rjett dræpur, nema eigandinn láti lækna hann innan viku frá því hann fær viðvörðun um það.

7. gr.

Hreinsunarmaður annast útvegum meðala og baðlyfja, sem borgist úr bæjarsjóði samkvæmt reikningi, sem heilbrigðisnefndin tekur gildann.

Fyrir hreinsun hvers hunds, fær hreinsunarmaður 2 — tvær — kr. úr bæjarsjóði.

8. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi þegar í stað, og varða brot gegn henni 5—50 krónu sekt, er renni í bæjarsjóð. Mál er rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með sem opinber lögreglumál.

Framanrituð reglugjörð var þannig samþykkt á fundi bæjarstjórnarinnar hinn 1. febr. 1921, og staðfestist hjermeð.

Bæjarfógetinn á Akureyri, 2. febr. 1921.

Július Havsteen

settur.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Gjafasjóð frú Þóru Melsteðs«, útgefin á 9
venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 9. febr. 1921. 9. febr.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

um

Gjafasjóð frú Þóru Melsteðs.

1. gr.

Sjóður þessi, sem frú Þóra Melsteð hefir stofnað með brjefi dagsettu 5. apríl 1902, heitir »Gjafasjóður frú Þóru Melsteðs. Því nafni má aldrei breyta.

2. gr.

Sjóður þessi er undir stjórn biskupsins yfir Íslandi og ávaxtast í Aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands.

3. gr.

Allir ársvextir leggjast við höfuðstól sjóðsins í 100 ár frá stofnun hans, eða í síðasta sinn vorið 2002. Síðan skal greiða árlega allt að $\frac{3}{4}$ — þrjá fjórðu hluta — ársvaxtanna til biskupsins yfir Íslandi, og úthlutar hann þeim meðal þeirra kennara við Kvennaskólann í Reykjavík, sem verið hafa að minsta kosti í tíu ár kennarar við Kvennaskólann, og hann álitur verðugasta og mest þurfandi. En að öðru leyti skal leggja vextina árlega við höfuðstól sjóðsins.

4. gr.

Reikninga sjóðsins skal endurskoða löglega, þá er tekið er að veita fje úr honum, og birta árlega í stjórnartíðindunum.

5. gr.

Á skipulagsskrá þessari er biskup beðinn að fá konunglega staðfestingu og birta hana í stjórnartíðindunum.

Kaupmannahöfn, 26. nóv. 1920.

Bogi Th. Melsteð.

Reglugjörð

um

notkun og meðferð rafmagns á Eyrarbakka.

1. gr.

Rafveitan á Eyrarbakka selur öllum rafmagn innan þess svæðis, sem taugar rafveitunnar ná yfir, að svo miklu leyti sem afl stöðvarinnar nægir samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Rafmagnið er elugöngu ætlað til lýsingar, þó má rafveitunefnd með ráði stöðvarstjóra, selja til annara afnota afl það, sem stöðin getur framleitt umfram það, sem til ljósa þarf, ef það á engan hátt truflar rekstur stöðvarinnar til ljósa.

3. gr.

Reksturstími stöðvarinnar til ljósaframleiðslu er frá 1. ágúst til 15. maí, frá þeim tíma dags, sem ljósa er þörf, og þar til á morgna að vinnubjart er orðið.

4. gr.

Þann tíma, sem ljósa er þörf, má ekki taka strauminn af, nema nauðsyn beri til, og svo stuttan tíma sem unt er.

5. gr.

Aðalálmur og húsálmur, ásamt öryggjum, leggur rafveitan á sinn kostnað; þó ekki lengri húsálmur en 40 metra, það sem umfram er kostar húseigandi.

Aðalkerfi rafveitunnar má ekki stækka nema með leyfi hreppsnefudar.

6. gr.

Hver sem óskar að fá hús sitt raflagt eða breytt eldri raflagningu, skal senda stöðvarstjóra skriflega beiðni um það með upplýsingum um, hve mikið rafmagn hann óskar að fá, ásamt öðrum upplýsingum nauðsynlegum fyrir raflagninguna.

Stöðvarstjóri sendir umsóknina með athugasemdum sínum til rafveitunefndar, og nefndin ákveður þvínæst, hvort lagningin eða breytingin skuli leyfð. Umsækjanda sje tilkynntur úrskurður nefndarinnar, og skal sú tilkynning vera komin til hans ekki seinna en þrem vikum eftir að stöðvarstjóri fjekk umsóknina.

7. gr.

Húsveitur skal gjöra á kostnað húseiganda af löggiltum rafvirkja. Enginn nema sá eða þeir, sem hreppsnefnd eftir tillögum rafveitunefndar og stöðvarstjóra hefir löggilt til þess má framkvæma slík verk eða breyta neinu, er rafveitunni tilheyrir innan húss eða utan.

8. gr.

Nú hefir hús verið raflagt, áhöld sett í hús, eða breytt eldri raflagningu, og má þá

ekki taka húsveituna til afnota fyrir en stöðvarstjóri hefir skoðað og prófað hana og vottað að **10** hún sje fullnægjandi. Áltíð raflagnugin ófullnægjandi, skal hlutaðeigandi rafvirki laga hana 11. febr. þannig að hún sje fullnægjandi.

9. gr.

Allir rafmagnsnotendur skulu hafa straummæla, er rafveitan leggur til, gegn hæfilegu árgjaldi, þó getur rafveitunefnd selt ljós án straummæla, og greiðist gjald fyrir það eftir styrkleika ljósa.

10. gr.

Rafveitan selur ljósin í rjettu hlutfalli við það, sem mælir hvers notanda segir til um straumeyðsluna. Ef straummælar bila, skal rafveitan hafa til varamæla, sem nota má í þeirra stað.

11. gr.

Enginn má án leyfis rafveitunefndar taka rafmagn úr tangakerfi rafveitunnar, nje aðhafast neitt það, er valdið geti skemdu á raftaugum eða öðrum raftækjum, sem notuð eru í sambandi við tangarnar, hvort heldur er í húsi hans eða utan þess. Brjóti nokkur gegn ákvæði þessu, skal hann greiða fullar skaðabætur og sæta sektum, sje verkið ekki þannig vaxið, að þýngri refsing liggi við samkvæmt hegningarlögunum.

12. gr.

Hver rafmagnsnotandi er skyldur til að sjá um, svo sem honum er unt, að innleiðsa hans sje jafnan í góðu lagi. Komi ólag á raftaugar eða tæki í húsi þannig, að skemdu geti valdið á tangum eða áhöldum rafveitunnar t. d. að öryggi hrökkvi í sundur eða að bilun sjáist á einangrun á leiðslum, þá skal húsráðandi tafarlaust tjá það stöðvarstjóra. Varast skal að taka sundur ljóstækin, straumsnerlana, tengihylkin, o. s. frv.

13. gr.

Rafveitunefndinni er heimilt að banna að nota í sambandi við rafveituna gamla lampa og önnur áhöld, sem eftir áliti hennar og stöðvarstjóra eru ótrygg eða til tálmunar góðum rekstri.

14. gr.

Stöðvarstjóri og rafveitunefnd skulu ætíð hafa frjálsan aðgang þar sem eru tangar eða áhöld, sem standa í sambandi við aðaltangar stöðvarinnar, til þess að ganga úr skugga um hvort alt sje í góðu lagi.

15. gr.

Vanræki rafmagnsnotandi skyldur þær, sem á honum hvíla samkvæmt reglugjörð þessari, eða virðir að vettugi fyrirskipanir rafveitunefndar, skal stöðvarstjóra heimilt að slíta sambandinu við hann til bráðabyrgða og að fullu með samþykki rafveitunefndar. Notandi þer fulla ábyrgð á öllum afleiðingum, sem af vanrækslunni kunna að stafa.

10

11. febr.

Þegar sjerstaklega stendur á, er hreppsnefnd, eftir tillögum rafveitunefndar, heimilt að veita undanþágu frá ákvæðum þessarar reglugjörðar. Rísi ágreiningur út af einstökum ákvæðum sker hreppsnefnd úr, en úrskurði hennar má áfrýja til stjórnarráðsins.

16. gr.

17. gr.

Hreppsnefndin hefir á hendi yfirstjórn rafveitunnar. Hún kýs þrjá menn í rafveitunefnd til þriggja ára í senn. Gengur einn maður úr nefndinni árlega, tvö fyrstu skiftin eftir hlutkesti og er kosið í þeirra stað. Stjórnin kýs sjer formann og fjehirðir og ræður stöðvarstjóra, sem á að setja fundi nefndarinnar og hefir atkvæðisrjett, í öllum málum, sem ekki snerta hann persónulega. Stöðvarstjóra ber að fylgja í öllu fyrir mælum rafveitunefndar.

18. gr.

Rafveitunefndin skal hafa nákvæmt eftirlit með rekstri stöðvarinnar, sjá um að jafnan sje til næglegt efni til reksturs, varahlutar, o. s. frv. Hún skal halda glögga bók yfir tekjur og gjöld rafveitunnar, svo og eignir og skuldir. Arsreikning skal hún semja fyrir 1. mars ár hvert og afhenda hann hreppsnefndinni, sem kýs tvo menn til að endurskoða reikninginn og úrskurðar hann síðan.

Reikningsár rafveitunnar er almanaksárið.

19. gr.

Hreppsnefndin semur, í samráði við rafveitunefnd, gjaldskrá fyrir notkun rafmagnsins og leitar samþykkis stjórnarráðsins á henni.

20. gr.

Reglugjörð þessari og einnig gjaldskránni má breyta með samþykki stjórnarráðsins.

21. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 200 krónum, nema þyngri hegning liggi við og skal farið með mál út af þeim sem almenn lögreglumál. Sektir renna í sveitar-sjóð Eyrarbakkahrepps.

Reglugjörð þessi er hjer með sett samkvæmt lögum nr. 51, 3 nóvbr. 1915 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 11. febrúar 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Gjaldskrá

II
11. febr.

fyrir

rafveitu Eyrarbakkahrepps 1920.

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa skal fyrst um sinn vera kr. 2.00 fyrir hverja kílóvattstund.

Verð þetta má lækka eða hækka um allt að þriðjung, eftir því sem stöðin ber sig.

2. gr.

Rafmagnsgjaldið greiðist 5 sinnum á ári miðað við rafmagnsnotkun 1. okt., 1. des., 1. febr., 1. apr. og 15. maí. Sje gjaldið eigi greitt 15 dögum eftir gjalddaga, má slíta sambandi við hlutaðeigandi notanda, eftir skiflegri tilkynningu til hans eða húseiganda. Húseigandi ber ábyrgð á að gjaldið sje greitt í tæka tíð. Taka má gjaldið lógtaki.

3. gr.

Leiga fyrir hvern straummæli skal vera 12 krónur á ári hverju, er greiðist í einu lagi með rafmagnsgjöldum í nóvember ár hvert. Að öðru leyti gilda sömu reglur um það gjald og rafmagnsgjaldið.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóvember 1915, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 11. febrúar 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

12 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Styrktarsjóð Kirkjufjelags Reykjavíkur«,
 útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 26. febr. 1921.
 26. febr. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

»Styrktarsjóð Verkstjórafélags Reykjavíkur«.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Styrktarsjóður Verkstjórafélags Reykjavíkur.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af tillögum verkstjóra þeirra, sem eru meðlimir Verkstjórafélags Reykjavíkur, og er hann í ársbyrjun 1921 kr. 3268.83.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja verkstjóra þá, sem í fjelaginu eru, sem og konur þeirra og börn.

4. gr.

Tekjur sjóðsins eru árstíllög fjelagsmanna í Verkstjórafélagi Reykjavíkur, sem er 1 kr. fyrir hvern almanaksmánuð eða 12 kr á ári, sem greiðast í tvennu lagi: 31. maí og 30. nóv. ár hvert. Vextir af höfuðstól og frjálsar gjafir.

5. gr.

Stjórn Verkstjórafélags Reykjavíkur hefir á hendi stjórn sjóðsins. Henni ber að sjá um, að höfuðstóll sjóðsins sje ávaxtaðar með sömu tryggingu, sem fyrirskipuð er fyrir lánum af ómyndugra fje, sem og tekjur sjóðsins sjeu lagðar við höfuðstólinn og ávaxtaðar á sama hátt og hann, eins fljótt og því verður við komið að því leyti sem þeim er ekki varið til styrkveitinga samkv. 6. gr. Stjórn sjóðsins ber um hver áramót að gera reikning um fjárhag sjóðsinins fyrir það ár, sem þá er að líða út, og skal sá ársreikningur endurskoðaður af sömu mönnum og kosnir eru til að endurskoða reikninga Verkstjórafélags Reykjavíkur samkvæmt lögum þess. Aðalfundur verkstjórafélagsins leggur síðan úrskurð á reikninginn.

6. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða. Þegar hann er orðinn 4000 kr. má verja helming af vöxtum hans og helmingi árstíllaga til styrkveitinga. Þó má þegar sjerstakleg atvik ber að höndum, verja alt að því öllum ársvöxtum og helmingi árstíllaga í þessu skyni.

7. gr.

Aðnjótandi styrks úr sjóðnum geta orðið meðlimir Verkstjórafélags Reykjavíkur, þegar þeir verða hjálparþurfa, sökum veikinda eða ellilasleika, sömuleiðis ekkjur þeirra og eftirlátin börn, sem hjálpar þurfa sjer til framsferis.

8. gr.

12

26. febr.

Styrk úr sjóðnum veitir 5 manna nefnd, og eru í henni stjórn Verkstjórafélags Reykjavíkur og 2 fjelagsmenn aðrir, sem til þess eru kosnir á ári hverju á aðalfundi fjelagsins. Um styrkveitingar skal sækja fyrir hver árslok, og eiga umsóknarbrjefum að fylgja skilríki um verðleika og þörf umsækjenda. Sje styrkur veittur skal því lokið, og honum úthlutað, fyrir aðalfund Verkstjórafélags Reykjavíkur ár hvert.

Nú verður svo ástátt um fjelagsmann, eða konu hans eða börn, vegna sérstakra óhappa af veikindum, slysum eða dauða, að nefndinni virðist bráð þörf á skjótri hjálp, en of langt að bíða næstu árlegrar styrksúthlutunar. Er nefndinni þá heimilt að veita styrk þá þegar, en leita skal hún þó áður samþykkis aukafundar í fjelaginu.

9. gr.

Skyldi svo fara að Verkstjórafélag Reykjavíkur leystist upp, skal sjóðurinn ganga til Ekknasjóðs Reykjavíkur svo framarlega sem hann þá er enn til og starfandi. En sje hann undir lok liðinn skal sjóðnum varið til styrktar stofnunar eða starfrækslu gamalmennahælis í Reykjavík. Sje það þá enn óstofnað, afhendist sjóðurinn bæjarstjórn Reykjavíkur til geymslu og ávöxtunar samkv. skipulagskrá þessari þartil, nefnt hæli verður stofnað.

10. gr.

Á skipulagskrá þessari skal leitað konunglegrar staðfestingar.

Skipulagskrá þessi er þannig samþykkt á fundi Verkstjórafélags Reykjavíkur

12. des. 1920.

Reykjavík, 31. des. 1920.

Í stjórn Verkstjórafélags Reykjavíkur:

Bjarni Pjetursson

Jón Jónatansson.

Jóhannes Hjartarson.

Gjaldskrá

fyrir

notkun rafmagns í Vestmannaeyjakaupstað.

1. gr.

Verð á rafmagni til ljósa í íbúðarhúsum, samkomuhúsum, skólum, búðum, verksmiðjum og öðrum húsum, sem ekki eru sjerstaklega tiltekin á gjaldskránni skal vera yfir árið, auk gjalds þess er síðar getur:

Fyrir 1 ljós 16 kerta kr.	7,00
— 2 — — — —	13,00
— 3 — — — —	19,00
— 4 — — — —	25,00
— 5 — — — —	30,00

Síðan 5 krónur að auki fyrir hvert ljós 16 kerta þar yfir upp í 20 ljós, en 4 krónur fyrir hvert ljós 16 kerta þar yfir.

13

3. mars.

13 Þegar ljósmagn það sem hvert hús vill fá er talið saman í 16 kerta ljós, skal ¹/₃ mars. ljóss slept, en ³/₄ ljóss reiknað sem heilt; hálf ljós reiknað sem hálf.

Bæjarstjórn er heimilt að færa gjald þetta niður alt að helmingi fyrir þau hús, sem nota ljósin minna en hálfan ljóstima ársins.

Verð á rafmagni til ljósa á götum, bryggjum og fiskhúsum kaupstaðarins skal vera hið sama eftir ljósmagni eins og að ofan er ákveðið; en bæjarstjórn hefir hina sömu heimild til niðurfærslu, alt að helmingi, ef sjerstakar ástæður mæla með því.

2. gr.

Auk þess gjalds, sem um getur í fyrstu grein þessarar gjaldskrár, greiða sömu notendur, þeir er fá rafmagn um mæli, 70 auru fyrir hverja kilowattstund.

3. gr.

Aðrir þeir, er gjald eiga að greiða samkvæmt 1. gr., en ekki hafa mæla, skulu greiða gjaldið samkvæmt 1. gr. þrefalt.

Þó skulu allir notendur greiða ljósgjald samkvæmt 2. gr. eftir 1. júlí 1921, og rafmagn eftir þann tíma eingöngu selt um mæla.

4. gr.

Verð á rafmagni til suðu eða hitunar, eða til vjelareksturs, verður ákveðið með samningi fyrir hvern sjerstakan notanda, verði á annað borð nokkurt rafmagn selt til slíkrar notkunar.

5. gr.

Árið reiknast frá nýjári til nýjárs, og ljósgjaldið greiðist í tvennulagi. Fyrri helmingur gjaldsins greiðist fyrir 1. mars, en síðari helmingurinn fyrir 1. október ár hvert.

Taka má öll gjöld rafmagnsstöðvar lögtaki. Húseigandi ber ábyrgð á því að gjaldið sje greitt í tæka tíð.

6. gr.

Bæjarstjórn er heimilt að hækka eða lækka gjöld samkvæmt gjaldskrá þessari um alt að 50%, en þó skal slíkt auglýst í kaupstaðnum á venjulegann hátt einum mánuði fyrir gjalddaga.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóv. 1915 og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 3. mars 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Samþykkt

14

30. mars

um

Samgírðingu í Hjallahverfi í Ölfushreppi í Árnessýslu.

Hreppsnefndin í Ölfushreppi hefir, samkvæmt gírðingalögum 22. nóvember 1913, gert eftirfarandi samþykkt um samgírðingu í Hjallahverfi í Ölfushreppi.

1. gr.

Stofna skal gírðingafjelag í Hjallahverfi í Ölfusi. Tilgangurinn með því er sá að gera gaddavírgírðingu um sauðfjárhaga í Hjallahverfislandi, 5-þætta og að öðru leyti samkvæma gírðingarlögum frá 22. nóv. 1913 og reglugjörð um sama efni. Gírðingin skal vera á mörkum milli Riftúns og Hjallatorfunnar að austan, en að vestan á mörkum milli hennar annarsvegar og Breiðabólstaða, Hrauns og Grímslækjar hinsvegar; að sunnan og norðan liggur gírðingin þvert yfir land Hjallatorfunnar.

2. gr.

Í gírðingarfelaginu eru þessar jarðir eða ábúendur þeirra: Hjalli, Lækur ásamt Gerðakoti, Bjarnastaðir, Þorgrímsstaðir, Krókur og Bakki.

3. gr.

Fjelagið tekur lán til þess að koma gírðingunni á fót. Lánið fylgir jörðunum, enda ábyrgjast ábúendur jarðanna skivíslega greiðslu á vöxtum þeirra og afborgunum svo og öðrum kostnaði, sem gírðingin og fjelagsskapurinn kann að hafa í för með sjer.

4. gr.

Öllum kostnaði við gírðinguna svo sem vöxtum af láninu, afborgunum þess og árlegu viðhaldi gírðingarinnar skal jafna niður á alla fjelagsmenn þannig: að hálfu leyti á hvert jarðarhundrað og hinum helmingnum á tölu sauðfjár þess, sem á fóðrun er.

Ábúendur annast um greiðslu á sjálfsögðum gjöldum til fjelagsins fyrir sig og sína heimamenn.

5. gr.

Engum fjelagsmanni skal heimilt að nota gírðinguna fyrir meira en 10 sauðkindur og 1 stórgrip fyrir hvert jarðarhundrað þeirrar jarðar, er hann hefur til ábúðar, án þess fjelagsstjórnin samþykki. Nú vill fjelagsmaður nota gírðinguna fyrir fleiri fjenað og verður hann þá að sækja um leyfi til fjelagsstjórnarinnar, en ganga verður hann þá að hærra gjaldi fyrir hvern grip, er hann hefir fram yfir sína tiltölu. Öllu sauðfje, sem beitt er í gírðingunni, skal rjettað innan gírðingar.

6. gr.

Engum fjelagsmanni er heimilt að taka sauðfje eða nokkurn annan fjenað af utanfjelagsmönnum án samþykkis fjelagsstjórnar. Þá skulu innansveitarmenn ganga fyrir utan-

14 sveitarmönnum ef tekinn er fjenaður í girðinguna. Nú notar einhver fjelagsmaður ekki sína 30. mars tölu og skal hann þá hafa gefið það fjelagsstjórn til kynna fyrir 15. apríl ár hvert.

7. gr.

Girðingarfelagið heldur einn aðalfund á ári hverju í maímánuði. Skulu á aðalfundi kosnir 3 menn í stjórn fjelagsins til þriggja ára í senn; skal formaður kosinn sjerstaklega og svo tveir meðstjórnendur. Skifta þeir svo að öðru leyti verkum á milli sín. Ef stjórnar-nefndarmaður forfallast eða flytur burtu af fjelagssvæðinu áður en kjörími hans er á enda, skal kjósa mann í stjórnina í hans stað fyrir þann tíma sem eftir var. Endurkosning er heimil, en sá sem unnið hefir í stjórn hinn ákveðna tíma er þó ekki skyldur að taka á móti endurkosningu næstu þrjú árin.

8. gr.

Formaður fjelagsins skal ásamt meðstjórnendum sínum annast um alla sjórn í fjelag-iuu, innheimta gjöld fjelagsins í tæka tíð, líta eftir girðingunni og sjá um viðhald hennar o. s. frv. Eanfremur skal girðingin vera sauðheld og í góðu lagi.

9. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum. 25—100 kr. er renna í sveitarsjóð.

10. gr.

Mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglumál og annast stjórn fjelagsins um rekstur slíkra mála.

Samþykkt þessi er hjermeð staðfest til að öðlast þegar gildi, og birt til eftirbreytutí-öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 30. mars 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Sigríðar Baldvinsdóttur« út **15**
gefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 31. mars 1921. 31. mars
Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

Minningarsjóð Sigríðar Baldvinsdóttur.

Gjafabréf.

Jeg undirritaður gef hjermeð kr. 300. — þrjú hundruð — krónur, til að stofna með sjóð einum með þeim skilyrðum er hjer segir:

1. gr.

Sjóður þessi skal bera nafn móður minnar Sigríðar Baldvinsdóttur og heita »Minningarsjóður Sigríðar Baldvinsdóttur«. Nafni þessu má aldrei breyta.

2. gr.

Sjóður þessi skal vera handa fátækum munaðarlausum ekkjum, er eiga barn eða börn innan 15 — fimtán — ára aldurs og lögheimili eiga í Glæsibæjar-, Öxnadals-, Skriðu og Arnarneshreppum, eða eins og þeir hreppar verða, er styrkur er veittur úr sjóðnum. Ef eitthvað af þessum hreppum skiptist sundur og mynda sjálfstæð sveitafjelög, njóta þau styrks úr sjóðnum.

3. gr.

Sjóður þessi skal ávaxtast í Söfnunarsjóði Íslands þar til ársvextir eru orðnir kr. 500 — fimm hundruð — krónur.

4. gr.

Þegar ársvextir af sjóðnum eru orðnir 500 — fimm hundruð — krónur, má taka til styrkveitinga allt að hálfum ársvöxtum, en afgangurinn leggist allt af við höfuðstólinn þar til sjóðurinn er orðinn kr. 100.000 — eitt hundruð þúsund krónur.

5. gr.

Ef þessum hálfum ársvöxtum er ekki öllum varið til styrkveitinga á ári, skal leggja afgang við höfuðstólinn.

6. gr.

Skilyrði fyrir styrkveitingu úr sjóðnum eru:

Að ekkjan eigi börn eða barn innan 15 — fimtán — ára aldurs, og hafi ekki sjálf fengið sveitarstyrk eftir að hún náði 16 ára aldri, eða maður hennar meðan þau voru í hjónabandi.

15 Styrkbeiðni þarf að fylgja vottorð frá sóknarpresti þeirrar kirkjusóknar, er ekkjan á 31. mars lögheimili í, um aldur hennar, hve mörg börn hún eigi innan 15 ára aldurs, hvort hún sje fátæk og þurfi styrksins með.

7. gr.

Ekkjur, er biðja um styrk úr sjóðnum, skulu senda skriflega beiðni ásamt áðurnefndu vottorði frá sóknarpresti sínum til hjeradsprófasts á sýslumannsins í Eyjafjarðarsýslu, er taka á móti styrkbeiðnum, og sjá um útborgun úr sjóðnum, enda stendur sjóðurinn undir stjórn þeirra.

Engri ekkju má veita minni styrk en 80 — áttatíu — krónur í einu. Fyrir styrk ganga þær ekkjur, er flest börn eiga innan 15 ára, eða eru mjög heilsulitlar.

8. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn kr. 100.000 — eitt hundrað þúsund krónur — má verja ársvöxtum hans — að undanskyldum kr. 200 — tvö hundruð krónum — sem um aldur og æfi leggist við höfuðstólinn — til að veita styrk ekkjum, sem lögheimili eiga í Eyjafjarðarsýslu.

9. gr.

A þessari skipulagssrá sjóðsins skal fengin konungleg staðfesting.

Akureyri, 9. júlí 1920.

Sigurvin Jónsson.

16

9. apríl

Samþykkt

um

þyngd bakarabrauða í Vestmannaeyjum.

1. gr.

Samkvæmt heimild, sem gefin er í lögum nr. 11, 16. mars 1917, um þyngd bakarabrauða, hefir bæjarstjórnin í Vestmannaeyjum ákveðið að þyngd bakarabrauða í lögsagnarumdæmi Vestmannaeyjakaupstaðar skuli vera sem hér greinir:

1. Rúgbrauð	heil 3000 grömm
2. —	hálf 1500 —
3. Franskbrauð	heil 500 —
4. —	hálf 250 —
5. Sigtibrauð	heil 500 —
6. —	hálf 250 —
7. Súrbrauð	heil 500 —

8. Súrbrauð	hálf	250 grömm
9. Landbrauð	heil	500 —
10. —	hálf	250 —
11. Normalbrauð og hálfsgítirúgbrauð	heil	2500 —
12. — —	hálf	1250 —
13. Hveitihleifar		1500 —

16

9. apríl

2. gr.

Óheimilt er að selja brauð, sem hafa minni þyngd en þá, sem ákveðin er í 1. gr., er þau eru vegin nýbókuð, en þó kólnuð svo, að vel megi handleika þau berum höndum. Mega brauðin eigi hafa meira vatn í sjer, er þau eru vegin, en 38%. Þó skal það eigi teljast brot þótt einstök brauð sjeu 4% ljettari en ákveðið er, en á þyngd 20 brauða má mismunurinn aðeins vera 1%.

3. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum 25—500 króna, er renna í bæjar sjóð. Mál út af brotum á samþykkt þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

4. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi þegar í stað.

Samþykkt þessi, sem gjörð er af bæjarstjórn Vestmannaeyjakaupstaðar samkvæmt lögum 16. mars 1917, um þyngd bakarabrauða, staðfestist hjermeð.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 9. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Hafnarreglugjörð

17

12. apríl

fyrir

Stykkishólmskauptún.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið hefir í dag gefið út svofelda hafnarreglugjörð fyrir Stykkishólmskauptún í Snæfellsnessýslu samkvæmt lögum nr. 76, 14. nóv. 1917:

I. Hafnargjald.

Af öllum skipum og gangvjelabátum, sem mæld eru til lestatafs, hvort sem þau sigla tóm, með seglfestu eða fermd vörum, skal greiða í hafnargjald 15 auru af hverri smálest

17 alls farmrúmsins í hvert skifti, er þau leggjast á höfnina, minsta gjald þó 5 krónur. Þar með
12. apríl eru talin fiskiskip og öll önnur skip, er ganga á millum hafna á Íslandi. Undanþegin þessu gjaldi eru þau skip, sem ræðir um í 3. gr., en gangvjelabátar minni en 12 smálestir greiði í hvert skifti 3 krónur eða 10 krónur í árgjald.

Skipin greiði framangreind gjöld, þá er lagst er fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr svo nefndum Baulutanga beina línu í Hvítabjarnarey, þaðan beina leið í Þórisbólma, þaðan beina línu í Böllusker og þaðan sjónhending í Lundaklett. Gjaldið skal og greiða af skipum, er leita hafnar fyrir ísreks sakir, storma eða því um líkt.

Þau skip, sem liggja vetrarlangt á Stykkishólmsböfn, skulu greiða í hafnarsjóð: Skip stærri en 50 smalestir 20 krónur, skip 50 smalesta og minni 10 krónur, en til vetrarlegunnar þurfa slík skip að fá leyfi hafnarnefndar.

II. Aukagjald.

Auk þeirra gjalda, sem þegar eru talin, skal greiða 8 aura af hverri smálest í skipi, sem lagt hefir verið upp í fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, þó aldrei minna en 5 krónur.

Skip, sem taka seglfestu í landi Stykkishólmskaupþúns greiði í hafnarsjóð 8 aura af hverri smálest skipsins, en þó aldrei minna en 5 krónur.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

Undanþegin hafnargjaldi eru:

1. Öll herskip og skemtiskip hverrar þjóðar sem eru.
2. Skip, er leita hafnar sakir sjóskemda eða veikinda skipshafnar, þótt farmur hafi verið fluttur úr þeim, ef þau flytja allan farminn í burtu aftur og eigi annað.

IV. Seglfesta.

Seglfestu má hvergi kasta út á höfninni, nema með leyfi hafnarnefndar, og seglfestu má hvergi taka, nema með leyfi landeiganda eða umráðamanns.

V. Hafnarsjóður og hafnarnefnd.

Gjöld þau, sem talin eru hjer að framan, skulu renna í hafnarsjóð Stykkishólmskaupþúns og skal honum eingöngu varið til þess að standast kostnað af mannvirkjum, er við höfnina eru eða verða gjörð, viðhaldi þeirra og frekari umbótum.

Hreppsnefnd Stykkishólmshrepps kys 3 menn í hafnarnefnd til þriggja ára í senn og skal einn þeirra jafnan vera hreppsnefndarmaður. Hafnarnefndin hefir umsjón með, að reglugjörð þessari sje hlýtt; innheimtir eða sjer um að gjöldin til hafnarsjóðs sjeu innheimt, og stjórnar sjóðnum með umsjón hreppsnefndar. Hreppsnefndin veitir fje úr sjóðnum til umræddra framkvæmda, eftir tillögum hafnarnefndar, og ákveður hvernig hann skuli ávaxta, enda ber hún ábyrgð á innstæðu hans, eins og öðrum eignum hreppstjélagins. Reikningar hafnarsjóðs skulu fylgja sveitarsjóðsreikningunum og endurskoðast og úrskurðast ásamt þeim.

VI. Notkun hafnarbryggjunnar.

- a. Öll skip, er ætla að leggjast við hafnarbryggjuna, skulu skyld að hlífa bryggjuböfðinu sjálfu við átökum, en nota aðallega til að draga sig að, ból þau beggja megin bryggjunnar og hringi í Stykkinu, sem til þess er ætlað. Leiðbeini hafnsögumaður skipi iun á höfn, skal hann skyldur að benda skipstjóra á bólin og hringina, er skipinu sje ætlað að nota, til að draga sig að bryggjunni,

- b. Skip hafa rjett til þess að leggjast að bryggjunni í þeirri röð, sem þau koma; þó skulu þau skip, sem sigla fyrir fastákveðinni fyrirfram auglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rjett til þess að leggjast að bryggjunni, þó önnur liggi þar fyrir, og verða þau að vikja á burt meðan hin fá afgreiðslu. 17 apríl

Hafnarnefnd ákveður hvar skip skuli liggja fyrir innan línu, sem hugsast dregin úr vestra horni Súandiseyjar í svo nefndan Fálka.

- c. Sjerhver skemd, sem verður á bryggjunni, áhöldum eða öðru því, sem skip nota, skal að fullu bætt af viðkomandi skipi, ef hún stafar af ásettu ráði eða vangá.

Aðrar skemdir, er bryggjan og áhöld hennar verða fyrir af manna völdum, skal að fullu bæta af þeim, er skemdunum valda af ásettu ráði eða vangá.

- d. Hafnarnefndin hefir, undir umsjón hreppsnefndar, alla umsjón með hafnarbryggjunni og áhöldum þeim, er henni fylgja, og er öllum óheimilt að nota, nema leyfi nefndarinnar komi til.

Hafnarnefnd skipar hafnarvörð, er hafi stöðuga umsjón með bryggjunni og áhöldum hennar, og kveður á um starfsvið hans og þóknun.

VII. Vörugjald.

Af öllum vörum, sem fluttar eru úr eða í skip á höfninni skal greiða gjald sem hjer segir, hvort sem vörurnar eru fluttar um hafnarbryggjuna eða eigi:

1. Af kolum, 1 kr. af hverri smálest.
2. — salti, 75 aura — — —
3. — timbri og öðrum vörum sem reiknast eftir rúmmáli, 4 aurar af hverju teningsfeti.
4. — múrsteini og sementssteini, 50 aurar af hverjum 100 stk.
5. — stórgripum, 1 kr. af hverjum.
6. — sauðfje, 25 aurar af hverri kind.
7. — kjöttunnum, síldartunnum, fisktunnum og olíntunnum, 30 aurar af hverri tunnu.
8. — öllum öðrum vörum, 20 aurar af hverjum 100 kg., minsta gjald þó 20 aurar.

Af umblöðnum vörum greiðist gjaldið aðeins einu sinni.

Póst- og farþegaflutningur er undanþeginn gjaldi þessu.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd vörunnar með umbúðum. Brot úr gjaldeining telst sem heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrám skipa við útreikning vörugjalds, og er öllum skipaafgreiðslumönnum skylt að láta hafnarverði í tje eintak af öllum farmskrám yfir vörur, sem skipað er upp eða út í Stykkishólmi, innan sólarhrings eftir komu eða burtför skipanna.

Hafnarnefndin hefir haldsrjett á vörum þeim, sem greiða skal af vörugjald, uns gjaldið er greitt.

Hafnarnefndin sjer um innheimtu á vörugjaldinu og reikningsskil fyrir því, og ræður einn eða fleiri menn til að hafa innheimtuna á hendi gegn innheimtulaunum þeim er um semur.

Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins innheimta gjaldið, að öllu eða nokkru leyti, eftir því sem hafnarnefnd ákveður, og standa skil á því.

VIII. Lögtaksrjettur.

Öll gjöld samkvæmt reglugjörð þessari má taka lögtaki.

17

IX. Sektorákvæði o. fl.

12. apríl

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 400 krónum, er renna í hafnarsjóð Stykkishólms, og skal með mál út af brotum á reglugjörð þessari farið sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. maí 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 12. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

18

12. apríl

Samþykkt

um

lokunartíma sölubúða í Vestmannaeyjakaupstað.

1. gr.

Öllum sölubúðum kaupmanna og kaupfjelaga í Vestmannaeyjakaupstað skal lokað eftir því sem segir í 2. og 3. grein samþyktrar þessarar.

Undanskyldar eru þó sölubúðir er eingöngu versla með brauð og mjólk.

2. gr.

Alla virka daga skal sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 7 síðdegis og opnaðar eigi fyrir en kl. 9 árdegis, þó með þeim undantekningum, er nú skal greina:

Aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal öllum sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis. Síðustu virka daga fyrir aðfangadag jóla og gamlárskvöld skal heimilt að halda opnum búðum til kl. 10 síðdegis.

3. gr.

Almenna helgidaga, sumardaginn fyrsta og 17. júní mega engar sölubúðir vera opnar.

4. gr.

Á lokunartíma sölubúða er óheimilt að selja í sölubúðum, brauðsölubúðum, á strætum, torgum eða annarstaðar utan sölubúða kaupmanna, nema úr sjálfsöllum, nokkurn þann varning, sem verslunarleyfi þarf til að selja. Heimilt er þó að selja á þeim tíma vistir, kol, salt og olíu til báta skipa og viðskiftamanna, er nauðsyn krefur.

5. gr.

18

Menn sem komnir eru inn í verslun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir 12. apríl að lokað er, þó eigi lengur en í háltíma.

6. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, þegar sjerstaklega stendur á að veita undanþágu frá samþykkt þessari fyrir einstaka daga og til þess að sala fari fram í góðgerðarskyni, eða til ágóða fyrir stofnanir eða vegna nauð-ynja fyrirtækja, sem að dómi lögreglustjóra horfa til almennings heilla.

7. gr.

Brot á samþykkt þessari varða sektum 20—500 krónum og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mal út af brotum á samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

8. gr.

Samþykkt þessi gengur í gildi 1. maí 1921.

Samþykkt þessi staðfestist hjérmeð samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv. 1917, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918, og birtist til eftirbreytut öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 12. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

19

18. apríl

um

grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu.

1. gr.

Sjerhver hreppsnefnd skal annast um grenjaleitir og grenjavinslu í heima- og afrjettarlöndum hrepps síns, og því í tæka tíð á hverju vori útnefna svo marga kunnuga og áreiðanlega menn, sem þörf er á, til þess að grenjaleit geti orðið sem víðast sama dag. Hver innanhreppsmaður er skyldur til þess að starfa, ef forföll ekk ibanna, gegn saungjarnri borgun.

2. gr.

Hreppsnefndin skal semja skrá yfir öll gren, sem eru í landeign hreppsins, hvar

19 þau sjeu og hvernig á sig komin. A skrá þessa skal bæta þeim grenjum, er síðar kynni að 18. apríl finnast eða eru óþekt þá er skráin fyrst var samin. Hver, sem til grenjaleitar er sendur, skal hafa seðil frá hreppsnefndinni um, á hvaða grenjum hann skal leita í hvert skifti. Fyrsta grenjaleit skal fara fram svo snemma, sem líkindi eru til, að refir sjeu lagstir á gren, og síðan svo oft, sem þurfa þykir eftir állti kunnugra manna og kringumstæðum, en þó aldrei sjaldnar en tvisvar sinnum. Jafnan skulu 2 menn vera saman í grenjaleit, og ef unt er, skotmaður með þeim að öllu útbúinn til grenjavinslu.

Finnist refar á greni, má ekki yfirgefa það fyrir en skotmaður er kominn á það. Í afrjettar- og heimalöndum, sem saman liggja (þótt ekki sje í sama hreppi) skulu grenjaleitir í hvert skifti fara fram hinn sama dag.

3. gr.

Hreppsnefnd skal í tæka tíð ár hvert hafa ráðið áreiðanlega skotmenn til grenjavinslu í landeign hreppsins, og má enginn skotmaður innanhrepps skorast undan því verki án gildra orsaka. Einnig ræður hreppsnefndin vökumann, sem er vaxinn þeim starfa og skotmaður tekur gildan. Enginn má hafa með sjer hund á gren, eða gjöra nokkuð það, er fælt geti refi frá þeim, eða á annan hátt spilt fyrir grenjavinslu.

4. gr.

Hreppsnefndin skal tilkynna hreppsþúum, áður en grenjaleitir byrja hverjir skotmenn sjeu ráðnir, og skal landráðandi, þegar gren finst og skotmaður ekki er í leitinni, senda tafarlaust eitir honum, sem skyldur sje að hafa útbúnað allan og skotfæri í gildu standi. Ef út af er brugðið, án þess gild forföll sje sönnuð, varðar það sektum.

5. gr.

Ekki má skotmaður yfirgefa gren, eða fara heim af því, ef dýrin ern ekki bæði unnin, fyrir en 4 sólarhringar eru liðnir frá því hann kom á það, nema sjerstakar orsakir sjeu til þess. Vanræki skotmaður eða vökumaður vísitandi að einhverju leyti að vinna gren, og það verði vitnum fest, missa þeir kaup fyrir að hafa legið á greninu, og geta þess utan sætt sektum eftir málavöxtum.

6. gr.

A vetrum skal hreppsnefndin í hverjum hreppi láta eittra fyrir refi á hentugustu stöðum í heimalöndum hreppsþúa og afrjettum. Til eitrunar skal jafnan hafa »strychnin«, og skal hreppsnefndaroddviti taka út eitir þetta með ráði hjeradslæknis, og segja fyrir um notkun þess. Varðar það sektum ef út af þessu er brugðið.

7. gr.

Nú finst gren af ferðamönnum eða utansveitarmönnum, og skulu þeir þá tilkynna það þeim, sem landið tilheyrir, er grenið er í og fer að öllu leyti með það gren eins og segir í 1. og 4. gr.

8. gr.

Hver sem vinnur fullorðið dýr á öðrum tímum en almennar grenjaleitir og grenjavinsla fer fram, skal fá fyrir það borgun úr sýslusjóði, 30 krónur fyrir dýrið, og eiga það að

auki. Hver, sem slíka þóknun vill fá, skal skyldur að sanna fyrir sýslunefndinni að hann hafi **19** unnið til hennar. Kostnað allan bær hann sjálfur. Komi dýrbitir fyrir í sveitinni, skal 13. apríl hreppsnefndin sjá um, að þau dýr vinnist, sem því valda, svo fljótt, sem unt er.

9. gr.

Refaeldi er bannað og yrðlinga, sem nást lifandi á grenjum má enginn ala nema meðan á grenjavinslunni stendur og þó ekki lengur en til 30. júní. Sleppi yrðlingur úr haldi varðar það sektum fyrir þann, sem elur hann, 10—20 kr. fyrir hvern.

10. gr.

Kostnað við eyðing refa í heimalöndum, á almenningum og afriðettum þeim, er sveitarfélög eiga, skal greiða úr sveitarsjóði eða sveitarsjóðum ef fleiri hreppar eiga afriðett saman.

11. gr.

Borgun til skotmanns skal vera þessi, nema öðruvísi um semji:

a. dagpeningar fyrir hvern sólarhring frá því er hann fer að heiman og þangað til hann kemur heim	Kr. 12.00
b. fyrir fyrri dýrið, sem vinst við hvert gren	— 5.00
c. fyrir síðara dýrið.....	— 10.00
d. fyrir hvern yrðling.....	— 1.50

en leggja skal hann sjer til fæði, reiðskjóta, skotfæri, byssu og hvolpaboga. En eitur leggja þeir til, sem kosta grenjavinsluna.

Vökumaður skal hafa um sólarhringinn, frá því hann fer að heiman og þangað til hann kemur heim kr. 9,00, en leggja skal hann sjer allt til.

Annar kostnaður fer eftir samkomulagi við þá menn, er að einhverju leyti þjóna að grenjavinslu eða eyðing refa, eftir því sem áður er sagt.

12. gr.

Hreppsnefndin skal hvetja unga menn, er með byssu fara, að temja sjer skotfimi, einkum þá, er líklegar eru til að verða dýraskyttur, og stuðla til þess, að þeir sjeu vökumenn með skotmönnum á grenjum.

13. gr.

Skytt skal hverri hreppsnefnd fyrir desemberlok ár hvert að gefa sýslunefndinni skýrslu um um grenjavinslu og eyðing refa á annan hátt, um eitrun fyrir refi og árangur af henni. Ennfremur sendi þær reikning yfir kostnað þann, er til refaeyðingar hefir gengið úr sveitarsjóði.

14. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—200 kr.; sem renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið.

15. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

19

13. apríl

16. gr.

Reglugjörð um grenjaleitir og refaeyðing í Skagafjarðarsýslu frá 12. júlí 1894 er úr gildi feld.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Skagafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hjermeð til að oðlast gildi 1. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 13. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

20

13. apríl

Reglugjörð

um

eyðing refa í Norður-Isafjarðarsýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd annast um eyðing refa samkvæmt reglugjörð þessari. Hreppur er refaeyðingarsvæði.

2. gr.

Refum skal einkum eytt með grenjavinslu og skotum. Eyða má og refum með eitri er hreppsnefnd þykir líklegt að þeir gangi í útburð, enda annist hún um eitrunina.

3. gr.

Aður en 6 vikur eru af sumri skal hver búandi hafa leitað grenja í landi ábúðarjarðar sinnar. Leitir þessar kostar hann sjálfur.

Almenninga og eyðilönd lætur hreppsnefnd leita á kostnað sveitasjóðs. Hreppsnefnd lítur eftir að genjaleitir fari fram.

Nú finst gren eftir grenjaleitir og má þá hreppsnefnd greiða finnanda fundarlaun alt að 5 kr. fyrir gren.

4. gr.

Hreppsnefnd ræður skotmann til grenjavinslu í hreppnum, ef þess er kostur, og birtir hreppsbum í tæka tíð, hver hann er. Eigi meða aðrir en skotmaður vinna að grenjavinslu án samþykkis hreppsnefndar.

5. gr.

20

Nú finst gren og tilkynnir finnandi það tafarlaust búanda þeim, er býr á landi þar sem gren finst eða næst því og tilkynnir hann það tafarlaust skotmanni eða hreppsnefnd. 13. apríl.

6. gr.

Ekki má hafa hund á greni nje í grenjaleitir og varast skal alt sem stytgt getur refina.

7. gr.

Á tímabilinu frá 1. maí til 1. des. skal gjalda 10 kr. fyrir hvern hlauparef, sem skotin er.

Sanna skal skotmaður tölu skotinna hlauparefa fyrir hreppsnefnd með vottorði hreppstjóra eða vottorði tveggja áreiðanlegra manna.

Fyrir grenrefi fær skotmaður 15 kr. fyrir hinn fyrri og 25 kr. fyrir hinn seinni og 10 kr. fyrir hvern sólarhing er hann liggur á greni, þó ekki lengur en 2 sólarhringa. Hafa má skotmaður vökumann með sjer og fær hann sömu daglaun.

8. gr.

Afhenda skal grenjaskytta búanda þeim, er næstur býr greni, skottin af grenrefum þeim, er hún hefir unnið en hann afhendir þau hreppsnefnd, nema skyttan kjósi heldur að afhenda þau hreppsnefnd sjálfur. Nú eru ekki skottin afhent og missir skyttan þá rétt sinn til borgunar fyrir refina. Skottin skal ónýta.

Enginn má ala refi án leyfis sýslunefndar lengur en einn mánuð. Sá er refi vill ala um lengri tíma skal senda sýslunefnd beiðni um það ásamt vottorði hreppsnefndar um að hann hafi öruggan geymslustað fyrir yrðlingana. Leyfið veitist eigi lengur en til 5 ára í senn, það má endurnýja.

10. gr.

Nú missir maður yrðling úr eldi og skal hann þá sekur um ekki minna en 50 kr. fyrir hvern yrðling, er sleppur; tekur uppljóstrarmaður helming sektar en helmingur rennur í sveitarsjóð þar sem yrðlingur slapp. Sömu sekt varðar ef eldistefir eru ekki unnir fyrir 20. febrúar.

11. gr.

Verðlaun má veita úr sýslusjóði fyrir framúrskarandi dugnað í eyðing refa. Ákvæði þetta nær þó eigi til dráps refa, sem teknir hafa verið í eldi.

12. gr.

Allur kostnaður við eyðing refa, sem ekki er skyldukvöð, greiðist úr sveitarsjóði.

13. gr.

Hreppsnefnd semur skýrslu um eyðing refa og refaeldi og kostnað til þess úr sveitarsjóði, eftir fyrirmynd er stjórnarráðið semur. Skýrsluna sendir hún sýslumanni fyrir lok hvers árs og má halda henni til þess með alt að 2 kr. dagsekt.

20

13. apríl

14. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 500 kr. Sektir renna í sveitarsjóð þar sem brotið er framið en dagsektir þó í sýslusjóð.

15. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Norður-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóv. 1919 staðfestist hjér með til að öðlast gildi 1. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 13. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

21

13. apríl

Reglugjörð

um

eyðing refa í Vestur-Ísafjarðarsýslu.

1. gr.

Hreppsnefndir annast eyðing refa.

2. gr.

Refum skal eyða með skotum og eltrun.

3. gr.

Áður en þrjár vikur eru af sumri skulu hreppsnefndir hafa skipað fyrir um grenjaleitir, er fari fram áður en 7 vikur eru af sumri. Búandi hver skal kosta grenjaleitir í heimalandi sínu og upprekstrarlandi, en leitir eyðilanda kostar sveitarsjóður. Vanræki einhver grenjaleit, lætur hreppsnefnd leita á hans kostnað.

4. gr.

Aukagrenjaleitir fyrirskipa hreppsnefndir þegar þörf gerist og kveða á um hvar og hvenær þær skuli fara fram. Um kostnað við leitir þessar fer eftir því, sem segir í 3. gr.

5. gr.

21

Varast skal að hafa hund með sjer í grenjaleit eða á gren, sem og alt annað, er 13. apríl fælt geti refina í burtu eða valdi því að þeir flytji yrðlinga sína.

Engin merki má gera við gren er valdið geti því að refirnir verði áskynja um að grenið sje fundið.

6. gr.

Þegar gren finst skal tafarlaust tilkynna það búanda þeim, er leita ber landið, sem grenið hefir fundist í, en hann tilkynnir það annaðhvort skotmanni eða hreppsnefnd. Sje um eyðiland að ræða, skal tilkynna hreppsnefnd grenfundinn.

7. gr.

Hreppsnefndir ráða skotmenn til grenjavinslu og tilkynna hreppsþúum í tæka tíð, hverjir þeir sjeu.

Eigi mega aðrir en skotmenn vinna að grenjavinslu án samþykkis hreppsnefndar.

8. gr.

Hreppsnefnd ákveður daglaun við grenjavinslu og grenjaleitir í eyðilöndum. Verðlaun fyrir refi unna á greni skulu vera þessi: Fyrir fyrri refinn 5 krónur, fyrir síðari refinn 15 kr. og fyrir hvern yrðling 1 kr., en yrðlinga má skotmaður eigi selja án leyfis hreppsnefnda. Auk þessa skal greiða 5 kr. fyrir hvern hlauparef, sem unninn er á tímabilinu frá 1. maí til 1. okt.

9. gr.

Eftir að skotmaður hefir unnið gren, skal hann afhenda hreppsnefndinni skottin af refum þeim, er hann hefir unnið og sömuleiðis fullnægjandi sannanir fyrir því, hve marga yrðlinga hann hefir unnið; að öðrum kosti glatar hann rjetti sínum til verðlaunanna.

10. gr.

Heimilt er hreppsnefndum að eyða refum með eitrun, en gæta skulu þær allrar varúðar við það, svo ekki hljóttist af tjón fyrir búpening eða alidýr.

11. gr.

Allur kostnaður við eyðing refa, sem ekki er skyldukvöð samkvæmt reglugjörð þessari, greiðist úr sveitarsjóði.

12. gr.

Enginn má ala refi án leyfis sýslunefndar, þó mega skotmenn ala yrðlinga alt að mánaðartíma með samþykki hreppsnefnda.

13. gr.

Sá, er ala vill refi, skal senda beiðni um það til sýslunefndar ásamt vottorði hreppsnefndar um að hún sje því samþykk að leyfið sje veitt.

21

13. apríl

14. gr.

Missi maður ref eða yrdling úr eldi, skal hann greiða 100 — eitt hundrað — króna sekt fyrir hvern ref eða yrdling sem sleppur.

Brot gegn öðrum akvæðum reglugjörðar þessarar, varða frá 10—500 kr. sektum. Sektir renna í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

15. gr.

Mál, sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með sem opinber lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Vestur-Ísafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóv. 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 13. apríl 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

22

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen, árið 1918.

Tekjur:

1. a. Stofnfje	Kr.	600,00	
b. Gjafir	—	820,33	
			Kr. 1420,33
2. Vextir af innstæðu í sparisjóði		—	39,11
			Samtals kr. 1459,44

Gjöld:

1. Eignir 31. desember.			
Innstæða í viðskiftabók nr. 1172 í Sparisjóði Sauðárkróks	Kr.	1459,44	
			Samtals kr. 1459,44

Sauðárkrók, 15. janúar 1919.

Alfheiður Blöndal, Herdis Pjetursdóttir, Helga Guðjónsdóttir.

23

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen árið 1919.

Tekjur:

1. Inneign 31. desbr. 1918 í viðskiftabók nr. 1172 í Sparisjóði Sauðárkróks	Kr.	1459,44	
2. Gjafir	Kr.	185,00	
3. Hagnaður við kaup á bankavaxtabrjefum	—	105,00	
			290,00
			Flyt kr. 1749,44

4. Vextir:		Fluttar kr.	1749,44	23
a. Af bankavaxtabrjefum	Kr.	33,75		
b. Af innstæðu í sparisjóði	—	14,93		
			Kr.	48,68
			Samtals kr.	1798,12

Gjöld:

1. Eignir 31. desember 1919:				
a. 3 bankavaxtabrjef	Kr.	1500,00		
b. Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks í viðskiftabók nr. 1172	—	298,12		
			Samtals Kr.	1798,12

Sauðárkrók, 1. janúar 1920.

*Alfheiður Blöndahl, Herdis Pjetursdóttir, Helga Guðjónsdóttir.***Reikningur****24**

yfir tekjur og gjöld Minningarsjóðs frá Önnu Claessen árið 1920.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári: 3 bankavaxtabrjef á 500,00	Kr.	1500,00		
Innstæða í sparisjóði	—	298,12		
			Kr.	1798,12
2. Innkomið fyrir sjónleiki	—	200,00		
3. Gjafir: 1 bankavaxtabrjef.....	Kr.	500,00		
Peningar.....	—	20,00		
			—	520,00
4. Keypt bankavaxtabrjef nr. 56.....	Kr.	450,00		
Hagnaður af kaupinu	—	50,00		
			—	500,00
5. Vextir: Af bankavaxtabrjefum.....	Kr.	67,50		
— — innstæðufje	—	8,31		
			—	75,81
			Samtals kr.	3093,93

Gjöld:

1. Keypt bankavaxtabrjef	Kr.	450,00		
2. Eign 31. desember:				
5 bankavaxtabrjef á 500 kr.	Kr.	2500,00		
Innstæða í Sparisjóði Sauðárkróks	—	110,18		
Óinnleystir arðmiðar	—	33,75		
			—	2643,93
			Samtals kr.	3093,93

Sauðárkrók, 2. janúar 1921.

Alfheiður Blöndal, Herdis Pétursdóttir, Helga Guðjónsdóttir.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstað.

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	566	67	566	67	472
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	82	08	492	48	410
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti nver á	69	00	414	00	345
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	58	33	466	64	389
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	44	33	531	96	443
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	53	92	431	36	359
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	41	00	410	00	342
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	472	92	472	92	394
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	436	00	581	33	484
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	52	182	40	152
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	1	04	124	80	104
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	50	300	00	250
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	30	156	00	130
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	49	60	297	60	248
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum.		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	44	21	176	84 147
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	40	32	241	92 202
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	33	05	198	30 165
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	24	44	195	52 163
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	15	50	186	00 55
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinp (vorlamba), einlit	hvert á	0	32	76	80 64
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	19	42	116	52 97
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	96	»	» 239
43.	— 1 lambsfóður	á	14	79	»	» 296
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				485	26	404
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				190	80	159
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				297	60	248
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				179	23	149
En meðalverð allra landaura samantalið				1152	89	960
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				288	22	240

Skrifstofu Norður-Múlasýslu og Seyðisfjarðarkaupstaðar, 21. janúar 1921.

Ari Arnalds.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 14. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Suður-Múlasýslu.

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	509	33	509	33	424
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	63	07	378	42	315
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	61	85	371	10	309
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	50	00	400	00	333
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	40	26	483	12	403
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	46	28	370	24	309
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	35	10	350	10	292
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	433	33	433	33	361
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	391	67	522	22	435
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	51	181	20	151
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	1	08	129	60	108
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	63	315	60	263
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	35	162	00	135
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	54	21	325	26	271
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	33	00	198	00	165

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalsýsis,	2 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	4	65	69	75	58
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	62	75	251	00	209
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	60	00	360	00	300
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	47	21	283	26	236
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	32	33	258	64	216
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	25	20	302	40	252
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	42	100	80	84
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	20	89	125	34	104
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	18	75	225	00	187
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	70	»	»	234
43.	— 1 lambsfóður	á	14	13	»	»	283
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu					424	21	353
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					197	10	164
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					261	63	218
Eftir E. eða í lýsi					69	75	58
Eftir F. eða í skinnavöru					259	35	216
En meðalverð allra landaura samantalið					1212	04	1009
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					242	41	202

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 12. febrúar 1921.

Guðm. Loptsson.

settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 23. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Austur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	325	20	325	20	271
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	40	20	241	20	201
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	41	00	246	00	205
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	30	60	244	80	204
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	25	20	302	40	252
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	30	60	244	80	204
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	23	40	234	00	195
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	284	00	284	00	237
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	228	00	304	00	253
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	58	189	60	158
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	1	06	127	20	106
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	1	91	229	20	191
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	26	151	20	126
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	19	50	78	00	65
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	14	75	88	50	74
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	9	00	54	00	45
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	6	50	52	»	43
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	4	37	52	44	44
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	7	00	42	»	35
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	23	55	20	46
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	15	83	94	98	79
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	11	67	140	04	117
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	7	60	»	»	152
43.	— 1 lambsfóður	á	9	00	»	»	180
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu					269	60	225
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					174	30	145
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					»	»	»
Eftir E. eða í lýsi					»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru					60	31	50
En meðalverð allra landaura samantalið ..					504	21	420
og skift með 3 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					168	07	140

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 5. febrúar 1921.

Gísli Sveinsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 7. mars 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestur-Skaftafellssýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafulengdar 1922.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	370	00	370	00	308
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	39	29	235	74	196
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	43	71	262	26	219
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	32	00	256	00	213
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	24	57	294	84	246
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	32	29	258	32	215
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	86	208	60	174
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. .. á	273	57	273	57	228
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	230	71	307	61	256
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	14	136	80	114
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	76	91	20	76
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	35	282	00	235
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	03	123	60	103
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispesyrur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Hundrað á		í peningum		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskins	10 pund á	33	00	132	00 110
32.	— 6 fjórðungar kýrskins	10 pund á	26	00	156	00 130
33.	— 6 fjórðungar hrossskins	10 pund á	18	17	109	02 91
34.	— 8 fjórð. sauðskins, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	15	08	120	64 101
35.	— 12 fjórð. sauðskins, af veturg. og ám	10 pund á	9	70	116	40 97
36.	— 6 fjórðungar selskins	10 pund á	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	26	62	40 52
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	57	»	» 231
43.	— 1 lambsfóður	á	15	43	»	» 309
<i>Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyr töldum landaúrum verður:</i>						
Eftir A. eða í fríðu				274	10	228
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				158	40	132
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				116	08	97
En meðalverð allra landaúra samantalið				548	58	457
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				182	86	152

Skrifstofu Skaftafellssýslu, 5. febrúar 1921.

Gísli Sveinsson

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 7. mars 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Vestmannaeyjakaupstað

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnulgengar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	500	00	500	00	417
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	»	»	»	»	»
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	80	00	480	00	400
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	43	00	344	00	287
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	30	00	360	00	300
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	45	00	360	00	300
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	»	»	»	»	»
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	400	00	400	00	333
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	«	»	»	»	»
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	50	180	00	150
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	1	00	120	00	100
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	50	300	00	250
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	25	150	00	125
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvöðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	50	00	300	00	250
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	40	00	240	00	200
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	35	00	210	00	175
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	»	»	»
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	»	»	»
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlambda), einlit		hvert á	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .		pundið á	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,		pundið á	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	20	00	240 00 200
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir		á	10	00	» » 200
43.	— 1 lambsfóður		á	»	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				407	33	339
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				187	50	156
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				250	00	208
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				»	»	»
En meðalverð allra landaura samantalið				844	83	703
og skift með 3 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				281	61	234

Skrifstofu Vestmannaeyjakaupstaðar, 30. mars 1921.

Kristinn Olafsson
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.
Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 9. apríl 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Rangárvallasýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	430	00	430	00	358
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	42	30	253	80	211
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti nver á	46	70	280	20	233
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	35	40	283	20	236
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	28	10	337	20	281
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	33	90	271	20	226
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	20	90	209	00	174
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	315	00	315	00	262
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	249	50	332	67	277
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	0	94	112	80	94
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	61	73	20	61
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	61	313	20	261
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	32	158	40	132
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalsýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	29	56	118	24	99
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	20	75	124	50	104
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	14	81	88	86	74
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	10	50	84	00	70
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	6	44	77	28	64
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	18	43	20	36
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	13	80	»	»	276
43.	— 1 lambsfóður	á	16	50	»	»	330
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu					301	36	251
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					164	40	137
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					»	»	»
Eftir E. eða í lýsi					»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru					89	35	74
En meðalverð allra landaura samantalið					555	11	462
og skift með 3 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					185	04	154

Skrifstofu Rangárvallasýslu, 12. janúar 1921.

Björgvin Vigfússon.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 5. febrúar 1921

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Árnessýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	548	12	548	12	457
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	57	62	345	72	288
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	63	62	381	72	318
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	46	60	372	80	311
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	34	64	415	68	346
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	44	19	353	52	295
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	26	56	265	60	221
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	428	33	428	33	357
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	339	00	452	00	377
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	39	166	80	139
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	83	99	60	83
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	3	07	368	40	307
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	50	180	00	150
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	37	246	60	205
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	47	86	287	16	239
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 2 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, 8 pottar á	9	53	142	95	119
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	44	58	178	32	149
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	36	92	221	52	185
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	29	08	174	48	145
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri .. 10 pund á	20	37	162	96	136
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	13	54	162	48	135
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit hvert á	0	25	60	00	50
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	15	53	»	»	311
43.	— 1 lambsfóður á	21	33	»	»	427
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaúrum verður:						
Eftir A. eða í fríðu				395	94	330
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				203	70	170
Eftir C. eða í ullartóvöru				246	60	205
Eftir D. eða í fiski				287	16	239
Eftir E. eða í lýsi				142	95	119
Eftir F. eða í skinnavöru				159	96	133
En meðalverð allra landaura samantalið				1436	31	1196
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				239	38	199

Skrifstofu Árnæssýslu, 31. janúar 1921.

St. Gunnlaugsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 12. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Ísleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Gullbringu- og Kjósarsýslu, Hafnarfjörð og Reykjavík

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	568	00	568	00	473
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	61	43	368	58	307
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	66	71	400	26	334
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	51	14	409	12	341
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	38	71	464	52	387
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	49	21	393	68	328
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	31	57	315	70	263
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. .. á	432	14	432	14	360
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	356	54	475	39	396
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	35	162	00	135
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	1	13	135	60	113
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	3	11	373	20	311
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	61	193	20	161
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	98	356	40	297
18.	— 20 eingirnisspeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldspeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	55	57	333	42	278
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	80	00	480	00	400
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	51	33	307	98	257
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	2 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	7	30	109	50	91
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	56	36	225	44	188
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	50	64	303	84	253
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	39	45	236	70	197
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	33	54	268	32	224
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	26	25	315	00	262
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	15	33	91	98	77
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	14	88	»	»	298
43.	— 1 lambsfóður	á	27	44	»	»	549
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyröldum landaúrum verður:							
Eftir A. eða í friðu					425	27	354
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					216	00	180
Eftir C. eða í ullartóvöru					356	40	297
Eftir D. eða í fiski					373	80	311
Eftir E. eða í lýsi					109	50	91
Eftir F. eða í skinnavöru					269	86	225
En meðalverð allra landaúra samantalið ..					1750	83	1458
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					291	80	243

Skrifstofu Gullbringu- og Kjósarsýslu og Hafnarfjarðar, 22. febr. 1921.

Magnús Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 25. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Borgarfjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	502	00	502	00	418
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	63	67	382	02	318
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	«	«	«	«	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	«	«	»	«	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	«	«	»	«	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	43	20	345	60	288
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	29	60	296	00	247
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	347	00	347	00	289
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	285	50	380	67	317
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	43	171	60	143
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	98	117	60	98
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	64	316	80	264
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	41	169	20	141
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	06	190	80	159
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Hundrað á		í peningum		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	34	46	137	84 115
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	28	00	168	00 140
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	20	87	125	22 104
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	13	75	165	00 137
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	28	67	20 56
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	19	20	115	20 96
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	15	83	»	» 317
43.	— 1 lambsfóður	á	23	67	»	» 473
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fýrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				375	55	313
Eftir B. eða í ulla, smjöri og tólg				193	80	161
Eftir C. eða í ullartóvöru				190	80	159
Eftir D. eða í fiski				»	»	»
Eftir E. eða í lýsi				»	»	»
Eftir F. eða í skinnavöru				132	65	110
En meðalverð allra landaura samantalið				892	80	743
og skift með 4 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				223	20	186

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 8. jan. 1921.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 5. febrúar 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Mýrasýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	500	00	500	00	417
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	67	25	403	50	336
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	41	00	328	00	273
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	30	37	303	70	253
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. .. á	337	50	337	50	281
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	284	37	379	16	316
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	44	172	80	144
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	»	92	110	40	92
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	60	312	00	260
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	14	136	80	114
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	3	18	95	40	79
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	89	160	20	133
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	38	86	233	16	194
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	4	87	73	05
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskins	10 pund á	»	»	»	»
32.	— 6 fjórðungar kýrskins	10 pund á	33	75	202	50
33.	— 6 fjórðungar brossskins	10 pund á	24	00	144	00
34.	— 8 fjórð. sauðskins, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskins, af veturg. og ám	10 pund á	»	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskins	10 pund á	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	26	62	40
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	18	50	111	00
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	28	33	339	96
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	17	12	»	»
43.	— 1 lambsfóður	á	24	75	»	»
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				375	31	313
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				183	00	152
Eftir C. eða í ullartóvöru				127	80	106
Eftir D. eða í fiski				233	16	194
Eftir E. eða í lýsi				73	05	61
Eftir F. eða í skinnavöru				136	30	114
En meðalverð allra landaura samantalið				1128	62	940
og skift með 6 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				188	10	157

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 8. janúar 1921.

G. Björnsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 9. apríl 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Snæfellsness- og Hnappadalssýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	397	08	397	08	331
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	56	50	339	00	282
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	56	86	341	16	284
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	42	75	342	00	285
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	32	22	386	64	322
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	41	09	328	72	274
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	28	67	286	70	239
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	324	17	324	17	270
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	266	67	355	56	296
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	30	156	00	130
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	»	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	60	312	00	260
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	43	171	60	143
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	34	56	207	36	173
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	43	14	258	84	216
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	51	75	310	50	259
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, 8 pottar á	4	59	68	85	57
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	33	29	133	16	111
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	38	55	231	30	193
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	32	00	192	00	160
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri .. 10 pund á	18	21	145	68	121
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	17	68	212	16	177
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	31	37	188	22	157
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit hvert á	»	36	86	40	72
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	18	62	111	72	93
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	18	30	219	60	183
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	11	25	»	»	225
43.	— 1 lambsfóður á	15	33	»	»	307
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				344	56	287
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg				188	40	157
Eftir C. eða í ullartóvöru				»	»	»
Eftir D. eða í fiski				258	90	216
Eftir E. eða í lýsi				68	85	57
Eftir F. eða í skinnavöru				169	85	142
En meðalverð allra landaura samantalið				1030	56	859
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				206	11	172

Skrifstofu Snæfellsness og Hnappadalssýslu, 22. des. 1920.

P. V. Bjarnason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

I fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 5. febrúar 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dalasýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	501	11	501	11	418
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	74	44	446	65	372
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	43	89	351	12	293
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	36	11	361	10	301
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	357	78	357	78	298
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	306	67	408	89	341
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	31	157	20	131
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	32	278	40	232
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	04	124	80	104
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissocka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, . . . vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	2 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	6	00	90	00	75
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	48	06	192	24	160
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	37	78	226	68	189
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	29	22	175	32	146
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	14	75	177	00	147
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	83	00	498	00	415
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	31	74	40	62
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, ..	pundið á	15	75	94	50	79
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	13	00	»	»	260
43.	— 1 lambsfóður	á	19	44	»	»	389
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyr töldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu					404	44	337
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi					168	60	140
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					»	»	»
Eftir E. eða í lýsi					90	00	75
Eftir F. eða í skinnavöru					223	94	186
En meðalverð allra landaura samantalið					886	98	738
og skift með 4 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					221	74	184

Skrifstofu Dalasýslu, 19. febr. 1921.

Þorsteinn Þorsteinsson.
settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.
Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 25. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Barðastrandarsýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafulengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	468	64	468	64	391
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	61	36	368	16	307
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	36	00	432	00	360
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	43	89	351	12	293
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	31	91	319	10	266
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	346	11	346	11	288
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	303	33	404	44	337
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	45	174	00	145
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	69	322	80	269
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	79	214	80	179
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	28	230	40	192
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	39	24	235	44	196
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis, 8 pottar á	5	00	75	00	62
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis, 8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns 10 pund á	52	87	211	48	176
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns 10 pund á	46	00	276	00	330
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns 10 pund á	38	50	231	00	192
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri .. 10 pund á	25	86	206	88	172
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám 10 pund á	23	57	282	84	236
36.	— 6 fjórðungar selskinns 10 pund á	28	20	169	20	141
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit hvert á	0	43	103	20	86
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, .. pundið á	17	50	105	00	87
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum, pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri 10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum 10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir á	9	91	»	»	198
43.	— 1 lambsfóður á	18	82	»	»	376
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu				384	22	320
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi				206	40	172
Eftir C. eða í ullartóvöru				230	40	192
Eftir D. eða í fiski				235	44	196
Eftir E. eða í lýsi				75	00	62
Eftir F. eða í skinnavöru				211	51	176
En meðalverð allra landaura samantalið				1342	97	1118
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða				223	83	186

Skrifstofu Barðastrandarsýslu, 31. desember 1920.

Einar M. Jónasson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 9. apríl 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Ísafjörð og Ísafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	566	66	566	66	472
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	69	60	417	60	348
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	73	12	438	72	366
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	59	50	476	00	397
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	42	75	513	00	427
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	58	93	471	44	393
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	35	89	358	90	299
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	443	33	443	33	369
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	388	08	517	44	431
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, . . . pd. á	1	35	162	00	135
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	»	95	114	00	95
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	3	07	368	40	307
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	85	222	00	185
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	40	08	240	48	200
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Hundrað á		í peningum		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	11	81	177	15	148
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	53	08	212	32	177
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	46	83	280	98	234
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	37	08	222	48	185
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	32	41	259	28	216
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	30	00	360	00	300
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	»	»	»	»	»
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	12	60	»	»	252
43.	— 1 lambsfóður	á	27	66	»	»	553
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu					467	01	389
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg					216	60	180
Eftir C. eða í ullartóvöru					»	»	»
Eftir D. eða í fiski					240	48	200
Eftir E. eða í lýsi					177	15	148
Eftir F. eða í skinnavöru					267	01	222
En meðalverð allra landaura samantalið					1368	25	1139
og skift með 5 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða					273	65	228

Skrifstofu Ísafjarðarsýslu og Ísafjarðar, 2. febr. 1921.

Magnús Torfason.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 11. febrúar 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Strandasýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum októ- ber til nóvembermánaðarloka, í fardögum á	457	14	457	14	381
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	55	43	332	58	277
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	29	40	352	80	394
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	36	36	290	88	242
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	25	50	255	00	212
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. .. á	328	14	328	14	273
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	267	14	336	19	297
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni, pd. á	1	13	135	60	113
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	84	100	80	84
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	32	287	40	232
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	24	148	70	124
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	2	79	83	70	70
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	04	187	20	156
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs .. 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	22	80	136	80	114
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		í peningum		Hundrað á		Alin	
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.	
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	2	72	40	80	34
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	34	00	136	00	113
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	28	50	171	00	142
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	22	50	135	00	112
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri . .	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	12	40	148	80	124
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	28	67	172	02	143
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit	hvert á	0	36	86	40	72
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum, . .	pundið á	16	00	96	00	80
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	20	00	240	00	200
41.	— 480 pd. af fjallagrösom	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	11	00	»	»	220
43.	— 1 lambsfóður	á	22	07	»	»	441
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu			338	96	282		
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg			165	90	138		
Eftir C. eða í ullartóvöru			135	45	113		
Eftir D. eða í fiski			136	80	114		
Eftir E. eða í lýsi			40	80	34		
Eftir F. eða í skinnavöru			141	54	118		
En meðalverð allra landaura samantalið			959	45	799		
og skift með 4 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða			159	91	133		

Skrifstofu Strandasýslu, 9. febrúar 1921.

H. Kr. Júlíusson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

I fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 12. mars 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Húnavatnssýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr, 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðarloka, í färdögum á	630	93	630	93	526
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	77	43	464	58	387
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	38	18	458	16	382
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	47	48	379	84	317
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	36	50	365	00	304
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	379	64	379	64	316
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	322	86	430	48	359
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni, pd. á	1	39	166	80	139
11.	— 120 pd. af mislitri ullu, vel þveginni, pd. á	0	98	117	60	98
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	30	276	00	230
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	24	148	80	124
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarns, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	»	»	»	»	»
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls, áln. breiðs . . 1 al. á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	30	71	184	26	154
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	»	»	»	»	»
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri, vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>						
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsi	8	pottar á	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8	pottar á	»	»	»
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8	pottar á	5	43	81 45 68
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8	pottar á	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>						
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10	pund á	36	14	144 56 120
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10	pund á	30	36	182 16 152
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10	pund á	23	57	141 42 118
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri ..	10	pund á	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10	pund á	»	»	»
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10	pund á	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	29	69	60 58
<i>G. Ýmislegt.</i>						
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10	pund á	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10	pund á	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	16	14	»	» 323
43.	— 1 lambsfóður	á	21	68	»	» 434
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:						
Eftir A. eða í friðu ..				444	09	370
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólgi ..				174	30	148
Eftir C. eða í ullartóvöru ..				»	»	»
Eftir D. eða í fiski ..				184	26	154
Eftir E. eða í lýsi ..				81	45	68
Eftir F. eða í skinnavöru ..				134	44	112
En meðalverð allra landaura samantalið ..				1021	54	852
og skift með 5 sýnir:						
Meðalverð allra meðalverða ..				204	31	170

Skrifstofu Húnavatnssýslu, 3. janúar 1921.

B. Brynjólfsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 5. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Leifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Skagafjarðarsýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðaloka, í fardögum á	595	00	595	00	496
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	77	36	464	16	387
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	62	89	377	34	314
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	47	12	376	96	314
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	38	89	466	32	389
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	50	00	400	00	333
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	36	71	367	10	306
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. ... á	433	93	433	93	362
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	343	21	457	61	381
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	1	33	159	60	133
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni pd. á	0	94	112	80	94
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	36	283	20	236
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	54	184	80	154
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarn, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	»	»	»	»	»
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	0	77	138	60	115
18.	— 20 eingirnispeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs .. 1 al á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, .. vættin á	»	»	»	»	»
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	65	17	391	02	326
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	71	20	427	20	356
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	»	»	»	»	»

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsi	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8 pottar á	6	80	102	00	85
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsi,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsi,	8 pottar á	»	»	»	»	»
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	40	71	162	84	136
32.	— 6 fjórðungar kýrskinns	10 pund á	33	00	198	00	165
33.	— 6 fjórðungar hrossskinns	10 pund á	24	71	148	26	124
34.	— 8 fjórð. sauðskinns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	17	64	141	12	118
35.	— 12 fjórð. sauðskinns, af veturg. og ám	10 pund á	14	82	177	84	148
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	36	86	40	72
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	18	25	109	50	91
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	19	28	231	36	193
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	12	04	»	»	241
43.	— 1 lambsfóður	á	21	11	»	»	422
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í fríðu ..					437	60	365
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg ..					185	10	154
Eftir C. eða í ullartóvöru ..					138	60	115
Eftir D. eða í fiski ..					409	11	341
Eftir E. eða í lýsi ..					102	00	85
Eftir F. eða í skinnavöru ..					152	41	127
En meðalverð allra landaura samantalið ..					1424	82	1187
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða ..					237	47	198

Skrifstofu Skagafjarðarsýslu, 1. janúar 1921.

Kr. Linnét.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 5. febr. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Eyjafjarðarsýslu og Akureyri

frá 16 maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alin
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Fríður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðaloka, í fardögum á	622	92	622	92	519
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	73	50	441	00	367
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	»	»	»	»	»
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	»	»	»	»	»
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	45	18	542	16	452
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	58	18	465	44	388
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	38	91	389	10	324
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	536	08	536	08	447
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	492	50	656	67	547
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvítri ullu, vel þveginni pd. á	1	47	176	40	147
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni pd. á	1	14	136	80	114
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	55	306	00	255
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	51	181	20	151
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarn, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	2	65	79	50	66
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	26	226	80	189
18.	— 20 eingirnispesur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpesur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al á	»	»	»	»	»
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	54	29	325	74	271
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	61	33	367	98	307
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	53	00	318	00	265
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	42	00	252	00	210

			Í peningum		Hundrað á		Alin
			kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>							
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsi	8 pottar á	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8 pottar á	5	90	88	50	74
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	»	»	»	»	»
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	5	26	78	90	66
<i>F. Skinnavara.</i>							
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	52	86	211	44	176
32.	— 6 fjórðungar kýrskinnns	10 pund á	45	82	274	92	229
33.	— 6 fjórðungar hrossskinnns	10 pund á	35	80	214	80	179
34.	— 8 fjórð. sauðskinnns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	»	»	»	»	»
35.	— 12 fjórð. sauðskinnns, af veturg. og ám	10 pund á	25	86	310	32	259
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	»	»	»	»	»
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	»	38	91	20	76
<i>G. Ýmislegt.</i>							
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	»	»	»	»	»
41.	— 480 pd. af fjallagrösum	10 pund á	»	»	»	»	»
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	15	58	»	»	312
43.	— 1 lambsfóður	á	24	50	»	»	490
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:							
Eftir A. eða í friðu ..					521	91	435
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg ..					200	10	167
Eftir C. eða í ullartóvöru ..					153	15	127
Eftir D. eða í fiski ..					315	93	263
Eftir E. eða í lýsi ..					83	70	70
Eftir F. eða í skinnavöru ..					220	54	184
En meðalverð allra landaura samantalið ..					1495	33	1246
og skift með 6 sýnir:							
Meðalverð allra meðalverða ..					249	22	208

Skrifstofu Eyjafjarðarsýslu og Akureyrar, 13. febr. 1921.

Július Havsteen.

settur.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 12. mars 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson.

Verðlagsskrá

sem gildir fyrir

Dingeyjarsýslu

frá 16. maímánaðar 1921 til jafnlengdar 1922.

		Í peningum		Hundrað á		Alls
		kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>A. Friður peningur.</i>						
1.	1 hndr., 1 kýr 3 til 8 vetra, sem beri frá miðjum október til nóvembermánaðaloka, í fardögum á	535	29	535	29	446
2.	— 6 ær, 2 til 6 vetra, loðnar og lembdar, í fard. hver á	74	59	447	54	373
3.	— 6 sauðir, 3 til 5 vetra, á hausti hver á	80	83	484	98	404
4.	— 8 sauðir, tvævetrir, á hausti hver á	66	67	533	36	444
5.	— 12 sauðir, veturgamlir, á hausti hver á	45	88	550	56	459
6.	— 8 ær geldar á hausti hver á	60	19	481	52	401
7.	— 10 ær mylkar á hausti hver á	42	29	422	90	352
8.	— 1 áburðarhestur, taminn, 5 til 12 vetra, í fard. . . á	543	53	543	53	453
9.	— 1½ hryssu, á sama aldri hver á	486	43	648	57	540
<i>B. Ull, smjör og tólg.</i>						
10.	1 hndr., 120 pd. af hvíttri ullu, vel þveginni pd. á	1	55	186	00	155
11.	— 120 pd. af mislitri ullu vel þveginni pd. á	1	04	124	80	104
12.	— 120 pd. af smjöri, vel verkuðu pd. á	2	46	295	20	246
13.	— 120 pd. af tólg, vel bræddri pd. á	1	24	148	80	124
<i>C. Tóvara af ullu.</i>						
14.	1 hndr. 30 pd. hespugarn, 3 til 6 hespur í pd., haldi hver hespa 11 skreppur, en hver skreppa 44 þræði pd. á	»	»	»	»	»
15.	— 60 pör eingirnissokka parið á	»	»	»	»	»
16.	— 30 pör tvíbandsgjaldsokka parið á	2	09	62	70	52
17.	— 180 pör sjóvetlinga parið á	1	17	210	60	175
18.	— 20 eingirnipeysur hver á	»	»	»	»	»
19.	— 15 tvíbandsgjaldpeysur hver á	»	»	»	»	»
20.	— 120 álnir gjaldvoðarvaðmáls áln. breiðs . . 1 al á	3	33	399	60	333
21.	— 120 álnir einskeftu, 1 al. til 5 kv. breiðrar, 1 al. á	»	»	»	»	»
<i>D. Fiskur.</i>						
22.	1 hndr., 6 vættir af saltfiski, vel verkuðum, . . vættin á	35	93	215	58	180
23.	— 6 vættir af harðfiski, vel verkuðum, vættin á	62	33	373	98	312
24.	— 6 vættir af þyrsklingi, vel verkuðum, vættin á	36	33	217	98	182
25.	— 6 vættir af ýsu, hertri vættin á	»	»	»	»	»
26.	— 6 vættir af hákarli, hertum, vættin á	36	45	218	70	182

					Í peningum		Hundrað á		Alin
					kr.	aur.	kr.	aur.	aur.
<i>E. Lýsi.</i>									
27.	1 hndr., 1 tunna (120 pt.) hvalslýsi	8 pottar á	»	»	»	»	»	»	»
28.	— 1 tunna (120 pt.) hákarlalýsis	8 pottar á	4	58	68	70	57		
29.	— 1 tunna (120 pt.) selslýsis,	8 pottar á	4	40	66	00	55		
30.	— 1 tunna (120 pt.) þorskalýsis,	8 pottar á	4	47	67	05	56		
<i>F. Skinnavara.</i>									
31.	1 hndr., 4 fjórðungar nautsskinns	10 pund á	43	85	175	40	146		
32.	— 6 fjórðungar kýrskinnns	10 pund á	39	29	235	74	196		
33.	— 6 fjórðungar hrossskinnns	10 pund á	31	37	188	22	157		
34.	— 8 fjórð. sauðskinnns, af tvæv. og eldri ..	10 pund á	21	85	174	80	146		
35.	— 12 fjórð. sauðskinnns, af veturg. og ám	10 pund á	17	13	205	56	171		
36.	— 6 fjórðungar selskinns	10 pund á	34	00	204	00	170		
37.	— 240 lambskinn (vorlamba), einlit,	hvert á	0	38	91	20	76		
<i>G. Ýmislegt.</i>									
38.	1 hndr., 6 pd. af æðardún, vel hreinsuðum,	pundið á	19	20	115	20	96		
39.	— 40 pd. af æðardún, óhreinsuðum,	pundið á	»	»	»	»	»		
40.	— 120 pd. af fuglafiðri	10 pund á	14	52	174	24	145		
41.	— 480 pd. af fjallagrösnum	10 pund á	»	»	»	»	»		
42.	5 álnir, 1 dagsverk um heyannir	á	12	68	»	»	254		
43.	— 1 lambsfóður	á	19	18	»	»	384		
Meðalverð á hverju hundraði og hverri alin í fyrtöldum landaurum verður:									
Eftir A. eða í fríðu							516	47	430
Eftir B. eða í ullu, smjöri og tólg							188	70	157
Eftir C. eða í ullartóvöru							224	30	187
Eftir D. eða í fiski							256	56	214
Eftir E. eða í lýsi							67	25	56
Eftir F. eða í skinnavöru							182	13	152
En meðalverð allra landaura samantalið							1435	41	1196
og skift með 6 sýnir:									
Meðalverð allra meðalverða							239	23	199

Skrifstofu Þingeyjarsýslu, 25. janúar 1921.

Steingrímur Jónsson.

Framanrituð verðlagsskrá staðfestist hjer með.

Í fjármáladeild stjórnarráðs Íslands, 14. febrúar 1921.

Magnús Guðmundsson.

Gísli Isleifsson,

Reikningur

yfir tekjur og gjöld hins Almenna Kirkjusjóðs árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	kr.	207213 44
2. Innborgað á árinu:		
a. Af reikningshöldurum kirkna	kr. 7788 42	
b. Innleyst skuldabréf	— 200 00	
		7988 42
3. Vextir á árinu:		
a. Af lánum kirkna	kr. 4132 73	
b. — inneign í Landsbanka	— 2524 26	
c. — — í Íslandsbanka	— 28 84	
d. — bankavaxtabréfum	— 2137 50	
	kr. 8823 33	
e. Vangoldnir vextir	— 89 60	
		8912 93
4. Endurborgun lána	—	7659 43
5. Til jafnaðar við gjaldlið 2	—	8600 00
6. — — — — 4	—	3977 80
7. — — — — 9, e. 2	—	9000 00
	kr.	253352 02

Gjöld:

1. Útborgað af inneign kirkna	kr.	5680 40
2. Lánað á árinu	—	8600 00
3. Keypt bankavaxtabréf (nafnverð 9000 kr.)	—	8190 00
4. Vaxtaafgangur	—	3977 80
5. Kostnaður	—	100 00
6. Til jafnaðar við tekjulið 2, b.	—	200 00
7. — — — — 3, e.	—	89 60
8. — — — — 4	—	7659 43
9. Sjóður í árslok 1920:		
a. Í lánum	kr. 104461 72	
b. Skuldabréf í Glæsibæjarkirkju	— 200 00	
c. Inneign í Landsbanka	— 61111 47	
d. — í Íslandsbanka	— 601 13	
e. 1. Í bankavaxtabréfum	— 43000 00	
2. Keypt bankavaxtabréf	— 9000 00	
f. Hjá reikningshaldara	— 480 47	
		218854 79
	kr.	253352 02

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 14. janúar 1921.

Jón Helgason.

Skýrsla

um eign kirkna í hinum Almenna Kirkjusjóði árið 1920.

Kirkjur:	Eign við árslok 1919		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1920	
	kr.	au	kr.	au	kr.	au	kr.	au	kr.	au
Norður-Múlaprófastsdæmi:										
1. Skeggjastaðarkirkja	2536	71	»	»	»	»	101	46	2638	17
2. Hofteigskirkja	2538	16	»	»	»	»	101	52	2639	68
3. Kirkjubæjarkirkja	13442	42	»	»	»	»	537	69	13980	11
4. Hjaltastaðarkirkja	1968	50	140	00	»	»	80	14	2188	64
5. Eiðakirkja	923	00	»	»	»	»	36	92	959	92
6. Áskirkja	3015	08	»	»	»	»	120	60	3135	68
7. Valþjófsstaðarkirkja	1781	77	»	»	»	»	71	27	1853	04
8. Hofskirkja í Vopnafirði	1040	81	»	»	»	»	41	63	1082	44
Suður-Múlaprófastsdæmi:										
9. Vallanesskirkja	9094	61	»	»	»	»	363	78	9458	39
10. Þingmúlakirkja	106	08	»	»	»	»	4	24	110	32
11. Klippstaðarkirkja	263	38	»	»	»	»	10	53	273	91
12. Vestdalseyrarkirkja	2525	83	375	00	»	»	106	03	3006	86
13. Nesskirkja í Norðfirði	29	52	»	»	»	»	1	18	30	70
14. Kolfreyjustaðarkirkja	215	26	»	»	12	80	8	32	210	78
15. Stöðvarkirkja	1724	45	260	00	»	»	68	97	2053	42
16. Eydalakirkja	5044	99	»	»	20	60	201	79	5226	18
17. Hofskirkja í Alftafirði	1285	81	»	»	»	»	51	43	1337	24
Austur-Skaftafellsprófastsdæmi:										
18. Sandfellskirkja	1087	66	»	»	»	»	43	50	1131	16
19. Stafellskirkja	2278	27	75	00	»	»	91	88	2445	15
20. Einholtskirkja	526	10	»	»	»	»	21	04	547	14
21. Kálfafellsstaðarkirkja	536	33	307	01	»	»	26	35	869	69
22. Hofskirkja í Öræfum	1334	90	100	00	»	»	56	39	1491	29
Vestur-Skaftafellsprófastsdæmi:										
23. Prestsbakkakirkja	4435	37	»	»	»	»	177	41	4612	78
24. Reyniskirkja	209	41	»	»	»	»	8	37	217	78
Rangárvallaprófastsdæmi:										
25. Oddakirkja	3861	70	120	00	»	»	158	06	4139	76
26. Stórolfshvolskirkja	302	75	50	00	»	»	13	94	366	69
27. Kálholt skirkja	1669	53	»	»	»	»	66	78	1736	31
28. Krosskirkja	4392	65	»	»	»	»	175	70	4568	35
29. Fyrvindarhólakirkja	1659	91	100	00	»	»	69	05	1828	96
30. Breiðabólstaðarkirkja	104	80	»	»	100	00	3	19	7	99
31. Skarðskirkja	1117	89	130	00	»	»	44	71	1292	60
Árnessprófastsdæmi:										
32. Mosfellskirkja	1873	33	»	»	540	00	70	27	1403	60
Flyt.....	72926	98	1657	01	673	40	2934	14	76844	73

46

Kirkjur	Eign við árslok 1920		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1920	
	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.
Flutt.....	72926	98	1657	01	673	40	2934	14	76844	73
33. Þingvallakirkja	372	51	100	00	»	»	17	03	489	54
34. Strandarkirkja	7750	43	»	»	12	00	310	01	8048	44
35. Gaulverjabæjarkirkja	172	28	»	»	12	00	6	73	167	01
36. Haukadalskirkja	62	28	»	»	»	»	2	49	64	77
37. Stokkseyrarkirkja	1907	96	»	»	800	00	73	65	1181	61
38. Ólafsvallakirkja	159	12	100	00	»	»	8	36	267	48
39. Miðdalskirkja	169	14	»	»	»	»	6	76	175	90
40. Eyrarbakka kirkja	1250	08	»	»	607	00	43	93	687	01
Kjalarnessprófastsdæmi:										
41. Grindavíkurkirkja	5	02	»	»	5	00	0	09	0	11
42. Brautarholtskirkja	320	57	»	»	»	»	12	82	333	39
43. Reynivallakirkja	3826	51	»	»	»	»	153	06	3979	57
44. Lágafellskirkja	572	61	»	»	»	»	22	90	595	51
45. Njarðvíkurkirkja	22	47	»	»	»	»	0	89	23	36
Borgarfjarðarprófastsdæmi:										
46. a. Saurbæjarkirkja	866	59	»	»	»	»	34	66	901	25
b. Hallgrímskirkja	3565	64	1711	30	»	»	183	68	5460	62
47. Stóra-Áskirkja	366	55	»	»	350	00	14	66	31	21
48. Reykholt-kirkja	2618	02	300	18	»	»	110	72	3028	92
49. Lundarkirkja	266	69	50	00	»	»	11	66	328	35
50. Bæjarkirkja	163	74	»	»	»	»	6	54	170	28
Mýrprófastsdæmi:										
51. Stafholtskirkja	3520	22	»	»	»	»	140	80	3661	02
52. Siðumúlakirkja	2319	46	»	»	»	»	92	77	2412	23
53. Hvammskirkja í Norðurárdal	559	97	150	00	»	»	27	89	737	86
54. Borgarkirkja	857	48	»	»	»	»	34	29	891	77
Snæfellsnessprófastsdæmi:										
55. Breiðabólstaðarkirkja	680	36	»	»	»	»	27	21	707	57
56. Miklaholt skirkja	1577	70	»	»	»	»	63	10	1640	80
57. Narfeyrarkirkja	190	42	»	»	»	»	7	61	198	03
58. Ytra-Rauðamelskirkja	640	15	»	»	100	00	21	94	562	09
Dalprófastsdæmi:										
59. Stóra-Vatnshornskirkja	669	53	»	»	»	»	26	78	696	31
60. Snóksdalskirkja	2461	85	»	»	»	»	98	47	2560	32
61. Garpsdalskirkja	2650	73	62	07	»	»	108	08	2820	88
62. Sauðafellskirkja	2296	47	»	»	»	»	91	85	2388	32
63. Hvammskirkja í Hvammssveit	187	26	»	»	»	»	7	49	194	75
Barðastrandarprófastsdæmi:										
64. Selárdalskirkja	409	04	91	26	12	00	16	56	504	86
65. Sauðlauksdalskirkja	519	32	602	52	»	»	28	80	1150	64
Flyt.....	116905	15	4824	34	2571	40	4748	42	123906	51

Kirkjur:	Eign við árslok 1919		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1920	
	kr.	au	kr.	au	kr.	au	kr.	au	kr.	au
Flutt...	116905	15	4824	34	2571	40	4748	42	123906	51
Vestur-Ísafjarðarprófastsdæmi:										
66. Holtskirkja.....	5062	38	»	»	»	»	202	49	5264	87
67. Mýrakirkja	261	20	40	00	»	»	10	84	312	04
68. Sæbolskirkja	1582	41	200	00	»	»	69	29	1851	70
69. Staðarkirkja í Súgandafirði	259	31	»	»	»	»	10	37	269	68
70. Hraunskirkja	205	00	»	»	»	»	8	20	213	20
Norður-Ísafjarðarprófastsdæmi:										
71. Staðarkirkja í Grunnavík... ..	705	91	»	»	»	»	28	23	734	14
Strandprófastsdæmi:										
72. Staðarkirkja í Steingrímsfirði	1934	82	»	»	»	»	77	39	2012	21
73. Prestsbakkakirkja	1163	52	»	»	»	»	46	54	1210	06
74. Staðarkirkja í Hrutafirði	887	18	»	»	»	»	35	48	922	66
75. Arnesskirkja	2724	25	155	27	»	»	109	48	2989	00
76. Óspakseyrarkirkja	527	38	»	»	»	»	21	09	548	47
Húnavatnsprófastsdæmi:										
77. Staðarbakkakirkja	813	58	»	»	»	»	32	54	846	12
78. Melstaðarkirkja	1833	12	»	»	»	»	73	32	1906	44
79. Hofskirkja á Skagaströnd	764	53	»	»	»	»	30	58	795	11
80. Bergstaðakirkja	391	77	»	»	»	»	15	67	407	44
81. Höskuldsstaðarkirkja.....	525	59	150	00	»	»	24	02	699	61
82. Efranúpskirkja	1036	60	»	»	530	00	40	46	547	06
83. Tjarnarkirkja á Vatnsnesi	»	»	430	00	»	»	3	90	433	90
8.S4 pakoufellskirkja.....	»	»	838	74	»	»	25	15	863	89
Skagafjarðarprófastsdæmi:										
85. Rípurkirkja	2941	62	»	»	»	»	117	66	3059	28
86. Glaumbæjarkirkja	3965	79	151	46	»	»	161	65	4278	90
87. Mælifellskirkja	833	43	»	»	»	»	33	33	866	76
88. Barðskirkja	731	22	125	62	18	00	31	75	870	59
89. Fellskirkja í Sléttuhlíð.....	»	»	120	00	»	»	1	20	121	20
90. Goðdalakirkja.....	383	68	»	»	»	»	15	34	399	02
91. Miklabæjarkirkja	609	42	111	56	»	»	26	51	747	49
92. Ketukirkja	437	83	»	»	»	»	17	51	455	34
93. Viðvíkurkirkja	473	39	50	00	»	»	19	93	543	32
94. Hofskirkja á Höfðaströnd	568	63	166	43	700	00	26	06	61	12
Eyjafjarðarprófastsdæmi:										
95. Grímseyjarkirkja	1796	02	»	»	»	»	71	84	1867	86
96. Gæsisbæjarkirkja	1890	02	*200	00	»	»	77	66	2167	68
97. Kaupangskirkja	3891	32	»	»	»	»	155	65	4046	97
98. Saurbæjarkirkja.....	2471	40	»	»	»	»	98	85	2570	25
Flyt.....	158577	47	7563	42	3819	40	6468	40	168789	89

* Innleyst 200 kr. skuldabréf.

Kirkjur:	Eign við árslok 1919		Lagt inn á árinu		Tekið út á árinu		Vextir á árinu		Eign við árslok 1920	
	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.	kr.	au.
Flutt	158577	47	7563	42	3819	40	6468	40	165789	89
99. Munkaverárkirkja	9008	50	»	»	»	»	360	34	9368	84
100. Lögmanshlðarkirkja	397	23	»	»	»	»	15	88	413	11
101. Akureyrarkirkja	8800	00	»	»	»	»	352	00	9152	00
102. Bægisárkirkja	1522	98	»	»	»	»	60	91	1583	89
103. Vallakirkja	1841	33	»	»	1840	00	18	41	19	74
104. Tjarnarkirkja	415	40	50	00	»	»	16	61	482	01
105. Staerra-Árskógskirkja	171	83	165	00	»	»	13	47	350	30
Suður-Þingeyjarprófastsdæmi:										
106. Laufáskirkja	1038	16	»	»	»	»	41	52	1079	68
107. Hálskirkja	1517	43	»	»	»	»	60	69	1578	12
108. Þóroddstaðarkirkja	115	98	»	»	»	»	4	63	120	61
109. Skútustaðarkirkja	1569	55	»	»	»	»	62	78	1632	33
110. Brettingsstaðarkirkja	582	40	»	»	»	»	23	29	605	69
111. Grenjaðarstaðarkirkja	3097	34	»	»	21	00	123	26	3199	60
112. Grenivíkarkirkja	292	69	»	»	»	»	11	70	304	39
113. Illugastaðarkirkja	958	57	»	»	»	»	38	34	996	91
114. Draflastaðarkirkja	3412	68	120	00	»	»	140	90	3673	58
115. Þönglabakkakirkja	1234	88	»	»	»	»	49	39	1284	27
116. Nesskirkja í Aðaldal	142	04	»	»	»	»	5	68	147	72
Norður-Þingeyjarprófastsdæmi:										
117. Skinnastaðarkirkja	1465	08	»	»	»	»	58	60	1523	68
118. Presthólakirkja	1929	80	90	00	»	»	79	89	2099	69
119. Ásmundarstaðarkirkja	1671	10	»	»	»	»	66	84	1737	94
120. Svalbarðskirkja	2615	38	»	»	»	»	104	61	2719	99
121. Víðirhólskirkja	1169	10	»	»	»	»	46	76	1215	86
122. Sauðanesskirkja	574	19	»	»	»	»	22	96	597	15
Samtals.....	204121	11	7988	42	5680	40	8247	86	214676	99

Aths.: Að meðtöldum 200 kr. í skuldabreyti tilheyrandi Glæsibæjarkirkju í Eyjafjarðarprófastsdæmi og vaxtaafgangi kr. 3977,80, verður eign sjóðsins í árslok, eins og í reikningnum er talið, samtals kr. 218.854,79.

Biskupinn yfir Íslandi, Reykjavík 14. janúar 1921.

Jón Helgason.

Útkomið í A-deild Stjórnartíðinda- anna 1921.

Opið brjef, er stefnir saman Alþingi til reglulegs fundar 15. febr. 1921, undirskriftað af konungi 4. janúar 1921.

Konungsbrjef um setningu Alþingis, undirskrifað af konungi sama dag.

Lög um framlenging á gildi laga nr. 57, 28. nóv. 1919 (Seðlaauki Íslandsbanka), undirskriftuð af konungi 29. apríl 1921.

Lög um breyting á póstlögum nr. 43, 16. nóv. 1907 og lögum nr. 64, 28. nóv. 1919, undirskriftuð af konungi 7. maí 1921.

Póstlög, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um seðlaútgáfu Íslandsbanka, hlutafjárka o. fl., undirskriftuð af konungi 31. maí 1921.

Tilskipun um að vernd sú, sem heimiluð er fyrir vörumerki með lögum 13. nóv. 1903, skuli einnig ná til Svíaríkis, undirskriftuð af konungi 6. júní 1921.

Lög um afnám laga nr. 12, frá 18. sept. 1891, um að íslensk lög verði eftirleiðis að eins gefin út á íslensku, undirskriftuð af konungi 27. júní 1921.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að ábyrgjast fyrir hönd ríkissjóðs nýtt skipaveðlán h. f. Eimskipafjelags Íslands, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um sendiherra í Kaupmannahöfn, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka í sínar hendur alla sölu á hrossum til útlanda, svo og útflutning þeirra, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um samþykkt á landsreikningnum 1918 og 1919, undirskriftuð af konungi sama dag.

Fjáráukalög fyrir árin 1918 og 1919, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um friðun rjúpnna og breyting á lögum um friðun fugla og eggja nr. 59 frá 1913, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um veiting ríkisborgararjettar, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum 8. okt. 1883, um bæjarstjórn á Akureyri, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um stækkun verslunarlóðarinnar í Bolungarvík í Hólshreppi, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um löggilding verslunarstaðar á Sudureyri við Tálknafjörð, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um sölu á kirkjujörðinni Upsum í Svarfdælahreppi í Eyjafjarðarsýslu, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um eignarnám á vatnsrjettindum í Andakilsá o. fl., undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um biskupskosningu, undirskriftuð af konungi sama dag.

Lög um breyting á lögum nr. 54, 30. júlí 1909, um stofnun váttryggingarfjelags fyrir fiskiskip, undirskriftuð af konungi sama dag.

- Lög um vðtryggingarffjellag fyrir fiskiskip*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 38, 26. okt. 1917, um stofnun alþýðuskóla á Eidi og afhending Eidaeygnar til landssjóðs*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um einkaleyfi handa Háskóla Íslands til útgáfu almanaks*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um sölu á landspildu, tilheyrandi Þingeyraklaustursprestakalli, til Blönduóshrepps*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um aukatekjur ríkissjóðs*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 40, 30 júlí 1909, um sóknargjöld*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um erfðafjárskatt*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 48, 14 nóv. 1907, um slysaftrygging sjómanna*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um slysaftrygging sjómanna*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um lífeyrissjóð barnakennara og ekkna þeirra*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 71, frá 14. nóv. 1917, um vðtrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum utan kaupþúna, svo og um lausafjárðtryggingu*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um vðtrygging sveitabæja og annara húsa í sveitum utan kaupþúna, svo og um lausafjárðtrygging*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um samvinnuffjellög*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um lestagjald af skipum*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um vðrutoll*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um stofnun og slit hjúskapar*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um einkasölu á tóbaki*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á 1. gr. tolllaga, nr. 54, 11. júlí 1911*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um friðun lunda*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um varnir gegn berklaveiki*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um viðauka við lög um laun embættismanna, nr. 71, 28. nóv. 1919*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 58, 30. júlí 1909, um breyting á lögum nr. 34, 16. nóv. 1907, um skipun læknishjæraða o. fl.*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 67, 14. nóv. 1917, um bæjarstjórn Isafjarðar*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Fjáralukalög fyrir árin 1920 og 1921*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um viðauka við og breyting á lögum nr. 58, 28. nóv. 1919, um bæjarstjórn á Siglufirði*, undirskrifuð af konungi sama dag.

- Lög um húsnaði í Reykjavík* undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um lífeyrissjóð embættismanna og ekkna þeirra*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um læknaSKIPUN í Reykjavík*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um hvíldartíma háseta á íslenskum botnvöðruskipum*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um sölu prestsmötu*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um skipulag kaupúna og sjávarþorpa*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um bifreiðaskatt*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um afstöðu foreldra til skilgetinna barna*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 21, 9. júlí 1909, um fiskimat*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um veiting ríkisborgararjettar*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um útflutningsgjald af sild o. fl.*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breytingar á fátækralögum frá 10. nóv. 1905*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um einkasölu á áfengi*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um eignarnám á landsspildu á Bolungarvíkurmölum*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um stofnun Ríkisveðbanka Íslands*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á lögum nr. 26, 22. nóv. 1918, um bæjarstjórn Vestmannaeyja*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um fasteignaskatt*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á sveitarstjórnarlögum 10. nóv. 1905*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um breyting á þeim tíma er manntalsþing skulu hald*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um hreppskilaping*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um útflutningsgjald*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Fjárlög fyrir árið 1922*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um afsals- og veðmálabækur Mýra- og Borgarfjarðarsýslu*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um heimild handa landsstjórninni til framkvæmda á rannsóknum til undirbúnings virkjunar Sogfossanna*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um tekjuskatt og eignarskatt*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um stimpilgjald*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um heimild til lántöku fyrir ríkissjóð*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um hlutafjelög*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Lög um heimild handa ríkisstjórninni til að hafa á hendi útflutning og sölu sildar*, undirskrifuð af konungi sama dag.
- Konungsbrjef um stofnun hinnar íslensku fálkaorðu*, undirskrifað af konungi 3. júlí 1921.

**47 Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglu-
9. maí stjórans í Reykjavík um innflutning á svinum.**

Ráðuneytinu hefir borist beiðni frá konsúl Chr. Zimsen um að honum verði leyft að flytja hjer á land 8 svin frá Danmörku.

Eftir að hafa leitað álits dýralæknisins í Reykjavík um þetta mál, hefir ráðuneytið samkvæmt lögum nr. 56 frá 10. nóv. 1905, sbr. lög nr. 25 frá 9. júlí 1909, veitt leyfi til þess með eftirfarandi skilyrðum:

1) Að svinunum fylgi vottorð frá dýralækni í Danmörku, um að þau hafi verið heilbrigð er þau voru flutt á skip.

2) Að þau verði við komu þeirra hingað athuguð af dýralækni og að hann finni ekkert við heilbrigði þeirra að athuga.

3. Að innflyjandi skuldbindi sig til að flytja þau strax í vagni á afvikinn stað, og láti þau ekki fara þaðan nema til slátrunar, og sje þeim þá ekið í vagni til slátrunarhússins.

Þetta er yður, herra lögreglustjóri, hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar.

**48 Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til lögreglu-
16. júní stjórans í Reykjavík um innflutning á svinum.**

Ráðuneytinu hefir borist beiðni frá Carl Olsen kaupmanni hjer í bænum um að honum verði leyft að flytja hjer í land 9 svin frá Danmörku.

Með því að dýralæknir hjer er ekki heima, geta svinin ekki orðið skoðuð þegar í stað af honum, en hann hefir skoðað þau í Kaupmannahöfn áður en þau fóru af stað þaðan og ekkert fundið við heilbrigði þeirra að athuga. Vill því ráðuneytið samkvæmt tillögum hans og að öðru leyti samkvæmt lögum nr. 56, 10. nóv. 1905, sbr. lög nr. 25, 9. júlí 1909, veita leyfi til þessa innflutnings með eftirfarandi skilyrðum:

1) Að svinunum fylgi vottorð frá dýralækni í Danmörku um að þau hafi verið heilbrigð er þau voru flutt á skip.

2) Að innflytjandi skuldbindi sig til að flytja þau strax í vagni á afvikinn stað, þar sem þau verði örugglega geymd þangað til dýralæknir kemur heim, án þess að þau hafi samgang við nokkrar aðrar skepnur, þannig að hann geti þá athugað þau, og verði þau ekki látin fara þaðan nema til slátrunar og sje þeim þá ekið í vagni til slátrunarhússins.

Þetta er yður, herra lögleglustjóri, hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar.

Reikningur

49

yfir tekjur og gjöld Árgjaldsþóðs árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun:			
a. Í bankavaxtabrjefum	kr.	2000 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	66 04	
			kr. 2066 04
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum.....	kr.	90 00	
b. — innstæðu í sparisjóði.....	—	2 81	
			92 81
			kr. 2158 85

Gjöld:

1. Úthlutað á Synodus 1920			kr. 90 00
2. Eign í árslok:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	2000 00	
b. Innstæða í sparisjóði	—	68 85	
			2068 85
			kr. 2158 85

Biskupinn yfir Íslandi.

Reykjavík, 28. febr. 1921.

Jón Helgasson.

Reikningur

50

yfir tekjur og gjöld Gjafasjóðs Guttorms prófests Þorsteinssonar árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun 1920, (sbr. Stjtið. B, bls. 311)			kr. 7204 82
2. Vextir á árinu:			
a. Af bankavaxtabrjefum.....	kr.	85 50	
b. — veðskuldabrejfi	—	45 00	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	198 11	
d. — innstæðu í Landsbanka.....	—	6 45	
			335 06
			kr. 7539 88

50

Gjöld:

1. Auglýsing í Lögbirtingablaðinu	kr.	9 80
2. Eign í árslok 1920:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	1900 00
b. Veðskuldabrjef	—	1000 00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	4351 52
d. Innstæða í sparisjóði	—	181 51
e. Hjá reikningshaldara	—	97 05
		7530 08
	kr.	7539 88

Biskupinn yfir Íslandi.

Reykjavík, 28. febr. 1921.

Jón Helgason.

51

Reikningur

yfir tekjur og gjöld Kollektusjóðs Jóns Eiríkssonar árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	16500,00
b. Innstæða í sparisjóði	—	334,50
	kr.	16834,50
2. Vextir á árinu:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	742,50
b. — sparisjóðsinnstæðu	—	40,87
	kr.	783,37
3. Gróði á brjefaskiftum	—	90,00
4. Skuld við reikningshaldara	—	6,30
	Kr.	17714,17

Gjöld:

1. Greitt til Hvanneyrarprestakalls	kr.	140,00
2. — fyrir auglýsingu í Lögbirtingablaðinu	—	6,30
3. Eign í árslok 1920:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	16500,00
b. Innstæða í sparisjóði	—	1067,87
	—	17567,87
	Kr.	17714,17

Biskupinn yfir Íslandi.

Reykjavík, 28. febrúar 1921.

Jón Helgason.

Reikningur

52

yfir tekjur og gjöld Prestsekknasjóðs árið 1920.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1919 (sbr. Stjtið. 1920 B, bls. 313)	kr.	36871,49
2. Vextir á árinu:		
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	616,50
b. — veðskuldabrjefi	—	120,00
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	—	896,38
d. — — í Landsbanka	—	82,28
		1715,16
3. Gjafir og tillög á árinu	—	881,48
4. Vantalin tillög á f. ári	—	15,00
5. Gróði af útdregnum brjefum	—	18,00
	Kr.	39501,13

Gjöld:

1. Úthlutað á Sýnóðus	kr.	1300,00
2. Eign í árslok 1920:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	13700,00
b. Veðskuldabrjef	—	2400,00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	19189,84
d. — í Landsbanka	—	2437,06
e. Hjá reikningshaldara	—	474,23
	—	38201,13
	Kr.	39501,13

Biskupinn yfir Íslandi.

Reykjavík, 28. febrúar 1921.

Jón Helgason.

Reikningur

53

yfir tekjur og gjöld Vallholtslegats árið 1920.

Tekjur:

1. Eign í árslok 1919:		
a. Jörðin Ytra Vallholt, metin	kr.	4000,00
b. Bankavaxtabrjef	—	1000,00
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2068,18
d. — í Landsbanka	—	57,48
	kr.	7125,66
	Flyt	kr. 7125,66

53

		Flutt	kr.	7125,66
2.	Landskuld og leigur eftir Ytra Vallholt	—		116,00
3.	Vextir á árinu:			
a.	Af bankavaxtabrjefi	kr.	45,00	
b.	— innstæðu í Söfnunarsjóði	—	98,65	
c.	— — í Landsbanka	—	6,36	
				150,01
4.	Gróði á brjefaskiftum	—		18,00
			Kr.	7409,67

Gjöld:

1.	Úthlutað fátækum ekkjum á árinu:			
a.	Jarðarafgjaldinu öllu	—	116,00	
b.	Af vöxtum	—	75,00	
				191,00
2.	Eign í árslok 1920:			
a.	Jörðin Ytra Vallholt, metin	—	4000,00	
b.	Bankavaxtabrjef	—	1000,00	
c.	Innstæða í Söfnunarsjóði	—	2092,84	
d.	— í Landsbanka	—	125,83	
				7218,67
			Kr.	7409,67

Biskupinn yfir Íslandi.

Reykjavík, 28. febrúar 1921.

Jón Helgason.

Brjef atvinnu- og samgöngumálaráðuneytisins til sýslu- 54
 mannsins í Gullbringu- og Kjósarsýslu **um greiðslu sveitarstyrks.** 22. ágúst

Guðjón fiskisali Jónsson, sveitlægur í Bessastaðahreppi, hefir um allmörg ár búið í Reykjavík ókvæntur með Málhildi Þórðardóttur, sem þar á sveit, og hafa þau átt saman 6 börn, er framfærst hafa á heimili þeirra, er um nokkurt skeið af Reykjavíkurbæ var lagður fátækrastryrkur, sem að helmingi var endurgreiddur af Bessastaðahreppi.

Vorið 1919 tók fátækrastrjórn Reykjavíkur upp þá ráðabreytni að flytja Guðjón þurfa-mannaflutningi til framfærslusveitar hans, en þaðan hvarf hann um hæl aftur til síns fyrra heimilis og hefir síðan sem fyr alið önn fyrir heimilinu eftir mætti. Eftir að flutningur þessi átti sjer stað, var heimilinu eftir þörfum veittur fátækrastryrkur, er var bókfærður þannig, að styrkurinn var sumpart veittur Málhildi sjálfri, en meginhluti talinn greiddur samkvæmt með-lagsúrskurðum með börnum þeirra Guðjóns og Málhildar. Höfðu 3 þessara meðlagsúrskurða upprunalega verið gefnir út af bæjarfógetanum í Reykjavík 10. apríl 1915, en aldrei hafði verið gerð tilraun til að beita þeim. Hinn 21. maí þ. á. gaf lögreglustjóri Reykjavíkur út nýja úrskurði um hækkað meðlag með þessum þrem börnum og gaf jafnframt út úrskurði um meðlag með yngri börnunum þremur. Eftir því sem meðlögin fjellu í gjalddaga samkvæmt úr-skurðunum, krafði borgarstjóri svo hreppsnefnd Bessastaðahrepps um endurgreiðslu með-laganna að fullu. Hreppsnefndin bauðst í fyrstu til að greiða eins og að undanfögnu helming þess styrks, sem heimilinu var veittur, en er borgarstjóri hafnaði því boði, neitaði nefndin al-veg að verða við kröfunni vegna þess að barnsmóðirin hefði ekki krafist úrskurða þessara og einnig vegna þess, að faðir barnanna hefði af sinni hálfu lagt til heimilisþarfa þeirra Mál-hildar fyllilega það, er meðlagsúrskurðirnir gera honum að greiða, og leggi enn. Samkvæmt framlagðri óvjefengdri skýrslu virðist þetta rjett vera. Borgarstjóri heldur því hins vegar fram, að framfærslusveitin, eftir að áðurnefndur þurfa-mannaflutningur fór fram, sje skyld að greiða löglega úrskurðuð meðlög. Ágreiningur þessi leiddi til úrskurðar yðar, herra sýslumaður, er 11. júní s.l. fjell á þá leið, að Bessastaðahreppi væri eigi skylt að greiða umkrafin úrskurðuð meðlög á meðan foreldrarnir hefðu sameiginlegt heimili með börnunum. Þessum úrskurði hefir borgarstjóri skotið til stjórnarráðsins, jafnframt og hann hefir lagt fram sundurliðaða skýrslu um allan styrk lagðan heimilinu frá því í aprílmánuði 1919 og til 15. júlí þ. á. og er hann að upphæð kr. 2714,33, af þessari fjárhæð gera meðlögin samanlögð kr. 2370,00.

Eins og þjer gerið í úrskurði yðar, verður að taka tillit til þeirrar staðreyndar, að faðir barnanna hefir á því tímabili öllu, sem um er að ræða, lagt, ásamt móður barnanna, allan sinn vinnuafla inn í sameiginlegt heimili þeirra til uppeldis börnunum. Skilyrði 7. gr. fátækralaganna um að þröngva barnsföður með úrskurði til þess að gefa með börnum sínum eru því ekki fyrir hendi. En ef úrskurðinum ætti að beita gagnvart framfærslusveit barns-föður, bæri óhjákvæmilega að taka tillit til þess framfærslueyris, er hann í reyndinni hefir greitt á hinu liðandi meðlagsári barnanna, en þar sem mat þessa framlags er bæði örðugt og ekki gert ráð fyrir því í fátækralögnum, getur það ekki komið til greina. Að framfærslusveit móðurinnar eigi hinsvegar ein að kosta framfærsluna, að svo miklu leyti sem fjárafli foreldr-anna ekki hrekkur til, getur heldur ekki átt sjer stað, sbr. 6. gr. fátækralaganna, er skyldar föður óskilgetins barns jafnt móður þess til að framfæra það, en ríkari skyldu en faðirinn getur framfærslusveit hans þó ekki haft. Á meðan barnsfaðirinn leysir af hendi framfærslu-skyldu sína á þann hátt, er áður er lýst, verður því meðlagsúrskurðunum ekki beitt á venju legan hátt, hvorki gagnvart honum nje framfærslusveit hans, heldur verða framfærslusveitir foreldranna að bera að jöfnu þann fátækrastryrk, sem þeim er löglega veittur til framfærslu

54 barnanna af framfærslusveit móðurinnar. Þar sem ofan nefndar kr. 2714,33 er löglega veittur
 22. ágúst. fátækra styrkur, úrskurðast, að Bessastaðahreppur skuli endurgreiða Reykjavíkurbæ helming
 styrks þessa, eða kr. 1357,16.

Þetta er yður hjer með til vitundar gefið til leiðbeiningar og til frekari birtingar fyrir
 hreppsnefnd Bessastaðahrepps og annist þjer um að hin úrskurðaða upphæð verði greidd án tafar.

55
 9. maí

Samþykt

um

**breyting á samþykt 2. janúar 1919 um lokunartíma sölubúða
 í Hafnarfjarðarkaupstað.**

Í stað 4. málsg. 2. greinar samþyktarinnar komi:

Á tímabilinu frá 15. apríl til 15. september, skal á miðvikudögum og laugardögum
 loka búðum eigi síðar en kl. 8. síðdegis.

Samþykt þessi staðfestist hjer með samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóv. 1917, sbr. lög
 nr. 9, 2. ágúst 1918, til að öðlast gildi 17. maí 1921, og birtist til eftirbreytni öllum þeim,
 sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins 9. maí 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

56 **Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir styrktarsjóð iðnaðar-**
 17 maí manna í Reykjavík, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkju-
 málaráðherra 17. maí 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

styrktarsjóðs iðnaðarmanna í Reykjavík.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður af Iðnaðarmannafjelaginu í Reykjavík 7. apríl 1895, með þeim
 2263 krónum og 6 aurum, er það átti í Söfnunarsjóði Íslands í ársbyrjun 1895, og nefnist
 Styrktarsjóður iðnaðarmanna í Reykjavík.

2. gr.

56

17. mál

Tilgangur sjóðsins er að styrkja meðlimi sjóðsins, ekkjur þeirra og börn, en meðlimir geta orðið allir meðlimir Iðnaðarmannafélagsins í Reykjavík og aðrir iðnaðarmenn í Reykjavík, ef þeir eru samþykktir á aðalfundi sjóðsins.

3. gr.

Tekjur sjóðsins eru árstíllög meðlima, ársvextir af höfuðstólnum og frjálsar gjafir.

Árstíllagið er 5 krónur frá hverjum meðlimi sjóðsins, en breyta má upphæð tillagsins á aðalfundi sjóðsins.

Aðalfundur setur reglur um innheimtu tillagsins og gjalddaga, og telst enginn meðlimur sjóðsins, sem í árslok skuldar árstíllag, fyr en hann hefir greitt áfallin gjöld.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skal vera skipuð 5 mönnum, er kjósið af meðlimum sjóðsins á aðalfundi í marsmánuði ár hvert, og skiftir stjórnin með sjer verkum. Á sama fundi ber einnig að kjósa 2 menn til að endurskoða reikninga sjóðsins fyrir yfirstandandi ár. Kjósa skal og til vara 1 mann í stjórnina og 1 endurskoðanda.

Stjórninni ber að sjá um að höfuðstóll sjóðsins sje ávaxtaður í aðaldeild Söfnunar-sjóðs Íslands, og að tekjur sjóðsins sjeu lagðar við höfuðstólinn og ávaxtaðar á sama hátt og hann, eins fljótt og því verður viðkomandi, að því leyti sem þeim ekki er varið til styrkveitinga samkvæmt 5. grein.

Stjórn sjóðsins skal þegar eftir hver áramót semja reikning sjóðsins fyrir liðið ár, og og skal reikningurinn úrskurðaður á aðalfundi eftir að endurskoðendur hafa yfirfarið hann.

5. gr.

Höfuðstólinn má aldrei skerða, en verja má árlega til styrkveitinga allt að $\frac{1}{4}$ af árs-vöxtum og $\frac{3}{4}$ af árstíllögum meðlima.

6. gr.

Aðnjótandi styrks úr sjóðnum geta orðið þeir meðlimir sjóðsins, er greitt hafa árs-tíllag í minst 3 ár samfleytt, svo og ekkjur þeirra og eftirlátin börn.

7. gr.

Umsóknir um styrk skal senda stjórn sjóðsins fyrir 20. september ár hvert, og skal umsóknunum fylgja skilríki um verðleika og þörf umsækjanda.

Stjórn sjóðsins úthlutar síðan styrk 1. dag októbermánaðar, og skal miða fjárhæð styrks við tekjur sjóðsins næsta ár á undan.

Aðalfundur sjóðsins getur sett nánari reglur um styrkveitingar og um upptöku nýrra meðlima.

8. gr.

Skyldi svo fara að meðlimir sjóðsins verði færri en 10, skal sjóðurinn leggjast undir umsjón borgarstjórans í Reykjavík, og skal hann taka með sjer til styrkveitinga 4 menn úr flokki iðnaðarmanna í Reykjavík. Skulu þeir árlega veita styrk úr sjóðnum samkvæmt fyrir-mælum þessrar skipulagsskrár.

56

9. gr.

17. maí

Eftir aðalfund í marsmánuði ár hvert, sendir stjórn styrktarsjóðsins, eða borgarstjórnin í Reykjavík (sbr. 8. gr.), skýrslu um fjárhag og starfsemi sjóðsins síðastliðið ár, til Iðnaðarmannafjelagsins í Reykjavík, sem hefir eftirlit með því að sjóðnum sje stjórnað samkvæmt framanskráðri skipulagsskrá.

10. gr.

Skipulagsskrá þessi er samin af sameiginlegri nefnd Iðnaðarmannafjelagsins og styrktarsjóðs iðnaðarmanna í Reykjavík, og samþykkt á fundi Iðnaðarmannafjelagsins 6. apríl 1921.

Skal leita konunglegrar staðfestingar á skipulagsskránni, og komi hún í stað skipulagsskrár þeirrar, er samþykkt var á fundi Iðnaðarmannafjelagsins 7. apríl 1895 og staðfest af konungi 18. september 1896.

Í stjórn Iðnaðarmannafjelagsins 6. apríl 1921.

Jón Halldórsson
form.

Magnús Gunnarsson
fjehirðir.

Guðm. H. Þorláksson
ritari.

57

21. maí

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Sjúkrasjóð Reykdæla

útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 21. maí 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Frumvarp

til skipulagsskrár fyrir Sjúkrasjóð Reykdæla.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sjúkrasjóður Reykdæla, og er stofnaður af Kvenfjelagi Reykdæla með kr. 535.00.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Reykdælahrepps, en hagnýta má hann þó aðeins á þann hátt, sem skipulagsskrá þessi mælir fyrir um.

3. gr.

Stjórn Kvenfjelagsins í Reykjadal hefir á hendi umsjón sjóðsins og reikningshald. Hún annast um, að hann sje á vöxtum í tryggum opinberum sjóði. Hún gerir og árlega fulla grein fyrir reikningum sjóðsins, bæði gagnvart meðlimum Kvenfjelagsins og sveitarmönnum.

4. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja fátæka sjúklinga í Reykdælahreppi.

57

21. maí

5. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtast óskertur þangað til hann er orðinn kr. 1000,00 (eitt þúsund krónur). Eftir það skal leggja að minsta kosti $\frac{1}{4}$ vaxtanna við höfuðstólinn, auk þess sem sjóðnum kann að hlotnast af öðrum tekjum t. d. gjöfum o. fl.

6. gr.

Þeim vöxtum sjóðsins, sem ekki eru lagðir við höfuðstólinn, má árlega verja sem sjúkrastyrk handa fátækum sjúklingum einum eða fleiri, sem heimili eiga í sveitinni. Skal það vera aðalreglan að styrka þá sjúklinga sjerstaklega er flytja verður á sjúkrahús, eða þá er taka verða hjúkrunarkonu um lengri tíma.

7. gr.

Það ár, sem sjóðurinn tekur til starfa, skal kjósa þrjá menn í úthlutunarnefnd. Nefnd þessi tekur á móti umsóknum um styrk úr sjóðnum, og úthlutar styrknum. Kosning gildir til þriggja ára, þó þannig að einn maður gengur úr nefndinni á hverju vori. Í fyrsta og annað sinn eftir hlutvarpi. Eftir fyrstu kosningu fer þannig fram kosning á einum manni í nefndinni á hverju ári. Hreppsbúar Reykdælahrepps kjósa einn mann í úthlutunarnefnd, en Kvenfjlagið hina tvo innan fjelagsins.

8. gr.

Umsóknir um styrk úr sjóðnum sjeu komnar árlega til úthlutunarnefndar fyrir lok nóvembermánaðar. Skulu þeim fylgja upplýsingar um veikindi umsækjanda og kostnað viðvíkjandi hjálp lækis hjúkrunarkonu og sjúkrahúslegu. Skal hjeraðslæknir votta að frásögnin sje rjett.

9. gr.

Skipulagsskrá þessari má því aðeins breyta að hún nái ekki fullum tilgangi. Og því aðeins skulu breytingartillögur fá gildi að þær hafi eindregið fylgi stjórnarinnar og sjeu samþykta á sveitarfundi með $\frac{3}{4}$ atkvæða að minsta kosti, enda nái konunglegri staðfestingu. (Ákvæðum 2. og 4. gr. má aldrei breyta).

10. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leitað konunglegrar staðfestingar.

58 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Framfarasjóð Nauteyrar-
24. maí hrepps, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra
24. maí 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir

Framfarasjóð Nauteyrarhrepps.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Framfarasjóður Nauteyrarhrepps«, er hann stofnaður af »Búnaðar-
fjelagi Nauteyrarhrepps«, árið 1920, með kr. 100,00 og skal aukinn með árlegu tillagi frá
sama fjelagi er sje minst kr. 100,00, þar til sjóðurinn er orðinn kr. 5000,00, þá hættir Búnaðar-
fjelagið að leggja í hann.

2. gr.

Höfðastóllinn má aldrei skerða, en þegar sjóðurinn er orðinn kr. 1000,00 má fara að
verja $\frac{1}{2}$ árlegra vaxta hans til einhvers þess, er lýtur að uppörfun og eflingu á búnaði í
Nauteyrarhreppi og ákveður stjórn sjóðsins það í hvert sinn. Þegar sjóðurinn er orðinn kr.
5000,00 má verja $\frac{2}{3}$ árlegra vaxta hans, og þegar hann er orðinn kr. 10000,00 má verja $\frac{3}{4}$
árlegra vaxta hans í því skyni er að ofan greinir. Sá hluti vaxtanna, sem ekki er notaður
samkvæmt ofangreindu, leggist við sjóðinn.

3. gr.

Sjóðurinn skal ávaxtaður með því að lána hann út til jarðabótaframkvæmda innan
Nauteyrarhrepps, hverskonar sem eru. Skal lánað gegn 6% vöxtum p. a. og nægri tryggingu.
Lán sem eru yfir 800,00 kr. skulu lánuð til 15 ára og sjeu afborgunarlaus 5 fyrstu árin.
Smærri upphæðir sjeu lánaðar alt að 8 árum og sjeu afborgunarlausar 3 fyrstu árin.

Minna en kr. 100,00 eru ekki lánaðar.

Það af fje sjóðsins, sem ekki kynni að standa í útlánum samkvæmt því er að ofan
greinir, skal ávaxta í sparisjóði.

4. gr.

Lánbeiðandi verður skriflega að leggja fram fyrir stjórn sjóðsins, til hvers hann ætli
að verja hinu umbeðna láni og má aldrei lána út meira en sem nemur $\frac{2}{3}$ af áætluðum kostnaði
við jarðabót þá, er lánið er veitt til. Áður en 3 ár eru liðin frá útborgunardegi lánsins,
verður lánþegi að hafa að fullu og öllu lokið því verki er lánið var veitt til og til var ætlast,
annars sje lánið við lok þessa tímabils fallið í gjalddaga, ásamt með 1% vöxtum p. a., frá
útborgunardegi lánsins, auk 6% vaxta er áður greinir.

5. gr.

Sjóðurinn sje undir stjórn og eftirliti stjórnar Búnaðarfjelags Nauteyrarhrepps og
hafi hún glögt reikningshald yfir hann.

Leysist Búnaðarfélag Nauteyrarhrepps upp, skal hreppsnefnd Nauteyrarhrepps hafa stjórn og umsjón sjóðsins með höndum.

Reikningsár sjóðsins sje almanaksárið. Skal reikningur hans árlega lagður fram endurskoðaður, með reikningi Búnaðarfélags Nauteyrarhrepps, meðan stjórn þess félags hefir stjórn sjóðsins með höndum, en annars fylgi hann með hreppsreikningnum.

6. gr.

Leitað skal konungsstaðfestingar á skipulagsskrá þessari.

Fyrir hönd Búnaðarfélags Nauteyrarhrepps.

Melgraseyri, 4. apríl 1921.

(sign.) Jón H. Fjalldal.

58
24. maí

Reglugjörð

um hafnargjöld í Reykjavík.

59
30. maí

1. Lestagjald.

1. gr.

Öll skip, seglskip, gufuskip, mótorskip, bátar hverskyns uppskipunartæki, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða lestagjald í hvert sinn sem þau leggjast við festar á höfninni, þó með þeim undantekningum er síðar getur.

2. gr.

- a. Allar fleytur, sem helma eiga í Reykjavík og minni eru en 30 tons brúttó, skulu greiða lestagjald tvisvar á ári, 2. janúar og 1. júlí, 1 kr. fyrir hvert nettó tonn, þó aldrei minna en 2 krónur í senn.

Uppskipunarbátar, prammar og önnur uppskipunartæki, svo og geymsluskip, greiða sama gjald, þótt stærri sjeu en 30 tons brúttó.

- b. Öll skip, sem til hafnarinnar koma, nema herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemtiskip, skip sem gjörð eru út til vísindalegra rannsókna, og skip þau, sem getur um í staflíð c þessarar greinar, skulu greiða 20 aura lestagjald fyrir hvert nettó tonn.

Innlend fiskiskip og öll skip, sem eru eingöngu í innanlands siglingum, skulu þó eigi greiða lestagjald þetta oftar en tvisvar í mánuði, þótt þau komi oftar til hafnar.

- c. Skip, sem leita hafnar vegna illveðurs, sjóskaða, eða skemda á skipi á einhvern hátt, greiða ekki lestagjald nema þau jafnframt fermi eða affermi einhverjar vörur,

59

30. maí

Sama gildir og um skip, sem leita hafnarinnar til að rjetta áttavita, setja á land sjúka menn eða látna, eða til að fá skipanir.

3. gr.

Ef skip er lengur í höfninni en einn mánuð og notar eigi festar hafnarinnar, skal það að þeim tíma liðnum greiða 5 aura lestagjald af tonni fyrir hverja viku, eða hluta af viku, sem skipið dvelur í höfninni. Hafi skipið verið tekið á land til viðgjörðar, telst sá tími ekki með, er það stóð uppi.

2. *Vita- og sæmerkjagjald.*

4. gr.

Skip, sem heima eiga í Reykjavík og minni eru en 30 tonn brúttó, skulu greiða vitagjald 2. janúar og 1. júlí, 2 krónur í hvert sinn.

Öll önnur skip skulu greiða vitagjald í hvert sinn er þau koma til hafnarinnar, 2 kr. fyrir fyrstu 50 nettó tonninn og 2 aura fyrir hvert nettó tonn þar fram yfir.

Undanþegin vitagjaldi eru þau skip sem eigi greiða lestagjald samkvæmt b-lið 2. greinar.

3. *Bryggjugjald.*

5. gr.

Hvert skip, sem legst við bólvirki eða bryggju, aðra en bátabryggju, skal greiða bryggjugjald af nettó burðarmagni skipsins, talið í heilum tonnum, en brotum skal sleppa.

Gjaldið skal greiða fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, 10 aura af hverju tonni, þó aldrei minna en 10 krónur um sólarhringinn.

Ef skip liggur utan á öðru skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal það greiða 5 aura af hverju nettó tonni fyrir hvern sólarhring, þó aldrei minna en 5 krónur um sólarhringinn.

Herskip og varðskip eru undanþegin bryggjugjaldi.

6. gr.

Bátar, sem stærri eru en 30 tonn brúttó, skulu greiða 5 krónur fyrir hvern sólarhring, eða hluta úr sólarhring, sem þeir liggja við bátabryggju á innri höfninni, en minni bátar 2 krónur.

Undanþegnir þessu gjaldi eru bátar, sem heima eiga í Reykjavík, og eingöngu eru notaðir við fólksflutning eða vöruflutning á höfninni.

4. *Festargjald.*

7. gr.

Skip og bátar, önnur en herskip og varðskip, sem nota festar hafnarinnar skulu greiða 5 aura af hverju tonni af nettó burðarmagni skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta sólarhrings, þó aldrei minna en 50 aura um sólarhringinn.

Noti skip eða bátur sömu festar lengur en 3 mánuði samfleytt lækkar gjaldið að þeim tíma liðnum um helming.

5. *Fjörugjald.*

59

30. maí

8. gr.

Fyrir að leggja skipi á fjöru til hreinsunar eða aðgerðar, skal greiða 10 aura af hverju tonni af nettó-burðarmagni skipsins fyrir hvern sólarhring eða hluta af sólarhring, þó aldrei minna en 2 krónur um sólarhringinn.

Fyrir báta-uppsátur á innri höfninni greiðist 10 krónur á missiri fyrir fram 2. janúar og 1. júlí.

6. *Kjölfestugjald.*

9. gr.

Ef skip tekur kjölfestu á Reykjavíkurböfn, skal það greiða 10 aura af hverju tonni af nettó burðarmagni skipsins, en 5 aura af hverju tonni, ef það skipar upp kjölfestu.

7. *Vatnsgjald.*

10. gr.

Fyrir drykkjarvatn og ketilvatn handa skipum skal greiða það gjald fyrir hvert tonn, sem hafnarnefnd ákveður.

8. *Hafnsögugjald.*

11. gr.

Öll skip, sem stærri eru en 30 tonn brúttó, skulu, hvort sem þau nota hafnsögumann eða eigi skyld að greiða hafnsögugjald í fyrsta sinn á ári hverju, er þau koma frá útlöndum og leggjast við festar innan takmarka Reykjavíkurbafnar.

Komi skip oftar á sama ári, skal það ekki greiða hafnsögugjald, nema það noti hafnsögumann.

Herskip, skemtiskip og fiskiskip, sem skrásett eru hjer á landi, eru undanþegin hafnsögugjaldi, nema þau noti hafnsögumann.

12. gr.

Hvert það skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar eða frá höfninni, skal greiða hafnsögugjald.

Auk þess skal greitt sjerstakt gjald fyrir leiðsögn skipa um höfnina, þar á meðal inn í og út úr innri höfninni.

13. gr.

Hafnsögugjöld skulu greidd samkvæmt eftirfarandi gjaldskrá:

- a. Fyrir leiðsögu til hafnarinnar, 10 aura á hvert netto reg. tonn skipsins, þó aldrei minna en 15 krónur.
- b. Fyrir leiðsögu frá höfninni hálf gjald, þó aldrei minna en 10 krónur.

- 59 30. maí c. Fyrir leiðsögu um höfnina, þar á meðal inni í og út úr innri höfninni greiðist: 10 krónur fyrir hvert skip, sem er alt að 100 nettó reg. tonn og 2 aura að auki fyrir hvert nettó reg. tonn fram yfir 100.
- d. Fyrir leiðsögu frá og til nærliggjandi hafna greiðist sú borgun, er hafnarstjóri ákveður í hvert sinn.
- e. Auk þess skal hvert skip, sem hafnsögumann notar til hafnarinnar, eða sem skylt er að greiða hafnsögugjald samkv. 11. grein, greiða 1 krónu í hafnsögumannssjóð.

9. Vörugjald.

14. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, lifandi eða dauðum, sem fluttar eru af skipsfjöl á land, eða úr landi á skipsfjöl, eða úr einu skipi í annað, með þeim undanþekningum er síðar getur.

15. gr.

Ef vörur, sem á farmskrá skips eru ákveðnar til annara hafna en Reykjavíkur, eru látnar á land um stundarsakir, skal aðeins greitt vörugjald, þegar vörurnar eru fluttar í land.

Undanþegnar þessu gjaldi eru þær vörur, sem látnar eru á land um stundarsakir vegna skemda á skipi.

16. gr.

Af vörum, sem fluttar eru úr landi á skip, og ákveðnar eru til annara hafna innanlands, greiðist hálf vörugjald.

17. gr.

Þessar vörur eru algjörlega undanþegnar vörugjaldi:

- Nýr og saltaður fiskur, óverkaðar og nýjar fiskiafurðir, sem fluttar eru á land í höfninni.
- Innlend mjólk og rjómi, sem flyst til hafnarinnar.
- Umbúðir, sem endursendar eru.
- Kol, olía, vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- Brjefapóstur og farangur ferðamanna.
- Vörur og tæki til hafnarinnar.

18. gr.

Vörugjald skal reikna eftir máli eða þyngd, með umbúðum. Brot úr gjaldeiningu, sem nemur helmingi eða meiru telst heil gjaldeining, en minna brot hálf gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri skyldur að láta hafnarstjóra í tje eftirlit af farmskrá skips hans. Sje engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefir fermt eða affermt. Þyki hafnarstjóra ástæða til, getur hann hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt, sem hann telur hentugastan. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn.

Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjald eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

19. gr.

59

Vörur skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldsskrá tiltekur og gjald greiða 30. maí eins og þar segir. Þó skal aldrei reikna vörugjald lægra en 10 aura.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja vöru, skal hafnarstjóri úrskurða, en úrskurði hans má áfrýja til hafnarnefndar.

20. gr.

Vörugjaldsskrá.

1. flokkur: *Gjald 15 aurar fyrir hver 100 kg.*

Blý, brýni, cement, eldfastur leir, gaddavír og stálvír, gærur saltaðar í pökkum, hverfisteinar, ís, ísvariinn fiskur, járn, koparvír, járn og stál, járnkeðjur og járnþíp-ur, kaðlar, kitti, kol, krít, litarvörur þungar, nýr fiskur slægður og óslægður, ofnar og steypar járnvörur, óverkaður saltfiskur, prentsverta, salt, sild, sóði, togleður, þakjárn, þakpappi.

2. flokkur: *Gjald 30 aurar fyrir hver 100 kg.*

Aburðarolía, baðlyf, benzín, felti, fernisólía, fiskilínur, garnir, hrogn, hey, kálmeti, kartöflur, kornvörur allsk., kjöt, leður, leirvörur, linolíum, mör, pappír og bækur, pokar, pokastrigi, rjúpur og aðrir fuglar, rúðugler, saltfiskur þur, saumur, sápa, segldúkur, seglgarn, steinolía, tól, tjara, tvistur, vaxdúkur.

3. flokkur: *Gjald 40 aurar fyrir hver 100 kg.*

Avextir nýjir, þurkaðir og niðursoðnir, brauðvörur, harðfiskur, kaffi, kakao, lyf og lyfjavörur, lýsi, mjólk, niðursuðuvörur, nýlenduvörur allskonar, palmín, smjör, smjörlíki, súkkulaði, sundmagar, sykur, te, ull.

4. flokkur: *Gjald 60 aurar fyrir hver 100 kg.*

Dúnn, eldspýtur, fiður, glervörur, glysvarningur og þess háttar ljettar vörur, rjól, rulla, reyktóbak, skinnvörur, skófaternaður, vefnaðarvörur, vindlar, vindlingar.

5. flokkur: *Gjald 50 aurar fyrir hver 100 kg.*

Aðrar vörur, sem reiknast eftir þyngd.

6. flokkur: *Gjald kr. 1,60 fyrir hvern ten.m.*

Timbur, tunnur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

7. flokkur: *Gjald kr. 3,25 fyrir hvern ten.m.*

Bífreiðar, húsgögn, orgel, píanó, saumavjalar, skilvindur, stundaklukkur og þess háttar vörur, sem reiknast eftir rúmmáli.

8. flokkur: *Gjald 2 kr. fyrir hvert stykki.*

Hross, nautgripi og svín.

9. flokkur: *Gjald 25 aurar fyrir hvert stykki.*

Sauðfje.

10. Lóðir og geymsluhús m. m.

21. gr.

Fyrir að leggja vörur, sem affermdar eru, á land hafnarinnar, skal greiða 2 aura fyrir hvern fermeter af landi því sem varan liggur á, fyrir hvern sólarhring, eða hluta af sólar-

59 hring, talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið. Sama gjald skal greiða fyrir vörur, 30. maí sem fluttar eru á land hafnarinnar og fara elga í skip.

22. gr.

Ef vörur, sem affermdar eru, eru látnar í geymsluhús hafnarinnar, skal greiða 5 aura fyrir hvert stykki fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, talið frá öðrum degi eftir að affermingu er lokið, enda sje varan hirt innan 3ja daga. Fyrir aðra vörugeymslu greiðist það gjald, sem um semur við hafnarstjóra.

23. gr.

Fyrir lóðir hafnarinnar og geymsluhús, sem leigð eru einstökum mönnum eða fjelögum um lengri tíma, skal greiða gjald, sem ákveðið verður með samningi.

24. gr.

Fyrir að nota dráttarbáta hafnarinnar, krana hennar, sporbrautir og önnur tæki, skal greiða það gjald, sem hafnarstjóri ákveður í hvert skifti.

11. *Innheimta og greiðsla hafnargjalda.*

25. gr.

Hafnarstjóri sjer um innheimtu allra hafnargjalda og skal greiða gjöldin á skrifstofu hafnarinnar.

26. gr.

Skipstjóri eða formaður á skipum, bátum og öðrum fleytum ber ábyrgð á greiðslu gjalda þeirra sem ákveðin eru í 1. til 13. gr. Ef enginn skipstjóri eða formaður er á fleytunni, ber eigandi fleytunnar ábyrgð á greiðslu gjaldanna. Hafnarsjóður hefir haldsrjett yfir fleytunni, uns gjöldin eru greidd.

Að svo miklu leyti, sem ekki er í reglugjörð þessari ákveðnir fastir gjalddagar á gjöldunum, skal greiða þau áður en skip fer burt úr höfninni, og enginn skipstjóri getur vænst þess, að fá afgreiðslu fyrir skip sitt hjá lögreglustjóra, nema hann með vottorði frá hafnarstjóra sanni, að hann hafi greitt öll gjöld til hafnarinnar.

27. gr.

Vörugjald, og leigu fyrir lóðir og geymsluhús hafnarinnar samkv. 21. og 22. gr., greiðir móttakandi af vörum, sem koma til hafnarinnar, og sendandi af vörum, sem fluttar eru úr höfninni. Ef margir eiga vörur með sama skipi, skal afgreiðslumaður skipsins standa hafnarstjóra skil á greiðslunni. Ef skip eða bátur hefir ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

Ef vörur eru fluttar úr einu skipi í annað, greiðir sá vörugjald, er affermir.

Vörugjald af vörum, sem koma til hafnarinnar, fellur í gjalddaga, þegar skipið, sem vörurnar flytur, er komið í höfnina, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip. Hafnarsjóður hefir haldsrjett á vörunum uns gjaldið er greitt.

28. gr.

Leigu af lóðum og húsum hafnarinnar samkv. 23. gr. greiðir samningsaðili.

59
30. maí

29. gr.

Gjald fyrir að nota krana hafnarinnar, sporbrautir og önnur tæki samkv. 24. gr. greiðir sá, sem hafnarstjóri semur við um afnotin.

30. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugjörð má taka lögtaki.

31. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10—500 krónum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Reykjavíkur.

32. gr.

Með mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

33. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin reglugjörð 27. marz 1918 um hafnargjöld í Reykjavík og reglugjörð 31. desember 1918 um hafnsögugjöld í Reykjavík.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Reykjavíkur hefir samið og samþykkt, er hjermeð staðfest til að öðlast gildi 1. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 30. maí 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

60
2. júní

Fjallskilareglugjörð fyrir Mýrasýslu.

I.

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Sýslunefndin í Mýrasýslu hefir á hendi yfirstjórn allra fjallskilamála innan takmarka sýslunnar, eins þótt afréttur eða fjenaður, er þar gengur, sje eign utansýslubúa. Hún sker úr ágreiningi og kærumálum, er til hennar verður skotið samkvæmt reglugjörð þessari.

2. gr.

Málefni þau, sem nefnd eru í 1. gr., standa undir umsjón og framkvæmd hreppsnefndanna í Mýrasýslu, hvernar í sínum hreppi. Þær skulu gæta þess, að reglugjörðinni sje hlýtt og ef eitthvað er vanrækt af því, er hún fyrirskipar, eða brotið gegn ákvæðum hennar, að fullar bætur komi fyrir.

Hreppsnefndir, hver í sínum hreppi, gera allar nákvæmari ákvarðanir um fjallskil og aðrar framkvæmdir samkvæmt reglugjörð þessari eftir þörfum. Þær hafa úrskurðarvald í öllum ágreinings- og kærumálum innan hrepps. Úrskurðum þeirra má skjóta til sýslunefndar.

Þar sem tveir eða fleiri hreppar eða partar af hreppum eiga einn afrjett saman, hafa hreppsnefndir allra þeirra stjórn fjallskilamála á hendi í sameiningu. Oddvitinn í þeim hreppi, er rjett sú liggur í, er afrjetturinn á að leitast til, skal kveðja til funda þeirra, er skipa eiga slíkum málum. A fundum þessum ræður afl atkvæða.

3. gr.

Nú er afrjettur innan ummerkja Mýrasýslu notaður af hreppsfjelagi annarar sýslu, og er þá heimilt að fela hreppsnefndinni í þeim hreppi umsjón og framkvæmd fjallskila á afrjettinum. Fer þetta eftir samkomulagi við hreppsnefnd þess hrepps, er afrjettur liggur í, en að öðru leyti eftir fyrirmælum þessarar reglugjörðar.

II.

Um notkun afrjetta.

4. gr.

Skýlt er að láta öll stóðhross, geldfje, dilkær og fráferulömb ganga í afrjetti til sumarbeitar, nema:

- a. Að haft sje í gripheldri girðingu, eyjum eða hólum, sem fjenaður getur ekki að sjálf-ráðu gengið úr.
- b. Að fengið sje leyfi hreppsnefndar og nágretta til þess að hafa það í heimahögum, eða leyft sje í löggilttri samþykkt, þó svo að eigandi fjenaðar ábyrgist, ef skaði hlýst af.

5. gr.

Enginn má nota annan sameignar-afrjett en þann, er hann á upprekstur á, nema hlut- 2. júní
aðelgandi hreppsnefnd eða hreppsnefndir leyfi. Enginn má heldur taka hross eða sauðfje í
sameiginlegt upprekstrarland af öðrum en þeim, sem heimili eiga í því upprekstrarfjelagi,
enda hafi fjenaðurinn verið fóðraður á upprekstrarsvæðinu undanfarandi vetur.

6. gr.

Enginn má nota sameiginlegt upprekstrarland til annans en sumarþeitar fyrir af-
rjettarfjenað, nema hann hafi sjerstaka lagaheimild til þess. Enginn má ná sauðfje eða
ótömdum hrossum úr afrjetti, frá því 11 vikur eru af sumri til fjallgangna, nema hann fái
til þess leyfi hreppsnefndar þess hrepps, er afrjettur liggur í, enda fullnægi þeim skilyrðum,
er hún setur.

Þetta ákvæði nær og til þeirra afrjettarnota, er nefnd eru í 7. grein.

7. gr.

Nú er afrjettarland eða fjalllendi einstaks manns sameiginlegt leitarsvæði með sam-
eignarafrjetti, og ætlar hann að leigja það öðrum til sumarþeitar, þá er hann skyldur að til-
kynna það fyrir 10. júnímánaðar, hreppsnefnd þess hrepps, er landið liggur í, og jafnframt
skýra frá, fyrir hve mikinn fjenað landið er ætlað og hverjir notendur eru. Þó er honum
óheimilt að taka annan eða meiri fjenað í landið en hreppsnefnd samþykkir.

III.

Um fjáðrsmalanir á vorum og rekstur í afrétt.

8. gr.

Allir, sem jörð eða jarðarpart hafa og búfjárhagar fylgja, skulu smala þá á vorum,
þegar rýja þarf sauðfje eða reka það eða stóðhross í afrjett, alt eftir því sem hreppsnefnd
ákveður. Vanræki einhver slíka smölun, þá er nágrönnunum heimilt að smala landið og reka
fjenað í aðhald til sundurdráttar, en haga skulu þeir framkvæmdum svo, að landsnotanda
verði sem minnst mein að og aldrei má reka hans eigin fjenað úr hagagirðingu nema hann
leyfi. Hreppsnefnd getur sinnig látið smala landið á kostnað þess, er á að gjöra það.

9. gr.

Nú finnast sauðkindur, er sloppið hafa úr heimahögum eða fjarri eiganda, órúnar,
eða ómörkuð unglömb er þá finnanda skylt að handsama þær og koma þeim áleiðis til eig-
anda ef hann er í nágrenni, að öðrum kosti rýja þær ef tími er til þess kominn og marka
unglömb. Skal hann gera eiganda full skil á ull og grein fyrir marki og öðrum einkenn-
um á hverri kind, er hann hefir rúið eða markað.

Geti finnandi eigi vitað með vissu hver eigandi er slíkra kinda ber honum að inna
af hendi sömu skil við hreppstjóra í hreppi sínum. Hreppstjóri ráðstafar ull eins og
öðru óskilafje.

Í ómakslaun fær finnandi alt að 50 aura fyrir að rýja kind og 1 kr. fyrir að marka
lamb, ef elgi umsemst öðruvísi.

60

2. júní

Ef gróðurleysi eða illviðri banna eigi eða undanþága fengin. sbr. 4. gr., á allur geld-fjenaður — annar en fráferulömb — að vera kominn á afrjett fyrir 24. júní ár hvert, ella svo fljótt sem tíð leyfir, og fráferulömb jafnskjótt og fært er frá. Elgi má þó fjenað á afrjett reka fyr en nægur gróður er þar kominn.

11. gr.

Fráfæring allan, sem rekinn er á ógirtan afrjett, skal sitja þannig, að 3 sólarhring-ar líði frá því fært er frá þangað til hann er eftirskilinn í afrjettl. Aldrei má án leyfis eig-anda eða ráðstöfunar hreppsnefndar reka fjenað annara manna á afrjett, nema víst sje að hann eigi þangað að fara og sje ekki tekinn í sínum heimahögum. Reka skal þannig gegnum heimalönd, að sem minstur bagi verði og aldrei yfir tún nje engi, nema ómögulegt sje að fara aðra leið.

12. gr.

Hreppsnefnd hvers hrepps skal ákveða fyrir eitt eða fleiri ár í senn, hvað íbúar hreppsins, er á afrjett reka, skuli skemst mega fara með rekstra sína, til þess að skilja þá eftir. Þó skal heimilt að skilja eftir á leiðinni alt að 20 kindum úr rekstri, ef þær eru örþreyttar og komnar í afrjett þann, er þær eiga að ganga á.

13. gr.

Hver, sem heimildarlaust, rekur fjenað í annars manns land, hvort sem það er heima-land eða afrjettur og skilur hann þar eftir, er skaðabótaskyldur til landsnothafa eftir því sem hæfa þykir, auk sektar.

14. gr.

Ef kindur í rekstri gefast upp á leið til afrjettar og þessvegna eða af öðrum ástæð-um verður að skilja þær eftir í landi, sem ekki er heimilt að láta þær ganga í til beitar, þá skal eigandi eða umráðamaður þeirra, sem skjótast láta umráðamann landsins vita um það og semja við hann, hversu með skal fara. Vanræki eigandi eða umráðamaður fjenaðar-ins þetta, þá skal svo álíta, að hann hafi brotlegur orðið samkvæmt 13. gr.

15. gr.

Nú er afrjettarfjenaður ekki rekinn í afrjett þá er tími er til kominn, eða hafður annarstaðar samkvæmt 4. gr., en skilyrðum ekki fullnægt að áliti hreppsnefndar, og má hún þá láta reka fjenaðinn í afrjett á kostnað eiganda eða umráðamanns.

16. gr.

Ef sauðfje eða hross ganga úr afrjetti að sumri í búfjárhaga, þá má sá, er fyrir ágangi verður, reka fjenaðinn aftur í afrjett þann, er hann hyggur hann úr vera.

Skylt er nágrönnum hans, að gjöra þetta með honum, ef hann kveður þá til. Skal haga rekstri svo að ágangsfjenaði verði ekki mein að. Kostnaður við slíkan rekstur í eitt skifti fæst ekki endurgoldinn, en verði að endurtaka slíka vörn fyrir ágangi það sama sumar, þá getur sá er fyrir ágangi verður, gjört hreppsnefnd aðvart um það og skipar hún þá fyrir um smölun og rekstur til afrjettar, kveður hún til þess öðrum fremur þá, er fyrir

fyrir ágangi verða og næstir eru ágangssvæðinu, en öllum sem til eru kvaddir er skylt að hlyða. Kostnaður greiðist úr sveitarsjóði eða sveitarsjóðum þeirra hreppa, er eiga eða nota af 2. júní 60
rjett þann, er ágangs-fjenaður kom frá.

Gangi stóðhross úr afrjetti, og tolli þar ekki eftir ítrekaðan rekstur, er þeim, sem fyrir ágangi verður heimilt að tilsegja þau eiganda, sem þá er skyldur, að hirða þau.

17. gr.

Nú safnast fjenaður að girðingu, sem er því til fyrirstöðu að hann gangi sjálfkrafa á leið til afrjettar og er þá stranglega bannað að sleppa honum um hlið eða á annan hátt yfir girðinguna. Ef sá, sem fyrir slíkum ágangi verður, getur ekki á hagkvæmari hátt umsamð, þá gerir hann hreppsnefnd í sínum hreppi aðvart um ágangiun og ber henni þá, að láta smala ágangs-fjenaði og reka þangað sem hann má vera, á kostnað eiganda nema öðruvísi sje ákveðið í samþykkt, er nái yfir ágangssvæðið.

IV.

Um fjallskil og leitir.

18. gr.

Fjallskilaskyldur er hver sá, sem á kind eða stóðhross hvort sem það er rekið á afrjett eða ekki. Öll fjallskil skal miða við tölu geldra kinda. Hvert stóðhross jafngildir 5 kindum geldum; 2 ær með dilkum jafngilda 3 geldum kindum, en fráfærð lömb teljast geldar kindur

Hverjar 3 kindur, sem geymdar eru í eyjum eða hólum að sumri til — sbr. 4. gr. — jafngilda einni kind geldri til fjallskila, en kvíær, sem nytkaðar eru skulu undanþegnar fjallskilum, ef eigandi eða umráðamaður þeirra hefir tilkynt hlutaðeigandi hreppsnefnd tölu þeirra, áður en fjallskilaniðurförnun fer fram. Að öllu öðru leyti skulu full fjallskil gerð eftir fjenaðarfjölda.

19. gr.

Hver búandi eða húsráðandi er skyldur að halda uppi fjallskilum heimilismanna sinna, gegn fullu endurgjaldi.

20. gr.

Þrennar leitir skal gera á hverju hausti, til þess að smala til rjetta. Í öllum leitum skal smala sauðfje, en hrossum í annari og þriðju leit. Þó má hreppsnefnd eða hreppsnefndir, á fjallskilafundi, ákveða, að hross skuli smöluð til fyrstu rjettar og þeim þá rjettað, en þá skal það tilkynt í þá hreppa utan upprekstrarfjelagsins, er þar eiga hrossa von.

Einnig skal eftir þörfum senda menn til þess að hirða fje og hross í útrjettum, er fjár von er við.

21. gr.

Til Fljótstungurjettar skal gera fyrstu leit föstudag, laugardag og sunnudag í 22. viku sumars, og aðra leit þriðjudag og miðvikudag í sömu sumarviku og fimtudag næstan á eftir.

60

2. júní sumars, og aðra leit föstudag, laugardag og sunnudag í 23. viku sumars.

Til Brekkurjettar skal gera fyrstu leit, þriðjudag, í 22. viku sumars, og aðra leit mánudag í 23. viku sumars.

Til Þinghólsrjettar skal gera fyrstu og aðra leit mánudag, þriðjudag og miðvikudag í 22. viku sumars.

Auk þess skulu heimalönd í Borgarhreppi og Borgarneshreppi smöluð mánudag eða þriðjudag í 23. viku sumars.

Til Hraundalsrjettar skal gera fyrstu og aðra leit mánudag, þriðjudag og miðvikudag í 22. viku sumars og fimtudaginn næstan eftir.

Auk þess skulu heimalönd í Alftaneshreppi smöluð sunnudag eða mánudag í 23. viku sumars.

Til Hítárdalsrjettar skal gera fyrstu leit, mánudag og þriðjudag og aðra leit miðvikudag í 22. viku sumars.

Auk þess skulu heimalönd í Hraunhreppi smöluð laugardag eða sunnudag í 23. viku sumars.

Í öllum upprekstrarfjelögum sýslunnar skal þriðja leit ger í hverju fyrir sig næstu daga fyrir skilarjett.

22. gr.

Fyrir 10. ágúst ár hvert skal hreppstjóri hafa samið og sent oddvita þeirrar hreppsnefndar, er jafnar niður fjallskilum viðkomandi hrepps, skrá yfir alla framteljendur og fjölda sauðfjár og stóðhrossa eins og það er framtalið, eða hann telur rjett vera. Í Hvítársíðuhreppi, Norðurárdalshreppi og Stafholtstungnahreppi skal skrá þessi vera í tvennu lagi og skifting hin sama og hreppanna í upprekstrarfjelög.

Skylt er hreppsnefnd, ef henni er kunnugt um annan eða meiri fjallskilaskyldan fjenað í upprekstarfjelagi en á skrá stendur, að jafna fjallskilum einnig á hann.

23. gr.

Hreppsnefnd hver jafnar niður fjallskilum á hreppsbúa sína og þá utanhreppsbúa, er fjallskil eiga að gera í hreppnum, nema öðruvísi sje um samið, samber 3. gr. Skal niðurfjöfnun lokið svo tímanlega, að hún geti orðið öllum kunn eigi síðar en þrem dögum áður en leitir byrja.

Niðurfjöfnun skal birta með fjallskilaseðli eða fjallskilaseðlum, er ganga bæ frá bæ um hreppinn, og hefir hann eða, þeir þá þingboðsrjett. Utanhreppsmönnum má boða fjallskil svo sem haganlegast þykir.

Í fjallskilaseðli skal skráð, hvaða fjallskil hver á að gera það haust, hvernig leitum og rekstrum skal haga, hver verði leitarforingi, og annað því um líkt, eftir þörfum.

24. gr.

Hver búandi er skyldur að leita heimaland ábýlisjarðar sinnar á hausti, að svo miklu leyti og svo oft sem hreppsnefnd ákveður, og reka skilvíslega til rjetta eða annað, allan óskilafjenað eftir nánari ráðstöfun hreppsnefndar. Vanræki einhver slíka smölun, er heimilt að fara svo að sem fyrir er mælt í 8. gr.

25. gr.

60

2. júní

Hreppsnefnd eða hreppsnefndir skulu árlega meta allan fjallskilakostnað upprekstrarfjelagsins til peningaverðs. Eftir því mati skal fara, þá er eitthvað til fjallskila er greitt í peningum. Tillagi hvers einstaklings til fjallskila skal jafna niður með vinnu eða öðru þess háttar, að svo miklu leyti, sem auðveldlega verður viðkomið. En heimilt er hreppsnefnd ef hún telur það hagkvæmt, að ákveða, að einhver hluti fjallskilatillags greiðist í peningum án þess þó, að jafnað sje á alla eða eftir sömu hlutföllum.

26. gr.

Hreppsnefnd skal árlega kjósa leitarstjóra, fyrir hvert leitarsvæði er hún á yfir að segja. Enga aðalleit má gera, nema leitarstjóri sje í henni og stjórn henni, enda er leitar-mönnum skylt að hlýða honum.

Einnig skal hún kjósa rjettarstjóra og foringja er stjórn ferðum í útrjettir, eftir því sem þurfa þykir.

27. gr.

Í gjörðabók hreppsnefndar skal skrá niðurfjöfnun fjallskila og yfirhöfuð allar ákvarðanir, er hún gerir viðvíkjandi fjallskilum, leitum, rjettum og smölunum.

28. gr.

Hver, sem fjallskil á að inna af hendi, skal vanda vel tillag sitt, svo sem með því að senda fullgilda og vel útbúna menn í leitir, útrjettir og annað því um líkt. Láti einhver farast fyrir að senda mann í leit eða gjöra önnur þau fjallskil, er hann hefir verið kvaddur til í fjallskilaboði og eigi má fresta, skal hann borga einum þriðja parti hærra verði, en matið er tillag það, er vantar.

Ef einhver sendir mann í leit, sem leitarforingi og helmingur manna í hans flokki telur óhæfan sökum galla eða ills útbúnaðar, skal vísa honum heim aftur, og er þá sá, er slíkan maun sendir, skyldur að borga eins og hann hefði engan sent. Sama gildir um mann í útrjettir.

Sannist það eftir á, að einhver, sem fjallskil á að framkvæma, hafi vanrækt verk sitt, getur hreppsnefnd krafist uppbótar frá honum eða þeim, er sendi hann, eftir því, er hæfa þykir.

29. gr.

Aður en leit byrjar, skal leitarforingi gæta þess í hæfilegan tíma, hvort nokkrum manni verði að vísa heim, hvort nokkurn vantar eða annað, er til leitarinnar þarf. Kaupir hann þá mann eða annað í stað þess, er vantar, ef þörf krefur og þess er nokkur kostur.

Leitarforingi hefir á hendi alla stjórn á leitunum. Hann skipar fyrir um hvernig hver leitarmaður hagar göngu sinni, gætir þess að farið sje eftir fyrirskipunum hans, að úr sje bætt, ef eitthvað fer óskipulega, að ekki sje illa farið með skepnur, að fatlaðar kindur og kindalamar sje flutt til bygða, að safnsins sje vel gætt þar til það er í rjett komið og rjettarstjóri tekur við stjórn og yfirhöfuð alls þess, er tilheyrir göðu skipulagi í leitum.

30. gr.

Þeir, sem sendir eru í útrjettir, skulu hlýða foringja sínum. Hann skal gera það, sem unt er, til þess að ekki verði kindur eða hross eftir í útrjettum, og fari þar fram markaskrár yfirlestur, má ekki fara frá rjettinni fyrir en honum er lokið.

60

2. júní útrjettamannaforingi ráðstafa henni svo sem hann telur hagkvæmast fyrir eiganda og á hans kostnað. Ráðstöfunina tilkynnir hann eiganda svo fljótt sem unt er.

Fatlaða kind má ekki skilja eftir milli bæja eða á víðavangi.

Foringi útrjettarmanna gætir þess, að skepnum sje ekki hætta búin í rekstri, í vatnsföllum, hraungjótum, af ofþreytu og öðru því um líku.

31. gr.

Eftir að aðalleitir eru afstaðnar, getur hreppsnefnd, ef henni þykir ástæða til, látið gera enn eina leit á leitarsvæði þau, er hún á um að sjá. Til þeirrar leitar má gera auka-niðurfjöfnun á alla hlutaðeigendur.

Leitin kallast eftirleit og skal hún ákveðin svo fljótt sem við verður komið, að afstaðinni þriðju leit. Heimilt er einstökum mönnum að gjöra eftirleit, þó eigi fyr en hreppsnefnd hefir látið gera slíka leit, eða vissa fengin um að leit verði ekki gerð að ráðstöfun hreppsnefndar. Finni einstakir menn fjenað á aftrjetti eftir leitir er þeim heimilt að taka fundar-laun; náist ekki samkomulag við eiganda, metur viðkomandi hreppsnefnd fundar-laun, en ekki mega þau hærri vera en $\frac{1}{4}$ verðs af sauðfje og $\frac{1}{10}$ verðs af hrossum.

32. gr.

Nú þykir einhverjum niðurfjöfnun fjallskila ekki rjett og vill fá leiðrjettingu á því, ber honum engu að síður að inna þau af hendi, en sent getur hann rökstudda kæru til hreppsnefndar fyrir hausthreppskil og beðið hana lagfæringar og fer þá um hana sem um útsvarskæru. Kæru út af aukaniðurfjöfnun fjallskila fer um á sama hátt og kæru yfir auka-niðurfjöfnun útsvara.

V.

Um rjettir og rjettahöld.

33. gr.

Þessar skulu vera aðalrjettir í sýslunni:

1. Fljótstungurjett. Leitarsvæði til hennar er: Heimalönd allra jarða í Hvítársíðu frá Gilsbakka að Kalmannstungu að þeim jörðum báðum meðtöldum, eins og Hvítá ræður að sunnan og girðingar að vestan og norðvestan að Skammá; svo og aftrjettur Reykdæla og Hálsasveitar og önnur heiðalönd að aftrjettarlöndum Þverárrjettar og að löndum Húnvetninga að norðan og jöklum að austan.

Fyrsta rjett skal vera mánudaginn í 22. viku sumars, önnur rjett föstudaginn í 23. viku sumars, og skilarjett föstudag í 24. viku sumars.

1. Þverárrjett. Leitarsvæði til hennar er: Öll heimalönd, heiðalönd og aftrjettarlönd allra jarða í Norðurárdal og Staðholtstungum austan Sanddalsár og Norðurár; svo og allra jarða í Þverárhlíð og Hvítársíðu alt að girðingum þeim, er áður eru nefndar, að löndum Húnvetninga að norðaustan og að löndum Strandasýslu og Dalasýslu að norðvestan. Þó getur stjórn Þverárrjettarfelags leyft að Lambatungur sjeu leitaðar til Fljótstungurjettar.

Fyrsta rjett skal vera fimtudag í 23. viku sumars, önnur rjett mánudag í sömu sumarviku og skilarjett laugardag í 25. viku sumars.

3. Brekkurjett. Leitarsvæði er: Öll afrjettarlönd og heimalönd tilheyrandi Norðurárdal og Stafholtstungum fyrir vestan Sanddalsá og Norðurá alt að löndum Dalamanna og Borg-**60**
hreppinga að norðan og norðvestan. 2. júní

Fyrsta rjett skal vera miðvikudag í 22. viku sumars, önnur rjett þriðjudag í 23. viku sumars og skilarjett föstudag í 25. viku sumars.

4. Þinghólsrjett. Leitarsvæði er: Öll afrjettarlönd og heimalönd tilheyrandi Borgarhreppi og Borgarneshreppi.

Fyrsta rjett skal vera fimtudag í 23. viku sumars, önnur rjett miðvikudag í sömu viku og þriðja rjett föstudag í 25. viku sumars.

5. Hraundalsrjett. Leitarsvæði er: Öll afrjettarlönd og heimalönd tilheyrandi Alftaneshreppi, svo og alt Ytra-Hraundalsland og Svarfhólsmúli í Hraunhreppi.

Fyrsta rjett skal vera föstudag í 23. viku sumars, önnur rjett þriðjudag í sömu sumarviku og þriðja rjett fimtudag í 25. viku sumars.

6. Hitardalsrjett. Leitarsvæði er: Öll afrjettarlönd og heimalönd í Hraunhreppi að undanskildu Ytra-Hraundalslandi og Svarfhólsmúla.

Fyrsta rjett skal vera fimtudag í 23. viku sumar, önnur rjett mánudag í sömu sumarviku og þriðja rjett miðvikudag í 24. viku sumars.

Önnur og þriðja rjett í Borgarhreppi, Alftaneshreppi og Hraunhreppi kallast skilarjettir og er heimilt að halda þær annarstaðar en í aðalrjett. Heimilt er að leggja og viðhalda aukarjett til þess.

34. gr.

Aukaskilarjett má halda í hverju upprekstrarfjelagi fyrir sig, hvenær sem hreppsnefnd ákveður.

35. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um :

Að almenningur rjettar sje bæfilega stór og svo haganlega gerður, að engin hætta sjá á að fje þrengi sjer meira saman á einum stað en öðrum og að gólfflötur sje sem næst lárjettur.

Að veggir rjettar og dilka sjeu svo vel gerðir, stöðugir og hálr, að engin sauðkind geti stokkið upp á þá.

Að sjerhver fjenaðareigandi innan upprekstrarfjelagsins hafi nóg dilkrúm fyrir fje sitt við rjettina, að ómerkingadilkur sje til og að nægir dilkar sjeu til fyrir fje annara upprekstrarfjelaga.

Að grindur eða hurðir sjeu í öllum dilkadyrum, sem dregið er um úr almenningi, og ytri og innri dyrum rjettar.

36. gr.

Hver sem jörð eða jarðarpart hefir til ábúðar eða notkunar eða fjenað á, er skyldur til að vinna að byggingu aðalrjettar, aukarjettar, dilka, girðingar til að geyma safn í, leitamannaskýlis og hverrar annarar byggingar, sem notuð kann að verða við leitir eða rjettir og að viðhaldi þeirra eftir því, sem hreppsnefnd ákveður.

Við hverja aðalrjett skulu allar jarðir í upprekstrarfjelaginu elga nóg dilkrúm, hver fyrir sig eða fleiri saman og eru ábúendur skyldir til að kosta bygging þeirra, eftir þeim

60 hlutföllum, er hreppsnefnd ákveður Vanræki einhver að vinna að dilkbyggingu eða viðhaldi
2. júní svo sem skylt er, getur hreppsnefnd látið vinna verkið á hans kostnað.

Ennfremur skulu vera til sjerstakir dilkar fyrir fje úr öðrum hreppum eða upprekstrarfjelögum, er byggja skal og viðhalda á kostnað hlutaðeiganda, nema öðruvísi sje um samið.

37. gr.

Nú þykir meiri hluta hreppsnefndar eða 5 bændum í upprekstrarfjelagi þörf á að færa aðalrjett á annan stað eða endurbyggja rjett úr steinsteypu eða útlendu efni, þá skal hreppsnefnd sjá um, að allir búendur, er hlut eiga að máli, verði kvaddir á fund til þess að ræða og greiða atkvæði um það mál. Verði meiri hluti fundarmanna með breytingunni, skal málið, ásamt sundurliðaðri áætlun um kostnað og fjáröflun til byggingarinnar, borið undir sýslunefnd og leggur hún úrskurð á það.

Kostnaði við byggingu, endurbyggingu eða viðhald rjettar og annara bygginga, sem taldar eru í 35. gr. svo og vöxtu og afborganir af lánum til slíkra bygginga, skal jafnað niður eftir þeim hlutföllum, er hreppsnefnd ákveður og sýslunefnd samþykkir.

38. gr.

Skylt er að leggja til land undir rjett, en engin umráð hefir landeigandi eða landsnothafi þess vegna yfir rjettinni, en þóknun fyrir átroðning á landið og við rjettarhaldið fær hann eftir því sem um semur. En verði ágreiningur ákveður sýslunefnd gjaldið.

39. gr.

Í fyrstu rjett skal byrjað að rjetta þá markljóst er, enda er þá öllum þeim, sem fjárvon eiga við rjettina skylt að vera þar til að hirða fjenað sinn. Rjettarstjóri sjer um að alt fari skipulega fram við rjettarhaldið og hefir vald til að banna alt, sem getur hindrað það eða tafið. Öllum, sem í rjett eru, er skylt að hlýða skipunum hans og getur hann kært til sekta, ef út af er brugðið. Hann getur skipað annað í sinn stað eða sjer til aðstoðar, ef þörf er á.

Rjettarstjóri sjer um, að ómerkingar sjeu látnir í þar til gerðan dilk og gefur hverjum, sem óskar þess kost á að láta á helga sjer lamb. Hann skal einnig sjá um að hryssur fái að helga sjer folöld, þó ekki sjeu þau látn í ómerkinga dilk. Enginn má taka ómerking án leyfis rjettarstjóra. Enginn má draga sauðfje eða hross nema látið sje í dilk eða annað aðhald þar sem auðvelt er að kanna það, áður en út er hleypt.

Enginn má hleypa út úr dilk, fyr en rjettarstjóri leyfir og búið er að kanna fjeð eða hrossin, ef rjettarstjóri fyrirskipar það.

Hreppstjóri þess hrepps, er rjett liggur í, skal ætíð vera við, þá rjettað er, og gæta lögreglu.

40. gr.

Skylt er hverjum þeim, er kindavon eða hrossavon á í aðalrjett eða aukarjett síns rjettarfelags, að hafa þar nægan mannsafli til þess að hirða þar fjenað sinn. Vanræki einhver þetta, er rjettarstjóra heimilt að láta hirða fjenaðinn og reka heim á kostnað eiganda.

41. gr.

60

2. júní

Þá er rjettarstjóri álitur tíma til kominn skal töfludráttur fara fram og markaskrár Mýrasýslu, og nærliggjandi sýslna vera við hendina. Allar sauðkindur og hross, sem að því loknu hefir ekki verið ráðstafað á leið til eiganda, skal fara með sem óskilafje.

VI.

Um meðferð óskilafjenaðar.

42. gr.

Alla ómerkinga, sem eigi hafa fundist eigendur að, svo og allar aðrar kindur, er eftir verða í rjett hverri þá drætti er lokið og ekki hefir verið ráðstafað öðruvísi á ábyrgð eiganda, skal hreppstjóri í þeim hreppi, er rjettin liggur í, selja þegar í stað við opinbert uppboð, þó má hreppsnefnd láta geyma úrtíning úr fyrstu rjett til annarar rjettar.

Hreppsnefnd kveður til 2 menn að lýsa mörkum og öðrum einkennum á fjenaði þeim, er selja skal. Verði þeir ekki á eitt sáttir um lýsingu á marki, kveður nefndin þriðja mann til þess að skera úr ágreiningnum. Vafa-atríða skal þó getið í uppboðsgjörðinni.

43. gr.

Óskilafjenað, sem finst eða framkemur eftir allar rjettir og verður ekki komið til eiganda, skal reka til hreppstjóra í þeim hreppi, er fjenaðurinn fanst í, og skal hann að því búnu seldur við uppboð, svo fljótt sem verða má.

44. gr.

Nú heimtir einhver kind með sínu marki, en kannast ekki við hana sem sína eign, þá skal með hana fara sem annað óskilafje.

45. gr.

Þá er óskilahross er selt, skal, auk venjulegra söluskilmála, áskilja að eiganda sje heimilt að innleysa það innan 12 vikna frá söludegi. Hið selda hross skal vera í gæslu kaupanda en ekki í ábyrgð hans fyr en að innlausnarfresti liðnum. Gæslukaup og hagatollur má eigi meiri vera en 15 aurar um sólarhring og telst frá söludegi þar til hross er hirt af eiganda. Komi hross á hús og hey áður en innleyst er, greiðist kostnaður af því eftir samkomulagi. Hreppsnefnd þess hrepps, sem hross er selt í, sker úr ágreiningi út af kostnaði.

Eiganda er því aðeins heimilt að innleysa hross, að hann um leið greiði allan áfallinn kostnað.

46. gr.

Eftir hvert uppboð á óskilahrossum, skal hreppstjóri, svo fljótt sem verða má, senda auglýsingu til birtingar hreppstjóránnum í Borgarnesi. Í auglýsinguinni skal getið um, kynferði, aldur, lit og auðkenni hins selda, svo og verð, nafn kaupanda og bústað.

47. gr.

Fyrir lok janúarmánaðar skal hreppstjóri senda sýslumanni skýrslu um óskilafjenað

60 með mörkum, seldan á síðastliðnu ári, og þá er ekki útgenginn. Sýslumaður auglýsir hinn 2. júní selda fjenað í Lögbirtingablaðinu. Sýslunefnd getur kvatt annan til þess, ef hún telur það hentugra.

48. gr.

Af andvirði óskilafjenaðar greiðist uppboðskostnaður, gæsla og fóðurkostnaður, fund arlaun, auglýsingagjald og burðargjald með pósti. Að öðru leyti greiðist andvirði hins selda, til hvers þess, er kröfu gerir fyrir lok septembermánaðar það ár, sem auglýst er, ef hann þykir hafa sannað eignarrjett sinn.

49. gr.

Þá er kröfufrestur er útrunninn samkv. 47. gr. skal hreppstjóri senda oddvita í sín- um hreppi afrit af uppboðsbók um seldan óskilafjenað haustið áður, ásamt skýrslu um hverjir hafa fengið útborgað verð óskilafjenaðar. Jafnframt sendir hann oddvita það sem þá er óút- gengið af óskilafjárverðinu, að fráðregnum kostnaði.

Andvirði ómerkinga — þar með talið mýjetingar og fje með óþekkjanlegum mörk- um vegna skemda — að fráðregnum kostnaði, greiði hreppstjóri til oddvita fyrir lok mars- mánaðar ár hvert.

50. gr.

Andvirði ómerkinga og óskilafjenaðar, er greiðist til oddvitanna í Hvítársíðuhreppi, Þverárhliðarhreppi og Stafholtstungnahreppi rennur í sjóð er heitir fjallskilasjóður Þverár- rjettar og skal honum aðallega varið til viðhalds rjettinni með tilheyrandi girðingum. Oddviti Þverárhliðarhrepps gerir árlega reikninga sjóðsins og skulu þeir endurskoðaðir og úrskurðaðir af oddvitum Hvítársíðu- og Stafholtstungnahrepps.

Andvirði ómerkinga og óskilafjenaðar í öðrum hreppum sýslunnar, rennur í sveitar- sjóð hvers hrepps fyrir sig, eins og það er greitt til oddvita.

Heimilt er þó hreppsnefnd í hreppi, er rjett liggur í, að greiða þóknun til mark- lýsingamanna og rjettarstjóra af óskilafjárverði, er hreppssjóði eða fjallskilasjóði tilheyrir, og af óskiftu því, er skifta á milli hreppa.

VII.

Um mörk og markaskrár.

51. gr.

Hver maður skal einkenna fje sitt og hross með glöggu marki á eyrum. Enginn má fleiri mörk eiga í senn en tvö á sauðfje og eitt á hrossum. Enginn má heldur nota annars manns sauðfjármark á hrossum eða hrossamark á sauðfje. Ef kind er með annars manns marki á eyrum, skal marka hana glöggu hornamarki eða brennimarki.

Skýlt er að nota hrepps-brennimark á sauðfje og setja það á vinstra horn.

Hrepps-brennimörk eru:

Hvítársíðuhrepps: M. 1.

Þverárhliðarhrepps: M. 2.

Norðurárdalshrepps: M. 3.

Stafholtstungnahrepps: M. 4.

Borgarhrepps: M. 5.
 Álftaneshrepps: M. 6.
 Hraunhrepps: M. 7.
 Borgarneshrepps: M. 8.

60
 2. júní

52. gr.

Mark helgar eiganda kind, nema sönnur komi fyrir, að annar eigi, eða eigandi marks viðurkenni hana ekki sem sína eign, sbr. 43. gr. Kind, sem ekki ber rjett mark manns, er óheimilt að draga sjer, hversu lítið sem á vantar eða umfram er. Ef kind er með hornamarki eða brennimarki annars, en þess, sem eyrnamarkið á, skal sá talinn eigandi, sem á brennimarkið eða hornamarkið; skal hann þó, ef eigandi eyrnamarks krefst, gera grein fyrir, hvernig hann hefir eignast kindina. Kind, sem er með eyrnamarki eins manns, hornamarki annars og brennimarki hins þriðja, skal talinn eign þess, er brennimarkið á, en sönnur skal hann færa á eignarrjett sinn, ef krafist er.

53. gr.

Enginn má upptaka mikil særingamörk, sem vandi er að marka svo auðþekt sjeu. Hin helstu þeirra eru: Afeyrt, blaðrifað, blaðstúfrifað, blaðtvístúfrifað, blaðtvístýft, gatrifað, geilrifað, geirrifað, hvatblaðstýft, hvathamrað, hvattvírifað, jaðrað, miðhlutað í sneitt, netnál, sneiðblaðstýft, sneiðfráblaðstýft, sýlrifað, tíglað, tvíhamrað, tvístúfrifað, vagllögg, vaglrifað, vinkill, þrírifað í heilt, þrírifað í sneitt, þrírifað í stýft og þrístýft. Mörk þessi má heldur ekki nota þó fengin sjeu að erfðum, gefins eða keypt eftir að reglugerð þessi gengur í gildi.

54. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá sýslunnar 10. hvert ár, þá er ártal stendur á tug. Ef nauðsynlegt þykir má einnig prenta hana það ár, sem endar á tölunni 5. Skal þá hver markeigandi koma marki sínu eða mörkum í hana og gjalda fyrir svo sem sýslunefnd ákveður. Fá markeigendur ókeypis jafnmörg eintök af markaskránni og mörk þeirra eru, sem í hana eru skráð.

Sýslunefnd sjer um að nægilega margar markaskrár sjeu sendar í þá hreppa utan sýslu, er fjársamgöngur eru við.

Gjald það, er sýslunefnd ákveður fyrir mörkin, skal áætla svo hátt, að það nægi fyrir kostnaði við markasöfnun, skrásetningu og prentun markanna. Verði afgangur rennur hann í sýslusjóð, en nægi gjaldið eigi fyrir öllum kostnaði, greiðist það sem á vantar úr sýslusjóði.

55. gr.

Sýslunefnd kýs einn mann til 5 ára í senn til þess að hafa umsjón með upptöku marka og búa markaskrá undir prentun. Þóknun fyrir þetta starf fær hann eftir því sem um semur og skal hún talin með kostnaði þeim, sem nefndur er í 53. gr.

Starfstílhögun markaumsjónarmanns, skal nánar ákveðin af sýslunefnd.

56. gr.

Hreppsnefnd, hver í sínum hreppi, skal kjósa mann til að safna mörkum hreppsins, næsta ár á undan því, er markaskrá skal prentuð. Hreppsnefnd tilkynnir markaumsjónarmanni kosninguna. Markaumsjónarmaður kveður á um tilhögun markasöfnunar og tilkynnir

- 60 það markasafnara þegar þörf gerist. Markasafnari innheimtir markagjöld í sínum hreppi um 2. júní leið og hann safnar mörkunum. Í þóknun fyrir starf sitt fær hann hundraðsshluta af markagjöldum, eftir því sem sýslunefnd nánara ákveður.

Þegar markasöfnun er lokið í hreppunum skulu markaseðlar sendir markaumsjónarmanni ásamt markagjöldum, að frádreginni þóknun markasafnara.

57. gr.

Markaumsjónarmaður skal gjöra sjer far um að koma festu og samræmi í nöfn og röðun marka. Þegar mörkum er safnað, skal hann heimta sjerstaka skýrslu um nýupptekin mörk. Markaskýrslur hreppanna skal hann bera saman og þær allar saman við gildandi markaskár innan sýslu og utan, þar sem samgöngur geta verið. Heimilt er honum að fella niður nýupptekin mörk, sem of lík eru eldri mörkum og þau sem bannað er upp að taka, ef nokkur eru á skýrslu. Nú hefir hann ákveðið að fella niður mark, eða breyta marki, svo sem hann telur nauðsynlegt, þá skal hann svo fljótt, sem við verður komið tilkynna það hlutaðeigendum og benda þeim á önnur mörk eða breytingu á marki, er komið geti í staðinn. Verði tillögum hans ekki mótmælt innan 6 vikna frá því að hann sendi þær, skulu þau mörk gilda til skrásetningar að því sinni.

Að öðru leyti ber honum að taka til greina óskir eða kröfur markeiganda, svo fremi að þær geta samrýmst ákvæðum þessarar reglugerðar.

Vilji einhver mark upp taka í milli þess að markaskrá er samin, ber honum að fá til þess samþykki markaumsjónarmanns. Að því fengnu skal markeigandi auglýsa það í Lögbirtingablaðinu og er það þá heimilt til notkunar.

58. gr.

Sýslunefndinni í Mýrasýslu er heimilt að leita samvinnu við sýslunefndir Snæfellsnessýslu, Dalasýslu, Strandasýslu, Húnavatnssýslu og Borgarfjarðarsýslu til þess að afstýra sammerkingum innan þessara sýslna, eftir því sem henta þykir.

Kostnaður við það greiðist úr sýslusjóði.

VIII.

Um eftirlit með förgun á fje o. fl.

59. gr.

Heimilt er að kaupa og selja fje í rjettum, en skylt er kaupanda að gera rjettarstjóra aðvart um það áður en kaup byrja, og vera háður eftirliti og fyrirskipunum hans.

60. gr.

Vilji einhver kaupa fje eða hross, eða boða markað annarsstaðar en í rjettum, þá er honum skylt að gera hreppanefnd í þeim hreppi, er markaðsstaður er í, það vitanlegt fyrirfram. Er henni þá heimilt að skipa eftirlitsmann á markaðinum.

Skilt er eftirlitsmanni að stuðla að góðri reglu við markaðshald. Þóknun fær hann svo sem um semur.

61. gr.

Svo skal rekstrum haga á sölufjenaði eða öðrum förgunarfjenaði, að sem minstur bagi verði að, þeim sem sem lönd eiga, sem um er rekið eða áð er í. Varast skal að rekstri lendi saman við annan samskonar fjenað. 60
2. júní

Verði rekstrarmenn sannir að því, að hafa tekið kind eða hross frá öðrum saman við í rekstur, er þeim skylt að koma hinu tekna á sinn stað aftur eiganda að kostnaðarlausu. Hver, sem fyrir rekstri ræður, greiði auk þess fullar skaðabætur, ef tjón hlýst af, og sekt eftir atvikum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

62. gr.

Við hvert sláturhús eða aðra slátrunarstaði skal vera markaeftirlitsmaður um aðal-slátrunartímann, skipaður af sýslumanni eftir tillögum forstöðumanns fjelags eða verslunar er í hlut á. Fyrir starf sitt fær hann þóknun hjá fjelaginu eða kaupmanni, er ekki skal minni vera en dagkaup verkamanna alment. Hann skal athuga mark á hverri kind áður eða um leið og hún er leidd til slátrunar, og hafa vakandi auga á því, að misdráttur eða ruglingur elgi sjer ekki stað. Þyki eftirlitsmanni eignarheimild á kind vafasöm, er honum skylt að leita upplýsinga um málið þegar í stað eða síðar eftir atvikum.

63. gr.

Markaeftirlitsmönnum, er starfa í Borgarnesi um sláturtímann, er og skylt að hafa eftirlit með fje, er flytja á sjóleið þaðan til Reykjavíkur eða Suðurlands, áður eða um leið og það er flutt á skip, gega þóknun frá sendanda. Er hverjum þeim, sem kindur annast til burtflutnings, skylt að gera grein fyrir hverjir eiga eða senda kindurnar, ef eftirlitsmaður krefat þess.

64. gr.

Nú kemur fyrir kind í sláturhúsi, eða á slátrunarstöð, sem elgi tilheyrir neinum af þeim, er þar eru viðstaddir, eða elgi verður ráðstafað þegar í stað af eiganda eða öðrum úr hans bygðarlagi, þá skal forstöðumaður slátrunar ráðstafa kindinni, svo sem hann telur hagkvæmast fyrir eiganda, ef kunnugt er hver hann er. Ef ekki er kunnugt um eiganda slíkra kinda, skal fara með þær sem annað óskilafje í þeim hreppi, sem þær eru þá komnar í.

Ef sannað verður hverjir rekið hafa óráðstafaðar kindur til slátrunarstöðva, skal þeim refsað samkvæmt niðurlagi 61. gr.

IV.

Ýmisleg ákvæði.

65. gr.

Hver sem valdur er að illri meðferð á skepnum svo sem með því að etja hundum um of, svelta þær eða misþyrma, hindra ekki í tæka tíð að þær troðist undir, skal sæta sektum og skaðabótum, ef tjón hlýst af, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

60

66. gr.

2. júní

Þegar einhver, sem fer með umboð hreppsnefndar samkvæmt reglugerð þessari, hefir samið um borgun fyrir vinnu eða annað er þörf krefur, eins þótt innheimta þurfi hjá þriðja manni, ber hreppsnefnd ábyrgð á slíkum greiðslum og innheimtum.

Um það, hver ber ábyrgð athafna eða vanrækslu og ekki er berum orðum fram tekið í reglugerð þessari, fer eftir almennum lögum.

67. gr.

Brot gegn fyrirmælum þessarar reglugerðar varða sektum frá 10—300 krónum og renna í sveitarsjóð eða sveitarsjóði þess upprekstrarfjelags, er brot er framið í, eftir sömu hlutföllum og andvirði óskilafjenaðar,

68. gr.

Mál sem rísa út af brotum gegn fyrirmælum reglugerðarinnar, skal fara með sem almenn lögreglumál.

69. gr.

Reglugjörð fyrir Mýrasýslu um notkun afrjetta, fjallskil, rjettir og refaveiðar 25. júlí 1892, svo og allar síðari breytingar á þeirri reglugerð, eru hjer með úr gildi feldar.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hjer með til að öðlast gildi 15. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 2. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

um eyðing refa í Mýrasýslu.

61
2. júní

I. KAFLI.

Um eyðing refa.

1. gr.

Skýlt er hreppsnefnd hverri að sjá um eyðing refa í heimalöndum og afrjettalöndum sveitar sinnar svo og löndum þeim utan sveitar, er hún hefur umsjón með sem leitarsvæði.

Nú er afrjettarland notað til uppreksturs af hreppsfjelagi utan sýslu og er þá heimilt að fela hreppsnefnd þess hrepps umsjón og framkvæmd refaeyðingar á landinu, og fer það eftir fyrirmælum þessarar reglugjörðar.

2. gr.

Hver, sem jörð eða jarðarpart hefur til ábúðar, er skyldur til, á sinn kostnað, að leita grenjaleit á heimalandi sínu, hvenær sem hreppsnefnd ákveður, ef henni þykir þess við þurfa, með þeim undantekningum, er reglugjörð þessi ákveður.

3. gr.

Hreppsnefnd hver skal svo oft og þar, sem þurfa þykir á vori hverju, láta gjöra rækilega grenjaleit á afrjetti hrepps síns, svo og á afrjettarlöndum og heimalöndum, sem liggja við afrjett hreppsins og alment eru leituð til rjetta með afrjetti eða fráskilin eru heimalöndum með afrjettargirðingu.

Hreppsnefnd getur einnfremur, á kostnað sveitarsjóðs að hálfu leyti, látið gera grenjaleit á heimalandi einstakra jarða, þótt ekki liggi við afrjett, ef þau eru sjerstaklega erfið til grenjaleitar, svo sem er um hraun og önnur stór landssvæði, þar sem grenjavon getur verið.

4. gr.

Hreppsnefnd skal hafa ráðið skotmann, einn eða fleiri, áður en grenjaleit byrjar. Hann skal vera með í leitinni, ef því verður við komið. Hreppsnefnd sjer um, að vökumaður sje til taks til að liggja á greni með skotmanni svo fljótt sem verða má.

Skotmaður og vökumaður fá dagkaup svo sem um semur.

5. gr.

Fyrir eitt dýr unnið á greni fær sá er vinnur 5 kr.; fyrir annað dýr unnið á sama greni 10 kr., og fyrir yrðling hvern, sem drepinn er á greni 1 kr. Heimilt er þó hreppsnefnd að ákveða hærri borgun fyrir dýr þau, sem við gren vinnast.

61 Hreppsnefnd getur heimilað skotmanni, að hirða yrðlinga lifandi og selja þá tófu-
2. júní eldismanni eða ala þá sjálfur samkvæmt fyrirmælum reglugjörðar þessarar.

Náist yrðlingar á greni, sem skotmaður er frágenginn eða annarstaðar, er þeim sem nær heimilt að fara með þá á sama hátt.

Fyrir dýr hvert, sem unnið er á víðavangi, er rjett að greiða 4 kr. þeim, er vinnur.

6. gr.

Semja skal við skotmann um það hversu lengi skull á greni liggja og hversu með skuli fara, ef það vinst ekki að fullu. Þó má aldrei rjúfa gren nje færa það úr lagi.

7. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að greiða sjerstaklega þóknun þeim er finnur nýtt gren með yrðlingum í.

8. gr.

Hreppsnefnd ber að annast um að árlega sje eitrad fyrir refi á hentugum tíma.

9. gr.

Allur kostnaður við eyðing refa samkvæmt síðari málsgrein 1. gr. skal greiddur af hreppsþjelagi því, er landsnotin hefur.

Þar sem ekki öðruvísi er ákveðið í reglugjörð þessari, greiðist allur kostnaður við grenjaleit og eyðing refa úr sveitarsjóði.

II. KAFLI.

Um refaeldi.

10. gr.

Hver sem óskar að ala upp yrðlinga, verður að fá leyfi til þess hjá sýslumanni á hverju ári ekki síðar en á manntalsþingi. Fyrir leyfið greiðast 5 kr., er renna í sýslusjóð. Auk þess greiði leyfishafi 5 kr. í sýslusjóð fyrir hvern belg, er hann sýnir og söluhæfir eru. Fyrstu leyfisbeiðni skal fylgja úttektargjörð sú, sem getur um í 11. gr.

11. gr.

Yrðlingaeldi skal bannað, nema í húsum með steinlímum eða járnvörðum veggjum að innan, steinlögðu gólfi og öruggum umbúnaði um glugga og dyr.

Skal hlutaðeigandi hreppstjóri með lögskipuðum úttektarmanni, taka hús þessi út og

meta hvort fulltryggilega sje frá þeim gengið. Sje þeim í nokkru áfátt að þeirra dómi og bæti eigandi það eigi þegar, skal hreppstjóri þegar í stað kæra það fyrir sýslumanni.

61
2. júní

Sá, sem elur refi, borgar þessar úttektargjörðir, svo sem venja er um aðrar úttektir.

12. gr.

Hreppstjóri hefur eftirlit með refaeldi í sínum hreppi. Hann skal hið fyrsta eftir að grenjavinsla er hjá liðin og yrðlingaeldi komið á, fara til og telja yrðlinga, sem á eldi eru og sjá um að tryggilega sje um þá búið. Þegar eldi er lokið og refirnir drepnir skal hreppstjóri fara til og telja skinnin hjá refaeldismanni. Vanti nokkuð á tölu þeirra yrðlinga, er teknir voru á eldi að sumrinu, sektast refaeldismaður fyrir hvern yrðling sem ávantar svo sem hann hefði sloppið nema full sönnun komi fyrir að svo hafi ekki verið.

Eftirlitsferðir hreppstjóra borgist honum af þeim, er yrðlinga elur, svo sem fyrir er mælt um ferðakostnað úttektarmanna.

13. gr.

Fyrir hvern yrðling er sloppið hefir frá refaeldismanni, greiði hann 50 kr. í sekt. Sama gildir um hvern yrðling er sleppur í flutningi frá grenjum eða á annan hátt. Sekt greiðir sá er yrðling átti eða hafði hann í vörslum.

14. gr.

Hafi hreppstjóri refaeldi með höndum eða sje nákominn refaeldismanni í sínum hreppi, skipar sýslumaður annan mann í hans stað til þess að hafa á hendi eftirlit með refaeldi í hreppnum.

15. gr.

Brot gegn reglugrjörð þessari varða sektum frá 10—200 krónum, nema öðruvísi sje ákveðið hjer á undan. Sektir renna að $\frac{2}{3}$ í hreppsjóð þar sem brot eru framin og að $\frac{1}{3}$ í sýslusjóð.

Með mál sem rísa út af brotum á reglugrjörð þessari skal farið sem opinber lögreglumál.

Reglugrjörð þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hjer með til að öðlast gildi 15. júní 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 2. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur og fjárskil.

I. KAFLI.

Um stjórn fjárskilamála.

1. gr.

Eyjafjarðarsýsla er eitt fjárskilafjelag, sem sýslunefndin skiftir í deildir, eftir því, sem landi hagar og fjöll eða vatnsföll deila.

Yfirstjórn allra fjelagsdeildanna hefur sýslunefndin á hendi, samkvæmt sveitarstjórnarlögunum 10. nóv. 1905, en hreppsnefndir hafa á hendi alla stjórn og framkvæmd í fjárskilamálum, innbyrðis í deildunum.

2. gr.

Nú eru tveir eða fleiri hreppar sameinaðir í eina deild, og hefur þá hver hreppsnefnd tjeð störf á hendi fyrir sinn hrepp, en stendur í sambandi við hinar aðrar hreppsnefndir í þeirri deild, eftir því sem reglugjörð þessi mælir fyrir.

3. gr.

Hver hreppsnefnd velur einn mann úr sínum flokki, til að hafa yfirstjórn og umsjón allra fjárskilamála í hreppnum og nefnist hann fjárskilastjóri. Hann skal vera sjálfur við aðalrjett í hvert sinn, sem þar er rjettað, nema gild forföll banni. Setur hann þá hæfan mann í sinn stað með fullu umboði. Ennfremur ber honum að útnefna rjettarstjóra við þær aukarjettir, sem kunna að vera í hans fjallskilaumdæmi.

4. gr.

Hver hreppsnefnd skal árlega útnefna einn gangnaforingja fyrir hvert gangnasvæði, sem hún á yfir að ráða.

Enginn getur skorast undan að vera gangnaforingi þrjú ár í senn, nema að hann sanni, að hann sje ófær til þess sökum elli eða heilsuleysis.

5. gr.

Hver hreppsnefnd haldi sjerstaka fjárskilabók, staðfesta af oddvita sýslunefndarinnar. Í hana skal rita alt, sem gerist um fjárskilamál í hreppnum.

Sýslunefndin getur heimtað eftirrit af fjárskilabókinni, hvenær sem með þarf.

II. KAFLI.

Um afrjetti.

6. gr.

Alt land skiftist í afrjetti og heimalönd. Það skulu vera afrjettir, sem áður hafa verið. Hreppsnefnd getur tekið upp nýja afrjetti, breytt takmörkum afrjetta og lagt til þeirra heimalönd eða landshluta einstakra jarða með samþykki landeiganda, umráðamanns og sýslunefndar.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá yfir þá afrjetti, með tölu og ummerkjum, er hún hefur umsjón með, og skal rita hana í fjárskilabók hreppsins. Þessar skrár skal senda sýslunefnd, er sjer um, að þær sjeu innfærðar í eina bók. 62
7. júní

7. gr.

Heimilt er hreppsnefndum að gangast fyrir því, hverri í sínum hreppi, að gerð sje sveitarsamþykkt um það, að notuð skuli heimilönd til upprekstrar fyrir sauðfje; skal í samþyktni skýrt tekið fram, hver þau lönd sjeu og tala þess fjár, er í þau má reka. Má enginn nota eða leyfa öðrum að nota ógirt heimaland sitt til upprekstrar, nema það sje þannig heimilað með gildandi sveitarsamþykkt. samþyktri af eigendum og umráðamönnum og staðfestri af sýslunefnd, ella tvígjaldi hann fjártolla grönnum þeim, sem lönd eiga að landi hans.

Nú liggja saman heimilönd hreppa, er menn vilja nota til upprekstrar, og geta þá hlutaðeigandi hreppsnefndir gert sameiginlega samþykkt um notkun þeirra.

Heimilönd þau, sem heimild er fyrir að nota til upprekstrar, skal skoða sem afrjetti, að því er göngur snertir, enda sjeu þau notuð á þann hátt af fleirum en landeiganda sjálfum.

8. gr.

Heimilt er hreppsnefnd að gera ákvörðun um, hve margt sauðfje, stóðhross og nautgripi má reka á hvern afrjett, sem heyrir undir stjórn hennar. Sje eigandi eða umráðamaður afrjettar óánægður með ákvörðunina, er honum heimilt, að skjóta máli sínu til sýslunefndar, er leggur fullnaðarúrskurð á það.

Nú telur hreppsnefnd of margt fje rekið á aðliggjandi utansveitar afrjett, getur hún þá skotið því atriði til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, náist eigi samkomulag við umráðanda afrjettarins.

III. KAFLI.

Um smölun sauðfjár á vorin.

9. gr.

Hreppsnefndin skipar fyrir um smölun sauðfjár á vorin, bæði í heimilöndum og afrjettum hreppsins.

Hver, sem jörð hefur til ábúðar, afrjettarnot eða afrjettarumráð, er skyldur að taka þátt í vorsmölun eftir því, sem hreppsnefnd þess hrepps, er land liggur í, ákveður.

Sama skylda hvílir á fjáreigendum með öll fjárskil að vori sem hausti.

10. gr.

Ef tveir eða fleiri hreppar eru í sama upprekstrarfjelagi, skulu vorgöngur á afrjetti ákveðnar af hreppsnefndum upprekstrarfjeldagsins í sameiningu.

11. gr.

Nú finst órúið fje eftir að samanrekstrar og rúningur er afstaðinn, ber þá finnanda 50 aurar fyrir að rýja kind og 30 aurar fyrir að marka lamb. Skal hann gera eiganda fullskil á ullinni og grein fyrir marki og öðrum einkennum á hverri kind, sem hann hefur rúið eða markað,

IV. KAFLI.

Um rekstur til afrjetta og fyrirstöðu.

12. gr.

Hreppsnefnd skal sjá um, að dilkar og geldfje — þegar það er komið úr ullu, — sje rekið til afrjetta svo tímanlega á vorin, sem árferði og önnur atvik leyfa.

Heimilt er þó að hafa sauðfje í eyjum og fjárheldum girðingum yfir sumarið.

Aður en fráfærnalömbum er slept í upprekstrarland, skal setja þau ekki skemur en en þrjá daga. Reka skal í miðjan afrjett, nema hlutaðeigandi hreppsnefnd hafi öðruvísi ákveðið.

13. gr.

Eigandi eða umráðamaður afrjettar er skyldur að sjá um fyrirstöðu afrjettarfjár. Allir þeir, sem elga frjálsan upprekstur á almenninga, skulu kjósa einn mann úr sínum flokki, sem hafi umsjón með afrjettinum, og komi fram gaguvert hreppsnefnd og öðrum, að öllu leyti, sem aðrir afrjettareigendur. Skyld er þeim, sem næstir búa afrjetti, að varna því eftir föngum, að fje renni af afrjettum í heimahaga manna og ber þeim þóknun fyrir frá umsjónarmanni afrjetta. Komi þeir sjer ekki saman, ákveður hreppsnefnd gjaldið, þó má skjóta úrskurði hennar til sýslunefndar.

Ef hreppsnefnd verður vör við, eða berst umkvörtun um það, að afrjettarfje gangi í heimahögum manna; skal hún þá tafarlaust, ef henni list þess þörf, gefa út skipun um, að því sje smalað. Skal svo hagað smölun og rekstri, að elgi verði mein að. Reka skal á þann afrjett eða afrjetti, sem hreppsnefnd ákveður. Sannist það hvar fyrirstaða hefur verið vanrækt, ber fjártakanda að bera kostnað þann, er af smöluninni leiðir, annars greiðist hann úr viðkomandi sveitarsjóði, eða sveitarsjóðum.

14. gr.

Hver eigandi eða umráðamaður upprekstrarlands, er skyldur til að gefa hlutaðeigandi hreppsnefnd — í síðasta lagi fyrir miðsumar ár hvert, — skýrslu um það, hverjir noti afrjetti eða upprekstrarland hans það sumar, og fyrir hve margt fje

Eigendum eða umráðamönnum afrjetta ber að láta innansveita- og þar næst innan-sýslumenn sitja fyrir utansýslubúum með upprekstur fjár í afrjetti, enda sje komin beiðni um það, fyrir miðjan maímánuð ár hvert.

V. KAFLI.

Um fjárskil.

15. gr.

Enginn fjáreigandi, sem löglega er sjálfs sín, eða býr á jarðarhundruðum, getur skorast undan að gera gangnaskil, eftir niðurjöfnun hreppsnefndar.

Nú á einhver utansveitarmaður afrjett í hreppnum; skal hann þá gera þar gangnaskil eftir ráðstöfun viðkomandi hreppsnefndar.

Bágstöddum einyrkjum og heilsulitlum má hreppsnefnd veita undanþágu frá göngum. Húsbændur annast fjárskil vegna hjúa sinna.

16. gr.

62

Nú á einhver að gera fjárskil í öðrum hreppi, en hann er búsettur í, og skal þá 7. júní hreppsnefndin, þar sem hann á heima, senda hreppsnefnd þeirri, er hlut á að máli, skýrslu um fjáreign hans eftir vorframtali.

Ef tveir eða fleiri hreppar eru í sama upprekstrarfjelagi, skulu haustgöngur á af-rjetti ákveðnar, af hreppsnefndum upprekstrarfjelagsins, í sameiningu.

17. gr.

Hreppsnefnd kveður menn til gangna nægum tíma áður en göngur byrja, skal hún taka fram, hvað hverjum ber að leggja til fjárskila það haust og hverjir eru gangaforingjar á hverju svæði.

Sá er gildur gangnamaður, sem gangnaforingi og helmingur gangnamanna með hon-um tekur gildan. Nú verður einhver gangnamanna sannur að óhlýðni eða hirðuleysi, skal það álitit sem gangnarof og varðar sektum.

Nú vanækir einhver að gera þau fjárskil, sem á hann hafa skiftst, eða leggur ógild-an mann til fjárskila og er honum það sjálfrátt, þá varðar það sektum og margfaldast ef brotið er ítrekað.

18. gr.

Prennar skulu löggöngur á hausti hverju. Löggöngur skulu byrja í hverju afrjettar-fjelagi fyrir sig þá daga, er venja er til (Mánudaginn í 22. viku sumars). Þó getur hrepps-nefnd ákveðið aðra ganguadaga með samþykki hreppsþúa og sýslunefndar.

19. gr.

Gangnaforingi skal jafnan vera í göngum, nema lögmæt forföll banni, og setur hann þá fullkominn mann í sinn stað. Skipar hann fyrir um það, hvernig göngum skal haga. Óhlýðnist gangnamenn skipun gangnaforingja, varðar það sektum.

20. gr.

Gangnaforingjar skulu sjá um, að söfnin sjeu rekin tafarlaust og með reglu til rjetta. Þegar á rjett er komið, skulu þeir kveðja til svo marga menn, sem með þarf til þess að gæta safnsins, þar til rjettarstjóri hefur tekið við því.

21. gr.

Ef fje festist í ógöngum, skal sá, er finnur það, tafarlaust skýra hlutaðeigandi gangna-foringja frá því, ef það er um fjárskilatíma, en afrjettarbónda eða hlutaðeigandi hreppsnefnd að öðrum kosti. Er þeim skylt svo fljótt, sem unt er, að gera tilraun að bjarga því. Kostn-aður sá, er slík björgun hefur í för með sjer, greiðist eftir mati hreppsnefndar af eiganda ef hann finst, en annars úr sveitarsjóði.

VI. KAFLI.

Um hreinsun heimalanda.

22. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimalönd sín eftir skipun hreppsnefndar.

62

23. gr.

7. júní

Skyldir eru allir búendur, að hirða fje það, sem finst í heimalöndum eftir að fjárskilum er lokið og reka það tafarlaust til næsta bæjar, þá leið, sem það á að ganga.

Nú kemur fjárrekstur til manns bæ frá bæ, og er hann skyldur að reka hann tafarlaust þá leið, sem hann á að ganga, nema kvöld sje komið eða óveður, svo eigi þyki fært að reka fjeð bæja á milli. Skal þá beita fjenu eða gefa hey ella, uns fært er að reka það. Sleppi nokkur fjárrekstri, sem á að ganga bæ frá bæ, varðar það sektum.

VII. KAFLI.

Um rjettir og rjettahöld.

24. gr.

Aðalrjettir og aukarjettir skulu vera þær sömu og nú eru. Nú þykir þörf á að fjölga fjárrjettum eða færa þær af þeirra fyrri stöðvum á annan hentugri stað; skal þá hreppsnefnd sú er hlut á að máli bera það — á almennum sveitarfundi — undir atkvæði fjáreiganda í hreppnum og ræður meiri hluti atkvæða úrslitum. Sje um aðalrjett að ræða, skal auk þess leita samþykkis sýslunefndar. Skyldur er hver að leggja land til undir fjárrjett og hleðslufni í hana, valdi það ekki skemdum á yrktu landi. Samngjarna þóknun úr sveltarsjóði ber landeiganda fyrir jarðrask og átroðning, eftir mati tveggja óvilhallra manna, sem sýslumaður útnefnir, ef samkomulag ekki næst.

25. gr.

Það er skylda allra fjáreiganda, að byggja fjárrjettir og nægilega marga dilka í sameiningu og viðhalda þeim svo sem þörf er á.

Skulu þeir leggja þar til skylduvinnu eftir því, sem hlutaðeigandi hreppsnefnd ákveður. Ef einhver vinnur eigi þá skylduvinnu að fjárrjettum og dilkum, er á hann skiftist, getur hreppsnefnd latið gera það á kostnað hans. Dilkrúm skal vanalega fylgja jörð þeirri, er það hefir fylgt, eins þó ábúendaskifti verði. Að öðru leyti ráði rjettarstjóri dilkrúmi hvers eins.

26. gr.

Rjettarstjóri skal vera kominn til rjettar svo snemma, sem þörf gerist hvern rjettardag. Skipar hann fyrir um hvernig fjárdrætti skal haga í rjettinni og heldur mönnum til starfa. Hann bannar stranglega alt slark og óreglu, sem miðar til að hindra starf manna á rjettinni.

27. gr.

Hver aukarjett heyrir undir einhverja aðalrjett, og skal þar jafnan rjettað næsta dag á undan aðalrjett þeirri, sem hún heyrir undir. Skal úrtíningsfje úr aukarjettum rekið til aðalrjettar af mönnum sem hreppsnefndin hefir útnefnt til þess. Fjárskilastjóri kveður hæfilega marga menn til þess, að koma til aðalrjettar, árdegis þann dag, sem úrtíningsfje er greitt sundur, þar skulu þeir í öllu vera háðir stjórn fjárskilastjóra.

Euginn má reka burtu úr rjett fyrir en úrtíningur er upp dreginn, nema fjárskilastjóri leyfi. Fjárskilastjóri hefir einn öll umráð á rjettar- og dilkrúmi aðalrjettardaga. Öll óhlýðni og þrjóska við fjárskilastjóra varðar sektum.

28. gr.

62

Jafnan skal draga sundur fje í aðalrjettum eftir markaskrá og í aukarjettum, þar 7. júní sem þörf er á.

Í eða við almennar fjárrjettir að hausti til, má enginn blóðmarka kind, án samþykkis rjettarstjóra.

Ómerkinga skal draga í sjerstakan dilk undir eftirliti rjettarstjóra, og skal öllum gefinn kostur á að leiða þangað lambamæður til að helga sjer lamb sitt.

Ómerkinga þá, sem enginn finnst eigandi að, ber að fara með sem annað óskilafje.

VIII. KAFLI.

Um hirðing fjár í utanhreppsriettum.

29. gr.

Nokkru á undan fyrstu löggöngum á hausti hverju skal hreppsnefnd kveðja svo marga menn, sem þarf til þess að sækja fje hreppsþúa í utanhreppsriettir. skulu sendimenn þessir taka fjeð, reka það tafarlaust heim í hreppinn og ganga þar frá því samkvæmt ráðstöfun hreppsnefndar.

IX. KAFLI.

Um óskilafje.

30. gr.

Fje það, sem kemur fyrir á haustum og ekki finst eigandi að, skal ganga til fjárskilastjóra og hirðir hann það sem sitt eigið fje til hausthreppaskila. Þar skal það seljast við uppboð þó með því skilyrði ef eigandi gefur sig fram innan háls mánaðar frá sóludegi, sje honum heimilt að fá eign sína, ef hann borgar allan áfallinn kostnað. Fje því, sem þannig er selt, skal hreppstjóri lýsa með mörkum, lit, aldri og einkenum þegar eftir uppboðið og senda sýslumanni lýsinguna til birtingar í »Lögbirtingarblaðinu«. Hafi enginn lýst sig eiganda að fjenu áður 6 mánuðir eru liðnir frá prentun auglýsingarinnar, fellur verð þess í sveitarsjóð að frádregnum kostnaði.

Afeyrðar kindur, eða með svo skemdum mörkum, að enginn geti helgað sjer, skal farið með sem eigendalaust fje, og má bjóða það upp ásamt ómerkingum að afstöðnum rjettum.

31. gr.

Í hreppi hverjum skal hreppstjóri útnefna tvo menn til að dæma um mörk á óskilafje, sem selt er. Verði ágreiningur um mörkin sker hreppstjóri úr.

62 Nú ætlar einhver að hann eigi kind, sem þannig er seld, skal þá dómnefndin úr-
7. júní skurða um eignarjett hans á kindinni.

Vilji hann ekki hlíta þeim úrskurði getur hann skotið honum til dómstólanna.

32. gr.

Gæslukaup fyrir kindur þær, sem ekki spyrjast uppl í þriðju göngum, má eigi herra vera en 10 aurar um sólarhring hvern, og borgist það þegar eigandi vitjar fjárins, eða það er selt, annars er gæslumaður ekki skyldur að sleppa fjenu, þó má fjárskilastjóri hækka gjald þetta fyrir fje úr öðrum sýslum til jafnaðnr móts við samskonar gjöld í þeim.

X. KAFLI.

Um eftirleitir.

33. gr.

Eigi síðar en viku eftir að löggöngum er lokið, skal hreppsnefndin láta gera eftirleit á afrjettum hreppsins

Þegar eftirleit þessari er lokið, skal hverjum heimilt að gera enn eftirleit, ef hreppsnefnd leyfir. Nú finnur einhver fje í eftirleit, skal hann þá fá 4 krónur fyrir hverja óheimta kind, og 2 kr. fyrir hverja þá kind, sem áður hefur verið helmt. Heimilt er þó hreppsnefndum að hækka fundarlaunin fyrir fje úr öðrum sýslum, þó eigi meira, en þar er tekið í fundarlaun. Fyrir fje, sem finnst í heimalöndum, skal engin fundarlaun greiða.

Nú sjest fje enn í afrjettum, eftir að eftirleitum er lokið, skal þá tafarlaust skýra hlutaðeigandi hreppsnefnd frá því, og er henni þá skylt að sjá um, að fjenu verði bjargað.

XI. KAFLI.

Um fjármörk.

34. gr.

Hver maður skal auðkenna fje sitt með glöggu marki á eyrum, en ef það er soramarkað, þá brennimerkja það á hornum. Einnig skal brennimerkja sauðfje með hreppsbrennimörkum á vinstra horn og sjeu þau þannig — eftir röð og tölu hreppanna — E. 1, E. 2 o. s. frv.

Enginn fjáreigandi má elga fleiri mörk en tvö.

35. gr.

Sýslunefnd skal láta prenta markaskrá fyrir alla sýsluna fimta hvert ár og útbýta eftir þörfum.

Nú flytur einhver inn í sýsluna, skal hann þá auglýsa mark sitt hreppsnefndum

sýslunnar. Þeir, sem vanrækja að láta prenta mark sitt í markaskrá sýslunnar, mega búast við, að með fje þeirra verði farið sem óskilafje.

62
7. júní

XII. KAFLI.

Um sölu fjárrekstra.

36. gr.

Hverjum fjárrekstri, sem rekinn er til sölustaðar, skulu fylgja nægilega margir og dugandi menn.

Ávalt þegar rekstrarmenn eru fleiri en einn, skal einn vera yfirmaður þeirra, útnefndur af eigendum fjárins. Ber hann ábyrgð á því, að rekstur hans gangi að öllu leyti vel og reglulega, og ábyrgð gagnvart þeim, er kynnu að kæra til skaðabóta einhver afbrot rekstrarmanna, en hann á aftur aðgang að samrekstarmönnum sínum, ef þeim er um að kenna. Þó hvílir ábyrgðin aðeins á hverjum einstökum rekstrarmanni, er brýtur, ef brotið er svo vaxið, að það heyri undir almenn hegningarlög.

37. gr.

Alt fje í sölurekstrum, skal vera merkt ákveðnum rekstrarmerkjum, er sjeu svo glögg, að þau sjáist tilskýndar í björtu, og svo traust, að þau málist ekki af, þó að votviðri gangi.

Skulu rekstrarmenn gæta þess nákvæmlega, að engin kind, sem merkt er rekstrarmarki þeirra, glatist úr rekstrinum, og að engin kind með öðru merki eða ómerkt slæðist inn í hann.

Ef fje heldur sig meðfram vegi, þar sem sölurekstur fer um, mega rekstrarmenn ekki siga hundum á það, heldur aðeins beina því frá með gætni, þannig, að það styggist sem minst.

Nú sannast það, að einhver hafi beðið tjón af sölurekstri, skal þá formaður rekstrarannast um skaðabætur til hlutaðeiganda, eftir mati tveggja dómkvaddra manna.

XIII. KAFLI.

Um stóðhross og nautgrip.

38. gr.

Hver, sem á stóðhross eða trippi, er skyldur að reka þau á afrjett, ekki síðar en 8 vikur af sumri, nema ótið og gróðurleysi banni og varðar sektum, ef útaf er brugðið. Þó er búendum heimilt, að hafa veturgömul trippi sín í heimahögum, sem ganga undir mæðrum sínum, enda sjeu þær hafðar til brúkunar og í rækilegri gæslu. Sömuleiðis er búendum heimilt, að hafa trippi sín heima á sumrum, þó eldri sjeu, ef þeir hafa þau í gripaheldum girðingum. Reynist girðingin ótrygg, skal tafarlaust reka trippin til afrjettar.

Elgandi eða umráðandi afrjetta, sem hefur trippi á þeim, er skyldur að sjá um nægilega fyrirstöðu að viðlögðum sektum. Nú vanrækir hann þá skyldu sína, skal þá hrepps-

- 62 nefnd skyld að útvega nægilega fyrirstöðu á hans kostnað. Eigandi eða umráðamaður afrjettar, skal senda hreppsnefndinni áður en tíu vikur eru af sumri, lýsingu af öllum þeim trippum, sem hann hefur undir höndum, með mörkum, lit, aldri og einkennum.

39. gr.

Nú ganga trippi samt á sumrum úr afrjettum og í heimalönd manna, geta þá þeir, er fyrir ágangi verða, tekið þau í gæslu og gert eigendum eða umráðamönnum afrjettarins, eða þeim, sem fyrirstöðu hafa á hendi, aðvart, áður en 2 sólarhringar eru liðnir, um að útleysa þau gegn gæslukaupi, alt að 50 aurum um sólarhringinn, fyrir hvert hross. Auk þess skal og borga ómakslaun fyrir tilkynning. Gjald þetta skal greitt um leið og hrossanna er vitjað, annars er gæslumaður ekki skyldur að afhenda þau. Vitji eigendur eða umráðamenn eigi hrossa sinna innan þriggja sólarhringa frá tilkynning, skal farið með þau sem annað óskilafje.

Gangi nú stóðhross af utansýsluafriettum á afrjetti eða í heimalönd sýslunnar, getur hreppsnefnd sú, sem hlut á að máli, kært yfir því til sýslunefndar eða oddvita hennar. Skal þá sýslunefndin eða oddviti hennar avo fljótt sem við verður komið, semja við nágrannasýsluna um, að áganginum verði afstýrt. Náist ekki slíkur samningur, eða sje hann brotinn, má taka ágangshrossin í hald, hvenær sem er að sumrinu og fara með þau samkvæmt 42. gr.

40. gr.

Ef tryppi koma fyrir í heimalöndum á vorin eða sumrin, sem ekki finst eigandi að, skal þá farið með þau sem annað óskilafje.

41. gr.

Hreppsnefndin í hverjum hreppi skal gjöra ráðstafanir til þess, að stóðhrossum sé smalað af afrjettum og heimalöndum áður en löggöngum er lokið, og dregin sundur í rjettum.

42. gr.

Með óskilahross og tryppi, sem eftir verða við rjettir og koma fyrir af fjallöndum eða í bygðum eftir rjettir, skal fara með sem annað óskilafje, nema hrossin skulu seljast með þriggja vikna auglýsingarfresti fyrir sóludag. Nú þarf að hafa þau í vöktun, og má þá vöktunargjald hvers um sig vera alt að 50 aurar um sólarhring, nema í húsi og á heygjöf þurfi að vera.

43. gr.

Hver sem á graðneyti eldra en ársgamalt, er skyldur að hafa það í gripheldri girðingu, eða á annan hátt í öruggri gæslu yfir allan útigöngutíma þess að sumrinu, nema hreppsnefnd og nábúar leyfi, að öðruvísi sje; þessi ákvæði ná eigi til þeirra héraða, er sett hafa löggiltar samþykktir um kynbætur nautgripa.

Brot móti þessu varða sektum og skaðabótum ef tjóni veldur,

XIV. KAFLA.

Almenn ákvæði.

62

7. júní

44. gr.

Sýslunefnd sker úr öllum ágreiningi milli breppsnefnda út af fjárskilamálum. Ennfremur geta einstakir menn komið sjer saman um, að leggja slík ágreiningsmál undir úrskurð sýslunefndar.

45. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 200 kr. eftir málavöxtum, og renna þær í sveitarsjóð þess hrepp þar sem brotið er framið.

46. gr.

Mál sem rísa út af brotum gegn reglugjörð þessari, skal fara með sem almenn lögreglumál.

47. gr.

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi I. til XII. og XIV. kafli reglugjörðar fyrir Eyjafjarðarsýslu um fjallgöngur, fjárskil og melrakkaveiðar frá 14. júní 1910 og reglugjörð um viðauka og breytingar frá henni frá 2. sept. 1916.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júlí 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 7. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson,

Reglugjörð

um melrakkaveiðar fyrir Eyjafjarðarsýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd í hverjum hreppi, er skyld að sjá um, að eytt sje melrökkum í afrjettum og heimalöndum hreppsins, svo sem með því, að láta vandlega leita grenja á hverju vori, að fá skotmenn til að vinna melrakka þá, er þar hafast við og hvolpa þeirra. Álíti hreppsnefndin þörf til, ber henni eftir leiðbeiningum dýralæknis, að láta bera út eitrad agn fyrir melrakka, svo mikið og á svo mörgum stöðum, sem með þarf. Alla aðalframkvæmd og umsjón þessa starfa getur hún falið einum manni á hendur og nefnist hann melrakka-veiðastjóri.

2. gr.

Hreppsnefnd skal skifta afrjettum og heimalöndum, sem líkindi eru til að melrakki geti tekið gren í, í hæfilega stórar melrakkaleitir og ritar melrakkaveiðastjóri skrá yfir þær með tölu og ummerkjum í melrakkabókina. Þar skal telja upp öll þau gren, sem menn þekkja að sjeu í landeign hreppsins, með stuttri lýsingu á hverju greni og afstöðu þess. Finnist síðar ný gren skal þeim nákvæmlega lýst í melrakka bókinni.

3. gr.

Hreppsnefndin útnefnir svo margar melrakkaskyttur fyrir hreppinn, sem hún áltur að þurfi, og skal rita nöfn þeirra og heimili í melrakkabókina. Skyldur er hver innanhreppsmaður, sem hreppsnefndin útnefnir fyrir melrakkaskyttu að hafa þann starfa á hendi þrjú ár í senn. Skal melrakkaveiðastjóri aðvara hvern þeirra í tækan tíma, að vera viðbúinn að fara á gren, þegar von er til að melrakkar haldi sig þar. Líta skal og melrakkaveiðastjóri eftir því, að þessir menn hafi byssur og skotfæri í góðu lagi. Einnig skal sjá um, að ungir menn, sem kunna að fara með byssu, sjeu einkum til þess valdir, að liggja við gren með melrakkaskyttum til að læra af þeim. Nú er eigi hæfa menn að fá innan hrepps fyrir melrakkaskyttur og er þá hreppsnefndinni heimilt að ráða utanhreppsmenn til þess starfa, ef kostur er á.

4. gr.

Á hverju vori skal hreppsnefnd nefna til einn leitarforinga fyrir hvert melrakkaleitarsvæði og færir melrakkaveiðastjóri nöfn þeirra inn í melrakkabókina. Þegar hreppsnefnd skipar fyrir um melrakkaleitir, getur hún kvatt búendur og aðra fjáreigendur til leitarinnar og nær það eins til utanhreppsmanna, er upprekstur nota í hreppnum. Kostnað þann, er af grenjaleitum leiðir, greiða eigendur og umráðamenn afrjetta svo og þeir, er frjálsan upprekstur eiga hlutfallslega við notkunarrjettinn, nema öðruvísi sje um samið.

5. gr.

Hver leitarforingi skal vera sjálfur í grenjaleit með leitarmönnum sínum. Skal leita

vandlega í öllum fornum grenjum á hverju melrakkaleitarsvæði og athuga jafnframt sem nákvæmast, hvort þar sjeu ekki ný gren. Leitarforingi skal skipa fyrir um það hvar og hvernig hver leitarmaður skuli ganga, og sjá um, að þeir fylgi allir þeim reglum, sem hann setur. Þegar því verður við komið skal melrakkaskytta vera í leitinni með skotfæri sín, til þess að leggjast þegar í stað við gren, ef það finst með melrökkum í. Leitarforingi skipar fyrir um það, hver leitarmanna liggja skal við gren með skotmanni; en sje hann eigi í leitinni sendir leitarforingi, ef þörf gerist, einn af leitarhönnunum tafarlaust til hans, en setur annan til að gæta grenisins á meðan. Sjá skal leitarforingi um, að þeir, sem við gren liggja, sjeu svo útbúnir, að þeir geti legið þar í hverju veðri, sem er, svo lengi sem með þarf.

6. gr.

Skotmaður og aðstoðarmaður hans skulu með allri kostgæfni leitast við að drepa melrakka þá, er halda við grenið og beita til þess öllum þeim brögðum, sem þeir eiga kost á. Eigi mega þeir yfirgefa gren, fyr en þeir hafa annaðhvort unnið það að fullu, eða að öðrum kosti legið við það þrjá sólarhringa og gert alt það, er í þeirra valdi stóð til að vinna það. Hvolpunum skulu þeir leitast við ná út úr greninu, án þess að umróta því, en náist þeir eigi, skulu þeir þó reyna að drepa þá með eitri, eða með því, að bræla þá inni í greninu, ef því verður við komið.

7. gr.

Jafnskjótt og skotmaður er heim kominn af greni, skal hann skýra melrakkaveiðastjóra brjeflega eða munnlega frá hve lengi hann hefir legið við grenið, hverja aðferð hann hefir þar viðhaft og hvað honum hefir orðið ágengt. Með skýrslu sinni skal henn láta fylgja skott eða hauskúpu melrakka þeirra, er hann hefir unnið að því sinni, til sannindamerkis. Vanræki skotmaður að gefa skýrslu þessa í tækan tíma, hefir hann fyrirgert því endurgjaldi, sem honum annars ber, fyrir veru sína á greninu.

8. gr.

Skotmaður skal fá að launum fyrir hver tvö dægur, sem hann er frá heimill sínu til að vinna gren hæfilegt kaup, sem ekki sje innan við 5 álnir eftir meðalverði verðlagsskrár það ár og gildir sama um aðstoðarmann hans. Sjálfir skulu þeir sjá sjer fyrir skotfærum, fæði og öðru, sem þeir með þurfa.

Auk daglaunanna fær skotmaður 5 kr. fyrir fyrra dýrið, er hann vinnur við gren og 10 kr. fyrir það síðara og 1 kr. fyrir hvern hvolp.

9. gr.

Finni einhver gren með melrökkum í, áður en grenjaleit er gerð, eða eftir að henni er lokið, skal hann tafarlaust gera leitarforingja eða melrakkaveiðastjóra varan við. Skal þá jafnframt fá skotmann og aðstoðarmann með honum til að vinna það gren, og fer um það eins og áður segir um gren, sem finst í leit.

Þeim, er þannig finnur gren utan grenjaleitar, má veita hæfilega þóknun, þyki hreppsnefndinni ástæða til þess.

10. gr.

Nú finnur einhver gren á þann hátt, sem um er rætt í næstu grein á undan, og

- 63 lætur ekki leitarforingja eða melrakkaveiðastjóra vita, eða legst sjálfur á grenið heimildar-
 7. júní laust og annaðhvort vinnur ekkert eða spillir greninu á einhvern hátt, þá varðar það sektum eftir málavöxtum.

11. gr.

Nú legst bitvargur á fje manna annaðhvort í afrjettum eða heimalöndum, á hverjum tíma árs sem er, og skal þá melrakkaveiðastjóri fá skotmann til að eyða þeim bitvargi, fyrir sanngjarnt kaup, ef þess má auðið verða. Hreppsnefndin skal á fundi ákveða, hver verðlaun skal veita þeim, er þannig eyðir bitvargi. Á sama hátt skal hún og ákveða verðlaun fyrir veiði annara melrakka, sem drepnir eru í hreppnum annarstaðar en við gren, og á þeim tíma árs, þegar melrakkinn er einskis virði.

12. gr.

Auk þess skal melrakkaveiðastjóri styðja að því, að reyndar sjeu á vetrum melrakkaveiðar, með dýrabogum, refagildrum eða með því, að halda uppi skotkofa, hvar legið sje í til að skjóta melrakka við útburð, einnig með því að ala upp og venja hunda á, að taka melrakka, alt eftir því, sem hverjum tíma heyrir og best hagar á hverjum stað. Það, sem gert er í hreppnum á þennan hátt, skal rita árlega í melrakkabókina, og hvern árangur það hefur.

13. gr.

Hverjum, sem sýnir afbragðs dugnað á melrakkaveiðum, eða kennir öðrum góða aðferð við þær, má hreppsnefndin veita verðlaun, eftir atvikum, og skal hún ennfremur, ef henni þykir sem slíkur maður eigi sjer fáa eða enga jafningja innansýslu við melrakkaveiðar, skýra sýslunefndinni sjerstaklega frá framkvæmdum hans, svo sýslunefndin geti gert að álitum, hvort hún vill sýna slíkum manni viðurkenningu.

14. gr.

Þar sem heimalönd eða afrjettir tveggja eða fleiri hreppa liggja saman, skulu melrakkaveiðastjórar þessara hreppa eiga fund með sjer, að minsta kosti einu sinni á ári, til að ræða um og koma sjer niður á, hve mikinn útburð fyrir melrakka skal við hafa það ár, hvernig útburðinum skal haga, og hvað víða niðursetja og sömuleiðis um hverjar aðrar veiðibrellur, sem hugsanlegar þykja, eða fundið kann að verða uppá, til að eyða melrökkum. Sýni melrakkaveiðastjóri eða einhver annar, sem trúað er fyrir melrakkaveiðinni, óhlýðni eða hirðuleysi í þeirri grein, varðar það sektum eftir málavöxtum.

15. gr.

Á hverju hausti skal hreppsnefndin semja reikning yfir allan þann kostnað, sem er áfallinn það ár fyrir grenjavinningar og aðrar melrakkaveiðar í hreppnum, einnig til verðlauna fyrir þær og það, sem gengið hefur í kostnað við eltrun og útburð. Skal rita reikning þennan í melrakkabókina eins og alt annað, sem hreppsnefndin og melrakkaveiðastjóri gera og ráðstafa í þessu máli. Allan kostnað, sem leiðir af melrakkaveiðinni, skal greiða úr sveitarsjóði hvers hrepps.

16. gr.

Þar sem ekki eru til löggiltar melrakkabækur, skal hreppsnefndin tafarlaust útvega melrakkabók og fá hana staðfesta af oddvita sýslunefndarinnar. Er hver hreppsnefnd skyld til að gefa honum endurrit af melrakkabókinni þegar hann krefst þess.

17. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varðar sektum 10—200 krónum, sem renni í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið í, og skal fara með málin, sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglugjörð þessari er numinn úr gildi 13. kafli reglugjörðar Eyjafjarðarsýslu frá 14. júní 1910 um fjallgöngur, fjárskil og melrakkaveiðar.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Eyjafjarðarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júlí 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 7. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Auglýsing

64

10. júní

um staðfesting stjórnarráðsins á reglum um mjólkursölu á Ísafirði.

Samkvæmt lögum nr. 32, 22. nóvember 1918 um mjólkursölu á Ísafirði, eru hjermeð staðfestar eftirritaðar reglur um mjólkursölu á Ísafirði, er bæjarstjórnin þar hefur samþykkt:

Reglur um mjólkursölu á Ísafirði.

1. gr.

Mjólk má eigi selja í bænum nema með leyfi heilbrigðisnefndar. Þó mega eigendur mjólkurgripa, sem búsettir eru í Eyrarlandi og fóðra þá þar, selja mjólk sína á heimilum sínum meðan heilbrigðisnefnd leggur eigi bann fyrir.

64

2. gr.

10. júní

Mjólkursalar eru háðir eftirliti heilbrigðisnefndar; setur hún nánari reglur um meðferð mjólkurinnar og getur fyrirvaralaust svipt þá mjólkursöluheimild, er ástæða þykir til. Nefndin getur lagt bann við sölu á mjólk, sem hún telur vera svikna eða óhreina.

3. gr.

Þegar heilbrigðisnefnd telur mjólkurskort í bænum og birtir það með auglýsingu; getur hún gefið heimilum eða einstökum mönnum ávísun á mjólk hjá mjólkursölum eða mjólkurgripaeigendum bæjarins og hafa þeir þá forgangsriett til mjólkurinnar, þá má og banna bæjarbúum, öðrum en mjólkursölum, að afla sjer mjólkur úr gripum utan Eyrarlands.

Sömuleiðis getur nefndin bannað að selja mjólk til neyzlu á mjólkursölustöðum eða veitingahúsum.

4. gr.

Brot gegn ákvæðum þessum varða sektum, alt að 1000 kr. og renna þær í bæjarsjóð.

5. gr.

Mál út af brotum gegn reglum þessum sæta sömu meðferð og almenn lögreglumál.

Reglur þessar öðlast gildi 15. ágúst 1921.

Þetta er hjermeð gjört heyrum kunnugt.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 10. júní 1921.

Jón Magnússon.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

65

15. júní

um grenjaleitir og eyðing refa í Austur-Húnavatnssýslu.

1. gr.

Hreppsnefnd, eða sá, er hún hefur falið eyðing refa, skal á hverju vori skipa öllum búendum hreppsins að leita vandlega í heimalöndum sínum að tóugrenjum og hvort lagt hafi verið í þeim. Skal gera tvær leitir, þá fyrri 3 til 6 vikur af sumri og hina síðari 8 til 11 vikur af sumri eftir tíðarfari.

Á tímabilinu 6 til 11 vikur af sumri skal hreppsnefndin láta að minsta kosti eina rækilega grenjaleit fara fram í afrettarlöndum hreppsins.

Vanræki nokkur grenjaleit er hreppsnefnd skylt að láta leita grenjanna á hans kostnað og kæra hann til sekta.

2. gr.

Hreppsnefnd skiftir hreppnum í leitarsvæði og skipar leitarstjóra á hverju þeirra. Leitarstjóri ábyrgist að leitir sjeu fulltryggar, skal hann gæta þess að aldrei leiti færri en tveir menn á hverju greni. Hver búandi, sem hefur land til umráða, er skyldur að leggja til hvernar leitar þar til hæfan mann. Enginn leitarmaður má hafa hund í för með sjer.

Vanræki nokkur að leggja menn til grenjaleitar, þar og þá er hreppsnefnd fyrir-skipar, kærir hún það til sekta.

3. gr.

Þess skal vandlega gætt er gren finst, sem tóur hafa lagt í, hvort sem er af reglu-legum leitarböndum eða öðrum, að hafa þar sem minsta viðdvöl. Enginn má spilla tóu-grenjum eða róta við þeim á nokkurn hátt, hvort sem dýr liggur í þeim eða ekki.

4. gr.

Hver, sem finnur gren, sem dýr liggur í milli leita eða eftir þær, er skyldur að til-kynna það tafarlaust hlutaðeigandi hreppsnefnd, er veitir honum hæfilega þóknun fyrir ómak hans.

5. gr.

Nú hefur hreppsnefnd fengið vitneskju um að dýr hafi lagt í greni og skal hún þá tafarlaust aðvara skyttu þá og vökumann, er henni ber að hafa ráðið til grenjavinslu.

6. gr.

Hreppsnefnd ræður skotmann og vökumann fyrir sanngjarna borgun miðað við kaupgjald í sveitinni.

Auk daglauna fær skotmaður:

a. fyrir fyrri fullorðna dýrið, er hann vinnur	Kr. 6,00
b. fyrir hið síðara	— 14,00
d. fyrir hvern yrðling er hann drepur á greni	— 2,00

Skyttan leggi til skotfæri og önnur veiðiláhöld án sjerstakrar borgunar, en eitru fyrir yrðlinga leggur hreppsnefnd til.

65

15. júní

7. gr.

Sjái skyttan hvorugt fullorðna dýrið þrjú fyrstu dægrin (2 nætur, 1 dag), er hún liggur á greni og heyrir eigi til yrðlinga, skal hún eigi skyld að bíða þar lengur, en sjáist annaðhvort eða bæði dýrin eða heyrir til yrðlinga, skal hún dvelja þar full 5 dægur ef eigi verður fyrri fullunnið, en lengur er hún ekki skyld að bíða, þó ekkert vinnist. Yfirgefi hún grenið fyr en hjer segir án 'ögmætra orsaka og liggi þó dýr þar, skal hún enga borgun fá og varðar það einnig sektum.

8. gr.

Nú fær hreppsnefnd tilkynning um nýfundnið gren, er dýr hafi lagt í, í landeign annara hreppa, skal hún þá tafarlaust senda til oddvita þess hrepps, er þá annast um vinslu þess og greiðir kostnað þann, er af sendiförinni leiðir. Vanræki oddviti þá skyldu sína, skal hreppsnefndin í hreppi þeim, er finndi á heima í, annast um að grenið sje þegar unnið á kostnað sveitarsjóðs þess hrepps, er grenið heyrir til, og kæra slíkt hirðuleysi fyrir sýslumanni til sekta og fullra skaðabóta.

9. gr.

Nú vill maður gera refaboga á annars manns landi eða gera þar refagildirur eða skothús, skal hann tilkynna það ábúanda, sem er skyldur að leggja á samþykki sitt, nema hann kjósi heldur að eyða á þennan hátt refum í landi sínu, en ef hann synjar leyfis en vinnur þó ekkert að eyðing refa og óvilhallir menn meta svo, að hann geti eigi beðið neinn skaða af refaveiði þeirri, er til var stofnað, er hann skyldur að þola, að hinn geri umgetnar veiðivjolar og varðar það sektum.

10. gr.

Fyrir hvert dýr, sem unnið er á öðrum tímum árs en grenjavinsla stendur yfir, skal greiða vinnanda kr. 15,00.

11. gr.

Sá, sem unnið hefur 50 dýr fær í aukaverðlaun 50 kr. og sömu verðlaun fær hann framvegis fyrir hver 50 dýr, en sanna hlýtur hann með greinilegri skýrslu um vinslu sína, hve mörg dýr hann hefur unnið og í hverjum hreppum. Verðlaun þessi greiðist úr sýslusjóði.

12. gr.

Verði dýrbíts vart í sveitinni, skal hreppsnefnd gera ítrustu tilraun til að láta vinna þau dýr, er því valda og ákveður hún í hvert sinn borgun til skotmanna.

13. gr.

Hreppsnefnd skal árlega útvega nægilegt refaaitur til að eitra agn fyrir refi, til agnsins skal hún útvega það æti, er henni virðist hentast og bera það út á hæflega mörgum stöðum. Eitrunin skal framkvæmd á fjærleggjandi afrjettum í fjárleitum eftir því sem við verður komið, en í nærliggjandi afrjettum og sveitum fyrir nóvembermánaðarlok og svo síðar að vetrinum ef hreppsnefnd telur þörf. Ennfremur skal eitra á vorum í grenjum þeim, sem ekki vinnast að fullu. Hreppsnefnd skal árlega gera sýslunefnd grein fyrir eitrunarútburði og árangri hans.

14. gr.

65

Í hvert sinn sem borið er út agn fyrir refi í bygð eða nálægt henni, ber hverjum þeim er það gerir að auglýsa það fyrirfram í sveitinni, svo öllum verði það kunnugt og hafa eigendur hunda þá engan rjett til að kæra, þó hundar, sem í agn fara, drepist af því.

Rjúpur, sem eitradar eru, skulu auðkendar þannig, að stýft sje af öðrum vængnum.

15. gr.

Hreppsnefnd hver skal hafa refaveiðabók, er í skal rita:

- a. Skrá yfir öll gren hreppsins og afrjettar þeirrar, er hann hefur umsjón með, svo og skýrslu um einkenning grenjanna.
- b. Arlegar skýrslur frá refaskyttum um í hvaða gren refir hafi lagt, hve mörg dýr hafi unnist á hverju greni og tölu yrðlinga, sem ætlaðir eru til uppeldis.
- c. Hverjir unnið hafi hlaupadýr og hve mörg. Skýrslurnar sjeu gefnar undir drengskaparorð.
- d. Lögskipaðar skýrslur.

16. gr.

Hreppsnefndir þeirra hreppa, er næst liggja afrjettar og fjalllöndum, skulu hafa á hendi alla framkvæmd við refavinslu á þeim.

17. gr.

Kostnað við grenjaleitir í heimalöndum þeirra jarða, sem ábúð fylgir, beri umráðamenn heimalandanna. En annar refaveiðakostnaður greiðist úr sveitarsjóði.

Sjeu fleiri hreppar í sama upprekstrarfjelagi eða noti afrjettarlönd saman, skiftist kostnaðurinn á sveitarsjóði hreppanna í rjettu hlutfalli við fjárfjölda. Þó skal refaeyðingar-kostnaður í löndum Upprekstrarfjelags Eyvindarstaðheiðar allur greiðast úr »Afrjettarsjóði Eyvindarstaðheiðar«.

18. gr.

Brot móti reglugjörð þessari varða 20—200 króna sektum. Allar sektir renna að hálfu til uppljóstrarmanns og að hálfu í sveitarsjóð, þar sem brotið er framið.

19. gr.

Með mál sem rísa út af gegn brotum reglugjörð þessari, skal farið sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefndin í Austur-Húnavatnssýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. júlí 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 15. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson,

- 66 **Staðfesting konungs** á skipulagsskrá fyrir Framtíðarsjóð Mýra-
15. júní sýslu útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra
15. júní 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá fyrir Framtíðarsjóð Mýrasýslu.

1. Sjóðurinn er stofnaður af sýslunefnd Mýrasýslu 1919 þannig að sýslunefndarmenn gáfu laun sín á einum fundi og er upphæð hans nú kr. 547.49.
2. Sýslunefnd Mýrasýslu hefir umsjón og yfirráð sjóðsins og leitast við að efla hann með fjárframlögum og stuðla að því að hver sýslunefndarmaður gefi sjóðnum að minsta kosti hálf laun sín í fyrsta sinn, er hann situr á sýslufundi, og skal haldinn skrá yfir gefendur.
3. Sjóðurinn sje ávaxtaður í sparisjóði Mýrasýslu, eða annnari tryggri peningastofnun þartil upphæð hans er orðin kr. 1,000,000. — ein milljón krónur — og skal oddviti sýslunefndar gera reikning sjóðsins árlega og leggja fram á sýslufundi.
4. Þegar sjóðurinn hefir náð þeirri upphæð, er getið er um í 3. gr., skal sýslunefnd Mýrasýslu ráðstafa vöxtunum af sjóðnum til eflingar því, er henni þykir mestu varða um velferð sýslunnar.
5. Leita skal konunglegrar staðfestingar á skipulagsskrá þessari.
Þannig samþykkt á aðalfundi sýslunefndar Mýrasýslu 9.—14. maí 1921.

Skrifstofu Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, 23. maí 1921.

G. Björnsson.

67
15. júní

Reglugjörð um breyting á reglugjörð 2. nóvember 1917, fyrir Austur- Húnavatnssýslu.

Auglýsingagjald fyrir selt óskilafje skal hækka úr kr. 0.80 í kr. 1.10.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 7. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hjer með.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnaráðsins, 15. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Gjaldskrá

fyrir Rafmagnsveitu Reykjavíkur.

68
20. júní

Rafmagnssveita Reykjavíkur selur raforku á þann hátt og við því verði sem hér segir:

- A. Þar sem orkan er notuð aðallega til ljósa verður hun seld um kílóvattstundamæli fyrir 75 aura hver kwst. (kílóvattstund).

Raforku til lækninga má þó selja lægra verði, enda gjöri rafmagnsstjórn sjerstakan samning í hvert skifti og ber þá að taka tillit til, á hvaða tíma dags orkan er notuð.

- B. Þar sem orkan er notuð til ljósa og auk þess hlutfallslega að verulegum mun til suðu, hitunar o. þ. l., má selja hana
1. um hemil fyrir 500 krónur hvert kílóvatt um árið, eða
 2. um sjerstakan mæli fyrir 20 aura hverja kwst.
- C. Ef orkan er notuð til iðnaðar má selja hana
1. um hemil fyrir 500 krónur hvert kílóvatt um árið, eða
 2. um mæli fyrir 50 aura hverja kílóvattstund.
- D. Afgangsorku má selja til suðu, hitunar o. þ. l. fyrir 12 aura kwst. eða 300 krónur kw-ár ef jafnframt er gjört að skilyrði, að orkan sje ekki notuð alt að 7 ljósfrekustu klukkustundir dagsins eða lengri tíma, eftir nánari fyrirmælum rafmagnstjóra í hvert skifti.
- E. Þegar sjerstaklega stendur á, má rafmagnsstjóri selja orku eftir sjerstökum samningi í hvert skifti, þó ekki til lengri tíma en eins árs í senn, nema til komi samþykki rafmagnsstjórnar.
- F. Verð fyrir orku til götu- og hafnarlýsingar ákveður bæjarstjórnin eftir tilögum rafmagnsstjórnar.

Bæjarstjórninni er heimilt án frekari staðfestingar stjórnarráðsins, að hækka eða lækka gjöld fyrir notkun raforku um alt að 20 % frá því sem ákveðið er í gjaldskrá þessari.

Gjaldskrá þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 51,3. nóvember 1915, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut elga að mali.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 20. júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

69
30. júní

Reglugjörð um niðurjöfnun og innheimtu vatnsskatts í Siglufjarðarkaupstað.

1. gr.

Af öllum húsum á vatnsveitusvæði kaupstaðarins skal greiða vatnsskatt árlega. Skal skatturinn lagður á eftir virðingarverði húsaanna til húsaskatts. Skattinn skal einnig greiða af virðingarverði fastra vjela, sem í húsinu eru.

2. gr.

Húsum kaupstaðarins skal skift í flokka eftir virðingarverði þeirra, og vatnsskattur goldinn af þeim eins og hjer segir:

1. fl.	Hús, sem eru virt alt að	7500 krónum	6 ⁰ / ₀
2. —	— — — — — yfir 7500 til 10000	—	5 ⁰ / ₀
3. —	— — — — — — 10000 krónur:	.	
	Af fyrstu 10000 kr. virðingarverðsins		4 ⁰ / ₀
	— næstu 10000 — ———		3 ⁰ / ₀
	— því sem þar er yfir		2 ⁰ / ₀

3. gr.

Af húsum þeim, sem nota vatn til annars en venjulegra heimilisþarfa, vegna atvinnu, sem í þeim er rekin, skal greiða aukagjald, og skal það venjulega ákveðið með samningi; sömuleiðis vatnsskattur fyrir hreyfivjela, verksmiðjur, baðhús, þvottastöðvar, iðnaðarfyrirtæki og fyrir vatn til annarar slíkrar notkunar.

4. gr.

Húseigandi ber ábyrgð á því, að vatnsskattur sje greiddur í tæka tíð.

5. gr.

Árið reiknast frá 1. apríl til 31. mars, og skal vatnsskattur greiddur í einu lagi fyrir 15. sept. ár hvert.

6. gr.

Fyrir vatn til skipa skal gjalda 5 krónur fyrir hverja smálest vatns, eða hluta úr smálest, þó þannig, að vjelskip, sem stunda síldveiðar, greiði minst 40 kr., eimskip 60, fyrir veiðitímann. Gjaldið greiðist þegar þess er grafið. Innlend skip, sem taka vatn að stað-aldri úr vatnsleiðslunni, geta fengið ívilnun á verðinu, með samkomulagi við bæjarstjórnina. Bæði útgerðarmaður, skipstjóri og skipseigandi, bera ábyrgð á greiðslu vatnsgjaldsins.

7. gr.

Af hverri saltaðri síldartunnu í Siglufirði greiðist 3 — þrír — aurar í vatnsgjald og greiðist gjaldið þegar þess er krafist.

8. gr.

Bæjarstjórninni er heimit, án samþykkis stjórnarráðsins, að hækka eða lækka vatns-
gjaldið um alt að 10% fyrir eitt ár í senn, þó nær hækkunin ekki til húsa í 1. flokki.

9. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá leiðslum kaupstaðarins inn í hús, nema sá eða þeir,
sem bæjarstjórn felur þann starfa á hendur.

10. gr.

Bæjarstjórn skal heimilt að loka vatnsæðum kaupstaðarins fyrir þeim, sem eftir ítrek
aða áminningu eyða vatni til muna að óþörfu.

11. gr.

Vatnsskatt þann, er ekki er greiddur í tæka tíð, má taka lögtaki, eins og önnur
gjöld til bæjarsjóðs.

12. gr.

Bæjarstjórnin hefir einkarjett til neysluvatnssölu í kaupstaðnum og til skipa á höfninni.

13. gr.

Hver, sem skemmir eða saurgar vatnsæðar kaupstaðarins, vatnsþróna, brunahana eða
önnur mannvirki, sem heyra vatnsleiðslunni til, skal, auk þess að greiða skaðabætur að fullu,
sæta sektum alt að 200 krónum, nema þyngri hegning liggi við samkvæmt hegningarlögun-
um. Sömu sektum sætir sá, sem brýtur gegn einkarjetti bæjarstjórnarinnar til neysluvatnssölu.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Siglufjarðarkaupstaðar hefir samið, staðfestist hjer-
með til að öðlast gildi 1. júlí 1921, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 30 júní 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Samþykkt

um lokunartíma sölubúða í Seyðisfjarðarkaupstað.

1. gr.

Allar sölubúðir kaupmanna og kaupfjelaga í Seyðisfjarðarkaupstað, að undanskildum þeim sölubúðum, sem eingöngu versla með brauð og mjólk, skulu vera lokaðar eftir því, sem ákveðið er í 2. og 3. gr.

2. gr.

A tímabilinu frá 1. nóvember til 30. apríl, að báðum dögum meðtöldum, ennfreður mánuðina ágúst og september, skal alla virka daga opna sölubúðir eigi fyr en kl. 9 árdegis og loka þeim eigi síðar en kl. 7 síðdegis. Frá 1. maí til 15. júní skulu sölubúðir vera lokaðar frá kl. 8 síðdegis til kl. 9 árdegis. Frá 15. júní til 31. júlí, ennfreður yfir októbermánuð, frá kl. 8 síðdegis til kl. 8 árdegis. Aðfangadag jóla og gamlaárskvöld skal öllum sölubúðum lokað eigi síðar en kl. 4 síðdegis. Síðasta virkan dag fyrir aðfangadag jóla skal heimilt að hafa sölubúðir opnar til kl. 11 síðdegis.

3. gr.

Almennar helgidaga, sumardaginn fyrsta, 17. júní, frídag verslunarmanna og 1. desember mega engar sölubúðir vera opnar.

4. gr.

Eftir lokunartíma er óheimilt að selja í lyfjabúðum, á strætum og torgum eða annarsstaðar utan sölubúða kaupmanna og kaupfjelaga, nema úr sjálfisölum, nokkurn þann varning, sem ekki má selja, nema samkvæmt verslunarleyfi. Heimilt er þó að selja einnig á þeim tíma kol, salt, veiðarfæri og skipsforða handa skipum; sömuleiðis er leyfilegt að taka á móti innlendum vörum aðkomumanna í geymsluhúsum verslananna.

5. gr.

Menn, sem komnir eru inn í verslun fyrir lokunartíma, er heimilt að afgreiða eftir að lokað er.

6. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, 20—500 krónum, og renna sektirnar í bæjarsjóð. Mál út af brotum gegn samþykkt þessari skal reka sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem bæjarstjórnin í Seyðisfjarðarkaupstað hefur samið og samþykkt, staðfestist hjér með samkvæmt lögum nr. 79, 14. nóvember 1917, sbr. lög nr. 9, 2. ágúst 1918, til að öðlast gildi 1. ágúst 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. júlí 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Samþykkt

**um viðauka við og breyting á samþykkt um ýms atriði, er
snerta fuglaveiðar í Vestmannaeyjum, frá 16. júlí 1895.**

71
15. júlí

Lunda má veiða með háf á heimalandi í sumar frá því 11 vikur eru af sumri þar
till fullar 16 vikur eru af sumri.

Samþykkt þessi er hjér með staðfest.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 15. júlí 1921.

Pjetur Jónsson

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

72
8. ágúst

**fyrir Rangárvallasýslu um notkun afrjetta, fjallskil, rjettarhöld,
meðferð á óskilafjenaði, grenjaleitir, refaveiðar o. fl.**

I. KAFLI.

Um stjórn fjallskilamála.

1. gr.

Samkvæmt sveitarstjórnarlögunum 10. nóv. 1905 hefir sýslunefndin yfirstjórn allra
fjallskilamála, en hreppsnefndin annast alla stjórn og framkvæmd á þeim.

II. KAFLI.

Um upprekstur í afrjetti og heimalönd.

2. gr.

Hreppsnefndir skulu sjá um, að búfjárhögum sje elgi íþyngt um skör fram á sumr-
um. Í þeim hreppum, sem afrjettir tilheyra, skulu allir, er sauðfje hafa til eignar eða um-
ráða, skyldir að reka geldfje, lömb og dilkær á afrjett eftir nánari ákvörðun hreppsnefndar,
og gildir hið sama í þeim hreppum, þar sem hreppsnefndir hafa útvegað mönnum afrjett
í annari sveit.

72

Hins vegar er það bannað og heyrir undir brot á reglugjörð þessari, að skilja vís-
8. ágúst vitandi eftir í afrjettum fje að haustlagi til útigangs yfir veturinn. Gildir þetta ákvæði eins
um hina smærri afrjetti, sem um hina stærri.

3. gr.

Ef afrjettur ber ekki alt fjallfje hreppsmanna, eiga þeir að nota hann annaðhvort
til skiftis eða hver einn að tiltölu, eða nokkrir af hreppsmönnum með samþykki hinna.

4. gr.

Hreppsnefndin hefir vald til að segja fyrir, hvort og hve lengi lömb skulu setin,
áður en þau eru rekin til afrjettar, hvernig haga skuli rekstrum í afrjett svo og um rekst-
ur þess fjár til afrjettar, sem rennur úr afrjetti.

5. gr.

Noti einhver eigi ítölu sína í afrjett hreppsinn, annaðhvort af því að hann á ekkert sauðfje,
hefir það í girtu landi eða kemur því fyrir í öðrum hreppum til sumarbeitar, má hann með
samþykki hreppsnefndarinnar leigja öðrum ítölu sína. Synji hreppsnefnd um þetta samþykki,
má skóta úrskurði hennar til sýslunefnar.

6. gr.

Hreppsnefnd er skylt, þegar einstakir menn krefjast þess að afstýra yfirgangi af
innsveitis- og utansveitarfjenaði og hrossum í heimalandi, sem ekkert leyfi eða heimild er
fyrir, og hefir í því skyni vald til að fyrirskipa smölun á stærra eða minna svæði í sveitinni
þegar henni þykir þurfa og reka til rjetta. Það sauðfje, er fyrir kemur, má hreppsnefndin
láta reka í afrjett hreppsins og taka af utausveitarfje, sem eigi er hirt, hagatoll er sje 30
aurar af kind, ef fje þetta er rekið á afrjett fyrir miðjan ágústmánuð, og sjer oddviti þess
hrepps, þar sem eigendur fjárins eiga heima, — eftir að hafa fengið vottanlegar markaskýrslur
— um innheimtu á því gjaldi og stendur á því skil. Sje afrjetturinn, sem á er rekið notaður
af öðrum hreppi jafnhliða, getur hagatollurinn, að því er þann hrepp snertir, fallið niður, ef
hann leggur jafnt til smölunar uppreksturs og hreppur sá, sem fyrir áganginum verður. Svo
er og hreppsnefndum í þeim hreppum, er engan afrjett eiga, heimilt að láta reka fje, sem
þannig er smalað til almenningsrjetta í þeim hreppi, sem fjeð á heima í.

Þegar hreppsnefnd fyrirskipar smölun, er hjer um ræðir, skal henni skylt áður en
smölunin fer fram að birta þá ráðstöfun sína í nágrannahreppunum svo að búendum þar
gefist kostur á að hirða fje sitt.

7. gr.

Enginn má reka fjenað sinn í lönd annara án leyfis þeirra eða skilja þar eftir af
rekstrum sínum. Heldur eigi mega menn láta annara fje fara í rekstra sína til og frá af-
rjetti og reka fje þetta með rekstrum sínum.

III. KAFLI.

Um fjallskil.

8. gr.

Sjerhver, sem afrjett á að nota, á tiltölu til hans eða leigir hann, og hefir 40 kindur

veturgamlar og eldri til eignar og umráða, er skyldur til, hvort sem hann rekur fje sitt á afrijet eða eigi, að leggja 1 mann til fjallsafns, er sje að minsta kosti 16 ára að aldri og 8 álfíst til þess fær. Þó skulu þeir, sem í Holtamannaafrijet reka, því aðeins skyldir að leggja einn mann hver til fjallsafns, að þeir hafi hver um sig 60 kindur veturgamlar og eldri, og þeir, sem hafa 250 fjár eða meira til eignar og umráða, veturgamalt og eldra, leggi til viðbótarfjallskil eftir mati hreppsnefndar. Sá, sem hefur 80 fjár til eignar og umráða, veturgamalt og eldra, skal auk þess taka þátt í kostnaði, sem leiðir af utansveitarrjettaferðum til hirðingar á sauðfje, er þar ber að hirða, og reka upp að sumrinu þar sem þess þarf við. Ef maður eða menn eiga hlut að tveimur afrijetum, ber honum eða þeim að gegna fullum fjallskilum á báðum afrijetunum, að tiltölu við aðra, ef hreppsnefnd eða hreppsnefndir krefjast þess. Alla, sem færra fje eiga en hjer er tiltekið, lætur hreppsnefndin leggja til eftir ástæðum þeirra.

Ef hreppsnefndin álitur mjög sett í afrijet hreppsins, og einhver búandi í hreppnum útvegar sjer upprekstur í annan afrijet, má hreppsnefndin leysa þann mann undan fjallskilum að meira eða minna leyti.

Ákvæði þessi gilda jafnt um húsmenn og lausamenn sem bændur.

9. gr.

Fjallskilakostnaður, sem hreppsnefndin finnur út með því að leggja í dagsverk og meta til verðs vinnu þá og annan kostnað, er til þess þarf, að afrijetur sje fullsmalaður, er henni heimilt, með samþykki meiri hluta hreppsbúa að jafna niður á ábúð jarða og eyðijarða, sem notaðar eru til slæгна eða beitar að $\frac{1}{3}$ eftir gildandi mati og á sauðfje að $\frac{2}{3}$ jafnt á hverja kind 1v. og eldri eftir framtali til Búnaðarskýrslanna.

Skyldur er húsráðandi að inna gjaldið af hendi fyrir heilmamenn sína. Noti tveir eða fleiri hreppar einn og sama afrijet, skal gjaldið á hvert jarðarhundrað og hverja kind vera hið sama í hverjum hreppnum fyrir sig.

Skylda sú, að senda mann til fjalls eftir fyrirælum hreppsnefndar, er um ræðir í upphafi 8. gr., hvílir jafnt á, þótt heimild þessarar greinar sje notuð.

10. gr.

Hreppsnefnd skal með fjallseðli, sem byrji að ganga um sveitina 3 vikum áður en fyrsta fjallleit er byrjuð, boða fjallleit fyrir hvern einstakan afrijet, enda skal hún láta gera fjallleitir svo snemma, að fjallsafni sje lokið og verði rjettað: Í Holta og Landrjetum og Rangárvallarjetum föstudaginn í 23. viku sumars — hreppsnefnd Ásahrepps skal þó heimilt að rjetta fjallsafni þess hrepps degi fyr — í Fljótshlíðarhreppi og Hvolhreppi fimtudaginn og í öðrum hreppum sýslunnar miðvikudaginu næstan á undan. Smölun í Hekluhraunum má geyma þangað til mánudaginn fyrir fyrstu bygðasafnsrjetta.

Fjallseðlar hafi þingboðsrjetta.

11. gr.

Hreppsnefnd ber að ráða umsjónarmann »fjallkong« einn eða fleiri í hvern einstakan afrijet, og getur enginn skorast undan slíkum starfa nema brýna nauðsyn beri til. Fjallkongur skal fara eftir því, sem hreppsnefnd fyrirskipar um söfnun afrijetarins, en í afrijetinum hefur hann öll ráð og fyrirsögn á hendi, hann skipar í leitir, hann ræður fyrir rjetthaldi, ef rjetta þarf, og sjerhverju öðru, er söfnun fjárins viðvikur, alt þangað til safnið er komið til almenningsrjetta, og er safnmönnum skylt að hlýða honum meðan á þessu stendur.

72

8. ágúst

Sjerhver fjallsafnsmaður skal vera með fullri verkgreind og heilsu, og svo útbúinn að hestum, mat, fötum og skóleðri og tjaldrúmi o. fl. sem hreppsnefndin ákveður.

13. gr.

Ef fjallkongur með meiri hluta fjallsafnsmanna álitur einhvern brest á því, er áður var talið, eða fjallsafnsmaður gerir sig sekan í óhlýðni, er að álíta, sem sá maður, er þennan mann leggur til, hafi engin fjallskil gert, og skal hann því borga fyrir fjallskil sín eftir mati hreppsnefndar eða missi af umsömdu kaupi.

Vanræki einhver að inna af hendi fjallskil þau, er honum eru sett í fjallseðli, annaðhvort samkvæmt skyldu eða samningi, skal hann auk sektar þeirrar, sem umiðir í 58. gr., greiða bætur fyrir vanrækslu sína eftir mati hreppsnefndar. Úrskurði hreppsnefndar í þessu efni má áfrýja til sýslunefndar.

14. gr.

Haga skal svo fjallgöngum, þar sem því verður við komið, að ekki verði misgöngur afiætta á milli; skulu hreppsnefndir þær, er hlut eiga að máli, koma sjer saman um, hvernig því verði við komið.

IV. KAFLI.

Um bygging og viðhald almenningsrjetta og stjórna á rjettahöldum.

15. gr.

Hreppsnefnd sjer um að almenningsrjettum hreppsins með tilheyrandi dilkum, sje vel viðhaldið, og heyrir þar til eigi einungis að allir veggir þeirra sjeu stæðilegir um rjettatímann og nægilega háir, heldur einnig að almenningsrjettinni sje svo hagað, að ekki standi vatn í henni, þótt votviðri sjeu, til óhægðar við fjenaðarhirðingu. Við sjerhverjar almenningsrjettir skulu vera nægir dilkar fyrir utansveitarfje og óskilafje og nægilegt rúm í hverjum dilk, til þess að enginn þurfi að hleypa út úr þeim, fyr en rjettum er lokið og hreppsnefndin eða sá, sem í umboði hennar stjórna rjettarhaldi, leyfir, og hefur látið rannsaka fjeð í dilkunum af markglöggum mönnum. Bygging og endurbygging almenningsrjetta hvílir á fjáreigendum hreppsins og fer fram undir umsjón hreppsnefnda. Viðhald rjettanna, sem hreppsnefnd sjer og um, má greiða úr sveitarsjóði.

16. gr.

Vilji hreppsnefnd breyta um rjettarstæði, þarf hún til þess samþykki meiri hluta hreppsþúa.

17. gr.

Hreppsnefndin skipar mann til að sjá um innrekstur við rjettarhöld og kveða á um hvenær rjettum sje lokið, og gæta þess, að alt fari þar fram í sem bestri röð og reglu. Líka skal það í valdi hennar, hvort hún vill bjóða með undirboði upp til geymslu á kostnað sveitarinnar þann óskilafjenað, sem verður í fjallsafnrjett, eða sleppa honum.

18. gr.

72

Hvenær sem rjettir eru haldnar, skulu hlutaðeigandi hreppstjórar einnig vera viðstaddir, 8. ágúst hvort sem þeir eru í hreppsnefnd eða ekki, og gæta almenningar lögreglu.

V. KAFLI.

Um eftirleitir.

19. gr.

Eftirleit í afrjettum skal gjörð svo fljótt eftir fjallsafnsrjettir, sem unt er og veður leyfir, og í því sambandi við bygðasöfn, að sem minstar misgöngur eigi sjer stað milli afrjetta og heimalanda. Þyki hreppsnefnd þörf á fleiri eftirleitum, hefur hún vald til að fyrirskipa þær. Hamli óveður fjallsafns- eða eftirleitarmönnum, áður en þeir hafa byrjað leit á afrjetti, er sú ferð, sem ófarin væri. Fyrsta eftirleit í Hekluhraunum skal fram fara mánu- daginn í 26. viku sumars.

20. gr.

Sje fjallgöngum bogað eftir fyrirmælum 8. gr. og reynist þeir of fáir til eftirleita, sem ganga af fyrsta fjallsafni, jafnar hreppsnefndin niður þeirri viðbót, sem með þarf á alla efnaðri fjáreigendur, er hafi hver um sig eigi færri en 60 sauðkindur eldri en lömb að eign og umráðum. Ef afrjettur er notaður af sumum en ekki öllum hlutaðeigendum til uppreksturs, skulu þeir, sem nota hann, ávalt leggja í viðbótina alt að 1 manni hver, en nægi það ekki, þá sje bætt við á sama hátt og fyr segir.

Í afrjettum, sem þurfa allra sinna manna með til fyrsta fjallsafns, skipar hreppsnefndin fyrir um eftirleitir á sama hátt og segir í 1. málsg. þessarar greinar.

21. gr.

Fje því, sem finst í eftirleitum og eigandi leiðir sig ekki fyr að, skal ávalt haldið til skila af eftirleitarmönnum til næstu bygðasafnsrjettar á eftir.

22. gr.

Að afloknum þeim fjalleitum, sem hreppsnefndin lætur gjöra, eru hreppsþúum heim- ilar eftirleitir í afrjetti, en skylt skal þeim að fá til þess samþykki hlutaðeigandi hreppsnefnda, ef þeir vilja eiga von á borgun fyrir fyrirhöfn sína. Finnist fje í þessum leitum skal eigandi borga þriðjung verðs fyrir heimt og óheimt fje. Heimilt er hreppsnefnd að hækka borgun þessa, en þá skal sú hækkan greiðast úr sveitarsjóði. Hreppstjórar skulu virða fjeð til þessarar borgunar.

Skylt er að hagamerkja alt fjeð jafnóðum og það heimtist.

23. gr.

Úr heimahögum leyfist engum að selja nokkra skepnu eins og fundna í eftirleit að afloknum lögsöfnum.

Skyldur skal þó hver einn, sem verður var við að fje er komið í svelt í hömrum eða annarsstaðar í landeign sinni, á hverjum tíma árs sem er, að sjá um, ef eigi næst til eig-

- 72 anda, að því sje bjargað ef unt er, og ber honum borgun fyrir það af eiganda eða af andvirði
 8. ágúst kindariunnar, ef eigandi finst eigi, eftir mati hlutaðeigandi hreppsnefndar. Hver sá, sem verður var við meinakind í búfjárhögum sínum, er skyldur að tilkynna það eiganda sem fyrst.

VI. KAFLI.

Um byggðasöfn og byggðasafnsrjettir.

24. gr.

Í hverjum hreppi skulu auk fjallsafnsrjetta haldnar að minsta kosti 4 byggðasafnsrjettir að sauðfje, þriðjudagana í 23., 24., 26. viku sumars og 2. viku vetrar með þeim undantekningum er hjer greinir: 1. Í Rangárvalla-, Fljótshlíðar- og Vestur-Landeyjahreppum skal halda fyrstu byggðasafnsrjett á miðvikudaginn í 23. viku sumars. 2. Í Hvolhreppi og Austur-Landeyjahreppi skal halda fyrstu byggðasafnsrjett á þriðjudaginn í 23. viku sumars, en allar aðrar rjettir á mánudögum.

25. gr.

Byggðasöfnun skal fram fara næsta dag á undan hverri byggðasafnsrjett, nema í Austur-Landeyjahreppi að því er snertir 2., 3. og 4. rjett, og Hvolhreppi að því er allar rjettir snertir, þar skal söfnunin fram fara sama dag og rjettað er. Hver og einu skal þá skyldur til að smala alt heimaland sitt, og hlýðnast þeim fyrirskipunum hreppsnefndarinnar, sem miða því til tryggingar, að vel sje smalað, og að almenningur sje samtaka í smöluinni, bæði inubyrðis og sveita á milli. Skal síðan alt óskilafje forsvaranlega byrgt inni um nóttina og rekið til almenningsrjettarinnar í tækan tíma næsta dag.

26. gr.

Heimilt skal hreppsnefnd, þar sem því verður viðkomið, að fyrirskipa þeim, er búa næstir afrjetti, að smala sjerstaklega heimaland sitt í sambandi við fjallsöfn og koma því óskilafje, sem þeir finna, í fjallsafnið.

27. gr.

Sjerhver hreppsnefnd skal tiltaka fyrirfram á hverju hausti, hverjir skulu sveitar sinnar vegna senda í byggðasafnsrjettir til að hirða það óskilafje úr sinni sveit, sem þar kynni að koma fyrir. Mega aldrei vera færri en 2 úr hverjum hreppi í fyrstu byggðasafnsrjett utan sveitar.

Parfi að greiða ferjutoll fyrir fje, sem sótt er í rjettir, borgast hann af sjóði þess hrepps, er rekstarmenn eru úr, en sá hreppur hafi endargjaldskrófu til þeirra hreppa, sem fjeð er úr.

28. gr.

Hreppsnefnd Rangárvallahrepps skal láta hirða í fyrstu byggðasafnsrjettum í Holtum og á Landi, alt óskilafje úr öllum hreppum sýslunnar fyrir austan Eystri-Rangá, og sjá um, að það komist í fyrstu byggðasafnsrjett Rangárvallahrepps daginn eftir. Hreppsnefnd Vestur-Eyjafjallahrepps hefur hins sama að gæta í fyrstu byggðasafnsrjett Austur-Eyjafjallahrepps

með óskilafje úr þeim hreppum sýslunnar, er liggja fyrir utan Markarfljót. Hreppsnefndin 72
í Fljótshlíðarhreppi skal og í fyrstu bygðasafnsrjettum á Rangárvöllum og í Hvolhreppi láta 8. ágúst
hirða alt óskilafje úr Eyjafjallahreppum. Óskilafje úr sömu hreppum, er fyrir kemur í fyrstu
bygðasafnsrjett í Vestur-Landeyjahreppi skal og hreppsnefndin í Austur-Landeyjahreppi hirða
láta. Ennfremur skulu og hreppsnefndirnar í Fljótshlíðarhreppi og Hvolhreppi hafa hinnar
sömu skyldu að gæta í Vestur-Eyjafjallahreppi með óskilafje úr hreppum sýslunnar fyrir utan
Þverá. Skulu þeir menn, er sendir eru, koma fjenu áleiðis til einhvers hreppsnefndarmanns
í næstu sveit. Að öðru leyti mega tveir hreppar leggja saman til að senda í bygðasafnsrjettir
í þeim hreppum, er engan afrjett eiga. Bakkabæjamenn austan Fróðholtsóss reki óskilafjeð
til skilarjettar í Vestur-Landeyjahreppi.

29. gr.

Sjerhver hreppsnefnd hefur heimild til að fyrirskipa bygðasafnsrjettir lengur fram á
vetur, ef henni þykir þurfa, einkum ef veður falla vel, svo að von sje á miklum samgöngum.

30. gr.

Verði einhver ber að því, að smala land sitt óforsvaranlega eða alls ekki í bygða-
söfnum, hefur hreppsnefndin vald til að setja tilsjónarmann við smölun hans, eða þá láta
aðra framkvæma hana, hvorttveggja á kostnað hins seka.

31. gr.

Skilarjett á hrossum skal haldin í hverjum hreppi þriðjudaginn í 25. viku sumars,
eftir smölun á þeim, er búendur skulu leysa forsvaranlega af hendi. Heimilt skal þó hrepps-
nefndum að ákveða aðra hrossarjett fyr á haustinu. Hver einstakur eigandi hefur ábyrgð á
að hirða hross sín að skilarjett, hvort sem er utansveitar eða innan, að öðru leyti en því,
sem ákveðið er í 32. grein um tökuhross.

VII. KAFLI.

Um tökufjenað.

32. gr.

Hver, sem kemur lömbum sínum, sauðfje, nautum eða hrossum til sumararbeitar hjá
öðrum, og hver sá, er tekur slíkan fjenað til sumararbeitar, er skyldur að skýra hreppsnefnd-
um sínum frá þessu, ef þær krefjast þess. Nú þykir hreppsnefnd einhver taka óhæfilega
mikið af innansveitar- eða utansveitarfjenaði, nautum eða hrossum til sumararbeitar eða haga-
göngu á vetrum, og hefur hún þá heimild til að banna slíka töku fram yfir það, er hún
metur að hagarúm hans geti leyft. Skjóta má úrskurði hreppsnefndar til sýslunefndarinnar.

33. gr.

Komi tökufjenaður til rjetta, hefur sá ábyrgð á, sem tekið hefur.

VIII. KAFLI.

Um kalineyrt og eyrnalaust fje og ómerkinga.

34. gr.

Kalineyrt og eyrnalaust fje og ómerkinga, sem lambsmæður eigi helga sjer í heima-rjettum, skal sjerhver reka til almenningrjetta, bæði í fjallsöfnum og bygðasöfnum, og skal hreppsnefndin sjá um, að slíkt fje sje dregið í dilk sjer. Haldi einhver slíku fje frá rjettum eða dragi sjer það án leyfis hreppsnefndar, með launung eða ofríki, hefur hann fyrirgjört eignarrjetti að hinni sömu kind, er þannig er meðfarið, þótt lambsmóðir helgi sjer á eftir. Síðan skal leiða ær að dilkum, sem og leyfa mönnum með öðru móti að sanna eignarrjett sinn með óbrigðulum einkennum, en þó eigi af fjárbragði einu saman. Ómerkinga þá, er enginn hefur helgað sjer í lok hverrar rjettar, skal selja hlutaðeigandi sveitarsjóði til inn-tektar, en hver hreppur greiði í hið minsta 15 kr. fyrir rjettarstæði, ef eigi er áður öðru-vísi um samið.

IX. KAFLI.

Um meðferð á óskilafjenaði.

35. gr.

Allar óskilakindur skal tafarlaust selja jafnóðum og þær koma fyrir í bygðasafns-rjettum, og ennfremur þær óskilakindur, er finnast að afloknum bygðasöfnum veturinn út. Skulu hreppstjórar að öllum haustrjettum loknum senda í hvern hrepp sýslunnar skýrslu yfir alt hið selda fje, og mega eigendur þess leiða sig að andvirðinu, er tveir mánuðir eru liðnir frá söludegi til septemberloka árið eftir, að frádregnum öllum kostnaði.

Sölu á óskilahrossum skal hreppstjóri jafnan auglýsa innan hrepps, nema þegar um lögakipaða hrossarjett er að ræða. Um hross þessi skal hreppstjóri senda skýrslu í hvern hrepp, eins og um annan óskilafjenað.

36. gr.

Til þess að geta sannað eignarrjett sinn á sauðfje, hlýtur eigandi að hafa lögheimilt og auglýst mark. Gefi tveir eða fleiri sig fram sem eigendur að sama marki, er hrepps-nefndinni ekki skylt að svara andvirði hinnar seldu kindar, fyr en einhver þeirra hefir löglega sannað forgangsrjett sinn.

37. gr.

Hross, sem eigandi þekkist eigi að, eða eigandi er utan hrepps og á engan þann að, er hirða vill gripinn eða gripina fyrir hans hönd, skulu jafnan talin í óskilum á hvaða tíma árs sem er og vakta í viku og fara síðan með sem annað óskilafje (sbr. 6. og 35. gr.). Þó skal eigandi hross, sem selt er, hafa innlausnarjett á því 6 mánuði frá söludegi, enda ber hann þann tíma ábyrgð á því, nema það farist fyrir handvömm kaupanda. Borga skal eigandi allan áfallinn kostnað, svo sem uppboðs fóður- eða beitarkostnað. Beitarkostnaður má þó ekki fara fram úr hálfum fisk á sólarhring og fóður að vetri ekki fram úr 2 fiskum á landsvísu í peningum eftir verðlagsskrá um sólarhring. Andvirðis geta eigendur

vitjað innan árs frá söludegi, en að öðrum kosti færist það hlutaðeigandi sveitarsjóði til inntektar.

72
8. ágúst

38. gr.

Fyrir lok janúarmánaðar næsta ár skulu hreppstjórar senda manni, sem sýslunefndin kys til þess, greinilegar lýsingar yfir allan þann óskilafjenað, sem seldur hefir verið og engin hefir leitt sig að. Hinn kjörni maður sendir síðan eftirrit af lýsingum þessum til prentunar í »Lögbirtingablaðinu«. Asamt lýsingunum skulu hreppstjórar greiða til sýslusjóðs 2 fiska á landsvísu í peningum fyrir hverja kind í auglýsingarkostnað. Á sama hátt skal lýsa seldum óskilahrossum.

Verði verðlagsskrá numin úr gildi, skal kostnaður sá, sem talinn er í fiskum, greiddast eftir mati sýslunefndar ár hvert.

X. KAFLI.

Um vorrjettir

39. gr.

Hreppsnefndirnar í Hvolhreppi, Fljótshlíðarhreppi og Landeyjahreppum, skulu sjá um, að sjerhver búandi maður í hreppum þessum smali heimalönd sín mánudaginn í 7. og 9. viku sumars og 4. júlí eða næsta virkan dag. Hreppsnefndir annarsstaðar í sýslunni skulu sjá um, að slík smölun fari fram frá byrjun 7. viku til loka 9. viku sumars. Öllum aðkomnum fjenaði, sem finst og eigandi eigi lætur birða heima hjá mönnum, skal eftir smölunina haldið til rjetta, svo sem unt er, og haldið rjett á honum eftir nánari ákvæðum hreppsnefndar. Auk þess er hreppsnefnd heimilt að fyrirskipa smölun á vorin og vorrjettahöld, eftir því sem henni þykir best heuta og ákveða rekstrardaga til afrjettar.

40. gr.

Hreppsnefndum er skylt að auglýsa vorrjettardagana í næstu hreppum.

41. gr.

Skylt er að marka lömb undir óskilaám með sama marki og á þeim er.

42. gr.

Hreppsnefndir hafa að öðru leyti heimild til að gjöra nánari fyrirskipanir um vorsöfn og vorrjettir, en hjer er greint.

XI. KAFLI.

Um einkenni á fje.

43. gr.

Menn skulu einkenna fje sitt með eyrnamarki og mega hreppsnefndir skipa svo fyrir, að búendur í hreppnum skuli brennimerkja fje sitt með sýslu- og hreppsrennimarki á horn i,

72 er sje þannig: R1. fyrir Ásahrepp, R2. fyrir Holtahrepp, R3. fyrir Landmannahrepp o. s. frv. 8. ágúst eftir röð hreppanna í markaskrá sýslunnar.

44. gr.

Öll mörk sýslunnar skal rita á eina skrá, og skal prenta hana að minsta kosti á 10 ára fresti. Borgun fyrir að fá prentað mark skal vera 1 króna í hvert sinn, sem það er prentað, og rennur sú borgun í sýslusjóð.

Ef einhver flytur inn í sýsluna eða tekur upp nýtt mark, er hann skyldur að tilkynna það oddvita í sínum hreppi, er ritar það á viðeigandi stað í hina gildandi markaskrá, og tilkynnir það svo öllum oddvitum sýslunnar, er einnig skulu innfæra markið og sjá um, að markabækur með þessum innfærslum sjeu í hverri skilarjett. Fyrir þetta greiði mark-eigandi oddvita sínum kr. 2,00.

Eigandi kindar missir eignarrjett sinn að henni, ef hún lendir í óskilum, og mark er elgi auglýst í markaskrá sýslunnar.

45. gr.

Eigi skulu menn hafa uámerkt frekara en þörf gjörist, og hefir sýslunefnd rjett til að kveða á um, hversu námerkt má vera. Sá, sem tekur upp náið mark, eða flytur inn í sveit með náið mark, skal breyta marki sínu, en sá, sem á erfðamark eða fyrir er, skal halda sínu marki

46. gr.

Eigi má prenta í markabók neitt mark, sem er afeyrt eða aðeins eitt hnífsbragð.

XII. KAFLI.

Um sölurekstra.

47. gr.

Ált fje í sölufjárrekstrum skal rækilega merkt með skýru rekstrarmerki, er sje svo glögt, að sjáist vel tilskýndar í björtu, og svo traust, að eigi geti máðst af.

48. gr.

Svo skal rekstrum haga, að sem minstur bagi verði að þeim, sem land eiga, þar seu fje er rekið um.

Varast skal að rekstum lendi saman við annað fje. Alls ekki má halda áfram með rekstur þegar dimt er orðið að kvöldi, og ekki leggja upp að morgni fyr en sauðljóst er. Yfirmaður reksturs ber ábyrgð á, að reglum þessum sje hlýtt.

XIII. KAFLI.

Um grenjaleitir, refaveiðar og eitranir.

49. gr.

Hreppnefndir skulu vandlega annast um grenjaleitir og refaveiðar; þær skipa fyrir

um grenjaleitir í tækan tíma, bæði í afrjettum og heimalöndum, og gæta þess vandlega, að 72 þeirrar almennu skyldu sje gætt, að hver og einn leiti vandlega í heimalandi sínu, þar sem 8. ágúst grenja von er.

50. gr.

Kostnaður og fyrirkomulag grenjaleita fer eftir sömu reglum og beitt er við fjallsöfnun.

51. gr.

Skotmaður skal vera við grenjaleitir í afrjetti. Borgun til skotmanns fyrir hvert fullorðið dýr, sem hann vinnur, er 6 kr. fyrir fyrra dýrið, sem hann vinnur, en 9 kr. fyrir hið síðara, fyrir hvern yrðling 1 kr. 50 au., kaup og fæði um daginn 6 krónur, og fyrir hest 3 kr. um daginn. Ef skotmaður er hlutaðeigandi leitarmaður, reiknast borgunin einungis fyrir þann tíma, sem gengur til þess að liggja yfir greni; fyrir þann tíma ber einnig að borga öðrum grenmönnum alt að sömu upphæð um daginn. Á sama hátt ber að borga skotmanni fyrir gren unnið í heimalandi.

52. gr.

Skylda til grenjaleita í afrjetti byggist á sama grundvelli og skylda til aðalfjallsafns.

53. gr.

Sjerhver hreppsnefnd í þeirri sveit, er liggur til afrjettar eða fjallendis, skal að hausttímanum annast um eitrun fyrir refi á þessum svæðum, og eins þó landið tilheyri einstökum mönnum.

54. gr.

Hreppsnefnd má banna alla smölun og umferð í afrjettum, er hún álitur að spilla muni fyrir refaveiðum.

55. gr.

Allan kostnað, er leiðir af refaveiðum og eitrun fyrir refi, skal greiða af hlutaðeigandi sveitarsjóði.

Einnig er heimilt að greiða af sveitarsjóði kostnað við grenjaleitir í afrjettum, ef hreppsnefnd þykir haganlegra að fá nokkra menn til þess, heldur en að búendur alment leggi menn til grenjaleitar.

XIV. KAFLI.

Um smáafrjetti.

56. gr.

Hreppsnefnd Fljótshlíðarhrepps og hreppsnefnd Vestur-Eyja fjallahrepps skulu sjá um fjallskil, rjettahöld og grenjaleitir o. s. frv. á Þórsmörk, en hreppsnefnd Fljótshlíðarhrepps á Teigs-, Múla- og Guðrúnartungum. Hreppsnefnd Vestur-Eyja fjallahrepps sjer um það á Almenningum, Merkurtungum, Stakkholti og Steinholti, og hafa hreppsnefndirnar rjett til að gera nauðsynlegar fyrirskipanir í þessu efni. Sá eða sú hreppsnefnd, sem heldur Goðaland

72 til uppreksturs, hafi öll umráð yfir afrjettinum, að því er snertir rjettahöld, grenjaleitir o. fl.
8. ágúst og skal þar halda skilarrjett. Eigi má þó sá, er heldur Goðaland, láta reka fje yfir jökul að haustlagi.

57. gr.

Hinar almennu reglur, er gilda um afrjetti í sýslunni, skulu einnig gilda um smá-afrjetti þessa, en þó skulu sjerstaklega gilda um þá þessar reglur:

Fjallskil og rjettarhöld skulu fram fara með tilsjón tveggja manna, sem eru settir til þess, annar af hreppsnefndinni í Fljótshlíðarhreppi, en hinn af hreppsnefndinni í Vestur-Eyjafjallahreppi, á kostnað þeirra, sem afrjettinn nota.

Afrjettir skulu smalaðir svo, að eigi verði misgöngur á milli.

Eftirleit skal fram fara föstudaginn í 25. viku sumars. Skal eftirsafnið rjettað í afrjettunum á sama hátt og aðalsafnið. Öll söfnin skulu könnuð á víxl, þannig, að Fljóts-hlíðingar hirða alt fje, sem þekkist að vera utanyfir Markarfljót, en Vestur-Eyjafjallamenn á á sama hátt það, sem tilheyrir Eyjafjallahreppunum. Um óskilafje sem ekki þekkist ræður afrjettur til hvers hreppsins skuli ganga. Eftirleitinni skal lokið svo snemma, að eftir-safnið nái í næstu bygðasafnsrjettir Fljótshlíðarhrepps og Vestur-Eyjafjallahrepps. Grenjaleit-ir, refaveiðar og eitrarir á smáafrjettum þessum skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir annast um á kostnað þeirra, er halda afrjettina til notkunar en ef þeir eigi borga góðfúslega, þá skulu eigendur afrjettanna borga þennan kostnað á Almenninum, Merkurtungum og Stakk-holti, ef hreppsnefndin ákveður svo.

XV. KAFLI.

Um sektir og málsóknir.

58. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða 10—300 kr. sektum. Sektin rennur í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið í.

59. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal farið sem almennu lögreglumál.

60. gr

Með reglugjörð þessari er numin úr gildi fjallskilareglugjörð 7. júní 1915 og 13. júní 1919.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefndin í Rangárvallasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nóv. 1905, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. september 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 8. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans

Oddur Hermannsson.

Vigfús Einarsson.

Reglugjörð

fyrir Strandasýslu um notkun upprekstrarlands, fjallskil, rjettarhöld o. fl.

73
8. ágúst

1. gr.

Sjerhver fjáreigandi er skyldur til að hafa skýrt eyrnamark á fje sínu. Aðfengið fje skal hann marka upp undir eyrnamark sitt, annars að brennimerkja þær kindur, sem hyrðar eru, en festa spjald eða plötu, með skýru eignarmerki í eyrun á kollóttu fje.

2. gr.

Markaskrá fyrir sýsluna skal prenta að minsta kosti fimta hvert ár, og skal hreppsnefndin í hverjum hreppi annast um að safna öllum eyrna- og brennimörkum í hreppnum og setja þau saman eftir stafrófsröð, í greinilega skrá. Í því skyni skal sjerhver markeigandi, skyldur til að skýra hlutaðeigandi hreppsnefnd, greinilega frá eyrna og brennimarki sínu. Sjerhver fjáreigandi greiðir 1 krónu fyrir hvert mark, hafi hann eigi nema tvö, en fyrir þriðja mark greiðist 8 krónur. Fyrir brennimark greiðist sama gjald og fyrir fyrsta og annað mark. Hreppsnefndin sendi síðan sýslunefndinni skránar, er annast um að ein skrá sje samín yfir öll mörk í sýslunni, eftir því formi, er hún ákveður. Markagjöldin renna í sýslusjóð, en hann greiðir aftur á móti, kostnað við samningu og prentun skráanna.

3. gr.

Sýslu-, hreppa- og bæjamörk fyrir Strandasýslu skulu prentuð með markaskránni. Öll þessi mörk eru brennimörk og eru þau þessi:

a) *Sýslumark.*

Str. = Strandasýsla.

b) *Hreppamark.*

Str. 1. = Bæjarhreppur.

Str. 2. = Öspakseyrarhreppur.

Str. 3. = Fellshreppur.

Str. 4. = Kirkjubólshreppur.

Str. 5. = Hrófbergshreppur.

Str. 6. = Kaldranesshreppur.

Str. 7. = Árnesshreppur.

c) *Bæjamörk.*

Str. 1. Bæjarhreppur.

1. Str. 1. Gilhagi.

2. —»— Grænamýri.

3. —»— Melar

4. —»— Fagrabrekka.

5. —»— Fjarðarhorn.

6. Str. 1. Valdasteinsstaðir.

7. —»— Borðeyrartangi.

8. —»— Borðeyri.

9. —»— Kjörseyri.

10. —»— Kvíslar.

73

8. ágúst

11. Str. 1. Laxárdalur.
12. —»— Hlaðhamar.
13. —»— Bær.
14. —»— Jónssel.
15. —»— Bakkasel.
16. —»— Hrafnadalur.
17. —»— Ljótunnarstaðir.
18. —»— Prestsbakki.
19. —»— Kollsá.

20. Str. 1. Litla-Hvalsá.
21. —»— Stóra-Hvalsá.
22. —»— Borgir.
23. —»— Kolbeinsá.
24. —»— Guðlaugsvík.
25. —»— Skálholtsvík.
26. —»— Miðhús.
27. —»— Heydalur.

Str. 2. Óspakseyrarhreppur.

1. Str. 2. Þambárvellir.
2. —»— Þórustaðir.
3. —»— Bruungil.
4. —»— Snartartunga.
5. —»— Óspakseyri.
6. —»— Krossárakki.

7. Str. 2. Einfætingsgil.
8. —»— Gröf.
9. —»— Hvítahlíð.
10. —»— Bræðrabrekka.
11. —»— Skriðinsenni.

Str. 3. Fellshreppur.

1. Str. 3. Broddadalsá.
2. —»— Broddanes.
3. —»— Stórafjarðarhorn.
4. —»— Þrúðardalur.
5. —»— Hamar.
6. —»— Fell.

7. Str. 3. Miðhús.
8. —»— Steinadalur.
9. —»— Ljufustaðir.
10. —»— Litlafjarðarhorn.
11. —»— Hlíð.

Str. 4. Kirkjubólshreppur.

1. Str. 4. Kollafjarðarnes.
2. —»— Hvalsá.
3. —»— Þorpar.
4. —»— Smáhamrar.
5. —»— Heydalsá.
6. —»— Kirkjuból.
7. —»— Klúka.
8. —»— Gestsstaðir.

9. Str. 4. Tindur.
10. —»— Gröf.
11. —»— Heiðarbær.
12. —»— Húsavík.
13. —»— Tungugröf.
14. —»— Tröllatunga.
15. —»— Arnkötuldalur.
16. —»— Vonarholt.

Str. 5. Hrófbergshreppur.

1. Str. 5. Hrófá.
2. —»— Viðidalsá.
3. —»— Þiðriksvellir.
4. —»— Vatnshorn.
5. —»— Skeljavík.
6. —»— Kálfanes.
7. —»— Hólmavík.
8. —»— Ós.
9. —»— Fitjar.
10. —»— Hrófberg.

11. Str. 5. Viðivellir.
12. —»— Aratunga.
13. —»— Kleppsstaðir.
14. —»— Kirkjuból.
15. —»— Hólar.
16. —»— Staður.
17. —»— Grænanes.
18. —»— Geirmundarstaðir.
19. —»— Gilsstaðir.

Str. 6. Kaldrananesshreppur.

1. Str. 6. Bólstaður.
2. —»— Bassastaðir.
3. —»— Sandnes.
4. —»— Hella.
5. —»— Kleifar.
6. —»— Hafnarbólmur.
7. —»— Gautshamar.
8. —»— Drangsnæs.
9. —»— Bær.
10. —»— Bjarnanes.
11. —»— Kaldrananes.
12. —»— Bakki.
13. —»— Hvammur.

14. Str. 6. Skarð.
15. —»— Sunddalur.
16. —»— Goðdalur.
17. —»— Svanshóll.
18. —»— Klúka.
19. —»— Ásmundarnes.
20. —»— Reykjarvík.
21. —»— Brúará.
22. —»— Ásparvík.
23. —»— Eyjar.
24. —»— Kleifar.
25. —»— Kaldbakur.

73
8. ágúst

Str. 7. Árnesshreppur.

1. Str. 7. Kolbeinsvík.
2. —»— Byrgisvík.
3. —»— Veiðileysa.
4. —»— Kambur.
5. —»— Kúvíkur.
6. —»— Kjós.
7. —»— Reykjarfjörður.
8. —»— Naustvík.
9. —»— Kjörvogur.
10. —»— Gjögur.
11. —»— Reykjanes.
12. —»— Litla-Ávík.
13. —»— Stóra-Ávík.
14. —»— Finnbogastaðir.

15. Str. 7. Bær.
16. —»— Árnes.
17. —»— Melar.
18. —»— Norðurfjörður.
19. —»— Krossnes.
20. —»— Fell.
21. —»— Munaðarnes.
22. —»— Eyri.
23. —»— Ingólfssfjörður.
24. —»— Seljanes.
25. —»— Ófeigsfjörður.
26. —»— Drangavík.
27. —»— Drangar.
28. —»— Skjaldarbjarnarvík.

4. gr.

Hreppsnefndin í hverjum hreppi skal annast um að þeir fjáreigendur, sem ekki hafa nægilegt upprekstrarland fyrir sig, fái upprekstur annarsstaðar, þar sem fjalllendi er nægilegt í hreppnum, og skal hún því jafna fjönu niður í löndin að rjettri tiltölu.

Nú er ekki nægilegt fjalllendi til í einhverjum hreppi, fyrir innanhreppsfe, skal þá hreppsnefndin útvega upprekstrarland í öðrum hreppum ef unt er. Allar ráðstafanir hreppsnefndar í þessu tilliti, skulu birtar hlutaðeigendum í tæka tíð. Er hver fjáreigandi skyldur til, að reka geldfje sitt á fjall, samkvæmt ráðstöfunum hreppsnefndarinnar, nema hann hafi sjálfur útvegað sjer upprekstrarland í öðrum hreppi, en þá er hann skyldur til að tilkynna það landeiganda þeim, er honum bar upprekstur hjá, í síðasta lagi tíunda maí, ella gjaldi hann honum upprekstartoll.

5. gr.

Til þess að framkvæma ákvæði 4. gr., skal hver hreppsnefnd, þegar er reglugjörð þessi hefur öðlast gildi, semja reglur um notkun upprekstrarlands í hreppnum.

73

Sá sem er óánægður með ákvæði hreppsnefndarinnar, getur skotið máli sínu til sýslu-
8. ágúst nefndar, sem leggur endilegan úrskurð á málið.

6. gr.

Í þeim sveitum, sem að áliti hreppsnefndanna, aðeins hafa upprekstrarland fyrir fje-
sitt, skal öllum búendum bannað, að taka fje til uppreksturs, úr öðrum sveitum eða sýslum.
Þó má landeigandi taka jafnmargt fje til uppreksturs, og þeim bar að reka í land hans, er
nota rjett þann, sem veittur er í 4. gr. til þess að fá upprekstur utansveitar.

7. gr.

Í upprekstrartoll greiðast 12 aurar fyrir hverja sauðkind, hvort heldur er lömb eða
roskið, alls þess fjár, sem á fjall ber að reka, ef öðruvísi er eigi umsamið. Upprekstrartollur
skal greiddur fyrir lok októbermánaðar ár hvert.

8. gr.

Tvær skulu fjallgöngur á hausti; fyrri leitardagur skal vera mánudagur í 22. viku
sumars, og skal rjettað sjálfan leitardaginn, nema í Skarðsrjett, Staðarrjett og Árnessrjett,
þar sem rjettað skal að morgni þriðjudaginn næstan eftir. Þó skal hreppsnefnd Kaldrana-
nesshrepps heimilt, að rjetta fyrsta leitardag í Skarðsrjett og láta eftirleit fara fram á mið-
vikudag. Sje heimildin notuð, skal hreppsnefndinni skylt, að tilkynna það nærliggjandi
hreppum nægilega snemma.

Annar leitardagur skal vera, næsti miðvikumaður, þar eftir, nema í Kaldrananess-
hreppi, þar skal annar leitardagur vera, næsti fimtudagur eftir fyrra leitardag.

Annar rjettardagur skal vera sjálfan leitardaginn.

Þegar hreppsnefndin álfur það nauðsynlegt, getur hún skipað fyrir, að leita þriðju
leit, og ákvæðið dag til þess.

9. gr.

Fjallskilaskyldur er hver fjáreigandi. Hreppsnefnd skal leggja fjallskilakostnað, hlut-
fallslega eftir fjárfjölda, á hvern þann mann í hreppnum, er sauðkindur á. Einnig er hrepps-
nefnd heimilt að gjöra þeim mönnum meiri fjallskil, er búa á fleiri en einni jörð, hvort
sem hann rekur þar upp nokkra kind eða ekki.

Heimilt er og hreppsnefnd, að meta allan fjallskilakostnað til peningaverðs, og jafna
honum niður á allar sauðkindur í hreppnum og ábúð eftir því sem að framan greinir. Þegar
fjallskil einhvers, nemur hálfu dagsverki, á hreppsnefnd heimting á, að hann leggi mann til
fjallskila, ef þörf krefur.

Sá, er notar land utanhrepps fyrir fjenað sinn eða nokkurn hluta hans, skal hafa
tíkynt það hreppsnefndinni í þeim hreppi, þar, sem hann á heima, áður 12 vikur eru af
sumri og er hann þá undanþeginn fjallskilum þar fyrir þennan fjenað.

10. gr.

Hlutaðeigandi hreppsnefnd skal árlega, í tæka tíð semja fjallskila-seðil, þar sem
hún fyrirskipar hvernig fjallgöngum og heimalandsleitum skuli hagað, skal hún útnefna einn
eða fleiri leitarstjóra í hreppnum, sem stjórnir göngum leitarinna og annist um að alt fari
vel og skipulega fram.

11. gr.

73

Fjallafje það, er á sumrum slangrar í kvíffe manna, skal tafarlaust skilja úr og reka 8. ágú t frá, svo það eigi verði kvífast.

12. gr.

I fjallleitum þeim, sem ákveðnar eru í 8. gr., skal öllu geldfje safnað til lögrjettar, bæði úr heimalöndum og upprekstrarlöndum. Heimaleitir og sundurdráttur á bæjum skal bannaður, en þó skal hreppsnefnd hafa leyfi til að veita undanþágu frá þessu ákvæði, þar sem brýna nauðsyn ber til, sakir þess hversu sjerstaklega hagar landi og afstöðu frá rjettarstöðum. En risi ágreiningur út af þessari undanþágu, skulu hlutaðeigendur hlíta úrskurði sýslunefndar. Geldfje það af öðrum bæjum, er kyuni að vera saman við búsmalann leitardaginn, eru hlutaðeigendur skyldir til að skilja frá og koma því í fjallsafn eða til rjettar í tæka tíð.

13. gr.

Leitarstjóri skal hlífðarlaust tilkynna hlutaðeigandi hreppsnefnd alla óhlýðni gegn fyrirskipunum sínum, en hreppsnefndin kærir slíkt til sekta, samt alla aðra skylduvarækt í tilliti til fjallskila.

14. gr.

Ein eða tvær skulu lögrjettir vera fyrir hvern hrepp á þeim stöðum, sem hjer greinir:

- Í Bæjarhreppi að Melum og Kollsá.
- Í Óspakseyrarhreppi að Snartartungu.
- Í Fellshreppi að Felli.
- Í Kirkjubólshreppi að Kirkjubóli
- Í Hrófbergshreppi að Viðidalá og Stað.
- Í Kaldrananeshreppi að Skarði.
- Í Arnesureppi að Arnesi.

15. gr.

Valdi bygging lögrjettar grasnámi eða jarðusla, skal, ef þess verður krafist, koma fult endurgjald af sveitarsjóði hlutaðeigandi hrepps eftir mati óvilhallra manna, sem rjetturinn útnefnir.

16. gr.

Hreppsnefndin skal sjá um að fjárrjettir sjeu í gildu standi, og skulu dilkar svo rúmgóðir, að engin þurfi út að hleypa fyr en fjárrætti er lokið.

Utanhreppsmenn skulu í þeim lögrjettum þar sem þeir eiga von á töluverðum fjen- aði, skyldir að hlaða upp hæfilega stóra dilka, eftir nákvæmri fyrirsögu hlutaðeigandi hreppsnefndar. Það er skylda hvers jarðarabúanda og fjäreiganda, sem er í sjálfsmensku, að vinna að rjettarbyggingu eða aðgerð, samkvæmt fyrirskipunum hreppsnefndarinnar.

Allur slíkur kostnaður jafnast niður á hreppsþúa í hlutfalli við sauðfjäreign þeirra.

17. gr.

Oddviti hreppsnefndarinnar, skal ávalt vera við taddur við rjettarhaldið, eða annar,

73 er hann til þess kveður til þess að hafa umsjón með því, að alt fari vel og skipulega fram, 8. ágúst og eru því allir, sem vinna ber að rjettarhaldinu skyldir til að hlýða fyrirköpunum þeirra.

18. gr.

Rjettarstjóri skal skipa menn til þess að líta eftir því, svo vel sem unt er, að fje ekki misdragist, svo sem með því setja þá við dilksdyr, þar sem hættast er við misdrætti, eða fela þeim að gæta í dilka áður en út er hleypt.

19. gr.

Rjett er að hreppsnefndin ákveði í leitarseðlinum, ef hún álitur þess þörf, hversu marga menn hver fjáreigandi skuli leggja til í rjettina og má enginn, sem skyldur er að gegna rjettarstörfum, fara fyrri en sundurdrætti er lokið, nema rjettarstjóri leyfi. Ef einhver fjáreigandi utan sveitar eða innan leggur svo illa til rjettarstarfa að töf verði að, er rjettarstjóra heimilt að ráða menn upp á hans kostnað til þess að draga fje hans.

20. gr.

Enginn má marka kindur í lögrjettum, nema með samþykki rjettarstjóra og undir umsjón hans.

21. gr.

Rjettarstjóri skal annast um, að ómerkingar sjeu dregnir í einn dilk, jafnóðum og þeir finnast, og skal áður en rjettarhaldinu er lokið, láta lambsmæður helga sjer dilka sína, undir umsjón hans. Þeir ómerkingar sem lambsmæður ekki helga sjer í fyrstu rjett, skulu geymdir í úrtíningi þangað til í annari rjett, en ómerkinga þá, sem engin getur þá helgað sjer, skal þegar selja og rennur andviðri þeirra í sveitarsjóð. Mýjetið fje skal og selt í lögrjett og rennur andviðri þess sömuleiðis í sveitarsjóð.

22. gr.

Rjettarbónda skal gjalda 6—12 kr. í rjettartoll árlega eftir samkomulagi við hreppsnefnd eða eftir mati óvilhallra manna.

23. gr.

Engum skal leyft að hleypa heimtufje aftur á fjall fyrir síðustu fjallleitir.

24. gr.

Skilarjettir skulu haldnar í hverjum hreppi þar og þá daga, er hjer segir:
 Í Bæjarhreppi að Melum þriðjudaginn í 23. viku sumars og á Kollsá miðvikudaginn í 23. viku sumars.
 Í Óspakseyrarhreppi að Snartartungu miðvikudaginn í 23. viku sumars.
 Í Fellshreppi að Felli, föstudaginn í 24. viku sumars.
 Í Kirkjubólshreppi að Kirkjubóli, fimtudaginn í 24. viku sumars.
 Í Hrófbergshreppi að Stað miðvikudaginn í 23. viku sumars og að Vöðirdalsá fimtudaginn í 24. viku sumars.
 Í Kaldrananesshreppi að Skarði föstudaginn í 24. viku sumars.
 Í Arneshreppi að Arnesi fimtudaginn í 24. viku sumars.

25. gr.

Úrtíningur úr fyrstu og annari rjett, skal forsvaranlega geymdur hjá þeim, sem hrepp-nefndin ákveður, þar til eigendur vitja hans, og síðasti úrtíningur til skilarjettardags. Borgun fyrir gæslu úrtýnings er 10 aurar fyrir hverja kind um sólarhringinn, er greiðist þegar kindin er afhent, og er ekki skylt að sleppa óskilafje, nema gæslukostnaður sje borgaður.

73
8. ágúst

26. gr.

Alt það úrtíningsfje, sem kemur fyrir í hreppnum eftir leitir, en fyrir skilarjettir, skal rekast bæ frá bæ þangað, sem úrtíningur er geymdur, og geymast ásamt honum. Sá, sem sleppir rekstri eða fer óforsvaranlega með hann, sæti sektum, og greiði auk þess skaðabætur, ef sannað verður, að kind hafi farist fyrir vanrækslu hans. Sama ákvæði gildir um þá, sem sækja fje í aðrar rjettir. Innansveitarfje skal rekast bæ frá bæ, skemstu leið til eiganda, einnig það, sem finst eftir skilarjett.

27. gr.

Uppboð á úrtíningsfje því, sem ekki spyrt í skilarjett, eða ekki verður komið til eiganda, skal haldið að nóni sjálfan skilarjettardaginn. Þó er hreppstjóra heimilt, að ráðstafa óskilakindum til sölu í næsta kaптún, ef hann telur eiganda það hagkvæmara.

28. gr.

Nú koma utanhreppskindur fyrir í einhverri sveit eftir afstaðnar skilarjettir, og þekkja menn eigendur að þeim, skulu þær þá á kostnað eiganda geymdar í vörslum hrepps-nefndarinnar, sem annast um, að eigendunum verði við fyrsta tækifæri gjört aðvart um það. Hafi eigendur ekki leitt sig að kindum þessum á Marteinsmessu, skal selja þær við opinbert uppboð, sem áður sje auglýst almeiningi í hreppnum með nægum fyrirvara. Kindur þær, sem koma fyrir eftir skilarjettir, og enginn þekkir eigendur að, skulu þegar seldar við opinbert uppboð, er birt sje á lögboðinn hátt í hreppnum.

29. gr.

Lýsing á óskilafje því, er við uppboð er selt og eigendur þekkjast eigi að, skal við lok hvers árs sendast oddvita sýslunefndarinnar, og skal hann sjá um, að lýsingar þessar sjeu auglýstar í Lögbirtingablaðinu. Hver sá, sem sannar eignarrjett sinn að hinu selda fje, fær andvirði þess að frádregnum kostnaði, ef hann gefur sig fram fyrir næstu septemberlok.

30. gr.

Mánudaginn í 11. viku sumars skal á vori hverju í öllum hreppum sýslunnar fram fara almenn smölun á sauðfje til rúningar. Skal þá ábúandi hverrar jarðar leita vandlega heimaland sitt, og hirða alt órúð fje, er í því kann að finnast, og koma öllu afbæjar fje í skilarekstrum aleiðis til eiganda, ella rýja úrúð fje, og skila eigandanum ullinni, og marka

73 ómörkuð lömb undir mark eiganda. Almenn smölun til skilarjettar í Bæjarhreppi skal vera 8. ágúst mánudagiun í 23. viku sumars. Auk þess er hreppsnefndum heimilt að fyrirskipa fleiri smalanir á vori, á þeim tíma, er henni þykir henta, og sömuleiðis svo oft sem þeim þurfa þykir, eftir skilarjettir að haustinu og er þá öllum fjáreigendum jafnskilt, að hlíta fyrirskipunum hreppsnefndanna í þessu efni, eins og að því er suertir fjallskil að haustinu.

Sá, sem finnur fje eftir 15. október úr öðrum sýslum, getur krafist $\frac{1}{8}$ verðs kindarinnar í fundarlaun.

31. gr.

Kaupmönnum og verslunarfjeldagsstjórum skal skylt að hafa áreiðanlega eftirlitsmenn við slátrun á öllum fjárrekstrum, sem af öðrum eru reknir til þeirra til slátrunar, og skulu eftirlitsmenn þessir hafa nákvæmar gætur á, að þeir, sem með rekstra þessa koma, sjeu rjettir eigendur og umráðamenn fjárins. Til þess að koma þessu í framkvæmd, skulu eftirlitsmenn skoða mark á hverri sauðkind, sem til slátrunar er látin. Komi fyrir kind við eftirlit þetta, með óglöggum mörkum, eða sem vafi getur leikið á, hvort sje rjett eign seljanda, skulu markskoðendur, við votta, skrifa upp aldur, lit og mark kindarinnar, svo og skýringar seljanda, og senda það svo fjótt sem unt er til hreppstjóra í þeim hreppi, þar sem seljandi á heima.

Þeir, sem fje taka til slátrunar, kosta sjálfir þann mann, sem eftirlitið hefir.

32. gr.

Hrossaeigendur skulu skyldir til að hafa greinilegt eyrnamark á öllum hrossum veturgömlum og eldri, þeim er sjálfala ganga.

33. gr.

Skyldur skal hver maður að koma öllum sínum ótömdum hrossum á afrjett eða til fjalls, svo snemma á vori hverju, sem hlutaðeigandi hreppsnefnd álitur óhætt og nauðsynlegt, og er engum heimilt að hafa hross þessi í heimahögum frá því þau eiga að rekast og til rjetta á hausti, nema hlutaðeigandi hreppsnefnd áliti ómögulegt að fá handa þeim fjallland fyrir sanngjarna borgun, ellegar að heimalandi trippaeiganda sje svo varið, að hann geti öðrum skaðlaust haft þau heima.

34. gr.

Öllum ótömdum hrossum skal smalað til rjetta í annari leit. Hross þau, sem eftir verða þegar sundurdretti er lokið, skal fara með sem óskilafje (sambr. 25. gr.). Þá skulu þau seld með 3 vikna auglýsingarfresti, fyrir sóludag, og 6 vikna innlausnarfresti eftir sóludag.

Hross eru ekki í ábyrgð kaupanda fyr en innlausnarfrestur er liðinn. Gjaldfrestur á söluverði er einnig 6 vikur.

Vöktunarkostnaður fyrir hvert hross má ekki fara fram úr 1 krónu á sólarhring, nema hrossin komi á hús og hey.

35. gr.

73

Brot gegn geglugjörð þessari varða 5—100 kr. sektum, er allar renna í sveitarsjóð þess hrepps, þar sem brotið er framið. 8. ágúst

Með mál sem rísa út af reglugjörð þessari, skal farið sem opinber lögreglumál.

36. gr.

Með reglugjörð þessari er úr gildi numin fjallaskilareglugjörð fyrir Strandasýslu frá 15. desbr. 1914.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefndin í Strandasýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nóv. 1905, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. september 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 8. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans

Oddur Hermannsson.

Vígfús Einarsson,

Reglur

74

8. ágúst

um afnot af eignum Isafjarðar og gjöld fyrir þau o. fl.

I. KAFLI.

Um notkun vatnsveitu og sölu vatns.

1. gr.

Vatnsnefnd hefir umsjón með vatnsveitu bæjarins og vatnssölu, svo sem segir í samþykkt um stjórn bæjarmálefna.

2. gr.

Eigi má leggja vatnsæð úr vatnsveitunni án leyfis vatnsnefndar. — Nema sérstaklega sé um samið, má eigi nota vatnsveituna til annars en heimilisþarfa bæjarmanna og atvinnureksturs. Þó getur vatnsnefnd með samþykki bæjarstjórnar bannað afnot vatnsveitunnar til atvinnureksturs.

3. gr.

Skip, sem á heimili utanbæjar greiði 4 kr. fyrir hverja smálest vatns, er það tekur.

4. gr.

Eftir tillögum vatnsnefndar skipar bæjarstjórn menn, er hafi á hendi vatnssölu bæjarins og hlíta þeir fyrirmælum vatnsnefndar. Gjaldið innheimta þeir gegn 60 aurum af löglest í ómakslaun, og gera bæjargjaldkera skil fyrir hvern ársfjórðung.

II. KAFLI.

Um grjót- malar- og sandnám.

5. gr.

Fasteignanefnd hefir umsjón með grjót-, malar- og sandnámi og skal leyfis til þess eitað til hennar.

1

6. gr.

Allir, sem ætla sér að fá leyfi til þess að taka upp grjót, möl eða sand í landi bæjarins, skulu leysa til þess heimildarbrjef hjá oddvita bæjarstjórnar. Heimildarbrjef hljóðar á nafn og gildir til grjótnáms í 3 mánuði, en til malar- og sandnáms í 1 mánuð frá útgáfudegi, og afhendist gegn 2 kr. gjaldi til bæjarsjóðs.

7. gr.

Fyrir hvern teningsfaðm af grjóti, sem tekinn er upp í landi bæjarins skal gjalda 5 krónur, en fyrir hverja kerru af sandi og möl 25 aura og renna gjöld þessi í bæjarsjóð.

III. KAFLI.

Um skelfiskstöku.

8. gr.

Allir, sem stunda vilja skelfiskstöku í landhelgi bæjarlandsins skulu leysa til þess heimildarbrjef hjá oddvita bæjarstjórnar, er veitir leyfið með ráði fasteignanefndar. Heimildarbrjef hljóðar á nafn og gildir fyrir eins árs veiðitíma og er látið af hendi gegn 15 kr. gjaldi í bæjarsjóð.

IV. KAFLI.

Um uppsátur skipa.

9. gr.

Hver, sem nota vill land bæjarins til uppsáturs fyrir skip skal leita þar til leyfis oddvita bæjarstjórnar, sem veitir leyfið, ef ástæða er til, með ráði fasteignanefndar. Leyfishafi skal leysa heimildarbrjef til uppsátursins hjá oddvita, gegn 2 króna gjaldi í bæjarsjóð.

10. gr.

74

Fyrir uppsátur skipa skal goldið til bæjarsjóðs um leið og heimildarbrjef er leyst, 8. ágúst fyrir skip, sem eru að brutto stærð

yfir 5 til 10 smálestir	10 krónur
— 10 - 20 —	20 —
— 20 smálestir	35 —

Auk þessa gjalds, greiðist í bæjarsjóð fyrir skip, sem eru

yfir 5 til 10 smálestir	2 krónur
— 10 - 20 —	3 —
— 20 smálestir	5 —

um mánuð hvern eða brot úr mánuði, sem skipið stendur uppi fram yfir 3 mánuði, og falla gjöld þessi í gjalddaga við lok hvers mánaðar.

V. KAFLI.

Um hagbeit, upprekstur, fjallskil, fjárböðun o. fl.

11. gr.

Bæjarbúum er heimil beit fyrir skepnur þær, er þeir sjálfir eiga, í landareign bæjarins, og skal hagbeitartollurinn vera fyrir hverja skepnu, sem slept er á landi bæjarins, sem hjer segir:

1. Fyrir hesta eldri en veturgamla: 30 kr. fyrir reiðhesta, 20 kr. fyrir tryppi og 15 kr. fyrir vagnhesta.
2. Fyrir nautgripi, veturgamla eða eldri, 10 kr.
3. Fyrir sauðfje og geitur, að lömbum og kiðum undanskildum, 60 aurar.

12. gr.

Allur geldur sauð- og geitfjenaður skal rekinn burt úr heimalandi bæjarins í síðasta lagi fyrir Jónsmessu ár hvert. Fasteignanefnd hefir umsjón með því að uppreksturinn sje framkvæmdur og getur hún látið annast uppreksturinn á kostnað fjáreigenda, hafi þeir eigi 5 dögum fyrir Jónsmessu tilkynt oddvita heunnar, að þeir hafi annast hana sjálfir.

Fasteignanefnd sjer og um að almenn böðun á fjenaði bæjarmanna sje framkvæmd fyrir nóvembermánaðarlok ár hvert, svo og um fjallskil og grenjaleitir.

Kostnaði við fjallskil, upprekstur, refaeyðingu og fjárböðun eða umsjón með þessu, skal jafnað niður á fjáreigendur eftir fjártölu.

13. gr.

Fyrir ágústmánaðarlok ár hvert skulu allir skepnueigendur senda fasteignanefnd skýrslu um pening þann, sem samkvæmt framangreindum reglum er gjaldskyldur.

Nú verður einhver uppvís að því, að hafa gefið ranga skýrslu og greiði hann þá þrefalt gjald fyrir þann pening, sem undan er dreginn.

14. gr.

Gjalddagi á gjöldum þeim, sem ræðir um í 11. gr., er 30. september ár hvert, og

74 skulu þau innheimt af bæjargjaldkera sem önnur bæjargjöld. Sama máli gegnir um niðurjöfn-
8. ágúst unargjöld samkvæmt 12. gr., er falla í gjalddaga undir eins og þeim hefur verið jafnað niður.

VI. KAFLI.

Um mótak og slægjur.

15. gr.

Allir þeir, sem taka vilja upp mó eða heyja í landi bæjarins skulu leita leyfis fasteignanefndar, er veitir leyfi gegn 50 aura gjaldi til bæjarsjóðs fyrir hvern ferfaðm til móskurðar og 50 aura gjaldi fyrir hvern hestburð af þurru heyi.

Fasteignanefnd hefur umsjón með mótaki og slægjum og skipar umsjónarmann til þess, ef þörf þykir. Hún ákveður hvort leyst skuli heimildarbrjef hjá oddvita fyrir móskurðar og slægna afnotum, gegn 2 kr. gjaldi til bæjarsjóðs.

VII. KAFLI.

16. gr.

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglum þessum, má taka lögtaki.

17. gr.

Brot á reglum þessum varða sektum frá 10—500 krónum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum.

Með mál, sem rísa út af brotum á reglum þessum, skal farið sem almenn lögreglumál.

18. gr.

Með reglum þessum eru úr gildi numdar reglur um hagbeit, upprekstur og fjallskil o. fl. í Ísafjarðarkaupstað 14. september 1896 og reglur um notkun vatnsveitu og sölu vatns á Ísafirði 12. desember 1910, ásamt öllum síðari viðaukum, og öll önnur ákvæði er koma í bága við þær.

19. gr.

Reglur þessar öðlast gildi þegar í stað.

Reglur þessar, sem bæjarstjórnin í Ísafjarðarkaupstað hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum nr. 67, 14. nóv. 1917, staðfestast hjér með til að öðlast gildi 1. september 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 8. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans.

Oddur Hermannsson.

Vigfús Einarsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Verðlaunasjóð Pjeturs Pjeturssonar óðalsbónda á Bollastöðum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 18. ágúst 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir Verðlaunasjóð Pjeturs Pjeturssonar óðalsbónda á Bollastöðum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Verðlaunasjóður Pjeturs Pjeturssonar óðalsbónda á Bollastöðum og er stofnaður með gjafabréfi hans, dags. 15. september 1919. Stofnfje sjóðsins er 3000 — þrjú þúsund krónur.

2. gr.

Verksvið sjóðsins er Bólstaðarhlíðarhreppur.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að hvetja menn til góðrar meðferðar á búpeningi. Skal það gert með vitnisburði og verðlaunum, sem veitt sjeu af vöxtum sjóðsins fyrir nægar fóðurbirgðir jafnframt góðri meðferð á búpeningi öllum.

4. gr.

Dómendur um verðleika til verðlauna skulu vera tveir forðagæslumenn hreppsins. Sjeu forðagæslumenn fleiri skal á vorhreppaskilum ákveða hverjir gegna skuli starfi þessu.

5. gr.

Aður en menn sleppa skepnum sínum á vorin skulu áðurnefndir forðagæslumenn fara saman um hreppinn og skoða fóðurbirgðir manna og ásigkomulag búpenings. Verði ágreiningur þeirra á milli um hverjir verðlaunin skuli hljóta, skal hreppstjóri tafarlaust tilkvaddur og sker hans atkvæði úr.

Að því loknu skulu þeir senda viðkomandi hreppsnefnd tilkynningu um hverjir verðlaunin hljóti það ár.

6. gr.

Við veitingu verðlauna má taka nokkurt tillit til kringumstæðna. Að öðru jöfnu skal sá ganga fyrir, sem búið hefur lengur í hreppnum, ef búsetutími þeirra hvors um sig er ekki yfir 10 ár og að sjálfsögðu getur sami maður hlotið verðlaun oft.

75.
18. ágúst

Þrenn verðlaun má veita og sju hlutföllin þessi:
fyrstu verðlaun sem 4,
önnur verðlaun sem 2,
þriðju verðlaun sem 1.

Verðlaunin afhendist á vorhreppaskilum ásamt skriflegri tilkynningu um veitinguna.

7. gr.

Sjóðurinn skal vera á vöxtum í Sparisjóði Húnavatnssýslu eða öðrum vel trygðum opinberum sjóði.

Við stofnfjeð skal ávalt leggja að minsta kosti $\frac{1}{10}$ vaxtanna, en alt að $\frac{9}{10}$ sje varið til verðlauna. Þegar ekki álitst ástæða til verðlauna leggjast allir vextirnir við hofuðstólinn.

8. gr.

Hreppsnefnd Bólstaðarhlíðarhrepps hefur umsjón og stjórn sjóðsins á hendi, ennfremur fjárreiður hans og árleg reikningskil.

Hún skal halda gerðabók, er í skal rita gerðir funda, verðlaunaveitingar og ársreikninga sjóðsins.

9. gr.

Arlegt eftirlit með reikningshaldi og eign sjóðsins hefur sýslunefnd Austur-Húnavatnssýslu.

10. gr.

Nú virðist hreppsnefnd nauðsynlegt að breyta einhverjum atriðum í skipulagsskránni, er henni það heimilt, en þó mega breytingarnar að engu leyti koma í bága við tilgang gefandans.

11. gr.

Almanaksárið er reikningsár sjóðsins.

Skipulagsskrá þessi var samin og samþykkt á fundi hreppsnefndar Bólstaðarhlíðarhrepps 10. apríl 1920 að Gunnsteinsstöðum. Það vottar

Gunnsteinsstöðum, 20. maí 1921

Hafsteinn Pjetursson
oddviti.

Fjallskilamálaireglugjörð Kjósarsýslu. 76 22. ágúst

I.

Stjórn fjallskilamála

1. gr.

Sýslunefnd hefur yfirstjórn og umsjón allra fjallskilamálefna sýslunnar. Hreppsnefnd hefur stjórn og framkvæmd á slíkum málefnum í sveitarfjlagi sínu, eða í samvinnu, þar sem fleiri sveitarfjölög en eitt hafa rjettafjlag sameiginlegt.

2. gr.

Hreppsnefndir geta gert ákvarðanir um fjallskilamál, hver í sveit sinni og upprekstrarlöndum hennar, en elgi má með því raska reglugjörð þessari, og er hreppsnefnd hverri skylt að gæta þess, að ákvæðum hennar sje í öllu hlýtt.

3. gr.

Verði ágreiningur milli hreppsnefnda út af fjallskilamálefnum, heyrir hann undir úrskurð sýslunefndar, og eins allar kröfur eða kærur á hendur sveitarstjórnarvöldum út af slíkum málefnum. Einstakir menn geta komið sjer saman um að leggja ágreining um slík mál undir úrskurð sýslunefndar, er þá skal vera bindandi fyrir málsaðila.

II.

Upprekstrarlönd og notkun þeirra.

4. gr.

Land alt í sýslunni greinist í upprekstrarlönd og heimalönd. Það teljast upprekstrarlönd, sem búpeningur gengur í á sumrum, en eru svo fjærlæg bygð, eða þannig á sig kom-in, að lítt notast á vetrum, hvort sem eru lönd einstakra jarða eða fjelagsleg afrjettarlönd, og sje skipaðar leitir í þeim til rjetta. Öll önnur lönd, nærlægari bygð, sem búfjenaður getur í gengið, teljast heimalönd.

5. gr.

Enginn má taka annara skepnur í fjelagslegt upprekstrarland (afrjett), nje án leyfis hreppsnefndar hafa það til sjernota fyrir sig, svo sem til slægna, selstöðvar eða þvílíks. — Euga skepnu má færa í upprekstrarland nje skilja þar eftir án heimildar landráðanda.

Fjenað, sem færður hefur verið í upprekstrarland (afrjettarfjenað), má eigi ónáða þar nje þaðan taka, án leyfis eða tilsjónar landráðanda, fyr en í haustleitum.

6. gr.

Hafi maður meira upprekstrarland en svo, að þurfi til eigin nota, og hafi eigi leig-

76 endur að innansveitar, skal hann bjóða hreppsnefnd forgangsrjett til leigu á því eða upp 22. ágúst reksturs í það fyrir 1. maí og tilgreina leigukjör. Hafi hreppsnefnd eigi fyrir mállok tilkynt honum að hún villji leigja, er honum heimilt að leigja öðrum.

Sá, sem upprekstur tekur í land sitt, skal fyrir 1. ágúst ár hvert skýra hreppsnefnd frá hverjir noti upprekstur hjá honum það sumar og fyrir hve margt sauðfje og hross hver. Sá er þetta vanrækir missir rjett til að kæra yfir álögðum fjallskilum (48. gr.).

7. gr.

Þyki ofsett í ógirt upprekstrarland má krefjast þar ítölu. Tilnefna málsaðilar hvor einn mann í þá gerð, en næsti hreppstjóri sje oddamaður, eða dómkvaddur maður í hans stað, sje hann við málið riðinn. Sje ítölugerð áfrýjað, dómnefnir sýslumaður þrjá óvilhalla menn, og sje einn formaður, til endilegrar gerðar um það mál. Kostnaður við þá gerð greiðist að hálfu úr sveitarsjóði, en að hálfu af landráðanda ef ofsett álzit að vera í landið, ella (að hálfu) af þeim er ítölu krafðist. Sama gildir um borgun til oddamanns við frumgerðina.

III.

Heimalönd og friðun þeirra.

8. gr.

Bannað er að færa skepnur í heimaland eða skilja þar eftir heimildarlaust, nema víst sje að þar eigi frjálst að vera. Sá, er þetta ákvæði brýtur, greiði landráðanda bætur, auk sektar. Sje eigandi viljandi valdur að færslunni má með skepnurnar fara sem óskilafje (11., 32.—33. gr.).

9. gr.

Bannað er að taka nokkra skepnu, þótt sjálfur eigi, í heimalandi, ef spjald með bæjarnafni og nafni hreppstjóra þar í sveit er á fest, nema samþykki gæslumanns eða leyfi hreppstjórans komi til (sbr. 11. gr.).

10. gr.

Gangi fjenaður úr upprekstrarlandi í heimaland getur sá eða þeir er fyrir slíkum ágangi verða, rekið fjenaðinn aftur í upprekstrarlandið, en í land nágranna má ekki reka (8. gr.). Ber grönnum að leggja hver öðrum lið til slíkrar vörzlu. Sjeu mikil brögd að ágangi á heimalönd í sveit, getur hreppsnefnd gert ráðstafanir til að afstýra honum (31. gr.), en þær ráðstafanir skal með nægum fyrirvara tilkynna nálægum sveitum. Skal þá með óhirt fje, er innansveitar hefur rjett til að ganga, svo og óþekt úrgangsfje, fara eftir ráðstöfun hreppsnefndar. Utansveitarfje, er sjest hvar á heima og eigi er hirt, getur hreppsnefnd ákveðið að rekið sje til heimkynnis þess. Kostnað við þann rekstur má greiða úr sveitarsjóði, en hann á kröfu til eigenda fjenaðarins um fulla borgun fyrir reksturinn og áganginn, nema fjenaðar-eigandi sanni að hann hafi það sumar fært skepnurnar í heimilt upprekstrarland, eða þær átt frjálst að ganga í heimalandi hans (sbr. 14. gr.) og eigi verið þaðan færðar af hans völdum.

11. gr.

Leggja má hald á hross, sem ágang gera í heimalandi, og skal þá sá, er fyrir ágangi

verður af þeim, jafnframt tilkynna umráðamanni þeirra það, og aðvara hann um að hirða þau, **76**
 ef sjeð verður hvar heima eiga, ella má tilkynna þau hreppstjóra til ráðstöfunar, en hann **22. ágúst**
 leggur til á þau merkispjöld um gæslutímann (9. gr.). Hagagjald má reikna $\frac{1}{2}$ álnar virði um
 sólarhring fyrir hross, talið frá því tilkynning er send. Hagagjald og kostnaður við tilkynning
 greiðist um leið og hrossa er vitjað, ella má halda þeim og hafa að veði uns greitt er,
 eða fara skal með þau sem óskilafje (33. gr.), ef viku lengur dregst að hirða þau frá því til-
 kynningin kom á heimili umráðamanns eða til heimkynnis hrossanna, er merkin sýna (38. gr.).

IV.

Vorsmalanir.

12. gr.

Hreppsnefnd skipar fyrir um smalanir á vorum eftir þörfum, bæði í heimalöndum
 og upprekstrarlöndum sveitarinnar. Eru allir, sem ábúð eða afnot jarðar hafa, skyldir að
 hlýða þar að lútandi ráðstöfunum hennar.

Rjett er að hreppsnefnd gefi öðrum sveitum, sem þar eiga fjár von, kost á að senda
 menn til smölunar og aðstoðar við rjettun, og sje það gert, skulu þeir háðir stjórn þar við
 þau störf, og mega hirða um fje sveitar sinnar í rjettunum.

13. gr.

Hreppsnefnd skipar rjettastjóra í vorrjettum, og eru allir viðstaddir skyldir að hlýða
 honum. Hann gerir ráðstafanir til að hirt sje um rúning fjár og mörkun lamba, er fjar-
 staddir menn eiga þar eða aðrir, sem eigi hafa tekið þátt í smölun í sveitinni, og að rjett-
 unarstörfin fari fram með góðri reglu, ull komist til skila, lömb sjeu rjett mörkuð og komist
 til mæðra sinna. Skal hreppsnefnd ákveða sanngjarnt gjald fyrir rúning og skil á ull og
 fyrir mörkun lambs. Við heimasmalanir skulu menn og gera sjer far um að greiða eftir föng-
 um fyrir skepuum fjarlæggra eigenda á sama hátt, gegn samskonar ákveðinni borgun. Þekkist
 eigi eigandi kindar, sem rúin er, skal ullin, ásamt marklýsingu, send hreppstjóra, er fer með
 hana sem óskilafje (33. gr.).

V.

Upprekstrarákvæði.

14. gr.

Hreppsnefnd skal láta þeim sveitarbúum, er þess óska, í tje álit sitt um hve marg-
 an fjenað, auk málnytarpénings og taminna hrossa, þeim sje frjálst að hafa í ógirtu heima-
 landi um sumartímann. Að öðru leyti ber öllum, sem eiga eða hafa til umráða dílkær, frá-
 færulömb, geldfje eða ótamin hross, að reka upp slíkan fjenað, nema í fullheldri girðingu sje.
 Þeir, sem ekki eiga víst upprekstrarland eftir þörfum, snúi sjer til hreppsnefndar fyrir 15.
 maí með tilmæli um, að hún útvegi þeim upprekstrarleyfi, og ber henni þá að hlutast til um
 þetta (6. gr.). Vanræki maður að útvega sjer upprekstrarleyfi eða að reka upp fjenað sinn,

76 og kæri nágrannar hans það fyrir hreppsnefnd, getur hún, ef þörf gerist, annast um þetta, 22. ágúst en vanrækslumaður greiði allan kostnað, er af því leiðir, auk sektar.

Mannýgar skepnur, hrúta eða naut, má alls eigi uppreka nje hafa óhamlaðar í heimalandi.

VI.

Fjallskil.

15. gr.

Fjallskilaskyldur er hver sá, sem fjenað á eða hefur til umráða, hvort sem jörð hefur til afnota eða eigi. Svo má og leggja fjallskil á notanda jarðar þótt hann hafi eigi skepnur til umráða. — Til leita í hverju upprekstrarlandi ber einkum að skipa þá er það nota. — Öllum er skylt að leggja til fjallskila eftir fyrirskipun hreppsnefndar; skal fyrirskipun hennar um aðal-haustfjallskil birt með fjallskilaboði, er komið sje til kynna þeim, er hlut eiga að máli, viku fyrir fyrstu haustleitir.

Fjallskilakostnaði má jafna niður og leggja á bæði í vinnu og í peningum, eftir því sem hreppsnefnd álitur hagkvæmt.

16. gr.

Hver maður er fjallskilaskyldur í sveitarfjelagi því, sem hann á heimili í. Fjallskil má leggja á mann þar sem hann notar upprekstur fyrir skepnur sínar, þótt utansveitar sje, og er honum þá skylt að hlýða í því efni fyrir mælum hreppsnefndar þeirrar sveitar, er hann rak upp í; en eigi er hann fyrir það laus við fjallskilaskyldu í sveit sinni, nema að því leyti, sem hann fær þar undanþágu. — Til fjallskila telst eitt hross í upprekstri jafnt 6 sauðkindum.

Umráðamaður lands, sem tekið hefir til sumargöngu fjenað af utansveitarmönnum, á að tilkynna þeim, hver fjallskil þeim eru ætluð í fjallskilaboði sveitariunar, og ber hann ábyrgð á fjallskilum þeirra gagnvart hreppsnefndinni.

VII.

Haustleitir.

17. gr.

Þrennar skulu vera aðal-haustleitir til rjetta. Skal í hvert sinn leita öll upprekstrarlönd, er sókn eiga að hverjum rjettum. — Leitir fara venjulega fram daginn áður en rjettað er. Lamað fje og ósjálfbjarga ber einnig að færa til rjetta. Hrossum sje safnað í 2. og 3. leit.

18. gr.

Hver sá, er ábúðarnot jarðar hefur, skal vandlega smala heimaland hennar í hvert sinn er leitir fara fram, og færa úrtíning þaðan til rjetta eða saman við safn á leið þangað. Getur hreppsnefnd ákveðið smölunardag, og einnig skipað menn til að hafa eftirlit með því, að þessu sje hlýtt, og að úrtíningur sje rekinn í samlögum frá bæjum, sem langt eiga til rjettanna; má telja slíkt eftirlit með fjallskilum. En sje heimalandsmölun og færsla úrtínings til rjetta vandrækt, skal hreppsnefnd láta gera þetta, eftir því sem við verður komið, og er jarðarnotandi skyldur að greiða allan kostnað af því leiðandi, auk sektar.

19. gr.

76

Hreppsnefnd skipar foringja fyrir hverja leit, og varaforingja, ef þurfa þykir. Leita-^{22. ágúst} foringjar skipa fyrir um leitir, og ræður hver þeirra yfir safni sínu uns það er komið í rjettir, eða skipaður safngæslumaður tekur við umsjón þess. — Leitarmönnum ber að sýna leitarforingja fulla hlýðni meðan þeir eiga að vera undir stjórn hans.

20. gr.

Skipa skal menn til að vera í útrjettum, þar sem að mun er von fjenaðar úr sveitinni, nema á annan hátt sje um hirðing hans samið. Sjeu fleiri menn en einn sendir í útrjettir saman, ber að tilnefna foringja fararinnar, og skal hann hafa gætur á að vandlega sje hirtur þar fjenaður úr sveitinni, vel með hann farið og honum haldið til skila er í sveitina kemur.

21. gr.

Sá, er eigi hirðir um að senda mann í leit eða vanrækir að gera önnur fyrirskiptu fjallskil, skal greiða í sveitarsjóð það, sem hin vanræktu fjallskil eru af hreppsnefnd metin til verðs, auk sektar. Kaupa má, ef kostur er, mann í stað þess er vantar, á kostnað sveitarsjóðs. Ef maður, sem sendur er í útrjettir eða leit, reynist svo liðljettur eða illa útbúinn, að eigi fái unnið fult gagn, að dómi foringja hans og annara rjettsýnna manna, er um vita, greiði sá, er þann mann sendi, sveitarsjóði fulla borgun eins og fyrir vanrækt fjallskil, og má, ef þörf gerist og unt er, kaupa mann í hans stað á kostnað sveitarsjóðs.

VIII.

Rjettir og rjettastörf.

22. gr.

- a. Eyjarjettir í Kjós; fyrsti rjettadagur: þriðjudagur í 22. viku sumars; rjettafjelag: Kjósarhreppur Sundurdrátt má hafa að Fossá.
- b. Kollafjarðarrjettir á Kjalarnesi; fyrsti rjettadagur: miðvikudagur í 22. viku sumars; rjettafjelag: Kjalarneshreppur. Sundurdrátt má hafa við Arnarhamar.
- c. Hafravatsrjettir í Mosfellsveit; fyrsti rjettadagur: þriðjudagur í 22. viku sumars rjettafjelag: Mosfellssveit og Seltjarnarneshreppur ásamt Reykjavíkurbæjarlandi. Sundurdrátt má í síðari rjettum hafa þar sem hreppsnefndir rjettafjelagsins ákveða. — Önnur rjettun fer fram í öllum rjettunum 2 vikum síðar sama vikudag og fyrsta rjettun, og 3. rjettun 2 vikum þar frá. — Úrgang úr sundurdráttarrjett skulu tilkvaddir menn reka svo fljótt sem verða má, að í tækan tíma sje kominn til aðalrjetta.

23. gr.

Rjettastæði má breyta eftir tilsögn hreppsnefndar, hafi $\frac{2}{3}$ fjallskilaskyldra búenda í rjettafjelagi samþykkt það, og komi samþykki sýslunefndar til. Sama gildir ef rjettafjelagi skal breyta. Sje rjettastæði breytt skal það auglýst í lögbirtingablaði landsins. — Eigi má synja um rjettastæði, þar sem hreppsnefnd óskar að hafa það, ef eigi er ræktað land.

76

22. ágúst

Abúandi jarðar, er land á undir rjettum, fær úr sveitarsjóði þóknun fyrir átroðning af rjettunum eftir samkomulagi eða mati dómkvaddra manna.

24. gr.

Bygging og viðhald rjetta, með nægum dilkum fyrir fjenað rjettafjelagsmanna, ómerkingadilk og safngerði, annast hreppsnefnd þar sem rjettir eru. Við aðalrjettir hverjar skal utansveitarmönnum, er þar eiga von fjár að mun, skylt að hafa dilk fyrir fjenað sinn, og ber hreppsnefnd þar sem rjettirnar eru, að annast bygging og viðhald slíkra dilka á kostnað notasveitarinnar.

Kostnaði við bygging og viðhald rjetta skal hreppsnefnd, hver í sinni sveit, jafna niður, að $\frac{2}{3}$ eftir tölu sauðfjár og fjallaskilaskyldu-hrossa, en að $\frac{1}{3}$ eftir tölu jarðarhundraða að því er landbúnaðarjörðum viðkemur, en á landlitlum sjávarjörðum ber að jafna á eins mörg hundruð, eins og áhöfn búpenings er á þeim eða gæti verið að hundruðatali (í fríðu) eftir áliti hreppsnefndar.

25. gr.

Hreppsnefnd skipar rjettavörð, er hafi gætur á að rjettir sveitarinnar sjeu jafnan í góðu standi. Það, sem rjettavörður kostar til viðhalds rjetta, greiðist honum úr sveitarsjóði eftir reikningi, er hreppsnefnd úrskurðar, en síðan jafnar hún þeim kostnaði á þá, er í hlut eiga (25 gr.).

26. gr.

Hreppsnefnd skipar rjettastjóra til að sjá um rjettastörfin; skal hann annast um að rjettun byrji svo snemma dags sem verða má, og að góð regla og gangur sje á rjetta-störfunum; má enginn viðstaddur óhlýðnast fyrirskipunum hans þar að lútandi. Ber hreppstjóra að aðstoða hann, ef þörf gerist. — Rjettastjóri getur skipað formann í hverju dilkfjellagi, er sje honum til aðstoðar við rjettastjórna, sjái um drátt í dilkinn og rekstur fjenaðarins úr rjettunum. — Enginn má hleypa út úr dilk fyrir rjettastjóri leyfir og hefur látið kanna fjeð í dilknum; að því er hver viðstaddur skyldur að vinna, sem til er kvaddur; skal einkum vanda til skoðunar í þeim dilkum, sem margir draga í eða fje úr er rekið í fjarlægð.

27. gr.

Rjettastjóri sjer um að allir markleysingar (ómarkaðir og eyrnaskemdir), er í safni finnast, séu dregnir sjer í dilk, og skal þeim, er þess óska, gefinn kostur á að láta mæður helga sjer þar afkvæmi, undir umsjón manns, er hreppsnefnd hefir til þess skipað. Ber honum ásamt rjettastjóra eða hreppstjóra að úrskurða um hvort móðir hafi helgað sjer markleysing (lamb, klö, folald).

28. gr.

Rjettastjóra ber að annast um að dreginn sje allur sá fjenaður, er sjeð verður hvar á heima, eftir markaskrár eða þekking áreiðanlegra manna og sem viðstaddir menn fást til að hirða og trúa má fyrir að koma til skila; má enginn, sem til þess er kvaddur, skorast undan aðstoð við þetta.

Við drátt fjenaðar gengur hornamark fyrir eyrnamarki, skrásett brennimerki, ef eigi

eiga fleiri hið sama, fyrir eyrna- og horna-marki og greinilega áletrað spjald (38. gr.) fyrir 76 öðrum merkjum og mörkum. Þó er sá, sem forgangs merkið á, skyldur að gera grein fyrir, 22. ágúst ef þess verður krafist, hvernig hann hefur eignast skepnuna, og svo hver annara eigenda merkja eða marka.

Úrgangsfje það, sem afgangs verður, eftir nákvæma skoðun á hverri skepnu við skrádrátt, svo og markleysinga óútgegna, afhendir rjettastjóri hreppstjóra sem óskilafje, en hann lætur skoða hverja skepnu á ný, semur með aðstoð tilkvaddra manna lýsing á þeim, og selur þær síðan við uppboð í rjettunarlokin.

30. gr.

Í haustrjettum eða leitum má eigi eyrnamarka fje nema með leyfi hreppstjóra og að viðstöddum 2 áreiðanlegum mönnum; skulu þeir, ef krafist verður, gera grein fyrir hvers vegna mörkunin fór fram og hvaða mark á var. Ef sala og kaup á skepnum fer fram í rjettum, ber seljanda að skýra hreppstjóra frá því, og getur hann haft eftirlit með slíkrí verslun, þyki honum ástæða til.

IX.

Aukasmalanir.

31. gr.

Auk aðal-haustleita (17.—18. gr.) getur hreppsnefndin ákveðið smalanir á öðrum tímum. Sje svo ákveðið, að úrtíningur skuli þá rekinn til rjetta, ber að tilkynna rjettunardaginn nálægum sveitum. Þá er smalanir án rjettunar fara fram, eru allir búendur og jarða notendur skyldir til að greiða fyrir skilum á annara fjenaði, er fyrir kemur í löndum þeirra og senda hann á rjetta leið til næsta bæjar (sjá þó 8. og 10. gr.). Hreppsnefnd getur ákveðið rekstrarleiðir í sveitinni, ef þess er þörf. Ber búanda hverjum að flytja fjenaðinn áfram bæ frá bæ í leið, uns til skila er kominn.

X.

Meðferð óskilafjenaðar.

32. gr.

Markleysinga og annan óskilafjenað, er fyrir kemur eftir afstaðnar haustleitir, skal sá, er slíkt kemur fyrir hjá, þegar senda á leið til hreppstjóra (31. gr.), og ber honum að ráðstafa því eftir bestu föngum, ella selja við uppboð (33. gr.).

Sje manni dregin skepna, sem ekki er eign hans, en þó með hans marki, er honum óheimilt að halda henni og auglýsa sjálfum, heldur ber að afhenda hana hreppstjóra sem annað óskilafje.

33. gr.

Óskilakindur skulu venjulega seldar án innlausnarfrests nema einkent metfje sje (t. d. kynbóta- eða forustukindur). Metfje og hross, eldri en folöld, skal selja með 6 vikna innlausnarfresti frá söludegi og má kaupandi eigi farga þeim þann tíma nje marka á eyrum,

76 þótt í hans ábyrgð sjeu. Óskilafjenað, sem hreppstjóra hefur verið sendur eftir aðalhaust-
22. ágúst leitir (32. gr.) og eigi orðið til skila komið, svo og ágangshross sem í óskilum verða vegna þess, að eigi sjest hvar heima eiga, á hverjum tíma árs sem fyrir koma, (11. gr.), selur hreppstjóri að undanfarinni uppboðsauglýsingu á þann hátt, sem í sveitinni tókast, þó með minnst viku fyrirvara eigi að selja hross, eldra en folald. — Borgun fyrir haga og gæslu óskilafjenaðar, svo og fóður, ef þess er þörf, ákveður hreppstjóri eftir gangverði á slíku þar í sveit. Sá, er kæra vill um of háan kostnaðarreikning, sendi kæru sína sýslunefnd, er leggur endilegan úrskurð á það mál.

Akvæði þessarar greinar um innlausnarfrest og auglýsingarfyrirvara falla burt ef óskilaskepna, sem þau annars ættu við, er vegna fötlunar, sjúkleika, meгурðar eða þvítíks ekki lífvæn eða fóðurtæk, að dómi 2 tilkvaddra, greinargóðra manna.

34. gr.

Eftir uppboð á skepnum þeim, sem með innlausnarfresti eru seldar, skal hreppstjóri við fyrsta tækifæri senda lýsing á þeim til birtingar í lögbirtingablaði landsins, og tilgreina söludag. Sjeu seldar skepnur innleystar, skal eigandi greiða 10 % af uppboðsverðinu til kaupanda fyrir ábyrgð á þeim; svo geiði hann og annan áfallinn kostnað til innlausnardags.

35. gr.

Í janúarmánuði skal hreppstjóri senda markaverði skýrslu um óútgenginn óskilafjenað, nema ómörkuð lömb, sem í sveitinni hefir seldur verið á næstliðnu ári. Skal lýsing hverrar skepnu byrja á marki, ef á er, og þeim raðað eftir stafrófi; semur markavörður síðan skýrslu í einu lagi um selt óskilafje í sýslunni, er birtist í lögbirtingablaði landsins.

36. gr.

Andvirði selds óskilafjenaðar, að áföllnum kostnaði fráðregnum, greiðist eiganda ef hann gefur sig fram við hreppstjóra og sannar honum eignarrjett sinn innan 1. ágúst næsta, ella greiði hreppstjóri það í sveitarsjóð fyrir septemberlok, og gefi jafnframt skýrslu til oddvita um allan óskilafjenað, sem seldur hefir verið þar í sveit fyrra ár, er fylgi sveitarsjóðsreikningi.

XI.

Mörk og markaskrár.

37. gr.

Hver, sem skepnur á eða hefur til umráða, er skyldur að hafa á þeim glögt mark eða merki, svo vafalaust verði sjeð hvar þær eiga heima. Sje sauðfje með óskýru eða villandi eyrnamarki ber að hornmarka það, ef unt er, og brennimerkja með skrásettu einkamerki. Sjeu hjeraðs- og sveitamörk eigi upp tekin, ber að hafa sveitarbrennimerki á hyrndu fje, eldra en lömbum; sje þetta vanrækt, getur eigandi ekki átalíð, þótt fjeð verði eftir í úrgangi. Metfje ber að merkja með vél festu spjaldi, er orðið: metfje eða met sje á letrað, ella verður eigi átalíð þótt það við óskilafjárölu sje selt án innlausnarfrests. — Við mörkun sauðfjár má alls eigi skera meira af eyra en svo, að minst $\frac{2}{3}$ hlutar þess sjeu óskertir.

38. gr.

76

22. ágúst

Hver sem hefur undir hendi hross, sem ekki er með eyrnamarki skrásettu í gildandi markaskrá á því heimili, sem hrossið þá telst til, skal merkja það með spjaldi úr haldgóðu efni vandlega festu í fakið framanvert, eða með málmspjaldi festu í eyra, er á sje letrað svo greinilega að ekki sje um að villast hvar hrossið eigi að vera. Sje þetta vanrækt, getur enginn átalíð þótt farið verði með hrossið sem óskilafje, ef það fer á flæking eða gerist ágangs-hross (11. og 33. gr.).

39. gr.

Markaskrá hefur Kjósarsýsla væntanlega sameiginlega með Gullbringusýslu, ásamt Hafnarfirði og Reykjavík (og ef um semur, Arnessýslusveitunum vestan vatna, sbr. »Ingólfs-skrána« 1917). — Enginn má taka upp mark, sem sammerkt er eða villandi námerkt við annað skrásett mark á því svæði, sem skráin tekur yfir, nje annarsstaðar í Arnessýslu eða í Borgarfjarðarsýslu. Mikil særingarmörk má eigi upp taka nje þau mörk, sem vandgerð eru svo að eigi valdi vafa.

40. gr.

Þá er markaskrá skal prenta fyrir skrársvæðið (39. gr.), væntanlega 5. hvert ár, skal hver markelgandi, sem eigi vill láta mark sitt niður falla, koma því í skrána, og greiða markgjaldið. Fyrir nýtt mark skal greiða 5-falt markgjald. Sýslunefnd getur ákveðið stighækkandi markgjald fyrir fleiri sauðfjármörk en eitt hjá manni. Hafi maður sjerstaklega hrossamark má það einungis nota á hross (og naut).

Prenta ber svo mörg eintök af markaskránni handa Kjósarsýslubúum, að hver markelgandi geti fengið eitt, og auk þess nokkur til vara, og til að senda í nálæg hjeruð, þar sem von er fjársamgangna úr sýslunni. — Fjallaskilamálareglugerð sýslunnar ber að prenta með markaskránni.

Aður en mörkum er safnað til prentunar skal sýslunefnd hafa ákveðið markgjald, til lúkníngar kostnaði við söfnun markanna, skráning og útgáfu skrárinnar. Nægi markgjaldið eigi, greiðist það, er á skortir, úr sýslusjóði, og í hann rennur afgangur, ef nokkur verður.

41. gr.

Sýslunefnd kys markavörð (væntanlega í samráði og samvinnu við sýslunefnd Gullbringusýslu) til að annast alt það, er að upptöku marka og útgáfu markaskrár lýtur, í hvert sinn sem ákveðið er að prenta markaskrá að nýju, og gildir kosning hans millitímabil- ið; sama gildir um vara-markavörð. — Hreppsnefnd hver kys mann til að safna og raða mörkum í sveitinni og inheimta markgjöldin; kosning hans skal oddviti tilkynna markaverði fyrir lok ágústmánaðar það ár, sem mörkum skal safna. Markasafnari fær sem þóknun 10% af markgjöldum úr sveitinni, en að öðru leyti sendir hann þau með markaseðlunum til markavarðar, er að lokinni skrárutgáfu gerir reikningskil til sýslunefndar.

Markavörður skipar fyrir um tilhögun markasöfnunar og alt, er þar að lýtur; ber safnendum að haga sjer í því eftir fyrir mælum hans; þeir skulu gera grein fyrir hver mörkin eru ný, en svo teljast þau mörk, sem eigi eru í skrá þeirri, er þá gildir í hjeraðinu, eða hafa auglýst verið samkvæmt reglugerð þessari (41.—42. gr.).

Vel ber að vanda til allra starfa við uppskrift og söfnun marka, röðun í skrá, prófarkalestur og alt því viðkomandi. Verði bagaleg villa í markaskrá ber þeim, sem að henni er valdur, að gefa út leiðrjettingu og auglýsa á sinn kostnað í lögbirtingablaði landsins.

76

22. ágúst

42. gr.

Það sem markavörður finnur athugavert við þau mörk, sem honum berast, skal hann tilkynna brjeflega þeim, er í hlut eiga, og jafnframt benda á annað mark, er koma megi í stað hins senda. Hafi svör við slíkum brjefum eigi borist honum fyrir ákveðinn tíma, getur hann litið svo á að hið ávísaða mark sje þegið, og sett það í skrána í hins stað.

Vilji maður taka upp mark eða nota aðflutt mark á skrárvæðinu milli markasöfnunarára, skal hann um það leita samþykkis markavarðar, og að því fengnu auglýsa markið í lögbirtingablaðinu; er honum það þá frjálst til notkunar, en óheimilt að öðrum kosti. Hverri slíkri markleyfisumsókn fylgi 10 falt markgjald, er greiðist markaverði fyrir ómak hans.

43. gr.

Sýslunefnd leiti samvinnu við nágrannasýslunefndir um gagnkvæmar ráðstafanir til að afstýra sammerkjum og námerkjum, einkum að þegar markaskrársetning fer fram í þeim hjeruðum, þá beri skrársemjendur sig saman við markavörð um ný mörk, nöfn marka, tilhögun í skránum og annað þar að lútandi.

XII.

Rekstra-ákvæði.

44. gr.

Við rekstur sauðfjár og hrossa um Kjósarsýslu, á leið til útflutnings eða slátrunar, skal gæta ákvæða þessarar greinar og hinnar næstu (44.—45. gr.).

Formaður skal vera fyrir rekstrarmönnum, og ber hann ábyrgð á að rekstra-ákvæðunum sje hlýtt; að honum skal mega ganga um greiðslu sektar, ef til þess kemur; hann skal, ef krafist verður, gera nákvæma grein fyrir tölu skepnanna í rekstri hans, og annast skal hann um að allar skepnur í rekstrinum sjeu með rekstrarmerki, jafnan svo skýru að eigi sje um að villast.

Rekstri skal svo haga að forðast sje að skemma lönd þau, sem um er farið, og má alls eigi æja í heimalöndum án heimildar. Eigi má reka yfir heimalönd annarsstaðar en almenningsvegir liggja, nema leyfi landráðanda sje fengið. Varast skal að annar fjenaður lendi saman við, og má alls eigi á ferð vera með rekstur þegar rökkvað er af nóttu.

Rekstursformaður ber ábyrgð á að nægilega sje liðað við reksturinn. Við mikla rekstra skal jafnan vera maður á undan (framan við) til að gæta varúðar, en það telst mikill rekstur ef fleira er en 300 kindur eða 80 hross.

45. gr.

Lendi öðrum skepnum saman við rekstur, þá skal að næsta bæ, eftir að þess verður vart, aðgæta reksturinn vandlega og taka úr það sem saman við hefur komist; er heimalönnunum skylt að leggja lið til þess eftir ástæðum, endurgjaldslaust alt að stundar bið, en ef lengur er, gegn endurgjaldi, sem formaður rekstursins sjer um greiðslu á. Hann skal annast um að skepnur þær, sem saman við hafa komist, komist aftur til átt Haga sinna svo fljótt sem verða má, eigendum þeirra að kostnaðarlausu. — Sá, er fyrir boga verður af misrekstri, á aðgang að rekstursformanni um bæt看, en hann aftur að þeim, er valdið kann að hafa.

XIII.

Refavinslu-ákvæði.

76

22. ágúst.

46. gr.

Hreppur hver telst refaveiðasvæði. — Hreppsnefnd skal vandlega hafa gát á og sporna við því, að refir geti hafst við í löndum þeim, er sveitinni tilheyra; skal hún gera ráðstafanir til að leitað sje að grenjum, þau unnu og refum eytt hvenær og hvar sem hittast. Skulu nágranna-hreppsnefndir vinna saman að slíkum ráðstöfunum, svo samtaka geti orðið um fjörráð við refi, ef þeirra gerist vart að mun. — Hreppsnefnd getur skipað refavörð, eða falið manni, sem hún álitur best til fallinn, að hafa á hendi framkvæmdir á ráðstöfunum hennar þessu viðvíkjandi. Kostnaður, er af refavinsluframkvæmdum leiðir, greiðist úr sveitarsjóði.

Verði nokkur sýslubúa var við refi eða smogin gren þeirra í sýslunni, eða í næstu löndum við hana, skal hann þegar skýra oddvita sveitar sinnar eða refaverði nákvæmlega frá um það, og vísa á staðinn, ef þurfa þykir.

Við lok hvers árs ber oddvita hreppsnefndar að senda oddvita sýslunefndar skýrslu um starfsemi í sveitinni á því ári til að verjast og eyða refum. — Sýslunefnd skal hafa gætur á að hreppsnefndir geri skyldu sína í þessum efnunum, og gera ákveðnar fyrirskipanir þar að lútandi, ef ástæða verður til.

XIV.

Ýmisleg ákvæði.

47. gr.

Bannað er að misþyrma skepnum á nokkurn hátt, svo sem með svelting, hundbeiting, hártogun og öðru þvflíku við rjettir, í rekstrum eða gæslu, í leitum, heimasmölunum, eða annari viðureign og meðferð. Brot gegn þessu varða skaðabótum og hegningu að lögum.

48. gr.

Enginn má fresta að framkvæma þær fyrirskipanir, sem gerðar eru samkvæmt reglugerð þessari, þótt óánægður sje með þær, nje að greiða ákveðin gjöld. Sá, sem órjetti þykist beittur í slíku, getur kært það, og gilda um þær kærur sömu reglur sem um útsvarskærur.

49. gr.

Í fjallskilamálum gilda um geitfje sömu ákvæði og um sauðfje, um nautpening, ef upp er rekinn eða í óskilum verður, sömu og um hross.

50. gr.

Sektir fyrir brot á reglugjörð þessari eða gegn elastökum ákvæðum hennar eru 1—200 krónur, er renna í sveitarsjóð þar sem brotið er framið. — Einföld sekt þó aðeins 1—100 krónur, nema þyngri hegning liggi við að lögum. — Tvöföld sekt skal vera fyrir brot gegn ákvæðum 8.—9. gr. og 44.—45. gr. — Gjöld öll út af fjallskilamálum samkvæmt reglugjörð þessari hafa lögtaksrjett sem sveitargjöld.

Mál út af brotum á reglugjörð þessari skal farið með sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi gengur í gildi 1. september 1921 og er jafnframt úr gildi feld »Reglugjörð fyrir Kjósarsýslu um fjallskil og fl., 3. ágúst 1909« og »Reglugjörð um grenja-leitir og refaveiðar í Kjósar- og Gullbringusýslu, 30. júlí 1891« og viðauki við hana, 29. júní 1894 að því er Kjósarsýslu viðkemur.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefndin í Kjósarsýslu hefur samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaga 10. nóv. 1905 og lögum nr. 48, 28. nóv. 1919, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. september 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 22. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans.

Oddur Hermannsson.

Páll Pálmason.

Auglýsing

**um breyting á gjaldskrá fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps
frá 22. maí 1919.**

Í stað orðanna »10 %« í síðustu málsgrein 1. gr. gjaldskrár fyrir rafveitu Suðurfjarðahrepps frá 22. maí 1919 komi: 60 %.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 22. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans.

Oddur Hermannsson.

Páll Pálmason.

Staðfesting konungs á stofnskrá »Gullpennasjóðsins«, útgefin á 78 venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra Íslands 24. ágúst 24. ágúst 1921. Stofnskráin er þannig:

Stofnskrá

»Gullpennasjóðsins«.

1. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með tillögum þeirra manna, er útskrifuðust úr Reykjavíkur lærða skóla 1896 og lifðu það að verða 25 ára stúdentar í júnímánuði 1921, og tekur hann við tillögum síðar frá stofnendum eða afkomendum þeirra. Stofnufjeð er kr. 3650,00.

2. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í aðaldeild Söfnunarsjóðs Íslands og skal leggja öll tillög og gjafir við höfuðstól hans, svo og að minsta kosti $\frac{1}{4}$ ársvaxta.

3. gr.

Allir vextir leggjast við sjóðinn uns hann er orðinn svo stór, að $\frac{3}{4}$ ársvaxtanna nemi 200 kr. og andvirði gullpenna, er þá skal veita að verðlaunum fyrir besta íslenska ritgerð um sjálfvalið efni, eða skáldsögu, samda af nemanda í efsta bekk Hins almenna menta-skóla í Reykjavík, eða þess skóla, er koma kynni í hans stað, og sje hún eigi meira en 5000 orð að lengd og send dómendum fyrir 1. apríl. Verðlaunin skulu afhent við skólauppsögn, en verðlaunaritgerðin eða sagan birt í einhverju íslensku tímariti og þess getið að hún hafi hlotið verðlaun úr sjóðnum.

Nú þykir dómendum elttthvert ár engin af ritgerðum þeim eða sögum, er þeim berast verðlauna verð, og leggjast þá ársvextir óskiftir við höfuðstólinn.

4. gr.

Þegar sjóðurinn hefir vaxið svo að $\frac{3}{4}$ ársvaxtanna nemi 400 kr. eða meira fram yfir það, sem veitt er til verðlauna, má 6. hvert ár veita úr honum styrk til utanfarar efnilegasta umsækjanda, enda hafi hann fengið verðlaun úr sjóðnum. Eigi má utanfararstyrkur minni vera en 2000 kr.

5. gr.

Rector skólans hefir stjórn sjóðsins á hendi og birtir árlega reikning hans og skýrslu um störf hans í skýrslu skólans.

6. gr.

Dómendur um ritgerðir þær og sögur, er sendar eru til verðlauna, og um þá menn, er sækja kynnu um utanfararstyrk úr sjóðnum, eru: aðalkennari skólans í íslensku, aðalprófessor í íslenskum bókmentum við Háskóla Íslands og sá af stofnendum sjóðsins eða afkomend-

78 um þeirra, er rektor skólans tilnefnað á hvert. Sje efni ritgerðar þann veg, að enginn af 24. ágúst dómendum þykist bær um að dæma, skal leita umsagnar besta sjerfræðings, er til næst. Formaður dómnefndar er aðalkennari skólans í íslensku.

Reykjavík, 30. júní 1921.

*G. Björnsson. Guðm. Finnbogason. Þórður Pálsson. Jónas Kristjánsson.
Magnús Þorsteinsson. Ing. Gíslason. A. Fjeldsted. Stefán Kristinsson.
Edwald F. Möller. Sv. Hallgrímsson. Jónmundur Halldórsson.
Steingrímur Matthíasson. H. Kr. Júlíusson. Þorbjörn Þórðarson. Arni Þorvaldsson.*

Reglugjörð

79
29. ágúst

um viðauka við reglugjörð um notkun og meðferð rafmagns á Patreksfirði frá 3. október 1919.

Við 2. gr. reglugjörðar um notkun og meðferð rafmagns á Patreksfirði frá 3. okt. 1919 bætist.

Nú hafa einstakir rafmagnsnotendur suðuáhöld, straubolta eða önnur áhöld, sem þurfa rafmagnsstraum, skal þá rafveitunefnd heimilt að heimta áhöldin framseld til geymslu eða ráðstöfunar eða slíta sambandi viðkomandi rafmagnsnotanda. Þó skal rafmagnsnotanda elgi skylt að afhenda slík áhöld ef rafmagnið er leitt í hús hans um straumtakmarkara.

Reglugjörð þessi er hjermeð sett samkvæmt lögum nr. 51, 3. nóv. 1915, og birt til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 29. ágúst 1921.

Í fjarveru ráðherrans

Oddur Hermannsson.

Páll Pálmason.

Efnahagsreikningur

80

Spítalasjóðsins „Vinamíning“ hinn 31. desember 1920.

Tekjur:

1. Inneign við sparisjóð Árnassýslu 1. janúar 1920	kr. 2239 36
2. Gjafir til minningar um látna settingja og vini	— 229 25
3. Sparisjóðsvextir 1920	— 123 45
	kr. 2592 06

Gjöld:

1. Lagt inn í sparisjóð	kr. 226 75
2. Sparisjóðs vextir lagðir við innlöggin	— 123 45
3. 100 umslög	— 2 50
4. Til jafnaðar móti tekjulið 1	— 2239 36
	kr. 2592 06

Eign:

Inneign við sparisjóð Árnassýslu	kr. 2589 56
--	-------------

Eyrbakkka 31. desember 1920.

Gísli Pjetursson.

Gísli Skúlason.

P. Nielsen.

Aetli-

um ferðir

19

Norðurlands-

Á leið frá

Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð	6. ferð
Frá Reykjavík	4 jan.	31 jan.	25 febr.	22 mars	11 apríl	7 maí
— Akranesi	4 —	31 —	25 —	22 —	11 —	7 —
— Borgarnesi	6 —	2 febr.	27 —	24 —	13 —	9 —
— Munaðarnesi	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	9 —
— Dalsmynni	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	9 —
að Stað	8 —	4 —	1 mars	26 —	15 —	10 —
Frá Stað	10 jan.	6 febr.	3 mars	28 mars	17 apríl	12 maí
— Staðarbakka	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	12 —
— Lækjamóti	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	13 —
— Sveinsstöðum	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	13 —
— (Stóru-Giljá)	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	13 —
— Blönduósi	11 —	7 —	4 —	30 —	19 —	14 —
— Holtastöðum	12 —	8 —	5 —	30 —	19 —	14 —
— Æsustöðum	12 —	8 —	5 —	30 —	19 —	14 —
— Víðimýri	13 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —
— Miklabæ	13 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —
— Silfrastöðum	13 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —
— Steinsstöðum	14 —	10 —	7 —	1 apríl	21 —	16 —
á Akureyri	16 —	11 —	8 —	2 —	23 —	17 —
Frá Akureyri	18 jan.	13 febr.	10 mars	4 apríl	28 apríl	19 maí
— Hálsi	18 —	13 —	10 —	4 —	28 —	19 —
— Ljósavatni	18 —	13 —	10 —	4 —	28 —	19 —
— Einarsstöðum	18 —	13 —	10 —	4 —	28 —	19 —
— Grenjaðarstað	19 —	14 —	11 —	5 —	29 —	20 —
— Reykjahlíð	20 —	15 —	12 —	5 —	30 —	21 —
að Grímsstöðum ...	22 —	17 —	14 —	6 —	1 maí	22 —
Frá Grímsstöðum ...	23 jan.	18 febr.	15 mars	7 apríl	2 maí	23 maí
— Skjöldólfsstöðum	24 —	19 —	16 —	8 —	3 —	24 —
— Hvanná	25 —	20 —	17 —	9 —	4 —	25 —
— (Fossvöllum)	25 —	20 —	17 —	9 —	4 —	25 —
— (Bót)	25 —	20 —	17 —	9 —	4 —	25 —
— (Ekkjufellsseli)	25 —	20 —	17 —	9 —	4 —	25 —
— Egilsstöðum ...	26 —	21 —	18 —	10 —	5 —	26 —
á Seyðisfirði	27 —	22 —	19 —	11 —	6 —	27 —

un

81

aðalpóstanna

2 2

póstur

Reykjavík

7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
30 maí	20 júní	18 júlí	8 ág.	29 ág.	15 sept.	10 okt.	4 nóv.	1 des.
30 —	20 —	18 —	8 —	29 —	15 —	10 —	4 —	1 —
1 júní	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	6 —	3 —
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	6 —	3 —
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	6 —	3 —
2 —	23 —	21 —	11 —	1 sept.	18 —	14 —	8 —	5 —
4 júní	25 júní	23 júlí	13 ág.	3 sept.	20 sept.	16 okt.	10 nóv.	7 des.
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	11 —	8 —
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	17 —	11 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	11 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	11 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	18 —	12 —	9 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	18 —	12 —	9 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	18 —	12 —	9 —
6 —	27 —	25 —	15 —	5 —	22 —	19 —	13 —	10 —
6 —	27 —	25 —	15 —	5 —	22 —	19 —	13 —	10 —
6 —	27 —	25 —	15 —	5 —	22 —	19 —	13 —	10 —
7 —	28 —	26 —	16 —	6 —	23 —	20 —	14 —	11 —
8 —	30 —	27 —	17 —	7 —	24 —	21 —	16 —	13 —
10 júní	2 júlí	28 júlí	18 ág.	9 sept.	26 sept.	22 okt.	19 nóv.	15 des.
10 —	2 —	28 —	18 —	9 —	26 —	22 —	19 —	15 —
10 —	2 —	28 —	18 —	9 —	26 —	22 —	19 —	15 —
10 —	2 —	28 —	18 —	9 —	26 —	22 —	19 —	15 —
11 —	2 —	28 —	18 —	9 —	27 —	22 —	20 —	16 —
12 —	3 —	29 —	19 —	10 —	27 —	23 —	21 —	17 —
13 —	4 —	30 —	20 —	11 —	28 —	24 —	22 —	19 —
14 júní	5 júlí	31 júlí	21 ág.	12 sept.	30 sept.	26 okt.	24 nóv.	20 des.
15 —	6 —	1 ág.	22 —	13 —	1 okt.	27 —	25 —	21 —
16 —	7 —	2 —	23 —	14 —	2 —	28 —	26 —	22 —
16 —	7 —	2 —	23 —	14 —	2 —	28 —	26 —	22 —
16 —	7 —	2 —	23 —	14 —	2 —	28 —	26 —	22 —
16 —	7 —	2 —	23 —	14 —	2 —	28 —	26 —	22 —
17 —	7 —	2 —	23 —	14 —	2 —	29 —	27 —	23 —
18 —	8 —	3 —	24 —	15 —	3 —	30 —	28 —	24 —

Póststöðvar		1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð
Frá Seyðisfirði		18 jan.	12 febr.	9 mars	2 apríl	27 apríl
— Egilsstöðum		19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— (Ekkjufellsseli)	...	19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— (Bót)		19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— (Fossvöllum)		19 —	12 —	10 —	3 —	28 —
— Hvanná		19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— Skjöldólfsstöðum		20 —	14 —	11 —	4 —	29 —
að Grímsstöðum ..		22 —	16 —	14 —	6 —	1 maí
Frá Grímsstöðum ...		23 jan.	18 febr.	15 mars	7 apríl	2 maí
— Reykjahlíð		24 —	19 —	15 —	8 —	2 —
— Grenjaðarstað ..		25 —	20 —	16 —	9 —	3 —
— Einarstöðum		25 —	20 —	16 —	9 —	3 —
— Ljósavatni		25 —	20 —	16 —	9 —	3 —
— Hálsi		25 —	20 —	16 —	9 —	3 —
á Akureyri		27 —	21 —	18 —	10 —	4 —
		1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð
Frá Akureyri	4 jan.	31 jan.	25 febr.	22 mars	11 apríl	6 maí
— Steinsstöðum	5 —	1 febr.	26 —	23 —	12 —	6 —
— Silfrastöðum	5 —	1 —	26 —	23 —	12 —	6 —
— Miklabæ	5 —	1 —	26 —	23 —	12 —	7 —
— Víðimýri	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	7 —
— Æsustöðum	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	8 —
— Holtastöðum	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	8 —
— Blönduósi	6 —	2 —	27 —	24 —	14 —	8 —
— (Stóru-Giljá)	6 —	2 —	27 —	24 —	14 —	8 —
— Sveinsstöðum	7 —	3 —	28 —	25 —	14 —	9 —
— Lækjamóti	7 —	3 —	28 —	25 —	15 —	9 —
— Staðarbakka	7 —	3 —	28 —	25 —	15 —	10 —
að Stað	9 —	5 —	2 mars	27 —	16 —	11 —
Frá Stað	10 jan.	6 febr.	3 mars	28 mars	17 apríl	12 maí
— Dalsmynni	10 —	6 —	3 —	28 —	17 —	12 —
— Munaðarnesi	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	13 —
— Borgarnesi	14 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —
— Akranesi	14 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —
i Reykjavík	14 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —

póstur

81

Reykjavíkur

6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
18 maí	9 júní	30 júní	26 júlí	16 ág.	7 sept.	24 sept.	20 okt.	18 nóv.	14 des.
19 —	10 —	1 júlí	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
19 —	10 —	1 —	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
19 —	10 —	1 —	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
19 —	10 —	1 —	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
19 —	10 —	1 —	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
20 —	11 —	2 —	28 —	18 —	9 —	26 —	22 —	20 —	16 —
22 —	13 —	4 —	3 —	20 —	11 —	27 —	24 —	22 —	18 —
23 maí	14 júní	5 júlí	31 júlí	21 ág.	12 sept.	29 sept.	25 okt.	24 nóv.	20 des.
24 —	14 —	5 —	31 —	21 —	12 —	29 —	26 —	25 —	21 —
25 —	15 —	6 —	1 ág.	22 —	13 —	30 —	27 —	26 —	22 —
25 —	15 —	6 —	1 —	22 —	13 —	30 —	27 —	26 —	22 —
25 —	15 —	6 —	1 —	22 —	13 —	30 —	28 —	26 —	22 —
25 —	15 —	7 —	1 —	22 —	13 —	30 —	28 —	26 —	22 —
26 —	16 —	8 —	—	23 —	14 —	1 okt.	30 —	28 —	24 —
7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð	
30 maí	20 júní	18 júlí	8 ág.	29 ág.	15 sept.	10 okt.	4 nóv.	1 des.	
30 —	20 —	18 —	8 —	29 —	15 —	10 —	5 —	2 —	
30 —	20 —	18 —	8 —	29 —	15 —	10 —	5 —	2 —	
31 —	21 —	19 —	9 —	30 —	16 —	11 —	5 —	2 —	
31 —	21 —	19 —	9 —	30 —	16 —	11 —	6 —	3 —	
1 júní	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	6 —	3 —	
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	6 —	3 —	
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	7 —	4 —	
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	17 —	12 —	7 —	4 —	
2 —	23 —	21 —	11 —	1 sept.	18 —	13 —	7 —	4 —	
2 —	23 —	21 —	11 —	1 —	18 —	14 —	8 —	5 —	
3 —	24 —	22 —	12 —	2 —	19 —	14 —	8 —	5 —	
3 —	24 —	22 —	12 —	2 —	19 —	15 —	9 —	6 —	
4 júní	25 júní	23 júlí	13 ág.	3 sept.	20 sept.	16 okt.	10 nóv.	7 des.	
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	10 —	7 —	
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	11 —	8 —	
7 —	27 —	26 —	15 —	5 —	22 —	18 —	13 —	10 —	
7 —	27 —	26 —	15 —	5 —	22 —	18 —	13 —	10 —	
7 —	27 —	26 —	15 —	5 —	22 —	18 —	13 —	10 —	

Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð	6. ferð
Frá Reykjavík	11 jan.	3 febr.	28 febr.	22 mars	19 apríl	11 maí
— Kotströnd	12 —	4 —	1 mars	23 —	20 —	12 —
— Ölfusárbrú	12 —	4 —	1 —	23 —	20 —	12 —
— Hraungerði	12 —	4 —	1 —	23 —	20 —	12 —
— Þjórásarbrú	12 —	4 —	1 —	23 —	20 —	12 —
— Ægissíðu	12 —	4 —	1 —	23 —	20 —	12 —
að Garðsauka	13 —	5 —	2 —	24 —	21 —	13 —
Frá Garðsauka	14 jan.	8 febr.	3 mars	27 mars	23 apríl	14 maí
— Ossabæ	14 —	8 —	3 —	27 —	23 —	14 —
— Seljalandi	14 —	8 —	3 —	27 —	23 —	14 —
— Holti	14 —	8 —	3 —	27 —	23 —	14 —
— Skarðshlíð	14 —	8 —	3 —	27 —	23 —	14 —
— Þjetursey	15 —	9 —	4 —	28 —	24 —	15 —
— Vík	15 —	9 —	4 —	28 —	24 —	15 —
— Herjólfstöðum	16 —	10 —	5 —	29 —	25 —	16 —
— Flögu	16 —	10 —	5 —	29 —	25 —	16 —
— (Asum)	16 —	10 —	5 —	29 —	25 —	16 —
— Kirkjubæjarkl.	17 —	10 —	5 —	29 —	25 —	16 —
að Prestsbakka	18 —	12 —	7 —	31 —	27 —	17 —
Frá Prestsbakka	20 jan.	14 febr.	10 mars	2 apríl	28 apríl	19 maí
— Fagurhólsmýri	21 —	15 —	11 —	3 —	29 —	20 —
— Kálfafellsstað	22 —	16 —	12 —	4 —	30 —	21 —
— Hólmi	22 —	16 —	12 —	4 —	30 —	21 —
að Hólum	24 —	18 —	14 —	6 —	2 maí	23 —
Frá Hólum	26 jan.	20 febr.	16 mars	9 apríl	4 maí	24 maí
— (Firði)	26 —	20 —	16 —	9 —	4 —	24 —
— Stafafelli	27 —	21 —	17 —	10 —	4 —	24 —
— Starmýri	27 —	21 —	17 —	10 —	5 —	25 —
— Djúpavogi	29 —	22 —	18 —	11 —	6 —	26 —
— Höskuldsstöðum	29 —	23 —	19 —	12 —	7 —	27 —
— Litla-Sandfelli	30 —	24 —	20 —	13 —	8 —	28 —
— Egilsstöðum	31 —	25 —	21 —	14 —	9 —	29 —
— Reyðarfirði	31 —	25 —	21 —	14 —	9 —	29 —
á Eskifirði	1 febr.	26 —	22 —	15 —	10 —	30 —

póstur

81

Reykjavík

7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
31 maí	22 júní	13 júlí	3 ág.	31 ág.	14 sept.	5 okt.	9 nóv.	5 des.
31 —	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	10 —	6 —
1 júní	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	10 —	6 —
1 —	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	10 —	6 —
1 —	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	10 —	6 —
1 —	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	11 —	6 —
2 —	22 —	13 —	3 —	31 —	14 —	5 —	11 —	7 —
3 júní	23 júní	14 júlí	11 ág.	1 sept.	20 sept.	10 okt.	13 nóv.	9 des.
3 —	23 —	14 —	11 —	1 —	20 —	10 —	13 —	9 —
3 —	23 —	14 —	11 —	1 —	20 —	11 —	13 —	9 —
3 —	23 —	14 —	11 —	1 —	20 —	11 —	13 —	9 —
3 —	23 —	14 —	11 —	1 —	20 —	12 —	13 —	9 —
4 —	23 —	14 —	12 —	2 —	21 —	12 —	14 —	10 —
4 —	24 —	15 —	12 —	2 —	21 —	12 —	14 —	10 —
5 —	24 —	15 —	12 —	3 —	22 —	13 —	15 —	11 —
5 —	24 —	15 —	12 —	3 —	22 —	13 —	15 —	11 —
5 —	24 —	15 —	12 —	3 —	22 —	13 —	15 —	11 —
5 —	25 —	15 —	12 —	3 —	22 —	13 —	15 —	11 —
6 —	26 —	16 —	13 —	4 —	23 —	14 —	16 —	13 —
10 júní	1 júlí	26 júlí	16 ág.	8 sept.	26 sept.	23 okt.	20 nóv.	15 des.
11 —	2 —	27 —	17 —	9 —	27 —	24 —	21 —	16 —
12 —	3 —	28 —	18 —	10 —	28 —	25 —	22 —	17 —
12 —	3 —	28 —	18 —	10 —	28 —	25 —	22 —	17 —
13 —	5 —	29 —	19 —	11 —	29 —	26 —	24 —	19 —
15 júní	6 júlí	31 júlí	20 ág.	13 sept.	30 sept.	28 okt.	26 nóv.	21 des.
15 —	6 —	31 —	20 —	13 —	30 —	28 —	26 —	21 —
16 —	7 —	1 ág.	21 —	14 —	1 okt.	29 —	27 —	22 —
16 —	7 —	1 —	21 —	14 —	1 —	29 —	27 —	22 —
17 —	8 —	2 —	22 —	15 —	2 —	30 —	28 —	23 —
18 —	8 —	2 —	22 —	15 —	3 —	31 —	29 —	24 —
18 —	9 —	3 —	23 —	16 —	4 —	1 nóv.	30 —	25 —
19 —	10 —	4 —	24 —	17 —	5 —	2 —	1 des.	26 —
19 —	10 —	4 —	24 —	17 —	5 —	2 —	1 —	26 —
20 —	11 —	5 —	25 —	18 —	6 —	3 —	2 —	27 —

Póststöðvar		1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð
Frá Eskifirði		17 jan.	11 febr.	8 mars	1 apríl	26 apríl
— Reyðarfirði		17 —	11 —	8 —	1 —	26 —
— Egilsstöðum		19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— Litla-Sandfelli		19 —	13 —	10 —	3 —	28 —
— Höskuldstöðum		20 —	14 —	11 —	4 —	29 —
— Djúpavogi		21 —	15 —	12 —	5 —	30 —
— Starmýri		22 —	16 —	13 —	6 —	1 maí
— Stafafelli		22 —	16 —	13 —	6 —	2 —
— (Firði)		22 —	16 —	13 —	6 —	2 —
að Hólum		24 —	18 —	14 —	7 —	3 —
Frá Hólum		26 jan.	20 febr.	16 mars	8 apríl	4 maí
— Hólmi		26 —	20 —	16 —	8 —	4 —
— Kálfafellsstað		27 —	21 —	17 —	9 —	5 —
— Fagurhólsmýri		28 —	22 —	18 —	10 —	6 —
að Prestsbakka		30 —	24 —	20 —	11 —	8 —
		1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð
Frá Prestsbakka	7 jan.	1 febr.	26 febr.	21 mars	16 apríl	9 maí
— Kirkjubæjarkl.	7 —	1 —	26 —	21 —	16 —	9 —
— (Asum)	7 —	1 —	26 —	21 —	16 —	9 —
— Flögu	7 —	1 —	26 —	21 —	16 —	9 —
— Herjólfstöðum	8 —	2 —	27 —	22 —	17 —	10 —
— Vík	9 —	3 —	28 —	23 —	18 —	11 —
— Pjetursey	9 —	3 —	28 —	23 —	18 —	11 —
— Skarðshlíð	9 —	3 —	28 —	23 —	18 —	11 —
— Holti	9 —	3 —	28 —	23 —	18 —	11 —
— Seljalandi	10 —	4 —	1 mars	24 —	19 —	12 —
— Ossabær	10 —	4 —	1 —	24 —	19 —	12 —
að Garðsauka	12 —	6 —	2 —	25 —	21 —	13 —
		1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð
Frá Garðsauka	15 jan.	7 febr.	4 mars	26 mars	23 apríl	15 maí
— Ægissöu	15 —	7 —	4 —	26 —	23 —	15 —
— Þjórsárbrú	15 —	7 —	4 —	26 —	23 —	15 —
— Hraungerði	16 —	8 —	5 —	27 —	24 —	16 —
— Ölfusárbrú	16 —	8 —	5 —	27 —	24 —	16 —
— Kotströnd	16 —	8 —	5 —	27 —	24 —	16 —
í Reykjavík	17 —	9 —	7 —	28 —	26 —	17 —

póstur

81

Reykjavíkur

6. ferð	7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
17 maí	8 júní	29 júní	25 júlí	15 ág.	6 sept.	23 sept.	19 okt.	17 nóv.	13 des.
17 —	8 —	29 —	25 —	15 —	6 —	23 —	19 —	17 —	13 —
19 —	10 —	1 júlí	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
19 —	10 —	1 —	27 —	17 —	8 —	25 —	21 —	19 —	15 —
20 —	11 —	2 —	28 —	17 —	9 —	26 —	22 —	20 —	16 —
20 —	11 —	3 —	28 —	18 —	9 —	27 —	23 —	22 —	17 —
21 —	12 —	3 —	28 —	18 —	10 —	27 —	24 —	22 —	17 —
21 —	12 —	4 —	29 —	19 —	10 —	27 —	25 —	23 —	18 —
21 —	12 —	4 —	29 —	19 —	10 —	27 —	25 —	23 —	18 —
23 —	13 —	5 —	29 —	19 —	11 —	28 —	26 —	24 —	19 —
24 maí	15 júní	6 júlí	30 júlí	20 ág.	12 sept.	30 sept.	27 okt.	25 nóv.	21 des.
24 —	15 —	6 —	30 —	20 —	12 —	30 —	27 —	25 —	21 —
25 —	15 —	7 —	31 —	21 —	13 —	1 okt.	28 —	26 —	22 —
26 —	16 —	8 —	1 ág.	22 —	14 —	2 —	29 —	27 —	23 —
28 —	17 —	9 —	2 —	23 —	15 —	3 —	31 —	29 —	24 —
7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð	
30 maí	19 júní	10 júlí	7 ág.	28 ág.	16 sept.	4 okt.	6 nóv.	2 des.	
30 —	19 —	10 —	7 —	28 —	16 —	4 —	6 —	2 —	
30 —	19 —	10 —	7 —	28 —	16 —	4 —	6 —	2 —	
30 —	19 —	10 —	7 —	28 —	16 —	5 —	6 —	3 —	
31 —	20 —	10 —	7 —	28 —	16 —	5 —	7 —	3 —	
31 —	20 —	11 —	8 —	29 —	17 —	6 —	8 —	4 —	
31 —	20 —	11 —	8 —	29 —	17 —	6 —	8 —	4 —	
31 —	20 —	11 —	8 —	29 —	17 —	7 —	8 —	4 —	
1 júní	21 —	11 —	8 —	29 —	17 —	7 —	9 —	5 —	
1 —	21 —	11 —	8 —	29 —	17 —	7 —	9 —	5 —	
1 —	21 —	12 —	9 —	30 —	18 —	7 —	9 —	5 —	
2 —	22 —	13 —	10 —	31 —	19 —	9 —	11 —	7 —	
4 júní	23 júní	14 júlí	11 ág.	1 sept.	22 sept.	13 okt.	13 nóv.	9 des.	
4 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	13 —	9 —	
4 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	13 —	9 —	
4 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	14 —	10 —	
5 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	14 —	10 —	
5 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	14 —	10 —	
6 —	23 —	14 —	11 —	1 —	22 —	13 —	16 —	12 —	

Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð	6. ferð
Frá Reykjavík	4 jan.	31 jan.	25 febr.	22 mars	11 apríl	7 maí
— Stað	10 —	6 febr.	3 mars	28 —	17 —	12 —
— Borðeyri	10 —	6 —	3 —	28 —	17 —	12 —
— (Bæ)	10 —	6 —	3 —	28 —	17 —	12 —
— Guðlaugsvík	11 —	7 —	4 —	29 —	18 —	12 —
— Gröf	12 —	8 —	5 —	30 —	19 —	13 —
— Stóra-Fjarðarhorni ...	12 —	8 —	5 —	30 —	19 —	13 —
— (Kollafjarðarnesi)	12 —	8 —	5 —	30 —	19 —	13 —
— Kirkjubóli	13 —	9 —	6 —	31 —	20 —	13 —
— Hólmavík	14 —	10 —	7 —	1 apríl	21 —	14 —
— (Stað)	14 —	10 —	7 —	1 —	21 —	14 —
— Arngræðareyri	17 —	13 —	10 —	4 —	24 —	16 —
— Vatnsfirði	17 —	13 —	10 —	4 —	24 —	16 —
— Ögri	17 —	13 —	10 —	4 —	24 —	16 —
— (Vigur)	17 —	13 —	10 —	4 —	24 —	16 —
á Ísafirði	18 —	14 —	11 —	5 —	25 —	17 —

Póststöðvar	1. ferð	2. ferð	3. ferð	4. ferð	5. ferð	6. ferð
Frá Ísafirði	3 jan.	29 jan.	23 febr.	20 mars	9 apríl	6 maí
— (Vigur)	3 —	29 —	23 —	20 —	9 —	6 —
— Ögri	3 —	29 —	23 —	20 —	9 —	6 —
— Vatnsfirði	3 —	29 —	23 —	20 —	9 —	6 —
— Arngræðareyri	4 —	30 —	24 —	21 —	10 —	7 —
— (Stað)	4 —	30 —	24 —	21 —	10 —	7 —
— Hólmavík	5 —	1 febr.	26 —	23 —	12 —	8 —
— Kirkjubóli	5 —	1 —	26 —	23 —	12 —	8 —
— (Kollafjarðarnesi)	5 —	1 —	26 —	23 —	12 —	8 —
— Stóra-Fjarðarhorni ...	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	9 —
— Gröf	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	9 —
— Guðlaugsvík	6 —	2 —	27 —	24 —	13 —	10 —
— (Bæ)	7 —	3 —	28 —	25 —	14 —	10 —
— Borðeyri	8 —	4 —	1 mars	26 —	15 —	10 —
— Stað	10 —	6 —	3 —	28 —	17 —	12 —
í Reykjavík	14 —	9 —	6 —	31 —	20 —	15 —

póstur

81

Reykjavík

7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð
30 maí	20 júní	18 júlí	8 ág.	29 ág.	15 sept.	10 okt.	4 nóv.	1 des.
4 júní	25 —	23 —	13 —	3 sept.	20 —	16 —	10 —	7 —
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	10 —	7 —
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	10 —	7 —
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	10 —	7 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	12 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	12 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	17 —	12 —	8 —
5 —	26 —	24 —	14 —	4 —	21 —	18 —	13 —	9 —
6 —	27 —	25 —	15 —	5 —	22 —	19 —	14 —	10 —
6 —	27 —	25 —	15 —	5 —	22 —	19 —	14 —	10 —
8 —	29 —	27 —	17 —	7 —	24 —	21 —	17 —	12 —
8 —	29 —	27 —	17 —	7 —	24 —	21 —	17 —	12 —
8 —	29 —	27 —	17 —	7 —	24 —	21 —	17 —	12 —
8 —	29 —	27 —	17 —	7 —	24 —	21 —	17 —	12 —
9 —	30 —	28 —	18 —	8 —	25 —	22 —	18 —	13 —

Reykjavíkur

7. ferð	8. ferð	9. ferð	10. ferð	11. ferð	12. ferð	13. ferð	14. ferð	15. ferð	
29 maí	19 júní	17 júlí	7 ág.	28 ág.	13 sept.	8 okt.	2 nóv.	29 nóv.	...
29 —	19 —	17 —	7 —	28 —	13 —	8 —	2 —	29 —	
29 —	19 —	17 —	7 —	28 —	13 —	8 —	2 —	29 —	
29 —	19 —	17 —	7 —	28 —	13 —	8 —	2 —	29 —	
30 —	20 —	18 —	8 —	29 —	14 —	9 —	3 —	30 —	
30 —	20 —	18 —	8 —	29 —	14 —	9 —	3 —	30 —	
31 —	21 —	19 —	9 —	30 —	15 —	11 —	5 —	2 des.	
31 —	21 —	19 —	9 —	30 —	15 —	11 —	5 —	2 —	
31 —	21 —	19 —	9 —	30 —	15 —	11 —	5 —	2 —	
1 júní	22 —	20 —	10 —	31 —	16 —	12 —	6 —	3 —	
1 —	22 —	20 —	10 —	31 —	16 —	12 —	6 —	3 —	
2 —	23 —	21 —	11 —	1 sept.	17 —	13 —	6 —	3 —	
2 —	23 —	21 —	11 —	1 —	17 —	13 —	7 —	4 —	
2 —	23 —	21 —	11 —	1 —	18 —	14 —	8 —	5 —	
4 —	25 —	23 —	13 —	3 —	20 —	16 —	10 —	7 —	
7 —	27 —	26 —	15 —	5 —	22 —	18 —	13 —	10 —	... :

Atvinnu- og samgöngumálaráðherrann.

Reykjavík 20. október 1921.

Pjetur Jónsson.*S. Briem,*

Aætlun aukapóstanna 1922.

1. Milli Reykjavíkur og Hafnarfjarðar gengur póstur hvern mánudag, miðvikudag og laugardag, með bíl þegar fært er. Frá *Hafnarfirði* kl. 1 síðdegis, en frá *Reykjavík* kl. 3.

2. Milli Reykjavíkur og Garðsauka gengur pósthvagn í viku hverri frá því í júní og fram í október.

3. Milli Reykjavíkur og Þingvalla verður póstur sendur með vögnum í júlí og ágúst.

4. Gullbringusýslupóstarnir eru þrír:

- a. Fyrsti fer frá *Hafnarfirði*, eftir komu aðalpóstanna til Reykjavíkur í 1.—5. ferð og 14.—15. ferð, um *Pórustaði* og *Keflavík* að *Járngerðarstöðum* og snýr sömu leið til baka.
- b. Annar fer frá *Keflavík*, eftir komu fyrsta aukapósts, um *Gerða* að *Sandgerði* og snýr sömu leið til baka.
- c. Þriðji fer frá *Keflavík*, eftir komu fyrsta aukapósts, til *Kirkjuvogs* og sömu leið til baka.

Frá byrjun maí til októberloka verður póstur sendur til *Keflavíkur* með bílum í hverri viku, og jafnoft verður póstur sendur frá *Gerðum* til *Keflavíkur*.

Í 6.—13. aðalpóstferð ganga póstar frá *Gerðum* til *Sandgerðis*, frá *Keflavík* til *Járngerðastaða* og frá *Keflavík* til *Kirkjuvogs*.

5. Kjósarsýslupóstarnir eru tveir:

- a. Fyrsti fer frá *Reykjavík*, eftir komu aðalpóstanna til Reykjavíkur, um *Brautarholt* að *Reynivöllum* í Kjós og snýr aftur sömu leið til *Reykjavíkur*.
- b. Annar fer frá *Reykjavík* eftir komu aðalpósta þangað að *Varmá*.

6. Borgarfjarðarsýslupóstarnir eru níu:

- a. Fyrsti fer frá *Akranesi* eftir komu „Skjölds“

þangað í aðalpóstferð, um (*Ós*), *Vogatungu*, *Saurbæ*, (*Geitaberg*), (*Grund*), *Hesti*, (*Varmalæk*), *Hvítárbakka*, (*Stafholtsey*), (*Arnarholt*) að *Munaðarnesi*, í veg fyrir aðalpóst og heldur sömu leið til baka til *Akranness*.

- b. Annar fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, um *Lund*, (*Reyki*) að (*Fítjum*) og snýr þaðan aftur að *Hesti*.
- c. Þriðji fer frá *Borgarnesi*, eftir komu aðalpósta frá Reykjavík, um *Munaðarnes*, (*Steina*), *Norðtungu*, *Deildartungu*, *Reykholt*, (*Stóraás*) að *Gilsbakka* og snýr þaðan aftur um *Norðtungu* og *Munaðarnes* að *Borgarnesi*.
- d. Fjórfri fer frá *Munaðarnesi*, eftir komu aðalpóstsins frá Stað, að *Hvítárbakka*, og snýr sömu leið til baka.
- e. Fimti fer frá *Vogatungu*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Fiskilæk*) og snýr aftur sömu leið til *Vogatungu*.
- f. Sjötti fer frá *Saurbæ*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Pyrli*) og snýr aftur sömu leið til baka.
- g. Sjöundi fer frá *Hesti*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akranesi*, að (*Hvanneyri*) og snýr sömu leið til baka aftur.
- h. Áttundi fer frá *Kúludalsá* eftir komu „Skjölds“ í aðalpóstferð, til *Akranness* um (*Innra- og Ytra-Hólm*) og snýr aftur sömu leið að *Kúludalsá*.
- i. Níundi fer frá *Deildartungu*, eftir komu þriðja aukapósts, um (*Stóra-Kropp*), *Brúsholt*, (*Geirshlíð*) og (*Litla-Kropp*), að *Norðtungu* fyrir komu nefnds aukapósts, á bakaleið.

7. Mýrasýslupóstarnir eru þrír:

- a. Fyrsti fer frá *Borgarnesi*, eftir komu aðalpósta frá Reykjavík, um (*Jarðlangsstaði*), (*Stangarholt*), (*Valbjarnarvelli*) að (*Grímsstöðum*) og þaðan beint til *Borgarness*.

- b. Annar fer frá *Álftanesi* um (*Smíðjuhól*) og (*Langárfoss*) til *Borgarness* daginn áður en póstar leggja af stað þaðan norður og vestur, og snýr aftur sömu leið til baka, en kemur við á (*Hofstöðum*) og (*Vogalæk*).
- c. Þriðji fer frá *Brúarfossi* eftir komu Stykkishólmspósts, um (*Akra*) að (*Seljum*).

8. Stykkishólmspósturinn:

fer frá *Borgarnesi*, þegar „Skjöldur“ er kominn þangað í aðalpóstferð, um *Arnarstapa*, *Brúarfoss*, (*Garða*), *Dalsmynni*, *Gröf* og (*Skjöld*) til *Stykkishólms* og snýr aftur eftir 36 stunda viðstöðu þar sömu leið að *Borgarnesi*.

9. Snæfellsnessýslupóstarnir eru sjö:

- a. Fyrsti fer frá *Gröf*, eftir að *Stykkishólms*-pósturinn er þangað kominn frá *Borgarnesi* um *Staðastað*, *Búðir*, *Ólafsvík* til *Sands*, og snýr þaðan aftur eftir eyktardvöl sömu leið að *Gröf* og sje kominn þangað nógu snemma til að ná í *Stykkishólms*póstinn á bakaleið. Póstur þessi skal standa við í *Ólafsvík* svo lengi, að hann fari eigi af stað þaðan á bakaleið fyrr en 16 stundum eftir að hann kom þangað frá *Gröf*.
- b. Annar fer frá *Stykkishólmi*, eftir komu aukapóstsins frá *Stað*, og fer um *Grundarfjörð*, *Brimilsvelli*, *Ólafsvík* að *Sandi*; síðan snýr hann aftur um *Ólafsvík*, *Búðir*, *Staðastað*, (*Hofsstaði*), og (*Skjöld*) til *Stykkishólms*. Aukapóstur þessi kemur við í (*Fjarðarhorni*) þegar hann fer um *Grjótháls*.
- c. Þriðji fer frá *Arnarstapa* fyrir komu fyrsta aukapósts að *Búðum*, en eftir komu hans snýr hann aftur sömu leið að *Arnarstapa*.
- d. Fjórði fer frá *Grundarfirði* fyrir komu *Stykkishólms*pósts frá *Borgarnesi* til *Stykkishólms*; síðan snýr hann sömu leið til baka aftur og kemur við á (*Fjarðarhorni*), þegar hann fer um *Grjótháls*, og (*Berserkjahrauni*) í báðum leiðum.
- e. Fimti fer frá *Ólafsvík*, eftir komu fyrsta

aukapósts, að *Brimilsvöllum* og sömu leið til baka.

- f. Sjötti fer frá *Sandi*, eftir komu fyrsta aukapósts að (*Saxhóli*) og sömu leið til baka.
- g. Sjöundi fer frá *Gröf*, eftir komu *Stykkishólms*pósts frá *Borgarnesi*, að *Skógarnesi* og snýr sömu leið til baka.

10. Flateyjarpósturinn

fer frá *Stykkishólmi* um (*Ellidæy*), (*Bjarneyjar*) til *Flateyjar* eftir komu aukapóstsins frá *Borgarnesi*, og snýr aftur sömu leið til *Stykkishólms*.

Póstbáturinn staðnæmist fyrir utan landinguna í (*Ellidæy*) og (*Bjarneyjum*) og bíður þar alt að fjórðungi stundar til þess að gefa ábúendunum kost á að sækja póst sinn út í bátinn.

11. Dalasýslupóstarnir eru fimm:

- a. Fyrsti fer frá *Stykkishólmi* um *Breiðabólstað* á *Skógaströnd*, (*Bugðustaði*), *Harrastaði* og *Búðardal* svo tímanlega, að hann nái að *Stað* áður en aðalpóstar leggja af stað þaðan; eftir komu þeirra snýr hann aftur sömu leið til *Stykkishólms*, og kemur við á (*Dönustöðum*) og *Borðeyri* í báðum leiðum.
- b. Annar fer frá *Stórholti* um *Skarð*, *Hnúk*, (*Kjarlaksstaði*), *Staðarfell*, (*Knararhöfn*) og *Hvamm* svo tímanlega, að hann nái að *Búðardal* áður en fyrsti aukapóstur leggur af stað þaðan norður að *Stað*, snýr síðan aftur sömu leið að *Stórholti* eftir komu fyrsta aukapósts frá *Stað*.
- c. Þriðji fer frá *Mjóabóli* að *Búðardal* áður en aukapóstar fara þaðan, og snýr sömu leið til baka aftur.
- d. Fjórði fer frá *Borgarnesi* eftir komu *Skjaldar* þangað í aðalpóstferð, fer um *Munaðarnes*, *Dalsmynni*, (*Sauðafell*), *Harrastaði* að *Búðardal*. Eftir komu annars aukapósts snýr hann sömu leið til baka.
- e. Fimti fer milli *Kleifa* og *Stórhólts*, bæði eftir komu fyrsta *Barðastrandarsýslupósts*

- 82 að Kleifum í baka leið og fyrir komu annars Barðarstrandarsýslupósts að Kleifum í norðurleið.

12. Barðastrandarsýslupóstarnir

eru þrettán:

- a. Fyrsti fer frá Króksfjarðarnesi um Kleifa að Gröf fyrir komu aðalpósts frá Ísafirði. Eftir komu hans þangað snýr hann sömu leið að Króksfjarðarnesi.
- b. Annar fer frá Króksfjarðarnesi um Kleifa að Gröf fyrir komu aðalpósts frá Stað. Eftir komu hans þangað snýr hann sömu leið að Króksfjarðarnesi.
- c. Þriðji fer frá Króksfjarðarnesi eftir komu annars aukapósts þangað frá Gröf um Bæ, Kinnarstaði, Brekku, Vattarnes, Brjáns-læk, (Haga), (Brekkuvelli), (Vesturbotn), Patreksfjörð og Sveinseyri að Bıldudal. Eftir komu þrettánda aukapósts frá Rafnseyri snýr hann aftur sömu leið að Króksfjarðarnesi.
- d. Fjórhúsi fer frá Selárdal fyrir komu aukapósta frá Króksfjarðarnesi og Rafnseyri um (Fífustaði) og Bakka að Bıldudal, og snýr eftir komu þeirra aftur að Selárdal.
- e. Fimti fer frá Patreksfirði, eftir komu þriðja aukapósts þangað frá Króksfjarðarnesi, um Sauðlauksdal að Saurbæ á Rauðasandi og snýr þegar aftur til Patreksfjarðar.
- f. Sjötti fer frá Flatey, eftir komu Flateyjarpóstsins þangað frá Stykkishólmi, um (Suðureyjar) að Brjánslæk, og snýr þaðan aftur til Flateyjar.
- g. Sjöundi fer frá Sauðlauksdal, eftir komu fimta aukapósts, um Breiðuvík að (Hval-látrum) og fer sömu leið til baka aftur.
- h. Áttundi fer frá Vattarnesi, eftir komu þriðja aukapósts þangað, um (Fjörð) að (Skálmarnesmúla) og þaðan sömu leið til baka.
- i. Níundi fer frá Flatey, þegar því verður við komið, til (Hvallátra) eftir komu Flateyjarpóstsins frá Stykkishólmi og snýr sömu leið til baka.
- k. Tiundi fer frá Kinnarstöðum, eftir komu

þriðja aukapósts frá Króksfjarðarnesi, um (Reykhlóla) að Stað á Reykjarnesi og snýr svo aftur sömu leið að Kinnarstöðum.

svo aftur sömu leið að Kinnarstöðum. Eftir komu þriðja aukapósts frá Bıldudal fer sami póstur sömu leið út á Reykjanes.

- l. Ellefti fer frá Brjánslæk, eftir komu þriðja aukapósts þangað frá Króksfjarðarnesi, um (Haga) yfir Fossheiði um (Foss) til Bıldudals og snýr sömu leið til baka aftur.
- m. Tólfti fer frá Brekku að Arngerðareyri, eftir komu vestanpósts frá Ísafirði, fer um (Gufudal), (Eyri), (Klett) og snýr sömu leið til baka aftur.
- n. Þrettándi fer frá Rafnseyri til Bıldudals, þegar eftir komu aukapósts frá Ísafirði, og sje kominn til Rafnseyrar aftur áður en aukapósturinn frá Ísafirði snýr aftur þaðan.

13. Ísafjarðarsýslupóstarnir eru sautján:

- a. Fyrsti fer frá Flateyri, eftir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, að Hesti og snýr þaðan aftur sömu leið til baka.
- b. Annar fer frá Ísafirði, þegar eftir komu vestanpóstsins þangað, um Flateyri, (Veðrará), Holt í Önundarfirði, (Gemplufall). Þingeyri að Rafnseyri, og fer sömu leið aftur til Ísafjarðar, eftir komu þrettánda Barðastrandarsýslupósts frá Bıldudal.
- c. Þriðji fer frá Ögri um (Hvítanes) að (Eyri) í Skötufirði eftir komu aðalpósts frá Ísafirði.
- d. Fjórhúsi fer frá (Gemplufalli) um Mýrar, (Núp) og (Gerðhamra) að (Sæból), þegar eftir komu annars aukapósts þangað frá Ísafirði, og snýr aftur sömu leið.
- e. Fimti fer frá Ísafirði eftir komu vestanpósts þangað, að Suðureyri í Súgandafirði og snýr þaðan aftur eftir eyktardvöl til Ísafjarðar.
- f. Sjötti fer frá Ísafirði eftir komu vestanpóstsins þangað, um Hnífsdal út í Bolungarvík, og snýr þaðan aftur eftir eyktardvöl sömu leið til Ísafjarðar.
- g. Sjöundi fer frá Ísafirði, eftir komu vestan-

- póstins þangað, um (*Arnardal*), *Tröð* í Álfafirði, *Eyri* í *Seyðisfirði*, að *Kleifum*, og fer síðan sömu leið aftur til *Ísafjarðar*.
- h. Áttundi fer frá *Ísafirði*, þegar eftir komu vestanpóstins þangað, sjöveg um *Sandeyri* og *Stað* í Grunnavík að *Hesteyri* og sömu leið aftur til *Ísafjarðar*.
- i. Níundi fer frá *Hesteyri*, daginn eftir komu póstins þangað frá *Ísafirði*, í 1.—3. og 13.—15 póstferð, um (*Steinólfsstaði*) að *Höfn* á Hornströndum, stendur þar við hálf tægur og fer síðan um (*Hlöðuvík*) til *Hesteyrar* aftur.
- k. Tíundi fer frá *Pingeyri*, eftir komu annars aukapósts þangað frá *Ísafirði*, um *Haukadal* að (*Arnarnúpi*) og snýr þaðan sömu leið til baka að *Pingeyri*.
- l. Ellefti fer frá *Rafnseyri*, eftir komu aukapósts frá *Bildudal*, að (*Lokinhömrum*) og snýr aftur sömu leið að *Rafnseyri*.
- m. Tólfti fer frá *Stað* í Grunnavík, eftir komu áttunda aukapósts þangað, um *Dynjanda*, að (*Furufirði*) og snýr aftur sömu leið að *Stað* í veg fyrir póstin frá *Hesteyri*.
- n. Þrettándi fer frá *Holti*, eftir komu annars aukapósts að *Porfinnsstöðum* og snýr til baka aftur að *Holti*.
- o. Fjórtingi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttunda aukapósts þangað, að *Látrum* í Aðalvík og snýr sömu leið til baka aftur.
- p. Fimmtíndi fer frá *Bolungarvík* um *Hnífsdal* til *Ísafjarðar* daginn áður en aðalpóstur leggur af stað þaðan og fer sömu leið til baka.
- r. Sextíndi fer frá *Rafnseyri*, eftir komu aukapósts frá *Bildudal*, að (*Skógum*) í Mosdal og fer sömu leið til baka.
- s. Sautjándi fer frá *Hesteyri*, eftir komu áttunda aukapósts, um (*Sléttu*), *Stað* í Aðalvík að (*Sæbóli*) og sömu leið til baka.

14. Strandasýslupóstarnir eru tveir:

- a. Fyrsti fer frá *Ófeigsfirði* um *Norðurfjörð*, (*Eyri*) við *Ingólfsfjörð*, *Árnes*, *Reykjarfjörð*, (*Eyjar*), (*Svanshól*), *Sandnes* að *Hólmavík* og sé kominn þangað áður en að-

alpostur fer til *Staðar*. Eftir komu aðalpósts frá *Stað* snýr hann sömu leið til baka.

- b. Annar fer frá *Sandnesi* eftir komu fyrsta aukapósts frá *Hólmavík* um (*Hellu*), (*Kleifar*) að *Kaldrananesi* og sömu leið til baka.

15. Húnavatnssýslupóstarnir eru ellefu:

- a. Fyrsti fer frá *Staðarbakka*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Ytri-Reyki*), (*Stóraós*) að *Hvammtanga*. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami póstur fara frá *Hvammtanga* um (*Ytri-Reyki*), (*Stóraós*) að *Staðarbakka*.
- b. Annar fer frá *Lækjamóti*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað frá *Stað*, um (*Breiðabólstað*), (*Vesturhópsþóla*), (*Ósa*) og (*Hindisvík*) að *Flatnefsstöðum*. Fyrir komu aðalpósts að norðan skal sami póstur fara sömu leið að *Lækjamóti*.
- c. Þriðji fer frá *Sveinsstöðum*, eftir komu aðalpóstsins þangað að sunnan, að *Ási* í Vatnsdal, og snýr þaðan aftur að *Sveinsstöðum*.
- d. Fjórtíndi fer frá *Blönduósi*, eftir komu aðalpóstsins að sunnan, um (*Reyki*) og *Auðkúlu* að *Guðlaugsstöðum*. Fyrir komu aðalpóstsins að norðan skal sami póstur fara frá *Auðkúlu* til *Blönduóss*.
- e. Fimmti fer frá *Kálfshamarsvík*, fyrir komu aðalpóstsins á norðurleið, um (*Hof*), *Skagaströnd* og *Höskuldsstaði* að *Blönduósi* og fer aftur sömu leið til *Kálfshamarsvíkur*.
- f. Sjötti fer frá *Æsustöðum*, þegar eftir komu norðanpóstsins þangað á norðurleið, að *Bergsstöðum* og snýr þaðan aftur til baka um (*Bollastaði*), ef Svartá er fær.
- g. Sjöundi fer frá *Núpsdalstungu* að *Stað*, svo tímanlega að hann nái þar aðalpóstum og snýr aftur sömu leið að *Núpsdalstungu*.
- h. Áttundi fer frá *Holtastöðum* um (*Kirkju-skarð*) að (*Refsstöðum*) eftir komu aðalpóstsins á norðurleið, og snýr aftur beina leið að *Holtastöðum*.
- i. Níundi fer frá *Bergsstöðum* til *Æsustaða* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.
- k. Tíundi fer frá *Skagaströnd* um *Höskulds-*

82

staði til *Blönduóss* fyrir komu aðalpósts á suðurleið.

1. Ellefti fer frá *Ási* í Vatnsdal að *Sveinsstöðum* fyrir komu aðalpósts þangað frá *Akureyri*.

16. Skagafjarðarsýslupóstarnir eru átta:

- a. Fyrsti fer frá *Víðimýri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um *Mælifell* að *Goðdölum* og sömu leið aftur að *Víðimýri*.
- b. Annar fer frá *Sauðárkróki*, þegar eftir komu sjöunda aukapósts þangað um *Ás*, *Lón*, *Kolkuós*, *Ósland*, *Hofsós*, *Fell*, *Haganesvík* og (*Hraun*) til *Siglufjarðar* og snýr aftur sömu leið eftir 24 stunda dvöl þar í 1.—5. og 13.—15. ferð, en eftir 12 stunda dvöl í 6.—12. ferð.
- c. Þriðji fer frá *Sauðárkróki*, eftir komu sjöunda aukapósts frá *Víðimýri*, um (*Veðramót*), *Hvamm* í *Laxárdal*, (*Selnes*) að (*Hrauni*) og snýr aftur til *Sauðárkróks*.
- d. Fjórti fer frá *Lóni*, eftir komu annars aukapósts þangað frá *Sauðárkróki*, um *Víðvík* að *Hólum*, og snýr þaðan aftur að *Lóni*.
- e. Fimti fer frá *Sauðárkróki*, svo tímanlega, að hann sje kominn að *Víðimýri* áður en norðanpóstur fer suður um. Eftir komu hans frá *Akureyri* snýr hann aftur sömu leið til *Sauðárkróks* og kemur við á *Reynistað* og (*Halldórsstöðum*) í báðum leiðum.
- f. Sjötti fer frá *Miklabæ* í *Blönduhlíð* eftir komu aðalpósts á norðurleið, um *Frosta*staði og (*Hofstaði*) að *Lóni* og sömu leið til baka til *Miklabæjar*.
- g. Sjöundi fer frá *Sauðárkróki* um *Reynistað* og (*Halldórsstaði*) til *Víðimýrar* áður en pósturinn frá Stað fer norður um og snýr sömu leið til baka aftur.
- h. Áttundi fer frá *Sauðárkróki* í 1.—5. og 13.—15. ferð, eftir komu fimta aukapósts frá *Víðimýri*, um *Lón*, *Hóla* og *Hofsós* og snýr aftur um *Kolkuós* og *Lón* til *Sauðárkróks*.

17. Eyjafjarðarsýslupóstarnir eru sex:

- a. Fyrsti fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um *Spónsgerði*, (*Árskóg*), *Hjalteyri*, *Dalvík*, (*Kvíabekk*), *Ólafsfjörð*, (*Knappstaði*) og *Haganesvík* til *Siglufjarðar* og snýr aftur þaðan sömu leið til *Akureyrar*.
- b. Annar fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpósts þangað frá Stað, um (*Kropp*), *Grund* og *Saurbæ* að (*Jórunnarstöðum*), og fer um (*Munkaþverá*) og *Þverá* aftur til *Akureyrar*.
- c. Þriðji fer frá *Akureyri*, eftir komu norðanpóstsins þangað frá Stað, um *Svalbarð* og *Garð* að *Grenivík* og þaðan aftur um (*Laufás*) til *Akureyrar*.
- d. Fjórti fer frá *Dalvík*, eftir komu *Siglufjarðarpóstsins*, um (*Velli*), (*Syðra-Hvarf*), (*Tjörn*) og (*Mela*) og snýr aftur sömu leið að *Dalvík*.
- e. Fimti fer frá *Spónsgerði*, eftir komu fyrsta aukapósts frá *Akureyri*, um (*Púfnaveili*) að (*Myrká*) og fer í bakaleið um (*Bægisá*) aftur til *Spónsgerðis*.
- f. Sjötti fer frá *Árskógi* út í *Hrisey*, eftir komu fyrsta aukapósts, um þann tíma árs, sem póstbátur ekki gengur um *Eyjafjörð*.

18. Þingeyjarsýslupóstarnir eru níu:

- a. Fyrsti fer frá *Ljósavatni*, eftir komu *Seyðisfjarðarpóstsins* þangað frá *Akureyri*, fram *Bárðardal* austan fljóts, að *Lundarbrekku* og þaðan út dalinn aftur að vestan að *Ljósavatni*.
- b. Annar fer frá *Grenjaðarstað*, eftir komu aðalpóstsins frá *Akureyri*, um (*Halldórsstaði*), (*Þverá*) og (*Ljósstaði*) að *Skútustöðum* og þaðan aftur að *Grenjaðarstað*.
- c. Þriðji fer frá *Húsavík*, um (*Laxamýri*), að *Grenjaðarstað*, fyrir komu *Seyðisfjarðarpósts* þangað á austurleið. Eftir komu hans frá *Akureyri* fer hann um (*Garð*), (*Laxamýri*), *Húsavík* og (*Hjeðinshöfða*) að *Víkingavatni*, og snýr aftur sömu leið að *Grenjaðarstað*, og skal hann ná *Seyðisfjarð*.

- arpóstinum á leið til Akureyrar, og fer því næst aftur til *Húsavíkur*.
- d. Fjórði fer frá *Vopnafirði*, um (*Hvammssgerði*), *Höfn* í *Bakkafirði*, *Pórshöfn*, *Svalbarð* og *Skinnastað* til *Víkingavatns* og mætir þar Grenjaðarstaðapósti. Pósturinn snýr aftur sömu leið til *Vopnafjarðar*.
- e. Fimti fer frá *Raufarhöfn* um (*Grjótnes*), *Kópasker*, (*Presthóla*), (*Ærlækjarsel*) að *Víkingavatni*, svo tímanlega að hann verði þangað kominn fyrir komu aukapóstsins frá Grenjaðarstað og Vopnafirði, og snýr aftur til *Raufarhafnar*, þegar eftir komu umgetinna aukapósta að *Víkingavatni*.
- f. Sjötti fer frá *Garði*, eftir komu Grenivikurpósts frá Akureyri, að *Brettingsstöðum*, og snýr þaðan aftur að *Hálsi* í *Fnjóskadal*.
- g. Sjöundi fer frá *Ljósavatni*, eftir komu Seyðisfjarðarpóstsins þangað frá Akureyri, að *Póroddstað* í *Kinn* og snýr þaðan aftur sömu leið til baka.
- h. Áttundi fer frá *Hálsi*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að (*Illugastöðum*) og sömu leið til baka aftur.
- i. Níundi fer frá *Pórshöfn*, eftir komu fjórða aukapósts þangað frá *Víkingavatni*, um (*Sauðanes*), (*Heiði*) að *Læknisstöðum* og snýr sömu leið til baka. Í 7.—11. ferð fer pósturinn alla leið að *Skálum*.
- e. Þriðji fer frá *Hjaltastað*, eftir komu Vopnafjarðarpósts þangað frá Seyðisfirði, um (*Kóreksstaði*) og (*Njarðvík*) til *Borgarfjarðar* og snýr aftur sömu leið.
- d. Fjórði fer frá *Egilsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstanna á austurleið, um (*Vallanes*), (*Hallormstað*) að *Valþjófsstað* og þaðan aftur vestan *Lagarfljóts* um (*Ás*) í *Fellum*, að *Egilsstöðum*.
- e. Fimti fer frá *Skjöldólfsstöðum*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, að *Eiríksstöðum* á *Jökuldal* og heldur sömu leið aftur að *Skjöldólfsstöðum*.
- f. Sjötti fer frá *Djúpavogi*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Hólum*, í 1.—4. og 13.—15. ferð, um (*Berunes*), *Breiðdalsvík*, *Stöðvarfjörð*, *Fáskrúðsfjörð*, (*Hafranes*), *Reyðarfjörð* og (*Hólma*) að *Eskifirði*, og sömu leið aftur til *Djúpavogs*. Í 5.—12. ferð gengur póstur þessi að eins til *Fáskrúðsfjarðar*, og þó því að eins, að eigi náist í skipaferð.
- g. Sjöundi fer frá *Eskifirði*, þegar eftir komu sjötta aukapósts þangað frá *Djúpavogi*, í 1.—4. og 13.—15. ferð, um *Norðfjörð*, *Mjóafjörð* og (*Fjörð*) til *Seyðisfjarðar* og snýr þaðan aftur sömu leið á *Eskifjörð*.
- h. Áttundi fer frá *Eskifirði* til *Karlsskála*, eftir komu aðalpósts í hverri ferð og sömu leið til baka.

19. Múlasýslupóstarnir eru átta:

- a. Fyrsti fer milli *Seyðisfjarðar* og *Vopnafjarðar*. Hann fer frá *Seyðisfirði* svo tímanlega, að hann nái *Eskifjarðarpósti* á *Egilsstöðum* á austurleið. Þaðan fer hann um *Eiða*, *Hjaltastað*, *Kirkjubæ* í *Hróars tungu*, *Sleðbrjót*, (*Torfastaði*), og (*Vindfell*) á *Vopnafjörð* og snýr aftur þaðan eftir sólarhringsdöl sömu leið á *Seyðisfjörð*.
- b. Annar fer frá *Seyðisfirði* eftir komu aðalpóstsins þangað frá Akureyri, um *Stakkahlíð*, (*Nes*) og (*Dalland*) að *Bakkagerði* í *Borgarfirði* og sömu leið aftur til *Seyðisfjarðar*.

20. Skaftafellssýslupóstarnir eru fimm:

- a. Fyrsti fer frá (*Ásum*), þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Garðsauka*, um (*Botn*) að *Rofabæ*.
- b. Annar fer frá *Kirkjubæjarklaustri*, eftir komu aðalpóstsins þangað frá *Garðsauka*, að (*Holti*).
- c. Þriðji fer frá *Rofabæ* að *Herjólfstöðum*, fyrir komu aðalpósts þangað á vesturleið, þegar *Kúðafliót* er fært.
- d. Fjórði fer frá *Kirkjubæjarklaustri*, eftir komu aðalpósts frá *Garðsauka*, að *Pykkvabæ*.
- e. Fimti fer frá *Flögu*, um (*Hemru*) að *Borgarfelli*, eftir komu aðalpósts frá *Garðsauka*.

82 21. Rangárvallasýslupóstarnir eru sjö:

- a. Fyrsti fer frá *Pjórsárbrú*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um *Marteinstungu* og (*Holtsmúla*) að *Fells-múla* á Landi og snýr þaðan aftur að *Pjórs-árbrú*.
- b. Annar fer sömuleiðis frá *Pjórsárbrú*, jafn snemma hinum fyrnefnda, um (*Ás*), (*Háf*) í Háfshverfi að *Nýjabæ* í Þykkvabæ og snýr aftur beina leið að *Pjórsárbrú*.
- c. Þriðji fer frá *Garðsauka*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, um (*Breiðabólstað*) að *Hlíðarenda* í Fljóts-hlíð og þaðan aftur að *Garðsauka*.
- d. Fjórti fer frá *Garðsauka* að *Kálfsstöðum* í Landeyjum eftir komu aðalpóstsins á austurleið, og snýr þegar aftur að *Garðsauka*.
- e. Fimti fer frá *Ægissíðu* um (*Odda*), (*Kirkjubæ*), (*Reyðarvatn*) að (*Keldum*) daginn eftir komu aðalpósts og fer aftur um (*Stóra-hof*) að *Ægissíðu*.
- f. Sjötti fer frá *Ossabæ*, eftir komu aðalpósts frá *Garðsauka*, að (*Hallgeirsey*) um (*Kanastaði*), (*Skíðbakka*) og (*Miðey*).
- g. Sjöundi fer frá *Marteinstungu* að (*Haga*) eftir komu fyrsta aukapósts þangað og snýr sömu leið til baka.

22. Árnessýslupóstarnir eru ellefu:

- a. Fyrsti fer frá *Ölfusárbrú*, þegar eftir komu aðalpóstsins þangað frá Reykjavík, í 1.—7. og 12.—15. pósthæð, um (*Alviðru*), (*Torfa-staði*) og *Villingavatn* að *Pingvöllum*, og snýr þaðan aftur að *Ölfusárbrú*. Í 8.—11. hæð fer póstur þessi að eins að *Villinga-vatni*.
- b. Annar fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um *Ölfusárbrú* og *Sogsbrú*, *Klausturhóla*, (*Stóru-*

- borg*), *Mosfell* og *Torfastaði* að *Brekku* og þaðan aftur sömu leið að *Hraungerði*.
- c. Þriðji fer sömuleiðis frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Ólafsvelli*) og *Reyki* á *Skeiðum* að *Stóra-Núpi* og þaðan aftur að *Hraun-gerði*.
- d. Fjórti fer frá *Reykjum*, eftir komu *Hraun-gerðispóstsins* þangað, um *Birtingaholt* að *Hruna* og heldur sömu leið til baka aftur.
- e. Fimti fer frá *Hraungerði*, sem fyrst eftir komu aðalpóstsins frá Reykjavík, um (*Hró-arsholt*) að *Brandshúsum* og snýr þaðan aftur um (*Villingaholt*) að *Hraungerði*.
- f. Sjötti fer frá *Mosfelli*, eftir komu annars aukapósts, að *Laugardalshólum* og snýr aftur sömu leið.
- g. Sjöundi fer frá *Torfastöðum*, eftir komu annars aukapósts þangað, að (*Króki*), og snýr þegar aftur að *Torfastöðum*.
- h. Áttundi fer frá *Eyrarbakka*, í 1.—7. og 13.—15. pósthæð, svo tímanlega, að hann sje kominn að *Ölfusárbrú* áður en aðalpóstur leggur á stað þaðan austur. Frá *Ölfusárbrú* snýr hann aftur um (*Sandvík*) og (*Kaldað-arnes*) til *Eyrarbakka*. Þaðan fer hann um (*Stóra-Hraun*) til *Stokkseyrar*.
- i. Níundi fer frá *Eyrarbakka* um *Stokkseyri* til *Ölfusárbrúar* í 1.—7. og 13.—15. pósthæð svo tímanlega að hann nái þar aðalpósti á bakaleið; eftir komu hans snýr hann aftur til *Eyrarbakka* og *Stokkseyrar*.
- k. Tíundi fer frá *Kotströnd*, eftir komu aðalpósts frá *Garðsauka*, um (*Vorsabæ*), *Hjalla*, *Þorlákshöfn* til *Stakkavíkur* og snýr sömu leið til baka.
- l. Ellefti fer frá *Klausturhólum*, eftir komu annars aukapósts frá *Hraungerði*, að (*Kiðjabergi*) og snýr svo til baka, en kemur við í (*Heyvík*) í annari hvorri leiðinni.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherrann.

Reykjavík, 20. október 1921.

Pjetur Jónsson.

S. Briem.

Reglugjörð

83
7. sept.

um

refaveiðar í Norður-Pingeyjarsýslu.

1. gr.

Hreppsnefndir hafa umsjón með refaveiðum hver í sínum hreppi, kýs hún einn mann til að sjá um framkvæmdir, og nefnist hann refaveiðastjóri.

2. gr.

Á vorfundi annast refaveiðastjóri um að koskir sjeu hæfilega margir skotmenn, og hverjum þeirra ætlað ákveðið svæði, skal á sama fundi tilnefna grenjaleitarmenn, og er heppi-
legast að skotmaður sje með í leitinni. Finnist gren með yrðlingum í skal skotmaður og að-
stoðarmaður hans setjast að á því, og eru þeir skyldir til að liggja þar í 3 sólarhringa, nema
grenið sje áður að fullu unnið.

3. gr.

Hver búandi er skyldur til að leita að grenjum í búfjárhögum sínum endurgjalds-
laust. Gera skal hann skotmanni strax aðvart ef hann veður þess var að þar sjeu yrðlingar.
Fer skotmaður tafarlaust þangað ef hann er ekki háður öðru greni.

4. gr.

Aðallega skal gera tvær grenjaleitir á hverju vori, hina fyrri um fardaga og þá síð-
ari eftir því sem refaveiðastjóri ákveður. Leitarmönnum skal greidd þóknun fyrir það eftir
reikningi, er hreppsnefnd samþykkir.

5. gr.

Skotmanni skal greiða kr. 10,00 fyrir hvern sólarhring sem hann er frá heimili sínu
við grenja legu, og aðstoðarmanni sem skotmaður tekur gildan sama kaup. Þar að auki fá þeir
þóknun fyrir hestabrukun eftir reikningi er hreppsnefnd samþykkir. Fyrir fyrra dýrið fær
skotmaður kr. 5,00, en kr. 10,00 fyrir hið síðara, og fyrir hvern yrðling kr. 2,00. Drepa skal
alla yrðlinga jafnóðum og þeir nást, nema þá er nota þarf til grenjavinslu vorlangt. Þó skal
öllum yrðlingum lógað fyrir 15. júlí.

6. gr.

Refaveiðastjóri skal halda bók yfir eyðing refa, gjöra skal hann skýrslur um það
eftir fyrirmynd, er stjórnarráð Íslands setur. Auk þess skal þar lýsa öllum grenjum á leitar-
svæðinu, með stuttri en glöggri lýsing, svo finna megi grenin eftir henni.

Eltra skal fyrir refi árlega í hagfeldum stöðum og á hentugum tíma. Skal svo með farið, að sem minst hætta stafi af. Ef rjúpur eða aðrir fuglar eru eittraðir, þá er skylt að auðkenna þá á þann hátt að stýfa af hálfan hægri væng.

Nota ska ltil eitrunar Strychnin eða annað eitur ekki ósterkara og skal refaveiðastjóri ætíð sjá um að nęgar birgðir af því sjeu til og í þeirra manna höndum, er hreppsnefnd trúir til að fari gætilega með það. Alt eittrað agn skal hirða og urða að vori, svo að sem minst hætta stafi af því.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 til 200 krónum eftir málavöxtum, er renna í fjallskila eða sveitarsjóð eftir fyrirmælum viðkomandi hreppsnefnda.

Mál út af brotum á reglugjörð þessari skal fara með sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefur samið og samþykkt, samkvæmt lögum nr. 48, 28. nóvember 1919, staðfestist hjér með til að öðlast gildi 1. okt. 1921.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 7. sept. 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

um

fjallskil í Norður-Þingeyjarsýslu austan Jökulsár

I.

Um afrijetti.

1. gr.

Norður-Þingeyjarsýsla austan Jökulsár skiftist í tvö fjallskilafjelög þannig: á milli Jökulsár og Hafralónsár sje eitt fjallskilafjelag; annað fjallskilafjelag sje á svæðinu frá Hafralónsá að takmörkum Norður-Múlasýslu (Sauðaneshreppur). Hvort fjallskilafjelagið skiftist í deildir eftir því sem landi hagar og fjöll og vatnsföll deila. Sýslunefndin ákveður takmörk deilda eftir tillögum hlutaðeigandi sveitarfjelaga.

2. gr.

Sýslunefnd hefir á hendi yfirstjórn allra fjallskilamálefna í sýslunni samkvæmt

sveitarstjórnarlögunum 10. nóvember 1905; en hreppsnefndir hafa að öðru leyti alla stjórn og 84 framkvæmd í fjallskilamálum deildanna. Nú tilheyrir ein deild tveimur eða fleiri hreppum 7. sept. og hafa þá hlutaðeigandi hreppar störf þessi sameiginlega á hendi.

3. gr.

Alt land skiftist í afrjetti og heimalönd. Það skulu vera afrjettir, sem að fornu hafa verið. Sýslunefnd getur og tekið upp nýja afrjetti, ef nauðsyn ber til, eftir tillögum hreppsnefnda og með samþykki landeiganda.

Hver hreppsnefnd skal semja skrá yfir þá afrjetti, með tölu og ummærkjum, er hún hefir umsjón með, og skal rita hana í fjallskilabók hreppsins, þessar skrár skulu allar sendar sýslunefnd, er sjer um, að þær sjeu allar innfærðar í eina bók.

4. gr.

Hreppsnefndirnar gangast fyrir því, hver í sínum hrepp, að gerð sje sveitarsamþykkt um það hvort nota skuli heimalönd til uppreksturs fyrir gedðje eða lömb; skal í samþykktinni skýrt tekið fram hver þau lönd sjeu, og tala þess fjár, er í þau ma reka. Má eiginu nota eða leyfa öðrum að nota heimaland sitt til uppreksturs, nema það sje þannig heimilað með gildandi sveitarsamþykkt samþyktri af sýslunefnd, ella tvingjaldi hann fjartolla grónum þeim er lönd eiga að hans laudi, og verður að auki sekur sem um gangnarof. — Nu liggja saman heimalönd hreppa, er menn vilja nota til upprekstrar, og skulu þá hlutaðeigandi hreppsnefndir gjöra sameiginlega samþykkt um notkun þeirra. Heimalönd þau, sem heimild er fyrir að nota til upprekstrar, skal skoða sem afrjett að því er göngur snertir, enda sjeu þau notuð á þann hátt af fleirum en landeiganda sjálfum. Allar samþykktir, sem nefndar eru í grein þessari, hvort sem þær eru eldri eða yngri en þessi reglugjörð, skulu sendar sýslunefnd til samþykktar, áður en ár er liðið frá því reglugjörðin öðlast gildi.

5. gr.

Alt sauðfje nema kvíær þær, sem nytkaðar eru, skal reka á afrjett eins fljótt og tíð og gróður leyfa, en lömb og dilkær viku eftir fráfarur.

Reka skal í miðjan afrjett, nema afrjettar eigandi eða hreppsnefnd hafi öðru vísi mælt fyrir.

6. gr.

Nú gengur fje úr afrjettum í búfjárhaga manna, er þá rjett að búendur þeir, er lönd eiga að afrjetti, kveðji granna sína þá, er næstir búa, til að hreinsa land með sjer, og reka fje aftur á afrjetti, en gera skulu þeir það endurgjaldslaust. Svo skulu þeir haga hreinsun og rekstri, að fjenu verði eigi mein að, ella varðar það sektum sem fyrir gangnarof, nema meiru varði eftir almennum hegningarlögum.

7. gr.

Nú eiga tveir eða fleiri menn afrjett saman og skiptist þá afrjettartollur milli þeirra eftir tiltölu hvers eins í afrjett, þótt einn leyfi upprekstur frekar en aðrir.

8. gr.

Skýlt er hreppsnefnd ef hlutaðeigendur krefjast, að gjöra ákvörðun um hve margt

- 84 7. sept. sauðfje má reka á hvern afrjett, sem heyrir undir stjórn hennar. Sje eigandi afrjettar óá-nægður með ákvörðunina er honum heimilt að skjóta máli sínu til sýslunefndar, er leggur fullnaðarúrskurð á málið. Sú hreppsnefnd, sem telur ofmargt fje rekið í aðliggjandi utan-sveitar afrjett, getur og skotið því atriði til fullnaðarúrskurðar sýslunefndar, náist eigi sam-
komulag við umráðamann afrjettarins.

II.

Um fjárrjettir.

9. gr.

Fjárrjettir skiftast í aðalrjettir og aukarjettir ákveður sýslunefnd eftir uppástungum hreppsnefndanna hverjar vera skuli aðalrjettir og aukarjettir. Aðalrjettir eru í Fjallahreppi Grundarhólsrjett, í Öxarfjarðarhreppi Hvirfilvallarjett, í Presthólahreppi Katastaða og Blika-lónsrjett, í Svalbarðshreppi Flautafells og Laxárdalsrjett og í Sauðaneshreppi Hallgilsstaðarjett. Hver aukarjett heyrir undir einhverja aðalrjett. Á aukarjettum skal rjetta fyr en á aðal-rjettum, enda gangi úrtíningsfje á aukarjettum til aðalrjettar og dragist þar upp. Sýslunefnd semur skrá yfir allar fjárrjettir í sýslufjelaginu; skal þar framtekið hverja afrjetti og heima-lönd ganga skal að hverri rjett, og hverja daga þar skal rjetta. Skrá þessa skal rita í fjall-skilabók hvers hrepps.

10. gr.

Skylt er hverjum hreppi að halda við fjárrjettum og byggja að nýju þegar þörf er, kostnað við það skulu allir fjáreigendur í hreppnum bera, eftir sömu reglum og annan fjallskilakostnað, en hreppsnefnd annast um framkvæmd verksins.

Hver fjáreigandi er skyldur til að sjá sjer sjálfur fyrir nægilegu dilkrúmi við þá aðalrjett, sem hann á sókn að, sama gildir um þær fjallskiladeildir, er von eiga fjár á rjettinni. Lokið skal aðgerð rjetta og dilka, degi fyrir hinn fyrsta rjettardag haust hvert.

11. gr.

Nú þykir þörf að fjölga fjárrjettum, eða færa af þeirra fyrri stöðum á aðra hentugri, og skal þá hreppsnefnd sú, er hlut á að máli, bera málið undir álit hreppsbúa á næsta vorþingi. Sje um aukarjett að ræða, ræður meiri hluti atkvæða málinu til fullnaðarúrslita, en um aðalrjettir þarf samþykki sýslunefndar til þess að ákvörðunin sje gild.

Skyldur er hver búandi, að leggja til land og hleðslufui undir aðalrjett án endur gjalds valdi það eigi skemdum á túni eða engjum en fyrir usla og ágang greiðist þóknun úr fjallskilasjóði eftir samkomulagi við hreppsnefnd, en andvirði seldra ómerkinga rennur þá í sveitarsjóð.

12. gr.

Þar sem afrjettir eru viðlendir og hreppsbúum þykir þörf á, skal á sveitarinnar kostnað byggja gangnakofa á hentugum stöðum, svo að gangnamenn geti notið þar húsa-skjóls, meðan á göngum stendur, og gengst hlutaðeigandi hreppsnefnd fyrir framkvæmd á því.

III.

Um smölun til rúnings og fráfaræna.

13. gr.

Allir þeir, sem jörð hafa til ábúðar, eru skyldir að smala heimalönd sín á vorin eftir því sem hreppsnefnd ákveður.

14. gr.

Hreppsnefnd hefir heimild til að skipa fyrir um smölun geldfjár á vorin, þegar hentugast þykir. Ef þörf gerist má hún láta göngur fara fram á afrjettum; hið sama gildir að því er snertir smölun á ám til fráfaræna.

IV.

Um göngur og rjettun.

15. gr.

Hver fjáreigandi, sem á sauðkindur á afrjetti, er skyldur að gera fjallskil á þann hátt, sem hreppsnefnd ákveður, en skyldur er hver húsráðandi að inna fjallskilin af hendi fyrir heimamenn sína. Enginn er undanþeginn almennri fjallskilaskyldu, þótt hann hafi slept geldfje sínu í heimalönd, annað hvort í óleyfi eða samkvæmt 4 gr.

16. gr.

Skifta skal hreppsnefnd afrjettum þeim, sem hún á fyrir að ráða, í leitir, og kveða á um, hve marga menn þarf í leit hverja, svo og til annara fjárrjetta, er sækja þarf fje að. Skrá um þetta skal rita í fjallskilabókina.

17. gr.

Skylt er hverjum fjáreiganda að gefa hreppsnefnd skýrslu um fjártölu á afrjett, á þeim tíma, er hún ákveður. Hreppsnefnd er skylt að semja skýrslu um fjártölu þeirra hrepps-búa, er reka á utansveitar afrjett, og senda skýrslu þessa hlutaðeigandi hreppsnefnd eigi síðar en mánuði fyrir göngur.

Hreppsnefndir skulu jafna öllum fjallskilakostnaði á fjártölu hrepps-búa og annara þeirra, er afrjett sveitarinnar nota, með ákveðnu auratali á hverja kind, og nefnist sú fjár-söfnun fjallskilasjóður. Úr þeim sjóði skal greiða gangnakostnað, eftirleitir og annað það, er fjallskil varða.

18. gr.

Þar sem utansveitarfje gengur árlega á afrjettum einnar sveitar, án þess þó að rekið sje, skal sú eða þær sveitir, er fjeð eiga, leggja til fjallskila að einhverju leyti, þar sem fjeð gengur. Skulu hlutaðeigandi hreppsnefndir koma koma sjer saman um hvað sá kostnaður er mikill, en komist ekki samningur á um það atriði, má skjóta því til úrskurðar sýslunefndar.

7. sept.

Nú vanrækir einhver að gera þau fjallskil, sem á hann hafa skifst, og er honum það sjálfrátt, eða leggur ógildan mann til fjallskila, þá eru það gangnarof, og varðar það 10 til 30 króna fjeðótum. Sje brotið itrekað, tvöfaldast sektirnar í hvert skifti; þó mega þær aldrei verða hærri en 200 krónur. Auk þess greiðir sá, er brýtur, slíkar skaðabætur, er samsvari fjallskilum þeim, er hann hefir vanrækt. Rjett er og að leitarforingi eða hreppsnefnd fái mann til að gera fjallskil í stað þess, er gangnarof gerði, á hans kostnað, og falla þá skaðabætur niður; sama gildir um þann, er lögmæt forföll hefir.

20. gr.

Hæfan gangnamann skal álíta þann, er leitarforingi og minst helmingur leitarmanna tekur gildan. Nú verður leitarmaður sannur að óhlýðni, hirðuleysi eða handvömm, sem honum sjálfum er að kenna, þá skal svo álíta sem enginn hafi verið lagður til fjallskila í það sinn, og varðar það skaðabótum sem fyrir gangnarof.

21. gr.

Það skal vera aðalregla, að gera fern fjallskil haust hvert. Nú kemur óveður þegar gangnamenn eru á stað komnir, og göngur byrjaðar, svo þær verða að litlu eða engu gagni, og er það komið undir hlutaðeigandi hreppsnefnd, hvort hún álítur að nokkrar göngur hafi verið gerðar í það sinni.

22. gr.

Fjallskilum skal haga þannig, að rjettardagar fyrstu fjallskila sje 22. september, annara fjallskila 27. september, þriðju fjallskila 6. október og 4. fjallskila 16. október. En á svæðinu frá Hafralónsá að takmörkum Norðurmúlasýslu, skulu rjettardagar vera, í fyrstu göngum miðvikudagur í 22. viku sumars, í öðrum göngum miðvikudagur í 23. viku sumars, og í þriðju göngum laugardagur í 25. viku sumars.

23. gr.

Hreppsnefnd skal birta með umburðarbrjefi, er berist sem þingboð um hreppinn nokkru á undan fjallskilum, hvað hver fjáreigandi á að leggja til fjallskilanna; sje þar tekið fram, hvernig göngum skal haga í hvert skifti, tilnefndir leitarforingjar og þeir menn, er sendir eru á aðrar fjárrjettir. Hreppsnefndin hefir umsjón með rjettun fjárins og sundurdrætti. Rjett er og, að hún kveði sjer til aðstoðar á rjettinni svo marga menn, sem þarf til þess að sundurdráttur fjárins gangi greiðlega. Allskonar óhlýðni og þrjóska gegn skipun rjettarstjóra varðar sektum sem fyrir gangnarof.

Störf þau, sem talin eru í þessari grein, má hreppsnefnd fela einum eða fleiri mönnum til framkvæmda.

24. gr.

Hver fjáreigandi er skyldur að hafa svo marga menn á þeirri fjárrjett, er hann á sókn að, sem með þarf til þess, að fé hans verði dregið svo greiðlega, sem rjettarstjóri mælir fyrir. Skal að minsta kosti einn maður vera kominn til rjettar frá hverjum fjáreiganda, þá rjettað

er og sundurdráttur byrjar, enda má enginn reka fje frá rjettinni fyrri en honum er lokið, nema rjettarstjóri leyfi.

84
7. sept.

25. gr.

Leitarforingjar skipa fyrir um, hvernig göngum skal haga í hverri leit. Þeir sjá svo um, sem unt er, að hver einstakur gangnamaður leysi hlutverk sitt vel af hendi, og að fjár-söfnin sjeu rekin með reglu til rjettar og í tækan tíma. Svo hafa þeir og umsjón með geymslu fjárins þar til rjettarstjóri tekur við því. Eru gangnameunn skyldir að hlýða leitarforingja, og varðar sektum sem fyrir gangnarof ef útaf er brugðið.

26. gr.

Þyki einhverjum sjer gerð ofmikil fjallskil, er honum rjett að kæra það fyrir hreppsnefnd, er leggur úrskurð á kæru hans. Úrskurði hreppsnefndar má skjóta til sýslunefndar. Enginn getur, með því að kæra, skotið sjer undan að inna af hendi þau fjallskil, er honum voru gerð.

V.

Um hreinsun heimalanda.

27. gr.

Hver búandi er skyldur að hreinsa heimalönd sín á hverju hausti, um leið og önnur, þriðju og fjórðu fjallskil fara fram. Skipar hreppsnefnd fyrir um rekstur þess fjár til rjettar, er kemur fyrir í heimalöndum, eða sjer um rjettun þess, sje það rjettað í aukarjettum. Heimilt er og hreppsnefnd að skipa fyrir um hreinsun heimalanda oftár á hausti, þegar henni þykir nauðsyn til bera.

28. gr.

Nú liggja lönd tveggja eða fleiri hreppa saman, og skulu hlutadeigandi hreppsnefndir gera samþykkt um, hvernig hreinsuninni skal haga á því svæði, er lönd hreppanna ná saman. Sama gildir og um smölun til rúnings og fráfærna. Greini hreppsnefndir á um þetta, skal sýslunefnd skera úr. Óhlýðni gegn skipunum hreppsnefnda um hreinsun heimalanda, og hverskonar vanræksla í því efni, varðar sektum sem fyrir gangnarof.

29. gr.

Hver maður er skyldur að hirða fje það, er finst í heimalöndum, eftir að hinn almennum hreinsun er lokið, og reka til næsta bæjar þá leið, er það á að ganga. Nú kemur fjárrekstur til manns frá næsta bæ, og er hann skyldur að reka hann tafarlaust áfram rjetta leið, nema kvöld sje komið eða óveður, svo að elgi sje fært. Skal þá beita fjenu eða gefa hey ella, uns fært er að reka. Hver sem sleppir fjárrekstri, verður sekur sem um gangnarof.

VI.

Um eftirleitir.

30. gr.

Þegar fjallskilum er að fullu lokið, má hreppsnefnd leyfa eftirleitir á afrjetti, annaðhvort fyrir umsamda borgun úr fjallskilasjóði, eða á kostnað leitarmanna sjálfra.

31. gr.

Nú finnur maður óheimt fje á afrjetti í eftirleit, án þess samið hafi verið um borgun fyrir ferðina, og ber þonum þá borgun fyrir það þannig:

fyrir lamb hvert.	kr. 4,50
— veturgamla kind	— 6,00
— dilká með dilk	— 9,00
— dilká með 2 dilkum	— 12,00
— mylka á	— 5,00
— gelda á	— 6,00
— sauð 2 vetra og eldri	— 7,00
— hrút eldri en veturgamla	— 10,00

Borgun fyrir óheimt fje greiðist úr fjallskilasjóði. Fyrir óheimt fje, sem finnst í heimalöndum, eða við smölun fjár, þótt í afrjett sje, eftir að fjallskilum er lokið, er eigi skylt að greiða fundarlaun.

32. gr.

Skylt er fjáreigendum að auðkenna fje sitt jafnóðum og það heimtist úr öðrum göngum, með glöggu merki. Vanræki einhver að auðkenna fje sitt þannig, verður hann sjálfur að borgaa fundarlaun fyrir hverja kind sína, sem finnst í eftirleit, en ekki fjallskilasjóður.

Fyrir heimt fje (merkt), sem finnst í eftirleit, ber eiganda að greiða kr. 2,00 fyrir hverja kind, á hvaða aldri sem hún er.

VII.

Um fjármörk.

33. gr.

Hver maður skal einkenna fje sitt með glöggu marki á eyrum, en ef soramarkað er, með brennimarki á hornum eða kláufum. Enginn má elga fleiri en tvö mörk. Skráði og brögð á eyrum eru auðkenni en ekki fjármörk. Um markrjettindi og sammerkinga, fer sem í lögum er ákveðið.

Hver fjáreigandi er skyldur að auðkenna sauðfje sitt á vinstra horn með sveita brennimörkum þannig:

Sauðaneshreppur	L 1
Svalbarðshreppur	S 2
Presthólahreppur	P 3 og P ∞

Hið síðara fyrir austur Sljettu.

Öxarfjarðarhreppur	Ø 4
Fjallahreppur	F 5

Hver sem eigi hlítir ákvæðum þessum, gjaldi 50 aura í sekt fyrir hverja hornóttu kind, er rennur í fjallskilasjóð.

84
7. sept.

34. gr.

Öll fjármörk sýslunnar skal rita í eina skrá, er sýslunefndin semur, og skal prenta hana svo oft, er sýslunefnd álitur að þurfi þó eigi sjaldnar en tífunda hvert ár, og útbýta meðal búenda í sýslufjelaginu. Hver búandi er skyldur að geyma markaskrána meðal þeirra heimildarskjala, er fylgja á ábylli hans, og skila næsta ábúanda, er hann flytur frá jörðinni.

VIII.

Um óskilafje.

35. gr.

Óskilafje, sem ekki finnast eigendur að, skal hreppsnefnd hirða, og senda lýsingar af í næstu sveitir, það fje sem óútgengið er á hausthreppamóti, seljist við uppboð, af hlutað-eigandi hreppstjóra. Því fje sem þannig er selt, skal hreppstjóri lýsa í Lögbirtingablaðinu innan þriggja mánaða.

IX.

Almennar ákvarðanir.

36. gr.

Hver hreppsnefnd haldi aðskilda fjallskilabók, skal í hana rita skrár þær, sem um er getið í reglugjörð þessari, og allar þær ákvarðanir, er hreppsnefnd gerir um fjallskilamál-efni. Oddviti sýslunefndarinnar getur heimtað endurrit úr fjallskilabókinni, hvenær sem þarf.

37. gr.

Með reglugjörð þessari, sem öðlast gildi 1. jan. 1922, er úr gildi numin reglugerð um fjallskil í Norður-Þingeyjarsýslu, austan Jökulsár, frá 4. ágúst 1908.

38. gr.

Með brot gegn ákvörðunum reglugjörðar þessarar skal fara sem almenn lögreglumál.

Reglugjörð þessi sem sýslunefnd Norður-Þingeyjarsýslu hefir samið og samþykkt samkvæmt 71. gr. sveitarstjórnarlaganna, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi 1. janúar 1922.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 7. sept. 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

85
12. sept.

Reglugjörð

um

lífeyrissjóð barnakennara og ekkna þeirra.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins er styrktarsjóður barnakennara eins og hann nú er og skal fje þetta afhent umsýjónarmönnum lífeyrissjóðsins eigi síðar en 1. desbr. 1921.

2. gr.

Hver barnakennari, karl eða kona, sem laun tekur eftir launalögum barnakennara, er skyldur til að kaupa lífeyri í sjóðnum handa sjer og maka sínum, með því að greiða í sjóðinn 7% af árslaunum sínum.

Settir kennarar greiða ekkert í sjóðinn, enda fá hvorki þeir nje makar þeirra lífeyri úr honum. Undantekningu frá þessu má þó gera um þá barnaskólakennara, er voru settir skólaárið 1920—1921, að því er snertir tímabilið frá 1. jan. 1921 og um alla barnakennara, er settir hafa verið skólaárið 1921—1922.

3. gr.

Iðgjöld þau, er ræðir um í 2. gr., greiðast af föstum launum, hvort sem þau eru greidd úr ríkisjóði eða eigi, en ekki af dýrtíðaruppbót eða öðrum hlunnindum, svo sem ókeypis bústað.

4. gr.

Iðgjöldunum skal ríkisfjehirðir halda eftir af launum kennara með $\frac{1}{12}$ mánaðarlega fyrirfram, ef launin eru greidd á þann hátt, en ella um leið og greitt er. Fjármáladeild stjórnarráðsins er þó heimilt að víkja frá þessu ef sjerstaklega stendur á. Öllum iðgjöldum, sem ógreidd kunna að vera frá árinu 1921, skal halda eftir af launum hlutaðeiganda í síðasta lagi 1. desbr. það ár.

5. gr.

Lífeyrissjóðurinn er undir yfirumsýjón fjármálaráðherra, en reikningshald hans annast fræðslumálastjóri og einn af kennurum barnaskóla Reykjavíkur, sem fjármálaráðherra tilnefnir til 5 ára í senn. Reikning sjóðsins skal birta árlega í Bdeild stjórnartíðindanna og skal hann endurskoðaður af hinni umboðslegu endurskoðun.

6. gr.

Iðgjöld þau til sjóðsins, sem ríkisfjehirðir heldur eftir, skulu mánaðarlega greiðast reikningshöldurum sjóðsins gegn kvittun, og við hver árslok skulu þeir gefa ríkisfjehirði aðal-kvittun fyrir öllu því, er þeir hafa veitt viðtöku á árinu,

7. gr.

85

12. sept.

Sjóðinn skal ávaxta í Landsbankanum að því leyti sem hann geymist í peningum. Heimilt er með samþykki fjármáladeildar að kaupa verðbrjef handa sjóðnum, ef þau verða að teljast fulltrygg og sjóðurinn hagnast við það á vöxtum eða gengi, en þó má eigi meira kaupa af verðbrjefum en svo, aðætla megi, að sjóðurinn hafi jafnan nægilegt handbært fje til lögboðinna greiðslna.

8. gr.

Kennari, sem greitt hefur iðgjald í sjóðinn, á kröfu á lífeyri úr honum, þegar svo stendur á sem hjer segir:

- Þegar hann er leystur frá starfinu sökum elli eða varheilsu.
- Þegar hann er leystur frá starfinu sökum þess að hann er orðinn 70 ára að aldri eða samanlagður aldur hans og þjónustutími er 95 ár.
- Þegar starf hans verður óþarft sökum breytingar á fræðsluhjæraði eða skólahjæraði áður en hann er 70 ára og hann fer ekki í aðra kennarastöðu, en lætur iðgjöld sín standa inni í sjóðnum, án þess að taka lífeyri þar til hann hefur náð sjötugs aldri.

Þegar kennari lætur af starfi sínu af öðrum ástæðum en hjer eru taldar, fær hann engan lífeyri úr sjóðnum og ekkert endurgreitt af iðgjöldum sínum, nema ef starf hans er lagt niður, því að þá á hann, ef hann fer ekki í aðra kennarastöðu, kröfu á iðgjöldum þeim, er hann hefir greitt, vaxtalaust og afdráttarlaust, ef hann kys eigi heldur að láta þau standa inni í sjóðnum þar til hann er 70 ára, sbr. c-lið þessarar greinar.

9. gr.

Maki kennara, sem notið hefir eða átti rjett til lífeyris úr sjóðnum, á að honum látnum kröfu á lífeyri, nema svo standi á sem hjer segir:

- að kennarinn var orðinn 60 ára, er hann kvongaðist eða giftist
- að hjónabandið var stofnað meðan kennarinn lá banaleguna
- að hjónabandið var stofnað eftir að kennarinn var leystur frá starfi sínu, eða
- að hjónabandinu var gersamlega slitið áður en hann dó.

10. gr.

Lífeyrir kennara er $25\frac{0}{100}$ af launum þeim samanlögðum, sem hann hefir greitt iðgjald af í sjóðinn og $\frac{1}{4}$ hluta þeirra launa, sem hann hefir greitt iðgjald af í styrktarsjóð barnakennara. Lífeyririnn má þó aldrei fara fram úr $\frac{3}{4}$ hámarkslauna þeirra, er kennarinn hefir haft.

Lífeyrir maka kennara er $\frac{1}{5}$ af byrjunarlaunum kennarastöðu, sem kennarinn hafði þegar hann ljest eða þeirrar, sem hann fjekk lausn frá.

11. gr.

Rjettur maka kennara til lífeyris fellur burt:

1. Ef hann giftist eða kvongast á ný.
 2. Ef hann tekur sjer bústað utanríkis án samþykkis stjórnar sjóðsins.
 3. Ef hann hirðir eigi lífeyririnn í 3 ár samfleytt án þess að sanna lögmæt forföll.
- Er maki kennara missir lífeyrir af því að hann giftist eða kvongast af nýju á hann

85 rjett á að fá hinn sama lífeyri, ef hann verður ekill eða ekkja í annað sinn. Þó getur eng-
12. sept. inn haft lífeyri nema eftir einn maka.

12. gr.

Sá, sem telur sig hafa rjett til lífeyris úr sjóðnum, skal um það rita brjef til fjármáladeildar og þar skýra frá hversu miklum lífeyri hann telur sig eiga kröfu á árlega, frá hvaða tíma og því öðru, er máli kann að skifta í þessu efni.

Að fengnum þessum skýrslum úrskurðar fjármáladeildin kröfuna, tilkynnir það hlutaðeiganda og sjer um að greiðsla fari fram samkvæmt því.

13. gr.

Lífeyrir greiðist með $1/12$ mánaðarlega fyrirfram. Ef um litla fjárhæð er að ræða, má þó hafa gjalddagana færri og jafnvel greiða alt í einu lagi, ef mjög lítið er um að ræða.

14. gr.

Um sönnun fyrir áframhaldandi rjetti til lífeyris fer eftir reglum þeim, sem hlgað til hefir verið fylgt um rjett til eftirlauna.

Fjármáladeild stjórnarráðsins, 12. sept. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Sigurjón Markússon.

Reglugjörð

86
31. okt.

um

breyting á reglugjörð 21. maí 1908 um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitar- eða bæjarstjórnnum og reglugjörðum um viðauka við nefnda reglugjörð.

Í stað 1. gr. í reglugjörð 21. maí 1908 um meðferð á póstsendingum til eða frá stjórnarvöldum og sveitar- eða bæjarstjórnnum komi:

»Stjórnarvöld þau, sem getur um í 12. gr. sbr. 14. gr. í póstlögnum, eru sem nú skal greina:

Stjórnarráðið.

Hagstofustjóri.

Ríkisfjehirðir.

Hæstirjettur.

Bæjarfógetar, lögreglustjórar og sýslumenn.

Skattanefndir.

Umboðsmenn þjóðjarða.

Landlæknir.

Hjerslæknar.

Heilsuhællislæknirinn.

Geðveikralæknirinn.

Holdsveikralæknirinn.

Dýralæknar.

Aðalpóstmeistari.

Póstmeistarar.

Póstafgreiðslumenn, sem veita pósthúsi forstöðu.

Landssímastjóri.

Forstjórar landssímastöðvanna:

á Akureyri, Borðeyri, Ísafirði, Seyðisfirði, Siglufirði, Stykkishólmi og Vestmannaeyjum.

Vegamálastjóri.

Vitamálastjóri.

Skógræktarstjóri.

Forstöðumaður löggildingarstofunnar.

Biskup.

Prófastar.

Sóknarprestar.

Rektor háskólans.

Skólameistari við hinn almenna mentaskóla.

—»— — gagnfræðaskólann á Akureyri.

86
31. okt.

Skólastjóri kennaraskólans.
Skólastjórar bændaskólanna.
Fræðslumálastjóri.
Landsbókavörðnr.
Ríkisskjalavörður.
Þjóðmenjavörður.

Síðasta málsgrein 3. greinar, önnur málsgrein 4. greinar, fjórða málsgrein 5. greinar, orðin í annari málsgrein 9. greinar, sem byrja með »og á þær« og það sem eftir er af málsgreininni, svo og öll 4. málsgrein falli burt.

Atvinnu- og samgöngumálaráðherrann, Reykjavík 31. október 1921.

Pjetur Jónsson.

S. Briem.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð hjónanna Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar hreppstjóra á Brimilsvöllum, útgefin á venjulegan hátt ad mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherra 4. nóv. 1921. Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

87
4. nóv.

fyrir

„Minningarsjóð hjónanna Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar hreppstjóra á Brimilsvöllum“.

1. gr.

Sjóðurinn, sem er stofnaður með 2000 kr. gjöf hjónanna Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar hreppstjóra á Brimilsvöllum, skal bera nafn þeirra þannig, að hann heiti »Minningarsjóður hjónanna Vigdísar Sigurðardóttur og Bjarna Sigurðssonar hreppstjóra á Brimilsvöllum«.

2. gr.

Ofannefnd gjöf er nú þegar lögð inn á Sparisjóð Ólafsvíkur undir ofanskráðu nafni.

3. gr.

Höfuðstól sjóðsins má aldrei skerða og skal hann fyrst um sinn ávaxtast þangað til vextir eru orðnir 100 kr. í árlega vexti.

4. gr.

Þegar sjóðurinn er orðinn það stór, að hann gefur af sjer 100 kr. í árlega vexti, má verja úr honum 50 kr. á ári, unz ársvextir verða 150 kr., þá 100 krónum, og er þeir hafa náð 200 kr., þá 150 kr. o. s. frv., til þess að hjálpa sorgmæddum og fátækum, sem mist hafa föður eða móður, eiginmann eða eiginkonu, uppkomin börn eða fósturbörn; einkum fyrsta sorgarárið; — þó fer sú tímatakmörkun eftir því sem stjórn sjóðsins álltur að nauðsynlegt sje í hverju einstöku tilfelli.

5. gr.

Styrk þenna má aðeins veita heimilisföstum mönnum í Fróðárhreppi og Ólafsvíkurreppi, án tillits til hvort þeir hafa þegið sveitarstyrk eða ekki, þó þannig, að þeir ganga fyrir sem búa í Fróðárhreppi að öðru jöfnu.

6. gr.

Þegar höfuðstóllinn er orðinn það stór, að hann gefur af sjer 1000 kr. í árlega vexti má einnig verja af vöxtum hans, alt að helming þess, sem nota má eftir 3. gr., til almennrar kristilegrar líknarstarfsemi, ef bráð nauðsyn ekki krefur það alt til hjálpar eftir 3. gr.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skal skipuð þessum þrem mönnum: sóknarprestinum í Nesþingaprestakalli, hreppstjóra Fróðárhrepps og hreppstjóra Ólafsvíkurrepps, og skal sóknarpresturinn vera formaður stjórnarinnar.

8. gr.

Stjórn sjóðsins hefur á hendi umsjón hans, veitir styrk úr honum og semur reikning hans, er birta skal á prenti 5. hvert ár að minsta kosti.

9. gr.

Sjóðurinn skal fyrst um sinn ávaxtast í Sparisjóði Ólafsvíkur og skal stjórnin annast um að hann sje ávalt geymdur á öruggum stað og aldrei ótryggari stað en þar.

10. gr.

Á skipulagsskrá þessari skal leita konunglegrar staðfestingar.

Brimilsvöllum 5. júní 1921.

Vigdís Sigurðardóttir. Bjarni Sigurðsson.

Reglugjörð

fyrir

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum.

I. KAFLI.

Félagið sjálft og stjórn þess.

1. gr.

Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, sem í reglugjörð þessari er nefnd »Samábyrgðin«, er sjóvátryggingarstofnun fyrir íslensk fiski- og flutningaskip.

Samábyrgðin tekst á hendur:

- a. Endurtrygging fyrir íslensk ábyrgðarfélög skipa og báta, á helmingi eða alt að helmingi þess hluta af tryggingarhæfu verði skipa þeirra og báta, er félögin sjálf taka að sér ábyrgð á.
- b. Beina vátrygging á skipum og bátum.
- c. Trygging á afla, veiðarfærum og útbúnaði, ef um algerðan skipstapa er að ræða.

Félagið tekur aðallega ábyrgð á þeim skipum og bátum, sem ætluð eru til fiski-veiða eða flutninga við Ísland.

2. gr.

Heimili og varnarþing Samábyrgðarinnar er í Reykjavík.

Fyrir kröfum á hendur félaginu er aðeins aðgangur að því, og má beina slíkum kröfum gegn framkvæmdarstjóranum fyrir hönd Samábyrgðarinnar. Kröfum skal lýsa á skrifstofu Samábyrgðarinnar.

3. gr.

Samábyrgðinni stjórnar nefnd þriggja manna. Einn þeirra er framkvæmdarstjóri og jafnframt formaður og skipar stjórnarráðið hann, en tveir eru gæzlustjórar. Annan þeirra kys stjórnarráðið fyrst í stað, en hinn kjósa hin innlendu vátryggingarfélög, sem Samábyrgðin er í samvinnu við.

Kosning gæzlustjóranna gildir um 3 ár í senn. Skulu þeir vera búsettir í Reykjavík eða þar í nánd og fá lítilsháttar þóknun fyrir starfa sinn, er stjórnarráðið ákveður. Þóknun þeirra og laun framkvæmdarstjóra greiðist af Samábyrgðinni.

Í forföllum gæzlustjóranna, eða ef sæti þeirra verður laust áður en kjörtíminn er á enda, setur stjórnarráðið menn í stað þeirra um stundarsakir til þess að gegna störfum þeirra.

Stjórnarráðið skipar endurskoðanda og ákveður laun hans.

4. gr.

Stjórnarnefndin skal elga fund með sjer svo oft sem formanni þykir þörf á.

Alyktun stjórnarnefndar er gild, ef tveir nefndarmenn að minsta kosti greiða atkvæði með henni.

88
9. nóv.

Gjörðabók skal halda á fundum stjórnarnefndarinnar og hún undirskrifuð af þeim nefndarmönnum, sem viðstaddir eru.

5. gr.

Stjórnarnefndin fer með það vald, sem Samabyrgðin hefir lögum samkvæmt, nema öðruvísi sje ákveðið.

Stjórn félagsins skal áður en mánuður er liðinn eftir hvern ársfjórðung senda stjórnarráðinu stutt yfirlit yfir starf félagsins, og innan þriggja mánaða eftir lok hvers starfsárs skal hún senda stjórnarráðinu ársreikningiun með áritun endurskoðanda.

Stjórnarráðið getur hvenær sem því lízt látið rannsaka allan hag félagsins og ef nauðsyn krefur skipað yfir það eftirlitsstjórn.

Stjórn félagsins skal gjöra sér alt far um að útvega endurtryggingu með svo góð um kjörum sem unt er, að svo miklu leyti sem ákveðið er í lögum nr. 23, 27. júní 1921, eða stjórnarnefndin telur nauðsynlegt eða heppilegt.

Stjórnarnefndin tekur ákvörðun um skipun umboðsmanna og virðingarmanna eftir tillögum framkvæmdarstjóra. Hún ákveður einnig, með hvaða kjörum bæði þeir og önnur sú aðstoð, sem þörf er á, skuli vera tekin.

Stjórnarnefndia hefir eftirlit með skaðabótagreiðslu og tekur yfirleitt þátt í ákvörðunum um meiri háttar málefni, er stjórn félagsins varða, svo sem váttryggingarskilyrði, notkun og ávöxtun peningaforðans og höfuðstóls og vaxta varasjóð, ennfremur um lántöku innan hinnar lögákveðnu ríkissjóðsabyrgðar.

6. gr.

Hvert það skjal, sem skuldbinda á Samabyrgðina, verður að vera undirskrifað af formanni og öðrum gæzlustjóranna.

Bréf viðvíkjandi daglegum störfum Samabyrgðarinnar (þar með talin ábyrgðarskrifteini fyrir hverri einstakri beinni váttryggingu og endurtryggingarskrár) undirskrifar framkvæmdarstjóri (formaður). Hann sér einnig um og hefir á hendi bókfærslu, fjárvörzlu og reikningshald Samabyrgðarinnar.

Að minsta kosti einu sinni á hverjum ársfjórðungi skulu gæzlustjórarnir gæta að peningaforðanum og öðrum eignum félagsins og gjöra athugasemd um það í gjörðabókinni. Stjórn félagsins úrskurðar og þá liði í ársreikningnum, sem endurskoðunin hefir gert athugasemd við.

Reikninginn skal birta opinberlega og á hann ásamt athugasemdum endurskoðanda að liggja frammi til sýnis fyrir almenning á skrifstofu Samabyrgðarinnar í 14 daga eftir að það hefir verið auglýst í blaði því, er flytur stjórnarvaldaauglýsingar.

7. gr.

Reikningsárið telst frá 1. janúar til desembermánaðarloka.

Þá er ársreikningur er saminn, skal telja óloknaðar skaðabætur og aðrar skuldbindingar frá því ári og flytja til næsta árs með þeirri upphæð, sem þær eru virtar til eftir málavöxtum og undanfarandi reynslu.

II. KAFLI.

Vátryggingarkjör og skaðabótaskilyrði.

8. gr.

Í Samábyrgðina má taka:

A. Íslensk ábyrgðarfélag bátá og skipa, sem hafa lög sín staðfest af stjórnarráði Íslands. Þó mega regluleg ársiðgjöld í félögum þessum fyrir skip, sem vátryggja á í Samábyrgðinni, ekki fara niður úr 50% af vátryggingarfénu.

Milli Samábyrgðarinnar og félags, sem óskar að endurtryggja hjá henni, skal gera samning um þau sérstaklegu skilyrði, sem sett eru fyrir töku þess í Samábyrgðina. Þó má ekkert í slíkum samningi koma í bága við reglugjörð þessa. Ef samningnum er ekki sagt upp fyrir 1. október, telst hann endurnýjaður fyrir næsta ár.

Eigendur hinna endurtrygðu skipa og Samábyrgðin hafa engin viðskifti, því að ábyrgðarfélagin koma ein fram bæði gagnvart eigendunum og Samábyrgðinni.

Samábyrgðin tekur að sér þann hluta af áhættunni á skipum, vátrygðum í íslenskum ábyrgðarfélögum, sem fer fram úr því, er félag þessi samkvæmt lögum sínum mega sjálf taka ábyrgð á, og því, sem þau kunna að krefjast sjálfsábyrgðar á. Skylt er ábyrgðarfélagum þeim, sem endurtryggja hjá Samábyrgðinni, að láta henni í té þenna hluta áhættunnar og Samábyrgðinni að taka við honum.

Svo fljótt sem unt er skal senda Samábyrgðinni skýrslur um ábyrgðir þær, sem fluttar eru yfir til hennar, og skal það í síðasta lagi gjört 3 vikum eftir byrjun vátryggingarársins, en síðan vikulega. Skýrslur þessar skal rita á endurtryggingarskrár, sem til þess eru ætlaðar, og sem félögin leggja til og kosta.

Afrit af ábyrgðarskýrteinum og virðingargjörðum skal senda Samábyrgðinni svo fljótt sem unt er.

Hvert ábyrgðarfélag um sig framkvæmir sjálft alt það, er lýtur að upptöku skipa til vátryggingar og virðingu þeirra og ber sjálft allan þann kostnað, sem af því leiðir. Kostnaðurinn við stjórn ábyrgðarfélaga þessara er Samábyrgðinni og algjörlega óviðkomandi.

Til grundvallar fyrir hverri vátryggingu skal leggja vátryggingarkjör og skaðabóta-reglur hinna einstöku ábyrgðarfélaga, þar sem það ekki kemur í bága við reglugjörð þessa eða ákvæði þau, sem sett eru samkvæmt henni. Samábyrgðin er bundin við lög ábyrgðarfélaga þeirra, sem eru meðlimir hennar, og framkomu félaganna samkvæmt lögnum. Þó skulu félögin fá samþykki Samábyrgðarinnar til þess að höfða mál gegn öðrum út í frá, enda getur Samábyrgðin krafist þess, að félagið sjálft beri tjón það, sem af því leiðir, að ekki hefir verið leitað ráða Samábyrgðarinnar í þessu efni eða ekki farið eftir þeim.

Ákvörðun skaðabóta, sem gerð er samkvæmt lögum hinna einstöku ábyrgðarfélaga, er bindandi fyrir Samábyrgðina. Þó verður að fá samþykki Samábyrgðarinnar, ef ákveða á skaðabætur eftir sanngirni, með samningi, gerðardómi eða lögsókn, og fer svo sem áður segir, ef vanrækt er að fá samþykkið.

Sendu skal Samábyrgðinni eftirrit af skaðabótamatinu og greiðir hún hlutfallslega sinn hluta af skaðabótunum af þeim hluta tryggingarfjárhæðinnar, sem hún hefir ábyrgst, að frádrægnu 10 kr. af hverri smálest hlutaðeigandi skips, þó má frádráttur sá aldrei fara fram úr 300 kr. á einstöku fari.

B. Beinar vátryggingar á skipum og bátum.

C. Afla, veiðarfæri og útbúnað fiskiskipa.

Hver sem vill fá beina vátrygging á skipi í Samábyrgðinni, verður að snúa sér til

umboðsmanns Samábyrgðarinnar á þeim stað, þar sem heimilisfang skipsins er, ef skipið er þar og Samábyrgðin hefir nokkurn umboðsmann þar. Ef Samábyrgðin aftur á móti hefir þar engan umboðsmann, eða skipið er ekki heima á þeim tíma, er váttryggingar er beiðst, getur váttryggingarbeiðandi snúið sér til næsta umboðsmanns eða til aðalskrifstofunnar. Eftir tilhlutun umboðsmannsins eða aðalskrifstofunnar, ef til hennar hefir verið leitað, er skipið síðan skoðað og virt af virðingarmönnum Samábyrgðariunnar. Ef virðingarmaður óskar váttryggingar, verður að setja annan áreiðanlegan mann í stað hans til þess að taka þátt í virðingunni.

Þá er virðingin er um garð gengin og virðingarmennirnir hafa gefið út vottorð um það, verður váttryggingarbeiðandi að undirskrifa með eigin hendi beiðni um váttryggingu til eins árs frá þeim degi, sem beiðnin er afhent umboðsmanninum. Þann dag, sem váttryggingin byrjar, verður skipið að vera í öruggri höfn eða skipalægi. Dagurinn reiknast frá kl. 12 á miðnætti til kl. 12 á miðnætti. Eyðublöð undir váttryggingarbeiðnir fást hjá umboðsmönnum Samábyrgðarinnar og á aðalskrifstofunni. Í váttryggingarbeiðnina skal setja lýsingu á því, sem váttrygt er, og váttryggingarféð, og á vottorð virðingarmanna að fylgja henni. Ef Samábyrgðin tekst á hendur váttrygginguna, gefur aðalskrifstofan út váttryggingarskírteini, er það afhent váttryggjanda og er síðan fullgilt váttryggingarskírteini gagnvart Samábyrgðinni.

Frumritið af beiðninni og vottorð virðingarmanna sendir umboðsmaður aðalskrifstofunni.

Við eigendaskifti er farið að á sama hátt sem við nýja váttryggingu. Má þá endurgreiða iðgjaldið fyrir þann tíma, sem ábyrgðarskírteinið átti eftir að gilda, að frádregnum $\frac{1}{4}\%$ af váttryggingarfénu. Þó fellur öll iðgjaldaendurgreiðsla niður, ef skaðabætur á því ári nema meiru en helmingi hins greidda ársiðgjalds.

Váttryggja má alla virðingarfjárhæðina og minni hluta af henni.

Samábyrgðinni er heimilt, ef hún finnur ástæðu til þess, að neita að váttryggja skip nema fyrir nokkrum hluta af virðingarfjárhæðinni.

Samábyrgðin má eigi án endurtryggingar takast á hendur hærri ábyrgð en 15000 kr. fyrir einstakt far og 10,000 kr. tryggingu á afla, veiðarfærum og útbúnaði á einstöku skipi.

Endurvirðing fer fram árlega, áður en váttrygging eða endurnýjun váttryggingar á sér stað.

Allan kostnað við virðingu og endurvirðingu skipa bera eigendur þeirra.

Skipstjórar á hinum váttrygðu skipum verða að fullnægja þeim reglum, sem settar eru í gildandi lögum á hverjum tíma um rétt til að vera skipstjóri á slíkum skipum, sem þeir eru fyrir, og í þeim siglingum, er þau ganga. Skipin verða einnig að fullnægja ákvæðum laganna um útbúnað, áhöfn, ljós- og bendingarfæri o. fl.

Hvert það skip, sem hefir mótur í lokuðu rúmi, skal hafa meðferðis öflugt slökkvitól, sem tekið er gilt af Samábyrgðinni, og skal það haft einhversstaðar fyrir utan vélarrúmið, þar sem auðvelt er að ná til þess. Í vélarrúminu mega ekki vera nein slík tæki, sem eldur er notaður við, að undanteknum lömpum þeim, sem nauðsynlegir eru við rekstur og gæzlu mótorsins.

9. gr.

Samábyrgðin bætir tjón það og skaða, er hlutir þeir, sem flokkaðir eru undir A. og B. í 8. gr., kunna að verða fyrir af völdum storms og annars óveðurs, af strandi, af því að skip ber á sker eða grunn, eða því hvolfir, af skipbroti, ásiglingu, árekstri, brotsjó, eldi og samrekstri við fasta hluti eða fljótandi á sjónum.

Fyrir tjón á mótur og öðrum vélum, gangskrúfum, öxlum, vindum og alls konar skipsbúnaði verða skaðabætur einungis greiddar, ef skip strandar eða ber á sker eða grunn

88 eða það verður fyrir tjóni af árekstri eða eldsvoða, og þó því að eins, að það sannist, að 9. nóv. tjónið á skipsbúnaðinum stafi ekki af sliti eða slíkri bilun, að hann geti ekki talist að hafa verið í gildu og sjófæru standi.

Ef segl skemmast eða fúna eða þeim er swift burt af stormi, ef akkeri, kaðlar, járnfestar eða dragreiði skemmast eða brotna, enn fremur ef stýfa verður síðar í burtu það, sem skemst hefir, rifnað, slitnað eða brotnað, þá skoðast það sem slit og eru engar skaðabætur greiddar fyrir það.

Fyrir tjón, sem stafar af því, að sigluviðir brotna eða fastareiði slitnar, skal aftur á móti greiða skaðabætur. Ennfremur greiðast skaðabætur fyrir tjón á akkerum, járnfestum og landfestum, er skoðast sem sameiginlegt sætjón (havari grosse). Akkerisfestar og akkeri fiskiskipa teljast til fiskiáhalda, þegar þau eru notuð á fiskimiðum, og falla þá ekki inn undir þessa váttryggingu.

Öll skip og bátar, sem váttrygð eru í Samábyrgðinni, eru skyld til að hjálpa hvert öðru úr háska; sömu hjálp skal og veita skipum annara félaga, hafi þau og Samábyrgðin samið um að veita hvert öðru slíka hjálp. Borgunar fyrir hjálpina verður eigi krafist eftir venjulegum björgunarreglum, heldur skal hún ákveðin af stjórn Samábyrgðarinnar, eða gjörðardómi, ef þess er heldur óskað, af þeim, er hlut eiga að máli, og skal þá miða þóknunina við tilkostnað þann og fjártjón, sem hjálpin hefir bakað þeim, er veitti.

Þegar skip eru í háska stödd, skulu þau gera bending með fánana, sem stjórn Samábyrgðarinnar segir nánara fyrir um. Þau mega ekki þiggja hjálp hjá öðrum, ef auðið er að fá hjálp hjá skipum úr sama félagi, sem þau eru í.

10. gr.

Þegar skip, sem váttrygt er beint af Samábyrgðinni, verður fyrir áfalli sem Samábyrgðinni ber að bæta, er skipstjóri skyldur til að skýra tafarlaust umboðsmanni Samábyrgðarinnar í því héraði, þar sem slysið hefir viljað til eða skipið hefir leitað að landi vegna bilunar, frá því, er að höndum hefir borið, eða ef enginn umboðsmaður er þar, þá að senda aðalskrifstofunni í Reykjavík skýrslu um málið með símskeyti (símnefni: »Samábyrgðin«) eða á þann hátt, er það verður fljótast gert.

Skýlt er bæði skipstjóra og útgerðarmönnum að gjöra alt, sem í þeirra valdi stendur, til þess að draga úr tjóninu, svo að það verði sem allra minnst. Þeim ber og að fara eftir þeim ráðstöfunum, sem aðalskrifstofa Samábyrgðarinnar eða umboðsmaður hennar kynnu að gjöra í því skyni.

A váttryggingendum hvílir skylda til þess að færa fram sönnur fyrir tjóninu og hve miklu það hefir numið.

Skipstjóri er skyldur til að gefa nákvæma skriflega skýrslu um atburðinn að drengskap viðlögðum og með eiðstillboði, og auk þess að láta í té allar þær upplýsingar, er orðið geta til leiðbeiningar við matið á skaðabótaskyldu Samábyrgðarinnar. Skýrsluna skal tafarlaust senda aðalskrifstofu Samábyrgðarinnar og á hún að vera undirskrifuð af allri skipshöfninni, auk skipstjóra. Ennfremur ber að gefa skýrslu fyrir yfirvaldi því, er næst býr.

Umboðsmaður Samábyrgðarinnar á þeim stað, þar sem skipið hefir leitað að landi vegna bilunar, annast um, að tjónið verði metið af virðingarmönnum Samábyrgðarinnar svo fljótt sem auðið er, og áður en byrjað er á viðgerðinni, og að matsgjörðin verði að því búnu þegar send aðalskrifstofunni. Í matsgjörðinni á að standa.

a. Lýsing á biluninni.

b. Aætlun um, hvað viðgerðin muni kosta eða útvegum á nýjum munum í stað þeirra, er skemst hafa eða farist.

c. Verð hinna skemdu muna, eins og þeir eru, er útvega verður aðra nýja í staðinn fyrir.

Öll skjöl og reikninga, er þetta mál snerta, skal senda aðalskrifstofunni. Ákveður hún skaðabæturnar svo fljótt sem auðið er samkvæmt skaðabótareglum þessarar reglugjörðar og með nákvæmri hliðsjón af matinu á tjóninu og virðingargjörðinni, sem váttryggingin er miðuð við.

88
9. nóv.

11. gr.

Skip má ekki dæma ónýtt vegna þess, að efni og tæki vanta til aðgerðar á því, fyrir en leitað hefir verið úrskurðar Samábyrgðarinnar um, hvort reynt skuli að koma skipinu til aðgerðar.

Ennfremur er ónýtingarúrskurður (condemnation) um skip því að eins bindandi fyrir Samábyrgðina, að verð skipsins, í því ástandi sem það er, að viðbættum viðgerðarkostnaðinum á bilun þeirri, er það hefir orðið fyrir, fari fram úr váttryggingarfénu.

Um mótorbáta og mótorskútur gildir ennfremur það, sem hjer segir:

Ef báturinn verður fyrir sætjóni, er ónýtingarúrskurður um bátinn eða mótórin því að eins bindandi fyrir Samábyrgðina, að verð bátsins eða mótorsins að viðbættum viðgerðarkostnaðinum fari fram úr váttryggingarfénu, sem ákveðið er í váttryggingarskírteininu fyrir bátinn eða mótórin, og Samábyrgðin áskilur sér rétt til, ef annaðhvort báturinn eða mótórin verður fyrir ónýtingarúrskurði, að setja annan nýjan í staðinn.

12. gr.

Þá er um algerðan skiptapa er að ræða, en þá eru skaðabæturnar alt váttryggingar féð að frádregnu verði þess, er bjargað kynni að hafa verið, þer þeim váttryggjanda að lata við móttöku skaðabótanna af hendi við Samábyrgðina váttryggingarskírteinið kvittað með öllum þess réttindum.

Þegar skaðabætur eru aftur á móti aðeins greiddar fyrir nokkurn hluta og váttryggingarskírteinið gildir áfram fyrir þann tíma, sem til var ætlast, er gefin sérstök kvittun fyrir móttöku skaðabótanna.

Fyrir gufuskip og seglskip gilda þeir frestir fyrir afsölu þeirra í hendur váttryggingarfélaganna gegn greiðslu váttryggingarfjáris, (abandonfrister), sem á hverjum tíma eru ákveðnir í ábyrgðarskírteinum sjóváttryggingarfélaganna í Kanpmanuahöfn. Fyrir önnur skip er ákveðinn 3 mánaða frestur.

Tjón, er eigi nemur 10 kr. af hverri smálest, verður eigi bætt, nema það fari fram úr 300 kr. á einstöku fari eða verðmæti hafi verið lagt í sölurnar af hálfu váttryggjanda til þess að komast hjá meiru tjóni, eða bjarga öðrum eigum váttrygðum í Samábyrgðinni. Frá skaðbótunum skal draga 20% af tryggingarfjárhæðinni þegar um algerðan skiptapa er að ræða, aldrei annars, og eigi yfir 500 kr.

Ef það sannast, að skipstjóri hafi af ásettu ráði eða fyrir vítavert hirðuleysi valdið tjóninu, má draga alt að því 20% af skaðabótafénu. Hafi váttryggjandi í sviksamlegum tilgangi, tvítrygt hið sama eða hafi hann gjörst valdur að tjóni af ásettu ráði eða fyrir vítavert

88 hirduleysi, er Samábyrgðin laus allra mála um skaðabótaskyldu. Þó skal Samábyrgðin ávalt skyld að greiða svo mikið af skaðabótunum, sem þarf til að greiða lán af almannafé, þar með talin lán úr íslenskum bönkum og sparisjóðum, er veitt hafa verið gegn veði í skipinu eða bátnum, þó er eigi skylt að greiða meira en nemi $\frac{3}{5}$ tryggingarfjárhæðarinnar, og á Samábyrgðin þá endurgjafðskrófu á hendur þeim, sem sekur er.

Þá er reiknaðar eru út skaðabætur fyrir bilun á skipum, skal draga frá fyrir fyrningu:

a. Fyrir bilun á skipsskroknum

- 1) Þegar skipið er 1—6 ára gamalt $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar skipið er eldra en 6 ára $\frac{1}{4}$

b. Fyrir bilun á mótorum, ásamt vindum, skrófu og öðrum vélautbúnaði, er þeim fylgir

- 1) Þegar vélambúnaðurinn er 1—2 ára gamall $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar hann er eldri en 2 ára $\frac{1}{8}$

c. Fyrir bilun á mótorkænum, er fylgja þilskipum

- 1) Þegar mótorkænan er 1—2 ára gömul $\frac{1}{6}$
- 2) Þegar hún er eldri en 2 ára $\frac{1}{8}$

d. Fyrir bilun á seglum, köðlum, mótorausum skipsbátum og öðrum útbúnaði $\frac{1}{8}$

Þó er ekkert dregið frá ef um akkeri er að ræða, ef skaðabætur eru á annað borð greiddar fyrir þau (sjá síðar).

e. Fyrir bilun á siglutrjám og sigluviðum, þegar þau eru meira en 2 ára gömul $\frac{1}{8}$

f. Fyrir bilun á festum og bátsdrekum $\frac{1}{6}$

g. Fyrir bilun á málningu og gyllingu $\frac{1}{3}$

Við útreikning skaðabótanna fyrir bilanir þær, sem nefndar eru í staflinu a, b og c, er aldur skipsins talinn frá þeim degi, er það í fyrsta sinn hóf siglingu, og aldur mótorsins og vélambúnaðs þess, er honum fylgir, frá þeim degi, er móturinn var settur nýr í skipið. Ef móturinn hefir ekki verið nýr, þegar hann var settur í skipið, verður að taka það skýrt fram og skýra frá aldri hans í virðingavottorðinu, sem lagt er til grundvallar fyrir váttryggingunni.

Fyrir bilun á skipsskroknum, er stafar af ofviðri úti á rúmsjó, eru aðeins greiddar skaðabætur að $\frac{2}{3}$ hlutum, eftir að frádráttur sá hefir verið gjörður, sem nefndur er í staflinu a.

Frá skaðabótafjárhæðinni er ávalt dregið það verðmæti, sem liggur í hinum biluðu munum, eins og þeir eru.

Lækkun sú, sem reglugjörðin fyrirskipa að gjöra á skaðabótum fyrir bilun á skipsskroknum ($\frac{1}{6}$) og fyrir bilun á siglutrjám og sigluviðum ($\frac{1}{3}$). fellur niður fyrstu 5 árin við þau skip, sem hafa verið flokkuð eða hafa fengið vottorð um að smíð þeirra hafi verið háð eftirliti, sem Samábyrgðin hefir tekið gilt.

Fyrir leka skal einungis greiða skaðabætur þá er hann stafar af því, að skipið hefir rekist á, nema um sameiginlegt sætjón (havari grosse) sé að ræða.

Fyrir botnmálningu, sem er eldri en 6 mánaða, greiðast einungis hálfar skaðabætur, en fyrir botnmálningu, sem eldri er en 1 árs, greiðast engar skaðabætur.

Þá er bátur þilskips, hvort sem hann er með mótur eða ekki, bilar eða ferst eftir að út úr höfu er komið, verður tjónið einungis bætt, ef það hefir að borið annað hvort meðan báturinn var reyður á þilfari eða hengdur upp undir bjálka eða meðan verið var að nota hann til fiskiveiða (t. d. til þess að flytja og sækja veiðarfærin). Aftur á móti er báturinn ekki váttrygður, þegar fiski er hætt og hann liggur ónotaður við skipið, og heldur ekki þegar hann er hafður í eftirdragi á siglingu. Ennfremur er það skýlaust ákveðið, að

fyrir tjón það, sem kann að verða á bátnum, meðan verið er að draga hann upp í skipið, verða ekki greiddar skaðabætur, nema báturinn sje dreginn upp jafnskjótt sem búið er að nota hann. 88
9. nóv.

Um skip, sem klædd eru utan með málmþynnum, er það ákveðið, að málmþynnu-
leggingin skuli ekki vátrygð með, svo að allar þær skemdir, sem á henni kunna að verða,
eru Samábyrgðinni öldungis óviðkomandi. Sama er og að segja um allan þann kostnað, er
hlýst af því, að taka verður í burtu málmþynnuhúðina til þess að gert verði við skipið og
setja hana á aftur.

Samábyrgðin ber ekki ábyrgð á því tjóni, er vátrygt skip verður fyrir meðan það
er notað til annars en fiskveiða, flutninga eða björgunar á mannlífum, sbr. þó ákvæðið um
að hjálpa úr háska öðrum skipum, sem vátrygð eru í Samábyrgðinni eða öðrum félögum, sem
samið hafa við Samábyrgðina um slíka hjálp. Ennfremur er leyft að draga skip og takast á
hendur vöruflutninga.

Skaðabætur fyrir tjón á gufuskipum eru reiknaðar út eftir þeim reglum, sem
á hverjum tíma er farið eftir af sjóvátryggingarfélagunum í Kaupmannahöfn.

Allur kostnaður við skip og skipshöfn, siglingu í höfn til aðgerðar og dvölna þar
er Samábyrgðinni óviðkomandi.

Skip, sem orðið hafa fyrir sætjóni, skulu að viðgerðinni lokinni aftur skoðuð og
virt áður en Samábyrgðin tekst á hendur að halda áfram ábyrgðinni. Ef vátrygður hlutur er
meira virði eftir viðgerðina heldur en hann var virtur í ábyrgðarskírteininu, getur vátryggj-
andi fengið verðmismuninn vátrygðan gegn því að greiða aukaiðgjald, sem nánara verður
ákveðið. Vátryggingarhækkunina skal rita á ábyrgðarskírteinið.

Þá er sameiginlegt sætjón (havari grosse) ber að höndum, skal farið eftir hinum al-
mennu reglum um það. Fyrir tjón og kostnað, sem ekki er talið sameiginlegt sætjón, í mats-
gjörð (dispatche), er gjörð er lögum samkvæmt á rjettum stað, verða ekki heimtaðar skaða-
bætur með skírskotum til þess, að þetta sé sameiginlegt sætjón samkvæmt íslenskum lögum.

Hernaðartjón og afleiðingar þess eru Samábyrgðinni óviðkomandi.

Stjórn Samábyrgðarinnar sker úr því, hver sé skaðabótaskylda Samábyrgðarinnar og
hvernig skaðabótum skuli haga, þegar engin ákvæði finnast um það í þessari reglugjörð, og
skal hún hafa hliðsjón af þeim ákvæðum, sem á hverjum tíma standa í samþykktum og ábyrgð-
arskírteinum sjóvátryggingarfélaganna í Kaupmannahöfn og hinum almennu reglum löggjafarinnar

III. KAFLI.

Iðgjöld og fjársöfn.

13. gr.

Tryggingarfé Samábyrgðarinnar er 800,000 kr. og er það sú fjárhæð, sem
ríkissjóður má leggja til, samkvæmt lögum nr. 23, 27. júní 1921 um vátryggingarfélag fyrir
fiskiskip, ef félagið getur ekki af elgin ramleik borgað þær skaðabætur, sem því er skylt
að greiða.

Ef slík lán geta ekki orðið endurborguð af tekjum þess árs, sem lánin eru tekin
á, skal borga þau af tekjuafgangi næsta árs, eða næstu ára, og greiða auk þess $4\frac{1}{2}\%$ í ár-
lega vöxtu af þeim.

Varasjóður Samábyrgðarinnar verður til af þeim fjárhæðum, er nú skulu
taldar:

88
9. nóv.

1. Afgangur sá, er samkvæmt ársreikningnum fyrir hvert ár kynni að verða eftir, þá er greiddar eru allar skaðabætur og allur kostnaður annar.
2. Vextir af varasjóðnum og aðrir vextir og óvissar tekjur, er félaginu kynnu að áskotnast.

Varasjóður er til þess ætlaður að greiða af honum tekjuhalla þann, er kyuni að vera í ársreikningi félagsins.

Ef Samábyrgðin legst niður, fellur varasjóðurinn til Fiskveiðisjóðs Íslands, þá er öllum skuldbindingum félagsins hefir verið fullnægt.

14. gr.

Iðgjaldið fyrir beinar váttryggingar er fallið í gjalddaga, þá er váttryggingarsamningurinn er undirskrifaður. Iðgjöldin eru reiknuð eftir iðgjaldaskrá þeim, sem gilda á hverjum tíma og staðfestar skulu af stjórnarráði Íslands. Veita má borgunarfrest á hálfri iðgjaldafjárhæðinni gegn því, að greiddir sjeu 6% ársvextir af fjárhæðinni. Reglur einstakra váttryggingarfélaga um útreikning á iðgjöldum eru lagðar til grundvallar fyrir upptöku þeirra í Samábyrgðina, og fær hún tiltölulega jafumikinn hluta af iðgjöldunum eins og hún hefir tekið að sér mikinn hluta af ábyrgðunum á móts við ábyrgðarfélagið. Senda skal Samábyrgðinni svo fljótt sem auðið er og ekki síðar en 3 vikum eftir byrjun váttryggingarársins, en síðan vikulega, skýrslu um útreikning iðgjaldanna, ef þetta stendur ekki í sjálfu ábyrgðarskírteininu. Helminginn af þeim hluta, er Samábyrgðinni ber af iðgjöldunum, skal greiða þegar í stað, en hitt má færa inn á viðskiftareikning.

15. gr.

Ábyrgðarfélag þau, sem eru meðlimir Samábyrgðarinnar, ábyrgjast iðgjaldgreiðslu til hennar og eru skyld að standa skil á iðgjöldunum, hvort sem þau hafa sjálf fengið þau greidd af váttryggjendum eða eigi.

Váttryggingar má ekki ónýta nema með samþykki Samábyrgðarinnar.

16. gr.

Samábyrgðin tekur engan þátt í kostnaði þeim og fjártjóni, er leiðir af innheimtu iðgjaldanna fyrir ábyrgðarfélagin.

Váttryggingariðgjaldið hvílir á hinu váttrygða skipi og gengur fyrir veðskuldum í 2 ár. Iðgjöld og virðingargjöld má taka lögtaki.

Þegar Samábyrgðinni hefir verið tilkynt, að váttrygt skip eða bátur sé í veði fyrir láni af almannafé, þar í talin lán íslenskra banka og sparisjóða, má eigi fella skipið úr váttrygging fyrir þá sök, að iðgjöld séu eigi greidd, nema veðhafa hafi áður verið veittur nægilegur frestur til að greiða iðgjöldin.

17. gr.

Þegar váttrygðar eignir eru veðsettar, nær veðrétturinn einnig til váttryggingafjárins.

IV. KAFLI.

Gerðardómur.

18. gr.

Ágreining milli Samábyrgðarinnar og hinna íslensku ábyrgðarfélaga, sem eru í samvinnu við hana, eða einstaklinga, sem váttrygt hafa beinlínis hjá henni, skal leggja í gerð, þá

er málsaðilar verða ásáttir um það, og æfinlega þá er ágreiningurinn nemur eigi meiru en 2000 kr., í gerðardóminn kveður hvor málsaðili einn mann, en stjórnarráðið skipar einn dóm- 88
anda úr hæstarétti ríkisins oddvita. 9. nóv.

Gerðardómur skal háður í Reykjavík.

Ef gerðardómsmenn verða eigi á eitt sáttir, ræður atkvæði oddamanns úrslitum.

Ef annar málsaðili hefir ekki valið sinn mann í gerðardóminn og tilkynt það svo, að sannanlegt sje, hinum málsaðila 30 dögum eftir að sannanlegt er, að hann hefir fengið vitneskju um kjör andstæðings síns, þá hefir andstæðingur hans rétt til að kveðja báða gerðardómsmennina.

Ef ágreiningurinn hefir ekki getað orðið útkljáður vegna vanrækslu annars gerðardómsmannanna 30 dögum eftir að hann var nefndur í dóminn, hefir hinn gerðardómsmaðurinn rétt til að gera út um málið ásamt oddamanninum; ræður þá atkvæði oddamanns úrslitum, ef þeir verða eigi á eitt sáttir. Oddamaður sker úr því, hvort gerðardómsmaður hafi gert sig sekan í vanrækslu.

Í gerðardómnum skal það og ákveðið, hvort málskostnaður skuli að öllu eða nokkru leyti falla á annan málsaðila eða hvernig skuli skifta honum milli beggja málsaðila.

Gerðardómur uppkveðinn samkvæmt þessum ákvæðum gildir skilyrðislaust fyrir báða málsaðila sem dómur, er ekki verður áfryjað.

Reglugjörð nr. 8, 22. janúar 1910, er úr gildi feld.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 9. nóvember 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Samþykkt

um

kynbætur hesta fyrir Arnessýslu.

1. gr.

Í hverjum hreppi á samþyktarsvæðinu skal kosin hrossakynbótanefnd, skipuð 3 mönnum. Gengst hreppsnefnd fyrir kosningu hennar. Nefndir þessar skal kjósa á hreppskilafundum á haustin, til 3 ára í senn. Gengur einn nefndarmanna úr árlega, í 1. og 2. sinn eftir hlutkesti og svo eftir röð, svo að jafnan sje kosinn einn maður í nefndina árlega. Kosningarrjett hafa þeir einir, sem atkvæðisrjett hafa í sveitamálum, en við kosningu er skylt að taka hverjum karlmanni á aldrinum frá tvítugu til sextugs, sem er í sjálfstæðri stöðu, og þó svo sje ekki, ef húsbóndi hans samþykkir kosninguna. Endurkosning í nefndina er heimil, en skorast geta menn undan kosningu jafnlangan tíma sem þeir hafa síðast setið í nefndinni. Nefndin kys sjer formann og gjaldkera úr sínum flokki; má það vera sami maður.

2. gr.

Kynbótanefndir skulu, hver í sínum hreppi, útvega til kynbóta í hreppnum hest eða hesta á aldrinum 4—15 vetra, svo efnilega og vel kynjaða, sem kostur er á. Er nefndin einráð um það, hve marga hesta hún útvegar, og um það, hvort hún kaupir hestana eða tekur þá á leigu. Kynbótanefnd annast og um sölu á hestum, sem hún ákveður að hætta að nota til undaneldis. Kynbótanefnd skal kaupa eða taka á leigu land til hagbeitar fyrir undaneldishrossin um fengitímann, og girða það gripheldri girðingu, einni eða fleirum.

Lán, sem kynbótanefnd þarf að taka til stofnkostnaðar, svo sem til hestakaupa, landkaupa og girðinga, er hreppsnefnd hlutaðeigandi hrepps skyld að ábyrgjast.

3. gr.

Heimilt er kynbótanefndum tveggja eða fleiri hreppa að vinna saman að hrossakynbótum að meira eða minna leyti, nota sömu hesta, sömu girðingar o. s. frv., en til þess að samningur um slíka samvinnu milli hreppa sje bindandi fyrir hrossaeigendur, þarf hann að hafa fengið meiri hluta atkvæða á hreppskilafundum allra hlutaðeigandi hreppa.

4. gr.

Á hverjum vetri skal kynbótanefnd velja úr tvo eða fleiri fola á 2. vetur í hreppnum, hina efnilegustu og best kynjuðu, og er eigendum þeirra óheimilt að gelda þá án leyfis kynbótanefndar. Kynbótanefnd skal annast um sumargeymslu á folum þessum og sjá um, að þeir gangi ekki með hryssum á samþyktarsvæðinu þar til ákveðið er, hvort þeir skuli notaðir til undaneldis eða geltir. Forkaupsrjett og forgangsriett til leigu að folum þessum á kynbótanefnd í heimilishreppi þeirra.

5. gr.

Alla fola á 2. vetur, nema þá, sem um getur í 4. gr., skulu eigendur eða geymennur láta gelda fyrir sumarmál. Þá fola, ef nokkrir eru, sem ekki eru geltir í tæka tíð, nje

komist í örugga geymslu, svo að þeir nái ekki til hryssa á samþyktaarsvæðinu, er aðrir eiga 89 en folaeigendur, skal kynbótanefnd láta gelda svo fljótt sem við verður komist, á kostnað og 10. nóv. á ábyrgð eiganda. Sama geldingarákvörðun gildir og um eldri fola, sem kynbótanefnd hefur ákveðið að ekki skuli nota til undaneldis. Með geldingarkostnaði telst kostnaður við að hand-sama folana og færa þá geldingarmanni. Sendir kynbótanefnd folaeiganda reikning yfir gelding-arkostnaðinn og tiltekur gjalddaga. Verði ágreiningur um reikninginn, sker hreppstjóri úr, eða sýslumaður, ef hreppstjóri er við málið riðinn. Gjald þetta hefur lögtaksrjett.

6. gr.

Kynbótanefnd sjer undaneldishestunum fyrir góðu vetrarfóðri. Einnig sjer hún um geymslu þeirra á sumrum eftir fengitíma; er heimilt að leigja þá til hægrar vinnu þann tíma, sjeu þeir fullþroskaðir.

7. gr.

Til að standast árlegan kostnað við kynbótastarfsemina skal nefndin leggja á allar hryssur sem hún sjer fyrir fola, folatoll, er nægi fyrir áætluðum kostnaði að því leyti sem aðrar tekjur hrökkva eigi til. Skal nefndin fyrir lok febrúarmánaðar ár hvert áætla tekjur og gjöld yfirstandandi árs og ákveða, hve hár folatollur skuli vera það ár. Skal það tilkynnt hrossa-eigendum í hreppnum fyrir fengitíma. Folatollinn greiði hryssueigendur í síðasta lagi um leið og þeir afhenda hryssurnar til fyljunar. Folatoll skal endurgreiða að minsta kosti að hálfu leyti á næsta sumri fyrir þær hryssur, sem ekki hafa fyljast. — Auk folatolls þess, sem að framan greinir, skal greiða til kynbótastarfseminnar fyrir lok októbermánaðar ár hvert toll jafnháan hinum af öllum folöldum, sem fæðst hafa í hreppnum á árinu undan öðrum hryssum en þeim, sem kynbótanefndin hefur sjeð fyrir fola, ef eigendur þeirra eru innanhreppsmenn og hryssurnar eigi aðkeyptar úr annari sveit á því sumri. Þeim tolli fylgir lögtaksrjettur.

8. gr.

Í þeim hreppum, þar sem hrossaræktarfelög, er lúta eftirliti Búnaðarfelags Íslands, starfa þegar samþykkt þessi öðlast gildi, getur almenmur sveitarfundur ákveðið að fella niður kynbótastarfsemi samkvæmt samþykkt þessari að öðru en ákvæðum 5. gr.

9. gr.

Nú er hrossaræktarfelag stofnað í hreppi þar sem kynbótastarfsemi er byrjuð samkvæmt samþykkt þessari, og skal þá, ef almenmur sveitarfundur samþykkir, starfsemi þessi lögð niður og fjelaginu gjörður kostur á öllum eignum, sem að kynbótastarfseminni lúta gegn endurgjaldi samkvæmt ákvæðum almenns sveitarfundar. Hafni fjelagið þessum kosti, renna eignirnar í sveitarsjóð.

10. gr.

Aðalreikning yfir tekjur og gjöld kynbótastarfseminnar gjörir formaður nefndarinnar fyrir árslok. Skal reikningurinn, yfirskoðaður af hreppsnefnd, lagður fram á vorhreppaskila-fundi.

Kynbótanefnd skal bóka ályktanir sínar og aðrar gjörðir, svo sem reikninga, skýrslur, brjef o. s. frv. A fundum nefndarinnar ræður afl atkvæða úrslitum. Eru fundir lögmætir og ályktunarfærir þótt einn nefndarmanna vanti, ef hinir tveir eru á eitt sáttir. Formaður kynbótanefndar skal hafa í þóknun fyrir starf sitt a. m. k. sem svarar 10 au. fyrir hvert hross

89 í hreppnum eftir vorframtali. Hreppsskilafundur getur ákveðið hærri þóknun. Telst það með 10. nóv. öðrum útgjöldum við kynbótastarfsemina.

11. gr.

Fyrir lok hvers árs skal kynbótanefnd senda sýslunefndarmanni hreppsins skýrslu um kynbótastarfsemina á árina og sjer hann um, að skýrslan verði lögð fram á næsta sýslunefndarfund.

12. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, 10—50 kr., er renna í sveitarsjóð þess hrepps, sem brotið er framið í.

13. gr.

Samþykkt um kynbætur hesta fyrir Árnessýslu, staðfest af amtmanninum yfir Suðurlandinu, 9. júlí 1901, er úr gildi numin.

Samþykkt þessi, sem sýslunefnd Árnessýslu hefur samþykkt, staðfestist hjermeð samkvæmt lögum 11. des. 1891, um samþykktir um kynbætur hesta, sbr. lög nr. 24, 22. nóv. 1918, til að öðlast gildi 1. janúar 1922, og birtist til eftirbreytni þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 10. nóvember 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglugjörð

90

14. nóv.

um

tekjuskatt og eignarskatt.

I. KAFLI.

Um tekjuskatt.

1. gr.

Hver maður heimilisfastur á landi hjer er skyldur að greiða skatt í ríkissjóð *Skattskylda af tekjum sínum. Skattskyldan hvílir því á ungum sem gömlum, konum sem körlum, einstaklinga* hvernar stjettar og hvernar þjóðar sem hann er, ef hann er hjer heimilisfastur og eigi sjerstaklega undanþeginn skattskyldu að lögum. Í þessu sambandi eru þeir taldir hjer heimilisfastir, sem dvalist hafa hjer á landi helming skattársins eða lengur. Skattanefnd verður að gera ráð fyrir því, að allir þeir, sem í manntali næsta á undan tekjuframtali það ár eru taldir, hafi verið hjer heimilisfastir skattárið, nema henni sje annað kunnugt eða sönnur sjeu að öðru leiddar.

Ekki skiftir það máli um skattskyldu, þótt maður hafi brugðið heimilisfangi hjer, þegar tekjuframtal er gert, ef hann verður talinn heimilisfastur hjer á skattárinu. Og eigi nægir heldur, þótt maður sje hjer heimilisfastur, þegar tekjur eru taldar, ef hann hefir ekki verið það á skattárinu.

Heimilisfang.

Nú dvelst maður erlendis um stundarsakir, en bregður eigi heimilisfangi sínu hjer á landi, og skal hann þá gjalda skatt eins og hann hefði dvalist kyrr á landinu. Það skiftir eigi máli, hversu löng dvölin er erlendis, ef maðurinn verður ekki talinn hafa brugðið heimilisfangi sínu, t. d. kaupsýsluferð, skentiferð o. s. frv. Ef maður hefir verið hjer heimilisfastur nokkuð af skattárinu, þá skal hann gjalda hjer tekjuskatt að fullu, ef hann hefir haft hjer heimili helming skattársins eða lengur. Ella greiðir hann skatt samkvæmt 2. gr.

Dvöl erlendis.

Heimilisfesti hluta skattársins.

Heimilisfesti og dvalartími eru atriði, sem varða skattskyldu, og getur aðili því borið þau undir dómsvaldið. *Dómsmál.*

2. gr.

Greiða skulu þessir menn tekjuskatt hjer á landi, þótt þeir sjeu ekki heimilisfastir hjer samkvæmt 1. gr.: *Skattskylda erlendis búsettra manna.*

1. Þeir, sem eiga eignir hjer, enda hafi þeir tekjur af þeim. Ef eignin er arðlaus með öllu eða þegar frá hefir verið dreginn kostnaður, skal maður engan tekjuskatt gjalda. Og aðeins skal hann gjalda tekjuskatt af eignum sínum hjer á landi, en eigi þeim, sem hann á annarstaðar. Hinsvegar nær þetta ákvæði til allra arðsamra eigna hans hjer, nema þær teljist undir 4. tölul. hjer að neðan. *Tekjur af eign.*

90
14. nðv.

Tekjur af 2. atvinnu.

Þeir, sem hafa tekjur af atvinnu eða sýslan, sem hjer eða hjeðan er rekin, svo sem sjómenn á íslenskum skipum, sem eigi greiða skatt annarstaðar. Skatturinn legst einungis á þá atvinnu, sem hjer eða hjeðan er rekin, en önnur atvinna skiftir eigi máli. Sama er og hvers kyns atvinna er, nema hún heyri undir 3. tölul. Sjómenn eru einungis teknir til dæmis, en það er sjerstakt um þá, að þeir verða einungis skattskyldir af sjómannsatvinnu sinni hjer, ef þeir greiða ekki skatt af henni annarstaðar. Um aðra þá, er tekjur hafa af atvinnu hjer og erlendis eru heimilisfastir, skiftir það ekki máli, hvort þeir gjalda þar einnig skatt af atvinnu, sem þeir hafa tekjur af hjeðan. Sem dæmi manna, sem hjer eiga að greiða skatt eftir þessu ákvæði, eru erlendis búsettir menn, sem hjer reka verslun fasta eða lausa, fiskiútveg, siglingar, iðnað, o. s. frv. Mjótt verður þó einatt mundangshófið, þegar dæma skal um það, hvort aðili sje skattskyldur eða eigi. Sá, sem kaupir hjer einn eða fleiri skipsfarma af fiski, verður ekki talinn reka hjer atvinnu. En ef hann hefir hjer atvinnustöð í því skyni eða mann eða menn að staðaldri til fiskkaupa, þá verður hann skattskyldur. Svipað er um siglingar að segja. Fjelag eða einstaklingur, sem heima á erlendis, en rekur hjer siglingar að staðaldri, verður skattskyld af þeirri atvinnu.

*Hvernig at-
vinnan skuli
vera.*

*Tekjur úr 3. ríkissjóði eða alþjóð-
legri inn-
lendri
stofnun.*

Þeir, sem hafa laun, biðlaun eða eftirlaun eða styrk úr ríkissjóði eða tekjur frá alþjóðlegri innlendri stofnun. Af öllum embættislaunum eða sýslunar, eftirlaunum, biðlaunum, fjárlagastyrkjum til námsmanna og listananna og annara, sem greiddir eru út úr landinu, skal tekjuskatt gjalda eftir þessu ákvæði. Og athuga skal vel í þessu sambandi fyrirmæli 15. gr. A. I. 2. reglugerðar þessarar. Alþjóðlegar innlendar stofnanir eru t. d. sveitar- og bæjarfjelög, háskólinn, Landsbankinn, sjóðir og stofnanir og fjelög, sem eru undir stjórn landsstjórnar eða umsjón eða teljast mega alþjóðareign og styrkt eru af almannafje, svo sem Bókmentafjelagið, Búnaðarfjelag Íslands, Landsbókasafn, Þjóðskjalasafn o. s. frv. Styrkir og aðrar tekjur frá þessum stofnunum, greiddir út úr landinu, eru því skatttekjur, nema frádráttur verði samkvæmt 15. gr. A. I. 2.

4. Þeir, sem taka arð af hlutafje í innlendu hlutafjelagi eða öðrum innlendum fyrirtækjum. Innlent er fjelag eða fyrirtæki, ef það hefir skrásett heimilisfang hjer eða hefir atvinnustöð annars. Ef einstakir menn reka fyrirtæki, þá er það í þessu sambandi innlent, ef það er hjer eða hjeðan rekið (sbr. 2. tölul.) og allir, innlendir sem útlendir, sem tekjur hafa af því, skulu tekjuskatt greiða eftir tekjuskattslögunum. Sem dæmi má nefna hluthafa í Íslandsbanka erlendis heimilisfasta, í útgerðarfjelögum, verslun o. s. frv. Með arði ber og að telja ágóða-hlut og þess konar, er fjelög eða fyrirtæki kunna að greiða fulltrúum sínum eða stjórnendum út úr landinu.

*Dvöl hjer 5. helming
skattárs.*

Menn erlendis heimilisfastir, sem dveljast hjer helming skattársins eða meira, skulu gjalda tekjuskatt sem heimilisfastir menn hjer, enda þótt þeir hvorki eigi hjer arðsamar eignir nje hafi hjer atvinnu. Ef dvölin samanlögð nemur hálfu skattárinu, enda má aðeins leggja saman dvalartíma á sama ári, þá kemur skattskyldan. Ef dvalartími samanlagður eða heimilisfesti nær eigi helming skatt-

ársins, þá verður skattskyldan annaðhvort engin eða aðeins samkvæmt 1.—4. tölulið að framan.

3. gr.

Konungur, borðfje hans og ættmanna hans, er undanþeginn tekjuskatti. *Undanþágur.*
Þessi undanþága tekur til allra tekna þessara manna hjeðan af landi, hvaðan *Einstakir*
sem tekjurnar eru runnar, hvort sem þær eru úr ríkissjóði, af eign eða atvinnu. *menn.*
Eigi skiftir heldur máli, til hvers þeim tekjum er varið. Því verður konungsritari *Konungur.*
ekki skattskyldur hjer, þótt hann fái laun af borðfje konungs. *Konungs-*
ritari.

4. gr.

- Þessir menn eru undanþegnir tekjuskatti: *Erlendir*
1. Erlendir þjóðhöfðingjar, og starfsmenn þeirra með sama hætti sem starfsmenn *þjóðhöfð-*
erlendra sendisveita. *ingjar.*
2. Sendiherrar annara ríkja og starfsmenn erlendra sendisveita. „Sendiherra“ *Sendiherrar.*
tekur hjer til allra sendimanna annara ríkja, sem eftir reglum þjóðarjettarins
teljast til „diplomata“. En þar til teljast engir ræðismenn (konsúlar). Starfa-
mennirnir verða að vera í fastri þjónustu sendisveitarinnar og hafa starfið að
einkastarfi. Og eigi njóta þeir heldur skattfrelsis, ef þeir eru íslenskir ríkisborgarar
3. Konsúlar annara ríkja, sem ekki eru íslenskir þegnar. Ef konsúllinn er íslenskur *Konsúlar.*
þegn, hvort sem hann er sendikonsúll eða heimakonsúll, þá nýtur hann ekki skatt-
frelsis. Sama er um konsúla, sem að vísu eru ekki íslenskir þegnar, en eru þó
ekki sendikonsúlar, heldur eiga hjer heimili af öðrum ástæðum, t. d. sem kaup-
sýslumenn, framkvæmdarstjórar fyrirtækis o. s. frv.

Þeir, sem í 1.—3. tölulið greinir, skulu þó tekjuskatt gjalda, ef:

- a. Þeir njóta tekna úr ríkissjóði eða frá alþjóðlegri stofnun innlendri. Sbr. *Greiða*
hjer við 2. gr. 3. tölul. *skatt.*
b. Eiga hjer fasteignir eða hafa tekjur af þeim. Eignin verður að vera *fasteign.*
Verðbrjef alment eða lausafje yfir höfuð, þar á meðal skip, er eigi nægilegt.
Annað mál er það, að skip og annað lausafje getur verið atvinnutæki, sem á
þátt í skatti samkvæmt c-lið. Nægilegt er, að aðili *hafi tekjur* hjer af fasteign,
t. d. fyrir framleigu, sem ítakshafi o. s. frv., enda þótt hann *eigi* enga fasteign.
c. Reka atvinnu eða eiga hlut í einhverju hjerlendu atvinnufyrirtæki, t. d. hluta-
brjef, sameign í fjelagi með ótakmarkaðri ábyrgð o. s. frv. Um atvinnurekstur
sbr. 2. gr. 2. tölul.

Skattur samkvæmt a—c að framan greiðist auðvitað einungis af þar greind-
um tekjum, en engum öðrum.

5. gr.

Skattgjald þeirra, sem skatti eiga að svara samkvæmt 1., 2. og 4. gr. a—c, *Skattstigi*
svo og dánarbúa og þrotabúa einstakra manna og fjelaga, er hníga undir ákvæði 7. *einstakra*
gr. 4. tölul. hjer að neðan, reiknast þannig: *manna.*

90
14. nóv.

Ef hinn skattskyldi hluti tekna þeirra er undir 1000 kr., greiðist af honum 1%

Frá	1000 kr. til	2000 greiðist	10 kr. af	1000 kr. og	2% af	afgangi.
—	2000 — —	3000 —	30 — —	2000 — —	3 — —	—
—	3000 — —	4000 —	60 — —	3000 — —	4 — —	—
—	4000 — —	5000 —	100 — —	4000 — —	5 — —	—
—	5000 — —	6000 —	150 — —	5000 — —	6 — —	—
—	6000 — —	8000 —	210 — —	6000 — —	7 — —	—
—	8000 — —	10000 —	350 — —	8000 — —	8 — —	—
—	10000 — —	15000 —	510 — —	10000 — —	9 — —	—
—	15000 — —	20000 —	960 — —	15000 — —	10 — —	—
—	20000 — —	30000 —	1460 — —	20000 — —	11 — —	—
—	30000 — —	40000 —	2560 — —	30000 — —	12 — —	—
—	40000 — —	50000 —	3760 — —	40000 — —	13 — —	—
—	50000 — —	75000 —	5060 — —	50000 — —	14 — —	—
—	75000 — —	100000 —	8560 — —	75000 — —	15 — —	—
—	100000 — —	150000 —	12310 — —	100000 — —	16 — —	—
—	150000 — —	200000 —	20310 — —	150000 — —	17 — —	—
—	200000 — —	300000 —	28810 — —	200000 — —	18 — —	—
—	300000 — —	400000 —	46810 — —	300000 — —	19 — —	—
—	400000 — —	500000 —	65810 — —	400000 — —	20 — —	—
—	500000 — —	600000 —	85810 — —	500000 — —	21 — —	—
—	600000 — —	700000 —	106810 — —	600000 — —	22 — —	—
—	700000 — —	800000 —	128810 — —	700000 — —	23 — —	—
—	800000 — —	900000 —	151810 — —	800000 — —	24 — —	—
—	900000 — og þar yfir	—	175810 — —	900000 — —	25 — —	—

Af 500 kr. skattskyldum greiðist því t. d. kr. 5.

Í töflunni er jafnan gefinn skatturinn í krónum af meiri hluta teknanna, ef þær eru yfir 1000 kr., en í hundraðshluta (%) af hinum hluta þeirra.

Af 2500 kr. skattskyldum greiðist þannig:

a. af kr. 2000	kr. 30
b. — — 500 3%	— 15

Samtals kr. 45

Dæmi.

Af kr. 17000 skattskyldum greiðist:

a. af kr. 15000	kr. 960
b. — — 2000 10%	— 200

Samtals kr. 1160

6. gr.

Skattskylda

Tekjuskatt greiða:

fjelaga. 1. Fjelög með takmarkaðri ábyrgð. Þeim fjelögum er það sameigið, að fjelagar

svara ekki til skulda fjelagsins með nema tilteknum hluta af eignum sínum, venjulega eigi frammar en innskotsfje þeirra nemur. Til þessara fjelaga heyra hlutafjelög og samlags-hlutafjelög (Kommandit“-hlutafjelög), sem alls eigi munu nú tíðkast hjer, en sumt stofnfje þeirra er í hlutum (aktium), en sumu skjóta einstakir menn inn, án þess að fá hlutabryjef, og án ábyrgðar, frammar en innskotsfje nemur. Þá eru fjelög, þar sem sumir fjelagar bera ótakmarkaða ábyrgð, en aðrir takmarkaða („Kommandit“-fjelög), og verður helst að telja þau undir 3. tölulið. Önnur fjelög með takmarkaðri ábyrgð eru mjög margskonar, sum með breytilegu stofnfje og breytilegri fjelagatölu. En um þau skiftir litlu máli, því að þau hafa oftast annað takmark en beina fjársöfnun handa fjelögum sínum. Flest slík fjelög verja fje sínu til einhverra almenningsnytja, eða reka alls enga atvinnu, og verða því skattfrjáls.

2. Gagnkvæm ábyrgðarfjelög, kaupfjelög smjörbú, sláturfjelög og önnur samvinnufjelög. Nú eru hjer tvö gagnkvæm ábyrgðarfjelög, Brunabótafjelag Íslands og Brunabótasjóðir sveitabæja. En hvorugt þessara fjelaga rekur atvinnu, og hvorugt þeirra er því skattskyld. Samvinnufjelög eru þau fjelög, sem fullnægja ákvæðum 1.—3. greinar laga um samvinnufjelög nr. 36, 27. júní 1921.
3. Önnur fjelög. Hjer til verður að telja fjelög með ótakmarkaðri ábyrgð, þar á meðal útgerðarfjelög („Partrederi“) og samlagsfjelög („Kommandit“-fjelög). Fjelag, sem hjer fjelli undir, er t. d. verslunarfjelag tveggja manna eða fleiri, aðri ábyrgð. þar sem báðir eða allir ábyrgjast skyldur fjelagsins með öllum eignum sínum.

*Samvinnu-
fjelög.*

*Fjelög með
ótakmark-
fjelög.*

7. gr.

Undanþegin tekjuskatti eru:

1. Fjelög, sem enga atvinnu reka. Geta fjelög þessi verið með takmarkaðri eða ótakmarkaðri ábyrgð. Fjelög, sem enga atvinnu reka, hafa það sameigið, að takmark þeirra er annað en að afla fjelagsmönnum fjár. Sem dæmi má nefna: Vísindafjelög, hjúkrunarfjelög, Bókmentafjelagið, Sögufjelagið, Þjóðvinafjelagið, Búnaðarfjelög, Áveitufjelög og mörg slík samvinnufjelög. Hins vegar getur fjelag rekið atvinnu, þótt takmark þess sje alt annað en að afla fjelagsmönnum fjár, og þótt þeir fái ekkert af arði, eins og ef hlutafjelag keypti jörð og ræki bú á henni, en gæfi hreppnum hreinarðinn allan af búinu.
2. Ef fjelagið er undanþegið skatti með sjerstököm lögum. Slíkt fjelag er Íslands-banki.
3. Fjelög þau, er greinir í 6. grein 1. tölulið (fjelög með takmarkaðri ábyrgð) eru undanþegin tekjuskatti, ef þau verja tekjuafgangi sínum einungis til almenninga þarfa, svo sem til vísinda, líkmarstarfsemi, til þarfa lands eða sveitafélaga o. s. frv. Með því að þetta ákvæði er undantekning frá almennu reglunni um það, að engu skifti til hvers skattskyldum tekjum er varið, þá er eigi heimild til að láta það taka til annara fjelaga en þeirra, sem talin eru í 6. grein, 1. tölulið. Ef aðeins nokkra er varið til almennings þarfa, gildir undanþágan ekki.
4. Ef ekki eru fleiri en 3 fjelagar í verslunarfjelagi eða öðru atvinnufjelagi með persónulegri (þ. e.: ótakmarkaðri) ábyrgð, þar á meðal útgerðarfjelög („part-

*Undanþága
fjelaga.
Fjelög án
atvinnu-
rekstrar.*

*Undanþága
með sjer-
stököm
lögum.
Fjelög með
ótakmarkaðri
ábyrgð.
Tekjuaf-
gangur til
almennings-
þarfa.*

rederi“), þá er skattur ekki lagður á fjelagið sjálft, heldur á hvern einstakan fjelaga:

- a. Ef ósk um það kemur fram frá einum fjelaga eða fleirum, um leið og tekjur hans eða fjelagsins eru taldar fram, og
- b. ef beiðninni fylgja þær skýrslur, sem þarf til þess að ákveða skattgjald hvers fjelaga.

Skattanefnd þarf að fá, auk greinilegs framtals á skattskyldum tekjum fjelagsins skattárið með frádrætti eftir lögnum, skýrslu um skifting hreinarðs af fjelagsskapnum milli fjelaganna. Ef á brestur þessar skýrslur, þá verður skattur lagður á fjelagið, en þá er auðsætt, að ekki verður lagður skattur á tekjur hvers af fjelagsskapnum, þegar skattur er lagður á þá sjálfa (aðrar tekjur þeirra). Ákvæði þessu má og beita, þótt sumir fjelagar ábyrgist aðeins með inn-skotsfje, enda sjeu fjelagar alls eigi fleiri en 3.

8. gr.

Sjóðir. Tekjuskatt greiða einnig:

1. Sjóðir. Skattfrjálsir eru þó:
 - a. Ríkissjóður og aðrir þeir sjóðir, sem standa undir umsjón landsstjórnarinnar, svo sem Söfnunarsjóður, Ræktunarsjóður, Kirkjujarðasjóður og aðrir sjóðir, sem landsstjórnin á að hafa gætur á.
 - b. Kirkjusjóðir, hver sem kirkjueigandi er (ríkissjóður, bóndi, söfnuður), svo og sveitar- og bæjarfjelög, þar með talin sýslufjelög.
 - c. Sparisjóðir, sem engan arð gefa stofnendum sínum eða ábyrgðarmönnum. Mun nú svo vera um alla sparisjóði, og er því víst enginn þeirra skattskyldur þegar af þeirri ástæðu.
 - d. Sjóðir, sem veitt er undanþága með lögum.
 - e. Sjóðir, sem ekki reka atvinnu. Af þessari ástæðu munu einnig flestir sjóðir verða skattfrjálsir.

Stofnanir. 2. Stofnanir. Þær eru undanþegnar einnig samkvæmt 1. tölulið d. og e. Stofnanir ríkis, sveitar- og bæjarfjelaga eru og skattfrjálsar, t. d. Landsbankinn, Landsverslun, sími, póstur, vatnsveita og raforkuver bæjar o. s. frv.

Dánarbú. 3. Dánarbú og þrotabú. Eigi skiftir máli um skattskylduna, hvernig dánarbúi er skift, hvort skifti eru opinber (skiftarjettur, skiftaforstjórar) eða einkaskifti.

9. gr.

Skattstigi Innlend fjelög, sjóðir, stofnanir og bú, önnur en þau, sem segir í 5. gr.,
fjelaga greiða skatt af skattskyldum tekjum svo sem hjer segir:

innlendra. A. Fjelög þau, er talin eru í 6. gr. 2. tölulið — gagnkvæm ábyrgðarfjelög og sam-
Samvinnu- vinnufjelög — greiða jafnan 6% af skattskyldum tekjum sínum. Fjelag með 4500
fjelög. kr. skattskyldum tekjum greiðir því t. d. 270 kr.

Fjelög með B. Önnur fjelög, stofnanir o. s. frv. greiða þannig:

innborguðu 1. Fjelög með eitthvert innborgað hlutafje, stofnfje eða tryggingarfje. Þá mið-
stofnfje. ast skattskyldar tekjur við innborgað hlutafje o. s. frv. og skatthæðin fer

eftir hlutfallinu milli skattskyldra tekna, hvernig sem ábyrgð fjelagsmanna er farið, og innborgaðs hlutafjár o. s. frv., þannig: Þegar skattskyldar tekjur nema í hlutfalli við innborgað fje:

2%,	greiðist	5% af þeim			
2—5%,	—	5%	af fyrstu	2% og 10% af afg.	
5—10%,	—	8%	— —	5% — 15%	— —
10—20%,	—	11½%	— —	10% — 20%	— —
20—50%,	—	15¾%	— —	20% — 25%	— —
50% og þar yfir	—	21¾%	— —	50% — 30%	— —

Ef fjelag hefir t. d. innborgað fje 100000 kr. og skattskyldar tekjur 20000 Dæmi. kr., þá nema þær 20% af innborguðu fje, og skatturinn verður 15¾% af 20000 kr. eða kr. 3150.

Ef innborgað fje er 50000 kr. og tekjur 18000 kr. eru skattskyldar tekjur 36% af innborguðu fje, og skattur greiðist svo:

- a. Af 20% af innborguðu fje, kr. 10000, greiðast 15¾% eða kr. 1575
b. Af afganginum, kr. 8000, greiðast 25% — — 2000

Samtals kr. 3575

2. Fjelög með engu innborguðu hlutafje eða stofnfje. Skattur af tekjum þeirra *Fjelög með reiknast eftir 5. gr., þó svo að skatturinn verður aldrei lægri en 5% af hinum allsögreiddu stofnfje.* skattskyldu tekjum.

Slíkt fjelag hefir 2000 kr. skattskyldar tekjur og geldur því 100 kr. en eftir Dæmi.

5. gr. yrði gjaldið 30 kr. Ef tekjurnar eru 14000 kr., verður skatturinn:

- a. Af 10000 kr. 510 kr.
b. — 4000 — 9% 360 —

Alls 870 kr.

10. gr.

Fjelög og stofnanir, sem ekki eiga heimili hjer á landi, en verða þó heimfærð *Útlend fjelög.* undir einhver þau fjelög, eða stofnanir, sem í 6. gr. getur, skulu greiða skatt í ríkissjóð af tekjum, sem þau hafa af eignum sínum hjer á landi eða af starfsemi, sem hjer eða hjeðan er rekin. Um þessi fjelög og stofnanir gildir samsvarandi og það, sem um menn erlendis heimilisfasta er sagt í 2. gr., 1., 2. og 4. tölul. Því greiðir fjelag, sem á hluti í hjerlendu hlutafjelagi eða önnur íslensk verðbrjef, tekjuskatt af þeim í ríkissjóð.

Skattgjald þessara fjelaga fer eftir reglunni í 9. gr. B. 2.

Skattgjald.

11. gr.

Það er aðalreglan, að skatti skal svara af öllum tekjum, sem skattskyldur *Hvað telja aðili aflar, hvers kyns sem tekjurnar eru, og hvernig sem þeirra er aflað, nema beri til tekna.* sjerstakar undantekningar sjeu gerðar í lögum. Skattskyldar tekjur eru nefndar: allskonar arður, laun eða gróði, er gjaldanda hlotnast af eign eða atvinnu eða ein-

90
14. nóv.

stökum verknaði eða atvikum, ef þetta verður metið til peningaverðs. Tekjur verða aldrei taldar svo að tæmandi sje, en yfirlit skal hjer sett, með hliðsjón af tekjuskattsl. 8. gr. a.—f.:

*Atvinnu-
tekjur.*

I. Tekjur af atvinnustarfsemi. Þar til telst:

1. Landbúnaður. Tekjur af honum er arður af skepnum (kúm, ám, hrossum, geitum, fuglum — egg, fiður o. s. frv.).
2. Jarðrækt annars, matjurtarækt, veiði, slægjusala og beitar, skógarhögg, heyskapur, fóðurtaka, o. s. frv.
3. Sjávarútvegur, þ. e. útgerð skipa og báta til fiskiveiða, hvort sem notaðir eru stórir eða litlir farkostir.
4. Siglingar, þ. e. útgerð skipa til flutninga á sjó.
5. Flutningar á landi, hvort sem er á hestum, vögnum, bifreiðum eða með öðrum hætti.
6. Verslun, þ. e. vörukaup til sölu aftur, án verulegra breytinga, í atvinnuskyni, svo og aðstoðarstarfsemi þar við. Skiftir eigi máli, hvers kyns verslun er (heildsala, smásala, fastaverslun, lausaverslun, lyfsala), hvort leyfi þarf eða ekki til hennar o. s. frv. Ennfremur allskonar miðilsstörf og umboðsmenska í verslun. Veitingasala.
7. Afgreiðsla varnings og skipa.
8. Tryggingarstarfsemi allskonar, þar á meðal söfnun tilboða („assuranceagentur“).
9. Allskonar iðja og iðnaður, hvort sem verksmiðjuiðnaður er eða iðnaður í smærri stíl.
10. Námorekstur.
11. Handiðn allskonar (smíðar, bókband, skóviðgerð, ljósmyndagerð o. s. frv.),
12. Allskonar verksamningar, svo sem húsbýggingar, skipasmíði o. s. frv.
13. Allskonar vinna í þágu annarra (hjú, daglaunamenn, kaupmenn, útgerðarmenn, hásetar á skipum, búðarmenn, skipstjórar, nemendur og sveinar hjá iðnaðarmönnum, kennarar einstakra manna, framkvæmdarstjórar og óæðri starfsmenn atvinnufyrirtækja og stofnana, endurskoðun, miðilstörf, umboðsmenska o. s. frv.).
14. Starfsemi í þágu lista, vísinda og bókmenta, fyrirlestrahald og útbreiðsla skoðana og kenninga, ritstörf önnur o. s. frv., lækningar, málflutningsstörf.
15. Embætti og sýslanir í þágu ríkis, sveitarfélaga og kaupstaða eða í þágu almennings að öðru leyti. Þar af eru tekjur taldar bæði embættislaunin og aukatekjur, eftirlaun og biðlaun og endurgjald fyrir skrifstofukostnað.
16. Hvers konar greiði eða aðstoð og önnur einstök verk.

*Endurgjald
í öðru en
peningum.*

Það skiftir engu máli, í hverju endurgjald fyrir unnið verk eða annað er goldið, ef það verður metið til peninga. Það er jafnt skattskyldar tekjur, hvort sem það er goldið í peningum (embættislaun, eftirlaun, vinnulaun alment) eða í húsnæði og fæði (hjúakaup að nokkru leyti, sumir embættismenn og sýslunar), landauragjald (t. d. prestar til skamms tíma) jarðarafnot (prestar), ýms hlunnindi (prestar enn), nje heldur hvort tekjurnar eru fastákveðnar eða aukatekjur (prestar, sýslumenn og bæjarfógetar enn að nokkru). Það, sem eigi er greitt í peningum, verða skattaneindir

því að meta til peninga eftir gangverði á hverjum stað og tíma og telja skatt af með venjulegum hætti.

Skattskyldar tekjur vinnumanns verða því t. d.: Kaup hans, sem goldið kann að vera í peningum, föt og aðhlynning, húsnæði og fæði, skepnufóður, ef því er að skifta, hálfur hlutur, ef kaupskilmálar eru þeir o. s. frv.

Tekjur sýslumanns eru t. d.: Laun úr ríkissjóði með dýrtíðaruppbót, auka-*Skrifstofu-* tekjur (2% af stimpilgjaldi og tekjur af uppboðum o. fl.) og endurgjald fyrir skrif-*kostnaður.* stofukostnað. En það verður þó eigi talið til tekna, þrátt fyrir ákvæði 8. gr. tkskl. b.-lið, nema sannað sje, að meira hafi verið goldið í því skyni en farið hefir á skatt-árinu til skrifstofuhalds. Sjá 14. gr. II.

Ef sami maður hefir tekjur af fleiri en einni atvinnu, t. d. bæði landbúnaði og sjávarútvegi, embætti og landbúnaði, siglingum og verslun, þá skal hann auðvitað svara tekjuskatti af báðum eða öllum þeim atvinnugreinum, ef lögmælt skilyrði eru fyrir hendi að öðru leyti.

II. Tekjur af eignum. Hjer til telst:

Eignatekjur.

1. Tekjur af fasteignum, svo sem landskuld af jörðum, leiga eftir hús, lóðir og aðrar lendar, arður af allskonar ítökum og hlunnindum, svo sem beit, skógarhögg, reki, veiði, upprekstrargjald o. s. frv. Ef maður notar fasteign sína sjálfur, þá skal áætla afgjald eftir hana og það metið eftir því sem aðrar samskonar eignir þar eru leigðar. Ef maður hefir tekjur af hlunnindum, t. d. veiði, reka, slægju-sölu, þá ber honum að gera grein fyrir því, hvern arð hann hafi haft af þeim skattárið.

Fasteignir.

2. Tekjur af lausafje. Hjer er aðeins átt við það lausafje, sem maður leigir öðrum. Af því, sem hann notar sjálfur, fær hann ef til vill tekjur, en þær teljast til atvinnutekna. Sá, sem tekur fjenað á leigu, skal og telja tekjur af honum, t. d. innstæðukúgildum, en þær tekjur eru atvinnutekjur hans. En eigandi innstæðukúgilda, sem fylgja leigujörð, telur tekjur af þeim með eignatekjum sínum. En honum skal eigi meta leigu eftir lausafje sitt, er hann notar sjálfur, nema skip. Og er hjer einungis átt við skip, sem eru 12 brutto-smálestir eða stærri. Ef hann notar slík skip sjálfur, þá bætist áætluð leiga eftir skipið við tekjur hans. Ella reiknast skipið sem áhald eða verkfæri, sem ekki skal telja leigur af, ef hann notar það sjálfur. Aðili notar skipið sjálfur, ef hann hefir það til fiskiveiða eða flutninga, sem hann rekur fyrir sjálfs síns reikning. Hverskonar lausafje, sem maður lætur annan fá til notkunar gegn endurgjaldi, er á leigu selt, og leiguupp-hæðin verður skattskyld. Skattskyld verður sú raunverulega leiguupphæð án tillits til þess, hvort hún er meiri eða minni en það, sem hægt kynni að hafa verið að fá í leigu eftir hlutinn.

Lausafje.

Leiga eftir skip.

Leiga eftir hverskonar lausafje.

3. Vextir eða arður af kröfum, brjefuðum sem óbrjefuðum, sem maður á á hendur öðrum mönnum, svo og arður af hlutabryfum, innskotsfje í atvinnufyrirtæki alment, og hvers konar arðberandi innstæðu, bæði beinar og óbeinar leigur og í hverju sem þær eru goldnar.

Vextir o.þ.h.

III. Tekjur af öðrum atvikum. Þar til má telja:

1. Gjafir og styrktarfje. Eftir lögunum eru allar gjafir taldar til tekna gjafþega

Tekjur af öðrum atvikum.

90

14. nóv. *Gjafir.
Styrktarfje.*

Börn í foreldrahusum.

*Skyldu-
ómagar.*

*Hrepps-
ómagar.*

*Ágóði á
eignasölu.*

það ár, sem hann þá gjöf. En einungis lífgjafir teljast hjer til, en dánargjafir eigi, sbr. 13. gr. 3. tölul. Til styrktarfjár telst styrkur veittur úr ríkissjóði einstökum mönnum (ellistyrkur, styrkur skálda og listamanna, fræðimannastyrkir og styrkir til verklegra framkvæmda) eða fjelögum (t. d. strandferða), hvort sem styrkur er veittur á nafn styrkþegja í fjárlögum eða stjórnin veitir hann eða aðrir (t. d. Búnaðarfelagið af sínu ríkissjóðstillagi). Ennfremur styrkur, sem sjóðir veita eða stofnanir eða einstakir menn. Eigi skiftir máli, í hverju skyni styrkur er veittur nje heldur í hverju gjöf eða styrkur er fólgið, ef til peninga verður metið. Að meginreglunni til skiftir það heldur eigi máli, hver styrkþegi er eða hver styrkveitandi er eða hvernig samband þeirra á meðal er. Styrkþegi skal greiða skatt, ef styrkurinn — ef hann er einn tekna hans — nemur skattskyldri upphæð t. d. 500 kr. ef styrkþegi er einhleypur. En frá þessari reglu er þó sú mikilsverða undantekning, að börn í foreldrahusum, sem sjálf eru skattgreiðendur, greiða engan skatt af því framfæri, sem þau fá hjá heimilisföður, nema það sje endurgjald fyrir vinnu við atvinnurekstur hans. Þetta gildir bæði um kjörbörn, stjúpborn og fósturbörn, sem annars eru í lögunum sett á bekk með börnum manns. Skylduómagar manns, sem engar tekjur hafa skattskyldar, losna og allir við skattgreiðslu, enda þótt framfærslan — sem er einu tekjur þeirra — nemi yfir 500 krónur. Sama verður að gilda um allan sveitarstyrk, hvort sem maður hefir tekjur jafnframt honum eða ekki. Ef maður hefir aðrar tekjur, þá skal draga frá þeim tekjum einum samkvæmt 15. gr. án þess að sveitarstyrkurinn komi til greina um það eða annað, sem lýtur að ákvörðun skattsins. Um aðra styrki en þá, er manni eða hreppi er lögskylt að veita, gildir þetta eigi. En þá má vera, að eftirgjafar-heimildin í 39 gr. verði notuð.

2. Ágóði á sölu á fasteign eða lausafje (þar með verðbrjef og kröfur), enda þótt salan falli ekki undir atvinnurekstur skattgreiðanda, ef ætla má annaðhvort:

- a. að hann hafi keypt eignina eða öðlast hana á annan hátt (t. d. í makaskiftum) í því skyni að selja hana með ágóða — en þar er það leiðarvísir, hvort hann hefir þurft á eigninni að halda eða eigi, hvort hann hefir þurft að taka eignina upp í skuld o. s. frv., hvort hann er kunnur að eignakaupum í ágóðaskyni — eða
- b. eignin hefir verið í eign hans skemur en 5 ár, ef fasteign er, og skemur en 3 ár, ef lausafje er. Ef eignin hefir verið skemur en þetta í eign hans, þá þarf eigi að rannsaka það, í hvaða skyni hann hefir eignast hana. Og auðvitað greiðist altaf tekjuskattur af sölugróðanum, ef aðili hefir atvinnu af því að kaupa eignir fyrir sinn reikning og selja þær aftur. Það er verslun. Og ef hann gerir það fyrir aðra, þá er það umboðsmenska.

Draga má frá tap, sem orðið hefir á samskonar sölu á árinu. Samskonar er salan aðeins, ef svo er ástatt sem í a. eða b. að ofan segir.

3. *Veðmál o. fl.* Vinningur í veðmáli, happdrætti eða því um líku. Hjer til teljast tekjur, sem kalla má fengnar fyrir tilviljun og skattskyldar verða, svo sem fje unnið í spilum o. s. frv.

4. Skaðabætur fyrir samningsrof og önnur slík viðurlög, og bætur fyrir tjón annað en

á fjármunum manns. En vitanlega getur tjónið valdið tekjurýrnun eða eignarýrnun, sem kemur fram á öðrum liðum. Sbr. 13. gr. 3. tölul.

90
14. nóv.

12. gr.

Til skattskyldra tekna fjelaga, sjóða og stofnana, bæði innlendra og útlendra *Sjerreglur um tekjur fjelaga o.fl.*
(6. gr. að framan) telst:

1. Greiðsla til fjelaga eða hluthafa sem vextir eða arður af innborguðu fje. Þetta á fyrst og fremst við ágóða af hlutum (hlutabréfum), sem greiddur er hluthöfum, vexti af innskotsfje og svo við arð til fjelagsmanna í fjelögum, þar sem allir bera ótakmarkaða ábyrgð. Ágóðahluti (tantieme) greiddur fulltrúum, stjórnendum og öðrum af hreinum tekjum fjelagsins, heyrir og hjer undir. Sama er um bonus-greiðslur líftryggingafjelaga. *Ágóða-hlutur. Bonus. Fje til skuldagreiðslu.*
2. Fje, sem varið er til afborgunar skulda á árinu annara en þeirra, sem stafa af þess árs rekstri, svo og fje, sem lagt er til hliðar og verja á til að standast tjón síðar. Undantekning er gerð um váttryggingarfjelög (ábyrgðarfjelög), því að fje, sem þau leggja til hliðar til tryggingar skuldbindingum við þá, sem trygðir eru hjá þeim, skal eigi teljast með skattskyldum tekjum. Þetta getur þó einungis gilt um skuldbindingar, sem gerðar verða gildandi þegar á hendur fjelaginu, t. d. brunatrygging á húsi, sem er brunnið, líftrygging, sem greiða verður bráðlega af því að sá er látinn, sem trygður var o. s. frv.
3. Óvenjulegar fyrningar. Það fje, sem fer til viðhalds á tækjum fjelagsins og atvinnueignum eða hæfilega er áætlað til þess, svo og venjulega fyrning, skal auðvitað draga frá sem rekstrarkostnað. *Fyrningar.*
4. Arður lagður í varasjóð, tryggingarsjóð eða aðra slíka sjóði. *Varasjóður.*

Kaufjelög, pöntunarfelög og önnur slík felög (þ. e. felög, sem útvega fjelagsmönnum vörur) mega draga frá skattskyldum tekjum sínum það, sem úthlutað er fjelagsmönnum í árslok, í hlutfalli við vörukaup þeirra í fjelaginu á árinu, og felög, sem vinna úr og selja afurðir fjelagsmanna sinna (sláturfelög, smjörbú o. s. frv.) það, sem þau úthluta fjelagsmönnum sínum, í hlutfalli við framlag þeirra af afurðum. *Sjerákvæði um kaupfelög og önnur slík felög.*

Ef eitthvert þessara fjelaga selur öðrum en fjelagsmönnum vörur, er allur arðurinn af slíkri sölu talinn til tekna fjelagsins. Sama gildir yfir höfuð um arð af viðskiftum við utanfjelagsmenn, t. d. af vörukaupum af öðrum en fjelögum, umboðssala á vörum fyrir aðra en fjelaga. Í samræmi við þetta greiðir Samband íslenskra samvinnufjelaga ekki tekjuskatt af ágóða á sölu fyrir og sölu til einstakra fjelaga í Sambandinu. En af tekjum, sem stafa af verslun við eða fyrir aðra, greiðir það skatt. *Ágóði af viðskiftum utanfjelagsmanna.*

Af arði af stofnfje sínu greiða samvinnufjelög skatt, en eigi af innlánsfje fjelagsmanna.

Það, sem fjelagsmenn fá úthlutað af ársarði í hlutfalli við kaup sín hjá fjelaginu það ár, telst eigi til tekna þeirra, nema viðskiftin sjeu í atvinnuskyni gerð af hálfu fjelagsmanns, t. d. til að selja vörurnar aftur. Hins vegar telst það

90
11. nóv.

til tekna þeirra, er þeir fá af ársarði í hlutfalli við það, er þeir hafa lagt fram eða selt fjelaginu af vörum á árinu, því að það er hluti af búsarði þeirra.

Ef samvinnufjelag vill láta draga áðurnefndar úthlutanir til fjelagsmanna frá skattskyldum tekjum sínum, þá verður það að gefa skattanefndum greinilega skýrslu um það, hvaða tekjur það hafi haft á skattárinu af skiftum við utanfjelogsmenn. Að öðrum kosti skal telja allan hagnaðinn af starfsemi fjelagsins skattskyldar tekjur.

Ennfremur skulu þessi fjelög gefa skattanefndum upp árlega greidda vexti af stofnfje sínu og af innlánsfje fjelagsmanna.

13. gr.

*Greining
tekna og
eigna.*

Til tekna telst ekki:

*Verð-
hækkun.*

1. Sá eignaauki, sem stafar af því, að fjármunir skattgreiðanda hækka í verði. [Tekjur hans aukast ekki fyrir það eitt, heldur eykst eign hans. Annað mál er það, að leiga eða arður eftir eignina kann að aukast um leið, og hækka þá skattskyldar tekjur aðilja sem því nemur, að öðru jöfnu. Í samræmi við regluna um verðhækkun fjármuna er það, að verðlækkun þeirra skiftir eigi heldur máli um tekjur skattþegns, nema óbeinlínis, ef arðlækkun eða leigu er henni samfara.

Eignasala

2. Tekjur, sem stafa af sölu (þ. e. afhendingu til eignar gegn endurgjaldi á eignum skattgreiðanda (eign tekur hjer yfir verðbrjef og fjármuni yfirleitt). Þótt maður selji eign herra verði en hann keypti hana, þá skoðast það ekki sem tekjuauki, heldur sem eignaauki, og tekjuskattur er því ekki greiddur af neinum hluta söluverðsins — þar á móti auðvitað af vöxtum þess, ef það er sett á vöxtu.

Til tekna telst sölugróði af eign þó:

- a. Ef salan fellur undir atvinnurekstur aðilja, t. d. fasteignaverslun, verðbrjefaverslun o. s. frv.
- b. Ef salan fellur undir ákvæði 11. gr. III. 2.

Ef salan fellur undir a. eða b., þá má draga frá hagnaðinum af sölnni þann skaða, sem orðið kynni að hafa á samkonar sölu á árinu (þ. e. sölu, sem einnig fellur undir a. eða b.), sbr. 11. gr. III. 2. Ennfremur má draga frá söluverðinu þann hluta verðhækkunar, sem stafar af tilkostnaði eiganda og endurbótum, svo sem girðing á lóð, jarðabætur, húsabætur á jörð, byggingar á lóð, enda verði endurbótin ekki talin til venjulegs viðhalds. Ef skattþegn vill njóta frádráttar vegna tjóns eða endurbóta, þá verður hann að gera skattanefnd það sennilegt, að hann eigi rjett til þess frádráttar.

*Arftaka,
vátrygging
o. fl.*

3. Eignaauki, sem stafar af arftöku, fyrirframgreiðslu upp í arf, fallinn eða ófallinn, dánargjafir, af stofnun hjúskapar, útborgun lífsábyrgðar, brunabóta og þessháttar. Hjer undir fellur yfir höfuð greiðsla vátryggingar, t. d. sjóvátrygging, og skaðabóta fyrir fjármuni manna og spell á þeim, svo og prófentukaup, fúlga með ómaga, sem ekki er skylduómagi aðilja, nema fúlган nemi meiru en framfærinu.

Tillag hjóna hvors til annars mundi þar á móti teljast til tekna þess, sem *Tillag hjóna*.
tillagið fær, nema 11. gr. III. 1. komi til greina.

90

14. nóv.

4. Tekjur, sem stafa af eyðslu höfuðstóls eða lántöku. Sjálf lánsupphæðin eða höfuðstóllinn sem eytt er, verða ekki talin tekjur. Að því leyti greiðist ekki skattur af tekjum, sem „stafa af“ eyðslu höfuðstóls eða lántöku. En ef lánsupphæðin annaðhvort gefur beinlínis hærri vexti en greiddir eru af henni eða hún er sett í arðsamt fyrirtæki, þá aukast tekjur aðilja fyrir það og skattur því greiddur af þeim tekjum, sem að vísu stafa af lánsfje.

5. Dagpeningar og endurgreiðsla ferðakostnaðar, sem skattgreiðandi fær, er hann verður að vera um stundarsakir fjarverandi frá heimili sínu vegna starfa í almenningsþarfir. Þessi regla gildir auðvitað um allan ferðakostnað, því að hann er eigi tekjur. En um dagpeninga þá, sem eigi eru ferðakostnaður, gildir hún ekki, nema aðili þurfi að vera fjarvistum frá heimili sínu vegna starfa í almenningsþarfir, t. d. þingseta, nefndarstörf o. s. frv. Fjarvist í þessu sambandi verður að merkja þá fjarvist, er sviftir aðilja getu til þess að annast sjálfur önnur skyldustörf sín eða atvinnu.

Dagpeningar.
Ferðakostnaður.

14. gr.

Auk þess frádráttar, sem í 11. gr. III. 2., og 12. gr. 2. síðast, og 4. (kaupfjelög) *Frádráttur* segir, ber að draga frá, þegar finna skal skattskyldar tekjur.

I. Rekstrarkostnað, en það eru samkvæmt tkskl. 11. gr. a.: Þau gjöld, sem á árinu ganga til að afla teknanna, tryggja þær og halda þeim við, þar á meðal vextir af skuldum, er stafa beinlínis af atvinnu eða öflun tekna. Svo skal og draga frá venjulega fyrningu, eða það sem varið er til tryggingar og nauðsynlegs viðhalds á arðberandi eignum gjaldanda.

Um reksturskostnað athugast:

1. Vextir á skuldum koma hjer aðeins til frádráttar, ef skuldin stafar beinlínis af öflun tekna eða atvinnu. En með því að aðilja er líka rjett að telja vexti af öðrum skuldum sínum til frádráttar, þá er einungis áriðandi, að vextir af sömu skuld sjeu eigi bæði taldir hjer og þegar taldir eru vextir af skuldum, sem eigi varða atvinnu manns. Skuldin *sjálf* verður eigi til rekstrarkostnaðar talin, heldur aðeins vextirnir, nje heldur í sjálfu sjer það fje, sem aðili leggur í atvinnu sína, því að rekstrarkostnaðurinn er miðaður við ákveðin útgjöld, en alls eigi allar greiðslur, sem fram fara í atvinnu eða vegna hennar. Endurgjald fyrir eignir, sem hann kaupir, t. d. vörur, skip, hús, land eða lóð, til atvinnu sinnar er eigi rekstrarkostnaður. Eigi heldur fargjald vöru, tollur nje flutninga-vátrygging. Það skal telja í kaupverði vörunnar. En þetta skiftir litlu, því að sá kostnaður skal auðvitað líka frá talinn skattskyldum tekjum.

Vextir.

Vextir af stofnfje o. fl.

Eigi má gjaldandi telja til rekstrarkostnaðar vexti af fje, sem hann hefir sjálfur lagt í atvinnurekstur sinn. Fjelög eða stofnanir mega ekki heldur telja vexti af hlutafje, stofnfje eða tryggingarfje til rekstrarkostnaðar. Þar á móti má telja til rekstrarkostnaðar vexti af láni, sem einhver fjelaga lánar fjelagi. Þó er þess að

90

14. nív.

gæta, að slíkir vextir verða ekki dregnir frá tekjum lánveitandans af fyrirtækinu, ef hann geldur skatt samkvæmt 7. gr. 4. tölul.

Húsnæði. 2. Til þess að afla tekna fer kostnaður til húsnæðis, hita, ljóss, ræstingar, sem nauðsynlegt er til rekstrar atvinnu. Ef skattþegn notar sama fólk, húsnæði o. s. frv. bæði til atvinnu sinnar og til þarfa fjölskyldu sinnar, þá verður að ætlast á um það, hversu mikið af kostnaðinum skuli teljast rekstrarkostnaður og koma þar með til frádráttar tekjum hans.

Mannahald. 3. Þar næst má nefna mannhald. Þar til teljast: hjú, skrifstofumenn, verkamenn í verksmiðjum og öðrum atvinnufyrirtækjum, búðarmenn, skipshöfn o. s. frv. Þó má gjaldandi ekki reikna sjer kaup nje skylduliði sínu, nema sá telji fram tekjur sínar sjer í lagi. Skyldulið manns eru þeir allir, sem honum er lögskylt að framfæra (hjón, börn, þar með talin kjörbörn, stjúpborn og fósturbörn — því að þau eru jafnan sett á bekk með börnum í tkskl. — og foreldri). Þarfir sínar og skylduliðs síns, sem eigi telur sjerstaklega fram, má aðili ekki telja til rekstrarkostnaðar, og yfirleitt ekki það fje, sem hann notar sjer eða því til framfæris eða nytja. Þar á móti fæði og húsnæði þeirra starfsmanna sinna annara, sem að atvinnu hans starfa. Fjelög og stofnanir geta talið venjulegt kaup allra starfsmanna sinna, hvort sem þeir eiga mikið eða lítið í fjelaginu og í hverju sem það er goldið (peningum, bústað o. s. frv.), til rekstrarkostnaðar, nema ágóðahlut. Undantekningu verður þó að gera um fjelag 3 manna eða 2, þar sem hver fjelagi greiðir skatt samkvæmt 7. gr. 4. tölul. Þeir mega þá ekki telja sjer kaup fyrir starf sitt í þágu fjelagsins til rekstrarkostnaðar.

Fyrning o. fl. 4. Venjuleg fyrning, „eða það sem varið er til tryggingar og nauðsynlegs viðhalds á arðberandi eignum gjaldanda“. Hjer til verður að telja:

Trygging. a. Gjöld til tryggingar við tjóni á eignum þeim, sem atvinnan er beinlínis rekin með, eða notaðar eru við atvinnureksturinn, svo sem váttryggingargjöld húsa og varnings, varnarráðstafanir gegn skemdum af völdum náttúrunnar eða annara manna o. s. frv. Ennfremur gjald fyrir lögboðna tryggingu verkamanna (slysatrygging sjómanna) o. þ. h.

Viðhald. b. Nauðsynlegt viðhald. Þar til heyra endurbætur á slysum og rýrnan (sliti), sem eignirnar verða fyrir, með öðrum orðum: Gjöld, sem fara til þess að halda eignunum í sama eða sem líkustu horfi sem því, er þær voru í nýjjar, t. d. mála hús, gera við þak þess, gera við innanstökksmuni, skip o. s. frv., sem notað er við atvinnurekstur. En fæstum munum verður haldið sem nýjum eða nothæfum, nema takmarkaðan tíma. Hver skynsamur atvinnurekandi leggur því nokkuð af tekjum sínum frá til þess að standast:

Fyrning. c. Fyrningu eignanna, þ. e. úrsjergöngu þeirra, og að lokum ónýtingu, sem eigi verður fyrirgirt með viðhaldi. Fyrningin verður því árlega það, sem þarf til að afla nýs hlutar, er sama eða svipað gagn geri, deilt með þeirri áratölu, sem ætla má að hluturinn geti enst og að frádregnu verði hans, þegar hann er lagður niður. Ef verð hlutarins er a, endingarárin b, og verð hans niðurlagðs c, þá er árleg fyrning = $\frac{a-c}{b}$

Setjum að kýrverð sje kr. 800 (a), að hún verði seld til frálags fyrir kr. *Reglur um* **90**
300 (c), og að hún sje 15 ár í gagni (b), þá yrði að draga frá arði af henni árlega *fyrningu.* **14. nóv.**
800—300 500

———— = — = 33,33.

15 15

Eignir, sem notaðar eru beinlínis við atvinnurekstur, eru, eða verða að teljast arðberandi í þessu sambandi. Þar fyrir utan verður að draga viðhaldskostnað o. s. frv. frá tekjum af ákveðnum eignum, t. d. húsum, skipum, fjenaði. Kaupmaður getur dregið viðhaldskostnað og fyrningu m. fl. á skrifstofuáhöldum sínum frá tekjum af versluninni, en hann má ekki draga fyrningu o. s. frv. á innanstokksmunum á heimili sínu frá tekjum sínum.

Eigi er unt að setja almenna reglu um upphæð fyrningar, frammar en sagt hefir verið. En leiðbeiningar má gefa um helstu eignir, sem fyrning er talin á:

Af steinhúsum frá ½%—1% af brunabótaverði

— timburhúsum — 1%—2% — —

— torfbæjum og þess kyns húsum — 2%—4% — —

eða öðru matsverði, ef eigi er virt til brunabóta.

Af skipum frá 3%—6% af váttryggingarverði, ef það er til, ella af öðru matsverði.

Af skepnum: af kúm 5%

af ám 8%

af hryssum 4%

Af gördum og girðingum kemur fyrningargjald með sama hætti sem af húsum, eftir því hvernig þeir eru gerðir. Sama er um önnur mannvirki, svo sem bryggjur, brýr, fyrirhleðslur o. s. frv.

Fyrning á öðrum eignum verða skattanefndir alveg að telja eftir álitum.

Afskrifanir á hlutum vegna verðlækkunar teljast auðvitað eigi til frádráttar (sbr. 13. gr. 1.) skattskyldum tekjum.

II. Frá embættistekjum (þ. e. tekjum fyrir störf í þarfir ríkis, sveitar, bæja *Skrifstofu-*
og af sýslunum í almenningsþarfir) ber að draga þann kostnað, skrifstofukostnað, *kostnaður.*
ferðakostnað o. s. frv., sem embættisreksturinn hefir í för með sjer. Þetta kemur *embættis-*
þó aðeins til greina, ef og að því leyti sem rekstrarkostnaður embættis er eigi að *manna.*
fullu goldinn annarstaðar að. Ennfremur skal draga frá lögmætar kvaðir, sem á
embætti hvíla, t. d. vexti og afborganir af prestakallalánum, eftirlaunagreiðslu o.
s. frv. Sbr. við þenna lið 11. gr. I. 15. tölul.

III. Iðgjöld af lífeyri, sem skattgreiðandi er skyldur lögum samkvæmt að
tryggja sjer eða konu sinni eftir sinn dag, svo og iðgjöld af hverri annari lögboðinni
persónutryggingu, svo sem lífeyrir embættismanna samkvæmt lögum nr. 55, 27. júní
1921, barnakennara samkvæmt lögum nr. 33 s. d. og slysatrygging sjómanna sam-
kvæmt lögum nr. 32 s. d. Telst sá hluti gjaldsins, sem útgerðarmaður greiðir, til
frádráttar tekjum hans, en sá hlutinn, sem sjómaður greiðir, honum til frádráttar.
Ennfremur má draga frá tekjum þeirra manna, sem eigi eru að lögum skyldir til að
tryggja sjer eða konum sínum lífeyri, iðgjald af slíkum lífeyri eða lífsábyrgð — eigi

*Iðgjöld
persónu-
trygginga.*

skiftir máli, hvernig eða hvenær útborgun fer fram, sbr. þó um lífsábyrgð hjer að neðan — sem greidd hafa verið, þó ekki herra iðgjald nje af hærri tryggingarhæð en embættismanni með sömu tekjum ber að kaupa. Að öðru leyti skulu iðgjöld af lífsábyrgðum eigi dregin frá skattskyldum tekjum. Iðgjöld, sem maður greiðir fyrir líftryggingu handa öðrum en sjer og konu sinni, koma því alls eigi til frádráttar. Ef enginn embættismaður hefir svo háar tekjur sem aðili, þá skal miða við hæstu fastar tekjur eftir lögum um laun embættismanna nr. 71 1919 og viðbætur við þau eða breytingu á þeim.

Ennfremur skal altaf miða við lög nr. 51 27. júní 1921 meðan þau gilda og síðan við lög, er breyta þeim eða koma í þeirra stað. Nú má iðggjaldið því eigi nema meira, svo að til frádráttar komi, en 7% af hæstu föstum launum embættismanna samkvæmt launalögunum, 5% handa manni sjálfum og 2% handa konu hans. Lífsábyrgð, sem greiðist eftir lát aðilja, skoðast sem ekkjutrygging og iðgjald má því aðeins nema 2%.

*Vextir af
skuldum
alment.*

IV. Vextir af skuldum gjaldanda öðrum en þeim, sem í I. 1. segir. Þessa njóta allir hjer heimilisfastir skattþegnar, hvort sem þeir reka nokkra atvinnu eða ekki.

*Skattþegnar
erlendis
heimilis-
fastir.*

Frá tekjum skattþegna heimilisfastra erlendis (2. og 10. gr.) má aðeins draga þau útgjöld, sem beinlínis viðkoma þeim tekjum. Verður þar því að rannsaka og úrskurða, hvaða gjöld, þeirra er falla undir I.—IV., varða beinlínis rekstur atvinnu þessara skattþegna hjer eða eru annars skilyrði eða afleiðing þeirrar tekjuöflunar og heimfæra má undir þessa grein.

Alveg samskonar verður að gilda um frádrátt frá skattskyldum tekjum skattgreiðenda samkvæmt 4. gr.

*Opinber
gjöld.*

V. Opinber gjöld, sem greidd eru af ákveðnum eignum, hvort sem þau eru trygð með veði í eigninni eða ekki, svo sem húsaskattur, lóðargjöld o. s. frv., skulu frá talin, þegar reikna skal arð eignar til skattgjalds. Önnur opinber gjöld má eigi draga frá.

15. gr.

*Frádráttur
fyrir skatt-
þegn, konu
og
skyldulið.
Einhleypir
menn.*

Þegar frá er dregið samkvæmt 14. gr. skal svo að fara sem hjer segir:

A. I. frá tekjum manna heimilisfastra hjer á landi (sjá þó B. 3.) skal draga þannig:

1. Ef skattþegn er ókvæmtur eða eigi samvistum við konu sína (eða mann, ef konan er skattgreiðandi) og hefir eigi heldur neina skylduómaga, þá skal enn draga frá kr. 500. Og er sú upphæð því skattfrjáls.

2. Frá tekjum þeirra:

a. sem eru í foreldrahúsum,

b. á framfæri, eða

c. við nám

*Framfærslu
fje og náms.*

og enga atvinnu hafa, skal draga það, sem útheimtist þeim til framfæris og menn-
ingar. Ef þessir skattþegnar hafa atvinnu, þá hlíta þeir sömu reglum
sem aðrir um frádrátt eftir A. I. 1., 3. og 4. eftir ástæðum. Hjer taldir
skattgreiðendur geta bæði verið sjálfstæðir skattgreiðendur og einnig geta
þeir verið í samskatti með foreldri sínu. Sjálfstæðir skattgreiðendur eru þeir, ef

þeir eru fjárráðir (21 árs, eða konur án tillits til aldurs, ef þær eru ekkjur eða skildar við menn sína lögskilnaði eða að borði og sæng) eða ekki í foreldrahúsum. Ella eru tekjur þeirra taldar með tekjum foreldra þeirra. Þessi regla veldur því, að rjett er að draga frá tekjum þessara skattgreiðenda hærri upphæð en 500 kr., en aldrei lægri. Ákvæðið er í raun rjettri undantekning bæði frá A. I. 1. og 17. gr. Ef t. d. námsmaður á arf sem gefur honum árlega 1500 kr., og vinnur sjer inn 800 —

og hefir því tekjur 2300 kr.
en kostar sig til náms fyrir 2000 —

þá hefir hann skattskyldar tekjur 300 kr.
Atvinna merkir hjer fasta stöðu eða sýslu, t. d. verzlun, útgerð, en eigi t. d. kaupavinnu á sumri, tímakenslu o. s. frv.

a-liður tekur til allra barna, stjúpbarra, kjörbarra og fósturbarna.

b-liður til fósturbarna allra, og

c-liður til allra námsmanna, einnig þeirra, sem erlendis stunda nám, hvort sem er á æðri eða lægri skóla, á opinberri stofnun eða hjá einstökum mönnum og hverskonar sem námið er.

Ef skattþegn er skylduómagi þess, sem hann er á framfæri hjá, þá skal eigi draga 300 krónurnar frá tekjum þess manns, ef dregið er frá tekjum hins fyrir 300 króna frádráttur.

Um þá, sem í a—c-lið greinir, skiftir aldur engu um frádráttinn.

Enn athugast, að frádráttur vegna framfæris og menningar kemur auðvitað því aðeins til greina, að skattþegn kosti sig sjálfur, eða að því leyti, sem hann kostar sig sjálfur. En það telst hann gera, ef hann greiðir sjálfur, eða á síðar að greiða sjálfur námskostnað o. s. frv.

Um börn, sem að vísu eru í foreldrahúsum, en eru fjárráð og því sjálfstæðir skattgreiðendur, athugast hjer, að tekjur þeirra teljast sem hjúa, og annara starfsmanna, ef þau fá endurgjald (í framfæri eða öðru) fyrir störf sín í þarfir foreldris, t. d. skrifstofustörf, vinnukona o. s. frv., og því er framfærið talið með tekjum þeirra. En með tekjum ósjálfstæðra skattgreiðenda, sem eru í foreldrahúsum, er framfærið aldrei talið. 20 ára gamall maður, sem er í foreldrahúsum, geldur eigi skatt af framfæri því, sem hann fær hjá föður sínum. En þó ber að draga 500 krónur frá tekjum hans, samkvæmt A. I. 1.

3. Ef skattgreiðandi er í hjónabandi, og hjónin eru samvistum, þá skal draga 1000 kr. frá, og er sú upphæð skattfrjáls. Þegar hjón eru samvistum, þá er skattur talinn af tekjum þeirra saman, þó að kona hafi tekjur af sjereign eða sjeratvinnu, og 1000 krónur dragast því frá sameiginlegum tekjum hjóna. Í þessu sambandi ber að telja hjón samvistum, þótt þau búi ekki saman, nema þau sjeu skilin lagaskilnaði eða að borði og sæng, eða álíta megi, að skilnaður þeirra sje annars undirbúningur undir lögskilnað, eða þau muni eigi aftur flytja saman.
4. Ef skattgreiðandi hefir börn (þar með talin stjúpborn, kjörborn og fósturbörn)

Framfæri.

Hjón.

90 *Börn á*
14. nív. *framfæri.*

fram að færa, þá ber að draga 300 kr. frá tekjum hans fyrir hvert barn, sem eigi er greitt fast meðlag með, sem því nemi, þar til barnið er fullra 14 ára, miðað við byrjun skattársins. Þessi frádráttur er þó þeim skilyrðum bundinn:

- a. að barnið hafi ekki sjálft efni á að kosta framfæri sitt, t. d. ef það á arf, sem gefur vöxtu, og

- b. að ekki sje greitt fast meðlag með barninu

Ef barnið eða aðrir kosta framfærið að einhverju leyti, þá verður frádrátturinn þeim mun minni.

Með stjúp barni er t. d. greitt frá öðru foreldri þess 200 kr. á ári, þá skal draga 100 kr. frá tekjum framfæranda fyrir framfæri barnsins.

*Skyldu-
ómagar.*

Sama sem um börn undir 14 ára aldri gildir um aðra skylduómaga. Skylduómagi merkir hjer hvern þann, sem aðilja er lögskyld að framfæra. Skylduómagar eru því, auk áður talinna, foreldri manns og maki. Ef hjón eru eigi samvistum og annað leggur hinu eða gefur með því, þá kemur 300 kr. frádrátturinn til greina. Loks eru börn yfir 14 ára einnig skylduómagar foreldris til 16 ára aldurs, og þar yfir, ef þau geta ekki unnið fyrir sjer og foreldrar eru taldir færir um að framfæra þau. En ef foreldri framfæra börn sín yfir 14 ára aldur, sem eigi geta unnið fyrir sjer, þótt eigi liggi fyrir úrskurður um getu þeirra, þá er rjett að draga 300 kr. frá fyrir uppeldinu.

Fjelög.

II. Frá hreinum tekjum fjelaga, stofnana og sjóða, eins og þær eru ákveðnar eftir 13. gr., skal draga 4% af innborguðu hlutafje eða stofnfje, innborguðum hlutum af tryggingarsjóði o. s. frv. Ef fjelag hefir innborgað 100,000 kr. og hefir hreinar tekjur 20,000 kr., þá dragast frá 4% af 100,000 kr., sem verður 4000 kr. og 16000 kr. verður þá sú fjárhæð, sem skattur gelst af.

*Erlendis
heimilis-
fastir.*

B. 1. Frá tekjum manna heimilisfastra erlendis, en skattskyldra hjer (2. gr.), dregst ekkert eftir A. I. Undantekning er þó um íslenska námsmenn, samkvæmt A. I. 2.

2. Fjelög og stofnanir erlendis heimilisföst njóta ekki góðs af frádrættinum eftir A. II. að framan.

3. Skattgreiðendur, samkvæmt 4. gr. a.—c. njóta eigi heldur frádráttar samkvæmt neinum ákvæðunum í A. I.—II. að framan.

16. gr.

Pegar frá tekjum manns er dregið alt það, sem í 14. og 15. gr. segir, eftir því sem við á, þá skal deila upphæð þeirri, sem þá verður eftir, með 50, og skal sleppa því sem þá verður afgangs. Dæmi: Tekjur eftir frádrátt kr. 8571. Ef því er deilt með 50, verður afgangurinn 21. Skattur gelst þá af kr. 8550. Tekjuupphæð, sem skattur er goldinn af, skal því ávalt enda á 50 eða 00.

Ef tekjur eftir allan lögákveðinn frádrátt nema ekki fullum 100 kr., þá greiðist enginn skattur. Þetta tekur til *allra* gjaldþegna.

Skattþegni ber auðvitað að gera grein fyrir frádrætti öllum, lögum þessum samkvæmt, í tekjuframtali sínu, eða ef skattanefnd krefst þess annars.

17. gr.

Tekjur þær, sem samkvæmt 14.—16. gr. koma til greina við ákvörðun skattsins, eru skattskyldar, án tillits til þess, hvernig þeim er varið (sbr. þó 7. gr. 3. tölul.), hvort sem gjaldandi hefir þær sjer og skylduliði sínu til framfæris, nytsemdar, til hjúahalds, nema til atvinnurekstrar sje — hjúahald til inniverka í kaupstað kemur því alment ekki til frádráttar — til þess að færa út bú sitt eða atvinnuveg, til umbóta á eignum sínum eða til þess að afla sjer fjár, til gjafa eða hvers annars sem er.

90
14. nív.Notkun
skattskyldra
tekna.

18. gr.

Skattinn ber að miða við tekjurnar næsta almanaksár á undan ákvörðun skattsins. Skattur fyrir árið 1921 t. d. verður ákveðinn í mars 1922, og svo koll af kolli. Skattanefnd getur þó látið annað skattár koma í stað almanaksárs, ef annað hvort

- a. annað reikningsár er venjulegt í atvinnurekstri aðilja, svo sem vera mun um landbúnað, þar sem fardagaárið hefir verið notað, eða
- b. aðili sýnir, þegar hann telur fram tekjur sínar, að hann noti annað reikningsár.

Annað
reikningsár.

Þegar annað reikningsár er notað, þá verður að ákvarða tekjur þess árs, er síðast endaði, fyrir niðurfjöfnun skattsins, t. d. í mars 1922 verður lagt á tekjurnar fardagaárið 1920—1921, en eigi fardagaárið 1921—1922, þótt langt sje á það liðið. Ef síðar er breytt um, og almanaksárið er tekið, þá verður fyrsta sinni eftir breytinguna að reikna tekjurnar frá lokum þess reikningsárs, sem síðast var miðað við. Skattur 1922 er t. d. miðaður við reikningsárið 1. júlí 1920 til 1. júlí 1921, en skatt 1923 á að miða við almanaksár, og verður þá að telja tekjur frá 1. júlí 1921 til 31. desember 1922.

Annars ber skattanefndum að stefna að því, að sem allraflestir noti almanaksárið sem reikningsár. Ennfremur ber skattanefndum eigi að víkja frá almanaksárinu nema ríkar ástæður sjeu til þess.

19. gr.

Hjer skulu loks settar nokkrar leiðbeiningar um tekjuframtal og skattaákvörðun helstu atvinnuveganna:

1. *Landbúnaður.* Þar athugast um *tekjuhlíðina*: Taldar skulu tekjur af kúm, ám, stóðhryssum og seldum eða slátruðum fjenaði í búíð, og verð miðað við markaðsverð á þeim stað og tíma, eða ef slíkt verð er eigi, þá eins og ætla má að afurðirnar sjeu verðmætar, miðað við aðrar fæðutegundir og annað, sem í bú er lagt, t. d. skæðaskinn. Af kúm verða tekjur: mjólk, sem venjulega er áætluð 2000 lítrar á ári úr hverri, og skal þá nýmjólkin metin, og kálfur, sem meta skal jafnan, en reikna í staðinn fyrningu á kúnni. Alveg samsvarandi er um ærnar að segja. Þá skulu með líkum hætti taldar tekjur af matjurtagörðum, beitarsölu, skógar-sölu, reka, veiði og öðru, sem búandi hefir haft tekjur af. Það samanlagt verða tekjur („brúttótekjur“) hans, nema hann hafi aðrar tekjur, t. d. hrossasölu eða

Landbún-
aður.

90
14. nóv.

nautgripa, tekjur af vinnu sinni eða fólks síns við önnur störf en heimilisstörf við landbúnaðinn, svo sem af vegavinnu, útróðrum o. s. frv. Þá skal telja frá rekstrarkostnað, fyrst og fremst kaup og viðurgerning hjúa (þó hvorki kaup nje viðurgerning bónda, konu hans nje skylduliðs, nema sá telji fram tekjur sínar sjer í lagi), kaupafólks, vor- og haustmanna o. s. frv. Þó skal eigi telja til rekstrarkostnaðar það, sem varið er í jarðabætur eða húsa, nema húsabætur megi telja til viðhalds eða fyrningar. Fyrning skal telja á kúm, ám og stóðhrossum, húsum og áhöldum. Leiguliði skal telja frá sínum tekjum, auk viðhalds, fyrning á húsum, ef hann á að svara álagi, þegar hann flytur frá jörð, en ella landsdrottinn. Telja skal frá rekstrarkostnaði fóður kálfa 2 ár og gimbra, því að endurnýjun stofnsins felst í fyrningarupphæðinni. Þá skal frá telja vexti af skuldum, kostnað og fyrningu af hrossum, annan en fóður og hirðingu, sem felst í verkalaunum, svo sem ef kaupa þarf hross eða haga handa þeim.

Ef leiguliði er, þá kemur til frádráttar landskuld og kúgildaleigur, ef goldnar eru. Ef jörð er í sjálfsábúð, telst áætlað afgjald jarðarinnar til tekna eiganda.

Sjávarútvegur.

2. Sjávarútvegur. Þar skal fram telja brúttótekjur af þeim atvinnuvegi þ. e. brúttóverð þess, sem aflast hefir á árinu, eftir markaðsverði. Það, sem kann að hafa verið lagt í heimili, skal meta með sama hætti. Frá tekjum þessum ber svo að draga tilkostnaðinn: Verkalaun, sem fyr segir, salt í aflanu, veiðarfæri, olíu, kol o. s. frv., viðhald skips og áhalda, váttryggingu fyrningu, leigu eftir skip, ef því er að skifta (ella telst leigan samkvæmt 14. gr. til tekna skattþegns). viðhald, vexti af skuldum o. s. frv.

Verslun.

3. Verslun. Allar verslanir, sem leyfi þarf til, skulu halda bækur yfir atvinnuna og gera árlega reikning yfir tekjur og gjöld og efnahagsreikning (lög nr. 53, 11. júlí 1911). Í þeim gögnum á að sjást alarður verslunar og þær eiga líka að greina tilkostnað, sem lagður er út í peningum. Þar til kemur fyrning á áhöldum, sem eigi er greind og meta verður eftir ástæðum. En ef bókhaldið sýnir þetta eigi nægilega, þá verður að komast að því, hvað sala á árinu hafi numið, og draga þar frá innkaupsverð, farmgjald, váttryggingu, uppskipun, húsaleigu og annan tilkostnað.

Samsvarandi aðferð verður við hvern annan atvinnuveg.

Nú stundar maður fleiri atvinnuvegi en einn, t. d. landbúnað og sjávarútveg, verslun og annan þessara atvinnuveda eða báða jafnframt, og er honum þá rjett að telja saman rekstrarkostnað beggja eða allra, ef hann hefir eigi aðgreinda reikninga fyrir hvern þeirra, eins og t. d. ef hjú eða annað verkafólk vinnur eftir ástæðum og þörfum bæði að landbúnaði og fiskiveiðum.

II. KAFLI.

Um eignarskatt.

20. gr.

Af allri skuldlausri eign skal árlega greiða skatt í ríkissjóð. Það er aðal- *Af hvaða*
reglan, að allar eignir eru skattskyldar, hverju nafni sem þær nefnast, fasteignir, *eignum*
svo sem jarðir, lóðir, lendur, hús, skip og annað lausafje, svo sem skepnur, áhöld, *skattur.*
flutningatæki á landi, skartgripir, bækur, listgripir, fatnaður, innanstokksmunir,
verkfæri, vjelar, vörubirgðir, peningar og verðbrjef. Því næst ólíkamleg verð-
mæti, sem metin verða til fjár, svo sem almenn kröfurjettindi og yfir höfuð allar
eignir og eignarrjettindi, sem metin verða til peninga og eigi eru sjerstaklega
undanskilin.

Tekjur manna á skattári eru eigi eign í þessu sambandi, nema það, sem *Tekjur*
óeytt kann að vera af þeim (lagt við eignir til næsta árs), þegar eignir eru taldar *skattskyldar.*
fram. Af því verður að gjalda eignarskatt, sem öðrum eignum.

Ef framtalsskýrslur vantar eða fást eigi nægilega glöggvar um eignarrjett *Hver eig-*
að einstökum eignum, þá ber skattaneftum að komast fyrir það. Ef fasteign er *andi.*
eða skrásett skip, þá leggur hún skatt á þann, sem skráður er eigandi, nema annar
telji hana eða það eign sína í framtali sínu. Ella verður hún að leggja skatt á
yörslumann eignanna, ef hann lætur ekki fullnægjandi upplýsingar í tje, og ef þess
er eigi kostur, svo sem um kröfurjettindi, þá á þann, sem hún telur vera munu
eiganda.

Telja skal fyrst eignir svo sem þær eru verðar. Skuldir skal síðan allar telja. *Frádráttur*
Verður fyrst að meta allar skattskyldar eignir til peninga. Ítök og kvaðir á jörð *skulda*
eða annari fasteign metast eigi til skulda, heldur er jörðin sjálf metin sem heild *ítök. Kvaðir.*
með ítakinu eða kvöðinni, er rýra verðmæti hennar. Með sama hætti auka ítök o. s.
frv. verðmæti þeirra fasteigna, er þau fylgja. Til skulda telst eigi aðeins það, sem
svara skal í peningum, heldur einnig það, sem greiða ber eða má í öðrum munum.
En þá verður að meta það til peninga. Skuld telst einungis einhliða greiðsluskylda,
en eigi t. d. skylda samkvæmt kaupsamningi, þar sem báðir eiga óefnt. Skuldir skal
telja eins og þær eru í lok skattársins og því afborganir dregnar frá upprunalegu
upphæðinni. Ábyrgð á skuldum annara verður eigi talin til skulda ábyrgðarmanns,
fyrir en hann hefir verið dæmdur eða hefir undirgengist með sátt til að borga þær,
eða aðalskuldari er orðinn gjaldþrota. Ef fleiri eru ábyrgðarmenn, skal skuld skift
að jöfnu með þeim, nema öðruvísi sje samið. Ef sumir mega teljast ófærir að greiða,
þá skiftist skuld á hina að jöfnu, nema sýnt sje að því sje öðruvísi hagað.

Nú eru menn samskuldarar, og skal þá skifta skuld jafnt milli þeirra, nema
samningar sjeu með þeim um annað.

Undan-
þágur.5000—6000
kr.

Undanþegið skatti er:

21. gr.

Skilorðs-
bundin fjár-
rjettindi.Eftirlaun,
lífeyrir o. fl.Afnota-
rjettindi.

1. Frá skuldlausri eign gjaldþegns skal draga kr. 5000, sem enginn skattur greiðist af. Þess ber enn fremur að gæta að 1% (einn af þúsundi) skal greiða af eign yfir 5000 kr. alt að 15000 kr. eða 1 kr. af 1000 kr. En ef skattur nemur ekki einni krónu, þá er honum slept. Sá, sem ekki á 6000 kr. skuldlausar, losnar því alveg við eignarskatt. Sá, sem þar á móti á skuldlausar kr. 6000 eða meira, geldur skatt af öllum skuldlausum eignum, sem hann á framyfir 5000 kr.
2. Skilyrðisbundin fjárrjettindi, svo sem rjettur til lífsábyrgðarfjár, sem ekki er fallið til útborgunar. Hjer undir verður einungis að telja ófengin eða ótekin skilyrðisbundin fjárrjettindi, en eigi þau sem fengin eru, en sleppa verður aftur, þegar tiltekinn tími er kominn eða tiltekið atvik ber að höndum, t. d. verðbrjef, er maður skal eiga og njóta vaxta af meðan hann er ógiftur. Síðastnefnd rjettindi verða talin til skattskyldra eigna þess, sem þeirra nýtur, sbr. og 25. gr. E. Þegar ófengin skilyrðisbundin fjárrjettindi verða skilyrðislaus — lífsábyrgðarfjeð t. d. fallið til útborgunar — þá er það annaðhvort orðið útistandandi krafa eða eign runnin í bú aðilja og því skattskyld í báðum tilfellum.
3. Rjettur til eftirlauna, lífeyris eða annarar áframhaldandi greiðslu, sem bundin er við einstaka menn. Eftirlaunarjettur eða lífeyris verður aldrei skattskyld eign, þó að tekið sje að útborga eftirlaun eða lífeyri. „Aðrar áframhaldandi greiðslur“ er mjög óákveðið, og sjerstaklega er erfitt að greina skattfrjálsu rjettindin eftir þessum lið frá „rjettindum til stöðugra tekna“, sem skattskyld eiga að verða eftir 25. gr. E. Sem dæmi skattfrjálsra rjettinda, þeirra sem hjer segir, mætti telja framfærslurjett konu á hendur fyrverandi bónda hennar eftir samningi eða yfirvaldsúrskurði, barnsmóður á hendur barnsföður til meðlags með barni og framfærslurjett yfir höfuð o. s. frv. Skilyrði er það, að rjetturinn sje bundinn við einstakan mann, þ. e. að aðrir geti ekki notið hans, hvort sem framsal hans er lögbannað eða aðrir geta eigi notið hans eftir eðli sínu.
4. „Leigulaus bústaður og önnur afnotarjettindi“. „Afnotarjettindi“ nær bæði til láns og leigu á föstum eignum og lausum, og eru því hvorki leigurjettindi nje láns skattskyld. Bóndi skal því t. d. eigi meta það til skatts, hvers virði honum er ábúðarrjettur á jörð sinni. Framsal á afnotarjetti, sem gæfi árlegar tekjur t. d., mundi þar á móti vera uppspretta skattskylds tekjustofns (sjá 25. gr. E). Ítaka- rjettur og afgjaldskvöð, sem maður á persónulega, verður og skattskyld eign.
5. Föðurbirgðir, matar og eldsneytis skal eigi telja til skatts. Eigi heldur það, er maður á í heimfluttu byggingarefni til eigin þarfa, enda megi það ekki til vöru- birgða teljast.
6. Ýms rjettindi, sem bundin eru við eiganda sjálfan og eigi falla undir 2. eða 3. tölul., en hann hefir eigi ennþá komið í peninga. Þar til heyrir handrit, sem er eigi gefið út — þar á móti bókarupplag eða útgáfurjettur seldur af höfundi —, listaverk, sem enn er eign höfundar og eigi er til sölu, vörumerki, firma, sauðfjármark, ónotuð uppfundning og óseldur einkarjettur að henni og önnur rjettindi, sem bundin eru við eiganda, en óvíst er hvort verði notuð o. s. frv.

7. Innlend fjelög öll hafa leyfi til að draga hlutafje sitt eða stofnfje frá eignar-*Hlutafje og 90*
upphæð áður en skattur er á lagður. Eigendur hluta og annars stofnfjár gjalda *stofnfje 14. nóv.*
skatt af því. Þessi frádráttarheimild nær aðeins til innlendra fjelaga og eigi til *fjelaga.*
sjóða nje stofnana.

22. gr.

Eignarskatt greiða hinir sömu einstaklingar (1., 2. og 4. gr.) og fjelög (6., 8. *Hverir*
og 10. gr.), sem tekjuskatt gjalda, ef þeir eiga hjer skattskyldar eignir eða eignar- *greiða*
rjettindi. Það er auðvitað eigi skilyrði, að aðili greiði tekjuskatt, til þess að hann *eignaskatt.*
verði skyldur að greiða eignarskatt, heldur aðeins að hann mundi greiða tekjuskatt,
ef hann hefði svo miklar eða þær tekjur, er skatti næmi eða skatti skyldi svara af.
Kvæntur maður, sem t. d. hefir eigi nema 1000 kr. tekjur á ári, geldur engan tekju-
skatt, en hann getur átt jörð, sem er 2000 kr. virði, og greiðir hann þá eignar-
skatt af henni.

Heimilisfesti á Íslandi — en þar með telst dvöl í landinu helming skattársins
eða meira — er alment skilyrði þessarar skattskyldu (sbr. 1. gr.). Heimilisfastir
menn og menn, sem dveljast hjer samtals helming skattársins greiða hjer eignarskatt
af öllum eignum sínum. Skiftir eigi máli, *hvar* eignirnar eru nje heldur hvort aðili
greiðir af þeim skatt annarstaðar en hjer.

23. gr.

Undanþegnir eru eignarskatti:

Undanþágur.

A. Að öllu leyti:

1. Konungur, borðfje hans og ættmenn.
2. Ríkissjóður og aðrir sjóðir, sem standa undir umsjón landsstjórnarinnar.
3. Sveitarfjelög og bæja.
4. Kirkjusjóðir.
5. Sparisjóðir, sem engan arð gefa stofnendum sínum eða ábyrgðarmönnum.
6. Fjelög og stofnanir, sem eigi reka atvinnu, sjá nánar 3., 7. og 8. gr.

B. Undanþegnir eru eignarskatti af eignum sínum, nema þeim, sem sjerstaklega
eru ákveðnar skattskyldar:

1. Erlendis heimilisfastir menn (sjá 22. gr. síðustu málsg. og
2. Fjelög og stofnanir erlendis heimilisfastar greiða skatt af öllum eignum sínum,
er þeir eiga hjer á landi.
3. Erlendir þjóðhöfðingjar.
4. Erlendir sendiherrar og starfsmenn þeirra og
5. Ræðismenn, sem eigi eru íslenskir þegnar, greiða aðeins eignarskatt af þeim fast-
eignum, sem þeir hafa hjer á landi, og eignum, sem þeir nota í atvinnu sinni
hjer. (Sjá annars 2. gr. 1., 4. og 5. málsg., 4. gr. a—c).

24. gr.

Af skattskyldum eignum (sjá 20.—22. gr.) skal greiða eignarskatt sem *Skatt-*
hjer segir: *stiginn.*

90
14. lúv.

Af	5000—	15000 kr.	greiðist	1‰ (af þús.) af því, sem er umfram 5000 kr.
—	15000—	20000	—	10 kr. af 15000 kr. og 1,2‰ af afganginum.
—	20000—	30000	—	16 — — 20000 — — 1,5 — — —
—	30000—	50000	—	31 — — 30000 — — 2 — — —
—	50000—	100000	—	71 — — 50000 — — 3 — — —
—	100000—	200000	—	221 — — 100000 — — 4 — — —
—	200000—	500000	—	621 — — 200000 — — 5 — — —
—	500000—	1000000	—	2121 — — 500000 — — 6 — — —
—	1000000 kr. og þar yfir	—	—	5121 — — 1000000 — — 7 — — —

Nemi skatturinn samkvæmt þessu ekki 1 kr., skal honum slept.

Erlendis heimilisfastir menn og erlend fjelög og stofnanir (23. gr. B. 1. og 2.) greiða þó aldrei minna en 2‰ af skattskyldum eignum sínum. Allir aðrir, þar á meðal þeir, sem í 23. gr. B. 3.—5. segir, greiða eftir skattstiganum óbreyttum.

Talan 100 skal ávalt ganga upp í þeirri upphæð, sem eignarskattur er talin af og afgangi slept. Skattskylda talan stendur því altaf á 00.

25. gr.

Ákvæði um
virðing
eigna.

Um virðing á eignum til eignarskatts fer sem hjer segir:

Fasteignir.

A. Fasteignir (lendur, lóðir, hús, jarðir með mannvirkjum, og hvort sem sami er eigandi lóðar og mannvirkis eða sinn á hvort) eru metnar 10. hvert ár, og er við það mat miðaður eignarskattur af fasteignum. Ef metið er upp á 10 ára bilinu, þá skal eftir því mati fara. Ef eign rýrnar eða hækkar í verði á 10 ára bilinu, þá getur bæði eigandi og fjármálaráðherra látið hina lögskipuðu fasteignamatsmenn virða hana upp og á þá að telja eignarskatt samkvæmt þeirri virðingu. Ef eign líður undir lok, t. d. hús brennur eða fýkur, þá er skattanefnd þó rjett að leggja skatt einungis á verð lóðarinnar, eins og hún er metin í fasteignamatinu eða það af eigninni, sem eftir er, ef það hefir verið metið sjer, án þess að nýtt mat þurfi að fara fram. En telja skal þá til eigna andvirði eignarinnar, ef eigandi á heimtingu á því, t. d. brunabótafje.

Skip og
annað
lausafje.

B. Verðlag á skipum og öðru lausafje — en hjer er einungis átt við líkamlega muni, þó að verðbrjefum undanskildum — skal miðað við áætlað söluverð. Skal meðal annars hafa hliðsjón af váttryggingarupphæð, ef munirnir eru váttryggðir. Á lausafje er ekkert allsherjarmat, eins og fasteignum. Og verður því að fara eftir álitum. Verðmæti hlutanna skal ákveðið eins og ætla má, að þeir hefði selst í lok skattársins, nema búfjenaðar. Þar skal miða við verð í fardögum næst á undan skattálagningu.

Vörur.

Verslunarvörur skal meta með áætluðu eða ákveðnu útsöluverði, heildsöluverði, ef heildsali á í hlut, og með smásöluverði, ef smásali á hlut að máli. Ef maður hefir vörur í umboðssölu í vörslum sínum eða vörur til geymslu, ber honum einnig að telja þær fram, ef eigandi er heimilisfastur erlendis, og greiða skatt af. En endurgjaldskröfu á hann á hendur eiganda. Rjett er að draga 5% frá söluverði.

Verðbrjef.

C. Verðbrjef (þar á meðal skuldabryef og hlutabryef) — en verðbrjef merkja hjer brjef, sem bera á sjer einbliða greiðsluloforð skuldunauts — skal meta til

skatts eftir nafnverði, nema þau hafi annað gangverð eða áætlað söluverð. Ef brjefið er íslenskt, þá fer eftir því verði, sem það sannanlega hefir hjer eða ætla má að það hafi. En ef það er erlent, þá skal fara eftir verðskráning þess þar í landi, ef kunnugt er um hana. En ella fer eftir álitum. Greidda vexti á eigi að leggja við, nema svo segi í brjefinu, að þeir skuli lagðir við innstæðu, ef þeir eru eigi hirtir á gjalddaga.

D. Útistandandi skuldir, aðrar en þær, sem C-liður tekur til, skulu taldar með nafnverði, hvort sem vextir eiga að greiðast af þeim eða eigi, en eigi skal leggja ógreidda vexti við frammar en í C-lið segir. Til útistandandi skulda teljast inni-eignir í sparisjóði, á hlaupareikningi í bönkum o. s. frv. Ef kröfu á að greiða í öðru en peningum, þá verður að virða það til peninga.

Óvissar skuldir, hvort sem þær eru óvissar af því að torsjeð þykir, hvort lögskýlt sje að greiða skuldina eða af því að skuldunautur er eða hann er talinn vera ófær til að gjalda, má færa niður eftir ástæðum og ef skuld er eða má teljast ófáanleg, þá skal hún ekki talin með.

E. Rjettindi til stöðugra tekna skulu metin eftir því endurgjaldi, sem hæfilegt væri fyrir þau, þegar skatturinn er lagður á. Hjer er eigi átt við verðbrjef eða úti-standandi skuldir, sem stöðugar tekjur gefa af sjer nje heldur afnotarjettindi, sem cinnig geta gefið af sjer stöðugar tekjur, því að þau eru eigi talin til tekna. Og mörg önnur rjettindi til áframhaldandi tekna eru undanþegin eignaskatti samkvæmt 21. gr. 2. tölul. Og er því mjög torvelt að gera grein fyrir því, hvaða rjettindi verði skattskyld eftir þessum lið og hvaða rjettindi sje skattfrjáls eftir 21. gr. 2. tölulið. Rjettindi, sem hjer falla undir, eru eigi bundin við einstakan maðnn og gætu því skift um eiganda, t. d. rjettur til árlegrar borgunar fyrir erfða-festu lands, veiðirjettur, sala á afnotarjetti, sem yrði stöðug tekjulind seljanda o. s. frv., einkaleyfi (patent) selt þannig að seljandi eða sá, sem hann setur í stað sinn, fái árlega peningagreiðslu fyrir. Meta skal rjettindin, ef eigi eru gögn til annars, þannig að margfalda árgreiðsluna með 20, og er útkoman sú upphæð, sem skatt skal gjalda af.

26. gr.

Eignarskattur skal að jafnaði ákveðinn eftir eign gjaldanda í lok almanaks-árs. Þó mega þeir, sem nota annað reikningsár en almanaksárið telja fram eignir sínar eins og þær voru í lok þess reikningsárs, sem næst er á undan eignaákvörðun. Ef maður t. d. hefir fardaga-árið að reikningsári, þá telur hann fram í febr. 1922 eignir þær, sem hann átti í fardögum (síðasta fardag) 1921. Og ef sá maður breytir um reikningsár, þá miðast eign hans í næsta framtali og næst, þegar eign hans er ákveðin þar á eftir, við lok hins nýja reikningsárs. Sbr. 18. gr.

Útistand-
andi
skuldir.

Óvissar.

III. KAFLI.

Um skattanefndir.

27. gr.

Skatta- nefndir. I. Í Reykjavík fer um skipun skattanefndar eftir konunglegri tilskipun, sem þar um verður sett, samkvæmt 23. gr. tkskl. Reglugerð þessi gildir annars í Reykjavík að svo miklu leyti sem samrímanlegt verður fyrirnefndri tilskipun.

Utan Reykjavíkur. II. Utan Reykjavíkur ákveða skattanefndir og yfirskattanefndir tekjuskatt og eignarskatt.

Skatta- nefndir. A. Skattanefndir eru skipaðar í hverjum kaupstað og hverjum hreppi 3 mönnum þannig:

Í kaupstöð- um. 1. Í kaupstöðum (Hafnarfirði, Vestmannaeyjum, Seyðisfirði, Akureyri, Siglufirði og Ísafirði) er bæjarstjóri, þar sem sjerstakur bæjarstjóri er (þ. e. annar en bæjarfógeti eða lögreglustjóri) eins og í Reykjavík og á Akureyri (á Siglufirði er ekki sjerstakur bæjarstjóri í merkingu tekjusk.). sjálfkjörinn í skattanefnd, en bæjarfógeti nefnir þá einn mann og bæjarstjórn annan. Ef ekki er sjerstakur bæjarstjóri, þá nefnir bæjarfógeti 2 nefndarmenn. Bæjarstjóri er formaður skattanefndar, ef hann er í nefndinni. Ella ákveður bæjarfógeti, hvor þeirra tveggja, sem hann tilnefnir, skuli vera formaður. — Ennfremur skal skipa 2 varamenn, og tilnefnir bæjarfógeti annan, en bæjarstjórn hinn.

Í hreppum. 2. Í hreppum er hreppstjóri sjálfkjörinn formaður skattanefndar. Annan samnefndarmann hans tilnefnir sýslumaður, en hinn hreppsnefnd. — Varamenn skulu og vera 2, annar tilnefndur af sýslumanni, en hinn af hreppsnefnd.

Varamenn. Varamenn taka sæti í nefnd ef:

- aðalmaður er óhæfur að taka þátt í meðferð máls (sjá 28. gr. B.).
- aðalmaður forfallast, og
- aðalmaður deyr eða fer alfarinn úr nefnd.

En eigi gegnir varamaður þá starfanum nema til bráðabirgða, því að skipa skal mann í stað hins dána eða burtfarna þann tíma, sem hann átti eftir að vera í nefndinni. Sá kýs eða tilnefnir nýja nefndarmanninn, sem kaus eða tilnefndi hinn látna.

Í forföllum formanns kýs skattanefndin sjálf formann um stundarsakir. — Ef eigi eru nægilega margir aðalmenn og varamenn til samans hæfir til að fara með mál, þá verður sá, eða þeir, sem hæfir eru, að biðja hreppsnefnd, ef hennar maður er vanhæfur, en ella sýslumann eða bæjarfógeta, að nefna mann eða menn til að fara með það mál.

Ályktunar- fær. Ályktunarfær er skattanefnd aðeins, ef allir 3 nefndarmenn eru á fundi og taka þátt í atkvæðagreiðslu, enda er þeim öllum skylt að greiða atkvæði. Meiri hluti ræður.

Yfirskatta- nefnd. B. Í hverju lögsagnarumdæmi (sýslu, kaupstað) skal vera yfirskattanefnd skipuð 3 mönnum. Þó skal vera ein yfirskattanefnd fyrir sýslu og kaupstað, þar sem

sami maður er sýslumaður og bæjarfógeti (Hafnarfjörður—Gullbringu- og Kjosar sýsla, Seyðisfjörður—Norður-Múlasýsla, Akureyri—Eyjafjarðarsýsla, Ísafjörður—Vestur- og Norður-Ísafjarðarsýsla), fyrir bæði lögsagnarumdæmin. Lögreglustjóri er sjálfkjörinn formaður yfirkattaneftndar, en fjármálaráðherra nefnir báða hina. Fjármálaráðherra kveður og til 2 varamenn, og taka þeir sæti í nefndinni eftir ákvörðun formanns. Um það hvenær varamenn taki sæti í skattaneftnd, ef eigi eru til nógu margir hæfir, um kjör í stað látins eða burtfarins nefndarmanns, hvenær yfirkattaneftnd sje ályktunarfar og afl atkvæða gildir samsvarandi sem um skattaneftndir. Ef formaður er óhæfur til meðferðar máls, setur fjármálaráðherra formann í stað hans til að fara með það mál.

90
14. nóv.

Varamenn
o. fl.

28. gr.

A. Enginn má sitja í skattaneftnd eða yfirkattaneftnd, nema hann:

Almenn
skilyrði.

1. hafi óflekkað mannorð, en sá telst eigi hafa óflekkað mannorð, sem sekur er orðinn að lagadómi um verk, sem er svívirðilegt í almenningsáliti,
2. sje fjárráður,
3. hafi nauðsynlegt vit og heilbrigði,
4. eigi heimili í skattaumdæminu (hreppnum eða kaupstaðnum, ef skattaneftnd er, en kaupstað eða sýslu, ef yfirkattaneftnd er),
5. hafi náð lögaldri, þ. e. sje 21 árs gamall.
6. Eigi má sami maður eiga á sama tíma sæti bæði í skattaneftnd og yfirkattaneftnd.
7. Skyldir menn eða mægðir að feðgatali eða niðja, hjón, systkini, kjörforeldri og kjörbörn og fósturforeldri og fósturbörn mega ekki sitja saman, hvorki sem aðal-menn nje varamenn í skattaneftnd nje yfirkattaneftnd.

B. Enginn má taka þátt í meðferð máls í skattaneftnd nje yfirkattaneftnd, ef

Skilyrði

1. málið varðar sjálfan hann (tekjur hans eða eign og annað, sem lýtur að til meðferð-ákvörðun á skatti hans). Því verður yfirkattaneftndarmaður að víkja sæti, ef ar einstakra mála.
2. Málið varðar með sama hætti þá, sem honum eru svo nánir, sem í A. 7. tölulið næst að ofan segir.
3. Auk þess er það rjett, að nefndarmaður víki af öðrum ástæðum, ef hætta er á hlutdrægni af hans hálfu.

Nefndin úrskurðar öll, hvort nefndarmaður skuli víkja sæti.

29. gr.

Það er almenn borgaraskylda öllum þar til hæfum karlmönnum, að taka Skylda að sæti í skattaneftnd og yfirkattaneftnd. Engum er þó skylt að taka við kjöri eða til-sitja í nefnd. nefningu:

1. sem sextugur er að aldri á kjördegi. Ef hann verður sextugur áður en kjörtíma-bil hans er á enda, þá á hann rjett á að fara úr nefnd. Hins vegar er honum skylt að sitja í nefnd kjörtímabil út, ef hann hefir látið endurskipa sig eftir að hann varð sextugur, nema aðrar ástæður komi til, t. d. ellilasleiki,

90
14. nóv.

Undan-
þágur.

2. sá, sem hefir verið samfleytt 6 ár í nefnd, er ekki skyldur að taka sæti í henni fyrr en 6 ár eru liðin frá því að hann gekk úr nefndinni. Rjett er að endurkjósa menn svo oft sem þeir vilja;
3. sem er öðrum háður sem hjú. Á bekk með hjúum má setja alla þá, sem ráðstafað hafa fyrirfram um langan tíma starfhæfi sínu í þarfir annara, t. d. námsmenn, búðarmenn, skrifstofumenn ýmsir o. s. frv.

Kjörtímabil.

Kjörtímabilið er 6 ár, þó svo, að sinn fer frá á víxl á hverjum 3ja ára fresti, í fyrsta skifti eftir hlutkesti. Tekur þetta einnig til varamanna.

Skipaðar
fyrir ára-
mót.

Skattanefndir og yfirsattanefndir skulu jafnan fullskipaðar fyrir hver áramót.

30. gr.

Bókhald.

Bæði skattanefndir og yfirsattanefndir halda gerðabók. Í hana skal rita:

- a. Stutta skýrslu um fundarefni og alt það helsta, sem fram fer á fundum.
- b. Skattskrár. Þetta gildir þó einungis um gerðabækur skattanefnda.
- c. Úrskurði um kærur og aðrar ákvarðanir.
- d. Heit nefndarmanna. En það heit skulu allir skattanefndarmenn og yfirsattanefndarmenn (þar með taldir varamenn), sem eigi hafa unnið eið eða heit embættismanna eða sýslunar, vinna og undirrita í gerðabók nefndarinnar á fyrsta fundi, sem þeir sitja á, og er það svo látandi:

Heit
nefndar-
manna.

„Jeg N. N. skattanefndarmaður (yfirsattanefndarmaður, varaskattanefndarmaður, vara-yfirsattanefndarmaður), í N. N. hreppi (kaupstað, sýslu), lofa því hjer með og legg þar við drengskap minn og heiður, að jeg skal gegna starfi mínu hlutdrægnislaust eftir bestu vitund og sannfæringu, og gæta skal jeg lögmæltrar þagnarskyldu minnar um öll þau atriði, er varða hagi gjaldþegna og jeg kemst að vegna starfa míns“.

Skjala-
geymsla.

Formönnum nefndanna ber auðvitað að geyma vandlega og halda í reglu skjölum öllum og brjefum, sem þeim berast, svo og uppköstum eða eftirritum, sem þær láta frá sjer fara.

Fjármálaráðherra lætur gera bækur þessar á kostnað ríkissjóðs. Löggildir lögreglustjóri bækur skattanefnda, en fjármálaráðherra bækur yfirsattanefnda.

31. gr.

Kaup
skatta-
nefnda.

Um kaup skattanefnda og yfirsattanefnda fer sem hjer segir:

- A. Í Reykjavík segir um það í konunglegri tilskipun (sbr. 27. gr. I.).
- B. Utan Reykjavíkur:

I. Skattanefndir:

1. Í kaupstöðum og kaugtúnum, sem eru hreppur út af fyrir sig (aðalhluti hreppsins er kaugtún), skal greiða skattanefnd alt að 2% af tekjuskattinum og eignarskattinum, eins og hann verður hverju sinni ákveðinn í þeim kaupstað eða kaugtúni samkvæmt úrskurði yfirsattanefndar, þó þannig, að borgunin fari aldrei fram úr 8 kr. fyrir hvern starfsdag nefndarmanns.
2. Annarstaðar (þ. e. í hreppum, sem eigi falla undir B. I. 1.) skal greiða

skattanefnd alt að 4% af skattinum í hreppnum, eins og hann er ákveðinn samkvæmt úrskurði yfirsattanefndar, þó eigi hærra en 8 kr. fyrir hvern starfsdag nefndarmanns.

II. Yfirsattanefndir fá 8 kr. þóknun fyrir hvern starfsdag sinn. Kaup formanns er þó fólgið í embættislaunum hans.

Kostnaður allur greiðist úr ríkissjóði. Formaður yfirsattanefndar úrskurðar reikninga skattanefndar og greiðir þá á manntalsþingum ár hvert. Fjármálaráðherra úrskurðar reikninga yfirsattanefndar og ávísar upp-
hæðunum til formanns, er svo greiðir nefndarmönnum þær.

IV. KAFLI.

Um framtal tekna og eigna, ákvörðun skatts, fresti, kærur, úrskurði o. fl.

32. gr.

Í janúarmánuði ár hvert skulu skattanefndir senda öllum þeim, sem kunna Eyðublöð að vera skyldir til að greiða tekjuskatt eða eignarskatt þar í hreppi eða kaupstað, til framtals. eyðublað undir framtalsskýrslur. Lætur fjármálaráðherra gera eyðublað þessi og senda skattanefndum, alt á kostnað ríkissjóðs.

Gera skal ráð fyrir því, að þeir hafi fengið eyðublað, sem skattanefnd hefir sent það í pósti eða með boðbera. Sá, sem eigi fær eyðublað fyrir miðjan febrúarmánuð, skal gera skattanefnd viðvart um það, eða vitja þess til hennar.

Skal hver sá, sem eyðublað er sent, fylla það út eftir bestu vitund og skrá þar í tekjur sínar síðastliðið ár (sbr. 18. gr.) og eignir í árslok (sbr. 26. gr.) og það, sem þeim skal til frádráttar koma (rekstrarkostnaður, og annar frádráttur, skuldir o. s. frv.), og afhenda það síðan með óskammstafaðri undirskrift sinni og vottorði, að viðlögðum drengskap um rjetta skýrslu, skattanefnd eða formanni hennar, fyrir lok febrúarmánaðar. Þó skal þeim, sem atvinnu reka víðar en á einum stað, vera rjett að afhenda skýrslu sína eigi fyrr en 20. mars.

Skattanefnd er skylt að veita skattþegnum aðstoð sína til að gefa skýrslur Framtals-
þær, sem í 1. málsgrein segir. Og auk þess er skattþegnum skylt að láta skatta-
nefnd í tje eftir megni allar þær upplýsingar, sem hún þarf til að gera tekjuframtal hans og eigna sem rjettast, svo sem sundurliðaða skýrslu um eignir hans og skuldir í ársbyrjun, um kostnað til fjölskyldu hans og heimilis, um allar greiðsúr gjalda, er heimili hans varða. Skattanefnd getur og æfinlega krafist, að einn eða Upplýs-
tveir nefndarmenn fái að kynna sjer bókhald gjaldþegns; en nefndin getur einnig ingar gjald-
falið þá rannsókn einum eða tveimur reikningsfróðum mönnum utan nefndarinnar, þegns
sem mega þó ekki vera keppinautar gjaldþegns, nema hann samþykki þá. Til þess eftir sjer-
arar rannsóknar skal einungis velja lögráða og valinkunna menn, er úrskurða stakri kröfu
nefndar.
mættu mál þess, er þeir eiga að skoða hjá, ef þeir væru sjálfir í skattanefnd. Þókn- Rannsókn
un handa þessum skoðunarmönnum greiðist samkvæmt reikningi, er formaður yfir- utanefnd-
skattanefndar úrskurðar og greiðir með sama hætti sem reikninga skattanefndar, armanna.

90

14. nóv.

Skattaneftndum ber sjálfum að skoða bækur og reikninga, nema sjerstaklega standi á, t. d. margbrotin eða vafasöm reikningsfærsla, tímaskortur skattaneftndar o. s. frv., enda skifti rannsóknin verulegu máli um skatt hæð.

*Heit utan-
neftndar-
manna.*

Þeir, sem skattaneftnd felur rannsókn þessa, skulu vinna henni drengskaparheit um, að gæta þagnar um það, sem þeir verða áskynja um hagi gjaldþegna eða annara, og að vinna starfann með trúmensku og samviskusemi.

Ennfremur skulu fjelög öll, svo og einstakir menn, sem skylt er að halda bækur (lög nr. 53, 11. júlí 1911), láta framtali sínu fylgja ársreikning sinn yfir tekjur og gjöld síðasta reikningsár sitt og efnahagsreikning sinn.

*Viðurlög
gjaldþegns.*

Nú gefur gjaldþegn eigi skýrslur þær, sem í 3. og 5. málsgrein segir, eða veitir eigi aðgang að bókum sínum, enda sje honum þess kostur, og skal þá fara um ákvörðun skatts hjá honum svo sem segir í 38. gr. A. 2. og B. 1., eftir því, sem við á.

33. gr.

*Á hverjum
framtals-
skyldan
hvílir.*

Skylda til að telja fram eignir og tekjur hvílir á:

*Hver fyrir
sjálfan sig.*

1. Hverjum einstökum skattþegni fyrir sjálfan sig. Ef hann er samvistum við konu sína (15. gr. A. I. 3.) eða ófjárráða börn hans (þar með talin stjúpborn, kjörborn og fósturbörn) eru hjá honum (15. gr. A. I. 2.), þá skal hann einnig telja fram þeirra tekjur og eignir ásamt sínum. Hver fjárráð manneskja, heimilisfört eða til dvalar — ef skattskyld kann að vera — á Íslandi, er skyld að telja sjálf fram tekjur sínar og eignir.

*Fjárhalds-
menn.*

2. Fyrir ófjárráða menn, aðra en þá sem í 1. tölulið segir, skulu fjárhaldsmenn þeirra telja fram eignir þeirra og tekjur.

Bú.

3. Fyrir bú, sem er undir opinberum skiftum, hvílir framtalsskyldan á skiftarjetti, skiftaforstjórum eða skilaneftnd (in solidum, ef fleiri eru). Ef erfingjar skifta sjálfir, þá hvílir skyldan á þeim in solidum. Skal skýrsla gefin um tekjur bús við áramót, en um eignir þess, þegar lokið er uppgjörð, enda nemi skuldausar eignir 6000 kr. Lög þessi taka til allra búa, sem eigi er lokið skiftum á fyrir 1. janúar 1922.

*Fjelög.
Sjóðir.
Stofnanir.*

4. Stjórn fjelags, sjóðs eða stofnunar, skal telja fram eignir og tekjur þessara skattgreiðenda. Ef fjelag er heimilisfast erlendis (10. gr., sbr. 22. gr.), þá hvílir skyldan á aðalumboðsmanni þess hjer.

*Erlendir
skatt-
greiðendur.*

5. Ef erlendis heimilisfastur maður á hjer skattskyldar eignir, rekur hjer atvinnu (verslun, verksmiðju o. s. frv.), eða hefir hjer eða hjeðan tekjur (2. gr. sbr. 22. gr.), hvílir skyldan á þeim, sem veitir forstöðu atvinnufyrirtæki, varðveitir eignirnar eða hefir tekjurnar undir höndum eða greiðir þær, nema aðili hafi umboðsmann hjer, sem annast framtal hans. Innlend fjelög og stofnanir, sem greiða tekjur eða arð út úr landinu, eru þó eigi skyld að telja nöfn þeirra, sem greitt er, en gefa skulu þau skýrslu um, í hversu marga staði hefir verið greitt, og hversu mikið í hvern stað, og hverju hefir verið eftir haldið upp í skattinn, enda er skattaneftnd heimil rannsókn á skjölum og bókum fje-

lags o. s. frv. til eftirlits með því, að rjett sje frá skýrt og rjett sje reiknaður skattur.

90
14. nóv.

34. gr.

Aðalreglan er, að hver greiðir skatt af sínum tekjum og eignum, en eigi annara. Undantekningar eru þessar:

1. Maður greiðir tekjuskatt og eignarskatt af tekjum og eignum konu sinnar, ef þau eru samvistum. Sjá 15. gr. A. I. 3. Þetta gildir jafnt hvort sem konan á skattskylda sjereign eða hefir sjeratvinnu. Af fjelagsbúi hjóna, svo og sjer-eign sinni, geldur bóndi einn skatt, en hann á endurgjaldskröfu á hendur konu sinni, ef hann geldur skatt af hennar eignum eða tekjum. *Hver greiður. Maður skatt konu sinnar.*
2. Faðir greiðir tekju- og eignarskatt ófjárráðra barna (kjörbarna, stjúp barna og fósturbarna), sem eru í foreldrahúsum; sbr. 15. gr. A. I. 2. *Skattur barna.*
Kona og börn, samkvæmt 1. og 2. tölulið, eru eigi sjálfstæðir gjaldendur. Aftur á móti eru:
3. Heimamenn manns aðrir, svo sem hjú, fjárráð börn, lausamenn o. s. frv., eru sjálfstæðir gjaldendur, en húsráðandi skal þó greiða tekjuskatt og eignar fyrir þá, sem heimilisfastir eru hjá honum á gjalddaga — en gjalddagi er á manntalsþingunum, sbr. 44. gr. síð. málsg. — gegn endurgjaldskröfu á hendur þeim. *Skattur annara heimamanna.*
4. Aðalumboðsmenn erlendra fjelaga og stofnana, sem hjer eiga að greiða tekjuskatt eða eignar, bera ábyrgð á greiðslu skattsins fyrir þessa gjaldendur. *Erlend fjelög.*
5. Þeir, sem greiða fje út úr landinu, eða að, svo sem í 2. gr., 3. og 4. tölulið segir, skulu halda skattinum eftir, þ. e. greiða upphæðirnar að frádregnum tekjuskatti og eignar. Ef greiðandi vanrækir þetta, þá ber hann ábyrgð á greiðslu skattsins. *Tekjur greiddar úr landi.*

35. gr.

Þar skal setja mann ár hvert á skattskrá, sem hann er heimilisfastur, þegar skattanefndir taka til starfa, þ. e. í janúarmánuði. Skattanefndir eiga heimtingu á því, að fá síðasta manntal kauptúna og kaupstaða til afnota við starf sitt, enda verða þær að gera ráð fyrir því, að hver sje þar búsettur, sem hann er talinn heimilisfastur í manntalinu síðasta, nema sönnuð sjeu bústaðaskifti eftir það. Þótt maður eigi eignir víðar en í þeim hreppi (kaupstað), sem hann er búsettur í, þá skulu þær eignir (og tekjur sem hann hefir annarstaðar að) taldar fram, og skattur á þær lagður, þar sem heimilisfang hans er. Því skulu einnig innlend fjelög og stofnanir aðeins sett þar á skattskrá, sem heimilisfang þeirra er, enda skal þar og telja eignir og tekjur útibúa þeirra.

Settir eru á skattskrá utan heimilis:

1. Erlend fjelög og stofnanir. Skal setja þau á skattskrá, þar sem aðalumboðsmaður þeirra er búsettur. Gildir þetta og, ef eignir eða tekjur eru víðar en þar sem aðalumboðsmaður er. Ef enginn er umboðsmaður, þá ákveður fjármálaráðherra, hvar setja skal fjelag á skattskrá. *Erlendis skattþegnar.*
2. Erlendis heimilisfastir menn, sem hjer skulu skatt greiða, eru settir

90
14. nóv.

þar á skattskrá, sem eign þeirra er, eða þar, sem þeir hafa tekjur. Útlendingur, sem á hlut hjer í atvinnufyrirtæki, skal settur á skattskrá, þar sem það er. Þeir, sem taka laun eða styrktarfje úr ríkissjóði eða öðrum sjóðum, sem ríkið á, skulu settir á skattskrá í Reykjavík. Ef þeir fá styrk úr öðrum sjóðum eða stofnunum, þá skal setja þá þar í skatt, sem sú stofnun eða sjóður er, enda hafi fjármálaráðherra eigi ákveðið öðruvísi.

Ef fram er talið fyrir þessa aðilja, þá ber framteljanda að telja fram allar eignir hans og tekjur hjer á landi, hvar sem þær eru, svo framarlega sem hann getur, því að skatti skal svara af þeim öllum í einu lagi. Ef eigi er talið fram, þá skal skattaneftnd bera það undir fjármálaráðherra til úrskurðar, hvar setja skuli aðilja á skattskrá, ef nokkur vafi getur verið um það atriði.

Úrskurður
um skatt-
skráning.

Sker fjármálaráðherra úr öllum vafaatriðum og ágreiningi um það, hvar gjaldandi, innlendur eða útlendur, einstakur maður eða fjelag, skuli settur á skattskrá.

36. gr.

Sjerstök
skylda til
skýrslu-
gjafa.

Auk skyldu til þess að skýra frá högum sjálfs síns og annara samkvæmt 33. gr., er neðangreindum aðiljum skylt að veita skattaneftndum ókeypiss í tje ýmsar upplýsingar, sem þær beiðast, með þurfa og hægt er að láta í tje:

Embættis-
menn.
Forstöðu-
menn fje-
laga og
stofnana.

1. Embættismenn og aðrir, sem einhver störf hafa í almenningsþarfir, og
2. stjórnendur banka, sparissjóða, hlutafjelaga og stofnana, eru skyldir að veita skattaneftndum upplýsingar þær allar, sem þær æskja, bæði um kaup starfsmanna þeirra, um verðbrjef öll, sem eigandi er nafngreindur að, svo sem hlutabryef, skuldabryef og vaxtabryef í bönkum og sparissjóðum, enda sje eigandi að þessum verðmætum nafngreindur, um skuldir manna við þessar stofnanir o. s. frv. Embættismenn og sýslunar eru sjerstaklega skyldir að láta skattaneftndum í tje fræðslu um niðurjöfnun aukaútsvara, manntal, skýrslur eftir kjörskrá, allskonar matsgjörðir o. s. frv. — Ennfremur eru

Starfslaun.

3. allir þeir, sem hafa menn í þjónustu sinni, enda þótt 1. og 2. tölul. taki ekki til þeirra, skyldir að veita skattaneftndum skýrslu um starfslaun hvers starfsmanna sinna. Þetta tekur til allra fastra starfsmanna, svo sem hjúa, skrifstofumanna, búðarmanna utan og innanbúðar o. s. frv., en eigi daglaunamanna eða annara, sem eigi eru að staðaldri í þjónustu aðilja.

Skyld er að gefa skýrslu um kaup starfsmanna, þótt í beiðni um hana sje ekki sundurliðað um hverja starfsmann sje spurt. Í beiðni um upplýsingar um inniskyldunnar. eign í bönkum og sparissjóðum, eign verðbrjefa og skifti manna við þessar stofnanir, verður að taka fram, um hverja ákveðna menn spurt er, og við hvaða tíma sje miðaðar inneignir og tekjur af þeim. Ella er óskyldt að svara.

Úrskurður
um
skylduna.

Fjármálaráðherra úrskurðar ágreining um skyldu manna til að láta af hendi skýrslur þær, sem í þessari grein segir, og hvort skyldunni sje fullnægt. Skattaneftnd ber því að skýra fjármálaráðherra þegar frá því, ef henni er neitað um þær eða ef dregið er um þörf fram að láta þessar upplýsingar í tje.

37. gr.

Þegar liðinn er sá tími, sem ætlaður er til framtals og viðtöku framtals-skýrslna — en það er febrúarmánuður — þá skulu skattanefndir þegar byrja á ákvörðun tekjuskatts og eignar í skattumdæmi sínu. Skal því verki lokið eigi síðar en 31. mars ár hvert. Skal skattanefnd gera skrá um alla þá í undæmi hennar, sem svara eiga tekjuskatti eða eignarskatti eða hvorttveggja. Skal rita nöfn allra skattþegna í kaupstöðum og kauptúnum eftir stafrófsröð skirnarnafna, ef maður hefir eigi ættarnafn, en ella eftir stafrófsröð ættarnafna, en fjelög og önnur firmu eftir upphafstaf í nafni þess, t. d. H/f Kveldúlfur, Kaupfjelað Þingeyinga í K., Mjólkurfjelað Reykjavíkur í M. o. s. frv. Skattþegna í sveit má rita í skrá eftir bæjaröð og boðleið rjettri, og verða þá skattskrár með tvennu móti, þar sem hreppur tekur bæði yfir sveit og löggilt kauptún.

Undir skattskrá skulu vera sjerstök eyðublöð.

Í athugasemdadálk skal skrá það, er auðkennir skattþegn frá öðrum skattþegnum eða það, er sjerstaklega þykir þörf að taka fram, t. d. um fjelag, hversu mikið hlutfæje sje innborgað, ef skattur er talinn eftir 7. gr. o. s. frv.

38. gr.

Um ákvörðun tekna og eigna fer á þessa leið:

A. Ef aðili hefir talið fram eignir sínar og tekjur:

1. Ef nefndinni þykir framtal fullnægjandi, að öllu leyti eða ekkert verulegt við það að athuga, þá ákveður hún tekjur og eignir eftir því. Ef nefndin sjálf telur fullvíst, hvað áskortir að skýrslan sje fullnægjandi, þá getur hún lagað það sjálf, t. d. ef skattþegn hefir gleymt að geta konu sinnar eða barna. En ef nefndin ætlar að aðili hafi gleymt eign eða tekjum, þá skal honum þó veittur kostur á að leiðrjetta skýrslu sína samkvæmt 2. tölul., ef unt er.
2. Ef nefndinni þykir framtal tortryggilegt eða verulega gallað (sbr. 1. tölul.), Ófullnægjandi framtal. svo sem að það sje ógreinilegt í verulegum atriðum, að eitthvað vanti í það, sem nefndin telur sig eigi mega eða geta leiðrjettað, að lögboðnar skýrslur vanti o. s. frv., þá skal hún skora á aðilja að láta nefndinni í tje frekari skýringar á því sem óglögt er og að bæta úr göllum að öðru leyti innan þess tíma, er nefndin ákveður og eigi má lengri vera en svo, að skattskrá verði lokið á lögmæltum tíma. Ef aðili bætir fullnægjandi úr göllum á framtali sínu og sendir lögboðnar skýrslur áður en frestur er liðinn, þá fer um ákvörðun tekna og eigna eftir 1. tölul. Annarskostar ákveður nefndin tekjur hans og eignir eftir því sem hún telur sannast og rjettast. En gæta skal nefndin þess, að aðili vinni eigi á vanrækslu sinni eða mótþróa um endurbætur á framtali sínu.

B. 1. Ef aðili, eða umboðsmaður hans þar sem umboðsmaður skal gera það, telur eigi fram tekjur sínar eða eignir, þá skal formaður skattanefndar tafarlaust senda honum brjeflega áminningu um að bæta úr vanrækslu sinni innan 5 daga. Ef aðili skipast ekki við áminninguna eða framtalið er aðeins til málamynda að álitu nefndarinnar og eigi fæst lögun á því samkvæmt A. 2. að ofan, þá áætlar skattanefnd tekjur hans og eignir svo ríflaga, að ekki sje hætt við að upp-

Ákvörðun.
eigna og
tekna.

Fullnægjandi framtal.

Ófullnægjandi framtal.

Ekkert framtal, málamynda framtal.

90
14. nóv.

hæðin verði lægri en hún á að vera í raun rjettri, enda skal hún vera að minsta kosti 10% hærri en skattmat næsta árs á undan, og ef vanrækslan er ítrekuð næsta ár, skal hækkinun vera minst tvöföld á við hækkinuna árið á undan. Ef ár, eitt eða fleiri, líða á milli þess að eigi er talið fram, þá skal vanrækslan ekki talin ítrekuð. Eignir þær og tekjur, sem skatt skal gjalda af, skulu áætlaðar að frádregnum rekstrarkostnaði 10% hærri en síðasta skattmat án þess árs frádráttar eftir 15. gr., en síðan skal draga frá samkvæmt 15. gr.

Dæmi. 1922 voru tekjur A, að frádregnum rekstrarkostnaði, 10000 krónur. Frádráttur eftir 13. gr. tekjuskattslaganna $1000 + 300 = 1300$. Skattskyldar tekjur því 8700 kr. 1923 telur A eigi fram. Tekjur hans þá áætlaðar að frádregnum rekstrarkostnaði $10000 \text{ kr} + 10\% = 11000 \text{ kr}$. Síðan hefir hann fengið 3 skylduómaga í viðbót, og frádráttur verður því $1000 + 1200 = 2200$. Skattskyldar tekjur því kr. 8800 eða aðeins 100 kr. hærri en árið áður. Ef vanrækslan heldur áfram 1924, þá verða, að öðru óbreyttu, tekjurnar að frádregnum rekstrarkostnaði 10000 kr. $+ 20\% = 12000 \text{ kr.} \div 2200$ og skattskyldar tekjur því 9800 kr.

*Aths. um
viðurlög.*

Fyrsta skifti, sem skattur verður lagður á eftir hinnu nýju skipun, verður ekki unt að beita ofanefndu ákvæði um eignarskattinn. Tekjurnar verður þar á móti að áætla að minsta kosti 10% hærri en gert var næsta ár á undan eftir eldri lögnum. Ef aðili hefir engar skattskyldar tekjur haft eða eignir næsta ár á undan, þá verður ákvæðinu ekki heldur beinlínis beitt. En skattanefnd verður þá að meta það, hvort hagur hans hafi breyst svo síðan síðasta skattmat, að honum beri nú að svara skatti, og ber henni þá einnig að setja hann í skatt, ef þess er nokkur kostur.

*Ekkert
framtal og
þó engin
viðurlög.*

2. Viðurlögum vegna þess, að eigi er talið fram eða lögmæltar skýrslur eru eigi sendar, sæta þó eigi:

- a. Þeir, sem dveljast erlendis eða svo langt í burtu, að erfitt er að ná til þeirra, enda hafi þeir eigi umboðsmann fyrir sig nærlendis, sem nefndinni er kunnugt um, og
- b. þeir, sem ekki er kunnugt, hvar dveljast, enda hafi þeir ekki umboðsmann, sem segir í a.

Nefndin skal þá ákveða tekjur þeirra og eignir, án þess að gera þeim viðvart. En reyna skal hún, ef hægt er án tafar fyrir starf hennar, að fá skýrslu aðilja eða umboðsmanns hans.

*Skilyrði
framtals-
áskorun.*

Enginn verður látinn seta viðurlögum fyrir það, að hann telur eigi fram tekjur sínar eða eignir, nema hann hafi verið krafinn skýrslu eða lagfæringar á gölluðum skýrslum, með þeim hætti, sem sagt er hjer að framan.

*Eignir fram-
taldar, tek-
ur eigi
o. s. frv.*

Nú telur maður óaðfínnanlega fram annaðhvort eignir eða tekjur, en hitt eigi, og koma þá viðurlögin niður á honum aðeins vegna þess, sem eigi er óaðfínnanlega talið fram.

Skattanefndir skulu kappkosta að sem mest samræmi verði í framtali manna og í tekjuákvörðun og eigna hjá öllum skattþegnum í umdæmi hverju.

39. gr.

90

14. nóv.

Aðalregla er það, að einkahagir skattþegns skifta engu máli, þegar ákveðna *Linun vegna* skal tekjuskatt eða eignar, frammar en mælt er í 14., 15. og 20. gr. Undantekning *veikinda o. fl.* frá þessu er sú, að gjaldþegn getur fengið linun í skatti, eftir atvikum bæði tekju-skatti og eignarskatti, eða einungis öðrum hvorum, eða eftirgjöf með öllu, ef alvar-leg veikindi, slys eða mannslát hafa skert gjaldþol hans. Aðeins þessar þrjár ástæður koma til greina, og eigi aðrar. „Alvarleg veikindi“ og „mannslát“ orka *Veikindi.* síður tvímælis en slys. En atvik þessi hafa aðeins þessa verkun, ef þau hafa haft veruleg áhrif á efnahag eða tekjur aðilja, skert verulega aflahæfi hans sjálfs eða skylduliðs hans eða bakað honum kostnað, t. d. ef hann hefir þurft að kosta langa spítalavist á sjer eða skylduliði sínu (þar á meðal hjúum og nemendum, sem hann skal kosta að lögum) — en eigi þótt hann kosti hana á öðrum — án tillits til þess hvort veikindin hafa verið verið hættuleg eða ekki. Slys er eigi einungis meiðsli eða óhöpp á mönnum, heldur einnig eyðing eða óvenjulegar skemdir fjárverðmæta, sem eigi kemur fult verð fyrir eða bætt er að verulegu leyti, t. d. ef sauðfje ferst að mun úr bráðapest, stórgripir úr miltisbruna, fje hrekur í vötn eða sjó, bruni húsa eða heyja, skip ferst o. s. frv. Þar á móti koma ekki til greina slys eða óhöpp, sem aðilja verður sök á gefin, t. d. horfellir. Annað mál er það, að mörg slík óhöpp draga úr tekjum og rýra eign manns og skattur verður því lægri af þeim sökum.

Skattanefnd skortir vald til að færa niður skatt af þessum sökum, en hún getur bæði tekið við umsókn um linun eða eftirgjöf og stungið af eigin hvötum upp á henni. Sendir skattanefnd yfirskattanefnd umsókn og tillögur sínar, og úrskurðar *Úrskurður.* yfirskattanefnd, hvort skattur skuli eftirgefinn að einhverju leyti eða öllu.

40. gr.

Eigi síðar en 1. dag aprílmánaðar ár hvert skal skattanefnd leggja skattskrá *Framlagn- ing skatt- skrár.* fram, í hreppnum á þingstaðnum eða öðrum hentugum stað, er auglýstur skal fyrirfram, og í kaupstöðum á bæjarþingstofunni eða skrifstofu bæjarfógeta. Ber nefndinni þegar að auglýsa framlagning skattskrár, í blöðum ef þau koma út í kaupstaðnum eða hreppnum, og annars með uppfestri auglýsingu, á götum, bæjar-þingstofu og skrifstofu bæjarfógeta í kaupstöðum og í hreppum með auglýsingu *Auglýsing.* festri á þinghúsið og enn fremur götugauglýsingum í kaптúnunum og birtingu á kirkju-fundum og öðrum samkomum í sveitum eftir hentugleikum. Skráin skal liggja til sýnis til og með 15. aprílmán.

Það er mjög áriðandi að skattskrá sje framlögð á rjettum tíma, svo að verk-inu geti orðið lokið nægum tíma fyrir mauntalsþing, sbr. 44. gr. síðustu málsg. r.

41. gr.

Sjerhver gjaldandi getur snúið sjer til skattanefndar og fengið hjá henni *Vitneskja* vitneskju um, eftir hverju hún hefir farið við ákvörðun tekna hans og eigna. Ef *um undir- stöðu skatt- mats.* eignir og tekjur hafa verið settar samkvæmt framtali skattþegns að öllu, þá verður engra upplýsinga þörf í þessu skyni. Annarskostar verður formaður skattanefndar að skýra aðilja stuttlega frá þessu, og eigi er skylt að gera það skriflega. Gæta

90
14. nóv.

verður skattanevnd þess, að kostnaður verði sem minstur vegna fyrirspurna skattgreiðanda.

42. gr.

*Kæur til skatta-
nefndar.* Rjett er skattþegni að kæra til skattanevndar, ef hann er óánægður með gerðir hennar. Kæra skal skrifleg vera og komin í hendur formanni nefndarinnar eða þeim, sem við erindum til nefndarinnar tekur fyrir hans hönd, í síðasta lagi 15. apríl kl. 12 um miðnætti. Rita skal á kæur viðtökudag og klukkustund.

Kæra má maður:

*Um kær-
anda.* 1. Ákvörðun um tekjur hans sjálfs eða eignir eða hvorttveggja, þar á meðal um frádrátt allan, samkvæmt 14., 15. og 20. gr., um viðurlög eftir 38. gr., að rangt sje til tekna talið eða eignar, um útreikning skattsins, t. d. eftir ákvæðunum um fjelög o. s. frv., og svo um sjerhvert atriði í skattskránni, sem varðað getur hagsmuni hans.

Um aðra. 2. Að skattskyldum manni sje slept af skattskrá eða eignir annars manns eða tekjur, annaðhvort eða hvorttveggja, sje of lágt sett og skattur ákveðinn of lágt af þeim sökum eða öðrum.

Enginn getur kært, nema hann sje *gjaldandi* (þ. e. á skattskrá), en það nægir, að hann sje annaðhvort greiðandi tekjuskatts eða eignarskatts.

Kærandi skal gera grein fyrir því, hvað hann telur rangt í skattskrá og hversvegna hann geri það.

Úrskurður. Jafnskjótt sem kærufrestur er liðinn, kveður formaður nefndarmenn á fund, ásamt kæröndum og, ef því er að skifta, þeim sem kært er yfir. Og á að gefa þeim báðum kost á að láta uppi álit sitt um kæur, sem þá varða, ef þeir eru heimilisfastir í skattumdæmi eða hafa þar umboðsmann, sem nefndinni er kunnugt um. Skattanevnd á að hafa úrskurðað allar kæur í síðasta lagi 30. aprílmánaðar, og skal aðiljum þegar skýrt skriflega frá úrslitum. Skattanevnd má eigi hækka af eigin hvötum skatt hæð nokkurs gjaldanda, nema hún hafi gert honum viðvart og gefið honum kost á að tala máli sínu áður, enda er þeim manni rjett að kæra til yfirskattanevndar.

*Leiðrjetting
skattskrár.* Skattanevnd skal síðan leiðrjetta skattskrána samkvæmt þeim úrskurðum, sem hún hefir felt. Skal geta breytingar við nöfn þeirra á skránni, sem skattur hefir breyst hjá, og auk þess skal setja þá alla, sem skatti hefir verið breytt hjá eða bæst hafa við, á *aukaskrá*.

Skattskrá með aukaskrá, framtalsskýrslum, gjörðabók og öðrum gögnum, skal skattanevnd síðan senda þegar í stað til yfirskattanevndar.

43. gr.

*Úrskurðar-
vald skatta-
nefnda.* Skattanevnd úrskurðar til bráðabirgða öll atriði, sem útkljá þarf til þess að ákveða eign manna og tekjur og skatt af þeim, þar á meðal einnig um skattskyldu manna, enda þótt atriðið eigi að lokum að sæta úrlausn dómstóla eða fjármálaráðherra. En rjett er skattanevndum að gera fyrirspurnir um skilning tekjuskattslaganna og reglugjörðar þessarar til fjármáladeildar stjórnarráðsins, er

veita skal skattaneindum leiðbeiningar eftir föngum meðan þær vinna að starfi sínu.

90

14. nóv.

Fjármálaráðherra úrskurðar:

- a. Ágreining um skattskyldu sjóðs, fjelags eða stofnunar, en þó getur aðili fengið úrlausn dómstólanna um málið.
- b. Vafa eða ágreining um það, hvar maður skuli vera settur á skattskrá.
- c. Ágreining um skyldu manna til að veita upplýsingar samkvæmt 36. gr.

Úrskurðar-
vald fjár-
málaráð-
herra.

Dómstóla.

Dómstólar úrskurða það að lokum, ef eigi er unað við ákvörðun skattaneindar (yfirskattaneindar) þar um, hvort maður sje skattskyldur.

Yfirskattaneindir úrskurða:

- a. Öll atriði, sem varða ákvörðun tekna og eigna og frádrátt frá þeim.
- b. Um ákvörðun skatts.
- c. Um linun skatts eða eftirgjöf samkvæmt 39. gr.

Yfirskatta-
nefnda.

44. gr.

Störf yfirskattaneinda eru aðallega tvennskónar:

1. Að úrskurða kærur. Þeir, sem kært hafa fyrir skattaneind, og þeir, sem kært er yfir (sbr. 42. gr.) geta skotið málinu til yfirskattaneindar, ef úrskurður skattaneindar hefir gengið þeim á móti. Kæra skal vera brjefleg og færð rök fyrir henni. En eigi þarf kærandi að láta kæru fylgja gögn þau, sem skattaneind hefir haft, því að hún skal afhenda þau yfirskattaneind. Kæru verða að vera komnar formanni yfirskattaneindar í hendur fyrir kl. 12 á miðnætti 15. dag maímánaðar. Ella verða þær ekki teknar til greina, nema þess sje þörf samkvæmt 2. tölulið að neðan. Yfirskattaneind skal úrskurða kærur svo fljótt sem verða má og birtir bæði kæranda og skattaneind úrskurðinn.
2. Yfirskattaneindir skulu nákvæmlega endurskoða allar skattskrár í umdæmi Lagfæring-sínu og hafa strangt eftirlit með því, að skattaneindir gegni skyldu sinni að ar án kærur. ganga ríkt eftir tekju- og eignaframtali, og að skattaneindir beiti ákvæðum 38. gr. sbr. 48. gr. Ef yfirskattaneind virðist framtalsskýrslur vera ófullnægjandi eða eitthvað óljóst eða rangt í skattskránum, að einhver sje vantallinn eða tvítallinn á skrá, þá getur hún heimtað nánari skýringar, og skal síðan lagfæra skattskrárnar eftir því, sem henni þykir rjett vera.

Störf

yfirskatta-
nefnda.

Kærur.

Yfirskattaneind hefir sama vald til að krefjast skýrslna af einstaklingum, fjelögum og stofnunum sem skattaneindir. Ennfremur er skattaneindum skylt að veita henni alla þá aðstoð og þær upplýsingar, sem hún getur. Að jafnaði skal yfirskattaneind eigi breyta skattskrá, nema þeir, sem breytingin varðar, fái að láta uppi umsögn sína um atriðið. Sjerstaklega skal það brýnt fyrir yfirskattaneindum að gæta samræmis milli framtals manna og ákvörðunar eigna og tekna og frádráttar innan skatthjæraðs þeirra, hverrar um sig.

Formaður yfirskattaneindar skal senda skattaneind allar þær breytingar, sem yfirskattaneind kann að hafa gert samkv. þessum (2.) tölul. á skattskrá, og skal skattaneind svo brjeflega tilkynna það gjaldendum þeim, sem skatti hefir verið breytt hjá eða bætt hefir verið á skrá. Ennfremur skal gera auka-skattskrá sam-

kvæmt breytingum yfirsattaneðndar, ásamt athugasemd á aðalskrá eða, ef þarf, á aukaskrá skattaneðnda samkvæmt 42. gr.

Innheimta.

Formaður yfirsattaneðndar skal síðan senda formanni skattaneðndar gjörðabók og önnur skjöl, sem henni bárust frá skattaneðnd, en skattskrárnar skal lögreglustjóri taka til innheimtu skattsins á manntalsþingum. Með því að þau byrja 14. júní ár hvert (lög nr. 68 27. júní 1921), þá er áriðandi, að yfirsattaneðndir lúki störfum sínum fyrir maímánaðarlok eins og lögmælt er.

45. gr.

*Eftirlit
fjármála-
deildar.*

Fjármáladeild stjórnarráðsins hefir eða lætur hafa eftirlit með því að skattaneðndir og yfirsattaneðndir ræki skyldur sínar og fylgi rjettum reglum í starfi sínu. Í því skyni hefir hún rjett til að fá sjer sendar framtalsskýrslur og eru bæði skattaneðndir og yfirsattaneðndir skyldar til að gefa henni allar upplýsingar og skýringar, sem hún beiðist og þeim er unt að gefa.

46. gr.

*Skattskrár-
eftirrit við
niðurjöfnun.*

Formaður skattaneðndar skal árlega láta hreppsnefnd eða niðurjöfnunarnefnd ókeypis í tje endurrit af skattskrá hreppsins til afnota við niðurjöfnun sveitargjalda. Þessi skylda gildir aðeins í hreppum, en ekki kaupstöðum. Ef bæjarstjórn eða niðurjöfnunarnefnd óskar að fá skattskrár til afnota, þá verða þær að fá eftirrit af þeim fyrir endurgjald eftir samningi.

*Skýrslur
Hagstof-
unnar.*

Ennfremur skulu formenn skattaneðnda árlega gefa hagstofunni skýrslu um skattálagninguna, í því formi, sem hún fyrirskipar. Skýrsla þessi skal vera komin til hagstofunnar eigi síðar en 1. okt. næst á eftir ákvörðun skattsins.

47. gr.

*Hvenær nýja
skipunin
gengur í
gildi.*

Skattur skal fyrst lagður á eftir tekjuskattslögunum og þessari reglugjörð árið 1922, og ber því að kjósa og skipa skattaneðndir alstaðar á landinu fyrir 1. jan. 1922. Og ber þeim því næst að starfa árið 1922 að öllu leyti svo sem fyrir er mælt í þessari reglugjörð.

V. KAFLI.

Viðurlög.

48. gr.

Sá, er lætur fyrirfarast að telja fram eignir sínar eða tekjur eða hvorttveggja eða ef framtalsskýrsla er sýnilega aðeins til málamynda, sætir að því leyti sem ekki er framtalið, t. d. um tekjuskatt aðeins, ef tekjur eru ekki taldar fram, en eignaframtal er í lagi, þessum viðurlögum:

1. Hækka skal skattmat um að minsta kosti 10%, og tvöfalt það ef ítrekað er einu sinni o. s. frv. Sjá 38. gr.
2. Missir rjett til að kæra (þ. e. að kæra hans verði tekin til greina), nema hann sanni, að tekjur hans eða eignir hafi verið áætlaðar $\frac{1}{4}$ (eða 25%) hærri en þær voru í raun og veru. Ef tekjur eða eign eru áætlaðar 25% of hátt eða minna, þá greiðir hann skatt af þeirri upphæð. En ef þær eru áætlaðar meira en 25% of hátt, þá dregst sú upphæð frá, sem fram yfir er 25%.

Dæmi A. Tekjurnar hafa verið kr. 10000, en voru áætlaðar 12000, og geldur aðili þá af allri upphæðinni, því að áætlunin er aðeins 20% of há.

B. Tekjurnar hafa verið 10000 kr., en eru áætlaðar 13000 kr. Aðili geldur þá af kr. 10000 + 25% eða 12500 kr. alls, en 500 kr. dragast frá, ef hann sagnar, að tekjurnar sjeu í raun rjettri eigi hærri en 10000 kr.

Ög kemur hjer eigi til greina, þótt breyst hafi frádráttur 15. gr., enda skal hafa samsvarandi aðferð og í 38. gr. segir um 10% hækkunina.

Ef maður hefir vanrækt framtal í 3 ár í röð eða lengur, þá verður hækkunin samkvæmt 38. gr. 40% eða meir. En ef þá er kært, þá yrði dregið frá þannig, að hækkunin yrði ekki meiri en 25% fram yfir raunverulegar eignir eða tekjur. Ef raunverulegar tekjur eru 40% meiri en árið áður, þá verður auðvitað ekkert dregið frá.

Ákvæðum þessum (1. og 2. tölulið) þarf þó ekki að beita, ef skattaneind telur gjaldanda hafa fært fram gildar ástæður sjer til afsökunar. Þessar afsakanir geta bæði komið fram áður en skattskrá er gerð, og eftir. Gildar ástæður til afsökunar getur fjarvist verið og sjúkdómur, ef eigi verður talin vanræksla, að hafa eigi í tíma falið öðrum að gefa skýrslurnar. Vanræksla umboðsmanns hlýtur venjulega að koma niður á umbjóðanda, og verður því eigi metin gild afsökun.

Þótt skattaneind taki kærur eigi til greina, þá má bæði bera málið undir yfirsattaneind, og ennfremur skal skattaneind senda henni gögnin um slíkar kærur, ásamt öðrum skattskjölum.

49. gr.

Nú skýrir maður vísvitandi eða af óafsakanlegu gáleysi rangt frá einhverju því, er máli skiftir um tekjuskatt eða eignarskatt, og skal þá svo með fara:

1. Sökunautur skal greiða sekt, er sje alt að því tífold skattupphæð sú, sem undan var dregin. Þó má aldrei miða við lengri tíma en 10 ár. Ef maður hefir undandregið af skatti 30 kr. í 15 ár, skal hann gjalda mest kr. 30. 10. 10=3000 kr. í sekt. Verknaðurinn er refsilaus, ef eigi er skattur undandreginn, t. d. af því að skýrslan er leiðrjett, áður en skatthæð er ákveðin, eða aðrar skekkjur valda samsvarandi hækkun, svo að skatthæðin verður ekki lægri en vera ber.

*Vísvitandi
rangar
skýrslur
gjaldanda.*

Ef uppvíst verður við meðferð dánarbús, að hinn látni eða forráðamaður búsins hefir haft skatt af ríkissjóði með vísvitandi röngum skýrslum, þá skal aðeins gjalda tvöfalda þá upphæð, er á vantar, án tillits til þess, hversu lengi brotið hefir verið framið, og hversu stórfeld yfirsjónin kann að hafa verið.

*Vanræksla
skattgreið-
anda.* 90
14. nóv.

90
14. nóv

Um fjelög með takmarkaðri ábyrgð, sjóði og stofnanir fer sem dánarbú. En framteljendur greiða sekt sjálfir.

2. Auk sektar skal sá, er sekur verður um brot samkvæmt 1. tölulið fyrri málsgrein, greiða eftir á skatthæð þá, sem undan var dregin.

50. gr.

Rangar skýrslur af misgáningi.

Ef maður gefur ranga skýrslu um eignir sínar eða tekjur af afsakanlegum misskilningi eða misgáningi, þá skal eigi sekta hann eftir 49. gr., en gjalda skal hann það, sem skatturinn hefir lægri orðið vegna skýrslu hans.

51. gr.

Brot annara.

Skattanefndum og yfirsattanefndum er skylt að skýra fjármálaráðherra þegar frá því, ef þeir komast að því, að skattur hafi verið undan dreginn, svo sem í 49. og 50. gr. segir. Sama skylda hvílir á þeim, er fara með opinber skifti búa, svo og skiftaráðanda, ef honum virðist, eftir skýrslu erfingja, sem sjálfir skifta, um eignir bús og skuldir, að skattur muni hafa verið undan dreginn.

52. gr.

Ef einhver þeirra, sem gefa skulu skattanefnd skýrslur samkvæmt 36. gr., fullnægir ekki skyldu sinni, þá getur fjármálaráðherra lagt dagsektir við, uns skyldunni er fullnægt. Skattanefnd ber að láta fjármálaráðherra vita, ef óhæfilegur dráttur, tregða eða synjun verður af hálfu manna um fullnægingu skyldu þeirrar, sem greinir í 36. gr.

53. gr.

Brot skattanefnda og Pagnarskylda. nefnda. yfirsattanefnda.

Skattanefndir, yfirsattanefndir og aðrir þeir, sem veita kunna nefndinni aðstoð við starf þeirra, svo sem skrifstofumenn, aðstoðarmenn við bótaskoðun gjaldenda o. s. frv., eða fjalla um framtalsskýrslur manna með öðrum hætti, svo sem rannsóknarmenn fjármáladeildar, skulu allir sæta refsingu eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um embættis- og sýslunarmenn fyrir það, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að sökum starfa síns um efnahag skattþegna. Í 140. gr. hegningarlaganna eru lagðar við sektir, einfalt fangelsi eða

Heit aðstoðarmanna skattanefnda.

embættismissir, ef embættismaður (eða sýslunar samkv. 145. gr. sömu laga) segir frá nokkru því, er embætti hans varðar og á að fara leynt. Skulu skattanefndir og yfirsattanefndir láta alla aðstoðarmenn sína undirrita drengskaparheit um, að gæta þagnarskyldunnar og brýna fyrir þeim, hvað við liggi, ef hún er rofin.

Dráttur.

Nú framkvæmir skattanefnd eða yfirsattanefnd eigi störf sín áður lög-mæltur tími sje liðinn, og varðar það þá sektum alt að 100 kr. fyrir hvern, sem brotlegur verður, enda sjeu eigi lögmætar afsakanir. Þar að auki getur fjármálaráðherra skyldað nefndirnar til að lúka við störf sín að viðlögðum dagsektum fyrir hvern nefndarmann, sem eigi ber lögmætar afsakanir fyrir sig.

Skattanefndarmenn og yfirsattanefndar eru opinberir sýslunarmenn, — lögreglustjórar, bæjarstjórar og hreppstjórar eru það þegar áður — og sæta

þeir því ábyrgð fyrir brot sín yfirleitt eftir einstökum ákvæðum 13. kap. almennra *Brot alment.* hegningarlaga, sbr. við 145. gr. þeirra. Skal sjerstaklega vikið að 142. gr., sem leggur sektir, einfalt fangelsi eða embættismissi við, ef embættismaður eða sýslunar notar sjer stöðu sína ranglega sjer til ávinnings eða til að gera nokkuð það, er hallar rjettindum einstakra manna eða hins opinbera; 143. gr., er leggur sömu refsingu við óhlýðni embættismanna og sýslunar við löglegar skipanir yfirboðara sinna; og 144. gr., þar sem sömu refsingar eru lagðar við stórfeldri eða ítrekaðri vanrækt eða hirðuleysi, sem engin sjerstök refsing er við lögð í lögum.

Hinsvegar njóta skattanefndir og yfirskattanefndir og aðstoðarmenn þeirra þeirrar verndar vegna starfs síns, sem sýslunarmönnum er veitt samkvæmt alm. hegningarlögum 99., 101. og 102. gr.

*Vernd
skatta-
nefnda.*

54. gr.

Reglugerð þessi, sem gildir frá 1. janúar 1922, er sett samkvæmt lögum nr. 74, 27. júní 1921, um tekjuskatt og eignarskatt, 51. sbr. 9., 11. og 20. gr.

Fjármáladeild stjórnarráðsins 14. nóv. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Ólafur Briem.

Efnahagsreikningur

Landsbankans 31. mars 1921.

91

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 243939 95	
b. Sjálfskuldarábyrgð	— 2097323 76	
c. Handveðslán	— 14884 00	
d. Lán landskjóðs, sveitar- og bæjarfélaga	— 907896 12	
e. Reikningslán	— 2813645 89	
f. Akkreditívlán	— 3700 00	
		kr. 6081389 72
2. Væxlar innlendir og ávísanir	— 12853025 92	
3. Væxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 44069 25	
4. Kgl. ríkisskuldabryf	— 317904 00	
5. Önnur erlend verðbryf	— 151330 00	
		Flyt kr. 19447718 89

91

	Fluttar	kr.	19447718	89
6. Bankavaxtabrjef 1. flokks...	—	149738	00	
7. Bankavaxtabrjef 2. flokks ..	—	392932	00	
8. Bankavaxtabrjef 3. flokks...	—	50169	00	
9. Bankavaxtabrjef 4. flokks...	—	481820	00	
10. Hafnarlánsskuldabrjef Reykjavíkur frá 1912 ..	—	150400	00	
11. Hafnarlánsskuldabrjef Reykjavíkur frá 1919...	—	350000	00	
12. Rafveitulánsskuldabrjef Reykjavíkur frá 1919	—	190000	00	
13. Ríkissjóðsskuldabrjef Íslands frá 1920 ..	—	901152	00	
14. Önnur innlend verðbrjef ..	—	1056	00	
15. Fasteignir ..	—	27110	00	
16. Húsbúnaður bankans og áhöld ..	—	36486	95	
17. Útbúið á Ísafirði ..	—	1842687	83	
18. Útbúið á Akureyri ..	—	706736	22	
19. Útbúið á Eskifirði ..	—	1554390	04	
20. Útbúið á Selfossi ..	—	1448327	50	
21. Inneign hjá öðrum bankum ..	—	2470615	59	
22. Peningar í sjóði ..	—	552215	87	
	kr.	30753555	89	

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð ..	kr.	750000	00
2. Innskotsfje landssjóðs ..	—	700000	00
3. Bankaskuldabrjef ..	—	1300000	00
4. Skuld við aðra banka ..	—	2220463	93
5. Innstæðufje í hlaupareikningi ..	—	4694728	64
6. Innstæðufje í sparisjóði ..	—	14153251	60
7. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum ..	—	2164969	81
8. Inneign 1. flokks veðdeildar ..	—	252720	85
9. Inneign 2. flokks veðdeildar ..	—	209640	29
10. Inneign 3. flokks veðdeildar ..	—	214453	53
11. Inneign 4. flokks veðdeildar ..	—	73828	29
12. Innheimt fje ekki útborgað ..	—	4702	60
13. Akseptkonto ..	—	16092	34
14. Kreditorar ..	—	79262	02
15. Debitorar ..	—	158	17
16. Varasjóður ..	—	3143415	64
17. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:			
a. Vextir ..	kr.	71859	23
b. Forvextir af vixlum og ávísunum ..	—	269341	08
c. Ýmsar tekjur...	—	27177	27

Frá þessum samtals kr. 368377 58

Flyt kr. 368377 58 kr. 29977687 71

	Fluttar kr.	368377 58	kr.	29977687 71	91
dregst:					
Kostnaður við rekstur bankans	—	61980 51		306397 07	
18. Agóða og tapskonto			—	469471 11	
				kr.	30753555 89

Landsbanki Íslands.

Magnús Sigurðsson. *Benedikt Sveinsson.*

Rich. Torfason.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Sig. Eggerz.

Efnahagsreikningur

92

Landsbankans 30. júní 1921.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánunum:					
a. Fasteignaveðslán	kr.	227447 95			
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán... ..	—	2089052 11			
c. Handveðslán	—	14171 05			
d. Lán landssjóðs, sveitar- og bæjarfélaga		913296 12			
e. Reikningslán	—	2324835 39			
f. Akkreditívlán... ..	—	25700 00			
			kr.	5594502 62	
2. Væxlar innlendir og ávísanir	—	17083969 89			
3. Væxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	10042 11			
4. Kgl. ríkisskuldabréf	—	317904 00			
5. Önnur erlend verðbréf	—	148320 00			
6. Bankavaxtabréf 1. flokks... ..	—	150234 00			
7. Bankavaxtabréf 2. flokks... ..	—	393775 00			
8. Bankavaxtabréf 3. flokks... ..	—	50196 00			
9. Bankavaxtabréf 4. flokks... ..	—	475464 00			
10. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur frá 1912... ..	—	148520 00			
11. Hafnarlánsskuldabréf Reykjavíkur frá 1919... ..	—	350000 00			
12. Rafveitulánsskuldabréf Reykjavíkur frá 1919	—	190000 00			
13. Önnur innlend verðbréf	—	1056 00			
14. Ríkissjóðsskuldabréf Íslands frá 1920	—	900000 00			
15. Fasteignir	—	27110 00			
16. Húsbúnaður og áhöld	—	37407 95			
			Flyt kr.	25878501 57	

92

	Fluttar kr.	25878501 57
17. Útbúið á Ísafirði	—	2163508 70
18. Útbúið á Akureyri	—	740083 42
19. Útbúið á Eskifirði	—	1725787 02
20. Útbúið á Selfossi	—	1509859 01
21. Inneign hjá öðrum bönkum	—	3991378 77
22. Ýmsir debitorar	—	20850 30
23. Peningar í sjóði	—	427213 04
	kr.	36457181 83

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr.	750000 00
2. Bankaskuldabréf	—	1300000 00
3. Innskotsfje landssjóðs	—	700000 00
4. Skuld við aðra banka	—	3934722 02
5. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	6814768 97
6. Innstæðufje í sparissjóði	—	15574495 56
7. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	2218656 81
8. Inneign 1. flokks veðdeildar	—	263634 77
9. Inneign 2. flokks veðdeildar	—	220956 61
10. Inneign 3. flokks veðdeildar	—	218825 03
11. Inneign 4. flokks veðdeildar	—	76760 84
12. Innheimt fje ekki útborgað	—	18984 25
13. Akceptkonto	—	46070 34
14. Ýmsir kreditorar	—	81077 70
15. Varasjóður bankans	—	3143415 64
16. Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:		
a. Vextir	kr.	75729 80
b. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	635957 91
c. Tekjur af rekstri fasteigna	—	150 00
d. Ýmsar tekjur	—	47365 64

Frá þessum samtals kr. 759203 35

dregst:

a. Kostnaður við rekstur bankans	kr. 133854 97	
b. Kostnaður við rekstur fasteigna	— 6 20	
	—	133861 17
		625342 18
17. Agóða og tapskonto	—	469471 11
	kr.	36457181 83

Landsbanki Íslands.

Magnús Sigurðsson.

L. Kaaber.

Rich. Torfason.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson.

Sig. Eggerz.

Skuldir:

1.	Seðlaskuld bankans við landsjóð	...	...	...	...	...	...	kr.	750000	00
2.	Bankaskuldabréf	...	...	...	...	...	...	—	1200000	00
3.	Innskotsfje landssjóðs	...	...	...	...	...	...	—	700000	00
4.	Skuld við aðra banka	...	...	...	...	...	...	—	2829797	75
5.	Innstæðufje á hlaupareikningi	...	...	...	...	...	...	—	5925310	00
6.	Innstæðufje í sparistjóði	...	...	...	...	...	...	—	15079186	01
7.	Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	...	...	...	...	...	...	—	2308979	45
8.	Inneign 1. flokks veðdeildar	...	...	...	...	...	...	—	258564	92
9.	Inneign 2. flokks veðdeildar	...	...	...	...	...	...	—	205718	10
10.	Inneign 3. flokks veðdeildar	...	...	...	...	...	...	—	192317	92
11.	Inneign 4. flokks veðdeildar	...	...	...	...	...	...	—	49528	97
12.	Innheimt fje ekki útborgað	...	...	...	...	...	...	—	2188	24
13.	Akceptkonto	...	...	...	...	...	...	—	1508	51
14.	Ýmsir kreditorar	...	...	...	...	...	...	—	81077	70
15.	Varasjóður bankans	...	...	...	...	...	...	—	3143415	64
16.	Tekjur, sem ekki eru enn lagðar við varasjóð:									
a.	Vextir	...	...	...	...	...	...	kr.	192178	86
b.	Forvextir	...	...	...	...	...	...	—	882975	45
c.	Tekjur af rekstri fasteigna	...	...	...	...	...	...	—	842	38
d.	Ýmsar tekjur	...	...	...	...	...	...	—	88842	23
Frá þessum samtals								kr.	1164838	92
dregst:										
a.	Kostnaður við rekstur bankans	...	...	...	...	...	...	kr.	206991	21
b.	Kostnaður við rekstur fasteigna	...	...	...	...	...	...	—	1389	37
								—	208380	58
17.	Agóða- og tapskontó	...	...	...	...	...	...	—	956458	34
								—	469471	11

kr. 34153522 66

Landsbanki Íslands.

Magnús Sigurðsson.

L. Kaaber.

Rich. Torfason.

Reikning þennan höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson

Sig. Eggerz.

Reikningur

94

yfir

tekjur og gjöld Söfnunarsjóðs Íslands árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári	...	kr.	939773 76
2. Bætt við innstæðu vaxtaeiganda:			
a. Innlög á árinu	...	kr.	56752 05
b. Vextir lagðir við höfuðstól	...	—	37177 52
			93929 57
3. Vextir af útlánum fyrir 1920	...	—	48740 97
4. Borgun fyrir viðskiftabækur, drv. o. fl.	...	—	423 00
5. Vextir fyrir 1920 geymdir til útborgunar	...	—	6941 71
6. Höfuðstóll geymdur til útborgunar frá f. á. kr. 16.88	...	—	16 88
		kr.	1089825 89

Gjöld:

1. Vextir vaxtaeigenda fyrir 1920:			
a. Ársvextir 4,80 % af höfuðstól	...	kr.	42475 46
b. Dagvextir 4,27 % um árið	...	—	1643 77
		kr.	44119 23
(Dagvextir til varasjóðs voru kr. 34,89)			
2. Kostnaður	...	—	1643 00
3. Vextir fyrir 1919 er biðu útborgunar	...	—	7054 69
4. Höfuðstóll:			
a. er beið útborgunar frá fyrra ári	...	kr.	1183 30
b. er fjell til útborgunar	...	—	464 84
			1648 14
5. Sjóður við árslok 1920:			
a. Veðskuldabréf	...	kr.	1018650 00
b. Skuldabréf sveitarfélaga	...	—	4100 00
c. Vextir fyrir 1920 útistandandi	...	—	85 26
d. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	...	—	12525 57
			1035360 83
		kr.	1089825 89

A árinu var innborgað af lánum kr. 3525 00
 - — voru útborguð veitt lán — 90100 00

Söfnunarsjóður Íslands, Reykjavík, 21. febr. 1921.

Vilhj. Briem. Kl. Jónsson. Einar Gunnarsson.

Yfirlit

yfir

efnahag Söfnunarsjóðs Íslands í árslok 1920.

Eignir:

1. Veðskuldabréf	kr. 1018650 00
2. Skuldabréf sveitarfélaga	4100 00
3. Vextir fyrir 1920 ógreiddir	— 85 26
4. Innstæða í sparisjóði í Landsbankanum	— 12525 57
	kr. 1035360 83

Skuldir:

1. Innstæða vaxtaeigenda:	
a. Í aðaldeild	kr. 928810 81
Þar af í erfingjarentudeild	kr. 7012,02.
b. Í útborgunardeild	— 42881 10
c. Í bústofnsdeild	— 6619 92
d. Í ellistyrksdeild	— 523 22
	— 978835 05
2. Vextir fyrir 1920 geymdir til útborgunar	— 6941 71
3. Höfuðstóll geymdur til útborgunar	— 16 88
4. Varasjóður í árslok 1920	— 49567 19
	kr. 1035360 83

Söfnunarsjóður Íslands, Reykjavík, 21. febr. 1921.

Vilhj. Briem. Kl. Jónsson. Einar Gunnarsson.

Reikningur

96

yfir tekjur og gjöld Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum frá
1. janúar 1920 til 31. desember sama ár.

Tekjur:

1. Frá fyrra ári sætlað fyrir ekki fullbætt slys	kr.	16500	00
2. Iðgjöld og inngöngueyrir skipa	—	270587	01
3. Iðgjöld fyrir afla, veiðarfæri og annan útbúnað	—	4035	00
4. Bankavextir og aðrir vextir	—	6154	50
5. Frá váttryggingarfelaginu Skandinavia upp í skaðabætur og Ristorni ...	—	175898	96
6. Frá umboðsmönnum Samábyrgðarinnar, innheimtulaun af endurgreiddum iðgjöldum og sjereignum	—	233	59
		kr.	473409 06

Gjöld:

1. Laun og dyrtiðaruppbót framkvæmdarstjóra og tveggja gæslustjóra ...	kr.	12140	00
2. Innheimtu og ómakslaun umboðsmanna Samábyrgðarinnar	—	7187	53
3. Skrifstofukostnaður (þar í fölginn laun og dyrtiðaruppbót til aðstoðar- manna og endurskoðanda, húsaleiga, ljós, hiti og ræsting)	—	6815	66
4. Goldið upp í endurtryggingargjald til váttryggingarfjel. Skandinavia ...	—	136008	45
5. Ógoldið endurtryggingargjald til váttryggingarfjel. Skandinavia	—	14240	05
6. Greiddar skaðabætur og Ristorni á reikningsárinu	—	238192	97
7. Prentun eyðublaða, auglýsingar o. fl.	—	379	00
8. Símtal, símskeyti og burðargjald	—	501	11
9. Aætlað fyrir áfallin en ekki fullbætt slys	—	28000	00
10. Sjereignahækkun á reikningsárinu	—	12672	90
11. Ársvextir af varasjóðnum	—	1443	15
12. Mismunur á óvissum tekjum og gjöldum	—	333	95
13. 20% af tekjuafgangi eða ársarði Samábyrgðarinnar, sem færast í reikning hinna váttrygðu skipa	—	3098	88
14. Tekjuafgangur, sem færast til varasjóðs	—	12395	41
		kr.	473409 06

Reykjavík, 16. mars 1921.

Jón Gunnarsson.

Ofanritaðan reikning hefi jeg endurskoðað, og borið upphæðirnar saman við bækur Samábyrgðarinnar, og meðfylgjandi fylgiskjöl, og ekkert fundið að athuga við hann.

p. t. Samábyrgð Íslands, 26. mars 1921.

Indr. Einarsson.

Efnahagsreikningur

Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum þann 31. desember 1920.

Aktiva:

1. Ýms áhöld, sem sje: skrifborð, peningaskápur, skjalaskápur, stólar, sjó-kort o. fl.	kr.	1500 00
2. Útistandandi iðgjöld	—	2600 04
3. Útistandandi skaðabótahluttaka hjá 2 skipaeigendum	—	25124 52
4. Öfímið áætlað í f. á. reikningi fyrir óbætt slys	—	2969 98
5. Hlutabréf í Björgunarfjelagi Vestmannaeyja	—	1000 00
6. Af sjereign hinna váttrygðu skipa er innistandandi hjá váttryggingarfj-laginu Skandínavía	—	26297 44
7. Í sjóði þ. 31. desember 1920:		
a. Innstæða í Landsbankanum	kr.	97161 93
b. Peningar hjá aðalskrifstofunni... ..	—	3582 97
	kr.	100744 90
	kr.	160236 88

Passiva:

1. Inneign váttryggingarfjeldagsins Skandínavía	kr.	14240 05
2. Inneign umboðsmanna Samábyrgðarinnar og annara	—	586 10
3. Áætlað fyrir áfallin en ekki fullbætt slys á reikningsárinu	—	28000 00
Varasjóður:		
a. Innstæða í reikningum skipanna	—	60527 42
b. Sjereign og vextir af endurgreiðslu m. m. sem er orðinn fullkomin eign varasjóðs:		
1. Frá fyrri árum	kr.	27807 45
÷ Oftalin fullkomin eign varasjóðs í f. á. reikningi	—	4841 74
	kr.	22965 71
2. Frá reikningsárinu	—	3181 18
	—	26146 89
c. Vextir:		
1. Frá fyrri ári... ..	kr.	7644 48
2. Frá reikningsárinu	—	6154 50
3. Af varasjóðnum	—	1443 15
	—	15242 13
d. 20% af tekjuafganginum, sem skiftist milli hinna váttrygðu skipa	—	3098 88
e. Tekjuafgangur í árslok	—	12395 41
	kr.	160236 88

Reykjavík, 16. mars 1921.

Jón Gunnarsson.

Ofanritaðan reikning hefi jeg endurskoðað, og borið upphæðirnar saman við bækur Samábyrgðarinnar, og meðfylgjandi fylgiskjöl, og ekkert fundið að athuga við hann.

p. t. Samábyrgð Íslands, 26. mars 1921.

Indr. Einarsson.

Reikningur

98

yfir

tekjur og gjöld „Hins Sameiginlega Brunabótasjóðs fyrir sveitahíbýli“ árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:			
a. Á innritunarskírteini í Landsbanka	kr.	10930 78	
b. Á innritunarskírteini í Íslandsbanka	—	15000 00	
c. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	15457 03	
			kr. 41387 81
2. Endurtryggingargjöld frá brunabótasjóðum sveitafjelaga:			
a. Frá árinu 1919	kr.	110 76	
b. Frá árinu 1920	—	6388 12	
			6498 88
3. Áætluð ógreidd iðgjöld árið 1919 — '20	—		94 91
4. Vextir:			
a. Af innritunarskírteinum	kr.	1849 97	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	554 89	
			kr. 2404 86
			kr. 50386 46

Gjöld:

1. Útborguð tjón:			
Til Ljósavatnshrepps	kr.	582 08	
2. Kostnaður sjóðsins	—	630 00	
3. Til jafnaðar móti tekjulið 3	—	94 91	
4. Sjóður til næsta árs:			
a. Á innritunarskírteini í Landsbanka	kr.	21456 12	
b. Á innritunarskírteini í Íslandsbanka	—	15000 00	
c. Í Íslandsbanka með sparisjóðskjörum	—	12623 35	
			49079 47
			kr. 50386 46

Brunabótafjelag Íslands, Reykjavík, 25. maí 1921.

Guðmundur Olafsson.

Efnahagsreikningur

Brunabótafjeldags Islands 14. október 1918.

Aktiva:

I. Landssjóðsábyrgð	...	kr. 780000 00
II. Stofnkostnaður	...	— 23934 08
III. Brunabótafjeldag »Storebrand« Kristiania	...	— 17180 52
IV. Innstæða í Íslandsbanka	...	— 83419 49
V. Sjóður	...	— 1017 65
		kr. 905551 74

Passiva:

I. Varasjóður	...	kr. 20000 00
II. Yfirfært af arði f. árs	...	— 7766 41
III. Ábyrgðarsjóður	...	— 800000 00
IV. Inneignir umboðsmanna	...	— 1352 31
V. Ógreiddar brunabætur	...	— 43962 02
VI. Landssjóðsvextir	...	— 2211 15
		kr. 875291 89
Eignir meiri en skuldir	...	— 30259 85
		kr. 905551 74

Reykjavík, 1. mars 1919.

Sveinn Björnsson.

Reikningur

frá 15. október 1917 til 14. október 1918.

Tekjur:

I. Iðgjöld samtals	...	kr. 116878 91
II. Vextir	...	— 3953 91
III. Provision	...	— 8629 09
IV. Brunabætur endurtryggjenda	...	— 29116 26
		kr. 158578 17

Gjöld:

I. Iðgjöld endurtryggjenda	kr.	71925 13	100
II. Brunatjón	—	41498 32	
III. Þóknun og kostnaður umboðsmanna	—	5100 38	
IV. Reksturskostnaður	—	12631 50	
V. Landssjóðsveitir	—	1057 67	
	kr.	132213 00	
Tekjur meiri en gjöld	—	26365 17	
	kr.	158578 17	

Reykjavík, 1. mars 1919.

*Sveinn Björnsson.***Reikningur**

101

yfir

**tekjur og gjöld hluta sveitasjóða í Brunabótafjælaga Islands,
15. október 1917 til 14. október 1918.**

Tekjur:

I. Iðgjöld sveita	kr.	11241 46
II. Vextir af inneignum sveitasjóða	—	189 65
	kr.	11431 11

Gjöld:

I. Brunatjón	kr.	3095 49
II. Reksturskostnaður og kostnaður umboðsmanna	—	4432 06
III. Vextir af skuldum sveitasjóða	—	8 88
	kr.	7536 43
Tekjur meiri en gjöld	—	3894 68
	kr.	11431 11

Reykjavík, 1. mars 1919.

Sveinn Björnsson.

Efnahagsreikningur

Brunabótafjeldags Islands 14. október 1919.

Eignir:

I.	Ríkissjóðsábyrgð	kr.	780000	00
II.	Stofnkostnaður	—	16834	08
III.	Brunabótafjeldag »Storebrand« Kristiania	—	23885	31
IV.	Skuldir umboða	—	935	24
V.	Innstæða í Íslandsbanka	—	94771	93
VI.	Innstæða í Landsbanka Íslands	—	14250	74
VII.	Sjóður	—	2333	72
				kr. 933011 02

Skuldir:

I.	Ábyrgðarsjóður	kr.	800000	00
II.	Varasjóður	—	82168	66
III.	Áætlað fyrir úppgjörðum tjónum	—	10000	00
IV.	Ógreiddar brunabætur á uppgjörðum tjónum	—	35842	87
V.	Ríkissjóðsvextir	—	3321	71
	Yfirfært til næsta árs	—	1677	78
				kr. 933011 02

Reykjavík, 1. mars 1920.

Sveinn Björnsson.

Reikningur

Brunabótafjeldags Islands frá 15. okt. 1918 til 14. okt. 1919.

Tekjur:

I.	Iðgjöld samtals	kr.	127595	94
II.	Vextir	—	4896	05
III.	Provisión	—	9672	80
IV.	Agóðahluti frá A/S Storebrand	—	8334	55
V.	Stjórnarlaun frá Hinum sameiginlegu Brunabótasjóðum fyrir sveita- hlýfli	—	600	00
VI.	Agóði af vöruþryggingu	—	18964	59
VII.	Brunabætur endurtryggjenda	—	29580	83
				kr. 199644 76

Gjöld:

103

I	Iðgjöld endurtryggjenda	kr.	80509 47
II.	Brunatjón	—	52489 33
III.	Óuppgjörð tjón	—	8000 00
IV.	Þóknun og kostnaður umboðsmanna	—	5530 50
V.	Reksturskostnaður	—	17327 12
VI.	Vextir til ríkissjóðs	—	1110 56
Tekjuafganginum, kr. 34677,78, er varið þannig:			
1.	Til frádráttar stofnkostnaði	—	5000 00
2.	Í varasjóð leggjast.	—	28000 00
3.	Til næsta árs yfirfærast.	—	1677 78
			kr. 199644 76

Reykjavík, 1. mars 1920.

Sveinn Björnsson.

Reikningur

104

yfir

tekjur og gjöld hluta sveitasjóða í Brunabótafjlagi Íslands
15. okt. 1918 til 14. okt. 1919.

Tekjur:

I.	Iðgjöld sveitasjóða	kr.	11747 34
II.	Vextir af inneign sveitasjóða	—	401 71
			kr. 12149 05
Yfirfært frá varasjóði			— 1357 60
			kr. 13506 65

Gjöld:

I.	Brunatjón	kr.	5727 09
II.	Óuppgjörð tjón	—	2000 00
III.	Reksturskostnaður og kostnaður umboðsmanna	—	5714 40
IV.	Vextir af skuldum sveitasjóða	—	65 16
			kr. 13506 65

Brunabótafjlag Íslands, Reykjavík, 1. mars 1920.

Sveinn Björnsson.

Reikningur

yfir

**tekjur og gjöld Brunabótafjelags Íslands frá 15. október
1919 til 14. október 1920**

Tekjur:

I. Iðgjöld samtals	kr.	150345 92
II. Vextir	—	6223 21
III. Provision	—	11747 52
IV. Ágóðahluti frá A. s. Storebrand	—	1432 35
V. Stjórnarlaun frá Hinum sameiginlegu brunabótasjóðum fyrir sveitahbýli	—	600 00
VI. Brunabætur endurtryggjenda	—	29382 39
VII. Áætlað fyrir óuppgerðum tjónum f. f. ári	—	8000 00
VIII. Yfirfært frá fyrra ári	—	1677 78

 kr. 209409 17

Gjöld:

I. Iðgjöld endurtryggjenda	kr.	97896 02
II. Brunatjón	—	42796 63
III. Þóknun og kostnaður umboðsmanna	—	6138 76
IV. Reksturskostnaður	—	21391 56
V. Vextir til Ríkissjóða	—	1166 09

Tekjuafganginum kr. 40020,11 er varið þannig:

1. Til frádráttar stofnkostnaði	kr.	5000 00
2. Í varasjóð leggjast	—	35020 11

 — 40020 11

 kr. 209409 17

Reykjavík, 12. jan. 1921.

Guðmundur Olafsson.

Reikningur

yfir

**tekjur og gjöld hluta sveitasjóða í Brunabótafjelagi Íslands
frá 15. október 1919 til 14. október 1920.**

Tekjur:

I. Iðgjöld sveitasjóða	kr.	13065 11
II. Vextir af inneignum sveitasjóða	—	514 73
III. Áætlað fyrir óuppgerðum tjónum frá fyrra ári	—	2000 00

 kr. 15579 84

Gjöld:

106

I. Brunatjón	kr.	3353 54
II. Reksturskostnaður og kostnaður umboðsmanna	—	6881 08
III. Vextir af skuldum sveitasjóða	—	152 47
Tekjuafgangur sem legst í varasjóð	—	5192 75
	kr.	15579 84

Reykjavík, 12. jan. 1921.

Guðmundur Olafsson.

Efnahagsreikningur

107

Brunabótafjeldags Íslands 14. október 1920.

Eignir:

I. Ríkissjóðsábyrgð	kr.	780000 00
II. Stofnkostnaður	—	12034 08
III. Skuldir umboða	—	11156 11
IV. Ríkisskuldabréf	—	24000 00
V. Lærstæða í Landsbanka Íslands	kr.	103479 38
VI. Sjóður	—	659 87
	kr.	931329 44

Skuldir:

I. Ábyrgðarsjóður	kr.	800000 00
II. Varasjóður fjelagsins	—	110132 57
III. Varasjóður sveitasjóða	—	12248 95
IV. Ríkissjóðsvextir	—	4487 80
V. Brunabótafjeldag »Storebrand« Kristiania	—	1334 25
VI. Ógreiddar brunabætur á uppgjörðum tjónum	—	3125 87
	kr.	931329 44

Brunabótafjeldag Íslands, Reykjavík, 12. janúar 1921.

Guðmundur Olafsson.

Reikningur

styrktarsjóðs handa barnakennurum 1920.

Tekjur:

1. Eignir í sjóði 2. jan. 1920:			
a. í bankavaxtabrjefum	kr. 43000 00		
b. í landsbankabók nr. 14832	— 1891 53		
		kr. 44891 53	
2. Tillag úr landssjóði 1920		— 2500 00	
3. Árstillög kennara innkomin:			
a. skólakennara	kr. 3736 59		
b. farkennara	— 317 14		
		— 4053 73	
4. Árstillög kennara ónnkomin:			
a. skólakennara	kr. 310 28		
b. farkennara	— 216 96		
		— 527 24	
5. Vextir 1920:			
a. af bankavaxtabrjefum	kr. 2137 50		
b. í sparisjóðsdeid (bók 14832)	— 33 97		
		— 2171 47	
6. Ágóði af kaupum bankavaxtabrjefa 7 x 80 kr.		— 560 00	
7. Til jafnaðar gjaldlið 5		— 7000 00	
		kr. 61703 97	

Gjöld:

1. Endurgreiddir vextir	kr. 52 50		
2. Keypt brjefspjöld (til innheimtu)	— 6 00		
3. Prentað á brjefspjöld	— 7 00		
4. Burðargjald og ábyrgðar	— 8 10		
5. Keypt 7 bankavaxtabrjef 4. fl. L. A. nr. 781, 782, 827, 829, 830 831, 832	— 7000 00		
6. Veittur styrkur 1920:			
a. Guðmundi Jónassyni í Geirshlíð	kr. 250 00		
b. Ingibjörgu R. Jóhannesdóttir í Árnosi	— 300 00		
c. Jóhönnu Elríksdóttur á Hæli	— 200 00		
d. Jóni Kristjánssyni í Fossum	— 250 00		
e. Jóni Sigurðssyni í Reykjavík	— 150 00		
f. Pjetri Guðmundssyni á Eyrarbakka	— 200 00		
g. Sveini Oddassyni á Akri	— 240 00		
h. Þórði Guðnasyni á Víflsstöðum	— 300 00		
		— 1890 00	
7. Eign í slóði 3. jan. 1921:			
a. í bankavaxtabrjefum	kr. 50000 00		
b. bankabók (14832)	— 2213 13		
c. ógoldin tillög kennara	— 527 24		
		— 52740 37	
		kr. 61703 97	

Reykjavík, 8. jan. 1921.

Magnús Helgason.

Reikningur

109

Legatsjóðs Jóns Sigurðssonar 1920.

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári:		
a. Fasteignir	kr. 13010 00	
b. Veðskuldabréf	— 52635 00	
c. Veðdeildabréf	— 1300 00	
d. Útistandandi vextir	— 148 00	
e. Í sparisjóði Íslandsbanka	— 6268 03	
		kr. 73361 03
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 2041 00	
b. — veðdeildabréfum	— 58 50	
c. — sparisjóðsfje	— 200 55	
		— 2300 05
3. Afgjald jarða:		
a. Samkvæmt skilagrein breppstj. Öxnadalshrepps	kr. 234 32	
b. — — — — — Glæsibæjarhrepps	— 1647 20	
c. — — — — — Hrafnagilshrepps	— 1305 33	
		— 3186 85
4. Endurgreidd lán	— 2768 60	
5. Til jafnaðar við gjaldlið 3	— 2500 00	
		kr. 84116 53

Gjöld:

1. Vextir og afborgun af Kristnesláni	kr. 32 00
2. $\frac{1}{2}$ kostnaður við áreið á landamerki milli Hvamms og Kjarna	— 68 00
3. Lán veitt á árinu	— 2500 00
4. Til jafnaðar við tekjulið 4	— 2768 60
5. Veitt til byggingar á Neðri-Vindheimum	— 4000 00
6. Eign sjóðsins til næsta árs:	
a. Fasteignir	kr. 13010 00
b. Veðskuldabréf	— 52366 40
c. Veðdeildabréf	— 1300 00
d. Útistandandi vextir	— 64 00
e. Í sparisjóði Íslandsbanka	— 8007 53
	kr. 74747 93
	kr. 84116 53

Sýslumaðurinn í Eyjafjarðarsýslu, bæjarfógetinn á Akureyri, 31. des. 1920.

Júl. Havsteen
settur.

Auglýsing

um

breytingar á burðargjaldi til Danmerkur.

Frá 1. apríl þ. á. skal taka burðargjald fyrir sendingar þær frá Íslandi til Danmerkur, sem að neðan eru taldar eins og hér segir:

Spjaldbrjef	15 aurar
Spjaldbrjef með borguðu svari	30 —
Fyrir óborguð eða vanborguð spjaldbrjef skal heimta hið vanborgaða burðargjald að viðbættum 15 aurum, þó aldrei meira en hið vanborgaða burðargjald tvöfalt.	
Prent, sýnishorn af vöru og verslunarskjöl fyrir hver 50 gr. eða þar undir ...	10 —
(fyrir sýnishorn er minsta burðargjald 20 aurar og fyrir verslunarskjöl 40 au.)	
Meðmælingargjald	30 —
Innheimtugjald fyrir póströfur á meðmælingarbrjefum og verðbrjefum	15 —
Fyrir verðböggla skal innheimta sjerstakt afgreiðslugjald	30 —
Hraðboðagjald	50 —
Móttökukvittun, sem beðið er um, þegar sendingin er látin á póst	20 —
Móttökukvittun, sem beðið er um eftir á	40 —
Fyrirspurnir um allskonar sendingar	40 —

Póststjórnin, Reykjavík, 31. mars 1921.

S. Briem.

Reglugjörð

um

[hreinsun hunda af bandormum í lögsagnarumdæmi

Seyðisfjarðarkaupstaðar.

1. gr.

Heilbrigðisnefnd skal annast um, að allir hundar 2ja mánaða og eldri innan lögsagnarumdæmisins sjeu hreinsaðir af bandormum svo vel sem frekast er unt. Hreinsun fer fram í maí og nóvember árlega eftir leiðarvísi, er heilbrigðisnefnd semur. Ef heilbrigðisnefnd telur sjerstaka ástæðu til, getur nefndin fyrirskipað aukahreinsun.

2. gr.

Til starfans skipar heilbrigðisnefnd 1 mann. Getur enginn karlmaður, búsettur innan lögsagnarumdæmisins, að undanteknum embættismönnum, bæjarfulltrúum, símamönnum og starfsmönnum bæjarins, skorast undan að gegna starfi þessu 4 ár í senn.

112

5. sept.

Hverjum hundeiganda er skylt að hafa helsi á hundi sínum með áletruðu Sf og tölu. Heilbrigðisnefnd afhendir hreinsunarmanni bók, er árlega skulu skráðir í hundar kaupstaðarbúa, aldur, heiti, helsitala, nafn eiganda og bústaður. Þar skal og skrá, hvenær hreinsanir fari fram og með hverjum árangri. Helsið skal sett á hundana í viðurvist hreinsunarmanns að minsta kosti vorið 1922, er hreinsun fer fram.

4. gr.

Heilbrigðisnefnd lætur gera steinlímdan kofa í Seyðisfjarðarkaupstað til hreinsananna og skal færa þangað hunda til hreinsunar samkvæmt auglýsingu hreinsunarmanns, en hreinsun hunda utan hreinsunarkofa er stranglega bönnuð. Kostnaður við kofagerðina greiðist úr bæjarjöldi.

5. gr.

Hunda skal hreinsa í nóvember og maí árlega og skal hreinsunarmaður auglýsa stað og stundu hreinsana með 10 daga fyrirvara á venjulegan hátt. Öllum hundaeigendum er þá skylt að koma með hunda sína í hreinsunarkofann eftir þeirri röð, er hreinsunarmaður tiltekur og vera honum til aðstoðar við inngjóf og böðun, ef þess er krafist. Ef forföll valda, að hundur komi eigi til hreinsunar á tilteknum tíma, skal eigandi tilkynna hreinsunarmanni og láta svo fljótt sem unt er og samkvæmt skipun hreinsunarmanns koma með hundinn, er hreinsunarmaður svo hreinsar. Ef hundeigandi vanrækir þetta, telst hann hafa skotið hundi undan hreinsun.

6. gr.

Hreinsunarmaður skal tvisvar á ári, í desember og júní, gefa heilbrigðisnefnd nákvæma skýrslu um hundahreinsanir samkvæmt fyrirmynd heilbrigðisnefndar.

7. gr.

Nú verður vart við bandorm í hundi milli hreinsana, og skal þá eigandi hans færa hann hreinsunarmanni svo fljótt sem frekast er unt, en teljast ella sekur um að hafa skotið hundi undan hreinsun. Sá hundur verður þó eigi undanþeginn hreinsun á hinum lögskipaða tíma, ef meira en 3 vikur eru til næsta hreinsunarmánaðar.

8. gr.

Skylt er öllum af fremsta megni að varna því, að hundur nái að jeta sulli eða nokkuð ósoðið af innýflum eða kjöti alidýra. Einnig skal þess vandlega gætt, að hundar komist ekki í matarlát, vatnslát eða vatnsból, að þeir hafist ekki við í íbúðarhúsum, baðstofum eða búrum og að börn leiki sjer ekki við þá. Þessar og aðrar varúðarreglur gegn sullaveikinni skal heilbrigðisnefnd og lögregluþjónar brýna fyrir almenningi.

9. gr.

Hreinsunarmaður skal halda hundabaldsbækur eftir fyrirmynd heilbrigðisnefndar. Skal hreinsunarmaður gæta starfsins með árvekni og alúð og rækilega brýna fyrir mönnum að gæta sem mestrar varúðar í umgengni við hunda, og ganga eftir því eftir megni, að brendir séu sullir úr sláturfé. Hreinsunarmaður fær að launum tvær krónur fyrir hverja hreinsun hunds er hundeigandi greiðir. Taka má gjaldið lögtaki hjá hundeiganda.

10. gr.

112

5. sept.

Hreinsun hunda og allri meðferð á undan og eftir skal hagað nákvæmlega eftir leiðarvísi þeim, sem nefndur er í 1. gr. og eftir ákvæðum heilbrigðisnefndar innan þeirra takmarka, er leiðarvísirinn setur. Meðulin svo og múla til afnota við hreinsanir útveggar heilbrigðisnefnd á kostnað bæjarsjóðs.

11. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum frá 10 — 100 kr., er renna í bæjarsjóð. Með mál út af slíkum brotum skal farið sem opinber lögreglumál.

12. gr.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. maí 1922.

Þannig samþykkt af bæjarstjórn Seyðisfjarðarkaupstaðar 5 sept. 1921.

Bæjarfógetinn á Seyðisfirði, 24. nóv. 1921.

Jón Þór Sigtryggsson,
settur.

Reglugjörð

um

lífeyrissjóð embættismanna og ekkna þeirra.

113

17. sept.

1. gr.

Stofnfje sjóðsins eru 50000 kr., sem ríkissjóður hefir lagt fram, og auk þess ábyrgist ríkissjóðurinn greiðslu lífeyris úr sjóðnum, eftir því, sem fyrir er mælt í lögum nr. 51, 27. júní 1921.

2. gr.

Hver embættismaður, karl eða kona, er laun tekur eftir hinum almennu launalögum, er, með þeim undantekningum, sem segir í þessari grein, skyldur til að kaupa lífeyri í sjóðnum handa sjer og maka sínum, með því að greiða í sjóðinn hundraðshluta af launum sínum, eins og hjer segir:

1. Embættismenn, sem eftirlaunarjett eiga samkvæmt eldri lögum, greiða í lífeyrissjóðinn 5% af launaviðbót þeirri, er þeir fengu samkvæmt lögum nr. 71, 28. nóv. 1919, um laun embættismanna, þó þannig, að ekkert greiðist af þeim hluta launanna, sem um fram kann að vera 5000 kr. á ári, enda nýtur maki hans þá eigi lífeyris úr sjóðnum og hann sjálfur eigi nema sem svarar greiðslu hans af launaviðbótinni.
2. Embættismenn, sem ekki eiga eftirlaunarjett og voru eldri en 50 ára hinn 1. jan. 1920, greiða einnig 5% af árslaunum sínum án tillits til hversu há þau eru, enda njóta þeir aðeins lífeyris úr sjóðnum en eigi makar þeirra.

- 113** 3. Embættismenn, sem ekki eiga eftirlaunarjett en hafa trygt maka sínum lífeyri samkv. 17. sept. lögum nr. 73, 28. nóv. 1919, greiða í lífeyrissjóðinn 5% af ársláunum sínum, enda njóta þeir aðeins lífeyris úr sjóðnum en eigi makar þeirra.
4. Aðrir embættismenn greiða 7% af ársláunum sínum í sjóðinn, enda njóta bæði þeir og og makar þeirra lífeyris úr honum.

Settir embættismenn greiða ekkert í sjóðinn.

3. gr.

Iðgjöld þau, er um ræðir í 2. gr., greiðast aðeins af föstum láunum, sem greidd eru úr ríkissjóði, en eigi af dyrtíðaruppbót eða öðrum hlunnindum, svo sem ókeypis bústað.

4. gr.

Iðgjöldunum skal ríkisfjehirðir halda eftir af láunum embættismanna með $\frac{1}{12}$ mánaðarlega fyrirfram. Fjármáladeild stjórnarráðsins er þó heimilt að víkja frá þessu, ef sjerstaklega stendur á. Öll iðgjöld, sem ógreidd kunna að vera frá árunum 1920 og 1921, skal haldið eftir af láunum hlutaðeigenda í síðasta lagi 1. des. 1921.

5. gr.

Lífeyrissjóðurinn stendur undir umsjón fjármálaráðherra og annast sá starfsmaður fjármáladeildar, sem hann tilnefnir, reikningshald hans. Reikninginn skal birta árlega í B-deild stjórnartíðindauna og skal hann endurskoðaður af hinni umboðslegu endurskoðun.

6. gr.

Iðgjöld þau til sjóðsins, sem ríkisfjehirðir heldur eftir, skulu mánaðarlega greiðast reikningshaldara sjóðsins gegn kvittun, en við árslok hver afhendir ríkisfjehirðir embættismanni hverjum kvittun fyrir iðgjaldi þess árs um leið og hann tekur við aðalkvittun embættismannsins fyrir láunum umliðins árs.

Fjármáladeildin afhendir ríkisfjehirði um hver áramót skrá um greiðslur embættismanna til sjóðsins næsta ár og tilkynnir honum síðan jafnóðum er breytingar verða á greiðslum þessum á árinu.

7. gr.

Sjóðinn skal ávaxta í Landsbankanum að því leyti sem hann geymist í peningum, heimilt er að kaupa verðbrjef handa sjóðnum, ef þau verða að teljast fulltrygg og sjóðurinn hagnast við það á vöxtum eða geugi, en þó eigi meira en svo að ætla meg, að sjóðurinn hafi jafnan nægilegt handbært fje til lögboðinna greiðslna.

8. gr.

Embættismaður, sem greitt hefir iðgjöld í sjóðinn á kröfu á lífeyri úr honum, þegar svo stendur á sem hjer segir:

- Þegar hann fær lausn frá embætti sökum elli eða vanheilsu.
- Þegar hann fær lausn sökum þess að hann er orðinn 70 ára eða samantlagður aldur hans og þjónustutími er 95 ár.
- Þegar embætti hans er lagt niður áður en hann er 70 ára og hann tekur ekki annað embætti, en lætur iðgjöld sín standa inni í sjóðnum án þess að taka lífeyri þar til hann hefir náð þeim aldri.

Þegar embættismaður lætur af embætti af öðrum ástæðum en hjer eru taldar, fær **113** hann engan lífeyri úr sjóðnum og ekkert endurgjald af iðgjöldum sínum, nema ef embætti er 17. sept. lagt niður, því að þá á hlutaðeigandi embættismaður, ef hann tekur eigi annað embætti, kröfu á iðgjöldum þeim, er hann hefur greitt, vaxtalaust og afdráttarlaust, ef hann kys eigi heldur að láta þau standa inni í sjóðnum, þar til hann er 70 ára, sbr. c-lið þessarar greinar.

9. gr.

Maki embættismanns, sem notið hefur eða átti kröfu á lífeyri, á að honum látnum, aðeins kröfu á lífeyri úr sjóðnum, ef embættismaðurinn var meðal þeirra embættismanna, sem um ræðir í 4. lið 2. gr., en ekki þótt svo sje, ef:

- a) embættismaðurinn var orðlun 60 ára, er hann kvongaðist eða giftist,
- b) hjónabandið var stofnað meðan embættismaðurinn lá banaleguna,
- c) hjónabandið var stofnað eftir að embættismaðurinn fjekk lausn frá embætti með lífeyri, eða
- d) hjónabandinu var gersamlega slitið áður en hann dó.

10. gr.

Lífeyrir embættismanns er $27\frac{0}{100}$ af launum þeim samanlögðum, sem hann hefir greitt iðgjöld af í sjóðinn, þó þannig, að lífeyririnn má aldrei fara fram úr $\frac{3}{4}$ hámarkslauna þeirra, er hann hefur haft.

Lífeyrir maka embættismanns er $\frac{1}{5}$ af byrjunarlaunum þess embættis, er embættismaðurinn var í, er hann ljest eða fjekk lausn frá embætti.

11. gr.

Rjettur maka embættismanns til lífeyris fellur burt:

1. Ef hann giftist eða kvongast á ný.
2. Ef hann tekur sjer bústað utanríkis án samþykkis stjórnar sjóðsins.
3. Ef hann hirðir eigi lífeyrinn í 3 ár samfleytt án þess að sanna lögmæt forföll.

Er maki embættismanns missir lífeyri af því, að hann giftist eða kvongast af nýju, á hann rjett á að fá hinn sama lífeyri, ef hann verður ekill eða ekkja í annað sinn. Þó getur enginn haft lífeyri nema eftir einn maka.

12. gr.

Sá, sem telur sig hafa rjett til lífeyris úr sjóðnum, skal um það rita brjef til fjármáladeildar og þar skýra frá hversu miklum lífeyri hann telur sig eiga kröfu á á ári, frá hvaða tíma, og því öðru, er máli kann að skifta í þessu efni.

Að fengnum þessum skýrslum, úrskurðar fjármáladeildin kröfuna, tilkynnir það hlutaðeiganda og sjer um að greiðslan fari fram samkvæmt því.

13. gr.

Lífeyrir greiðist með $\frac{1}{12}$ mánaðarlega fyrirfram. Ef um litlar fjárhæðir er að ræða, má þó hafa gjalddagana færri og jafnvel greiða alt í einu lagi, ef mjög lítið er um að ræða.

17. sept.

Um sönnun fyrir áframhaldandi rjetti til lífeyris fer eftir reglum þeim, sem hingað til hefur verið fylgt um rjett til eftirlauna.

Fjármáladeild stjórnarráðsins, 17. sept. 1921.

Magnús Guðmundsson.

Sigurjón Markússon.

9. desbr.

Frumvarp

til

reglugjörðar um skemtanskatt á Ísaf, rði.

1. gr.

Af öllum skemtunum fyrir almenning, sem haldnar eru innan lögsagnarumdæmis Ísafjarðar og seldur er aðgangur að, skal gjalda skatt samkvæmt fyrirætlum reglugjörðar þessarar. Skatturinn rennur í bæjarsjóð og skal honum varið til framfærslu ósjálfbjarga fátæklinga bæjarins.

2. gr.

Skatturinn skal vera hundraðsgjald af aðgöngumiðum eða öðrum aðgönguskírteinum, sem seld eru að skemtunum eins og hér greinir:

1. Af sjónleikum, samsöngvum, hljótleikum, upplestri og fyrirlestrum, íþróttasýningum (líkamsíþróttum) og útileikum 10%.
2. Af öllum öðrum skemtunum 20%.

Ef skemtun er margþætt, skal skatturinn jafnan miðaður við þann þátt hennar, er hærra er skattaður.

3. gr.

Nú er skemtun haldin og aðgangur veitt gegn gjaldi en þó án þess að gefin sjeu út aðgönguskírteini, eða þau eru að vísu gefin út en gjaldið fyrir þátttöku í skemtuninni er eigi goldið samkvæmt þeim, eða goldið samkvæmt þeim aðeins að nokkru leyti, og skal hið ákveðna skattgjald þá goldið sem hundraðsgjald af allri þeirri upphæð, sem goldin er fyrir þátttöku í skemtuninni.

4. gr.

Undantekningar frá skattgjaldi og lækkun á hinn ákveðna skattgjaldi getur bæjarstjórnin veitt, er sjerstakar ástæður mæla með því, t. d. fyrir skemtunar, sem haldnar eru í góðgerðaskyni eða til fræðslu, til að halda uppi listum o. s. frv.

5. gr.

114

9. desbr.

Forstöðumaður skemtunar ber ábyrgð á greiðslu skattgjaldsins. Ef fleiri en einn maður stendur fyrir skemtun, þá ábyrgist einn fyrir alla og allir fyrir einn greiðslu skattgjaldsins, eða ef um fjelag er að ræða, þá allir stjórnendur þess á sama hátt.

Nú hefir forstöðumaður skemtunar vanrækt að tilkynna oddvita bæjarstjórnar um forstöðu sína, og ber þá húsráðandi þess húss, er notað er til skemtunarinnar, ábyrgð á skattgreiðslunni.

6. gr.

Skatturinn greiðist til oddvita bæjarstjórnar, er hefir innheimtu hans á hendi.

7. gr.

Forstöðumönnum skemtana, er heyra undir ákvæði reglugjörðar þessarar, skal jafnan skylt að snúa sjer til oddvita bæjarstjórnar áður en skemtun er haldin og tjá honum frá forstöðu sinni, hvað haft skuli til skemtunar, upphæð aðgöngueyrisins o. s. fr.

8. gr.

Skatturinn skal innheimtur samkvæmt skýrslu, sem greiðanda er skylt að gefa oddvita bæjarstjórnar eftir reglum þeim, er hjer segir:

1. Kvikmyndahús og aðrar fastar skemtistofnanir, sem hafa skemtunar að atvinnu lengur en um stundarsakir, skulu fyrir lok hvers mánudags gefa oddvita bæjarstjórnar skýrslu yfir alla aðgöngumiða, er selt hafa næstu viku á undan, og skal í skýrslu þessari flokka aðgönguskirteini eftir verði þeirra og deginum þegar skemtunin var haldin, svo og tilgreina upphæð skattsins við hvern flokk og samanlagt verð aðgönguskirteinanna og skattgjaldið.

2. Þeir, sem aðeins halda skemtun í eitt skifti, eða takmarkaða tölu skemtana, skulu hafa gefið oddvita bæjarstjórnar framangreinda skýrslu um tölu seldra aðgönguskirteina eða aðgöngueyrisinn í heild sinni, ef goldið hefir verið fyrir þátttöku í skemtuninni samkvæmt 3. grein, í síðasta lagi áður en 2 dagar eru liðnir frá því að skemtuninni lauk.

Skýrslur þær, er ræðir um í grein þessari, skulu gerðar eftir fyrirmynd, sem bæjarstjórn samþykkir, og greiðist skatturinn um leið og skýrsla er gefin, gegn kvittun oddvita bæjarstjórnar.

Nú er skattur ekki greiddur samkvæmt ofangreindum reglum og má þá taka hann lögtaki á kostnað greiðanda.

9. gr.

Þeim, er atvinnu hafa af skemtunum lengur en um stundarsakir, skal skylt að hafa nákvæmt og aðgengilegt bókhald yfir tekjur eða gjald það, sem tekið er fyrir skemtunarinnar, og sæta því, að oddviti bæjarstjórnar hafi eftirlit með bókhaldinu, ef þurfa þykir.

10. gr.

Með mál út af brotum gegn reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

114

11. gr.

9. desbr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum alt að 1000.00 krónum, ef ekki liggur þyngri refsing við að lögum.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórn Ísafjarðar hefir samþykkt, er hjer með staðfest samkvæmt lögum 22. nóvember 1918 til að öðlast gildi 1. janúar 1922, og birtist til eftirbreytni þeim, er hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 9. desember 1921.

Magnús Guðmundsson.

G. Sveinbjörnsson.

Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir »Minningarsjóð Gunnsteins litla«, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dóms- og kirkjumálaráðherranum 10. desember 1921.

115
10. des.

Skipulagsskráin er þannig:

Skipulagsskrá

fyrir „Minningarsjóð Gunnsteins litla“.

1. gr.

Sjóðurinn heitir »Minningarsjóður Gunnsteins litla« og er stofnaður til minningar um Gunnstein Valdimarsson, er andaðist 12. júní 1919.

2. gr.

Sjóðurinn er eign Nesskóla í Norðfirði og hefir skólanefnd Nesskólahjaraðs stjórn sjóðsins á hendi.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að verðlauna árlega með bókagjöfum að minsta kosti tvo nemendur Nesskóla, sem að dómi kennaranna við skólann skara fram úr að góðleik, iðni og háttþryði.

Formaður skólanefndar afhendir verðlaunin á skólalokadegi.

4. gr.

115
10. des.

Sjóðurinn er stofnaður með 50 — fimmtíu — króna gjöf frá foreldrum Gunnsteins litla: Stefaníu og Valdimar Snævarr, samkvæmt gjafabréfi dags. 21. okt. 1920. Auk þess lofa þau hin sömu hjón, að gefa sjóðnum 25 krónur á ári, að minsta kosti næstu 5 ár, frá 1920 að telja og sje gjalddagi þeirra 21. okt. ár hvert.

Allar eignir sjóðsins skulu ávaxtaðar í Sparisjóði Norðfjarðar eða á öðrum tryggum stað að dómi stjórnar sjóðsins.

5. gr.

Sjóðurinn tekur við gjöfum og tillögum frá þeim, er kynnu að vilja styrkja hann, og skal farið með slíkan styrk á sama hátt og stofnfjeð.

6. gr.

Jafnan skal helmingur ársvaxta og allar peningagjafir lagðar við höfuðstólinn. Hin- um helmingi ársvaxtanna skal varið til verðlauna samkvæmt 3. gr., nema ef sjóðnum eru gefnar bækur til verðlaunagjafa eitthvert vor, þá skal leggja alla vexti við höfuðstól það ár.

7. gr.

Skipulagsskrá þessa skal endurskoða eigi síðar en að 25 árum liðnum og er þá heimilt að fá sjóðnum rýmra starfssvið, t. d. veita fátækum efnilegum nemendum Nesskóla styrk til framhaldsnáms. En jafnan skal einhverju af vöxtunum varið til bókaverðlauna, nema svo standi á sem segir í 6. gr.

8. gr.

Reikningsár sjóðsins er almanaksár. Stjórn sjóðsins semur ársreikning hans og legg- ur fyrir forstöðumann Nesskóla til endurskoðunar.

Í skólanefnd Nesskólahjaraðs, Norðfirði 8. desember 1920.

Páll G. Þormar. Tómas Zoëga. Björn Jónasson.

Þorbergur Guðmundsson. Hjálmar Olafsson.

116 Staðfesting konungs á skipulagsskrá fyrir Minningarsjóð Stefán 10. des. Halldórssonar, útgefin á venjulegan hátt af dóms- og kirkjumálaráðherranum 10 desember 1921.

Skipulagskráin er þannig:

Skipulagskrá

fyrir

Minningarsjóð Stefáns Halldórssonar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir: Minningarsjóður Stefáns Halldórssonar.

2. gr.

Stofnfje sjóðsins er 1000 krónur, er hjónin Björg Halldórsdóttir og Halldór Stefásson gefa til minningar um son sinn Stefán f. á. Seyðisfirði 16. okt. 1905, d. á Heilsuhælinu á Vífilstöðum 18. febr. 1917.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er, að styrkja heilsubíluð börn og heilsubílaða unglinga innan 16 ára aldurs til að fá heilsubót á sjúkrahúsum hér á landi eða erlendis. Starfssvið hans er Fljótsdalshjærað að meðtöldum Fljótsdal, Jökulsdal og Skriðudal.

4. gr.

Sjóðurinn tekur við gjöfum og áheitum þeirra manna, sem vilja efla vöxt hans og styðja tilgang hans, heldur árstíðaskrá og tekur við minningagjöfum fyrir þá látua menn, er óskað er. Rita skal helstu æfiatriði viðkomenda í árstíðaskrána, ef þess er óskað.

5. gr.

Þeir, sem óska að nöfn látinna vina og vandamanna séu innfærð í árstíðaskrá sjóðsins, greiða fyrir það gjald, er þeim sýnist, en sjóðurinn gefur út minningaspjöld með nafni hlana látna, er innritunarbeiðendur senda nánustu vandamönnum í stað kransa. — Minningaspjöld skulu höfð við hverja kirkju á starfsvæði sjóðsins.

6. gr.

Umsjónarnefnd sjóðsins skipa þrír menn: Héraðslæknirinn í Fljótsdalslæknishjæraði formaður og meðstjórnendur: sóknarpresturinn að Kirkjubæ og kona valin af íbúum Fljótsdalshrepps á almennum sveitarfundi. Þegar svo kynni að standa á, að enginn héraðslæknir væri í Fljótsdalslæknishjæraði eða sóknarprestur að Kirkjubæ, skipa hreppstjórar í þeim hreppum, sem hjæraðslæknirinn eða presturinn eru búsettir í, stjórn hans til bráðabyrgða.

Umsjónarnefndin ræður hver og hverjum veittur er styrkur af útborgunarskyldum tekjum sjóðsins. Hún heldur gjörðabók og skrá yfir styrkveitingar og árangur þeirra.

Heimili sjóðsins er heimili hjæraðslæknisins.

7. gr.

116
10. des.

Útborgunarskyld er: $\frac{1}{2}$ árstekjur sjóðsins þangað til hann verður orðinn 10 þús. krónur, frá þeim tíma þangað til sjóðurinn verður orðinn 20 þús. kr. $\frac{2}{3}$ ársteknanna, frá þeim tíma þangað til hann verður orðinn 30 þús. kr. $\frac{3}{4}$ ársteknanna; eftir það $\frac{9}{10}$ ársteknanna.

Sá hluti ársteknanna, sem ekki er útborgunarskyldur, leggst við höfuðstólinn. Þau ár, sem enginn styrkur yrði veittur, leggjast allar árstekjurnar við höfuðstólinn. — Höfuðstólinn má aldrei skerða.

8. gr.

Meginfje sjóðsins ávaxtast í Aðaldeild Söfnunarsjóðsins. Að öðru leyti er það í vöxtum og á ábyrgð umsjónarnefndarinnar.

9. gr.

Af þeim hluta ársteknanna, sem útborgunarskyldur er, skal verja því, sem þörf er á, til undirbúnings árstíðaskárinnar og útgáfu minningaspjalda, svo og í beinan útlagðan kostnað við stjórn hans. Að öðru leyti er ætlast til að stjórn sjóðsins vinni kauplaust fyrst um sinn, þangað til ríkisstjórninni kynni að þykja ástæða til að leyfa henni kaup fyrir höfn sína, eftir beiðni hennar.

10. gr.

Þegar umsjónarnefnd sjóðsins þykir þörf á skal á kostnað sjóðsins koma upp eldtryggri geymslu fyrir árstíðaskrár hans og gjörðabækur. Þegar útritðar árstíðaskrár og gjörðabækur verða orðnar 50 ára gamlar falla þær til Landsbókasafnsins.

11. gr.

Leita skal konungsstaðfestingar á sk palagskrá þessari.

Hamborg í N. Múlasýslu 28. febr. 1921.

Björg Halldórsdóttir. Halldór Stefánsson.

Samþykkt

117
15. des.

fyrir áveitufjelag Þingbúa í Húnavatnssýslu.

1. gr.

Ábúendur þeirra jarða í Þingi og Torfulækjarhreppi í A. Húnavatnssýslu, sem getið er um í annari gr., stofna með sjer fjelag er nefnist »Áveitufjelag Þingbúa«. Heimilisfang þess er að Þingeyrum, og varnarþing þess að Sveinsstöðum í Húnavatnssýslu.

2. gr.

Tilgangur fjelagsins er að koma á og starfrækja áveitu úr Vatnsdalsá yfir engjalönd á eylendinu í Þingi. Fjelagsmenn eru þeir, sem hafa jörð eða jarðarpart til ábúðar á áveituvæðinu. Jarðir þær, sem koma til greina, eru þessar:

117
15. des.

Hnausar í Sveinsstaðahreppi.
Bjarnastaðir í Sveinsstaðahreppi.
Öxl í Sveinsstaðahreppi.
Steinnes í Sveinsstaðahreppi.
Þingeyrar í Sveinsstaðahreppi.

Brekukot í Sveinsstaðahreppi.
Brekka í Sveinsstaðahreppi.
Akur í Torfulækjarhreppi.
Kringla í Torfulækjarhreppi.
Sinnastaðir í Torfulækjarhreppi.

Komi það í ljós fyr eða síðar, að fleiri jarðir geti notið áveitunnar, breytist tala fjelagsmanna samkvæmt því.

3. gr.

Áveituna skal þannig gera, að stífla er sett í austari Skriðuvatnsskísl skamt frá norðurenda á Skriðuvatnshólma, svo að sama vatnshæð geti fengist úr kvíslinni um lækjardrag það, sem liggur norður í syðri Hnausatjörn og hæð vatnsins er um suðurenda á Skriðuvatnshólma. Framrás fæst þannig úr kvíslinni um Hnausatjarnir yfir engin. — Stíflur skal gera í farvegi þá á svæðinu, sem leiða vatn af því, og þær fyrirhleðslur eða garða, sem nauðsynlegir eru, til þess að hægt sje að halda vatni í hæfilegri dýpt um engin, svo og fyrirhleðslur sunnan við Hnausatjörn, til þess að varna flóðum, ef þau koma í ána á óhentugum tíma. Alt þetta sje framkvæmt samkvæmt mælingum, sem Búnaðarfjelag Íslands afgreiðir.

4. gr.

Lögmætir fjelagsfundir hafa æðsta vald í öllum málum fjelagsins innan þeirra takmarka, sem sett eru með landslögum og með samþykkt þessari. Til fjelagsfunda skal stjórnin boða á sama hátt og boðað er til lögmætra sveitafunda.

5. gr.

Formaður stjórnar fjelagsfundum. Hann sker úr öllu, er snertir lögmæti fundanna, meðferð málanna á fundunum og atkvæðagreiðslur, sem þó skulu fara fram skriflega ef einhver fundarmanna krefst þess.

6. gr.

Í sjerstaka gerðabók skal rita allar fundarályktanir, og stutta skýrslu um annað, er gerist á fundinum. Fundargerðir skulu lesnar upp og bornar undir atkvæðl, og undirskrifa þær stjórnendur fjelagsins, sem viðstaddir eru, svo og aðrir fundarmenn. Fundarskýrslur þessar skulu vera full sönnun þess, sem gerist á fundinum.

7. gr.

Fjelagsmenn hafa jafnan atkvæðisrjett á fjelagsfundum, þar sem samþykkt þessi ákveður eigi á annan veg. Þó verða eigi gerðar breytingar á samþykkt þessari, nema $\frac{3}{4}$ fundarmanna á lögmætum fjelagsfundi greiði atkvæði með þeim, og öðlist breytingarnar staðfestingu stjórnarráðsins.

8. gr.

Stjórn fjelagsins skal skipuð 3 — þrem — mönnum, formanni, ritara og gjaldkera, sem kosnir skulu til 3. ára í senn. Skal einn stjórnenda ganga úr stjórninni á hverju ári, og ræður hlutkesti hver gengur úr fyrstu tvö árin. Skyldir eru fjelagsmenn að taka endurkosningu, ef þeir aðeins hafa setið 3 ár í stjórn samfleytt. Varastjórn skal kjósa á sama hátt. Formaður heldur aðalreikninga fjelagsins, en gjaldkeri annast innheimtu og greiðslu eftir ávísun formanns.

9. gr.

Stjórnin ræður öllum fjelagsmálum milli fjunda með takmörkum þeim, sem leiða af landslögum og samþykkt þessari. Hún getur skuldbundið fjelagið og eignir þess með ályktunum sínum og samningum, þar á meðal veðsett eignir fjelagsins. Undirskrift allra stjórnenda sameining, er skuldbindandi fyrir fjelagið gagnvart öðrum.

117
15. des.

10. gr.

Stjórnarfundur skal halda hvenær, sem einhver stjórnandi telur þess þörf, og kemur stjórnin sjer saman um hvernig til þeirra skuli boða. Formaður stýrir fundum. Ræður þar afl atkvæða og hefir fundarstjóri atkvæðisrjett. Engin ákvörðun er gild nema samþykkt sje með atkvæðum tveggja stjórnenda, eða varastjórnenda í forföllum þeirra. Það, sem gerist á stjórnarfundum, skal rita í gerðabók fjelagsins og ritar stjórnin undir.

11. gr.

Aðalfundur fjelagsins skal halda fyrir miðjan febrúar ár hvert. Þar skulu þessi mál tekin fyrir auk annara, er fyrir kunna að koma.

1. Stjórn fjelagsins skýrir frá hag þess og framkvæmdum á síðastliðnu starfsári.
2. Endurskoðaðir reikningar fjelagsins fyrir hið liðna ár lagðir fram ásamt athugasemdum endurskoðenda, og svörum stjórnarinnar og tillögum til úrskurðar frá endurskoðendum. Reikningarnir skulu svo úrskurðaðir á fundinum, nema úrskurði sje frestað sökum vantandi upplýsinga, en þó má eigi fresta úrskurði lengur en til næsta aðalfundar.
3. Lögð fram áætlun frá fjelagsstjórninni um tekjur og gjöld á hinu nýbyrjaða ári, hún rædd og samþykkt með þeim breytingum, sem fundurinn kann að gera á henni.
4. Kosinn einn maður í stjórn og annar í varastjórn.
5. Kosnir tveir endurskoðendur fjelagsreikninganna.

12. gr.

Áveitufjelagsstjórnin annast lántöku fyrir fjelagsins hönd, til þess að koma fyrir tækinu í framkvæmd. Vilji hvorki eigendur nje ábúendur einhverra engjalanda, er áveitunnar njóta, taka þátt í sameiginlegum kostnaði, er af henni leiðir, krefst fjelagsstjórnin, að eignarnám fari fram á löndum þessum samkvæmt 18. gr. vatnsveitingalaganna frá 22. nóv. 1913, eftir löglegan undirbúning samkvæmt greindum lögum.

13. gr.

Áður en byrjað er á verkinu, skal skifta niður væntanlegum kostnaði í ákveðnar hlutdeildir. Kostnaði við stíflu í Skriðuvaðskvísl og aðrar aðgerðir, er varðar alt áveitusvæðið, skiftist eftir stærð engjalandis hverrar jarðar innan áveitusvæðisins. Kostnaður við stíflur í síki og kíla, flóðgarðar og aðrar aðgerðir fyrir nokkurn hluta svæðisins, skiftist í ákveðnar hlutdeildir á sama hátt, nema hvað þar er einungis tekið til greina engjalönd þau, sem hafa þein not af hverju mannvirki fyrir sig. Sömu reglu skal fylgja þegar gerðir verða framræsluskurðir. Matsmenn þeir, sem getið er um í 18. gr. fyrnefndra vatnsveitulaga, úrskurða hvort kostnaði er rjettmætt skift niður, en þeir hafi tillögur frá Búnaðarfjelagi Íslands við að styðjast. Öllum áveitubændum er gefinn kostur á, að kynna sjer tillögur um niðurjöfnunina áður en matsgerðinni er lokið, og bera fram athugasemdir sínar, ef nokkrar eru, svo matsmönnum sjeu þær kunnar.

117

15. des.

Að lokinni niðurfjöfnun kostnaðar og öðrum undirbúningi undir framkvæmd aðalverksins, skal ákveðið á fjelagsfundi hvenær eigi að framkvæma það. Atkvæðisrjettur manna fer í því í rjettri tiltölu við kostnaðarhlutdeild þeirra. Ráða þar úrslitum eigendur $\frac{3}{4}$ af sameiginlegum kostnaði. Svo er og síðar þegar um meiri háttar fjárútlát er að ræða.

15. gr.

Stjórn áveitufjelagsins ræður umsjónarmann með áveitunni þegar verkinu er lokið. Hefir hann alla umsjón með vatnsleiðslunni á og af engjunum, og með viðhaldi mannvirkja áveitunnar. Skal hann þó í aðaldráttum haga áveitunni svo sem aðalfundur ákveður á hverju ári.

16. gr.

Enginn má án vitundar og samþykkis umsjónarmanns, raska á nokkurn hátt mannvirkjum þeim, er teljast til áveitunnar, svo það hafi áhrif á renslu eða stöðu vatnsins.

17. gr.

Sjerhver búandi er skyldur til að leggja til vinnu umsjónarmanni til liðsinnis við rekstur áveitunnar, hvenær sem hann æskir þess. Skal full borgun reiknast fyrir, er telst til árlegs reksturskostnaðar við áveituna.

18. gr.

Viðhald áveitunnar annast umsjónarmaðurinn þannig, að hann lætur tafarlaust gera við allar smærri bilanir, og við þær bilanir, er að hans áliti eigi þola bið, en til meiri háttar aðgerða skal hann leita samþykkis áveitufjelagsstjórnarinnar, ef tími vinst til.

19. gr.

Kaup umsjónarmanns og allur kostnaður, sem leiðir af umsjón og viðhaldi áveitunnar, greiðist úr sjóði fjelagsins. Launakjör umsjónarmanns og ráðningstími, uppsagnarfrestur og annað, er hjer að litur, skal ákveðið í ráðningarsamningi, er fjelagsstjórnin gerir við hann.

20. gr.

Stjórn áveitufjelagsins skal fyrir 1. okt. ár hvert gera áætlun um viðhalds og umsjónarkostnað áveitunnar yfirstandandi ár. Við samning áætlunar þessarar skal fara eftir hve mikill kostnaður heflr orðið það, sem af er ársins, og áætla þau gjöld, sem vænta má að falli á það, sem eftir er ársins. Heimilt er og að taka á áætlun tekjuhalla, sem kann að hafa orðið á síðasta ársreikningi. Kostnaði öllum eins og hann verður talinn á áætluninni, jafnar fjelagsstjórnin niður á sama hátt og aðalkostnaðinum. Skal fjelagsstjórnin gera skrá yfir gjöld þessi, svo og yfir aðrar útborganir, sem hverjum einstökum ber að greiða eftir hlutdeild hans í áveitukostnaðinum. Eftir gjaldskrá þessari skal fjelagsstjórnin innheimta gjöldin í heild sinni hjá áveitubændum fyrir 1. nóvember. Reikningsár fjelagsins er almanaksárið.

21. gr.

Nú þykir ráðlegt eða nauðsynlegt að slíta fjelaginu og fer þá um tillögur þar að lútandi, sem um tillögur til breytinga á samþykkt þessari.

22. gr.

Brot á samþykkt þessari varðar sektum 1—200 kr. og renna sektir í sjóð áveitufjelagsins. 117
15. des.

23. gr.

Með brot gegn samþykkt þessari skal fara sem almenn lögreglumál.

Samþykkt þessi, sem er gjörð og samþykkt samkvæmt lögum um vatnsveitingar 22. nóvember 1913, staðfestist hjermeð til að öðlast gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 15. desember 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Reglur

um

hlutafjelagaskrár og samvinnufjelaga.

118
27. des.

1. Almenn ákvæði.

1. gr.

Í hverju lögsagnarumdæmi landins skal vera ská yfir hlutafjelög og samvinnufjelög. Hún skiftist í 2 deildir: A-deild og B-deild. Í A-deild skal skrá hlutafjelög og í B-deild samvinnufjelög. Atvinnumálaráðherra lögildir skrárnar, en lögreglustjóri heldur þær (sbr. lög um samvinnufjelög nr. 36, 27. Júní 1921, 10. gr. og lög um hlutafjelög nr. 77 s. d. 11. gr.).

2. gr.

Hverja skrá skal merkja með rómverskri tölu (I. II. III. o. s. frv.) og taka til notkunar eftir því sem hver þeirra verður útskrifuð. Skal tölusetja hverja opnu í hverri skrá á blaðsíðunni til vinstri handar ofanmáls, og í áframhaldandi sömu röð fyrir báðar deildir. Skrá hefir t. d. 100 opnur. Þar af tekur A-deild yfir 50 opnur og B-deild yfir aðrar 50.

Hvert fjelag skal hafa sína opnu í skránni. Nafn fjelagsins skal skrá á blaðsíðuna til vinstri handar ofanmáls. Á tilsvareandi stað á blaðsíðunni til hægri handar skal þess geta, í hvaða hreppi fjelagið hefir lögheimili, ef lögsagnarumdæmið er ekki kaupstaður. Um útibú sjá 4. gr.

Nú þrýtur opnu, og skal þá flytja fjelagið á aðra opnu í sömu skrá, meðan til vinst, en síðan í aðra skrá. Þegar fjelag er þannig flutt, þá skal geta þess neðanmáls á þeirri opnu, sem fjelagið er flutt frá, á hvaða opnu það er flutt, ef það er flutt á aðra

118 opnu í sömu skrá, en í hvaða skrá og á hvaða opnu í henni, ef fjelag er flutt úr einni skrá
27. des. í aðra. Ennfremur skal geta þess efst til vinstri handar á þeirri opnu, sem fjelag er flutt
til, hvaðan (af hvaða opnu, og ef flutt er úr einni skrá í aðra úr hvaða skrá) það er flutt.

Registur, sameiginlegt fyrir báðar deildir, skal halda í hverju lögsagnarumdæmi yfir
öll fjelög skrásett þar. Skal rita fjelögin í það eftir stafrófsröð, t. d. »Kveldúlfur h. f.« og
»Kaupfjellag Þingeyinga« í »K«, »Þorsteinn Einarson & Co.« í »P«, Samband íslenskra sam-
vinnufjelaga« í »S« o. s. frv. Skal þar vísa til þeirrar skrár og opnu, þar sem fjelagið
er skráð.

Dæmi: H. f. Kveldúlfur er fyrst skráð í skrá I. á 4. opnu, síðan flutt á 136. opnu
í sömu skrá og loks á 139. opnu í skrá III. Þá segir neðanmáls á 4. opnu í skrá I: »Flutt
til 136. opnu«, í 136. opnu segir ofanmáls: »Flutt frá 4. opnu«, og neðanmáls: »Flutt til
III. 139. opnu«. Þar segir loks ofanmáls: Flutt frá I. 136. opnu. Í registrinu stendur:
»Kveldúlfur h. f. I. 4, 136, III. 139«.

3. gr.

Tilkynningar skal skrásetja jafnskjótt, sem þær koma á skrifstofu lögreglustjóra og
í þeirri röð sem þær berast að í, enda skal töluþetta þær eftir þeirri röð, t. d. $\frac{2}{1922}$ (= 2. til-
kynning á árinu 1922).

Rita skal á hverja tilkynningu:

1. Hvenær henni var veitt viðtaka á skrifstofu lögreglustjóra (ártal, dagur, klukku-
stund).
2. Hvar hún hefir verið skráð, t. d. í I. 8 (=skrá I. 8. opnu).
3. Tölu hennar, sbr. 1. málsg.

Tilkynningar allar ásamt fylgiskjöllum skal geyma vandlega í skjalasafni lögreglu-
stjóra, svo að auðvelt sje að afla sjer vitneskju úr þeim um fjelög um óskráð atriði, og
sannprófa, hvenær sem þörf gerist, hvort rjett hafi verið ritað í skrárnar samkvæmt til-
kynningu.

Nú er fjelagi slitið, og skal þá afhenda tilkynningar og fylgiskjöl á Þjóðskjalasafnið
þegar ár er liðið frá fjelagsslitum.

4. gr.

Útibúa allra, hvort sem þau eru í sama lögsagnarumdæmi sem fjelagið sjálft eða ekki,
skal geta, svo og í hvaða hreppi þau eru, ofanmáls í opnu fjelagsins til hægri handar.

Ef útibú er stofnað samtímis og með heimili í sama lögsagnarumdæmi sem fjelagið
sjálft, þá er það tilkynt og skráð ásamt fjelaginu, enda er þá ekki tekið sjerstakt gjald fyrir
skrásetningu útibúsins, heldur einungis fyrir skrásetningu fjelagsins. En ef útibú er síðar sett
í sama lögsagnarumdæmi, sem fjelagið hefir áður verið skrásett í, þá skal tilkynna þar úti-
búið og taka lögmælt gjald fyrir skrásetningu útibúsins.

Ef útibú er sett í lögsagnarumdæmi, þar sem fjelag hefir ekki verið áður skráð, þá
skal tilkynna fjelagið þar og skrásetja, ásamt útibúi, og taka gjald sem í 1. málsl. 2. málsg.
segir. Ef fleiri útibú eru þar síðar sett, fer eftir 2. málsl. sömu málsg. Breytingar á því,
sem tilkynt hefir verið, skal og tilkynna og skrásetja í lögsagnarumdæmi, þar sem útibúið er
(sbr. svfl. 12. og 13. gr. sbr. 41. gr. og hfl. 13. og 14. gr. sbr. 60. gr.).

5. gr.

Ef fjelag á heimili víðar en í einum hreppi í sama lögsagnarumdæmi, skal geta þess

ofanmáls til hægri handar í opnu þess í skránni, t. d. heimili bæði í Keflavíkurbreppi og 118
Garðahreppi. 27. des.

Nú á fjelag heimilisfang í fleirum lögsagnarumdæmum, og skal þá tilkynna það og skrá í þeim báðum (öllum), enda skal taka fult gjald fyrir skráninguna á báðum (öllum) stöðum. Í hverju lögsagnarumdæmi skal geta þess í athugasemd, að fjelagið hafi, og hvar það hafi, víðar heimili.

Ef fjelag (útibú) skiftir um heimilisfang innan sama lögsagnarumdæmis, þá þarf ekki að tilkynna það, en geta skal þess í athugasemd í opnu fjelagsins (útibúsins), þegar lögreglustjóri hefir fengið vitneskju um breytinguna.

Nú flytst fjelag í annað lögsagnarumdæmi, þá skal geta þess ofanmáls í opnu fjelagsins, er það hefir síðasta fengið þar í skrá, til vinstri handar, eins og fjelagsslita, enda skal þá skrá fjelagið ásamt öllu, sem áður hefir verið um það skráð, fyrir lögmælt gjald í lögsagnarumdæmi, þar sem það hefir tekið sjer heimilisfang, og þar skulu tilkynningar og öll fylgiskjöl með þeim geymð (sbr. svfl. 13. gr. og hfl. 14. gr.).

6. gr.

Tilkynna skal til skrásetningar breytingar á samþykktum fjelags og öðru, sem tilkynt hefir verið, t. d. breytingar á stjórn fjelags, hvernig undirskriftum sje hagað o. s. frv. Ennfremur þarf að tilkynna og skrá viðauka við það, sem fyrr hefir verið tilkynt, ef viðaukinn er einhvers þess efnis, sem tilkynna hefði átt, ef svo hefði verið ástatt í upphafi, t. d. stofnun útibús, prókúru-umboð. Sönnun skal fylgja fyrir lögmæti breytingar eða viðauka, svo sem eftirrit úr gerðabók aðalfundar eða stjórnar fjelags eftir því sem á stendur (sbr. svfl. 13. gr. og hfl. 14. gr.).

II. Sjerákvæði um hlutafjelög.

7. gr.

Öll fjelög, sem lög um hlutafjelög nr. 77, 27. júní 1921, taka yfir, skal tilkynna og skrá. Því skal skrásetja:

1. Öll innlend hlutafjelög.

- a. Ef fjelagið er stofnað fyrir 1. jan. 1922, þá skal tilkynna það til skrásetningar fyrir 1. júlí 1922, elnig í öðru lögsagnarumdæmi þar, sem útibú þess er.
- b. Fjelög stofnuð eftir 1. jan. 1922 skal tilkynna til skrásetningar á mánaðarfresti eftir að það hefir verið löglega stofnað (hfl. 10. og 59. gr.).

2. Erlend fjelög, sem starfa hjer fyrir 1. jan. 1922 og ætla að halda áfram starfsemi hjer, skulu tilkynna sig til skrásetningar sem í 1. a. segir. Önnur erlend fjelög verða að gera það áður en þau taka hjer til starfa (hfl. 46. og 59. gr.).

8. gr.

Hlutafjelög skal skrásetja samkvæmt sýnishorninu af A-deild fjelagaskrárinnar.

Hver opna í A-deild skrárinnar er í 22 dálkum. Um hvern þeirra athugast hjer að því er þörf þykir:

Í 1. dálk skal setja skrásetningardag tilkynningar, því að á þeim degi veltur það, hvenær fjelag má byrja starfsemi sína, heimild til að gefa út hlutabréf og vinning rjettinda á hendur öðrum mönnum (sbr. hfl. 10., 22., 46. og 59. gr.). Í þessum dálki skal og standa birtingardagur tilkynningar í Lögbirtingablaði, og er áriðandi, að þess sje gætt að setja hann vegna fyrirmælanna í 17. gr. hfl.

Tilgang fjelags skal greina stuttlega, t. d. verslun, bóksala, umboðsverslun, heildverslun, siglingar, sjávarútgerð o. s. frv.

118

27. des. verði um vilst.

Í 4. og 5. dálki skal greina stofnendur og stjórnendur o. fl. svo glögt, að ekki í 6. dálki er einungis sagt, hver eða hverir, einir eða að eins með öðrum, riti firmað. Sýnishorn undirskriftanna allra á að fylgja tilkynningu, en verður ekki tekið í skrána. Þar á móti skal birta eftirrit af sýnishorni þessu með auglýsingunni um fjelagið í Lögbirtingablaðinu.

Undirskriftarsýnishorn prókúrista er ekki heldur tekið í 7. dalk, en auglýsa skal það sem önnur undirskriftarsýnishorn.

Í 12. dalki greinir, hvort nokkrum hlutum fylgi sjerrettindi og þá hver, t. d. að sumum hlutum fylgi rjettur til arðs framar öðrum (svo sem 5% forgangsarðhlutir), að sumum hlutum fylgir forgangsrrjettur til að taka nýja hluti í fjelaginu, ef hlutafje verði aukið o. s. frv. Ber þá að greina, hvaða hlutum sjerrettindin fylgi, t. d. nr. 1—10, öllum 500 króna hlutum o. s. frv.

Í 13. dalki er við það átt, ef einhverjum hlutum fylgir sú kvöð, að eigandi þeirra verði að sæta því, að aðrir leysi til sín hluti hans, t. d. stofnendur eða stjórn fjelagsins. Að öðru má vísa til aths. við 12. dalk.

Í 14. dalki segir um hömlur á meðferð hlutabryjefa, t. d. bann við framsali, veðsetningu eða öðrum eigandaskiftum, forkaupsrrjettur stjórna eða annara o. s. frv. Sbr. annars við aths. 12. dálks.

Í 17. dalki skal segja, hver útibúi stýri og geti að því leyti bundið firmað. Sýnishorn af undirskrift útibússtjóra skal fylgja tilkynningu, og skal auglýsa það í Lögbirtingablaðinu, eins og önnur slík sýnishorn.

Í 18. dalki kemur sjerstaklega um umboð fyrir erlend fjelög. Þar skal fylgja sýnishorn undirskriftar þess eða þeirra, sem skuldbinda firmað hjer með undirskrift sinni. Og eru þau sýnishorn auglýst sem fyrr segir. Skráning þessara fjelaga fer eftir meðfylgjandi fyrirmynd. Sýnishorn af undirskriftum þeirra, sem erlendis rita firmað, þarf þó ekki að fylgja.

Í 19. dalk koma athugasemdir, sem ekki er sjerstakur dalkur ætlaður, en þykir þó ástæða til að taka í skrána, um það er beðið eða það er lögboðið, eins og skráning málsúrslita eftir hfl. 37. gr., tryggingarupphæð erlends fjelags samkvæmt hfl. 46. gr. 4. tölul.

Í 20. dalki skal lögreglustjóri draga saman efni hvernar tilkynningar, stutt, en glögt, og auglýsir hann það svo, ásamt undirskrifta-sýnishornunum, í Lögbirtingablaðinu.

Í 22. dalki segir stuttlega um aðalniðurstöðu fjelagsreikninganna ár hvert, svo sem eignir alls og skuldir alls, varasjóð, hreinan arð eða hreint tap um árið. En ekki skal það auglýsa nje gjald taka fyrir skráninguna.

9. gr.

Breytingar og viðauka (sbr. 6. gr.) skal skrá í viðeigandi dálka. Ef fjelag leggur niður tilkynta atvinnu eða bætir við sig atvinnu eða starfsgrein, skal skrá það í 3. dalk. Stjórnarbreytingar, þar á meðal ef skilaneind eða skiftarjettur tekur við meðferð fjelags, skal skrá í 5. dalk, og þar með geta þess, hvernig stjórn eða skilaneind ritar firmað, í 6. dalki. Breyting á prókúru-umboði kemur í 7. dalk. Aukning hlutafjár kemur í 8. dalk. Ef þá koma t. d. forgangshlutir, kemur það í 12. dalk o. s. frv. Í 19. dalk koma breytingar eða viðaukar við það, sem þar hefir verið skráð. Í 20. dalk kemur efni hvernar tilkynningar, sem svo skal auglýsa, eins og fyrr segir. Félagsslita skal geta ofanmáls til vinstri handar og í 20. dalki og auglýsa þau í Lögbirtingablaði.

III. Sjerðkvæði um samvinnufjelög og samvinnusambönd.

10. gr.

Öll fjelög, sem teljast til samvinnufjelaga samkvæmt 1.—3. gr. laga um samvinnufjelög nr. 36., 27. júní 1921, svo og samvinnusambönd samkvæmt 28. gr. sömu laga, skulu tilkynna sig til skrásetningar,

Greint er milli:

118

1. Fjelaga, stofnaðra fyrir 15. júlí 1921. Skulu þau tilkynna sig innan mánaðar frá fyrsta aðalfundi, sem tækifæri hefir haft til að breyta samþykktum þess í það horf, sem lög um samvinnufjelög mæla. Um útibú fer eftir 4. gr.
2. Fjelaga, stofnaðra eftir 15. júlí 1921. Þau tilkynna sig til skrásetningar á mánaðar-fresti eftir að þau voru stofnuð (svfl. 11. sbr. 42. gr.).

11. gr.

Samvinnufjelög og samvinnusambönd skal skrásetja samkvæmt sýnishorninu af Bdeild fjelagsskrárinnar. Um einstaka dálka athugast.

1.—3. dálkur svarar að öllu leyti til 1.—3. dálks í A-deild. Skrásetningin hefir hjer þá þýðingu meðal annars, að fyrr öðlast fjelagið ekki rjettindi með samningum á hendur öðr um mönnum. Auglýsingin hefir hjer að öllu sömu þýðingu sem um hlf. (svfl. 9. og 17. gr.).

4.—6. dálkur svara alveg til 5.—7. dálks í A-deild, og má vísa til 8. gr.

Í 7. dálki greinir, hvort fjelagsmenn beri sameiginlega ábyrgð á fjárreiðum fjelagsins eða ekki. Og ef samvinnusamband er, þá hvort hvert fjelag í sambandinu beri slíka ábyrgð á fjárreiðum sambandsins eða ekki (sbr. svfl. 3. gr. 2. tölul.).

Í 8. dálki er átt við inngöngueyri samkvæmt 7. gr. svfl. Ef fjelag greiðir inngöngueyri, þegar það gengur í samvinnusamband, þá skal þess geta hjer.

Í 9. dálki segir, hvort fjelag hafi innlánsdeild (sjá 26. gr. svfl.) eða með öðrum orðum, hvort fjelagið reki sparisjóðsstarfsemi eða þeirri starfsemi mjög skylda atvinnu.

Akvæði um árgjöld í varasjóð og aðra sjóði eru þýðingarmikil fyrir lánstraust fjelaganna og því er þeirra getið í 10. dálki (sbr. svfl. 24. og 25. gr.). Sömuleiðis, hvort fjelag reki verslun (11. dálkur) (sbr. svfl. 27. gr.).

12.—17. dálkur svara til 16., 17. og 19.—22. dálks og má vísa til athugasemdanna í 8. gr. Í 17. dálki kemur upphæð sjóða og innlánsfjár, auk annars.

IV. Niðurlagsákvæði.

12. gr.

Tilkynningu skal fylgja lögboðið gjald fyrir skráningu hennar (svfl. 11. gr. sbr. 41. gr., og hfl. 15. gr. sbr. 60. gr.). Auk þess getur lögreglustjóri krafist þess, að tilkynnandi greiði eða setji tryggingu fyrir greiðslu auglýsingarkostnaðar, enda ábyrgist hann greiðslu þess kostnaðar gagnvart ríkissjóði.

Ef menn herma visir vitendur eða af stórfeldu gáleysi rangt frá í tilkynningum til fjelagaskrár eða vanrækja slíkar tilkynningar, þá varðar það refsingu, sektum eða fangelsi, nema þyngri refsins liggi við að öðrum lögum (svfl. 39. gr., hfl. 53.—55. gr.).

Reglur þessar eru settar samkvæmt lögum um samvinnufjelög nr. 36, 27. júní 1921, 10. gr., og lögum um hlutafjelög, nr. 77 s. d., 11. gr.

Atvinnu- og samgöugumáladeild stjórnarráðsins, 27. des. 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Slitið með skiftalokum $\frac{1}{7}$ 1925.

[illegible]

og samvinnufjelög. deild

Seltjarnarnesshreppur. Útibú Reykjavík.

Flutt til Garðahrepps $\frac{1}{1}$ 1924. Útibú lagt niður $\frac{7}{1}$ 1924.

12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
Sjerrettindi hluta	Lausn á hlutum	Hömlur á meðferð hluta	Atkvæðisrjettur	Fundaboðun	Útibú	Umboð fyrir erlend fjelög	Aths.	Efni tilkynningar	Númer tilkynningar	Aðal- niðurstaða reikninga
10 hlutir stofnenda 5% forgangsarð	Nei	Bannað framsal til handhafa	Hver hlutur 1 atkv.	Í Lögb. blaði	Í Rvík Fr.kv.stj. & prókúristi Leifur Pálsson Rvík			Jón Jónsson skipstj. Rvík, Álfur Þórðarson og Eiríkur Pálsson brm.flm. Rvík tilkynna stofnun h/f »Þórðar Kakala«. Heimili í Seltjarnarnesshr. útibú Rvík. Stofnendur, auk tilkynneuda, Egill Jónsson skipstjóri Rvík og Grímur Þórðarson útg.m. Nesi. Samp. dags. $\frac{9}{7}$ 1921. Atvinna fiskveiðar og fiskverslun. 2 stjórnendur rita firmað saman. Framkv.stj. & prókúristi Grímur Jónsson. Hlutfaje 200.000 kr., 5000 kr. hlutir hljóðandi á nafn. Hlutfjársöfnun lokið. 50% greitt, hitt kræft eftir ákv. stjórnar. 10 stofnenda hlutir eru 5% forgangsarðhlutir. Lausnarskylda á hlutum engin. Framsal hluta til handhafa bannað. 1 atkv. hver hlutur. Fundarboðun í Lögb.bl.	112/1922	
11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
Nei	Nei	sama bann	sama sem fyrr		Lagt niður			Breyting $\frac{7}{1}$ 1923 á samþykktum: hlutfaje aukið 150.000 kr., 5000 kr. hlutir. Útibú lagt niður. Söfnun lokið. Engir forgangshlutir, annað óbreytt. Álfur Þórðarson úr stjórn. Bergur Þórisson skipstjóri í Rvík í staðinn.	3/1923	$\frac{31}{12}$ 1922: Tap á árinu 75.000 kr. Eignirengar nema 125 kr. óeyddar af hlutfaje.
								Skiftarjettur Gullbr.- og Kjósarsýslu tilkynnir $\frac{2}{1}$ gjaldprotaskifti byrjuð.	8/1924	$\frac{31}{12}$ 1923. Eignir hús 50.000 kr. Skuldir 100.000 kr. Hlutfaje eytt.
								$\frac{1}{7}$ 1924. Skiftum lokið. Fjelagi slitið.		

Skrá yfir hlutafjelög

B.

120

Kaupfjelað Grímseyjar.

1		2	3	4	5	6	7	8
Hvenær		Dagsetning samb.	Tilgangur	Stjórn. Framkvæmdar- stjóri	Firmað- rita	Prokura	Hvernig er skulda- ábyrgð	Inn- göngu- eyrir
skrásett	birt							
² / ₂ 1922	³⁰ / ₂ 1922	²⁸ / ₁ 1922	Vörkaup handa fjelags- mönnum. Verslun	Jakob Jónsson hrepp- stjóri í Bæ formað- ur, Ólafur Þórðarson bóndi í Görðum og og Torfi Stefánsson lausamaður s. st. Framkvæmdarstjóri Árni Jakobsson Görðum.	Stjórn- endur 2 saman	Framkv- stj. hefir prokuru- umboð	Fjelags- menn ábyrgjast allir fyrir einn og einn fyrir alla	25 kr. af hverj- um
¹⁷ / ₂ 1923	²⁰ / ₂ 1923			³¹ / ₁₂ 1923. Í stjórn kom Helgi Helgason oddviti á Mel fyrir Torfa Stefánsson.				

og samvinnufélög. deild.

Grimseyjarhreppur.

120

9	10	11	12	13	14	15	16	17
Innlánsdeild	Árgjald í sjóði	Borgarbrjef	Funda- boðun	Útibú	Aths.	Efni tilkynningar	Numer tilk.	Aðalnið- urstaða reikninga
Já	2% af viðskifta- veltu í varasjóð, 3% af verði inn- kaupsvöru í stofn- sjóð	Já	Fundar- boð skrif- legt bor- ið um hreppinn	Ekkert		Jakob Jónsson hreppstj. í Bæ, Ólafur Þórðarson bóndi í Görð- um og Torfi Stefánsson s. st. tilkynna Kaupfjélag Grimsey- inga. Samþykkt 28/1 1922. Til- gangur fjel. vörukaup handa fjelagsmönnum og verslun með verslunarleyfi. 2 stjórnendur saman rita firmað. Framkvæmd- arstjóri og prokuristi er Árni Jakobsson Görðum. Fjelagar ábyrgjast allir fyrir einn og einn fyrir alla skuldir fjelags- ins. Inngöngueyrir er 25 kr. Fjelagið hefur innlánsdeild. Árgjald í varasjóð 2% af við- skiftaveltu, í stofnsjóð 3% af verði innkeyptrar vöru. Fund- ir boðaðir með brjefi bornu um hreppinn.	15/1922	
						Tilkynt 17/2 1923: Helgi Helga- son oddviti á Mel kom í stjórn fyrir Torfa Stefánsson.		31/12 1923: Fjelagið á 500 kr. í varasjóði, 300 kr. í stofnsjóði. Í innláns- deild 4000 kr.

121
28. des.

Reglugjörð

um

skifting starfa milli bæjarlæknis og hjeraðslæknis í Reykjavíkurhjerði.

1. gr.

Bæjarlæknir skal leysa af hendi þá almennu kvöð, sem á hjeraðslæknum hvílir, að gegna sjúklingum hvenær sem þörf krefur.

Hann skal annast öll þau störf, sem hjeraðslækni eru ætluð:

1. Í þeim lögum og reglum, sem sett eru því til varnar, að næmir sjúkdómar berist til landsins
2. Í þeim lögum og reglum, sem sett eru um varnir gegn berklaveiki.
3. Í þeim lögum og reglum, sem gilda um bólusetningar.

Hann skal og hafa eftirlit með því, að öll þau fyrirmæli sjeu haldin, sem sett eru um hreinlæti og heilbrigði í öllum skólum í Reykjavíkurhjerði. Hann skal þar að auki skyldur að gerast skólalæknir í þeim skólum í hjerðinu, sem eingöngu eru kostaðir af ríkinu, öðrum en Háskólanum og hinum almenna mentaskóla.

2. gr.

Hjeraðslæknir skal gegna öllum öðrum hjeraðslæknisstörfum, þeim sem ekki eru talin í 1. grein.

Reglugjörð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 52, 27. júní 1921, um læknaSKIPUN í Reykjavík.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 28. desember 1921.

Magnús Guðmundsson.

G. Sveinbjörnsson.

122
29. des.

Reglugjörð

um

skemtánaskatt í Reykjavík.

1. gr.

Samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóvember 1918 ákveðst hjermeð að skatt skuli greiða af skemtunum fyrir almenning, sem haldnar eru í Reykjavík og aðganga er seld að,

2. gr.

122

29. des.

Þessar skemtanir teljast skatt-skyldar og flokkast þannig:

1. flokkur.

- a. Hljómleikar og söngskemtanir.
- b. Sjónleikar, er njóta opinbers styrks.
- c. Innlendar leikfimisýningar og glímur sýndar innanhúss.
- d. Fyrirlestrar og upplestrar.
- e. Almenn samsæti, svo sem fjórðungamót og þess háttar.
- f. Kvikmynda- og skuggamyndasýningar.
- g. Kappleikar og íþróttasýningar undir beru lofti.

2. flokkur.

- a. Dansleikar.
- b. Danssýningar.
- c. Loddarasýningar.
- d. Fjölleikasýningar og sjónleikar, sem ekki teljast til 1. flokks.
- e. Aðrar almennar skemtanir, sem aðganga er seld að, en ekki eru taldar sjerstaklega.

3. gr.

Af skemtunum þeim, sem heyra undir 1. flokk skal greiða 10% af aðgöngueyri og af þeim, sem taldar eru í 2. flokki 20%.

4. gr.

Undanþegin skemtanaskatti er alþýðufræðsla stúdentafjelagsins meðan henni er haldið uppi á líkan hátt og að undanfögnu, svo og alþýðufyrirlestrar, ef aðganga að þeim er ekki seld blutfallslega dýrari, en að alþýðufræðslu stúdentafjelagsins. Ennfremur eru undanþegnar skemtanaskatti þær skemtanir, sem fjelög eða einstakir menn gangast fyrir í góðgjörðaskyni, eða til styrktar málefna til almenningsheilla.

Af innanfjelogsskemtunum, sem aðeins eru fyrir fjelaga og gesti þeirra, greiðist ekki skattur, en sannist það að utanfjelogsmenn hafi átt kost á að kaupa aðgöngumiða að slíkum skemtunum, skal það skoðað sem brot á reglugjörð þessari, og ber þá að greiða skatt af slíkri skemtun eftir 2. flokki og sekt samkvæmt 10. gr.

5. gr.

Hver sem halda vill skemtun, sem aðganga er seld að, skal að fengnu leyfi lögreglustjóra til að halda skemtunina, tilkynna borgarstjóra hvar og hvenær skemtunin skuli haldin

6. gr.

Áður en byrjað er að selja aðgöngumiða, skulu þeir taldir og stimplaðir á skrifstofu borgarstjóra. Enga aðgöngumiða má selja óstimplaða, og aðgang má heldur ekki selja án þess aðgöngumiðar sjeu afhentir, enda er seljanda ekki heimilt að taka aftur við aðgöngumiðum, nema hann greiði fult andvirði þeirra.

Um leið og aðgöngumiðar eru stimplaðir, skal færa í þar til gjörða bók tölu þeirra og verð, og reikna út upphæð skemtanaskattsins. Seljist ekki allir aðgöngumiðarnir, skal afgangur þeirra afhentur á skrifstofu borgarstjóra og dregst þá frá skattur af þeim aðgöngu-

122 miðum, sem óseldir eru. A hvern aðgöngumiða skal prentað verð hans og upphæð skemtana-
29. des. skattsins.

Um trygging og fyrirkomulag skattgreiðslu frá kvikmyndahúsum og öðrum skemtunum, sem reknar eru sem föst atvinna, getur borgarstjóri sett önnur ákvæði, er sjeu jafn trygg þessu, fyrir því að skatturinn verði talinn rjett fram.

7. gr.

Borgarstjóri annast innheimtu skattsins.

8. gr.

Gjaldldagi skemtanaskatts er næsti virkur dagur eftir að skemtun er haldin.

9. gr.

Skemtanaskattur rennur í bæjarsjóð og skal honum varið til barna- og gamalmennahæla, nema fyrsta árið. Það ár skal honum varið til þess að koma upp skýli fyrir verkamenn við höfnina.

10. gr.

Brot á reglugjörð þessari varða sektum, 100 kr. til 1000 kr. Sje brotinu þannig háttað, að dregið hafi verið undan að greiða skemtanaskatt, skal sektin ákveðin sem svarar minst fjórföldum þeim skatti, er undan var dreginn, þó aldrei yfir 1000 krónur fyrir hverja einstaka skemtun.

Mál, sem rísa út af brotum á reglugjörðinni, skal farið með sem opinber lögreglumál.

Reglugjörð þessi, sem bæjarstjórnin í Reykjavík hefir samþykkt, er hjer með staðfest samkvæmt lögum nr. 34 frá 22. nóv. 1918 til að öðlast gildi 1. janúar 1922, og birtist till eftirbreytni þeim, er hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 29. desember 1921.

Magnús Guðmundsson.

G. Sveinbjörnsson.

Reglugjörð

123
30. des.

um

verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður.

Samkvæmt lögum nr. 28, 27. júní 1921, eru hjermeð sett eftirfarandi fyrirbæli.

1. gr.

Þá er verslað er með tilbúinn áburð og meira er selt í senn eða sama manni en 200 kílógr. af hverri tegund, er seljanda skylt, um leið og áburðurinn er afhentur, að afhenda kaupanda tryggingarskjal, undirritað af báðum málsmönnum, eða umboðsmönnum þeirra, nema þeir hafi gert með sjer skriflegan samning um kaupin.

Í tryggingarskjalinu sjeu þær upplýsingar um vöruna, sem reglugjörð þessi ákveður.

Nú hefir seljandi vanrækt að gefa tryggingarskjalið, og eigi heldur skriflegur samningur um kaupin, skal þá líta svo á, að varan sje seld sem óskemd vara, og hvílir á honum sönnunarskylda um að svo sje.

Í tryggingarskjalinu skal tilgreina:

1. Nafn seljanda og kaupanda.
2. Þyngd og verð hverrar tegundar af áburðinum.
3. Nafn áburðarins, sem eigi má gefa ranga hugmynd um, hver hann sje. Bendi nafn áburðarins á, af hvaða efnum hann er tilbúinn, skal greina, ef öðrum efnum er blandað saman við. Sje köfnunarefni í lífrænum samböndum, skal tilgreina uppruna þeirra.

Sje áburðurinn blandinn sandi eða öðrum óverðmætum efnum, skal tilgreina, hve mikið er af þeim.

4. Efnasamsetning áburðarins í hundraðshlutföllum þannig:

- a. Köfnunarefni í saltþjeturssýru.
- b. Köfnunarefni í ammoníaki.
- c. Köfnunarefni í lífrænum samböndum.
- d. Köfnunarefni í cyanamídi.
- e. Fósfórsýra, vatnslaus, leysanleg í vatni.
- f. Fórphórsýra, vatnslaus, óleysanleg bæði í vatni og cítrónsýru.
- g. Kalí, leysanlegt í vatni.
- h. Kalk, (sem kolsúrt kalk).
- i. Gibbs, (vatnslaut, brennisteinssúrt kalk).

Ábyrgð sú, er seljandi tekur á sig með tryggingarbrjefinu, um lágmarksinnihald áburðarins af þeim efnum, sem nefnd eru undir stafliðunum a.—i., skal tilgreind með einni tölu svigrúmslaust.

123 Seljandi ábyrgist með undirskrift sinni, að það, sem sagt er í tryggingarskjalinu um áburðinn, sje rjett, og að áburðurinn sje hæfilega þur og mulinn og vel nothæfur.

Í verðlistum, umburðarbrjefum og auglýsingum má eigi nota önnur orðatiltæki um jurtanærandi efni áburðarins en þau, sem nefnd eru undir stafliðunum a.—i.

2. gr.

Pegar verslað er með kjarnfóður, svo sem korntegundir, olíukökur, sykurlúrgang (melasse), síld, síldarmjöl, lýsi og aðrar fóðurtegundir, sem ekki eru innlendar jarðarafurðir, og meira er selt en 300 kg. af hverri tegund, er seljandi skyldur til, á sama hátt og fyrir er mælt í 1. gr., að gefa við afhendingu vörunnar tryggingarskýrteini. Sömuleiðis gilda ákvæði 1. gr., ef enginn skriflegur samningur eða skírteini er útgefið. Á tryggingarskírteini sje tekið fram:

1. Nafn seljanda og kaupanda.
2. Þyngd og verð hverrar tegundar kjarnfóðursins.
3. Nafn kjarnfóðursins og úr hverju það er tilbúið.
4. Sje kjarnfóðrið búið til úr fleiri efnum, skal tilgreina, hver þau eru og í hvaða hlutföllum.
5. Hvort kjarnfóðrið er blandað annarlegum efnum. Sje það eigi tilgreint, verður að álíta að svo sje ekki.
6. Sje um olíukökur að ræða, skal tilgreina, hvort þær eru tilbúnar af fræi með hýði eða hýðislausu.
7. Sje um lýsi að ræða, skal ætíð gefa tryggingu fyrir, hve margir hundraðshlutar af feiti eru í því að minsta kosti.
8. Sje um lifur að ræða, skal tilgreina hvers konar lifur; ennfremur hve margir hundraðshlutar af vatni eða sjó sjeu saman við lifrína, enda sje slíkt ætíð síað frá áður en sala fer fram, að því leyti sem það getur aðgreinst án bræðslu.
9. Sje um síld að ræða, skal tilgreina veiðitímann, hve nær söltuð, hvort hún sje metin útflutningsvara, og þá í hvaða flokki. En sje hún það ekki, þá skal tilgreint hvort hún hafi verið söltuð óskemd og verið viðhaldið með nægum þekli í fullbentum og lagarheldum ílátum þar til hún er afhent, og ennfremur, hve mikill þungi síldar og salts sje í hverju íláti.
10. Sje um síldarkökur eða síldarmjöl að ræða, skal tilgreina, hvort það er unnið úr nýrri síld eða saltaðri.
11. Sje um fiskmjöl að ræða, skal tilgreina, úr hverju það er unnið, hvort heldur úr beinum eða innýflum.
12. Sje trygging gefin fyrir ákveðnum næringarefnum í kjarnfóðrinu, skal tilgreina, með einni tölu eða með ákveðnum svigrúmstölum, hve margir hundraðshlutar eru í því, þannig:

- a. Af köfnunarefniskendum efnum.
- b. Af feiti.
- c. Af sykri.
- d. Af öðrum kolvetnum, sje um þau að ræða í fódðrinu.
- e. Af meltanlegum efnum í hverjum þessara flokka.

123
30. des.

Vilji seljandi eigi gefa tryggingu fyrir einhverju í nefndum atriðum, verður hann að taka fram, að honum sje ekki um þau kunnugt.

Með undirskrift sinni ábyrgist seljandi, að það, sem sagt er um fódðrið, sje rjett, og sje enginn varnagli sleginn, verður að álíta, að fódðrið sje eigi blandað neinum efnum, er skaðleg teljast fyrir heilbrigðisástand búpenings, að það sje óskemt og vel nothæft til fódðurs.

3. gr.

Í verðlistum, umburðarbrjefum og auglýsingum um vörur þær, er reglugjörð þessi ræðir um, er bannað að segja nokkuð það, sem orðið getur til þess að gilla notagildi þeirra, fram yfir það, sem rjett er.

4. gr.

Umbúðir um vörur þær, er ræðir um í reglugjörð þessari skulu bera með sjer eða þeim á annan hátt fylgja upplýsingar um:

- a. Nafn vörunnar.
- b. Nafn verksmiðju eða seljanda.
- c. Hvert efnainnihald seljandi ábyrgist í vörunni samkvæmt tryggingarskírteini, hafi það verið gefið.

Ef fest er við umbúðirnar merki, má það ekki vera minna en 10 cm. á lengd og 5 cm. á breidd. Merkið, sem getur verið úr pappa-ljerefti, sem hægt er að skrifa á, eða trje, þarf að vera fest með sterku bandi. Sje hið fyrirskipaða eigi prentað á merkið en skrifað með venjulegri skrift, þarf að skrifa með bleki eða lit, sem eigi máist af við raka.

Ef sjálfar umbúðirnar eru merktar, eiga bókstafirnir að vera svo stórir og greinilegir, að auðvelt sje að lesa merkið og nota verður lit, er eigi máist af við raka.

Nafn vörunnar, verslunarinnar eða verksmiðjunnar, er selur eða býr til vörunnar, þarf að vera tilgreint án skammstafana.

Ef tilgreint er efnainnihald samkvæmt tryggingarskírteini má nota þessar skammstafanir:

Köfnunarefni í saltþjeturssýru	Kö. saltþ.
Köfnunarefni í ammoníaki	Kö. ammon
Köfnunarefni í lífroenum samböndum	Kö. lífr. samb.
Köfnunarefni í cyanamídi	Kö. cyam.

- 123** Fósfórsýra, vatnslaus, leysanleg í vatni Fósfs. leysanl. vatni
 30. des. Fórífórsýra, vatnslaus, leysanleg í citronsýru Fósfs. leysanl. citr.
 Fosfórsýra, vatnslaus, óleysanleg bæði í vatni og citronsýru — Fósfs. óleysanl.
 Kalí, leysanlegt í vatni Kalí, leysanl. vatni.
 Kalk Kalk.
 Vatnslaust brennisteinsúrt kalk Brsts. kalk.

Nafn kjarnfóðursins eða áburðarins og hve miklu sje gefin trygging fyrir í vörunni, má setja á aðra hliðina á seknum eða merkinu, en nafn verksmiðju eða seljanda á hina hliðina.

5. gr.

Hver kaupandi er hefir í höndum tryggingarskírteini samkvæmt 1. og 2. gr., hefir rjett til að taka sýnishorn af vörum og láta rannsaka þau á efna- rannsóknarstofu ríkisins eða öðrum löggiltum rannsóknarstofum, ef til eru eftir þeim reglum, sem hjer segir:

1. Taki kaupandi vöruna sjálfur hjá seljanda, er sýnishornið tekið áður en varan er afhent, í viðurvist seljanda og kaupanda eða umboðsmanna þeirra. Taka skal þrjú sýnishorn af hverri tegund, um þau búa og merkja eins og ákveðið er í 6. gr. Þessarar reglugjörðar og leggja með hverju þeirra blað, er á sje ritað hve nær og hvar sýnishornið er tekið, með tilvísun til tryggingar- skírteinis, samkvæmt 1. og 2. gr. Skal blaðið undirritað af hlutaðeigendum eða umboðsmönnum þeirra.

Eitt sýnishornið sendist þegar til efnarannsóknarstofunnar, ásamt tryggingarskírteininu, en seljandi og kaupandi halda sínu hvor, eða um- boðsmenn þeirra.

2. Nú annast seljandi flutning vörunnar á ákveðinn stað, áleiðis til kaup- anda, og skal þá, nema hann sanni, að öðruvísi sje um samið, sýnishornið tekið svo fljótt sem auðið er, eftir að vöurnar eru komnar á ákvörðunar- staðinn, og má eigi dragast lengur en viku, eftir að kaupanda hefir verið tilkynt að varan sje komin. Seljandi annast tilkynninguna.
3. Sje seljandi eða umboðsmaður hans viðstaddur, þegar varan er afhent, er farið eftir því, er segir í tölulið 1. Sje það eigi, skal þannig að farið: Um leið og kaupandi eða umboðsmaður hans tekur á móti vörunni, skal hann kveða til tvo menn, til þess skipaða af lögreglustjóra, að taka sýnis- horn af vörunni, og skulu þeir í öllu fylgja reglum þeim, er um getur í tölulið 1 í þessari grein, og gefa vottorð um, að reglunum hafi verið fylgt. Þess skal og getið, hvort vöurnar hafi verið í umbúðum, hve mörg ílát eða pokar sjeu af hverri tegund og úr hve mörgum af þeim sýnishornin sjeu tekin. Enn fremur skal í vottorðinu tekið fram, hvort álítast megi, að varan hafi skemst í flutningi, og þá hvernig. Stjórnarráðið gefur út eyðu- blöð fyrir vottorð þessi.

4. Sýnishorn þau, sem nú hefir verið um getið, skal taka af vörunni þannig, **123**
að þau sjeu eftir því sem unt er, meðaltal þeirrar vöru, sem um er að **30. des.**
ræða. Þó verða eigi sýnishorn af þeim hluta vörunnar, sem skemst hefir í
flutningnum eða er rakur eða í skemdum umbúðum, höfð til marks um
annað en skemdir á vörunni.
5. Sje varan í umbúðum og eigi um meira en 5 heildir (poka eða önnur
ílát) að ræða, skal taka sýnishorn af þeim öllum. Sje um meira að ræða,
skal að minsta kosti taka sýnishorn af 10. hverri heild, og aldrei af minna
en 5 af hverri tegund. Öllum sýnishornum sömu tegundar skal blanda ná-
kvæmlega saman, og af þeirri samblöndun skal taka hin umræddu 3 sýnishorn.

Efnarannsóknarstofa ríkisins og aðrar löggiltar rannsóknarstofur, ef til
eru, hafa rjett til að láta taka sýnishorn til rannsóknar af vörum þeim, er
lög þessi ræða um, hjá verksmiðjum, sem framleiða þær, og kaupmönnum og
samvinnufjelögum, er versla með þær.

6. gr.

Sýnishorn af áburðar- og fódurefnum skulu tekin, ef mögulegt er inni
í húsum eða þannig, að sýnishorn verði hvorki fyrir áhrifum af raka eða öðru,
er valdið geti efnabreytingum í vörunni eða skemdum.

Ennfremur verður að gæta eftirfarandi reglna:

1. Þegar sýnishorn eru tekin af tilbúnum áburði:
 - a. Áburður, sem seldur er í pokum.
Sýnishornið á að vera sem líkast því, sem áburðurinn er yfirleitt þegar
sýnishornið er tekið, er hægt að gjöra það með höndunum, eða með lítilli
trjereku eða öðru þurru áhaldi. Sje áburðurinn finn og mülinn, má með
þar til gerðum bor eða öðrum verkfærum stinga niður í pokann, þó eigi
skemur en niður í hann miðjann. Þessa aðferð má þó ekki hafa við
súperfosfat eða annan áburð þar sem fósfórsýran er gjörð auðleyst
með sýrum.
 - b. Áburður, sem seldur er án umbúða.
Sýnishorn skulu tekin á víð og dreif úr áburðarhaugunum og þeim síðan
blandað saman svo að meðalsýnishorn fáiist. Sje um heilan skipsfarm að
ræða, ber að taka sýnishorn smátt og smátt meðan á uppskipuninni
stendur. Sýnishornin skal þegar láta í glös og loka þeim jafnóðum. Ef
uppskipunin stendur yfir í fleiri daga verður að innsigla glösin daglega
(jafnóðum og þau eru fylt). Að síðustu er öllu blandað saman, og eitt
eða fleiri sýnishorn tekið, sem eru þá meðalsýnishorn af áburðinum.
2. Sýnishorn af fódurefnum:
 - a. Af olíu eða síldarkökusendingu, sem vegur 300 kg. eða þar yfir, er tekið
á víð og dreif minst 12 kökur, sje um minna að ræða, skal tekin 10.
hver kaka. Kökurnar eru brotnar eftir rjettþyrndum krossi í fjóra hluti

123

30. des.

og einn hluti af hverri köku tekinn frá, þetta er síðan mulið á hreinum og þurrum stað. Sjeu kökurnar ekki heilar en í stærri og minni brotum er tekið á við og dreif um 2% af vörunni, þó ekki minna en 5 kg. og það síðan mulið í sundur.

- b. Við möluð fóðurefni má fylgja sömu reglu við töku sýnishorna og við tilbúinn áburð a. og b.

Þegar búið er að taka öll sýnishorn er öllum samskonar sýnishornum hrært vandlega saman á þurrum stað annaðhvort meðhöndunum eða verkfæri. Sem aðalsýnishorn er tekið minst:

- 1) Af áburði 1,5 kg.
- 2) Af olíu, síldarkökum, síld, fiskúrgangi og öðrum fóðurefnum 3,0 “
- 3) Af möluðum fóðurefnum 1,5 “

sem skiftist í 3 jafna hluta, sem um er búið, merkt og innsiglað. Áburðarsýnishorn þurfa að vera í hreinum og þurrum glösum, sem sjeu með góðum töppum. Sýnishorn af fóðurefnum má einnig senda í glösum, þjettum ljereftspokum, blikkdósum eða trjekössum, sem fóðraðir eru með með sterkum hreinum pappír. Við sendinguna verður að búa vel um sýnishornin, og ef þau eru í pokum eða trjekössum, þá þannig að raki geti eigi komist að þeim.

7. gr.

Rannsóknir þær, sem um ræðir í 5. gr., skulu gerðar af efnarannsóknarstofu ríkisins, eða öðrum rannsóknarstofum, er til þess kunna að verða löggiltar af stjórnarráðinu, eftir þeim reglum, er stjórnarráðið setur.

Leiði rannsóknin í ljós, að verðmæt efni varanna sjeu rýrari en ábyrgst hefir verið, ber seljanda að borga kostnaðinn við rannsóknina. Að öðrum kosti borgar ríkissjóður kostnaðinn að hálfu, en kaupandi að hálfu.

Rannsóknarstofan tilkynnir hlutaðeigendum árangurinn af rannsókninni, og er úrskurður hennar bindandi fyrir báða málsparta.

8. gr.

Borgun fyrir rannsóknir, sem hjer ræðir um, skal greiðast þannig:

Áburður:	kr.
Köfnunarefni í saltpjeturssýru	6
Köfnunarefni í ammoníaki	6
Köfnunarefni í lífrænum samböndum	6
Köfnunarefni í cynanamídi	6
Fosfórsýra, vatnslaus, leysanleg í vatni	9
Fosfórsýra, vatnslaus, leysanleg í Citronsýru	9
Fosfórsýra, vatnslaus, óleysanleg bæði í vatni og Citronsýru	9
Kalí, leysanlegt í vatni	9

Kalk	6	123
Vatnslaust, brennisteinssúrt kalk	6	30. des.
Sandur og önnur í málmsýrum óuppleysanleg efni	4	
Vatn	3	
Rannsókn á því af hvaða efnum áburðurinn sje búinn til, hvort sem það er aðalefni áburðarins eða efni, sem sagt er að blandað sje í hann . . .	4—15	

Fóðurefni:

Köfnunarefniskend efni	6
Feiti	5
Sykur	7
Sterkja	8
Sellulósa (Könings aðferð)	6
Tréni (Weende aðferð)	6
Pentosanir	12
Aska	2
Purefni	3
Smásjárrannsóknir, til þess að komast að uppruna fódursins og gæðum	6
Meltanleiki köfnunarefniskendra efna	7

9. gr.

Nú reynast verðmæt efni áburðar og fódurs, sem umræðir í reglugjörð þessari rýrari en tilgreint hefir verið á tryggingarskírteinum, að minst geti verið, og á kaupandi þá rjett til skaðabóta hjá seljanda. Skal rannsóknarstofan áætla þær og úrskurða, eftir reglum, er síðar verða settar. Skal miða við þá rýrnun á verðmæti vörunnar, er stafar af því, að eigi er efnainnihald hennar eins og til var skilið, og er seljandi skyldur að greiða þann mismun.

10. gr.

Brot gegn ákvæðum reglugjörðar þessarar varða sektum, frá 100—2000 krónum.

Með mál út af reglugjörð þessari skal farið sem almenn lögreglumál.

Þetta birtist hjer með öllum þeim til eftirbreytni, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 30 .desember 1921.

Pjetur Jónsson.

Oddur Hermannsson.

Sýnishorn I.

TRYGGINGARSKJAL VIÐ VERSLUN MEÐ TILBÚINN ÁBURÐ.

Samkvæmt pöntun frá (nafn kaupanda)
 selur undirritaður neðanskráðum áburð og ábyrgist, samkvæmt lögum frá
 27. júní 1921, um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður, sbr. reglugjörð um
 sama efni 30. des. 1921, að þær upplýsingar, sem gefnar eru á þessu tryggingar-
 skjali, sjeu rjettar.

Hvar áburðurinn er seldur (sölustaður hjerlendis) :

Dagsetning, þá er áburðurinn er afhentur :

Vöru- magn þyngd	Nafn vör- unnar nr. eða merki	INNIHELDUR											Aðhuga- semdir
		Köfnunarefni í saltþieturssýru	Köfnunarefni í ammoníaki	Köfnunarefni í lífrænum sam- böndum	Köfnunarefni í cyanamíði	Fosförsýra vatnslaus leys- anleg í vatni	Fosförsýra leysanleg í citronsýru	Fosförsýra ó- leysanleg bæði í vatni og ci- tronsýru	Kali leysanlegt í vatni	Kalk	Vatnslaut brennisteins súrt kalk	Sandur og önn- ur í málmsýr- um upplýsan- leg efni	
		%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	Kg.

Í ábyrgðinni er áskilið að muna megir % af

Verði ekkert úr kaupum eða komi það í ljós að ekki eru sömu efni í
 vörunni og tilgreint hefir verið, hlíti jeg skaðabótum samkvæmt 8. og 9. gr.
 greindra laga.

(Undirskrift seljandans fult nafn)

Sýnishorn II.

TRYGGINGARSKJAL VIÐ VERSLUN Á KJARNFÓÐRI.

Samkvæmt beiðni (nafn kaupandans)
 selur undirritaður neðanskráðar vörur og ábyrgist að upplýsingar þær, sem
 gefnar eru á þessu tryggingarskjali sjeu rjettar samkvæmt lögum frá 27. júní
 1921 um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður, sbr. reglugjörð um sama efni
 30. desember 1921.

Hvar kjarnfóðrið er selt:

Hvenær það er afhent:

Hve mikið eftir þyngd	Nafn vörunn- ar nr. eða merki	INNIHÁLD							Æthuga- semdir
		Köfnunaref- iskend efni	Fita	Sykur	Sterkja	Sé kjarnfóðrið búið til úr fleiri teg. þá hverj- um og í hvaða hlutföllum	Hvað í mesta lagi af ónýt- um efnum	Verð pr. 50 kg.	
		%	%	%	%		%		

Verði ekkert úr kaupunum eða komi það í ljós að ekki eru sömu efni í
 kjarnfóðrinu og tilgreint hefir verið, sæti jeg skaðabótum samkv. 8. og 9. gr.
 ofangreindra laga.

(Undirskrift seljandans fult nafn)

123 Sýnishorn III.

VOTTORÐ UM TÖKU SÝNISHORNA

samkv. lögum um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður frá 27. júní 1921, gr. 6. og 7., sbr. reglugjörð um sama efni 30. desember 1921.

Í viðurvist undirritaðra hefir í dag samkv. lögum frá 27. júní 1921, um verslun með tilbúinn áburð og kjarnfóður, og eftir þeim reglum sem settar eru í 6. gr. í nefndum lögum, sbr. reglugjörð um sama efni 30. desember 1921, verið tekið sýnishorn af.

.....

Þyngd

Seljandi

Kaupandi

Tryggingarskjal dagsett

Fylgibrjef dagsett

Varan kom

1) Varan var seld án umbúða

2) Varan var stykki

Sýnishorn tekin úr stykkjum

Umbúðirnar voru

Umbúðirnar óhreyfðar á þeim stykkjum, sem sýnishornin voru tekin úr.

Ekkert af þeim hefir skemst af raka eða á annan hátt.

..... hinn 19

(nafn)

(nafn)

(staða)

(staða)

(heimilisfang)

(heimilisfang)

(Afrit af stimpli).

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Thorkillii-barnaskólasjóðs árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 316):			
a. Veðskuldabréf	kr.	77606 74	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	—	3000 00	
c. Bankainnstæða	—	1618 10	
			kr. 82224 84
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum... ..	kr.	3250 77	
b. Af hlutabréfum í Íslandsbanka	—	360 00	
c. Af bankainnstæðu	—	68 18	
			— 3678 95
			kr. 85903 79

Gjöld:

1. Møðlag goldið með börnum	kr.	1050 00	
2. Eign til næsta árs:			
a. Veðskuldabréf	kr.	80253 01	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	kr.	3000 00	
c. Bankainnstæða	—	1600 78	
			— 84853 79
			kr. 85903 79

I dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins 19. janúar 1921.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

126

yfir

tekjur og gjöld Minningarsjóðs Herðisar og Ingileifar Benedictsens 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 318):

a. Lán gegn fasteignarveði	kr. 79790 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka... ..	— 2400 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 8126 87	
d. Veðdeildarbréf	— 3200 00	
e. Innstæða í bönkum	— 3709 99	
		kr. 97226 86

2. Vextir:

a. Af fasteignarveðslánum	kr. 3366 10	
b. — hlutabréfum í Íslandsbanka	— 288 00	
c. — innstæðu í Söfnunarsjóði	— 387 65	
d. — veðdeildarbréfum... ..	— 144 00	
e. — fje í bönkum	— 69 53	
		4255 28
		Kr. 101482 14

Gjöld:

Sjóður í árslok:

a. Lán gegn fasteignarveði	kr. 86490 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka... ..	— 2400 00	
c. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 8514 52	
d. Veðdeildarbréf	— 3200 00	
e. Innstæða í bönkum	— 877 62	
		kr. 101482 14
		Kr. 101482 14

í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 19. janúar 1921.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Hannesar Arnasonar árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóðir í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 317):		
a. Lán Reykjavíkur	kr. 14000 00	
b. Veðdeildarbrjef	— 7100 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	— 46650 00	
d. Hlutabryef í Íslandsbanka... ..	— 3000 00	
e. Innstæða í bönkum	— 3420 84	
		kr. 74170 34
2. Vextir:		
a. Af láni Reykjavíkur	kr. 560 00	
b. — veðdeildarbrjefum... ..	— 308 25	
c. — fasteignarveðslánum	— 1969 50	
d. — Íslandsbankabryefum	— 360 00	
e. — bankainnstæðu	— 186 55	
		— 3384 30
		Kr. 77555 14

Gjöld:

1. Styrkur til frú Bjargar Blöndal	kr. 1500 00	
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Lán Reykjavíkur	kr. 13000 00	
b. Veðdeildarbrjef	— 6600 00	
c. Lán gegn fasteignarveði	— 49650 00	
d. Hlutabryef í Íslandsbanka	— 3000 00	
e. Innstæða í bönkum	— 3805 14	
		— 76055 14
		Kr. 77555 14

Í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 19. janúar 1921.

G. Sveinbjörnsson,

Reikningur

128

yfir

**tekur og gjöld „Landsspítalasjóðs Geirs Zoëga kaupmanns
og frú Helgu Zoëga konu hans“ árið 1920.**

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1920 B, bls. 319):			
a. Á innritunarskríteini í Íslandsbanka	kr.	2389 59	
b. Sparisjóðsinnstæða í sama banka	—	63 00	
			kr. 2452 59
2. Vextir:			
a. Af fje á innlánsskríteini	kr.	114 82	
b. Af sparisjóðsinnstæðu	—	2 76	
			— 117 58
			kr. 2570 17

Gjöld:

Eign í árslok:

a. Á innlánsskríteini í Íslandsbanka	kr.	2504 41	
b. Sparisjóðsinnstæða í sama banka	—	65 76	
			kr. 2570 17
			kr. 2570 17

í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 3. júní 1921.

G. Sveinbjörnsson.

Reikningur

129

yfir

**tekjur og gjöld „Styrktarsjóðs Kristjáns Jónssonar læknis“
árið 1920.**

Tekjur:

1. Eign frá fyrra ári (Stj.tíð. 1920 B, bls. 319—320):			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	6000 00	
b. Bankainnstæða	—	397 33	
			kr. 6397 33
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	270 00	
b. Af bankainnstæðu	—	20 61	
			— 290 61
			kr. 6687 94

Gjöld:

1. Styrkur veittur ...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr.	80 00
2. Eign í árslok:											
a. Bankavaxtabrjef	...	...	...	...	...	...	...	...	kr.	6000 00	
b. Bankainnstæða	...	...	...	...	...	...	...	...	—	607 94	
											6607 94
										kr.	6687 94

í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 3. júní 1921.

G. Sveinbjörnsson,

Reikningur

„Líknars óðs Sigríðar Melsted“ árið 1920.

Stofnfje: Keldnakot í Stokkseyrarhreppi, 11.12 hndr. n. m.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr.	549 22
2. Afgjald af Keldnakoti	...	...	...	...	...	...	...	...	...	—	120 00
3. Vextir í Söfnunarsjóði	...	...	...	...	...	...	...	...	...	—	26 36
											kr. 695 58

Gjöld:

Sjóður:

Í Söfnunarsjóði	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr.	695 58
											kr. 695 58

í dóms- og kirkjumáladeild stjórnarráðsins, 19. okt. 1921.

G. Sveinbjörnsson,

Reikningur

131

yfir

tekjur og gjöld styrktarsjóðsins „Þorvaldarminning“ árin 1919 og 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í árslok 1918 (Stj.tíð. 1919 B, bls. 148):		
a. Í Söfnunarsjóði		kr. 8028 07
b. Bankainnstæða		— 376 99
		kr. 8405 06
2. Vextir:		
Árið 1919		kr. 393 76
Árið 1920		— 402 64
		— 796 40
		kr. 9201 46

Gjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt skipulagsskrá:		
Pálma Einarssyni, Svalbarði		kr. 200 00
Guðjóni Ásgeirssyni, Kýrunnarstöðum		— 200 00
		kr. 400 00
2. Sjóður til næsta árs:		
a. Í Söfnunarsjóði		kr. 8542 41
b. Í Landsbankanum		— 259 05
		— 8801 46
		kr. 9201 46

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld gjafasjóðs C. Liebe's árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1920, B, bls. 326):	
Bankavaxtabrjef	kr. 11400 00
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	— 513 00
	kr. 11913 00

Gjöld:

1. Greitt Búnaðarfelagi Íslands	kr. 513 00
2. Sjóður í árslok:	
Bankavaxtabrjef	— 11400 00
	kr. 11913 00

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs þeirra, sem biða tjón af jarðeldum, árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tið. 1920, B, bls. 330):	
a. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr. 6400 00
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjelaga	— 27775 00
c. Bankavaxtabrjef	— 2600 00
d. Bankainnstæða	— 5785 58
	kr. 42560 58
2. Vextir:	
a. Af láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr. 320 00
b. Af lánum gegn fasteign og ábyrgð sýslufjelaga	— 1288 75
c. Af bankavaxtabrjefum	— 117 00
d. Af bankainnstæðu	— 252 50
	— 19778 25
	kr. 44538 83

Gjöld:

133

1. Styrkur til Búnaðarsambands Austurlands	kr. 1200 00
2. Eign til næsta árs:	
a. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	kr. 5600 00
b. Lán gegn fasteign og ábyrgð sýslufjelaga	— 26300 00
c. Bankavaxtabrjef	— 2600 00
d. Í Landsbankanum	— 8838 83
	— 43338 83
	kr. 44538 83

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

134

yfir

**tekjur og gjöld Gullbrúðkaupssjóðs Bjarna amtmanns
Þorsteinssonar og frú Þórunnar Hannesdóttur árið 1920.**

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 325):	
a. Bankavaxtabrjef	kr. 2500 00
b. Veðskuldabrjef	— 2000 00
c. Í Landsbankanum	— 2209 72
	kr. 6709 72
2. Vextir:	
a. Af bankavaxtabrjefum	kr. 112 50
b. Af veðskuldabrjefum	— 100 00
c. Af bankainnstæðu	— 57 32
	— 269 82
3. Ágóði af kaupi bankavaxtabrjefa	— 100 00
	kr. 7079 54

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:	
a. Bankavaxtabrjef	kr. 4500 00
b. Veðskuldabrjef	— 2000 00
c. Í Landsbankanum	— 579 54
	kr. 7079 54
	kr. 7079 54

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs verðugra og þurfandi þjóðjarðalandsæta og ekkna þeirra í hinu fyrv. Suðuramti árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 324):		
a. Veðskuldabréf	kr. 3200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 500 00	
c. Í Landsbankanum	— 2223 50	
		kr. 5923 50
2. Vextir:		
a. Af veðskuldabréfum	kr. 160 00	
b. Af hlutabréfaeign	— 60 00	
c. Af bankainnstæðu	— 52 10	
		— 272 10
3. Agóði af kaupi bankavaxtabréfa	— 100 00	
		kr. 6295 60

Gjöld:

1. Styrkur veittur	kr. 132 00	
2. Sjóður við árslok:		
a. Veðskuldabréf	kr. 3200 00	
b. Hlutabréf í Íslandsbanka	— 500 00	
c. Bankavaxtabréf	— 2000 00	
d. Í Landsbankanum	— 463 60	
		— 6163 60
		kr. 6295 60

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Samgöngubótasjóðs Páls Jónssonar árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.t/ð. 1920 B, bls. 328):

a. Bankavaxtabrjef	...	...	...	...	...	kr.	6000 00	
b. Í Landsbankanum	...	...	...	...	...	—	2627 82	
								kr. 8627 82

2. Vextir:

a. Af bankavaxtabrjefum	...	...	...	...	...	kr.	270 00	
b. Af bankainnstæðn	...	...	...	...	...	—	83 28	
								353 28
								kr. 8981 10

Gjöld:

Sjóður til næsta árs:

a. Bankavaxtabrjef	...	...	...	...	...	kr.	6000 00	
b. Veðskuldabrjef	...	...	...	...	...	—	2500 00	
c. Í Landsbankanum	...	...	...	...	...	—	481 10	
								kr. 8981 10
								kr. 8981 10

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Gjafasjóðs W. Fischer's árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920, B, bls. 327):		
a. Innritunarskríteini	kr.	20000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	4000 00
c. Veðskuldabrjef	—	1800 00
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	12000 00
e. Í Landsbankanum	—	4818 27
	kr.	42618 27
2. Vextir:		
a. Af innritunar skríteini	kr.	700 00
b. Af bankavaxtabrjefum	—	180 00
c. Af veðskuldabrjefum... ..	—	90 00
d. Af láni Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	600 00
e. Af Bankainnstæðu	—	175 90
		1745 90
3. Agóði af kaupi bankavaxtabrjefs	—	50 00
	kr.	44414 17

Gjöld:

1. Styrkur veittur samkvæmt stofnskrá sjóðsins	kr.	1325 00
2. Borgun fyrir keypt skjalahylki	—	54 00
3. Borgun fyrir auglýsingar	—	65 50
4. Sjóður til næsta árs:		
a. Innritunarskríteini	kr.	20000 00
b. Bankavaxtabrjef	—	5000 00
c. Veðskuldabrjef	—	3300 00
d. Lán Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	11500 00
e. Í Landsbankanum	—	3169 67
		42969 67
	kr.	44414 17

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins 16. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Kristjáns konungs hins Níunda árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 331):									
a. Innritunarskrifteini Litra A. Fol. 84,	kr.	8600	00						
b. Veðskuldabréf	—	1600	00						
c. Bankavaxtabréf	—	500	00						
d. Í Landsbankanum	—	884	03						
								kr.	11584 03
2. Vextir:									
a. Af innritunarskrifteini	—	301	00						
b. Af veðskuldabréfum	—	80	00						
c. Af bankavaxtabréfi	—	22	50						
d. Af bankainnstæðu	—	21	12						
								—	424 62
Agóði af kaupi bankavaxtabréfs... ..	—	50	00						
								kr.	12058 65

Gjöld:

1. Heiðursgjafir veittar:									
a. Guðm. Danfælssyni, Svignaskarði,	kr.	160	00						
b. Hávarði Jónssyni, Efri-Fljótum	—	160	00						
								kr.	320 00
2. Eignir til næsta árs:									
a. Innritunarskrifteini Litra A. Fol. 84,	—	8600	00						
b. Veðskuldabréf	—	1600	00						
c. Bankavaxtabréf	—	1500	00						
d. Í Landsbankanum	—	38	65						
								—	11738 65
								kr.	12058 65

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

140

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Friðriks konungs áttunda árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 34):			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	11000 00	
b. Í Landsbankanum	—	841 31	
			kr. 11841 31
2. Vextir:			
a. Af bankavaxtabrjefum	kr.	495 00	
b. — bankainnstæðu	—	29 78	
			— 524 78
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabrjefs			— 50 00
			Kr. 12416 09

Gjöld:

1. Styrkur veittur Lystigarðsfjelagi Akureyrar	kr.	300 00	
2. Sjóður til næsta árs:			
a. Bankavaxtabrjef	kr.	12000 00	
b. Í Landsbankanum	—	116 09	
			— 12116 09
			Kr. 12416 09

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

yfir

**tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Gísla Jóns Nikulássonar
árið 1920.**

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920, B, bls. 329):			
a. Veðskuldabréf	kr. 2500 00		
b. Í Landsbankanum	— 3243 85		
		kr.	5743 85
2. Vextir:			
a. Af veðskuldabréfum	kr. 125 00		
b. Af bankainnstæðu	— 77 83		
		—	202 83
3. Ágóði af kaupum bankavaxtabréfa	— 150 83		
		kr.	6096 68

Gjöld:

Eign til næsta árs:	*		
a. Veðskuldabréf	kr. 2500 00		
b. Bankavaxtabréf	— 3000 00		
c. Í Landsbankanum	— 596 68		
		kr.	6096 68
		kr.	6096 68

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Reikningur

æfinlegrar erfingjarentu Sigríðar Melsted árin 1919 og 1920.

Tekjur:

1. Innstæða í Söfnunarsjóði	kr. 57 21	
2. Afgjald af Hlíð í Grafningi 1919	— 116 00	
— — — — — 1920	— 116 00	
3. Vextir 1919	— 2 68	
— 1920	— 3 20	
		kr. 295 09

Gjöld:

142

1. Styrkur veittur 1919	kr. 108 00
— — 1920	— 110 00
2. Innstæða í Söfnunarsjóði	— 77 09
	kr. 295 09

Reykjavík, 6. janúar 1921,

*Oddur Hermannsson.***Reikningur**

143

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs V. Gigas's árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður við ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 328):	
Í Landsbankanum	kr. 3609 98
2. Vextir	— 156 87
	kr. 3766 85

Gjöld:

Sjóður til næsta árs	kr. 3766 85
	kr. 3766 85

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.*Oddur Hermannsson.***Reikningur**

144

yfir

tekjur og gjöld Styrktarsjóðs Páls Jónssonar árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 329):	
Í Landsbankanum	kr. 1832 62
Vextir	— 79 63
	kr. 1912 25

1921

338

Gjöld:

144

Sjóður til næsta árs:

Í Landsbankanum	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr. 1912 25
-----------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-------------

 kr. 1912 25

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 6. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

145

Reikningur

yfir

Landhelgissjóð Íslands árið 1920.

Tekjur:

1. Sjóður í ársbyrjun (Stj.tíð. 1920 B, bls. 405):

Í Landsbankanum	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr. 164112 17
-----------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---------------

2. Tillag úr ríkissjóði ... — 20000 00

3. Hluti Landhelgissjóðs af sektarfje fyrir ólöglegar fiskiveiðar í landhelgi ... — 66 67

4. Vextir ... — 6795 20

 kr. 190974 04

Gjöld:

Í Landsbankanum	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr. 190974 04
-----------------	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----	---------------

 kr. 190974 04

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 31. janúar 1921.

Oddur Hermannsson.

Gjöld:

147

1. Verðlaun...	...	...	...	...	...	kr.	2650 00
2. Vextir í ríkissjóð	...	...	...	...	...	—	21967 10
3. Tillag til Búnaðarfélags Íslands	...	...	...	...	...	—	8965 54
4. Gjöld sjóðsins	...	...	...	...	...	—	1593 50
5. Til jafnaðar móti tekjulið 4. færast	...	...	...	...	...	—	54826 74
6. Höfuðstóll 31. desember 1920:							
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	...	...	...	...	kr.	475833 93	
4 ⁰ / ₀ önnur lán	...	...	...	...	—	1714 28	
3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ tövjelalán	...	...	...	...	—	480 00	
3 ⁰ / ₀ lán til bænda	...	...	...	...	—	6356 65	
4 ⁰ / ₀ lán til bænda	...	...	...	...	—	227264 24	
4 ⁰ / ₀ lán til prestakalla	...	...	...	...	—	4706 50	
4 ⁰ / ₀ jarðakaupalán	...	...	...	...	—	23603 39	
Ógoldnir vextir 1919:							
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	...	kr.	23 52				
4 ⁰ / ₀ jarðakaupalán	...	—	6 80				
				kr.	30 32		
Ógoldnir vextir 1920:							
4 ⁰ / ₀ þjóðjarðasölulán	...	kr.	103 52				
3 ⁰ / ₀ lán til bænda	...	—	4 50				
4 ⁰ / ₀ lán til bænda	...	—	141 42				
4 ⁰ / ₀ jarðakaupalán	...	—	6 80				
				—	256 24		
						286 56	
Á hlaupareikningi í Landsbankanum	...	...	...	—	286370 91		
						—	1026616 46
							kr. 1116619 34

Reykjavík, 20. júní 1921.

Vigfús Einarsson.

Reikningur

Slysatryggingar sjómanna 1920.

Tekjur:

1. Sjóður 1. janúar 1920:									
a.	Bankavaxtabrjef	...	...	...	...	...	kr.	31700	00
b.	Innlánsskírteini...	...	...	...	...	...	—	53451	49
c.	Í sparisjóði...	...	...	...	...	...	—	152954	69
								kr.	238106 18
2. Iðgjöld:									
a.	Iðgjöld fyrir 1920	...	...	...	...	...	—	88144	93
b.	Iðgjaldatillag úr ríkissjóði fyrir 1920	...	...	...	...	...	—	11969	80
								—	100114 73
3. Vextir:									
a.	Af bankavaxta brjefum	...	...	...	...	...	kr.	1359	00
b.	Af innlánsskírteini	...	...	...	...	...	—	1202	73
c.	Af innstæðu í sparisjóði	...	...	...	...	...	—	4648	11
								—	7209 84
								kr.	345430 75

Gjöld:

1. Greiddar skaðabætur:									
a.	Vátrygging samkv. 1. nr. 53, 30. júní 1909	...	...	...	...	...	kr.	3300	00
b.	Skaðabætur samkv. 1. nr. 84, 14. nóv. 1917								
1.	Dánarbætur	...	...	...	...	...	kr.	99000	00
2.	Örorkubætur	...	...	...	...	...	kr.	2100	00
								—	101100 00
								kr.	104400 00
2. Sjóður 31. desember 1920:									
a.	Bankavaxtabrjef	...	...	...	...	...	kr.	30200	00
b.	Í sparisjóði	...	...	...	...	...	—	210830	00
								—	241030 75
								kr.	345430 75

Reykjavík 15. október 1921.

Oddur Hermannsson Georg Olafsson Þorsteinn Þorsteinsson.

Reikningur

Sjúkra- og Styrktarsjóðs Vitavarða Íslands 1920.

Tekjur:

[illegible]

Gjöld:

Eign pr. 31. des. 1920:

1. Í Íslandsbanka	kr.	1605 52
2. Hlutabréf í E. F. Í.	—	25 00
3. Skuldabréf ríkissjóðs	—	800 00
	kr.	2430 52

Reykjavík í maí 1921.

Th. Krabbe.

Arsreikningur

Styrktarsjóðs verkamanna og sjómannaþjelaganna í Reykjavík árið 1920.

Tekjur:

1. Stofnfrje (afhent af stjórnnarráðinu)		kr. 104422 22
		<u>kr. 104422 22</u>

Gjöld:

1. Sjóður 31. desember 1920:

a. Í Landsbankanum gegn viðtökuskírteini nr. 1291		kr. 4422 22
b. Í Landsbankanum gegn viðtökuskírteini nr. 166		— 100000 00

kr. 104422 22

Reykjavík, 24. apríl 1921.

Sigurjón Olafsson.

Pjetur G. Guðmundsson.

pt. formaður

pt. gjaldkeri.

Endurskoðað og fundið rjett.

Reykjavík, 29. ágúst 1921.

Hjeðinn Valdimarsson.

Pjetur Halldórsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Fiskimannasjóðs Kjalarnesþings 1920.

Tekjur:

1. Sjóður frá fyrra ári:

a. Veðskuldabryf		kr. 24189 50
b. Bankavaxtabryf		— 10300 00
c. Sparisjóðsinnstæða		— 1507 32
		kr. 35996 82

2. Vextir:

a. Af veðskuldabryfum		kr. 1078 72
b. Af bankavaxtabryfum		— 463 50
c. Af sparisjóðsinnstæðu		— 91 04
		— 1633 26

kr. 37630 08

Gjöld:

1. Greiddur styrkur til ekkna sjómanna		kr. 1425 00
2. Styrkur til Sigriðar Guðmundsdóttur		— 120 00
3. Sjóður til næsta árs:		
a. Veðskuldabryf		kr. 23854 12
b. Bankavaxtabryf		— 9700 00
c. Sparissjóðsinnstæða		— 2530 96
		— 36085 08

kr. 37630 08

Lögreglustjórnin í Reykjavík, 15. september 1921.

Jón Hermannsson.

Reikningur

152

**styrktarsjóðs Hjálmars kaupm. Jónssonar fyrir reikningsárið
1. september 1920 til 31. ágúst 1921.**

Tekjur:

1. Eign sjóðsins $\frac{21}{8}$ 1920 (sbr. Stj.tíð. B, 1920):		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	16800 00
b. Inneign í sparisjóði	—	587 12
c. Inneign í hlaupareikningi	—	22 11
		kr. 17409 23
2. Vextir á árinu:		
a. Af bankavaxtabrjefum... ..	kr.	760 50
b. Inneign í sparisjóði	—	28 99
c. Inneign í hlaupareikningi	—	2 81
		792 30
3. Gróði af brjefaskiftum og kaupum... ..	—	250 00
		kr. 18451 53

Gjöld:

1. Styrkur veittur á árinu	kr.	600 00
2. Fyrir auglýsingu í Lögbirtingablaðinu	—	8 00
3. Eign í lok reikningsársins:		
a. Bankavaxtabrjef	kr.	17000 00
b. Inneign í sparisjóði	—	818 61
c. Inneign í hlaupareikningi	—	24 92
		— 17843 53
		kr. 18451 53

Reykjavík, 4. október 1921.

Jón Helgason. Eiríkur Briem. Kristján Jónsson.

Framanritaður reikningur staðfestist.

Atvinnu- og samgöngumáladeild stjórnarráðsins, 5. október 1921.

F. h. r.

Oddur Hermannsson.

Vígfús Einarsson.

Reikningur

yfir

púsund ára afmælisjóð Eyjafjarðarsýslu 1920.

T e k j u r:

1. Eign frá fyrra ári:			
a. Veðdeildarbrjef	...	kr.	200 00
b. Í sparisjóði Íslandsbanka	...	—	2177 64
			kr. 2377 64
2. Vextir 1920:			
a. Af veðdeildarbrjefum	...	kr.	9 00
b. Af sparisjóðsinneign	...	—	95 71
			— 104 71
			kr. 2482 35

G j ö l d :

1. Eign til næsta árs:		
a. Veðdeildarbrjef	kr. 200 00	
b. Í sparisjóði Íslandsbanka	— 2282 35	
		kr. 2482 35
		kr. 2482 35

Sýslumaðurinn í Eyjafjarðarsýslu 31. desember 1920.

Júl. Havsteen,
settur.

Reikningur

yfir

**tækjur og gjöld Prentsmiðjúsíðs norður- og austuramtsins
1920.**

T e k j u r:

1. Eign frá fyrra ári:							
a.	Veðskuldabréf	...	...	...	...	kr.	1200 00
b.	Veðdeildarbréf	...	...	...	...	—	100 00
c.	Í sparisjóði Íslandsbanka	...	...	...	...	—	1665 49
							kr. 2965 49
2. Vextir 1920:							
a.	Af veðskuldabréfi	...	...	...	...	kr.	48 00
b.	Af veðdeildarbréfi	...	...	...	...	—	4 50
c.	Af sparisjódssinnelgn	...	...	...	...	—	73 44
							— 125 94
							kr. 3091 43

Gjöld:

154

1. Styrkur veittur 4 nemendum Gagnfræðaskólans	...	...	...	...	kr.	108 00
2. Elgn til næsta árs:						
a. Veðskuldabréf	...	...	...	...	kr.	1200 00
b. Veðdeildarbréf	...	...	...	...	—	100 00
c. Inneign í sparisjóði	...	...	...	...	—	1683 43
						— 2983 43
					kr.	3091 43

Sýslumaðurinn í Eyjafjarðarsýslu, 31. desember 1920.

Júl. Havsteen,
settur.

Reikningur

155

yfir

**tekjur og gjöld Gjafasjóðs Pjeturs Þorsteinssonar sýslumanns
árið 1919.**

T e k j u r:

1. Sjóður frá f. ári:						
a. Í veðskuldabréfum	...	...	...	...	kr.	400 00
b. Í sparisjóðsbók við Landsbankann, Eskifirði	...	...	...	...	—	2861 44
					kr.	3261 44
2. Vextir:						
a. Af veðskuldabréfum	...	...	...	...	kr.	16 00
b. Af sparisjóðs innstæðu	...	...	...	...	kr.	113 51
						— 129 51
					kr.	3390 95

Gjöld:

1. Greidd skuld við reikningshaldara f. f. ári	...	...	...	...	kr.	73 67
2. Styrkur veittur 2 bændum í Vallahreppi	...	...	...	...	—	113 51
3. Í sjóði 31. des. 1919:						
a. Í veðskuldabréfum	...	...	...	...	kr.	400 00
b. Í sparisjóði	...	...	...	...	—	2803 77
						— 3203 77
					kr.	3390 95

Skrifstofu Suður-Múlasýslu, 12. febr. 1921.

Guðmundur Loptsson.
settur

Guðrún Þorsteinsdóttir. Þorbjörg Möller.

							Flutt kr.	12143 88
158	II.	Vextir:						
		1. Af bankavaxtabrjefum	kr.	477 00				
		2. Af Sparisjóðsinnstæðu	—	82 25				
								559 25
	III.	Mismunur á útdregnu og keyptu bankavaxtabrjefi	—					71 50
	IV.	Til jafnaðar móti gjaldlið II.	—					210 25
	V.	Til jafnaðar móti gjaldlið III.	—					35 00
							kr.	13019 88

Gjöld:

I.	Úthlutað á árinu	kr.	385 50
II.	Lagt við höfuðstól skv. 2. gr. skipulagsskrár	—	210 25
III.	Geymt til úthlutunar 1921	—	35 00
IV.	Eftirstöðvar til 1921:		
	1. Í bankavaxtabrjefum veðdeildar Landsbankans	kr.	10600 00
	2. Í sparisjóði Stykkishólms	—	1789 13
			12389 13
			kr. 13019 88

Stykkishólmi 31. desember 1920. Stjórn Framfarasjóðs Stykkishólms

P. V. Bjarnason. Sæm Halldórsson. Agúst Þórarinsson.

Reikningur

yfir

tekjur og gjöld Minningarsjóðs Magnúsar Andrjessonar og Sigríðar Pjetursdóttur, hjóna á Gilsbakka árið 1920.

Tekjur:

1. Í sjóði frá f. ári	...	...	...	...	...	...	...	...	...	kr.	1159 90
2. Vextir til ²⁵ / ₆ 1920	...	...	...	...	...	...	...	...	...	—	26 99
										kr.	1185 99

Gjöld:

1.	Bókagjafir ²⁵ / ₁₂ 1920 fyrir upphæð	kr.	32 50
2.	Greidd skuld frá f. ári ásamt vöxtum	—	34 15
3.	Eign til næsta árs:		

Flyt kr. 66 65

	Flutt	kr.	66 65	159
a. A innlánskírteini í Landsbanka Ísl.	kr. 1085 00			
b. Í sparisjóðsbók i Landsb. Auk þess vextir af innstæðu og vöxtum frá $^{28}/_6$ — $^{31}/_{12}$ 1920.	kr. 29 49			
c. Hjá Andrjesi Eyjólfssyni	— 4 85			
			— 1119 34	
			kr. 1185 99	

Síðumúla, 1. febr. 1921. F. h. sjóðsnefndarinnar

Andrjes Eyjólfsson.

Reikningur þessi samþykkist hjer með.

Borgarfjarðarprófastsdæmi, Akranesi 1. mars 1921.

Jón Sveinsson.

Reikningur

160

yfir

**tekjur og gjöld »Minningarsjóðs Bryndisar Olafíu Jónsdóttur»
árið 1920.**

Tekjur

1. eign frá f. ári	kr. 2282 32
2. Vextir af eign	— 109 61
3. Tekið til láns hjá sjera Halldóri Jónssyni	— 80 00
	kr. 2471 93

Gjöld

1. Veittur námstyrkur ungfrú Jörínu Jónsdóttur	kr. 80 00
2. Eign til næsta árs í Söfnunarsjóði	— 2391 93
	kr. 2471 93

Í stjórn minningarsjóðsins, 8. desbr. 1921.

Magnús Jónsson

Halldór Jónsson

Reikningur

yfir

tekur og gjöld Bókasafns Austurlands árið 1920.

Tekjur:

1. Í sjóði frá fyrra ári	kr.	916 51
2. Styrkur úr bæjarsjóði Seyðisfjarðarkaupstaðar	—	400 00
3. Styrkur úr sýslusjóði Norður-Múlasýslu	—	100 00
4. Styrkur frá Þingeyjarsýslu	—	25 00
5. Styrkur úr ríkissjóði	—	300 00
	kr.	1741 51

Gjöld:

1. Brunabótagjald safnsins og bóka í útlánum	kr.	131 63
2. Bókavarðarlaun	—	250 00
3. Kostnaðarreikningur bókavarðar	—	45 00
4. Húsaleiga ljós og hiti	—	100 00
5. Í sjóði til næsta árs	—	1214 88
	kr.	1741 51

Skrifstofu bæjarfógeta Seyðisfjarðar kaupstaðar.

Jón Þór Sigtryggsson

settur.

Efnahagsreikningur

162

Landsbankans með útbúum hans 31. desember 1920.

Eignir:

1. Skuldabréf fyrir lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 624839,95	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 3611410,03	
c. Handveðslán	— 49287,05	
d. Lán landssjóðs, sveita og bæjarfélaga	— 910768,97	
e. Reikningslán	— 4192899,48	
f. Akkreditívlán	— 4900,00	
		kr. 9394105,48
2. Vixlar og ávísanir	—	17557047,52
3. Kgl. ríkisskuldabréf	kr. 572800,00	— 317904,00
4. Önnur erlend verðbréf — 201000,00		— 151330,00
5. Bankavxtabréf 1.flokks — 178600,00		— 175038,00
6. Bankavxtabréf 2.flokks — 442600,00		— 420470,00
7. Bankavxtabréf 3.flokks — 56100,00		— 52734,00
8. Bankavxtabréf 4.flokks — 617300,00		— 543740,00
9. Hafnarlánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1912 .. — 160000,00		— 150400,00
10. Hafnarlánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1919 .. — 350000,00		— 350000,00
11. Rafveitulánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1919 .. — 200000,00		— 190000,00
12. Ríkissjóðsskuldabréf		
Íslands — 943800,00		— 906048,00
13. Önnur innlend verðbréf — 1200,00		— 1056,00
14. fasteignir		— 27110,00
15. Húseignir útbúanna á Ísafirði, Eskifirði og Selfossi og húsbúnaður og áhöld bankans og útbúanna		— 198084,67
16. Inneign hjá öðrum bönkum		— 1185420,53
17. Ýmsir debitorar		— 657080,98
18. Peningar í sjóði		— 726973,46
		Kr. 33004542,64

162

Skuldir:

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr.	750000,00
2. Innskotsfje landssjóðs	—	700000,00
3. Bankaskuldabryjef	—	1300000,00
4. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	3900500,82
5. Innstæðufje í sparissjóði	—	16501927,21
6. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	3068918,14
7. Inneign 1. flokks veðdeildar	—	383032,42
8. Inneign 2. flokks veðdeildar	—	372299,63
9. Inneign 3. flokks veðdeildar	—	371724,45
10. Inneign 4. flokks veðdeildar	—	154729,89
11. Innheimt fje ekki útborgað	—	165639,47
12. Akceptkonto	—	35329,09
13. Skuld við aðra banka	—	1393159,28
14. Ýmsir kreditorar	—	122740,45
15. Varasjóður bankans	—	3143415,64
16. Flutt til næsta árs	—	641126,15

 Kr 33004542,64

Landsbankinn í Reykjavík, í maí 1921.

Stjórn Landsbankans.

L. Kaaber. Magnús Sigurðsson. Benedikt Sveinsson.

 Rich. Torfason.

Reikning þenna höfum við endurskoðað og borið saman við bækur bankans og ekkert fundið við hann að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Sig. Eggerz.

Reikningur

162

yfir tekjur og gjöld Landsbankans á árinu 1920.

Tekjur :

1. Flutt frá f. á.	kr.	64050,70
2. Ágóði af rekstri útbúsins á Ísafirði	—	38434,94
3. Ágóði af rekstri útbúsins á Akureyri	—	54270,99
4. Ágóði af rekstri útbúsins á Eskifirði	—	53789,97
5. Ágóði af rekstri útbúsins á Selfossi	—	23274,88
6. Nettótekjur af fasteignum bankans	—	5786,16
7. Innborgaðir vextir	—	1027767,01
8. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	1169228,26
9. Ýmsar tekjur	—	127603,87

kr. 2564206,78

Gjöld :

1. Útborgaðir vextir	kr.	1225424,81
2. Kostnaður við rekstur bankans	—	274973,36
3. Flutt til næsta árs:		
a. Vextir	kr.	69471,11
b. Fyrir væntanl. tapi	—	400000,00
	—	469471,11
	kr.	1969869,28
4. Tekjuafgangur	—	594337,50
sem varið er þannig:		
a. Gjald til landssjóðs samkvæmt lögum		
18. sept. 1885 og lögum 12. jan. 1900	kr.	7500,00
b. Gjald til byggingarsjóðs samkvæmt		
lögum 21. október 1905	—	7500,00
c. Verðbrjef færð niður í verði um	—	59888,00
d. Tap á víxlum	—	159,68
e. Ágóði landssjóðs af innskotsfje	—	79023,33
f. Lagt í varasjóð:		
1. 2% af seðlaskuld		
bankans	kr.	15000,00
2. Ennfremur	—	425266,49
	—	440266,49
	—	594337,50

kr. 2564206,78

Efnahagsreikningur

Landsbankans 31. desember 1920.

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum :		
a. Fasteignaveðslán	kr. 255239,95	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 2163359,46	
c. Handveðslán	— 15092,05	
d. Lán landssjóðs, sveita- og bæjarfjel. —	876668,97	
e. Reikningslán	— 2755493,51	
f. Akkreditívlán	— 4900,00	
		kr. 6070753,94
2. Víxlar innlendir og ávísanir	—	11758001,77
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	45260,47
4. Kgl. ríkisskuldabréf .. kr. 572800,00	—	317904,00
5. Önnur erl. verðbrjef — 201000,00	—	151330,00
6. Bankavaxtabréf 1. fl. — 178100,00	—	174538,00
7. Bankavaxtabréf 2. fl. — 442600,00	—	420470,00
8. Bankavaxtabréf 3. fl. — 56100,00	—	52734,00
9. Bankavaxtabréf 4. fl. — 591500,00	—	520520,00
10. Hafnarlánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1912 — 160000,00	—	150400,00
11. Hafnarlánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1919 — 350000,00	—	350000,00
12. Rafveitulánsskuldabréf		
Reykjavíkur frá 1919 — 200000,00	—	190000,00
13. Ríkissjóðsskuldabréf		
Íslands — 943800,00	—	906048,00
14. Önnur innlend verðbrjef — 1200,00	—	1056,00
15. Fasteignir	—	27110,00
16. Húsbúnaður bankans og áhóld	—	36486,95
17. Útbúið á Ísafirði	—	1417270,29
18. Útbúið á Akureyri	—	1043494,45
19. Útbúið á Eskifirði	—	1359491,61
20. Útbúið á Selfossi	—	1350020,25
21. Inneign hjá öðrum bönkum	—	981753,00
22. Ýmsir debitorar	—	647022,65
23. Peningar í sjóði	—	280018,46

Kr. 28251683,84

Skuldir :

162

1. Seðlaskuld bankans við landssjóð	kr.	750000,00
2. Innskotsfje landssjóðs	—	700000,00
3. Bankaskuldabryjef	—	1300000,00
4. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	3379681,90
5. Innstæðufje í sparissjóði	—	13533556,23
6. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	2011065,47
7. Inneign 1. flokks veðdeildar	—	383032,42
8. Inneign 2. flokks veðdeildar	—	372299,63
9. Inneign 3. flokks veðdeildar	—	371724,45
10. Inneign 4. flokks veðdeildar	—	154729,89
11. Innheimt fje ekki útborgað	—	139579,72
12. Akceptkontó	—	35329,09
13. Skuld við aðra banka	—	1386136,24
14. Ýmsir kreditorar	—	121662,05
15. Varasjóður bankans	—	3143415,64
16. Flutt til næsta árs:		
a. Fyrirfram greiddir vextir	kr.	69471,11
b. Fyrir væntalegu tapi	—	400000,00
	kr.	469471,11
	Kr.	28251683,84

Athugasemdir:

Verðbrjef átti Landsbankinn í árslok 1920 alls að nafnverði	kr.	3697100,00
Trygging fyrir veðdeildinni hafði bankinn sett í árslok í kgl. ríkisskuldabryjefum og bankavaxtabryjefum samtals .. .	—	542800,00
Að öðru leyti leggur landssjóður tryggingarfjeð fram samkvæmt lögum nr. 1, 12. janúar 1900, og lögum nr. 21, 11. júlí 1911.		

Reikningur

yfir innborganir og útborganir Landsbankans á árinu 1920.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar	kr.	360477,59
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	16529,05
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	359081,12
c. Handveðslán	—	1358,44
d. Lán landssjóðs, sveita- og bæjarfjel.	—	37260,98
e. Reikningslán	—	11734636,69
f. Akkreditivlán	—	30000,00
		— 12178866,28
3. Víxlar og ávísanir greitt innanlands	—	46945413,35
4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	1572254,19
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	443084,38
(Paraf áfallið fyrir lok		
reikningsársins	kr.	383057,63
og tilh. næsta ári	—	60026,75
		Kr 443084,38)
b. Af verðbrjefum	—	125129,99
c. Af starfsfje útbúanna	—	251821,21
d. Af inneign hjá öðrum bönkum	—	139966,88
e. Ýmsir vextir	—	67764,55
		— 1027767,01
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	1169228,26
7. Innborganir í reikning annara banka	—	44178321,55
8. Innborganir í acceptkonto	—	148879,00
9. Innborganir í reikning útbúsins á Ísafirði	—	3859691,52
10. Innborganir í reikning útbúsins á Akureyri	—	2133939,78
11. Innborganir í reikning útbúsins á Eskifirði	—	1191076,85
12. Innborganir í reikning útbúsins á Selfossi	—	332075,13
13. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	60676698,96
14. Innlög í sparissjóð að viðbættum vöxtum	—	25340517,76
15. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	1101160,20
16. Innborganir í reikning 1. flokks veðdeildar	—	140133,59

Flyt kr. 202356501,02

	Fluttar kr. 202356501,02	162
17. Innborganir í reikning 2. flokks veðdeildar	—	215682,61
18. Innborganir í reikning 3. flokks veðdeildar	—	245207,42
19. Innborganir í reikning 4. flokks veðdeildar	—	159109,32
20. Innlend verðbrjef seld, innleyst og lækkuð í verði	—	358648,00
21. Útlend verðbrjef, innleyst og lækkuð í verði	—	32068,00
22. Innheimt fje fyrir aðra	—	3332467,18
23. Meðtekið frá landssjóði í nýjum seðlum	—	170000,00
24. Innskotsfje landssjóðs	—	100000,00
25. Húsúnaður bankans og áhöld	—	150,00
26. Seld fasteign og tekjur af fasteignum bankans	—	9738,54
27. Ýmsir kreditorar	—	122335,44
28. Ýmsir debitorar	—	7297735,44
29. Ýmsar tekjur	—	295085,88
30. Borgað í reikning yfir tekjur og gjöld	—	169770,78

 Kr. 214864499,63

Útborganir:

1. Veitt lán:	
a. Sjálfskuldarábyrgðarlán	kr. 188500,00
b. Handveðslán	— 6300,00
c. Lán til landssj., sveita- og bæjarfjel. —	2500,00
d. Reikningslán	— 12581364,84
e. Akkreditívlán	— 33400,00
	kr. 12812064,84
2. Vixlar og ávísanir til greiðslu innanlands	— 46712382,01
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	— 1537204,38
4. Útborgað í reikningi annara banka	— 39873845,72
5. Útborgað í acceptkonto	— 134418,21
6. Útborgað í reikningi útbúsins á Ísafirði	— 3150506,44
7. Útborgað í reikningi útbúsins á Akureyri	— 2588281,29
8. Útborgað í reikningi útbúsins á Eskifirði	— 1884648,01
9. Útborgað í reikningi útbúsins á Selfossi	— 996460,39
10. Útborgað af hlaupareikningsfje	— 65265444,86
11. Útborgað af sparisjóðsfje	— 23595162,79
12. Útborgað af fje með innlánskjörum	— 874544,51
13. Útborgað af innheimtu fje	— 3239164,81
14. Útborgað fyrir 1. flokk veðdeildar	— 150034,83
15. Útborgað fyrir 2. flokk veðdeildar	— 209136,99

 flyt kr. 203023300,08

162

Fluttar kr. 203023300,08

16.	Útborgað fyrir 3. flokk veðdeildar	—	222431,09
17.	Útborgað fyrir 4. flokk veðdeildar	—	121183,97
18.	Keypt innlend verðbrjef	—	1181303,00
19.	Afhent landssjóði í ónýtum seðlum	—	170000,00
20.	Bankavaxtabrjef innleyst	—	100000,00
21.	Útborgaðir vextir:		
a.	Af sparisjóðsfje	kr. 542345,08	
b.	Af hlaupareikningsfje	— 271304,00	
c.	Af innlögum gegn viðtökuskírteinum	— 78812,53	
d.	Af inneign í reikningslánnum	— 5430,68	
e.	Af bankaskuldabrjefum	— 63000,00	
f.	Af keyptum verðbrjefum	— 1543,88	
g.	Af inneign veðdeildar	— 25094,60	
h.	Til annara banka	— 216906,21	
i.	Ýmsir vextir	— 11662,90	
j.	Endurgreiddir vextir	— 9324,93	
			— 1225424,81
22.	Kostnaður við fasteignir bankans	—	95,36
23.	Húsbúnaður bankans og áhöld	—	2423,78
24.	Útborgað af ýmsum tekjum	—	167482,01
25.	Kostnaður við rekstur bankans:		
a.	Laun bankastjórnar og starfsmanna og ábyrgðarfje fjehirðis	kr. 191714,47	
b.	Húsaleiga	— 14110,56	
c.	Hiti, ljós og ræsting	— 11796,65	
d.	Prentun, auglýsingar, bækur og ritföng	— 8387,42	
e.	Burðargjald og símakostnaður	— 3941,28	
f.	Kostnaður við seðlagjörð	— 9720,54	
g.	Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl.	— 242,85	
h.	Kostnaður við innheimtu og rekstur mála	— 2657,45	
i.	Eftirlaun Björns Kristjánssonar	— 8800,00	
j.	Eftirlaun Björns Sigurðssonar	— 2200,00	
k.	Styrkur til Steinunnar Kristjánsd.	— 1100,00	
l.	Styrkur til Jóns Dúasonar	— 6000,00	
m.	Ýmislegt	— 14302,14	
			— 274973,36
26.	Ýmsir kreditorar	—	1076208,16
27.	Ýmsir debitorar	—	6865584,54

Flyt kr. 214430410,16

Fluttar kr. 214430410,16 **162**

28. Útborgað í reikningi yfir tekjur og gjöld — 154071,01

29. Peningar í sjóði 31. desember — 280018,46

Kr 214864499,63

Efnahagsreikningur

162

Útbús Landsbankans á Ísafirði 31. desember 1920.

Eignir :

1. Skuldabryjef fyrir lánum :

a. Fasteignaveðslán kr. 185640,00

b. Sjálfskuldarábyrgðarlán — 140010,00

c. Handveðslán — 3465,00

d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar-
fjelaga — 14000,00

e. Reikningslán — 431499,68

kr. 774614,68

2. Vixlar innlendir og ávísanir — 2635317,00

3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis — 2713,25

4. Bankavaxtabryjef 1. flokks kr. 500,00 — 500,00

5. Bankavaxtabryjef 4. flokks kr. 400,00 — 360,00

6. Inneign hjá öðrum bönkum — 7936,00

7. Húseign útbúsins, húsbúnaður og áhöld — 28000,00

8. Ýmsir debitorar — 54,00

9. Peningar í sjóði — 74514,04

Kr. 3524009,11

Skuldir :

1. Skuld við Landsbankann kr. 1417270,29

2. Innstæðufje í hlaupareikningi — 221525,75

3. Innstæðufje í sparisjóði — 1441701,27

4. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum — 322172,76

5. Innheimt fje ekki útborgað — 21956,90

Flyt kr. 3424626,97

Fluttar kr. 3424626,97

162 6. Flutt til næsta árs:

a. Fyrirfram greiddir vextir kr. 49382,14

b. Upp í væntanlegt tap útbúsins . . . — 50000,00

99382,14

Kr. 3524009,11

162

Reikningur

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Ísafirði á árinu 1920.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1920 kr. 111362,76

2. Borgað af lánum:

a. Fasteignaveðslán kr. 17300,00

b. Sjálfskuldarábyrgðarlán — 24840,00

c. Handveðslán — 3000,00

d. Lán gegn ábyrgð sveita og bæjar-
fjelaga — 1800,00

e. Reikningslán — 1467856,21

1514796,21

3. Víxlar og ávísanir greitt innanlands — 10316353,57

4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis — 52024,85

5. Vextir innborgaðir:

a. Af lánum kr. 53487,00

(Par af áfallið fyrir lok reiknings-

ársins kr. 37419,28

og tilheyrandi næsta

ári — 16067,72

Kr. 53487,00)

b. Af bankavaxtabrjefum — 69,75

c. Af inneign hjá öðrum bönkum . . . — 6849,60

60406,35

6. Forvextir af víxlum og ávísunum — 232935,15

7. Innborganir í reikning Landsbankans — 3154408,32

Flyt kr. 15442287,21

	Fluttar kr. 15442287,21	162
8. Innborganir í reikning annara banka	—	1518485,03
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	3674658,77
10. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	2162778,46
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum . .	—	278311,32
12. Seld bankavaxtabrjef	—	90,00
13. Innheimt fje fyrir aðra	—	457933,68
14. Ýmsir debitorar	—	552,42
15. Ýmsar tekjur	—	12974,44
	Kr. 23548071,33	

Útborganir:

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 52400,00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 107300,00	
c. Handveðslán	— 2400,00	
d. Lán gegn ábyrgð sveita- og bæjar fjelaga	— 600,00	
e. Reikningslán	— 1818149,62	
		kr. 1980849,62
2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	9762072,29
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	52806,80
4. Útborgað í reikningi Landsbankans	—	3863593,40
5. Útborgað í reikningi annara banka	—	991933,11
6. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	3685515,50
7. Útborgað af sparisjóðsfje	—	2221023,45
8. Útborgað af fje með innlánskjörum	—	200318,12
9. Útborgað af innheimtufje	—	443395,53
10. Útborgaðir vextir:		
a. Af hlaupareikningsfje	kr. 4601,85	
b. Af sparisjóðsfje	— 60867,18	
c. Af innlögum gegn viðtökuskírteinum	— 14423,96	
d. Til Landsbankans	— 109262,84	
e. Til annara banka	— 2425,92	
f. Endurgreiddir vextir	— 6723,67	
		— 198305,42
11. Útborgað af ýmsum tekjum	—	849,81

 Flyt kr. 23400663,05

162

Fluttar kr. 23400663,05

12. Kostnaður við rekstur útbúsins:		
a. Laun og aukavinna	kr.	24917,00
b. Hiti, ljós og ræsting	—	5378,13
c. Prentun, bækur og ritföng	—	1027,60
d. Burðargjald og símakostnaður	—	927,55
e. Opinber gjöld og vátrygging	—	294,37
f. Áhöld, viðhaldskostnaður o. fl.	—	1313,73
		33858,38
13. Ýmsir debitorar	—	600,92
14. Ágóði útbúsins 1920	kr.	88434,94
að frádregnum upp í væntanlegt tap		
útbúsins	—	50000,00
		38434,94
(sem færður er Landsbankanum til tekna)		
15. Peningar í sjóði 31. desember 1920	—	74514,04

 Kr. 23548071,33

162

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Akureyri 31. desember 1920.

Eignir:

1. Skuldabryjef fyrir lánunum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	8350,00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	386847,00
c. Handveðslán	—	29670,00
d. Lán gegn áb. sveita- og bæjarfjel.	—	9500,00
e. Reikningslán	—	691988,62
	kr.	1126355,62
2. Víxlar innlendir og ávísanir	—	634380,00
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	471000,00
4. Bankavaxtabryjef 4. flokks kr. 5300.00	—	4770,00
5. Inneign hjá öðrum bönkum	—	145119,04
6. Húsbúnaður og áhöld	—	1002,10
7. Peningar í sjóði	—	279854,73

 Kr. 2662481,49

Skuldir:

162

1. Skuld við Landsbankann	kr.	1043497,45
2. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	44028,11
3. Innstæðufje í sparisjóði	—	1044241,26
4. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	509111,17
5. Ýmsir kreditorar	—	1078,40
6. Flutt til næsta árs	—	20528,10

 Kr. 2662481,49

Reikningur

162

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Akureyri á árinu 1920.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1920	kr.	83178,64
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	5558,23
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	61244,31
c. Lán gegn áb. sveita- og bæjarfjel.	—	1335,00
d. Reikningslán	—	913259,21
	—	981396,75
3. Víxlar og ávísanir greitt innanlands	—	1749481,87
4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	656575,95
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	90705,24
(Paraf áfallið fyrir lok reiknings-		
ársins	kr.	70177,44
og tilh. næsta ári	—	20528,10
	Kr. 90705,24)	
b. Af bankavaxtabrjefum	—	513,25
c. Af inneign hjá öðrum bönkum	—	7151,51
	—	98370,00
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	70542,72
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	2587442,92
8. Innborganir í reikning annara banka	—	1383232,25
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	3775274,52
10. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	1403749,89

14. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	54270,99
15. Peningar í sjóði 31. desember 1920	—	279854,73

Kr. 13570581,41

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Eskifirði 31. desember 1920.

Eignir :

1. Skuldabryjef fyrir lánum :		
a. Fasteignaveðslán	kr.	104710,00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	309090,00
c. Handveðslán	—	1060,00
d. Lán gegn ág. sveita og bæjarfjel.	—	10600,00
e. Reikningslán	—	236786,19
		kr. 662246,19
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	1011677,62
3. Vixlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	182000,00
4. Inneign hjá öðrum bönkum	—	50612,35
5. Bankavaxtabryjef 4. flokks kr. 20100,00	—	18090,00
6. Húseign útbúsins, húsbúnaður og áhöld	—	39429,93
7. Ýmsir debitorar	—	657,00
8. Peningar í sjóði 31. desember	—	62594,07
		Kr. 2027307,16

Skuldir :

1. Skuld við Landsbankann	kr.	1359491,61
2. Skuld við aðra banka	—	7023,04
3. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	167260,97
4. Innstæðufje í sparisjóði	—	330787,05
5. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	141834,11
6. Innheimt fje ekki útborgað	—	4102,85
7. Flutt til næsta árs	—	16807,53
		Kr. 2027307,16

Reikningur

yfir innborganir og útborganir útbús Landsbankans á Eskifirði á árinu 1920.

Innborganir:

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1920	kr.	47817,52
2. Borgað af lánum:		
a. Fasteignaveðslán	kr.	10405,00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	48228,00
c. Handveðslán	—	220,00
d. Lán gegn ób. sveita- og bæjarfjel. —		200,00
e. Reikningslán	—	1122190,15
		— 1181243,15
3. Víxlar og ávísanir greitt innan lands	—	3383200,41
4. Víxlar og ávísanir greitt erlendis	—	145343,00
5. Vextir innborgaðir:		
a. Af lánum	kr.	49149,88
(Par af áfallið fyrir lok reiknings-		
ársins	kr.	32342,35
og tilh. næsta ári	—	16807,53
		Kr. 49149,88)
b. Af bankavaxtabrjefum	—	1102,67
c. Af inneign hjá öðrum bönkum	—	1884,58
		— 52137,13
6. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	106898,19
7. Innborganir í reikning Landsbankans	—	1856924,89
8. Innborganir í reikning annara banka	—	513763,31
9. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	3377276,80
10. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	519438,10
11. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	23094,66
12. Innheimt fje fyrir aðra	—	293971,67
13. Seld bankavaxtabrjef	—	23534,00
14. Ýmsir debitorar	—	1826,50
15. Ýmsar tekjur	—	10106,93

Kr 11536576,26

Útborganir:

162

1. Veitt lán:		
a. Fasteignaveðslán	kr. 86300,00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	— 202450,00	
c. Handveðslán		
d. Lán gegn áb. sveita- og bæjarfjel. —	10000,00	
e. Reikningslán	— 1217022,00	
		kr. 1515772,00
2. Víxlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	3804058,09
3. Víxlar og ávísanir til greiðslu erlendis	—	269143,00
4. Útborgað í reikningi Landsbankans	—	1163353,73
5. Útborgað í reikningi annara banka	—	519332,95
6. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	3283693,01
7. Útborgað af sparisjóðsfje	—	392101,36
8. Útborgað af fje gegn viðtökuskírteinum	—	17456,37
9. Útborgað af innheimtu fje	—	290901,65
10. Útborgaðir vextir:		
a. Af hlaupareikningsfje	kr. 4493,97	
b. Af sparisjóðsfje	— 12470,15	
c. Af innlögum gegn viðtökuskírteinum —	6250,20	
d. Af keyptum bankavaxtabrjefum —	276,25	
e. Til Landsbankans	— 55262,61	
f. Til annara banka	— 3219,68	
g. Endurgreiddir vextir	— 250,62	
		— 82223,48
11. Kostnaður við rekstur útbúsins:		
a. Laun starfsmanna og húsaleiga . .	kr. 18165,56	
b. Hiti, ljós og ræsting	— 1524,43	
c. Prentun, bækur og ritföng	— 869,10	
d. Burðargjald og símakostnaður	— 495,25	
e. Ýmislegur kostnaður	— 847,83	
		— 21902,17
12. Keypt húseign	—	30600,00
13. Húsbúnaður og áhöld	—	3344,35
14. Keypt bankavaxtabrjef	—	22544,00
15. Ýmsir debitorar	—	2460,50
16. Ýmsar tekjur	—	1305,56
17. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna	—	53789,97
18. Peningar í sjóði 31. desember 1920	—	62594,07

Kr. 11536576,26

Efnahagsreikningur

útbús Landsbankans á Selfossi 31. desember 1920.

Eignir :

1. Skuldabryjef fyrir lánum :		
a. Fasteignaveðslán	kr.	70900,00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	612103,57
c. Reikningslán	—	77131,48
		kr. 760135,05
2. Vixlar innlendir og ávísanir	—	816697,41
3. Húseign útbúsins, húsbúnaður og áhöld	—	93165,69
4. Ýmsir debitorar	—	9347,33
5. Peningar í sjóði	—	29992,16
		Kr. 1709337,64

Skuldir :

1. Skuld við Landsbankann	—kr.	1350020,25
2. Innstæðufje í hlaupareikningi	—	88004,09
3. Innstæðufje í sparisjóði	—	151641,40
4. Innstæðufje gegn viðtökuskírteinum	—	84734,63
5. Peningar í sjóði	—	29992,16
		Kr. 1709337,64

Reikningur

yfir innborganir og útborganir útibús Landsbankans á Selfossi á árinu 1920.

Innborganir :

1. Peningar í sjóði 1. janúar 1920	kr.	23342,81
2. Borgað af lánum :		
a. Fasteignaveðslán	kr.	2200,00
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	31796,43
c. Reikningslán	—	110547,40
		144543,83
		Flyt kr. 167886,64

	Fluttar kr.	167886,64	162
3. Vízlar og ávísanir greitt innanlands	—	1722555,89	
4. Innborgaðir vextir af lánum	—	56468,36	
(Þar af áfallið fyrir lok reikningsársins	kr.	21531,09	
og tilheyrandi næsta ári	—	34937,27	
	Kr.	56468,36)	
5. Forvextir af víxlum og ávísunum	—	63577,53	
6. Innborganir í reikning Landsbankans	—	1009649,01	
7. Innlög í hlaupareikning að viðbættum vöxtum	—	535658,54	
8. Innlög í sparisjóð að viðbættum vöxtum	—	282870,49	
9. Innlög gegn viðtökuskírteinum að viðbættum vöxtum	—	73550,26	
10. Ýmsar tekjur	—	2698,56	
11. Ýmsir debitorar	—	249,47	
	Kr.	3915164,75	

Útborganir :

1. Veitt lán :			
a. Fasteignaveðslán	kr.	14000,00	
b. Sjálfskuldarábyrgðarlán	—	340560,00	
c. Reikningslán	—	124559,93	
			kr. 479119,93
2. Vízlar og ávísanir til greiðslu innanlands	—	2129173,49	
3. Útborgaðir vextir :			
a. Af hlaupareikningsfje	kr.	2749,68	
b. Af sparisjóðsfje	—	6038,53	
c. Af fje gegn viðtökuskírteinum	—	1031,50	
d. Til Landsbankans	—	51617,24	
e. Endurgreiddir vextir	—	299,90	
			— 61736,85
4. Útborgað í reikningi Landsbankans	—	345263,75	
5. Útborgað af hlaupareikningsfje	—	534342,27	
6. Útborgað af sparisjóðsfje	—	271267,15	
7. Útborgað af fje gegn viðtökuskírteinum	—	5437,52	
8. Kostnaður við rekstur útbúsins :			
a. Laun starfsmanna	kr.	17655,00	
b. Hiti, ljós og ræsting	—	2206,55	
c. Prentun, bækur og ritföng	—	695,34	
d. Burðargjald og símakostnaður	—	671,00	
	kr.	21227,89	

Flyt kr. 3826340,96

		Fluttar kr.	3826340,96
162	e. Ýmislegt	—	107,25
			21335,14
	9. Húseign útbúsins	—	4350,26
	10. Húsbúnaður og áhöld	—	274,55
	11. Ýmsir debitorar	—	9596,80
	12. Ágóði útbúsins færður Landsbankanum til tekna . . .	—	23274,88
	13. Peningar í sjóði 31. desember 1920	—	29992,16
			Kr. 3915164,75

162

Reikningur

yfir innborganir og útborganir 1. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1920.

Innborganir :

1.	Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr.	392933,66
2.	Borgað af lánum	—	93139,63
3.	Vextir af lánum	—	29601,59
4.	Varasjóðstekjur :		
	a. ½% af lánum	kr.	7600,50
	b. Dráttarvextir	—	909,80
	c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	8882,07
			17392,37
			Kr. 533067,25

Útborganir :

1.	Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	104700,00
2.	Vextir af bankavaxtabrjefum	—	39478,50
3.	Varasjóðskostnaður :		
	a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	4000,00
	b. Annar kostnaður	—	1856,33
			5856,33
4.	Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	—	383032,42
			Kr. 533067,25

Efnahagsreikningur

162

1. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1920

Eignir :

1. Skuldabréf fyrir lánum	kr.	573526,28
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:		
a. Fallið í gjalddaga	kr.	3839,12
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	8358,38
		12197,50
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	383032,42
	Kr.	968756,20

Skuldir :

1. Bankavaxtabréf í umferð	kr.	799700,00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabréfum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	4257,00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	17993,25
		22250,25
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur		
sbr. eignarlið 2.	kr.	12197,50
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	134608,45
		146805,95
	Kr.	968756,20

Reikningur

162

yfir innborganir og útborganir 2. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1920.

Innborganir :

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr.	365754,01
2. Borgað af lánum	—	128222,83
3. Vextir af lánum	—	70722,15
	Flyt kr.	581436,62

162

Fluttar kr. 581436,62

4. Varasjóðstekjur:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	7857,20	
b. Dráttarvextir	—	1737,11	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	7143,32	
			16737,63
	Kr.	581436,62	

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	124900,00	
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	81232,87	
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2500,00	
b. Annar kostnaður	—	504,12	
			3004,12
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	—	372299,63	
	Kr.	581436,62	

162

Efnahagsreikningur

2. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1920.

Eignir:

1. Skuldabryf fyrir lánum	kr.	1457678,97	
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	9003,20	
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	18067,99	
			27071,19
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	372299,63	
	Kr.	1857049,79	

Skuldir:

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	1710000,00	
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:			
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	245,25	
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	38475,00	
			38720,25

Flyt kr. 1748720,25

Flutt kr. 1748720,25 **162**

3. Mismunur sem reikningslega tilheyrir varasjóði:

a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur, sbr. eignarlið 2.	kr.	27071,19	
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	81258,35	
			108329,54
			Kr. 1857049,79

Reikningur**162**

yfir innborganir og útborganir 3. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1920.

Innborganir:

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr.	348948,12	
2. Borgað af lánum	—	131480,25	
3. Vextir af lánum	—	94912,99	
4. Varasjóðstekjur:			
a. $\frac{1}{2}\%$ af lánum	kr.	10545,26	
b. Dráttarvextir	—	1290,90	
c. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	6978,02	
			18814,18
			Kr. 594155,54

Útborganir:

1. Innleyst bankavaxtabrjef	kr.	115900,00	
2. Vextir af bankavaxtabrjefum	—	104156,99	
3. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður	kr.	2000,00	
b. Annar kostnaður	—	374,10	
			2374,10
4. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	—	371724,55	
			Kr. 594155,54

Efnahagsreikningur

3. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1920.

Eignir :

1. Skuldabryf fyrir lánum	kr.	2002294,53
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:		
a. Fallið í gjalddaga	kr.	8229,17
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	24799,54
		33028,71
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	371724,45
	Kr.	2407047,69

Skuldir :

1. Bankavaxtabryf í umferð	kr.	2257400,00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabryfum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	1408,50
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	50791,50
		52200,00
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur,		
sbr. eignarlið 2	—	33028,71
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	64418,98
		97447,69
	Kr.	2407047,69

Reikningur

yfir innborganir og útborganir 4. flokks veðdeildar Landsbankans á árinu 1920.

Innborganir :

1. Inneign hjá Landsbankanum 1. janúar	kr.	116804,54
2. Útgefin bankavaxtabryf	—	497700,00
3. Borgað af lánum	—	45835,04
	Flyt kr.	660339,58

Flutt kr. 660339,58 **162**

4. Vextir

a. Af lánum	kr.	90276,09	
b. Af útgefnum bankavxtabrjefum . .	—	4378,66	
			94654,75

5. Varasjóðstekjur:

a. ½% af lánum	kr.	10030,51	
b. Dráttarvextir	—	1103,69	
c. 1% lántökugjald	—	4977,00	
d. Eigendaskiftagjöld	—	417,14	
e. Vextir af inneign hjá Landsbankanum	—	2091,19	
			18619,53

Kr. 773613,86

Útborganir:

1. Veitt lán	kr.	497700,00	
2. Innleyst bankavxtabrjef	—	24900,00	
3. Vextir af bankavxtabrjefum	—	89849,25	
4. Varasjóðskostnaður:			
a. Skrifstofu- og stjórnarkostnaður . .	kr.	5000,00	
b. Endurskoðunarlaun	—	1320,00	
c. Annar kostnaður	—	114,72	
			6434,72

5. Inneign hjá Landsbankanum 31. desember	—	154729,89	
---	---	-----------	--

Kr. 773613,86

Efnahagsreikningur**162**

4. flokks veðdeildar Landsbankans 31. desember 1920.

Eignir:

1. Skuldabrjef fyrir lánum	kr.	2309103,35	
2. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur:			
a. Fallið í gjalddaga	kr.	8822,93	
b. Ekki fallið í gjalddaga	—	28609,45	
			37432,38
3. Inneign hjá Landsbankanum	—	154729,89	

Kr. 2501265,62

162

Skuldir :

1. Bankavaxtabrjef í umferð	kr.	2389400,00
2. Ógreiddir vextir af bankavaxtabrjefum:		
a. Fallnir í gjalddaga	kr.	2601,00
b. Ekki fallnir í gjalddaga	—	53761,50
		56362,50
3. Mismunur, sem reikningslega tilheyrir varasjóði:		
a. Ógoldnir vextir og varasjóðstekjur		
sbr. eignarlið 2.	kr.	37432,38
b. Innborgaðar varasjóðstekjur	—	18070,74
		55503,12
		Kr. 2501265,62

Landsbankinn í Reykjavík, í maí 1921.

Stjórn Landsbankans.

L. Kaaber. Magnús Sigurðsson. Benedikt Sveinsson.

Rich. Torfason.

Framanritaða reikninga veðdeildar Landsbankans höfum við endurskoðað og borið saman við bækurnar og ekkert fundið við þá að athuga.

Guðjón Guðlaugsson. Sig. Eggerz.

163

Skrá

yfir ættarnöfn, er upp hafa verið tekin á árinu 1921:

1. Arinbjarnar	9. Hjartar
2. Árskóg	10. Mar
3. Aspar	11. Sivertsen
4. Breiðdal	12. Smárdal
5. Dalberg	13. Steinholt
6. Elfar	14. Valfoss
7. Eyberg	15. Þorberg
8. Eyfells	16. Þorsteins

Firmnatilkynningar.

164

Samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903, um verslunarskrár, firmu og prókúruumboð, hafa eftirgreindar tilkynningar verið auglýstar 1921.

I. Reykjavík.

1. Hjer með tilkynnist að við undirritaðir erum hættir að reka brauða- og kökugerð undir firmanafninu Theodor & Siggeir.

Theodor Magnússon

bakari.

Siggeir Einarsson

bakari.

2. Hjermeð tilkynnist að hr. O. J. Lauth er genginn úr firmanu Andersen & Lauth, Reykjavík frá 1. janúar 1921 að telja.

Reykjavík 22. janúar 1921.

Andersen & Lauth

L. Andersen

Andersen & Lauth

Lauth.

Ennfremur tilkynnist að herra Harald O. Andersen, Reykjavík er frá sama tíma, orðinn meðeigandi firmans og ritar firmað þannig:

Andersen & Lauth

H. O. Andersen.

3. Jeg Guðmundur Eiríkss heildsali í Reykjavík gef hjermeð herra Júlíusi Ólafssyni umboð sem prókúrista fyrir verslun mína og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. G. Eiríkss.

Júlíus Ólafsson.

Reykjavík, 22. febrúar 1921.

G. Eiríkss.

4. Firmað G. Kr. Guðmundsson & Co. hjer í bænum tilkynnir, að samkvæmt samningi dagsettum 26. f. m. sje Guðmundur Kristjánsson skipstjóri genginn úr firmanu, og að Guðmundur Kr. Guðmundsson framvegis reki einn firmað og með fullri ábyrgð.

Reykjavík 26. febr. 1921.

G. Kr. Guðmundsson.

G. Kristjánsson.

- 164 5. Um leið og jeg hjer með endurkalla prókúru-umboð það, sem hr. Magnús Matthíasson hefir haft fyrir mig og gosdrykkjaverksmiðjuna Mímir, veiti jeg hjer með hr. F. A. Andersen þetta sama umboð og skrifar hann:

pr. pr. Gosdrykkjaverksmiðjan

Mímir

F. A. Andersen.

og

pr. pr. Jón Laxdal

F. A. Andersen.

6. Guðrún E. Hallgríms rekur verslun í Reykjavík, undir firmanafninu „Olíubúðin“.

Prókúru-umboð hefir Hallgrímur T. Hallgríms og ritar hann einn firmað þannig:

pr. pr. Olíubúðin

G. E. Hallgríms

H. T. Hallgríms.

7. Hinn 4. janúar 1921 er stofnað hlutafjelagið Bifreiðastöð Reykjavíkur, í þeim tilgangi að leigja bifreiðar til mannflutninga, vöruflutninga og annars, er stendur í sambandi við þá atvinnugrein.

Stjórn fjelagsins skipa: Egill Vilhjálmsson bifreiðarstjóri í Reykjavík, formaður, Jón Guðmundsson bifreiðarstjóri í Reykjavík, gjaldkeri, og Jón Ólafsson bifreiðarstjóri í Reykjavík, meðstjórnandi.

Formaður og gjaldkeri hafa heimild til að rita firmað.

Egill Vilhjálmsson ritar firmað þannig:

H/f Bifreiðarstöð Reykjavíkur

Egill Vilhjálmsson.

Jón Guðmundsson ritar firmað þannig:

H/f Bifreiðarstöð Reykjavíkur

Jón Guðmundsson.

Stærð hlutafjárins er 87 þúsund krónur, sem stjórnin má auka upp í 150 þúsund krónur, og skiftist það í hluti, 1000 krónur hver hlutur. Hlutirnir hljóða á nafn og eru 87 þúsund krónur greiddar að fullu. Birtingar til fjelagsmanna eru ekki settar í opinber blöð.

Reykjavík 14. janúar 1921.

Egill Vilhjálmsson,

Jón Guðmundsson,

Jón Ólafsson.

8. Það tilkynnist hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur að á aðalfundi fiskiveiða hlutafjelagsins „Ari fróði“ sem haldinn var í Reykjavík 16. þ. m.,

varð sú breyting á stjórn fjelagsins, að úr stjórn fjelagsins gengu þeir: **164**
 Páll H. Gíslason kaupmaður, Einar G. Einarsson kaupmaður, Björn Ólafsskipstjóri og varameðstjórnandi Jón Jóhannsson skipstjóri, en í stað þeirra voru kosnir: Jörgen I. Hansen formaður, meðstjórnendur Ámundi Árnason og Ólafur V. Ófeigsson kaupmaður og sem varameðstjórnandi Jón Laxdal kaupmaður.

Páll H. Gíslason hefir ekki lengur prókúru fyrir fjelagið. Prókúruhafi er nú Jörgen I. Hansen, sem er framkvæmdarstjóri fjelagsins.

Undirskrift hinnar nýju stjórnar er þannig:

Pr. h/f. Ari fróði
 Jörgen I. Hansen,
 Ámundi Árnason,
 Ól. V. Ófeigsson.

Undirskrift prókúruhafa er þannig:

p. p. h/f. Ari fróði
 Jörgen I. Hansen.
 Reykjavík, 18. mars 1921.
 Jörgen I. Hansen,
 Ámundi Árnason,
 Ól. V. Ófeigsson.

9. Jeg undirritaður Eggert Kristjánsson söðlasmiður í Reykjavík, tilkynni hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur, að jeg rek söðla- og aktýgjasmíði, ásamt verslun, undir firmanafninu „Söðlasmíðabúðin Sleipnir“. Jeg einn ber ábyrgð á skuldbindingum fyrirtækisins, og skrifa firmanafnið þannig:
 pr. „Söðlasmíðabúðin Sleipnir“
 E. Kristjánsson.

10. Sameignarfelagið Breiðfjörð & Co. er upphafið og breyttist í hlutafjelagið Breiðfjörð & Co. Lög fjelagsins samþykkt 23. mars 1921. Tilgangur fjelagsins er að reka fiskiveiðar og flutninga.

Stjórn fjelagsins skipa: Guðm. J. Breiðfjörð, Jón Sigmundsson og Oddur Jónsson. Heimild og prókúrurjett hefir Guðm. J. Breiðfjörð. Höfuðstóll hlutafjárins er, 35000,00 — þrjátíu og fimm þúsund — krónur og hefir stjórnin heimild til að auka það upp í 50000,00 — fimtíu þúsund —

164

krónur. Innborgað hlutafje er 10000,00 — tíu þúsund — krónur. Hluta-
brjefin hljóða á handhafa.

Prókúruhafinn ritar firmað þannig:

pr. h/f. Breiðfjörð & Co.

Guðm. J. Breiðfjörð.

Reykjavík, 26. mars 1921.

Guðm. J. Breiðfjörð.

Jón Sigmundsson. Oddur Jónsson.

11. Í dag hefir Árni Einarsson gengið úr firmanu Á. Einarsson & Funk, en G. Funk heldur atvinnunni einn með fullri ábyrgð áfram undir sama firma og óbreytt að öðru leyti.

Reykjavík, 1. apríl 1921.

Árni Einarsson. G. Funk.

12. Í dag hefir hr. G. M. Björnsson fengið prókúru-umboð fyrir firmað Á. Einarsson & Funk, og ritar hann firmað þannig:

p. p. Á. Einarsson & Funk

G. M. Björnsson.

Reykjavík, 1. apríl 1921.

Á. Einarsson & Funk

G. Funk.

13. Hallgrímur Benediktsson og Hallgrímur A. Tulinius báðir til heimilis í Reykjavík, tilkynna til firmaskrárinnar í Reykjavík, að þeir undir firmanafninu H. Benediktsson & Co. reki heildverslun í Reykjavík. Fjelagið er með ótakmarkaðri ábyrgð beggja fjelagsmanna og þeir rita báðir firmað. Þorlákur Björnsson verslunarmaður í Reykjavík hefir prókúru-umboð fyrir firmað.

Hallgrímur Benediktsson ritar firmað þannig:

H. Benediktsson & Co.

Hallgrímur A. Tulinius ritar firmað þannig:

H. Benediktsson & Co.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. H. Benediktsson & Co.

Þorlákur Björnsson

Reykjavík, 2. apríl 1921.

H. Benediktsson.

H. A. Tulinius.

14. Sigmundur Jóhannsson kaupmaður, Carl Holm og Sigvaldi Indriðason verslunarmenn í Reykjavík, tilkynna að stofnað sje í Reykjavík hlutafjelag

með nafninu „Hluta-fjelagið verslunin Hlíf“. Samþýktir fjelagsins eru 164 dagsettar 4. apríl 1921. Fjelagið rekur verslun. Fyrgreindir menn eru í stjórn fjelagsins, er Sigmundur Jóhannsson formaður en Sigvaldi Indriðason varaformaður. Prókúruhafi er Snorri Jóhannsson. Höfuðstóll er 2200 kr. sem skiftast í 50 og 100 kr. hluti, er hljóða á nafn og eru greiddir að fullu.

Birtingar til fjelagsmanna þarf ekki að setja í opinber blöð. Heimild til að rita firmað hafa, formaður fjelagsstjórnarinnar og annar stjórnenda.

Sigmundur Jóhannsson og Carl Holm rita firmað þannig:

h/f. Verslunin Hlíf

Sigm. Jóhannsson. Carl Holm.

Sigmundur Jóhannsson og Sigvaldi Indriðason rita firmað þannig:

h/f. Verslunin Hlíf

Sigm. Jóhannsson,

Sigv. Indriðason, frá Hvoli.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. h/f. Verslunin Hlíf

Snorri Jóhannsson.

Reykjavík, 4. apríl 1921.

Sigm. Jóhannsson. Carl Holm.

Sigv. Indriðason, frá Hvoli.

15. Prókúru-umboð það, sem við á sínum tíma gáfum hr. Þórarni Birni Stefánsyni, afturkallast hjermeð.

Reykjavík, 23. apríl 1921.

O. Friðgeirsson & Skúlason.

O. Friðgeirsson.

16. Jeg gef hjermeð herra kaupmanni Carl Proppé, Reykjavík, fult umboð til þess, í fjarveru og forföllum hr. kaupmanns og alþingismanns, Ólafs J. Proppé, að hafa umsjón með váttryggingarstarfsemi minni á Íslandi, og undirskrifa fyrir mína hönd öll skjöl þar að lútandi. Skal umboð þetta, í forföllum hr. Ólafs J. Proppé, vera jafn viðtækt og umboð það, sem jeg hefi veitt honum

Pegli (Ítalíu) þ. 1. desember 1920.

G. Egilsson.

Prókúru-hafi ritar þannig:

pr. pr. G. Egilsson.

C. Proppé.

17. Við undirritaðir tilkynnum hjermeð að Helgi Jónsson verslunarm. er geng-

164

inn úr firmanu Marteinn Einarsson & Co, Reykjavík, og að Marteinn Einarsson rekur einn firmað framvegis með fullri ábyrgð.

Reykjavík, 1. apríl 1921.

Marteinn Einarsson.

Helgi Jónsson.

18. H. f. Kol & Salt tilkynnir, að á aðalfundi þess þ. 30. apríl þ. á. var endurkosinn í stjórn þess herra konsúll C. Zimsen og er hann formaður stjórnarinnar. Meðstjórnendur hans eru þeir herrar Hjalti Jónsson skipstjóri og Jón Ólafsson framkvæmdastjóri, og til vara Halldór Þorsteinsson skipstjóri.

Reykjavík, 6. maí 1921.

Í stjórn H. f. Kol & Salt.

C. Zimsen. Hjalti Jónsson.

Jón Ólafsson.

19. H. f. Kol & Salt veitir hjermeð herra Theodor Jakobssyni prókúru-umboð fyrir fjelagið.

Prókúruhafi ritar fjelagið þannig:

pr. pro. H. f. Kol & Salt

Theodor Jakobsson.

Jafnframt afturkallast prókúru-umboð það, er herra konsúll C. Zimsen hafði áður fyrir fjelagið.

Reykjavík, 6. maí 1921.

Í stjórn H. f. Kol & Salt.

C. Zimsen. Hjalti Jónsson.

Jón Ólafsson.

20. H. f. Sjóvátryggingarfélag Íslands Reykjavík, tilkynnir að hr. cand. polit. Georg Ólafsson Reykjavík hafi prókúru fyrir fjelagið með öllum rjettindum prókúruhafa frá 1. desember 1920 og undirskrifar þannig:

p. p. H. f. Sjóvátryggingarfélag

Íslands.

Georg Ólafsson.

Reykjavík 18. mars 1921.

H. f. Sjóvátryggingarfélag Íslands.

L. Kaaber. Jes Zimsen.

21. Frá 1. þ. m. er frk. Rósa Jónsdóttir gengin úr firmanu verslunin „Alfa“ og rekum við undirritaðar frú Guðný Vilhjámsdóttir og frú Vilborg V.

Bjarnar því verslunina áfram með ótakmarkaðri ábyrgð og svörum til allra **164**
skuldbindinga firmans. Firmað ritum við hver í sínu lagi.

Reykjavík, 10. maí 1921.

Guðný Vilhjálmsdóttir,

Vilborg Bjarnar,

Rósa Jónsdóttir.

Frú Guðný Vilhjálmsdóttir ritar firmað þannig:

Verslunin „Alfa“

Guðný Vilhjálmsdóttir,

Frú Vilborg V. Bjarnar ritar firmað þannig:

Verslunin „Alfa“

Vilborg Bjarnar.

22. Iðnfyrirtæki undir nafninu hlutafjelagið „Seros“, Reykjavík, var stofnsett 25. okt. 1919 og lög þess voru samþykkt á fundi fjelagsins 3. des. sama ár. Á þeim fundi var kosin stjórn fyrir fjelagið og hlutu þessirkosningu: Formaður Sigurjón Pjetursson og meðstjórnendur Emil Rokstad og Ólafur Gíslason allir í Reykjavík. Prókúruhafi er formaður. Starfsemi fjelagsins er tilbúningur á allskonar sápum, svertum, málningu, lakkvörum o. fl. slíkum efnum og vörutegundum.

Heimild til að rita firmað hafa formaður og annarhvor meðstjórnenda. Hlutfjeð er kr. 30000 er skiftist í eitt þúsund króna hluti og er það að fullu innborgað. Stjórnin hefir heimild til að auka hlutfjeð upp í kr. 50000, en til frekari hlutfjáráukningar þarf samþykki fjelagsfundar. Hlutinnir hljóða á nafn hluthafa.

Til aðalfundar skal boða með hálfsmánaðar fyrirvara í ábyrgðarbrjefi.

Stjórn fjelagsins ritar firmað þannig:

pr. h/f. „Seros“

Sigurjón Pjetursson

Ól. Gíslason.

eða pr. h/f. „Seros“

Sigurjón Pjetursson

E. Rokstad.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. h/f. „Seros“

Sigurjón Pjetursson.

Reykjavík, 24. maí 1921.

Sigurjón Pjetursson, Ól. Gíslason,

E. Rokstad.

23. Undir firma h/f. Fiskiveiðafjelagið „Njáll“ eru reknar fiskiveiðar frá Reykjavík af hlutafjelagi með lögum, dags. 6. maí 1921.

164

Í stjórn fjelagsins eru 3 menn og eru þeir: Guðmundur Ólafsson formaður og Sigurður Hjaltsted og Tómas Tómasson meðstjórnendur, og auk þess eru varamenn í stjórninni, Þorleifur Andrjesson og Friðrik Kr. Magnússon. Formaður og einhver annar úr stjórninni ritar firmað. Hlutfafjeð er 90000 kr. skift í 18 hluti á 5000 kr. Hlutaþrjef hljóða á nafn. Hlutfafjeð er alt greitt. Tilkynningar birtar í ábyrgðarþrjefi eða símskeyti.

Formaður og Sigurður Hjaltsted rita þannig:

Fiskiveiðafjelagið „Njáll“

Guðm. Ólafsson. Sigurður Hjaltsted,

Formaður og Tómas Tómasson rita þannig:

Fiskiveiðafjelagið „Njáll“

Guðm. Ólafsson. Tómas Tómasson.

Reykjavík, 23. maí 1921.

Guðm. Ólafsson. Sigurður Hjaltsted,

Tómas Tómasson.

24. Á aðalfundi h/f. Trolle & Rothe í Reykjavík þ. 18. þ. m. voru þessir kosnir í stjórn fjelagsins: Formaður capt. R. Rothe, og meðstjórnendur þeir framkv.stj. August Flygenring, framkv. stj. Hjalti Jónsson, framkv.stj. M. Eskildsen, konsúll P. A. Ólafsson, og framkv.stj. Carl Finsen. Þetta tilkynnist hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur.

Reykjavík, 23. maí 1921.

Trolle & Rothe h/f.

Rud. Rothe. Carl Finsen.

25. Jeg Guðríður A. Bramm, verslunareigandi í Reykjavík, gef hjermeð fröken Steinunni Jónsdóttur umboð sem prókúrista fyrir verslun mína og hefir hún öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum.

Firmað ritar hún þannig:

Fatabúðin.

pr. pr. Guðríður A. Bramm

St. Jónsdóttir.

Reykjavík, 1. júní 1921.

Fatabúðin.

Guðríður A. Bramm.

26. Vjer leyfum oss hjer með að tilkynna til firmaskrár Reykjavíkur, að á aðalfundi fiskiveiðahlutafjelagsins Kári, 22. mars þ. á., voru kosnir í stjórn fjelagsins: formaður Richard Torfason bankabókari og meðstjórnendur Magnús Gíslason cand. jur., Ólafur Ólafsson præg. hon. frá Hjarðarholti, Rögnvaldur Snorrason kaupmaður á Akureyri og Magnús Bl. Jónsson prestur í Vallanesi. Varastjórnarmaður var kosinn Páll Ólafsson kaupmað-

ur frá Hjarðarholti. Framkvæmdarstjóri var kosinn síðastnefndur Páll Ólafsson. **164**

Reykjavík í apríl 1921.

Fiskiveiðahlutafjelagið „Kári“.

Rich. Torfason, Magnús Gíslason,
Ólafur Ólafsson.

27. Hjermeð tilkynnist til Firmaskrárinnar, að prókúruumboð það, er jeg á sínum tíma gaf verslunarmanni Jóni Á. Egilsson, er afturkallað frá og með þessum degi.

Reykjavík, 23. júní 1921.

A. Guðmundsson.

28. Það tilkynnist hjermeð til firmaskrárinnar fyrir Reykjavík, að á aðalfundi h. f. Eimskipafjelags Íslands, er haldinn var 25. þ. m. gengu eftirtaldir menn úr stjórn fjelagsins:

Sveinn Björnsson, sendiherra, Köbenhavn,

Pjetur A. Ólafsson, konsúll, Reykjavík,

Halldór Kr. Þorsteinsson, skipstjóri, Reykjavík,

Árni Eggertsson, fasteignasali, Winnipeg,

og voru þeir allir endurkosnir að undanskildum Sveini Björnssyni, sendiherra, en í hans stað var kosinn Hallgrímur Benediktsson, stórkaupmaður. Stjórnin er því nú skipuð þannig:

Kosnir af hluthöfum:

Pjetur A. Ólafsson, konsúll, Reykjavík,

Eggert Claessen, bankastjóri, Reykjavík,

Jón Þorláksson, verkfræðingur, Reykjavík,

Garðar Gíslason, stórkaupmaður, Reykjavík,

Hallgrímur Benediktsson, stórkaupmaður, Reykjavík,

Halldór Kr. Þorsteinsson, skipstjóri, Reykjavík.

Fulltrúar Vestur-Íslendinga:

Árni Eggertsson, fasteignasali, Winnipeg.

Jón J. Bildfell, ritstjóri, Winnipeg.

Skipaður af ríkisstjórninni:

Hallgrímur Kristinsson, framkvæmdarstjóri, Reykjavík.

Reykjavík, 30. júní 1921.

H. F. Eimskipafjelag Íslands.

Emil Nielsen.

29. Vjer leyfum oss hjermeð að tilkynna til firmaskrárinnar að á aðalfundi Kaupfjelags Reykjavíkinga 5. mars þ. á. gekk úr stjórn fjelagsins herra bæjarfulltrúi Kristján V. Guðmundsson, en í hans stað var kosinn herra

164

kennari Jón Jónsson frá Flatey til heimilis í Finnbogahúsi við Laugaveg hjer í bænum. Varamaður í stjórn fjelagsins í stað herra Ögmundar Hanssonar á Hólabrekku, var kosinn herra stud. jur. Sigurður Jónasson til heimilis á Vatnsstíg 16 hjer í bænum.

Reykjavík, 12. júlí 1921.

Í stjórn Kaupfjelags Reykjavíkinga.
H. Helgason, Bjarni Pjetursson,
Kjartan Ólafsson, Helgi Björnsson,
Jón Jónsson frá Flatey,
Sigurður Jónasson.

30. Við leyfum okkur hjermeð að tilkynna til firmaskrárinnar að Björn Guðmundsson er genginn úr firmanu „Verslun Helga Zoëga“ og rjettur hans til að reka firmað jafnframt burtu fallinn. Geir H. Zoëga, sem er einka-eigandi, ritar firmað eins og áður.

Reykjavík, 14. júlí 1921.

Björn Guðmundsson,
Geir H. Zoëga.

31. Það tilkynnist hjermeð til firmaskrár Reykjavíkur að vjer höfum frá í dag gefið herra Eiríki Stephensen, Reykjavík, prókúru-umboð fyrir firmað h/f. Trolle & Rothe í Reykjavík, og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt gildandi lögum.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

p. p. h/f. Trolle & Rothe
Eiríkur Stephensen.

Reykjavík, 30. júlí 1921.

Rud. Rothe, Carl Finsen.

32. Við undirritaðir, Guðsteinn Eyjólfsson, klæðskeri, Tómas Jónsson og Sigurjón Jónsson, allir til heimilis í Reykjavík, tilkynnum hjermeð að við rekum í fjelagi með ótakmarkaðri ábyrgð efnafræðilega hreinsun og litun (Kemisk Töjrensning og Farveri) á allskonar fatnaði, dúkum o. fl. úr ull, hálf-ull, bómull og silki o. s. frv., undir firmanafninu:

S/F. Efnalaug Reykjavíkur.

Firmað ritar Sigurjón Jónsson einn þannig:

S/F. Efnalaug Reykjavíkur.

Sj. Jónsson.

Reykjavík, 16. ágúst 1921.

Guðsteinn Eyjólfsson,
Tómas Jónsson,
Sigurjón Jónsson.

33. Undir nafninu h/f. Belgaum, er rekið fiskiveiðahlutafjelag í Reykjavík, **164**
sem hefir þar heimili og varnarþing. Lög fjelagsins eru dagsett 28. maí
1921. Stjórn fjelagsins skipa: Jes Zimsen kaupmaður Reykjavík, formaður
og Hjalti Jónsson skipstjóri Reykjavík, meðstjórnandi. Heimild til að
rita firmað hefir stjórnin. Prókúru hefir Jes Zimsen. Hlutaþje fjelagsins
er kr. 300,000,00 og skiftist í 4 hluti, sem hver er að upphæð kr. 72000,00
og 12 hluti sem hver er að upphæð 1000,00. Hlutirnir hljóða á nafn og
eru að fullu innborgaðir. Birtingar til fjelagsmanna skulu gerðar í ábyrgð-
arbrjefi eða með símskeyti.

Reykjavík, 28. maí 1921.

Stjórn h/f Belgaum

Jes Zimsen. Hjalti Jónsson.

Stjórn fjelagsins ritar firmanafnið þannig:

h/f. Belgaum

Jes Zimsen. Hjalti Jónsson.

Prókúruhafi ritar firmanafnið þannig:

p. p. h/f. Belgaum

Jes Zimsen.

34. Undir firmanafninu h/f. Jón Sigmundsson & Co., er rekin gullsmíða-
verslun og gullsmíðavinnustofu, sem hefir heimilisfang í Reykjavík. Lög
fjelagsins eru dagsett 11. júní 1921.

Stjórn fjelagsins skipa:

Formaður Guðmundur J. Breiðfjörð kaupmaður í Reykjavík.

Meðstjórnendur: Eiríkur Þorsteinsson, kaupmaður í Gerðum í Gull-
bringusýslu. Jón Sigmundsson gullsmiður í Reykjavík.

Heimild til að rita firmað hafa formaður og annar meðstjórnandi.
Prókúru hefir Jón Sigmundsson gullsmiður, sem jafnframt er fram-
kvæmdarstjóri fjelagsins.

Hlutaþjeð er 30000,00 krónur er skiftist í 30 hluti, sem hver er að
upphæð 1000 krónur.

Hlutaþjeð er að fullu greitt.

Birtingar til fjelagsmanna eru gerðar í ábyrgðarbrjefi eða með
símskeyti.

Reykjavík, 6. september 1921

H/f. Jón Sigmundsson & Co.

Guðm. J. Breiðfjörð.

Eir. Þorsteinsson.

Jón Sigmundsson.

164

Guðmundur J. Breiðfjörð og Jón Sigmundsson rita firmað þannig:

H/f. Jón Sigmundsson & Co.

Guðm. J. Breiðfjörð.

Jón Sigmundsson.

Guðmundur J. Breiðfjörð og Eiríkur Þorsteinsson rita firmað þannig:

H/f. Jón Sigmundsson & Co.

Guðm. J. Breiðfjörð.

Eir. Þorsteinsson.

Prókúruhafi, Jón Sigmundsson ritar firmað þannig:

pr. pr. H/f. Jón Sigmundsson & Co.

Jón Sigmundsson.

35. Hlutfjelaði Þorsteinn Einarsson & Co. Reykjavík er stofnað 1. október 1921 og eru fjelagssamþyktir frá þeim tíma.

Tilgangur fjelagsins er kolaverslun.

Stjórn firmans skipa:

Þorsteinn Einarsson, Baldursgötu 31, framkvæmdarstjóri.

Hjálmar Bjarnason, Suðurgötu 5, meðstjórnandi.

Heimild til að rita firmað hefir stjórnin.

Prókúruumboð hefir framkvæmdarstjóri.

Höfuðstóll hlutfjár er kr. 3000,00 er skiftist í 1000 króna hluti sem hljóða á nafn og eru að fullu innborgaðir.

Til fjelagsfundar skal boða með ábyrgðarbrjefi.

H/f. Þorsteinn Einarsson & Co.

Þ. Einarsson, Hjálmar Bjarnason.

Framkvæmdarstjóri ritar firmað:

pr. pr. H/f. Þorsteinn Einarsson & Co.

Þ. Einarsson.

Reykjavík, 17. október 1921.

Þ. Einarsson, Hjálmar Bjarnason.

36. Magnús Þorsteinsson, Vesturgötu 20 og Brynjólfur Árnason Hverfisgötu 18, Reykjavík, reka verslun í Reykjavík, undir firmanafninu Magnús Þorsteinsson & Co., báðir sem fullábyrgir fjelagar, með ótakmarkaðri ábyrgð. Hvor um sig ritar firmað.

Brynjólfur Árnason ritar firmað þannig:

Magnús Þorsteinsson & Co.

Magnús Þorsteinsson ritar firmað þannig:

Magnús Þorsteinsson & Co.

Reykjavík, 27. október 1921.

Brynjólfur Árnason.

Magnús Þorsteinsson,

37. Undir firmanafninu H/f. Ísólfur er rekin umboðssala og verslun með innlendar og útlendar afurðir. Lög fjelagsins eru samþykkt á stofnfundi 12. okt. 1921. Heimili fjelagsins og varnarþing er í Reykjavík. Stjórn fjelagsins skipa 3 menn: Guðm. Albertsson formaður og Þorsteinn Jónsson og Sigm. Jóhannsson meðstjórnendur. Framkvæmdarstjóri er Þorsteinn Jónsson, og hefir hann prókúruumboð fyrir fjelagið. Hlutfjeð er kr. 15,000,00, sem skiftist í 1000,00 kr. hluti og er að fullu innborgað. Hlutaþrjef hljóða á nafn. Tilkygningar til hluthafa skulu sendar í ábyrgðarþrjefi. Heimild til að rita firmað hafa einhverjir tveir úr stjórnninni.

Stjórn fjelagsins ritar firmað þannig:

H/f. Ísólfur.

G. Albertsson, Sigm. Jóhannsson,
eða: H/f. Ísólfur.

G. Albertsson, Þorst. Jónsson,
eða: H/f. Ísólfur.

Þorst. Jónsson, Sigm. Jóhannsson.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. H/f. Ísólfur.

Þorst. Jónsson.

Reykjavík, 26. okt. 1921.

G. Albertsson. Þorst. Jónsson.
Sigm. Jóhannsson.

38. Undirrituð stjórn „Fiskiveiðahlutafjelagsins Bragi“ tilkynnir hjermeð, að fjelagið er hætt að starfa.

Reykjavík, 14. nóv. 1921.

Sighvatur Bjarnason,

Th. Thorsteinsson,

Siggeir Torfason.

39. H/f. Hrogn & Lýsi tilkynnir að það reki lýsisbræðslu og verslun með sjávarafurðir. Varnarþing og aðalskrifstofa fjelagsins er í Reykjavík. Stjórn fjelagsins skipa: Pjetur Magnússon, hæstarjettarmálaflutningsm., formaður, Björn Ólafsson kaupmaður og Þórður Sveinsson kaupmaður, meðstjórnendur. Einhverjir tveir stjórnendur geta skuldbundið fjelagið og eignir þess. Prókúruumboð hefir Björn Ólafsson. Hlutfjeð er kr. 30000 og skiftist í 30 jafna hluti. Hlutaþrjefin eru nafnskráð. Tilkygningar til fjelagsmanna eru ekki birtar í blöðum. Varamaður í stjórn fjelagsins er Þ. J. Thoroddsen læknir. Lög fjelagsins eru samþykkt 4. desbr. 1921.

164

Pjetur Magnússon og Þórður Sveinsson rita firmað þannig:

H/f. Hrogn & Lýsi.

Pjetur Magnússon,

Þórður Sveinsson.

Pjetur Magnússon og Björn Ólafsson rita firmað þannig:

H/f. Hrogn & Lýsi.

Pjetur Magnússon,

Björn Ólafsson.

Björn Ólafsson og Þórður Sveinsson rita firmað þannig:

H/f. Hrogn & Lýsi.

Björn Ólafsson.

Þórður Sveinsson.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. H/f. Hrogn & Lýsi.

Björn Ólafsson.

Reykjavík, 6. desember 1921.

Pjetur Magnússon. Björn Ólafsson.

Þórður Sveinsson.

40. Kristján Jónsson, Skólavörðustíg 46, tilkynnir, að hann reki verslun í Reykjavík með fullri ábyrgð undir firmanafninu „Þjótandi“.

Reykjavík, 2. desbr. 1921.

Kristján Jónsson.

41. Bræðurnir Einar og Guðmundur M. Björnssynir, báðir til heimilis á Vesturgötu 23 B, Reykjavík, tilkynna að þeir reki verslun í Reykjavík, sem fullábyrgir fjelagar, undir firma:

SPORTVÖRUHÚS REYKJAVÍKUR

Einar Björnsson & Co.

Undirskrift, er snertir daglegan rekstur firmans, rita hvor um sig.

Við allar stærri skuldbindingar eða veðsetningar á eignum firmans rita báðir firmað.

Einar Björnsson ritar firmað þannig:

SPORTVÖRUHÚS REYKJAVÍKUR

Einar Björnsson & Co.

E. Björnsson.

Guðmundur M. Björnsson ritar firmað þannig:

SPORTVÖRUHÚS REYKJAVÍKUR

Einar Björnsson & Co.

G. M. Björnsson.

Einar og Guðmundur M. Björnsson rita firmað þannig:

SPORTVÖRUHÚS REYKJAVÍKUR

Einar Björnsson & Co.

E. Björnsson. G. M. Björnsson.

Reykjavík 5. desbr. 1921.

E. Björnsson. G. M. Björnsson.

164

42. Jón Magnússon á Stokkseyri og Marius Ólafsson, Reykjavík reka verslun í Reykjavík með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu:

Jón Magnússon & Maríus.

Hafa þeir hvor um sig rjett til að rita firmað.

Jón Magnússon ritar firmað þannig:

Jón Magnússon & Maríus.

Jón Magnússon.

Marius Ólafsson ritar firmað þannig:

Jón Magnússon & Maríus.

Marius Ólafsson.

Reykjavík, 8. desbr. 1921.

Jón Magnússon. Marius Ólafsson.

43. Guðrún E. Hallgríms, tilkynnir til firmaskrár Reykjavíkur, að hún reki ekki lengur verslun í Reykjavík undir firmanafninu „Olíubúðin“ og um leið er afturkallað prókúruumboð það er Hallgr. T. Hallgríms hafði fyrir þetta firma.

Reykjavík, 8. desbr. 1921.

Guðrún E. Hallgríms.

44. Guðrún E. Hallgríms tilkynnir, að hún rekur verslun í Reykjavík undir firmanafninu verslunin „Hornbjarg“. Prókúruumboð fyrir firmað hefir Hallgrímur T. Hallgrímsson og ritar hann einn firmað þannig:

pr. pr. versl. „Hornbjarg“.

H. T. Hallgríms.

Reykjavík, 8. desbr. 1921.

Guðrún E. Hallgríms.

II. Mýra- og Borgarfjarðarsýsla.

Stjórn kaupfélags Akraness tilkynnir, að prókúruumboð Arnmundar Gíslasonar sje afturkallað frá 1. febr. 1921 að telja.

III. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.

1. Firmað „Kaupfjélag Ólafsvíkur“ rekur verslun í Ólafsvík. Lög þess eru dagsett 19. febr. 1921. Heimili fjélagsins er í Ólafsvík. Fjélaginu stjórna 5 manna nefnd. Í stjórn fjélagsins eru: Kristján Þórðarson, Guðm. Guðjónsson, Guðbrandur Guðmundsson, Þórður Kristjánsson og Stefán Kristjánsson, allir í Ólafsvík. Fjélagsmenn greiða 10 kr. í varasjóð og 100 kr. í stofnsjóð, er þeir ganga í fjélagið, og ábyrgjast skuldir fjélagsins, þar með talin aukainnlög í stofnsjóð, allir fyrir einn og einn fyrir alla, þó svo að hver fjélagsmaður losnar við skuldbindingar sínar 2 árum eftir að han er kominn úr fjélaginu. Undirskrift meiri hluta stjórnarinnar er skuldbindandi fyrir fjélagið. Prókúru fyrir fjélagið hefir síra Guðmundur Einarsson í Ólafsvík þetta ár, og ritar hann firmað þannig:

pr. Kaupfjélag Ólafsvíkur

Guðm. Einarsson.

Ólafsvík, 8. apríl 1921.

Kristján Þórðarson.

Guðm. Guðjónsson.

Guðbr. Guðmundsson.

Þórður Kristjánsson.

Stefán Kristjánsson.

2. Firmað „Kaupfjélag Fróðárhrepps“ pantar vörur fyrir fjélagsmenn. Lög þess eru dagsett 13. febr. 1921. Fjélaginu stjórna 3 mannanefnd. Í stjórn fjélagsins eru: Bergsveinn Haraldsson, Ólafur Bjarnason og Sigþór Pjetursson. Fjélagsmenn greiða 10 kr. í varasjóð og 50 kr. í stofnsjóð, er þeir ganga í fjélagið og ábyrgjast skuldir fjélagsins, þar með talin aukainnlög í stofnsjóð, allir fyrir einn og einn fyrir alla, þó svo, að hver fjélagsmaður losnar við skuldbindingar sínar 2 árum eftir að hann er kominn úr fjélaginu. Undirskrift meiri hluta stjórnarinnar er skuldbindandi fyrir fjélagið. Prókúru fyrir fjélagið hefir síra Guðmundur Einarsson í Ólafsvík þetta ár, og ritar hann firmað þannig:

pr. Kaupfjélag Fróðárhrepps.

Guðm. Einarsson.

Brimilsvöllum, 10. apríl 1921.

Bergsveinn Haraldsson.

Ó. Bjarnason.

Sigþór Pjetursson.

3. Firmað „Kaupfjélag Hellissands“ rekur verslun á Hellissandi. Lög þess eru dagsett 27. febr. 1921. Heimili fjélagsins er á Hellissandi. Fjélaginu stjórnar 5 manna nefnd. Í stjórn fjélagsins eru: Pjetur Kr. Pjetursson, Guðm. Guðmundsson, Brandur Bjarnason, Vigfús Jónsson og Guðm. Þorvarðarson, allir í Neshreppi utan Ennis. Fjélagsmenn greiða 10 kr. í varasjóð og 100 kr. í

stofnsjóð, er þeir ganga í fjelagið, og ábyrgjast skuldir fjelagsins, þar með talin aukainnlög í stofnsjóð, allir fyrir einn og einn fyrir alla, þó svo að hver fjelagsmaður losnar við skuldbindingar sínar 2 árum eftir að hann er kominn úr fjelaginu. Undirskrift meiri hluta stjórnarinnar er skuldbindandi fyrir fjelagið. Prókúru fyrir fjelagið hefir síra Guðmundur Einarsson í Ólafsvík þetta ár, og ritar hann firmað þannig:

pr. Kaupfjelað Hellissands.

Guðm. Einarsson.

Hellissandi, 17. apríl 1921.

Pjetur Kr. Pjetursson.

Guðm. Guðmundsson.

Brandur Bjarnason.

Vigfús Jónsson.

Guðmundur Þorvarðarson.

4. Hlutaðfjelaði „Auðunn“ tilkynnir, að það reki fiskiveiðar við Breiðafjörð og víðar. Heimili fjelagsins er í Stykkishólmi. Lög þess eru samþykkt 10. mars þ. á. Stofnfje fjelagsins er 24000 kr., skiftist í 500 kr. hluti og er að fullu innborgað. Hlutaðbrjefin hljóða á nafn. Til fjelagsfunda skal boða skriflega. Stjórn fjelagsins skipa: Jón Guðmundsson veitingamaður sem formaður, og þeir Hannes Jónsson dýralæknir og Jóhann Garde Jóhannsson sem meðstjórnendur, allir í Stykkishólmi. Formaður fjelagsins, Jón Guðmundsson, ritar firmað sem prókúruhafi þannig:

p. p. H/f. „Auðunn“

Jón Guðmundsson.

IV. Barðastrandasýsla.

1. Pöntunarðjel. Rauðasandshrepps rekur verslun og útgerð á Patreksfirði undir sama nafni. Samþykktir fjelagsins dagsettar 8. maí 1920. Allir fjelagsmenn ábyrgjast skuldir fjelagsins, in solidum, uns eitt ár er liðið frá brottför þeirra úr fjelaginu.

Í stjórn eru:

Síra Þorvaldur Jakobsson formaður.

Guðmundur Þórðarson.

Ólafur E. Thoroddsen.

Prókúru hefir:

Ólafur Ó. Thorlacius, Saurbæ.

2. Kaupfjelað Flateyjar rekur verslun í Flatey á Breiðafirði undir sama nafni. Samþykktir fjelagsins eru dagsettar 18. nóv. 1920. Hver fjelagsmaður greiðir

164

minst 250 krónur er hann gengur í fjelagið, og ábyrgjast þeir allir skuldir þess in solidum, uns eitt ár er liðið frá brottför þeirra úr fjelaginu.

Í stjórn eru:

Hafliði Þ. Snæbjörnsson.

Jón S. Sigurðsson.

Gísli Gíslason.

Þórður Jónsson.

Sigmundur Guðmundsson.

Prókúru hefir:

Sigfús H. Bergmann.

3. Hjermeð tilkynnist að hr. Jóh. I. Jónsson er genginn úr firmanu Baldur frá 1. janúar að telja þetta ár.

Bíldudal 4. nóv. 1920.

Virðingarfyllst

Verslunin „Baldur“

G. Sigurðsson.

4. Konsúll og kaupmaður Ólafur Jóhannesson á Vatneyri hefir tilkynt til firmaskrárinnar hinn 12. þ. m. að hann frá 1. nóv. þ. á. hafi tekið þá syni sína **Gunnar, Kristinn og Garðar** upp í firma sitt, er reki verslun og útgerð undir firmanafninu Ó. Jóhannesson á Vatneyri. Allir fjelagar með ótakmarkaðri ábyrgð og rita þeir allir firmað.

Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson.

Kristinn Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson.

Gunnar Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson.

Garðar Ó. Jóhannesson ritar firmað þannig:

Ó. Jóhannesson.

V. Ísafjarðarsýsla og Ísafjarðarkaupstaður.

1. Thor E. Tulinius, Fr. Holme, Hans Hald Sthyr, Fr. Paulsen tilkynna, að Aktieselskabet „De forenede Islandsforretninger“ reki verslun, skipaútgerð og iðnað á Ísafirði, Flateyri, Bolungavík, Hesteyri, Arngerðareyri og Látrum í Aðalvík, samkv. samþ. 18. sept. 1912, 21. des. 1917, 13. mars 1918 og 4. okt. 1918. Hlutfjeð er 1,500,000 kr., skift í 1000 kr. hluti, greitt að fullu. Birtingar í Berlingske Tidende.

Firmað rita 2 stjórnendur eða 1 stjórnandi ásamt 1 framkvæmdarstjóra, er hefir prókúru. Prókúru hafa Sv. O. Larsen og Jón K. F. Arnesen.

2. Kristján og Jón Eyjólfssynir tilkynna, að bróðir þeirra Jens Eyjólfsson sje genginn úr firmanu „Bræðurnir Eyjólfsson“ á Flateyri. 164

3. Steingrímur Árnason og Guðmundur Pjetursson tilkynna að þeir í fjelagi reki verslun, útgerð, fiskkaup og fiskþurkun á Flateyri með ótakmarkaðri ábyrgð, undir firmanafninu Steingrímur Árnason & Co. Steingrímur Árnason ritar firmað einn.

4. Karl Eyjólfsson og Jón J. Eyfirðingur reka verslun og bakarí í Bolungarvík með ótakmarkaðri ábyrgð undir firmanafninu: Karl Eyjólfsson & Co. Þeir rita firmað hvor um sig.

5. Í kaupfjlagi Önfirðinga eru nú í stjórn: Páll Rósinkransson formaður, Hólmgeir Jensson, Finnur Finnsson, Bernharður Guðmundsson, Guðmundur Guðmundsson.

6. Raflýsingarfjlag Ísafjarðar h/f. rekur framleiðslu ljóss og afls með raforku. Lög fjelagsins eru frá 5. ágúst 1920.

Í stjórn fjelagsins eru 5 menn og skipa hana nú: Tryggvi Jóakimsson formaður, Ólafur Pálsson kaupmaður gjaldkeri, Helgi Sveinsson banka-stjóri, Magnús Magnússon kaupmaður og Sigurjón Jónsson afgreiðslumaður sem meðstjórnendur, allir á Ísafirði.

Fjórir stjórnendur rita firmað við skuldbindingu eða veðsetningu á eignum fjelagsins.

Prókúru hefir Ólafur Pálsson kaupmaður, Ísafirði.

Hlutfafjeð er 90000 kr. skift í 78 hluti á 1000 kr. og 24 hluti á 500 kr. Alt hlutfafjeð er innborgað. Hlutablefjefin hljóða á nafn.

Tilkynningar til hluthafa eru brjeflegar og auk þess auglýstar á Ísafirði.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. Raflýsingarfjel. Ísafjarðar h/f.

Ólafur Pálsson.

7. Kaupfjlag Mýrahrepps tilkynnir:

Stjórnarkosning.

Úr stjórninni áttu að ganga þeir: Kr. Davíðsson, Jóhannes Davíðsson og Bj. Guðmundsson.

Í stjórnina voru kosnir í stað þeirra er gengu úr: Prófastur Þórður Ólafsson, búfr. Jón Þórarinsson og Björn Guðmundsson.

164

VI. Húnavatnssýsla.

Jeg kaupmaður Pjetur Pjetursson Blönduósi, gef hjermeð hr. Sig. H. Sigurðssyni umboð sem prókúrista fyrir verslun mína og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt gildandi lögum.

Firmað ritar hann.

pr. versl. P. Pjeturssonar
Sig. H. Sigurðsson.
Blönduósi, 7. maí 1921.
Pjetur Pjetursson.

VII. Norður-Múlasýsla og Seyðisfjarðarkaupstaður.

1. Hjermeð tilkynnist, að Sigurður Arngrímsson er genginn úr firmanu S. Arngrímsson Thorsteinsson & Co. og um leið verður hans nafn ekki lengur í firmanafninu.

Firmað rekum við undirritaðir eigendur óbreytt áfram undir firmanafninu:

Herm. Thorsteinsson & Co.
Seyðisfirði 4. janúar 1921.
Hermann Þorsteinsson
Böðvar Jónsson.

2. St. Th. Jónsson kaupmaður á Seyðisfirði tilkynnir, að hann gefi herra bókhaldara sínum Jóni Jónssyni í Firði umboð sem prókúrista fyrir verslun sína samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóvbr. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. St. Th. Jónsson
Jón Jónsson.

3. Við undirritaðir veitum hjermeð herra Einari Metúsalemssyni á Seyðisfirði prókúruumboð fyrir útbú okkar á Seyðisfirði með þeim rjettindum, sem lög nr. 42 frá 13. nóvember 1903 heimila.

Reykjavík 9. október 1920.
Nathan & Olsen.

Vitundarvottar:

Ingvi Jóhannesson.
Ingólfur Jónsson.

4. Frú Solveig Björnsdóttir rekur verslun Halldórs sál. Runólfssonar á Bakka-
firði undir nafninu Runólfsson. Prókúruhafi er Sveinbjörn Guðjohnsen sama
staðar, og ritar hann firmað þannig:

Bakkafirði, 29. nóv. 1920.

pr. versl. Runólfsson

Sv. Guðjohnsen.

5. Undir firma hlutafjelagið „Alda“ á Seyðisfirði er stofnað fjelag með tak-
markaðri ábyrgð til þess að reka verslun, fiskiveiðar, fiskikaup og lifrar-
bræðslu á Skálum á Langanesi og eru lög fjelagsins dagsett 9. júlí 1921. Í
stjórn fjelagsins eru 3 menn og eru þeir: Framkvæmdarstjóri Sigurður
Jónsson, T. L. Imslands Arvinger og konsúll St. Th. Jónsson og skifta þeir
með sjer verkum eftir samkomulagi.

Hlutafjeð er 75000,00 krónur, er skiftist í 15 hluti á 5000,00 krónur
hver og er alt hlutafjeð innborgað. Hlutabréfin hljóða á nafn. Heimild til
að rita firmað hefir öll stjórnin í sameiningu, en prókúru hafa T. L. Imslands
Arvinger.

Stjórn fjelagsins ritar firmað þannig:

pr. H/f. Alda

Sigurður Jónsson, St. Th. Jónsson,

T. L. Imslands Arvinger.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

pr. pr. H/f. Alda

T. L. Imslands Arvinger.

Seyðisfirði, 9. júlí 1921.

T. L. Imslands Arvinger.

Sigurður Jónsson.

St. Th. Jónsson.

6. Jeg undirritaður veiti hjer með syni mínum Otto Wathne Seyðisfirði,
prókúru-umboð fyrir mig, og hefir hann öll rjettindi prókúrista lögum
samkvæmt.

Mun hann rita þannig:

pr. pr. Fr. Wathne

O. Wathne.

Seyðisfirði, 25. júlí 1921.

Fr. Wathne.

VIII. Suður-Múlasýsla.

1. Kaupfjelag Berufjarðar rekur verslun á Djúpavogi undir sama nafni.
Lög fjelagsins eru samþykkt 30. mars 1920.

164

Hver fjelagsmaður greiðir 10 — tíu — krónur er hann gengur í fjelagið, og ábyrgjast allir fjelagsmenn skuldir þess „in solidum“ uns 2 ár eru liðin frá brottför þeirra úr fjelaginu.

Í stjórn fjelagsins eru: Þórhallur Sigtryggsson formaður, en meðstjórnendur Sveinn Sveinsson bóndi á Hofi í Álftafirði, Helgi Einarsson, bóndi á Melrakkanesi í Álftafirði, Georg Jónsson búfræðingur, Strýtu, Jón Stefánsson kennari, Hálsi.

Varaformaður er Jón Stefánsson, Hálsi.

Varamaður í stjórninni er Jón Eiríksson, bóndi á Krossi.

Formaður ritar einn firmað.

Tilkynningar skal birta í Lögbirtingablaðinu.

Þórh. Sigtryggsson,

Jón Stefánsson,

Sveinn Sveinsson,

Georg Jónsson,

Helgi Einarsson.

Formaður ritar þannig:

Kaupfjelag Berufjarðar

Þórh. Sigtryggsson.

2. Undirrituð stjórn Kaupfjeldags Hjeraðsbúa á Egilsstöðum, gefur hjermeð herra Þorsteini Jónssyni á Reyðarfirði umboð sem prókúrista fyrir nefnt kaupfjelag, og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Kaupfjelag Hjeraðsbúa

Þorsteinn Jónsson.

Egilsstöðum, 5. mars 1921.

Í stjórn Kaupfjeldags Hjeraðsbúa.

Halldór Stefánsson.

Páll Hermannsson.

Staddur í Reykjavík 18. mars 1921.

Í stjórn Kaupfjeldags Hjeraðsbúa.

Björn Hallsson frá Rangá.

3. Jeg leyfi mjer hjermeð að tilkynna til firmaskrár Suður-Múlasýslu, að jeg hefi lagt niður útbú mitt á Reyðarfirði, sem jeg tilkynti til firmaskrárinnar 23. maí 1919 og jafnframt eru þá að sjálfsögðu fallin niður prókúru umboð þau til handa Pjetri Bóassyni og Hallgrími A. Tulinius, sem ræðir um í sömu firmatilkynningu.

Reykjavík, 2. apríl 1921.

H. Benediktsson.

IX. Vestmannaeyjar.

164

Jeg, Magnús Þórðarson, kaupmaður í Vestmannaeyjum, gef hjermeð herra Arinbirni Ólafssyni umboð sem prókúristi fyrir verslun mína, og hefir hann öll rjettindi prókúrista samkvæmt lögum nr. 42, 13. nóv. 1903.

Firmað ritar hann þannig:

p. p. Magnús Þórðarson

Arinbjörn Ólafsson.

Vestmannaeyjum, 10. júní 1921.

Magnús Þórðarson.

X. Árnessýsla

Stjórn Kaupfjeldagsins Ingólfur H/f. á Stokkseyri skipa nú: Einar Jónsson bóndi á Geldingalæk formaður, Jón Jónsson hreppstjóri á Hlíðarenda og Bjarni Grímsson verslunarmaður, Stokkseyri, varaformaður. Varamaður í stjórn er Runólfur Halldórsson hreppstjóri á Rauðalæk.

Formaður ritar firmað þannig:

Kaupfjeldagið Ingólfur H/f.

Einar Jónsson.

XI. Gullbringu- og Kjósarsýsla og Hafnarfjarðarkaupstaður.

1. Prókúruumboð herra Þorsteins Jónssonar fyrir hlutafjeldagið Norðri í Gufunesi, afturkallast hjer með.

Reykjavík, 2. júní 1921.

Í stjórn h/f. Norðri

H. Kristinsson. Pjetur Jónsson.

Pjetur Magnússon. Vilhj. Briem.

2. Fjeldagið heitir; „Kaupfjeldagið Báran“. Heimili og varnarþing í Gerðum í Gerðahreppi. Tilgangur þess er að útvega fjeldagsmönnum og öðrum sem bestar og ódýrastar vörur bæði utan lands og innan, og selja íslenskar afurðir með sem hæstu verði. Lög fjeldagsins eru samþykkt á stofnfundi í Gerðum 30. desbr. 1919.

Stjórn fjeldagsins er í höndum framkvæmdarstjóra og stjórnarnefndar sem í eru 5 menn, sem eru: Þorbergur Guðmundsson, Páll Árnason, síra Friðrik J. Rafnar, Sigurgeir Ólafsson og Gísli Sighvatsson. Framkvæmdarstjóri er Þorlákur Ingibergsson. Fjeldagið er hlutafjeldag. Stærð höfuðstóls er kr. 1500,00 og má auka það með samþykki stjórnarinnar.

Allir fjeldagsmenn bera ábyrgð á skuldum fjeldagsins „in solidum“.

Prókúru fjeldagsins hefir framkvæmdarstjóri Þorlákur Ingibergsson og

- 164 ritar hann firmað þannig: pr. „Kaupfjlagið Báran“ Þorlákur Ingibergsson, og hefir hann einn rjett til að rita það.

Gerðum, 18. júní 1921.

Í stjórn „Kaupfjlagsins Bára“.

Þorbergur Guðmundsson,

Gísli Sighvatsson,

Páll Árnason,

Sigurgeir Ólafsson,

Friðrik J. Rafnar.

3. Undir firma „Sveinn Þorkelsson & Co“, reka þeir Sveinn Þorkelsson og Einar Sveinsson matarverslun (kjötverslun) í Hafnarfirði.

Sveinn Þorkelsson einn ber ótakmarkaða ábyrgð. Einar Sveinsson er samlagsfjlagi með 5000 króna framlagi. Einar Sveinsson hefir prókúru.

Hafnarfirði 22. júlí 1921.

Sveinn Þorkelsson,

Einar Sveinsson.

Sveinn Þorkelsson ritar firmað þannig:

Sveinn Þorkelsson & Co.

Sveinn Þorkelsson.

Einar Sveinsson ritar firmað þannig:

p. p. Sveinn Þorkelsson & Co.

Einar Sveinsson.

4. Börn Einars G. Einarssonar í Grindavík, reka verslun og bátaútgerð í Grindavík, undir firmanafninu „Verslunin Einar í Garðhúsum“ með ótakmarkaðri ábyrgð. Prókúruumboð hefir Einar G. Einarsson í Garðhúsum, og ritar hann firmað þannig:

Pr. pr.

„Verslunin Einar í Garðhúsum“

E. G. Einarsson.

Pt. Hafnarfirði, 1. ágúst 1921.

Pr. pr.

„Verslunin Einar í Garðhúsum“

E. G. Einarsson.

5. Það tilkynnist hjermeð til verslunarskrár Hafnarfjarðarkaupstaðar, að stofnað er í Hafnarfirði útgerðarfjlag undir firmanafninu „Fiskiveiðafjlagið Sækarl“. Fjlagsmenn eru þeir: Jón Sveinsson, Oddur Ívarsson, Guðmundur Hróbjartsson og Pjetur J. Vermundsson, allir til heimilis í Hafnarfirði, og bera þeir ábyrgð á skuldum fjlagsins að einum fjórða hluta hver.

Lög fjelagsins voru samþykkt á fundi þess 20. september 1921 og þá kosin stjórn fyrir fjelagið og hlutu þessir kosningu: Jón Sveinsson framkvæmdarstjóri, Oddur Ívarsson og Guðmundur Hróbjartsson meðstjórnendur.

Undirskrift framkvæmdarstjóra eins skuldbindur fjelagið, en auk þess hefir Oddur Ívarsson prókúru:

Framkvæmdarstjóri ritar firmað þannig:

F/f. „Sækarl“

Jón Sveinsson.

Prókúruhafi ritar firmað þannig:

p. p. F/f. „Sækarl“

O Ívarsson.

Hafnarfirði, 3. október 1921.

Jón Sveinsson. Oddur Ívarsson.

Guðmundur Hróbjartsson.

Pjetur J. Vermundsson.

6. Það tilkynnist hjermeð til firmaskrárinnar að vjer höfum veitt verslunarmanni Þórarni Egilsson prókúruumboð fyrir oss, lögum samkvæmt.

Firmanafn vort ritar hann þannig:

pr. pr. Bookless Bros

Þórarinn Egilsson.

Hafnarfirði, 26. nóvember 1921.

D. H. Bookless.

Auglýsing

frá skráritara vörumerkja í Reykjavík

um skrásetningar þær, sem gjörðar hafa verið árið 1921.

Skrás. 1921 nr. 1.

Tilkynt 14. desember 1920, kl. 6 síðdegis, af Chevrolet Motor Company of Michigan, verksmiðjurekstur, Flint, Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 20. janúar 1921.

CHEVROLET

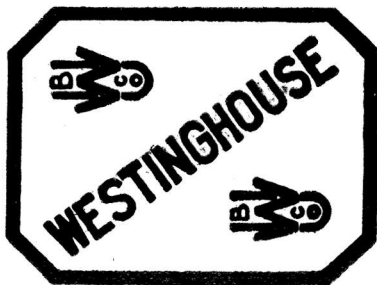
Lýsing á merkinu: Orðið: CHEVROLET.

Samkv. tilk. 4. okt. 1913, er merkið skrásett í Washington 31. mars 1914 fyrir bifreiðar, bifvjela-akfæri og hluta af þeim.

165

Skrás. 1921 nr. 2.

Tilkynt 14. desember 1920, kl. 6 síðd., af Westinghouse Union Battery Co., verksmiðjurekstur, Swissvale, Pennsylvania, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 20. janúar 1921.

Lýsing á merkinu: Aflangur ferhyrningur með sneiddum hornum; innan í honum stendur orðið: WESTINGHOUSE á ská frá horni til horns, en sitt hvoru megin við það eru stafirnir W og U fljettaðir saman, og stendur stafurinn B efst innan í U fyrir ofan W, en stafirnir C og O fyrir neðan W, einnig innan í U.

Merkið er samkvæmt tilk. 7. júlí 1920, skrásett í Washington 2. nóv. s. á., fyrir rafmagnsgeyma og samtengiáhöld til þeirra.

Skrás. 1921 nr. 3.

Tilkynt 14. desember 1920, kl. 6 síðd., af Dollfus-Mieg & Cie, verksmiðjurekstur, Mulhouse (Haut-Rhin) Frakklandi, og skrásett 20. janúar 1921.

Lýsing á merkinu: Mynd af bjöllu með kórónu yfir.

Merkið er skrásett fyrir garn, tvinna, band, dregla og vefnað af öllum gerðum.

Samkv. tilk. 31. desember 1919, er merkið skrásett í París fyrir ofangreindar vörutegundir.

Skrás. 1921 nr. 4.

165

Tilkynt 16. desember 1920, kl. 5 síðd., af Richard Haworth and Company, Limited, baðmullarvefnaðargæð, Manchester, Englandi, og skrásett 22. janúar 1921.

Lýsing á merkinu: Orðin: „SPERO“ MAKE á breiðu bandi og innan í því skjöldur, sem skift er til helminga. Hjartarhöfuð tvö eru í skildinum, sitt í hvorum helming. Á sveig yfir skildinum er hjartarhöfuð, og fyrir neðan hann eru orðin: Quod ero spero, letruð á borða.

Samkv. tilk. 29. nóv. 1906, er merkið skrásett í London 9. ágúst 1907, 24. flokki, fyrir allskonar baðmullarvefnað.

Skrás. 1921 nr. 5.

Tilkynt 21. janúar 1921, kl. 5 síðd., af The American Tobacco Company, tóbaksgerð, New-York, Bandaríkjun N.-Ameríku, og skrásett 15. febrúar s. á.

Lýsing á merkinu: Rjetthyrndur einkennismiði, sem skiftist í fjóra hluta, er standa samhliða og átlaðir eru til að hafa utan á öskjur um brjefvindla. Ysti hlutinn til hægri, sem og næst ysti til vinstri, eru mjóir með lárjettum línunum. Í næst ysta hlutanum til hægri sjest hálf sól, er geyslar stafa frá, og standa orðin: SWEET CAPORAL, þvers um yfir geislana. Í sólinni er mynd af tyrkneskri húfu. Fyrir neðan sólina stendur: Kinney Bros, ásamt ummælum um vöruna. Í ysta hlutanum til vinstri eru efst ýms ummæli um vöruna, en þar

165 undir til hægri, lárjettar línur og yst til vinstri aflangur hvítur reitur.

Samkv. tilk. 23. nóv. 1892, er merkið skrásett í Washington 19. nóv. 1895 fyrir vindla, endaskorna vindla (Cheroots), vindlinga og reyktóbak.

Skrás. 1921 nr. 6.

Tilkynt 21. janúar 1921, kl. 5 síðd., af Perry & Company, Limited, verk-smiðjurekstur, Birmingham, Englandi, og skrásett 15. febrúar s. á.

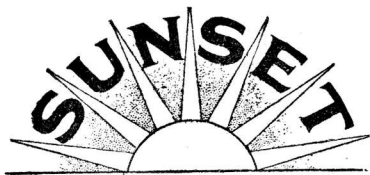
Lýsing á merkinu: Yst er svört umgerð, er myndar aflangan ferhyrning, en innan í henni er á ská upp og niður, breitt, svart band og stendur til vinstri við það á ská orðið: PERRY, en frá bandinu ofanverðu hægra megin liggur annað mjórra band niður í hornið þeim megin, en í horninu þar uppi yfir, er skáferhyrningur og í hann lettrað: & P Co.

Merkið er skrásett fyrir pappír (þó eigi veggfóður), ritföng og bókband.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, hefir merkið verið skrásett í London 5. apríl 1889, 39. flokki, fyrir ofangreindar vörutegundir, en tilkynnandi verið skrásettur sem eigandi merkisins 1. júní 1904.

Skrás. 1921 nr. 7.

Tilkynt 21. janúar 1921, kl. 5 síðd., af The West of England Bacon Co, Limited, flekk- og svínafeitissala, Calne, Wiltshire; Cardrew, Redruth, Cronwall: and Town Mills, Totnes, Devonshire, Englandi, og skrásett 15. febrúar s. á.

Lýsing á merkinu: Mynd af hálfri sól og ganga út frá henni upp á við 7 geislar, en uppi yfir henni stendur í hálfhring orðið: SUNSET, og er hver stafur í milli tveggja geisla.

Merkið er skrásett fyrir flekk, reykt svínslæri, svínakjöt, bjúgur, svínafeiti og aðrar svínakjötsafurðir, sem notaðar eru sem fæða.

Samkv. tilk. 20. des. 1916, er merkið skrásett í London, 42. flokki, 10. júlí 1917, fyrir ofanskráðar vörutegundir.

Skrás. 1921 nr. 8.

165

Tilkynt 5 febrúar 1921, kl. 2 síðd., af söðlasmíðabúðinni „Sleipnir“, söðla- og aktýgjasmíði, Reykjavík, og skrásett 15. febrúar s. á.

Lýsing á merkinu: Mynd, er tákna á Óðinn, ríðandi á hestinum „Sleipni“.

Skrás. 1921 nr. 9.

Tilkynt 1. apríl 1921, kl. 5½ síðd., af The Willys-Overland Company, bifreiðagerð, Toledo, Ohio, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 5. s. m.

Lýsing á merkinu: Tveir hringar; annar, sá stærri, lykur um þann minni, en innan í minni hringnum eru stafirnir W og K saman bundnir. Milli hringanna stendur efst: WILLYS, en neðst: KNIGHT.

Merkið er skrásett fyrir bifreiðar, bifvjalaaktæki og bifhjólhesta.

Samkv. tilk. 26. maí 1916, er merkið skrásett í Washington 5. septbr. s. á. fyrir ofangreind flutningstæki.

Skrás. 1921 nr. 10.

Tilkynt 1. apríl 1921, kl. 5½ síðd., af sama, og skrásett 5. s. m.

Lýsing á merkinu: Orðið OVERLAND, skráð skáhalt upp á við með skriflettri.

Merkið er skrásett fyrir bifreiðar.

Samkv. tilk. 21. septbr. 1908, er merkið skrásett í Washington 26. janúar 1909 fyrir áðurgreind flutningstæki.

Skrás. 1921 nr. 11.

Tilkynt 1. apríl 1921, kl. 5½ síðd., af The Borden Company, verksmiðju-rekstur, New York, N. Y., Bandaríkjum N-Ameríku, og skrásett 5. s. m.

Lýsing á merkinu: Orðið PEERLESS prentað á skáhalt band og nær upphafstafur orðsins ögn upp og niður fyrir bandið.

Merkið er skrásett fyrir mjólk, niðursoðna mjólk, áir, þurkaða mjólk, rjóma, þurkaðan rjóma, smjör og ost.

Skrás. 1921, nr. 12.

165

Tilkynt 21. maí 1921, kl. 5 síðd., af Husqvarna Vapenfabriks Aktiebolag, verksmiðjurekstur, Husqvarna í Svíþjóð, og skrásett 7. júlí s. á.

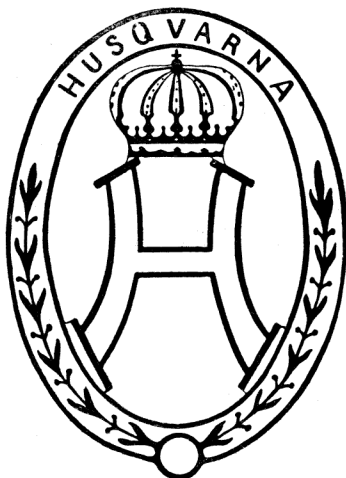

Lýsing á merkinu: Gotneski bókstafurinn H, með kórónu yfir.

Samkv. tilk. 28. febr. 1906, er merkið skrásett í Stokkhólmi 5. júlí s. á., og sú skrásetning síðan endurnýjuð 20. júní 1916.

Skrás. 1921, nr. 13.

Tilkynt 21. maí 1921, kl. 5 síðd. af sama og skrásett 7. júlí s. á.

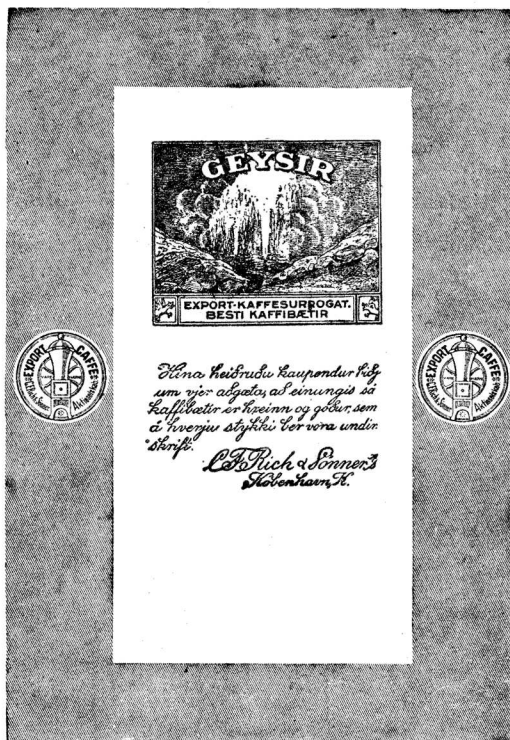
Lýsing á merkinu: Sporöskjulagaður hringur og innan í honum annar minni. Efst milli hringanna stendur orðið: HUSQVARNA, en neðst er lítill

165 hringur, er lárviðargreinar ganga út frá. Innan í minni hringnum er stafurinn H, og yfir honum kóróna.

Samkv. tilk. 12. febr. 1901, er merkið skrásett í Stokkhólmi 26. s. m. fyrir saumavjalar, og sú skrásetning endurnýjuð 14. febr. 1911.

Skrás. 1921, nr. 14.

Tilkynt 27. maí 1921, kl. 5½ síðd., af C. F. Rich & Sönnar A/S., kaffi-
bætis- og kaffirótarverksmiðja, Kaupmannahöfn, og skrásett 7. júlí s. á.

Lýsing á merkinu: Einkennismiði með rauðum grunni og í honum miðjum aflangur hvítur reitur. Í hvíta reitnum er landlagsmynd með 2 gjósandi hverum milli fjallshlíða og þar fyrir ofan orðið: GEYSIR, en fyrir neðan myndina, í sjerstakri umgerð, milli tveggja smáreita með myndum af drekum, standa í tveim línun orðin: Exportkaffesurrogat. Besti kaffibætir. Þar undir eru prentuð á íslensku, meðmæli með vörunni og undirskriftuð: C. F. Rich & Sönnar A/S. Köbenhavn, K. Hægra og vinstra megin við hvíta reitinn eru litlir, hringmyndaðir, hvítir reitir, og í þeim mynd af kaffikvörn og orðin: Export-Caffe. C. F. Rich & Sönnar Aktieselskab.

Samkv. tilk. 15. jan. 1921, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 5. febr. 165
s. á., fyrir kaffirót og kaffibæti.

Skrás. 1921, nr. 15.

Tilkynt 16. júní 1921, kl. 6 síðd., af The Texas Company, verksmiðju-
rekstur, Port Arthur í Texas og New York, N. Y. Bandaríkjum N.-Ameríku,
og skrásett 15. júlí s. á.

TEXACO

Orðið: TEXACO.

Samkvæmt tilkynningu dags. 27. maí 1905, er merkið skrásett í Washing-
ton 4. desember 1906 fyrir steinolíu, olíu til ljósa, smurningsolíur og jarð-
biksolíur.

Skrás. 1921, nr. 16.

Tilkynt 16. júní 1921, kl. 6 síðd., af Aktiebolaget Jernverksmagasin, járn-
vöruverslun, Malmö í Svíþjóð, og skrásett 15. júlí s. á.

ARIEL

Orðið: ARIEL.

Samkvæmt tilkynningu dags. 10. júní 1920, er merkið skrásett í Stokk-
hólmi 3. ágúst s. á. fyrir eldavjelar, reykháflúgur og múraðar reykjarpípur
fyrir ofna, og ber að skoða orðið ARIEL sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir
þær vörutegundir.

Skrás. 1921, nr. 17.

Tilkynt 16. júní 1921, kl. 6 síðd. af sama, og skrásett 15. júlí s. á.

GEYSIR

Orðið: GEYSIR.

Samkvæmt tilkynningu dags. 11. apríl 1911, er merkið skrásett í Stokk-
hólmi 24. maí s. á. fyrir eldstór og eldavjelar, og ber að skoða orðið Geysir
sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir þær vörutegundir.

165

Skrás. 1921, nr. 18.

Tilkynt 16. júní 1921, kl. 5 síðd., af Ajax Rubber Company, Inc, togleðursgerð, Millbrook, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 15. júlí s. á.

AJAX ROAD KING

Orðin: AJAX ROAD KING í bogadreginni línu.

Samkvæmt tilkynningu dags. 28. maí 1917, er merkið skrásett í Washington 11. des. s. á. fyrir bifreiða- og reiðhjóláhjólgarðir úr togleðri með striga að innan.

Skrás. 1921, nr. 19.

Tilkynt 23. júní 1921, kl. 5 síðd., Af Nordiska Kullager Aktiebolaget, verksmiðjurekstur, Göteborg í Svíþjóð, og skrásett 21. júlí s. á.

NKA

Stafirnir NKA samtengdir, og nær stafurinn K upp og niður fyrir hina tvo stafina.

Samkvæmt tilkynningu dags. 30. sept 1919, er merkið skrásett í Stokkhólmi 28. okt. s. á. fyrir kúluleg, ásleg, kringluleg, orkuleiðslutæki, reiðhjól, vagna, flutningatæki og hluta í þessar vörur.

Skrás. 1921, nr. 20.

Tilkynt 23. júní 1921, kl. 5 síðd., af The Borden Company, verksmiðjurekstur, New York, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 21. júlí s. m.

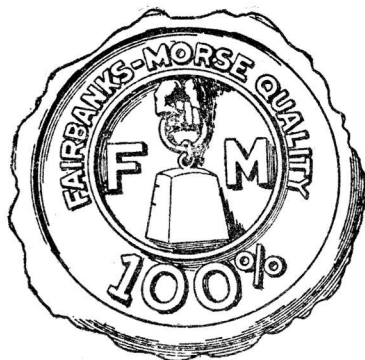

Mynd af fugli (örn), með útpanda vængi, sem ber í nefi sjer 3 bönd og stendur á einu þeirra orðið: EAGLE, á öðru orðin: GAIL BORDEN og á því þriðja orðið: BRAND,

Samkvæmt tilkynningu dags. 10. mars 1920, er merkið skrásett í Washington 14. des. s. á. fyrir mjólkurbúsafurðir svo sem: nýmjólk, undanrennu og rjóma; gerilsneydda, niðursoðna, vatnssneydda, þjettaða eða þurkaða mjólk og rjóma, með eða án annara efna; maltborna mjólk: ísrjóma; nærandi kjarnseyði fyrir tilbúna drykki svo sem kaffi, með eða án bætiefna; sykurvörur svo sem „Karamellur“ og „Karamel-paste“.

Skrás. 1921, nr. 21.

Tilkynt 30. júní 1921, kl. 2 síðd., af Fairbanks, Morse & Co., verksmiðju-rekstur, Chigaco í Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 29. júlí s. á.

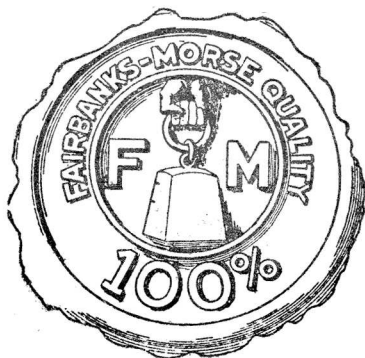

Innsiglistmyndaður einkennismiði með hring utan um hönd, sem ber lóð milli stafanna F. og M. Utan um hringinn standa orðin: „FAIRBANKS-MORSE QUALITY“ og „100%“.

Samkvæmt tilkynningu, dags. 26. júní 1920, er merkið skrásett í Washington 14. des. s. á. fyrir rafvjarlar og hreyfivjarlar.

Skrás. 1921, nr. 22.

Tilkynt 30. júní 1921, kl. 2 síðd., af sama, og skrásett 29. júlí s. á.

165

Innsiglismyndaður einkennismiði með hring utan um hönd, sem ber 168 milli stafanna F og M. Utan um hringinn standa orðin: „FAIRBANKS-MORSE QUALITY“ og „100%“.

Samkvæmt tilkynningu, dags. 26. júní 1920, er merkið skrásett í Washington 1. febr. 1921 fyrir gas- steinolíu-, bensín- og hráolíuvjelar, eimdælur og afl-dælur, vindmylnur og mölunarmylnur.

Skrás. 1921, nr. 23.

Tilkynt 30. júní 1921, kl. 2 síðd., af Aktiebolaget J. V. Svensons Motorfabrik, vjelaverksmiðja, Augustendal, Stokkhólmi í Svíþjóð, og skrásett 29. júlí s. á.

AVANCE

Orðið: AVANCE. Merkið er samkvæmt tilkynningu, dags. 10. febr. 1913, skrásett í Stokkhólmi 11. s. m., sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir hreyfi-vjelar og áhöld þau, er þeim fylgja, svo sem snara- og merkitæki, eimreiðar og eimskreiðar, handreiðar, vagna, vökvadælur og loftdælur, sprautur, þjappara, rafali, vindur og lyftur, búnaðaráhöld og -vjelar, svo sem þreskivjelar, kvarnir, plóga og plægivjelar, vjelgröfur, grjótbörunarvjelar, grjótmulningsvjelar, fjaðra-hamra og lofthamra, viðarkljúfa, sagir, blaðskrúfur, kælara, eima, eimsvala, ljós- og hitunartæki, svo sem steinolíuvjelar og -lampa, sprittvjelar og -lampa, skip og báta, steypa hluti úr jární og öðrum málum, vjelsmurningsolíu og olíuhreinsunartæki.

Skrás. 1921, nr. 24.

Tilkynt 21. júlí 1921, kl. 12 á h., af Joseph Watson & Sons, Limited, sápugetðarmenn, Leeds í Englandi, og skrásett 9. ágúst s. á.

Myndastytta af Venus og á hana letrað: VENUS DE MILO. Merkið er

skrásett í London 31. mars 1879, 47. flokki fyrir almenna sápu, og 48. flokki fyrir ilmsápu, og sú skrásetning síðast endurnýjuð 31. mars 1921. Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni er merkið skrásett sem eign tilkynnanda 24. ágúst 1897. 165

Skrás. 1921, nr. 25.

Tilkynt 26. júlí 1921, kl. 11 f. h., af Arvika-Verken, vjelaverksmiðja, Arvika í Svíþjóð, og skrásett 12. ágúst sama ár.

VIKING

Orðið: VIKING. Merkið er samkvæmt tilkynningu, dags. 3. mars 1909, skrásett í Stokkhólmi 6. apríl s. á. sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir plóga, herfi, „Kultivatorer“, sáðvjarlar, hestahaka, hestahrífur, heysnúara, heyþjappara, hestavindur, þreskivjarlar, sáðhreinsara, kvarnir, sáðmjölna, olíukökumjölna, beinmjölna, rótskera, hálmkurlara, áburðardreifia, steinolíumótora, bensínmótora, svo og sláttu- og uppskeruvjarlar.

Skrás. 1921, nr. 26.

Tilkynt 26. júlí 1921, kl. 11 f. h., af sama, og skrásett 12. ágúst s. á.

HERKULES

Orðið: HERKULES. Merkið er samkvæmt tilkynningu, dags. 22. maí 1920, skrásett í Stokkhólmi 15. júní s. á. sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir plóga, herfi, „Kultivatorer“, hreinsara, haka, sáðvjarlar, sláttu- og uppskeruvjarlar, uppskerutæki, sjálfbindara, hrífur, hey- og hálmþjappara, þreskivjarlar, hestavindur, hálmkurlara, fræ- og sáðhreinsara, rótskera, fóðurkökumjölna, hratkvarnir, mómjölna, mótora — þó eigi reiðhjólámótora —, smjörbústæki, landbúnaðarvjarlar og garðyrkjutæki yfirleitt — þó eigi fyrir hluti eins og leg, hjólsliðhólka og hjólnöf.

Tilkynt 30. júlí 1921, kl. 12 á h., af Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co., verksmiðjurekstur, Stokkhólmi í Svíþjóð, og skrásett 16. ágúst s. á.

PRIMUS

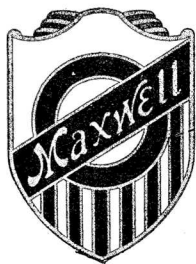
Orðið: PRIMUS.

Merkið er samkvæmt tilkynningum dags. 1. okt. 1897 og 9. febr. 1906, skrásett í Stokkhólmi 6. des. 1897, sem sjerstaklegt tilbúið heiti fyrir steinolíu-suðuvjelar og hluta úr þeim, jafnvægi fyrir þær til notkunar í skipum, steinolíueldstór, steinolíubökunarofna, steinolíusteikaraofna, steinolíuofna, steinolíustrauofna, steinolíukaffibrennara og ristir í steinolíusuðuvjelar, og 31. mars 1906 enn fremur fyrir steðja, ása, bifreiðar, brýni fyrir hnífa og skæri, baðeldstór, baðofna, baðker, smíðjubelgi, blástursvjelar, blakkir, nafra, byggingartól, bindivjelar, hemla, snarali, hverfisteina, borstál, bursta, bensínsuðuvjelar, slökkvikrana, slökkvitæki, borunaráhöld, borunarvjelar, snara, beygijelar, eldsneyti, bökunarofna, miðdepluhaldara, miðdeplivjelar, miðdeplitæki, aflvindur, uppþvottavjelar, handreiðar og hluta úr þeim, dráttarútbúnað, demanta, draghjól, hurðarlokur, hurðarspengur, hjólteina, ejektora, eggjárn, smíðjur, þjalir, gluggakróka, gluggajárn, frystivjelar, blævengi, ávaxtatínara, ávaxtaflysjara, núníngstengsl, fresa og fresavjelar, sverfivjelar, gassuðuvjelar, gaffla, gafflafægjara, ísbúðingsvjelar, skrufskurðartæki, málmsteypuvjelar og -tæki, skáskurðartæki, handsláttuvjelar, málmsteypuáhöld, skrufskurðarvjelar, gasofna, hersluofna, hömrunarvjelar, lyftivjelar, lyftitæki, hamra, hjólása, hjólbyssur, hjólnöf, handklæðagrindur, höggæki fyrir trje, grjót, járn og aðra málma, haka, hjól og hluta þeirra, herfiduft, hrossa- og hundahlífar, hælreka, hjólhnoða, glóðarristir, befla, heflivjelar, hjólskorpunartæki, ísskápa, ískælara, ísfötur, injektora, efnasamsetningar fyrir rjómabú, eldstæði, kaffibrennara, tappatogara, suðulát, hnífa, hníffægjara, kjötmylnur, kerrur, tengsli, ofnhurðir, fatahengjara, suðuáhöld, mylnur, kvarnir, skepnumúla, jötur, eimvatnsræsi, strengi, haldtengur, tannhjól, kembivjelar, kylfur, steypumót, grjóthaka, kúlur, keðjur, eftirlitsáhöld, lampa, ljóstæki, skrár, kveikingatæki kveikingasamsetninga, fermingar- og affermingartæki, hleðslutæki, línur, blýlokur, mjólkursúr, smjörgerðarvjelar, kefli, hreyfivjelar, mælingaráhöld, húsgagnaspengur, pela, vjelar og áhöld til hreinsunar á ávöxtum og til að burt nema kjarna o. fl., mótorhluta, leðjuvjelar, þrýstingsmæla, mælitæki og -áhöld, mekanískan aflflutningsútbúnað, ostagerðarvjelar, olíuhreinsara, olíugeyma, ostahnífa, ostahöldur, olíurannsóknartæki, olíur, „Ovalværk“, pjátraraverkfæri, pjátraravjelar, dælur, regnhlífagrindur, sópa- og ryksogunarvjelar með loftþrýsting, kartöfluflysjarar, „Paternoster“-tæki, þjettingar, fægiefni, meitla- og hnoðtæki með loftþrýsting, þjappara, jafnara,

reimar, pípustýfara, raspa, miðstöðvarofna og hluta þeirra, reiknivjolar, þurk-
hús, reimhjól, ryðvara, pípuverkfæri, reimaáburð, respiratora, teikniáhöld,
reimlokur, skilvindur og hluta þeirra, strokka, smjörhnoðunar- og hreinsunarvjarlar
sprittsuðuvjarlar, eldavjarlar, straujárn, skeiðar, brýnslutæki, brýnsluvjarlar, brýnslu-
hjól, þrjónavjarlar, smíðaverkfæri, smíðavjarlar, smurningstól, smurningskönnur,
sagir skrufstykki, skruflykla, skrallbora, skæri, sleggjur, uppskeruvjarlar, smíða-
mót, slöngur, skauta, skautaólar, skottæki, spjöld, grafali, rennitæki, sögunarvjarlar,
skurðarverkfæri fyrir trje, stimpilvjarlar, teina, teinatengingar, rennistál, ritvjarlar,
sogflöskur, spunavjarlar, skrufþvingur, aktýgi og hluta þeirra, rennibekki, sköft
trönnur, kantbeyggjutengur, tannbeyggjutengur, smergil-ljereft og -pappír, sand-
pappír, rekur og skóflur, þvottavjarlar, þvottaáhöld, trjevinsluvjarlar, tengur, afl-
færara, þurkofna, garðyrkjutæki, axarsköft, axir, vinduvjarlar, hitunarvjarlar, verk-
færavjarlar, spil, ventla, vatnstrog fyrir skepnur, vogir, verkfærastál, vefstóla og
vefnaðarvjarlar, skiftitæki og hluta þeirra, verkfærahaldara, „Vaterpas“, loftræs-
ara, vagnaáhöld, vatnsleyðsluáhöld, akuryrkjutól og -vjarlar, eimkatlar og smíðjur.

Skrás. 1921, nr. 28.

Tilkent 16. ágúst 1921, kl. 4 síðd., af Maxwell Motor Company, Incorporated, bifreiðagerð, Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 30. s. m.

Skjöldur með rákum langs eftir og hringur í miðju. Þvers yfir skjöldinn er skáhallur flötur, sem á stendur orðið: MAXWELL.

Samkvæmt tilkynningu, dags. 10. septbr. 1920, er merkið skrásett í Washington 26. apríl 1921 fyrir bifreiðar.

Skrás. 1921, nr. 29.

Tilkent 16. ágúst 1921, kl. 4 síðd., af The Studebaker Corporation, bifreiðagerð, South Bend í Indiana og Detroit í Michigan, Bandaríkjum N.-Ameríku, og skrásett 30. s. m.

Mynd af bifreiðahjóli og þvers yfir það flötur, sem stendur á orðið: **STUDEBAKER.**

Samkvæmt tilkynningu, dags. 4. septembr. 1920, er merkið skrásett í Washington 26. apríl 1921 fyrir bifreiðar, vöruflutningsbifreiðar og dráttarvagna.

Skrás. 1921, nr. 30.

Tilkynt 16. ágúst 1921, kl. 4 síðd., af Salt's Textile Company (de France), vefnaðar- og silkivöruframleiðsla, Lyon í Frakklandi, og skrásett 30. s. m.

SALT'S

Orðið: **SALT'S.**

Merkið er samkvæmt tilkynningu, dags. 24. febr. 1921, skrásett í París fyrir afurðir úr ull og hári, silkivörur, það sem unnið er úr hampi, hör, juta og öðrum trefjaefnum, baðmullarvörur, tilbúinn fatnaður af öllum gerðum, vörur fyrir hattaverslanir, kvennskraut, vírborða, hnappa, kniplinga og bönd, skrautfjaðrir, tilbúin blóm, útsaum og kögurvefnað.

Skrás. 1921, nr. 31.

Tilkynt 28. september 1921, kl. 12 á h., af Aarhus Oljefabrik A/S., olúgerð, Aarhus í Danmörku, og skrásett 7. október s. á.

Cottrex

Orðið: **COTTREX.**

Samkvæmt tilkynningu, dags. 16. júní 1921, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 9. júlí s. á. fyrir fituefni úr dýrum og jurtum.

Skrás. 1921, nr. 32.

165

Tilkynt 28. september 1921, kl. 12 á h., af sama, og skrásett 7. október s. á.

NEUTREX

Orðið: NEUTREX.

Merkið er, samkvæmt tilkynningum dags. 28. júní og 8. ágúst 1901, skrásett í Kaupmannahöfn 11. júlí s. á. sem sjerstaklega tilbúið heiti fyrir pálma og kokosfeiti, og 30. ágúst s. á. fyrir fituefni úr dýrum og jurtum, sem nothæf eru til manneldis eða sem hráefni í mat.

Skrás. 1921, nr. 33.

Tilkynt 28. september 1921, kl. 12 á h., af A/S. De Danske Spritfabrikker, vínandagerð, Köbenhavn í Danmörku, og skrásett 7. október s. á.

Merkið er í tvennu lagi: 1) Miði, sem festur er á hlið flöskunnar; umgerð miðans er tvöföld; yst blá rönd með smátindum og þar fyrir innan smástrikuð, svört rönd. Innan umgerðarinnar er á ljósgráum grunni hvítur Maltakross á rauðum grunni og stendur þar fyrir ofan með dökkbláu lettri: „DENATURERET SPRIT 93%“, en fyrir neðan með bláu, smástrikuðu lettri: „DANSK SPRIT-CENTRAL“, og með svörtu lettri: „AALBORG. FREDE-

- 165** RÍCIA. ODENSE. KÖBENHAVN“. 2) Miði, sem festur er á háls flöskunnar; er hann aflangur og ljósblár; í miðju hans er hringur og orðin: „DANSK SPRIT-CENTRAL“ letruð innan í hann með bláu letri, utan um stafina DSC, sem standa með ljósbláu letri á dökkbláum grunni. Beggja megin við hringinn stendur með bláu, smástrikuðu letri: „DENATURERET SPRIT“, og með bláu letri þversum: DSC, og jafnframt hvítur Maltakross á rauðum grunni.

Samkvæmt tilkynningu, dags. 25. júní 1921, er merkið skrásett í Kaupmannahöfn 23. júlí s. á.

Skrás. 1921, nr. 34.

Tilkynt 5. nóvember 1921, kl. 6 e. h., af firmanu I. & R. Morley, stórkaupmenn, London á Englandi, og skrásett 10. s. m.

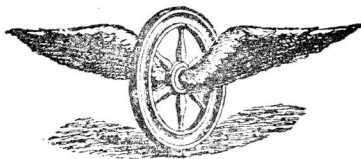
THETA

Orðið: THETA.

Merkið er skrásett í London 27. júní 1919, 38. flokki, fyrir fatnað, og er tilkynnandi, samkv. útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, skráður sem eigandi merkisins hinn 31. mars 1920.

Skrás. 1921, nr. 35.

Tilkynt 5. nóvember 1921, kl. 6 e. h., af sama, og skrásett 10. s. m.

Hjól með vængjum.

Merkið er skrásett í London 29. maí 1876, 38. flokki, fyrir hatta, klúta, herðafetla úr silki, prjónles, hanska, hálsbindi, axlabönd og annan tilbúinn fatnað, og er tilkynnandi, samkv. útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, skráður sem eigandi merkisins hinn 31. mars 1920.

Skrás. 1921, nr. 36.

Tilkynt 22. des. 1921, kl. 2 síðd., af Cadbury Brothers, Limited, verksmiðjurekstur, Bournville hjá Birmingham, Englandi, og skrásett 27. s. m.

CADBURY

Orðið: CADBURY.

Samkvæmt tilkynningu, dags. 17. júlí 1909, er merkið skrásett í London 24. febrúar 1915, 42. flokki, fyrir kakaó, súkkulaði, konfekt og kex úr súkkulaði, sykur-konfekt, „Bonbons“ tilbúið úr hnetum eða ávöxtum og blóm úr soðnum sykurvörum.

Skrás. 1921, nr. 37.

Tilkynt 23. des. 1921, kl. 12 á h., af J. S. Fry & Sons, Limited, verk-smiðjurekstur, Bristol á Englandi, og skrásett 27. s. m.

FRY

Orðið: FRY.

Merkið er skrásett í London 20. maí 1886, 42. flokki, fyrir súkkulaði, kakaó og allar blandanir, sem búnar eru til úr þessum vörutegundum og heyra undir ofangreindan flokk.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni, er tilkynnandi skráður sem eigandi merkisins 7. febr. 1896.

Skrás. 1921, nr. 38.

Tilkynt 23. des. 1921, kl. 12 á h., af J. & J. Colman, Limited, verksmiðju-rekstur og verslun, Norwich og London á Englandi, og skrásett 27. s. m.

Mynd af nautshöfði.

Merkið er skrásett í London 3. janúar 1876, 42. flokki, fyrir mustarð og næringarsterkju, malað og ómalað hveiti, og 47. flokki, fyrir indigo, „ultra-marin“-blákkju og línsterkju til þvotta og iðnaðar.

Samkvæmt útskrift úr ensku vörumerkjaskránni er tilkynnandi skráður sem eigandi merkisins 4. febr. 1897.

Tilkynt 23. des. 1921, kl. 12 á h. af sama, og skrásett 27. s. m.

Rjettthyrndur, gulur einkennismiði, er skiftist í fjóra hluta, er standa samhliða. Í ysta hlutanum til vinstri stendur með rauðu, svörtu og gyltu lettri orðið: MUSTARD milli skjaldarmerkis Noregs að ofan og ítalska og hollenska skjaldarmerkisins neðst, ásamt ummælum um, að verslunarhús tilkynnanda framleiði vörur til afnota við hirðir þessara ríkja. Í næst ysta hlutanum til vinstri stendur efst með samskonar lettri orðið: COLMAN'S, en þar fyrir neðan er mynd af nautshöfði á silfur lituðum grunni innan í skrauthring með gyltum tungum. Vinstra megin við myndina stendur með svörtu lettri orðið: BULL'S, en hægra megin orðið: HEAD. Fyrir neðan myndina stendur orðið MUSTARD með rauðu, svörtu og gyltu lettri, og þar fyrir neðan orðin: DOUBLE SUPERFINE, með svörtu lettri. Í næst ysta hluta merkisins til hægri standa þversum, með svörtu og rauðu lettri, ummæli um vöruna og samsetningu hennar með undirskrift tilkynnanda. Í ysta hlutanum til hægri standa með rauðum, svörtum og gyltum stöfum orðin: COLMAN'S og MUSTARD, en milli þeirra er mynd af orðum frakknesku heiðursfylkingarinnar milli tveggja verðlaunapeninga. Fyrir neðan orðið Mustard er mynd af nautshöfði á silfurlituðum grunni með gyltum hring utan um, og orðin BULL'S og HEAD skráð sitt hvoru megin við myndina með svörtu lettri.

Samkvæmt tilkynningu, 28. des. 1917, er merkið skrásett í London 11. júlí 1918, 42. flokki, fyrir mustard, hvort heldur uppleystan eða þurran.

Samkvæmt 10. gr. laga 13. nóv. 1903, um vörumerki, hafa eftirgreind merki verið endurnýjuð.

Skrás. 1911, nr. 2.

Det danske Petroleums Aktieselskab, Köbenhavn, frá 3. mars 1921.

Skrás. 1911, nr. 3.

Isidor Nielsens meck. Værksted, Trondhjem, frá 15. mars 1921,

Skrás. 1911, nr. 4.

165

Det danske Petroleums Aktieselskab, Köbenhavn, frá 18. apríl 1921.

Skrás. 1911, nr. 7.

Samband ísl. samvinnufjelaga, Reykjavík, frá 24. okt. 1921.

Og ennfremur hafa verið *afmáð* úr vörumerkjaskránni, samkv. 12. gr. sömu laga:

Skrás. 1911, nr. 1.

Fredrich Chr Möller, Reykjavík, 18. febr. 1921.

Skrás. 1911, nr. 5. H/f. P. J. Thorsteinsson & Co., Reykjavík, 18. maí 1921.

Skrás. 1911, nr. 6 Cadbury Brothers, Ltd., Birmingham, 19. ágúst 1921.

Skrifstofu vörumerkjaskrárartans í Reykjavík, 31. desember 1921.

Styrkur úr ríkissjóði.

166

14. gr. A. b. 5.

5000 kr. af fje því fyrir árið 1921, er ræðir um í 14. gr. A. b. 5 fjárlaganna fyrir árin 1920 og 1921, og vöxtum Prestsekknasjóðs og Árgjaldssjóðs 1500 kr., samtals kr. 6500.00, hefir verið úthlutað svo sem hjer segir, og var úthlutun sú samþykkt að því er snertir ríkissjóðsstyrkinn með brjefi kirkjumálaráðuneytisins, dags. 23. júní.

I. Uppgjafaprestar.

1. Jón Ó. Magnússon	kr. 200.00
2. Páll Sívertsen	— 200.00
3. Stefán Stephensen	— 250.00
4. Tómas Björnsson	— 150.00

II. Prestsekkjur.

1. Anna J. Kristjánsdóttir frá Þóroddsstað	kr. 100.00
2. Arnbjörg Einarsdóttir frá Breiðabólstað á Skógarströnd	— 150.00
3. Anna Vilhjálmsdóttir frá Stað í Grindavík	— 100.00
4. Ásta Þórarinsdóttir frá Grenjaðarstað	— 100.00
5. Ástríður Petersen frá Svalbarði	— 150.00

166	6. Auður Gísladóttir frá Hólum	— 80.00
	7. Bergljót Blöndal frá Hvammi í Laxárdal	— 150.00
	8. Guðríður Pjetursdóttir frá Höfða	— 50.00
	9. Guðrún Björnsdóttir frá Sauðanesi	— 125.00
	10. Guðrún B. Gísladóttir frá Staðarhólsþingum	— 50.00
	11. Guðrún J. Jónsdóttir frá Bergstöðum	— 200.00
	12. Guðrún S. Jónsdóttir frá Kolfreyjustað	— 100.00
	13. Guðrún Ólafsdóttir frá Otrardal	— 150.00
	14. Guðrún Pjetursdóttir frá Görðum á Álftanesi	— 75.00
	15. Guðrún Torfadóttir frá Hólum	— 125.00
	16. Halldóra Vigfúsdóttir frá Breiðabólstað í Vesturhópi	— 120.00
	17. Hansína Þorgrímsdóttir frá Þingeyrarklaustri	— 150.00
	18. Helga Ketilsdóttir frá Stað í Grindavík	— 125.00
	19. Hlíf Bogadóttir frá Eyðölum	— 225.00
	20. Ingibjörg Sigurðardóttir frá Kálfatjörn	— 100.00
	21. Ingunn Loftsdóttir frá Desjarmýri	— 75.00
	22. Jóhanna Soffía Jónsdóttir frá Viðvík	— 100.00
	23. Kamilla S. Briem frá Hruna	— 125.00
	24. Kirstín Pjetursdóttir frá Valþjófsstað	— 150.00
	25. Kristín Sveinbjarnardóttir frá Holti	— 100.00
	26. Kristín Thorlacius frá Saurbæ í Eyjafirði	— 80.00
	27. Lilja Ólafsdóttir frá Breiðabólstað á Skógarströnd	— 150.00
	28. Margrjet Erlendsdóttir frá Stafafelli	— 50.00
	29. Margrjet A. Þórðardóttir frá Gaulverjarbæ	— 70.00
	30. Metta Einarisdóttir frá Stafafelli	— 110.00
	31. Ragnheiður Jónsdóttir frá Vestmannaeyjum	— 50.00
	32. Ragnheiður II. Magnúsdóttir frá Stað í Steingrímsfirði	— 150.00
	33. Ragnheiður Pálsdóttir frá Tjörn á Vatnsnesi	— 150.00
	34. Ragnh. Gísladóttir frá Eyvindarhólum	— 120.00
	35. Ragnhildur Metúsalemsdóttir frá Hjaltastað	— 150.00
	36. Sesselja Þórðardóttir frá Skinnastað	— 150.00
	37. Sigríður Jónasdóttir frá Melstað	— 135.00
	38. Sigríður Metúsalemsdóttir frá Staðarbakka	— 120.00
	39. Sigrún Kjartansdóttir frá Mosfelli	— 150.00
	40. Steinunn Eiríksdóttir frá Þingmúla	— 180.00
	41. Steinunn Pjetursdóttir frá Árnesi	— 200.00
	42. Steinunn Sívertsen frá Útskálum	— 160.00
	43. Valgerður Jónsdóttir frá Völlum	— 120.00
	44. Vigdís Einarisdóttir frá Stað í Grunnavík	— 120.00
	45. Þórey Bjarnadóttir frá Staðarbakka	— 150.00

46. Þórunn Sigríður Pjetursdóttir frá Eydölum	—	60.00	166
47. Þuríður Kjartansdóttir frá Hofi í Vopnafirði	—	100.00	

Samtals kr. 6500.00

14. gr. B. XIII. 2.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1920 og 1921, 14. gr. B. XIII. 2 var veittur þessi styrkur til farkenslu fyrir árið 1921.

I. *Skaftafellssýsla.*

1. Kirkjubæjarhreppur	kr. 200.00
2. Leiðvallahreppur	— 75.00
3. Álftavershreppur	— 75.00
4. Skaftártunga	— 75.00
5. Mýrahreppur	— 50.00

II. *Árnessýsla:*

1. Villingaholtshreppur	kr. 150.00
2. Gaulverjabæjarhreppur	— 200.00

III. *Gullbringu- og Kjósarsýsla:*

Mosfellshreppur	kr. 200.00
---------------------------	------------

IV. *Mýra- og Borgarfjarðarsýsla:*

1. Hálsahreppur	kr. 75,00
2. Andakílshreppur	— 75,00
3. Leirár- og Melasveit	— 100,00
4. Borgarhreppur	— 200,00

V. *Snæfellsness- og Hnappadalssýsla:*

Kolbeinsstaðahreppur	kr. 100,00
--------------------------------	------------

VI. *Dalasýsla:*

1. Hörðudalshreppur	kr. 75,00
2. Laxárdalshreppur	— 150,00
3. Saurbæjarhreppur	— 150,00

166

VII. Barðastrandarsýsla:

1. Geiradalshreppur	kr. 50,00
2. Ketildalahreppur	— 150,00

VIII. Ísafjarðarsýsla:

1. Ögurhreppur	kr. 75,00
2. Reykjarfjarðarhreppur	— 125,00

IX. Strandasýsla:

Kirkjubólshreppur	kr. 75,00

X. Húnavatnssýsla:

1. Vindhælishreppur	kr. 200,00
2. Torfalækjarhreppsfræðsluhjerað	— 75,00

XI. Skagafjarðarsýsla:

1. Akrahreppur	kr. 200,00
2. Staðahreppur	— 125,00

XII. Eyjafjarðarsýsla:

Öxnadalshreppur	kr. 50,00

XIII. Þingeyjarsýsla:

1. Hálshreppur	kr. 50,00
2. Ljósavatnshreppur	— 125,00
3. Tjörneshreppur	— 125,00
4. Flateyjarhreppur	— 50,00
5. Kelduneshreppur	— 150,00
6. Axarfjarðarhreppur	— 75,00
7. Hólsfjallahreppur	— 50,00
8. Presthólahreppur	— 200,00
9. Svalbarðshreppur	— 175,00

XIV. Norður-Múlasýsla:

1. Hróarstunguhreppur	kr. 125,00
2. Fljótsdalshreppur	— 150,00

XV. Suður-Múlasýsla:

166

1. Vallahreppur	kr. 125,00
2. Eiðahreppur	— 125,00
3. Mjóafjarðarhreppur	— 100,00
4. Breiðdalshreppur	— 200,00
5. Stöðvarhreppur	— 125,00
6. Norðfjarðarhrepps fræðsluhjarað	— 150,00
7. Fáskrúðsfjarðarhrepps fræðsluhjarað	— 200,00

14. gr. B. XIV.a.

Samkvæmt fjárlögunum fyrir árið 1920 og 1921, 14. gr. B. XIV.a, var veittur þessi styrkur til unglingaskóla fyrir árið 1921:

1. Núpsskóli í Dýrafirði	kr. 4000,00
2. Hvítárþakkaskóli	— 4500,00
3. Ísafjarðarskóli	— 2000,00
4. Húsavíkurskóli	— 2000,00
5. Siglufjarðarskóli	— 1000,00
6. Hjarðarholtsskóli	— 2000,00
7. Víkurskóli	— 1000,00
8. Sauðárkróksskóli	— 1000,00
9. Skútustaðaskóli	— 600,00

Samtals Kr. 18100,00

Styrkur til búnaðarfelaga.*16. gr. 2.*

Samkvæmt fjárlögunum fyrir árin 1920 og 1921, 16. gr. 2, var með brjefi atvinnu og samgöngumálaráðuneytisins, dags. 19. febrúar 1921 veittur þessi styrkur fyrir árið 1920 til búnaðarfelaga.

I. Skaftafellssýsla.

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1. Búnaðarfelag Bæjarhrepps		548	212 11
2. — Öræfinga		506	195 86
3. — Borgarhafnarhrepps		290	112 25

		Dagsv. tala.	Kr. a.
166	4. Búnaðarfelagið „Afturelding“ í Nesjahreppi	2020	781 84
	5. Búnaðarfelag Mýrahrepps	728	281 77
	6. ——— Skaftártunguhrepps	457	176 88
	7. ——— Hvamshrepps	664	257 00
	8. ——— Dyrhólahrepps	586	226 81
	9. ——— Hörgslandshrepps	624	241 48
	10. ——— Hörgslands- og Kirkjubæjarhreppa	923	357 24
	11. Álftavershrepps	407	157 53
	12. Framfarafjelag Leiðvallahrepps	303	117 27
		Samtals	8056 3118 04

II. Rangárvallasýsla.

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Austur-Eyjafjallahrepps	299	115 72
2.	——— Austur-Landeyjahrepps	905	350 27
3.	——— Fljótshlíðarhrepps	739	286 03
4.	——— Holtamanna	1436	555 80
5.	——— Hvolhrepps	816	315 83
6.	——— Rangárvallahrepps	1041	402 91
7.	Framfarafjelag Landmannahrepps	1141	441 62
		Samtals	6377 2468 18

III. Árnessýsla.

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Skeiðahrepps	2999	1160 75
2.	——— Villingaholtshrepps	349	135 08
3.	——— Hrunamannahrepps	599	231 84
4.	——— Gaulverjabæjarhrepps	1753	678 49
5.	——— Þingvallahrepps	189	73 15
		Samtals	5889 2279 31

IV. Gullbringu- og Kjósarsýsla.

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag Mosfellssveitar	582	225 26
2.	——— Kjalnesinga	192	74 31
3.	——— Kjósarhrepps	4370	1691 38
4.	——— Garðahrepps	553	214 05
5.	——— Bessastaðahrepps	362	140 11
		Samtals	6059 2345 11

V. *Reykjavík.*

166

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Jarðræktarfélag Reykjavíkur	1879	727 25

VI. *Borgarfjarðar- og Mýrasýsla.*

1.	Búnaðarfélag Leirár- og Melahrepps	802	310 41
2.	— Hvalfjarðarstrandahrepps	343	132 76
3.	— Skorradalshrepps	291	112 64
4.	— Andakílshrepps	1213	469 47
5.	— Skilmannahrepps	238	92 13
6.	— Innri-Akraneshrepps	348	134 70
7.	— Reykdæla	2733	1057 77
8.	— Hálsahrepps	299	115 72
9.	— Lundareykjadalshrepps	619	239 59
10.	— Þverárhlíðahrepps	283	109 55
11.	— Stafholtstungnahrepps	1306	505 48
12.	— Álfthaneshrepps	638	246 95
13.	— Borgarhrepps	951	368 08
14.	— Hvítársíðahrepps	1166	451 29
15.	— Hraunhrepps	616	238 43
16.	— Norðurárdalshrepps	308	119 20
Samtals		12154	4704 17

VII. *Snæfellsness- og Hnappadalssýsla.*

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfélag Helgafellssveitar	893	345 63
2.	— Eyjahrepps	602	233 01
3.	— Staðarsveitar	130	50 32
4.	— Kolbeinsstaðahrepps	743	287 59
5.	— Miklaholtshrepps	657	254 29
6.	— Eyrarsveitar	103	39 87
Samtals		3128	1210 71

VIII. *Dalasýsla.*

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfélag Laxárdalshrepps	294	113 80
2.	— Miðdalahrepps	920	356 08
3.	— Fellsstrandahrepps	457	176 88

166

			Dagsv. tala.	Kr. a.
4.	—	Hvammshrepps	440	170 30
5.	—	Haukadalshrepps	122	47 23
6.	—	Saurbæjarhrepps	289	111 86
7.	—	Hörðudalshrepps	603	233 40
			Samtals	3125 1209 55

IX. Barðastrandarsýsla.

			Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjelag	Geiradalshrepps	206	79 74

X. Ísafjarðarsýsla.

			Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjelag	Mýrahrepps	724	280 22
2.	—	Reykjarfjarðarhrepps	71	27 48
3.	—	Nauteyrarhrepps	525	203 20
			Samtals	1320 510 90

XI. Strandasýsla.

			Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjelag	Bæjarhrepps	359	138 95
2.	—	Kirkjubóls- og Fellshreppa	148	57 28
3.	—	Hrófbergshrepps	109	42 19
			Samtals	616 238 42

XII. Húnavatnssýsla.

			Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfjelag	Þverárhrepps	782	302 67
2.	—	Engihlíðarhrepps	686	265 52
3.	—	Sveinsstaðahrepps	673	260 49
4.	—	Svínavatnshrepps	772	298 80
5.	—	Kirkjuhvammshrepps	940	363 82
6.	—	Staðarhrepps	1057	409 11
7.	—	Vindhælishrepps	1155	447 04
8.	—	Fremri-Torfastaðahrepps	535	207 07

		Dagsv. tala.	Kr. a.	166
9.	—	Ytri-Torfastaðahrepps	596	230 68
10.	—	Þorkelshólshrepps	2097	811 64
Samtals			9293	3596 84

XIII. *Skagafjarðarsýsla.*

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag	Seiluhrepps	2266 877 05
2.	—	Staðarhrepps	1470 568 94
3.	—	Lýtingsstaðahrepps	1117 432 32
4.	—	Rípurhrepps	1049 406 00
5.	—	Skefilsstaðahrepps	344 133 15
6.	—	Skarðshrepps	636 246 18
Samtals			6882 2663 64

XIV. *Eyjafjarðarsýsla.*

		Dagsverk	Kr. a.
1.	Framfarafjelag	Glæsibæjarhrepps	802 310 40
2.	—	Skriðuhrepps	264 102 19
3.	—	Öngulstaðahrepps	338 130 82
4.	Búnaðarfelag	Svarfdæla	935 361 88
5.	—	Saurbæjarhrepps	576 222 94
6.	—	Öxndæla	861 333 25
Samtals			3776 1461 48

XV. *Akureyri.*

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Jarðræktarfelag	Akureyrar	746 288 75

XVI. *Þingeyjarsýsla.*

		Dagsv. tala.	Kr. a.
1.	Búnaðarfelag	Ljósavatnshrepps	1102 426 52
2.	—	Svalbarðsstrandarhrepps	774 299 57
3.	—	Hálshrepps	783 303 06
4.	Framfarafjelag	Grýtubakkahrepps	309 119 59
5.	Búnaðarfelag	Skútustaðahrepps	581 224 87

		Dagsv. tala.	Kr. a.
166	6. Jarðabótafjallag Húsavíkur	309	119 59
	7. ——— Aðaldæla	1426	551 93
	8. ——— Reykdæla	1138	440 46
	9. Jarðræktarfélagið „Ófeigur“ í Reykjahverfi	616	238 43
	10. Búnaðarfélag Svalbarðshrepps	389	150 56
		Samtals	7427 2874 58

XVII. *Suður-Múlasýsla.*

	Dagsv. tala.	Kr. a.
1. Búnaðarfélag Breiðdalshrepps	577	223 33

	Dagsv. tala.	Kr. a.
1. Skaftafellssýsla	8056	3118 04
2. Rangárvallasýsla	6377	2468 18
3. Árnessýsla	5889	2279 31
4. Gullbringu- og Kjósarsýsla	6059	2345 11
5. Reykjavík	1879	727 25
6. Borgarfjarðar- og Mýrasýsla	12154	4704 17
7. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla	3128	1210 71
8. Dalasýsla	3125	1209 55
9. Barðastrandarsýsla	206	79 74
10. Ísafjarðarsýsla	1320	510 90
11. Strandasýsla	616	238 42
12. Húnavatnssýsla	9293	3596 84
13. Skagafjarðarsýsla	6882	2663 64
14. Eyjafjarðarsýsla	3776	1461 48
15. Akureyri	746	288 75
16. Þingeyjarsýsla	7427	2874 58
17. Suður-Múlasýsla	577	223 33
Samtals	77510	30000 00

Alls 100 fjelög, dagsverkið 38,7.

Embætti og sýslanir m. m.

Hinn 12. nóvember 1920 var settur kennari við gagnfræðaskólann á Akureyri, Lárus Bjarnason, allramildilegast skipaður kennari við sama skóla.

Hinn 31. desember 1920 var bankaútbússtjóri á Eskifirði, Guðmundur Loftsson, settur til þess fyrst um sinn, frá 1. janúar þ. á. að telja, að gegna sýslumannsembættinu í Suður-Múlasýslu.

Hinn 15. nóvember 1920 var prófessor Eiríki Briem veitt samkvæmt beiðni lausn frá starfinu sem framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðs Íslands frá 1. janúar þ. á. að telja.

Hinn 15. s. m. var bankaritari Vilhjálmur Briem settur framkvæmdarstjóri Söfnunarsjóðs Íslands, fyrst um sinn frá 1. janúar þ. á. að telja.

31. desbr. 1920 var sóknarpresti í Auðkúluprestakalli, sjera Stefáni M. Jónssyni, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestskap frá 1. júní þ. á. að telja, með eftirlaunum.

Hinn 24. jan. var sóknarprestinum í Staðarprestakalli í Strandaprófastsdæmi, Guðlaugi Guðmundssyni, samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestskap sökum heilsubrests, frá fardögum þ. á. að telja, með eftirlaunum.

Hinn 31. s. m. var sýslumanni í Dalasýslu, Bjarna P. Johnson, allramildilegast veitt lausn frá sýslumannsembættinu í Dalasýslu, án eftirlauna.

S. d. var sóknarprestinum í Flateyjarprestakalli í Barðastrandarprófastsdæmi, síra Sigurði Jenssyni, præp. hon., samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestskap sökum heilsubrests, frá fardögum þ. á. að telja, með eftirlaunum.

Hinn 8. febr. var Jón Foss læknir settur til að gegna hjerðslæknisembættinu í Borgarfjarðarhjeraði, fyrst um sinn, frá 1. þ. á. að telja þangað til öðruvísi verður ákveðið.

Hinn 24. s. m. var sóknarprestinum í Miklabæjarprestakalli, síra Birni Jónssyni, præp. hon., samkvæmt umsókn hans, veitt lausn frá prestskap sökum heilsubrests, frá næstkomandi fardögum að telja, með eftirlaunum.

Hinn 2. maí var Hans Magnús Torfason, sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti í Ísafjarðarkaupstað, allramildilegast skipaður sýslumaður í Árnessýslu.

Sama dag var fulltrúi í fjármálaráðuneytinu, cand. juris Magnús Gíslason, allramildilegast skipaður sýslumaður í Suður-Múlasýslu.

Sama dag var Jón Bjarnason læknir í Keflavík, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir í Borgarfjarðarhjeraði.

6. s. m. var settur prestur í Grundahingaprestakalli í Eyjafjarðarprófastsdæmi, sjera Gunnar Benediktsson, skipaður sóknarprestur sama staðar.

Sama dag var sóknarprestur í Bergstaðaprestakalli í Húnavatnsprófastsdæmi, sjera Björn Stefánsson, allramildilegast skipaður sóknarprestur í Auðkúluprestakalli í sama prófastsdæmi.

28. sama mánaðar var cand. theol. Halldór Kolbeins skipaður sóknarprestur í Flateyjarprestakalli í Barðastrandarprófastsdæmi.

Sama dag var settur prestur í Barðsprestakalli í Fljótum, sjera Stanley Guðmundsson, skipaður sóknarprestur sama staðar.

10. júní var sóknarpresti í Mjóafjarðarprestakalli, sjera Þorsteini Ástráðssyni, veitt Prestsbakkaprestakall í Strandaprófastsdæmi.

Sama dag var aðstoðarpresti í Miklabæjarprestakalli í Skagafjarðarprófastsdæmi, síra Lárusi Arnórssyni, veitt tjeð prestakall.

Hinn 3. júlí var aðstoðarmaður í fjármálaráðuneytinu, Þorsteinn Þorsteinsson, allramildilegast skipaður sýslumaður í Dalasýslu.

Sama dag var mag. art. Sigurður Guðmundsson allramildilegast skipaður skólameistari við gagnfræðaskólann á Akureyri frá 1. sept. þ. á. að telja.

15. sama mánaðar var Kristmundur Guðjónsson, cand. med., settur til að gegna hjeraðslæknisembættinu í Reykhólahjeraði, fyrst um sinn frá 1. s. m. að telja, þangað til öðruvísi verður ákveðið.

21. sama mánaðar var Gunnar Egilson erindreki skipaður framkvæmdarstjóri Brunabótafjelags Íslands frá 1. október þ. á. að telja.

22. sama mánaðar var cand. med. Jón Árnason settur hjeraðslæknir í Axarfjarðarhjeraði.

25. sama mánaðar var sóknarpresti í Mosfellsprestakalli í Grímsnesi, sjera Þorsteini Briem, veitt Garðaprestakall á Akranesi.

Hinn 1. ágúst var Oddur Gíslason málaflutningsmaður í Kaupmannahöfn, allramildilegast skipaður sýslumaður í Ísafjarðarsýslu og bæjarfógeti í Ísafjarð-arkaupstað.

Hinn 6. s. m. var settur hjeraðslæknir í Öxarfjarðarhjeraði, Jón Árnason, allramildilegast skipaður hjeraðslæknir sama staðar.

Hinn 5. september var Freysteinn Gunnarsson cand. theol. settur kennari við Kennaraskólann frá 1. okt. þ. á. að telja.

Hinn 7. s. m. var settur prófastur í Strandaprófastsdæmi, sjera Jón Brandsson, sóknarprestur í Tröllatunguprestakalli, skipaður prófastur í tjeðu prófastsdæmi.

Hinn 8. s. m. var settur prestur í Staðarprestakalli í Grunnavík, sjera Jónmundur Halldórsson, skipaður sóknarprestur sama staðar.

Þann 27 s. m. skipaði atvinnumálaráðherrann cand. polit. Georg Ólafsson bankastjóra við Landsbankann, frá 1. nóvember að telja.

30. s. m. leysti dóms- og kirkjumálaráðherrann landlæknir G. Björnson frá landlæknisstörfum um 6 mánaða tíma, til þess að hann geti gefið sig óskiftur að undirbúningi, er hann hefir tekist á hendur samkvæmt beiðni ráðuneytisins, á framkvæmd laga um varnir gegn berklaveiki.

Sama dag setti dóms- og kirkjumálaráðherra prófessor Guðmund Hannesson til þess að gegna landlæknisembættinu um 6 mánuði frá 1. október að telja.

Hinn 29. október var settur fulltrúi, cand. jur. Sigfús M. Johnsen, skipaður fulltrúi í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu.

Sama dag var settur aðstoðarmaður, cand. jur. Steindór Gunnlaugsson, skipaður aðstoðarmaður í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu.

Hinn 31. sama mánaðar var cand. jur. Sigurður Sigurðsson skipaður fulltrúi í fjármálaráðuneytinu frá 1. nóv. þ. á. að telja.

Hinn 12. nóvembermánaðar var sóknarprestur í Staðarstaðarprestakalli í Snæfellsnesprófastsdæmi, sjera Jón N. Johannessen, skipaður sóknarprestur í Staðarprestakalli í Steingrímsfirði.

19. sama mánaðar þóknaðist Hans hátign konunginum að fela fjármálaráðherra Magnúsi Guðmundssyni, að veita forstöðu dóms- og kirkjumáladeild

stjórnarráðsins og að gegna störfum forsætisráðherra, að svo miklu leyti, sem þörf kann að verða á, meðan forsætisráðherra, Jón Magnússon, er fjarverandi í embættisferð til Kaupmannahafnar.

21. s. m. var hjeraðslækninum í Grímsneshjæraði, Skúla Árnasyni, allra-mildilegast veitt lausn í náð frá tjeðu embætti, frá 1. janúar næstkomandi, með eftirlaunum.

Póstmenn skipaðir.

Hinn 5. febrúar 1920 var Teitur Kristján Þórðarson af aðalpóstmeistara skipaður póstafgreiðslumaður í Reykjavík frá 1. janúar sama ár að telja.

Sama dag voru þau Helgi Björnsson, Kristín Brynjólfsdóttir, Kara Briem, Sigríður Einarsdóttir og Sæmundur Helgason af aðalpóstmeistara skipuð póstaðstoðarmenn í Reykjavík frá 1. janúar sama ár að telja.

6. sama mánaðar var póstafgreiðslumaður Ole P. Blöndal af atvinnumálaráðherra skipaður póstritari frá 1. janúar sama ár að telja.

Sama dag var kand. Magnús Jóhannsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstfulltrúi hjá aðalpóstmeistara frá 1. janúar sama ár að telja.

Sama dag var póstafgreiðslumaður Friðrik Möller af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari á Akureyri frá 1. janúar s. á. að telja.

Sama dag var póstafgreiðslumaður Guðmundur Bergsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari á Ísafirði frá 1. janúar s. á. að telja.

Sama dag var póstafgreiðslumaður Sigurður Baldvinsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari á Seyðisfirði, frá 1. janúar s. á. að telja.

Sama dag var póstafgreiðslumaður Þorleifur Jónsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari í Reykjavík, frá 1. janúar s. á. að telja.

Sama dag var póstafgreiðslumaður Páll Steingrímsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstfulltrúi í Reykjavík frá 1. janúar s. á. að telja.

18. sama mánaðar var Friðrik Möller veitt lausn frá póstmeistaraembætti á Akureyri, frá 1. maí s. á. að telja.

Hinn 9. mars 1920 var póstaðstoðarmaður Einar Hróbjartsson af aðalpóstmeistara skipaður póstaðgreiðslumaður í Reykjavík, frá 1. janúar s. á. að telja.

Hinn 7. apríl 1920 var póstmeistari Guðmundur Bergsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari á Akureyri, frá 1. maí s. á. að telja.

28. sama mánaðar setti aðalpóstmeistari Odd Guðmundsson til þess að gegna póstmeistaraembættinu á Ísafirði fyrst um sinn frá 1. maí s. á. að telja.

Hinn 20. maí 1920 var Finnur Jónsson af atvinnumálaráðherra skipaður póstmeistari á Ísafirði frá 1. júlí s. á. að telja.

Hinn 1. júlí 1920 veitti aðalpóstmeistari Kristjáni Teiti Þórðarsyni lausn frá póstaðgreiðslumannssýslan í Reykjavík, frá nefndum degi að telja.

Hinn 12. ágúst 1920 var Egill Sandholt af aðalpóstmeistara skipaður póstaðgreiðslumaður í Reykjavík, frá 1. sama mánaðar að telja.

Sama dag var hreppstjóri Ólafur Eggertsson af aðalpóstmeistara skipaður póstaðgreiðslumaður á Króksfjarðarnesi frá 1. sama mánaðar að telja.

Sama dag var Kristján Sigurðsson af aðalpóstmeistara skipaður póstaðstoðarmaður í Reykjavík, frá 1. sama mánaðar að telja.

30. sama mánaðar veitti aðalpóstmeistari Kristjáni Torfasyni kaupmanni lausn frá póstaðgreiðslumannssýslan á Flateyri, frá 1. september s. á. að telja.

Sama dag setti aðalpóstmeistari kaupmann Jón Eyjólfsson til þess fyrst um sinn að gegna póstaðgreiðslumannssýslaninni á Flateyri, frá 1. september s. á. að telja.

Hinn 23. nóvember 1920 var kaupmaður Jón Eyjólfsson af aðalpóstmeistara skipaður póstaðgreiðslumaður á Flateyri, frá 1. sama mánaðar að telja.

Hinn 3. desember 1920 var Jósep Blöndal af aðalpóstmeistara vikið frá póstaðgreiðslumannssýslaninni á Siglufirði um stund, sakir vanskila.

Sama dag setti aðalpóstmeistari kaupmann Sophus Blöndal til þess fyrst um sinn að gegna póstafgreiðslumannssýslaninni á Siglufirði.

Hinn 3. janúar 1921 setti aðalpóstmeistari Gísli Eiríksson til þess fyrst um sinn að gegna póstafgreiðslumannssýslaninni á Stað í Hrutafirði.

Hinn 12. mars veitti aðalpóstmeistari prófasti Sigurði Jenssyni lausn frá póstafgreiðslumannssýslaninni í Flatey, frá 1. júní að telja.

Sama dag setti aðalpóstmeistari Jón Sigurð Sigurðsson til þess um stund að gegna póstafgreiðslumannssýslaninni í Flatey.

Hinn 11. apríl var Gísli Eiríksson af aðalpóstmeistara skipaður póstafigreiðslumaður á Stað, frá 1. sama mánaðar að telja.

Hinn 4. maí var Jón Sigurður Sigurðsson af aðalpóstmeistara skipaður póstafigreiðslumaður í Flatey, frá 1. júní að telja.

17. sama mánaðar veitti aðalpóstmeistari Elínu Sigurðardóttur lausn frá póstafigreiðslumannssýslaninni á Þórshöfn, frá 1. júní að telja.

Sama dag setti aðalpóstmeistari Davíð Kristjánsson til þess fyrst um sinn að gegna póstafigreiðslumannssýslaninni á Þórshöfn, frá 1. júní að telja.

Hinn 21. júní setti aðalpóstmeistari Otto Jörgensen til þess fyrst um sinn að gegna póstafigreiðslumannssýslaninni á Siglufirði, frá 1. júlí að telja.

Hinn 1. október veitti aðalpóstmeistari hjeraðslækni Magnúsi Pjeturssyni lausn frá póstafigreiðslumannssýslaninni á Hólmavík, frá 1. janúar 1922 að telja.

Hinn 30. nóvember var Jósep Blöndal af aðalpóstmeistara leystur frá póstafigreiðslumannssýslaninni á Siglufirði, frá 1. desember að telja.

Sama dag var Otto Jörgensen af aðalpóstmeistara skipaður póstafigreiðslumaður á Siglufirði, frá 1. desember að telja.

Sama dag var Kristinn Benediktsson af aðalpóstmeistara skipaður póstafigreiðslumaður á Hólmavík, frá 1. janúar 1922 að telja.

Sama dag var Davíð Kristjánsson af aðalpóstmeistara skipaður póstafigreiðslumaður á Þórshöfn, frá 1. janúar 1922 að telja.

Hinn 24. desember var Kristján A. Kristjánsson af aðalpóstmeistara skipaður póstafgreiðslumaður á Suðureyri, frá 1. janúar 1922 að telja.

Alþingismenn kosnir fyrir Reykjavík.

5. febrúar var Jón Baldvinsson framkvæmdarstjóri, Jón Þorláksson verkfræðingur og sjera Magnús Jónsson dósent kosnir alþingismenn fyrir Reykjavík.

Konsúlar.

Hinn 27. apríl var Jon Carl Friðrik Arnesen viðurkendur sænskur vicekonsúll á Akureyri.

Hinn 10. júní var Jóhann Þorkell Jósefsson viðurkendur þýskur varakonsúll í Vestmannaeyjum.

Hinn 7. október var bankastjóri Hans Truelson Tofte viðurkendur sænskur aðalkonsúll á Íslandi, með bústað í Reykjavík.

21. sama mánaðar var kaupmaður Sigfús Blöndal viðurkendur þýskur konsúll í Reykjavík.

Heiðursmerki.

Hinn 3. júlí sæmdi Hans hátign konungurinn *stórkrossi Fálkorðunnar*: Jón Magnússon forsætisráðherra, Niels Neergaard Statsminister, I. C. Christensen Undervisningsminister, A. N. Krieger Kabinetssekretær, og *stórriddarakrossi Fálkaorðunnar*:

Carl Juel Hofmarskalk, Carl Cartensen Kommandör, C. F. Gjernal Oberst, Jón Sveinbjörnssyn konungsrítara, C. W. Appeldorn Oberstlöjt-

nant, Jóhannes Jóhannesson bæjarfógeta, Bjarna Jónsson dócent, Einar Arnórsson prófessor, Svein Björnsson sendiherra, O. C. Kragh Rektor, J. E. Böggild Gesant, Jón Krabbe sendiherrasveitarritara, F. Cold Kommandör, V. J. A. Hartung Kommandör, N. C. Monberg Etatsraad, P. O. A. Andersen Statsgældsdirektör,

og ennfremur riddarakrossi Fálkaorðunnar:

C. C. Sehested Hoffröken, H. S. Sander Kaptajn, Godfred Hansen Kaptajn, A. H. Vedel Premierlöjtnant, A. C. Beck Hoffurer, Hans Tegner Professor, P. B. Grandjean Arkivregistrator, Þorstein M. Jónsson kennara, L. Dornonville de la Cour Kaptajn, A. A. Riisager Oværlæge, H. de Jonquières Hansen Kaptajn, Sveinn Poulsen Redaktör.

Hinn 1. desember sæmdi Hans hátign konungurinn stórriddarakrossi Fálkaorðunnar:

Pjetur Jónsson atvinnumálaráðherra, Finn Jónsson prófessor, Eirík Briem prófessor, Thor Jensen útgerðarmann, Klemens Jónsson fyrir. landritara, Ásgeir Sigurðsson konsúl, Guðmund Magnússon prófessor, C. O. Jensen prófessor,

og riddarakrossi Fálkorðunnar:

Jóhann Þorkelsson dómkirkjuprest, Þórunni Jónassen ekkjufrú, Elínu Briem Jónsson ekkjufrú, Valdimar Ó. Briem vígslubiskup, Harald Niels-son prófessor, Einar Hjörleifsson Kvaran rithöfund, Þorstein Gíslason ritstjóra, Ágúst Flygenring kaupmann, Björn Sigurðsson fyrir. banka- stjóra, Þórarinn Erlend Tulinius stórkaupmann, Magnús Kristjáns-son alþingismað, Jón Bergsson bónda, Egilsstöðum, Ágúst Helgason bónda, Birtingaholti, Magnús Sigurðsson bónda, Grund, Snæbjörn Krist- jánsson hreppstjóra Hergilsey, Halldór Þorsteinsson skipstjóra, Hjalta Jónsson skipstjóra, Sigurð Pjetursson skipstjóra, Johan Ferdinand Aasberg skipstjóra, Jörgen Anton Christensen dócent.

21. nóvbr. var konsúl Otto Tuliniusi allramildilegast leyft að bera heið- ursmerki sem riddari af vasaorðunni, I. fl., er Hans hátign konungur Svía hefir sæmt hann.

Ráðuneytið og orðunefndin tilkynna, að Hans hátign konungurinn hafi 31. október afhent Hennar hátign, ekkjudrotningu Louise, stórkrossiun af íslensku Fálkaorðunni í tilefni af sjötugsafmæli ekkjudrotningarinnar.

Heiðursgjafir.

Af vöxtum af styrktarsjóði Kristjáns konungs IX. fyrir árið 1920 hefir stjórnarráðið veitt þeim Hermundi Valdimar Guðmundssyni, bónda í Vallanesi í Seiluhreppi í Skagafjarðarsýslu, og Hallgrími Níelssyni, Hreppstjóra á Grímsstöðum í Álftaneshreppi í Mýrasýslu, heiðursgjafir, 160 krónur hvorum, fyrir framúrskarandi dugnað í jarðabótum, byggingum og öðru, sem að búnaði lýtur.

Styrkveiting.

Af vöxtum af styrktarsjóði Friðriks konungs VIII. fyrir árið 1921 hefir atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið veitt Árna Einarssyni bónda í Múlakoti 200 kr. styrk til trjáræktar.

Einkarjettur.

9. febr. 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, Solligaten 7 í Kristjáníu í Noregi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á útbúningi á leiðslu lofttegunda gegnum þynnu-logaofna.

Sama dag 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, Solligaten 7 í Kristjáníu í Noregi, einkarjett á útbúningi á loftleiðslu í rafofnum með þynnulögum.

6. maí 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Norsk Hydroelektrisk Kvælstofaktieselskab, Solligaten 7 í Kristjáníu í Noregi, einkarjett á aðferð til að binda köfnunarefnislofttegundir í hringrásakerfi.

Sama dag 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Norsk Hydro-elektrisk Kvælstofaktieselskab, Solligaten 7 í Kristjaníu í Noregi, einkarjett á bogaraflogaofni til að blanda súrefni í köfnunarefni loftsins og kæla um leið lofttegundir þær, sem myndast, þannig að hitinn úr þeim verði að notum.

Sama dag 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita Norsk Hydro-elektrisk Kvælstofaktieselskab, Solligaten 7 í Kristjaníu í Noregi, einkarjett á aðferð til rafaðgreiningar á bráðnum rafaðgreinanlegum efnum.

Sama dag 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita framkvæmdarstjóra E. A. A. Gronvall í Stokkhólmi í Svíþjóð einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að framleiða vikurjárn.

23. maí 1921 þóknaðist Hans hátign konunginum að veita h/fj. Frederikstads Elektrokemiske Fabriker, F. E. F., í Frederiksstad í Noregi, einkarjett á Íslandi um 5 ára tímabil á aðferð til að framleiða perbóröt.

